032:1L50:11
D6

MURUGAN BINDING
WORKS,
NO. 3, BOMMULIER STREET,
ELEPHANT GATE, MADRAS-1.

032:1L50:11 D6
...mayana Pana.

MUL
044466

Madras University Library.

DOCTRINA VIM PROMOVET INSITAM

Call Number 032:1L50:11. D6

Accession Number 44466

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

18 AUG 1967

23 DEC 1970

10 AUG 1995

O. 61

Manikandan Sankaran Menon
Ernakulam

ശ്രീ

രാമായണം

പാനം

വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട
വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ
സുന്ദരകാണ്ഡവും
തീപ്പെട്ട കുഞ്ഞമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
ദ്വിതീയപുത്രി ഇക്കു എന്ന വിളിച്ചുവരുന്ന സുഭദ്ര
അമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ
യുദ്ധകാണ്ഡവും
ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

:o:

കൊച്ചി കൊട്ടയിൽ "യൂണിയൻ" അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽ
അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത.

൧-ാം പതിപ്പ=കൊപ്പി ൫൦൦.

ALL RIGHTS RESERVED.

൧൦൮൧

൧൯൦൬

Printed at the "Union" Press—Cochin.

44466

032:1L50:11

D6

പ്രസ്താവന.

—:o:—

൯൩൮-ാമാണ്ട് കൎക്കടകമാസം ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ തിരുഅവതാരംചെയ്തു ൯൮൧-ാമാണ്ട് കന്നിമാസം ൧൩-ാംനു മുതൽ മൂന്നിൽ ചിലപാനം കൊല്ലം കൊച്ചിരാജ്യം ഭരിച്ച് ൯൮൪-ാമാണ്ട് ധനുമാസം ൩൦-ാംനു വെള്ളാരപ്പിള്ളികൊവിലകത്തുവെച്ച് തീപ്പെട്ട രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ സുന്ദരകാണ്ഡം പാനയും, ൧൦൧൯-ാമാണ്ട് മെടമാസം ൧൨-ാംനു മകയിരം നക്ഷത്രത്തിൽ തിരു അവതാരംചെയ്തു സുഭദ്ര എന്നുകൂടി പെരുള്ള വലിയ ഇക്കു അമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ യുദ്ധകാണ്ഡം പാനയും അടങ്ങിയതാകുന്നു ഈ പുസ്തകം. ഇതിലെ സുന്ദരകാണ്ഡം ഇതുവരെയും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടില്ലെങ്കിലും അതു തൃപ്പൂണിത്തുറാകൊവിലകത്തുള്ള സാമാന്യം അമ്മതമ്പുരാക്കന്മാരെല്ലാവരും കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതിവെച്ച് പാരായണംചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു. വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവ തിരുമനസ്സിലെക്കു ഒരു മൂത്രകൃച്ഛ്രത്തിന്റെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അതു വായു സംബന്ധമായ ഒരു രൊഗമാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം പ്രമാണിച്ച് വായുപുത്രനായ ഹനുമാന്റെ പ്രസാദത്താൽ അതിന്നു നിവൃത്തി സമ്പാദിക്കെണമെന്നുദ്ദെശിച്ച് സുന്ദരകാണ്ഡം പാനയായി ഉണ്ടാക്കിഎന്നും, ഹനുമാൻ സീതാദെവിയുടെ കയ്യിൽ അംഗുലീയം സമൎപ്പിച്ച ഘട്ടംവരെ കൃതി ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ശിലായ്മ സുഖപ്പെട്ടു എന്നും ഒരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്. ഈകൃതി പാരായണംചെയ്താൽ വായുഭഗവാന്റെ പ്രസാദം സിദ്ധിച്ച് സൂതികാവായു സംബന്ധമായ തടസ്ഥങ്ങളും അരിഷ്ടങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞു സുഖപ്രസവത്തിന്നുപകരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടിമാൎക്ക ഇതിൽ ഇത്രപ്രതിപത്തി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മെല്പടികൃതി പട്ടാഭിഷെകംവരെ ആരീതിയിൽതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു തമ്പുരാട്ടിമാർ താല്പൎയ്യപ്പെട്ടതിനാൽ ഇക്കു അമ്മതമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇതിലെ യുദ്ധകാണ്ഡവുംകൂടി ഉണ്ടാക്കിച്ചെ

ണ്ടു. അതുനിമിത്തമാണ് ഈ രണ്ടുകാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നായി അച്ചടിച്ചു ഈ പുസ്തകത്രൂപേണ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സംഗതി വന്നത്.

വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ൯൱൮൰൧-ാമാണ്ട് കന്നിമാസം ൰൫-ാംനു തൃശ്ശിവപെരുര് വെച്ച് തീപ്പെട്ട "ശക്തൻതമ്പുരാൻ" എന്നു കെരളത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ പിൻവാഴ്ചയായിരുന്നു. തിരുമനസ്സിനെക്കുറിച്ച് അധികമായി യാതൊന്നും ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കെണ്ടതില്ലെങ്കിലും ഈതിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭരണകാലത്ത് കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനമായ ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായത ഇവിടെ ചെൎക്കുന്നത് വായനക്കാൎക്കു രസകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നൂററിൽ ചില്വാനം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മൈസൂർരാജ്യം വാണിരുന്ന മുസൽമാന്മാരായ ഹൈദരാലിയും അയാളുടെ പുത്രൻ "മൈസൂർവ്യാഘ്രം" എന്ന പ്രസിദ്ധനാമധെയം സമ്പാദിച്ച ടിപ്പുസുൽത്താനും വളരെകാലം ഇടവിടാതെ കെരളത്തെ ആക്രമിച്ച് കെരളത്തിലെ സാമാന്യം രാജാക്കന്മാരെയെല്ലാം കീഴടക്കിയതുകൊണ്ട് കെരളവാസികൾ അനെകവിധമായ നഷ്ടകഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ കലാപകാലം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ൯൱൬൰൬-ലും ൯൱൬൰൭-ലും (൧൭൯൧--൧൭൯൨) ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റഇണ്ഡ്യാകമ്പനിക്കാരുമായിട്ടു ചെയ്ത ഉടമ്പടികൾപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ് മെൽകൊയ്മക്കധീനപ്പെട്ടതിന്റെ ശെഷം കൊച്ചിരാജ്യം ക്ഷെമാഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിപ്പാനുള്ള ക്രമപദ്ധതിയിൽ പ്രവെശിച്ച ആ സന്ദൎഭത്തിലാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻപൊകുന്ന സംഭവങ്ങളുണ്ടായത്. ആകാലത്ത കൊച്ചിരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രധാനമന്ത്രി അതിനുമുമ്പെയും പരമ്പരാവകാശവഴിക്കു മെല്പടി സ്ഥാനം വഹിച്ചുവന്നിരുന്ന പാലിയത്തച്ചനായിരുന്നു. അന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മെൽകൊയ്മയധികാരത്തെ വെർപെടുത്തുവാനുള്ള ഉദ്ദെശത്തൊടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽ ചില ലഹളക്കാർ ഒരു കലാപം ഉണ്ടാക്കി. ഈ ലഹളക്കാരൊടുകൂടി പാലിയത്തച്ചനും സൈന്യങ്ങളും ചെൎന്നു. ൯൱൮൰൪ ഡിസമ്പ്ര ൨൰൮-ാംനു തിരുവിതാംകൂറകാർ അന്നു റസിഡണ്ടായിരുന്ന മെക്കാളിസായ്പിന്റെ ബങ്കളാവിനെ ആക്രമിച്ചു. ഏറെതാമസിയാതെ ലഹളക്കാർ തൊല്ക്കുകയും ൯൱൮൰൪ ഫെബ്രുവരി ൭-ാംനു പാലിയത്തച്ചൻ സൈന്യങ്ങളൊടുകൂടി കീഴടങ്ങുക

യുംചെയ്തു. ഈ ലഹള നടക്കുന്നകാലത്ത് (൧൮൦൯ ജനവരി ൧൯-ാംനു) തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തീപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ കാൎയ്യത്തിൽ നിരപരാധി ആണെന്ന ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികൾക്ക മനസ്സിലായതിനാൽ അവർ തിരുമനസ്സിലെക്ക് പ്രതികൂലമായി യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിച്ചില്ലാ. എങ്കിലും ആ ലഹളനിമിത്തം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മെണ്ടും കൊച്ചി ഗവൎമ്മെണ്ടും തമ്മിൽ ഇന്നും നിലനിന്നു പൊരുന്ന സഖ്യത്തിന്ന അടിസ്ഥാനമായ ഉടമ്പടിയിൽ ചില പ്രധാന മാററങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മുൻ ഉടമ്പടിപ്രകാരം കമ്പനിക്കാൎക്ക കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന കപ്പസംഖ്യയിൽ കമ്പനിക്കാർ കൂടുതൽചെയ്കയും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ കൊട്ടകളുംപടക്കൊപ്പു സാമാനങ്ങളും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കമ്പനിക്കാൎക്ക വിട്ടുകൊടുക്കുകയും പാലിയത്തച്ചന്റെ പരമ്പരാവകാശമായ മന്ത്രിസ്ഥാനം എടുത്തുകളകയും, നടവരമ്പത്ത ചെറുപറമ്പിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമെനൊൻ എന്നാളെ വലിയ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ എന്ന സ്ഥാനപ്പെരൊടു കൂടി മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിൽ ഏല്പിച്ചുകയും ചെയ്തു.

ഈ തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭരണ കാലത്താണ് കൊച്ചി രാജവാശത്തിൽ മാദ്ധ്വമതത്തിന് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായത്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അവിടത്തെ അടുത്ത അനുജനും പിൻവാഴിയുമായ കെരളവൎമ്മമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ശാസ്ത്രാഭ്യാസത്തിലും പുരാണ പാരായണത്തിലും താല്പൎയ്യമുള്ളവരായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം അവർ അനെക പരദെശവിദ്വാന്മാരുമായിഎടവിടാതെസഹവാസംചെയ്കയും ആ വഴിക്ക് മാദ്ധ്വമതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും അവൎക്ക വിശ്വാസവും പ്രതിപത്തിയും ക്രമെണ വൎദ്ധിച്ചു വരികയും ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് മാദ്ധ്വന്മാരുടെ സ്വാമിയാര ഇവിടെ വരികയും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട ഭിക്ഷ മുതലായ സൽക്കാരങ്ങൾ സ്വാമിയാൎക്ക് ചെയ്കയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അന്നു മുതൽക്ക് പരദെശ ശാസ്ത്രി ഭട്ടന്മാർ--പ്രത്യെകിച്ച് മാദ്ധ്വന്മാർ--ഈ കൊവിലകത്തു സാധാരണയായി വരുവാനും തുടങ്ങി.

ഈതിരുമനസ്സിലെ കൃതികളായിശ്ലൊകമാല, ഭാൎഗ്ഗവാവതാരം, ബാലകാണ്ഡം തുടങ്ങി ഉത്തരകാണ്ഡം അടക്കം ഉള്ള രാമായണം, കൃഷ്ണാവതാരംമുതലായ വെറെചിലകാവ്യങ്ങളും, താടകാവധം, യാഗരക്ഷ, അഹല്യാമൊക്ഷം, വ്യാസാവതാരം, ദക്ഷയാഗം, ശാകുന്തളം, വാമനമാഹാത്മ്യം, തീൎത്ഥയാത്ര മുതലായ ചില ആട്ടക്കഥകളും ഉണ്ട്.

ഇക്കഅമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സംഗീതത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും പാണ്ഡിത്യവും ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരുന്ന (൧൦൫൫ മീനം ൨-നു തീപ്പെട്ട) കുഞ്ഞമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെയും ഒരു ഈശ്വര ഭക്തനും സദ്വൃത്തനും ആയ കൂടല്ലൂർമംപുറത്ത കുഞ്ചു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെയും ദ്വിതീയ പുത്രിയാണ്. ഈ തിരുമനസ്സിലെ ആദ്യകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രസിദ്ധ വിദ്വാനായ മൂഴിക്കുളത്ത കുഞ്ഞുണ്ണി നമ്പ്യാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു. പിന്നീട് പാലപ്പുറത്ത ഗൊവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ കാവ്യ നാടകാലങ്കാരങ്ങളും, പട്ടൊൾ വിദ്വാൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന്ന തക്ക സംഗ്രഹവും, എടപ്പലസ്സ് നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന്ന വ്യാകരണവും ഈ തിരുമനസ്സിലെ പഠിപ്പിച്ചു. ൧൦൩൨-ാമാണ്ട വൃശ്ചികമാസം ൧-ാംനു മംസ്യനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലെ ത്രത്താലിചാർത്തി. തിരുമനസ്സിലെക്ക അഞ്ചുപുത്രന്മാരും മൂന്ന പുത്രികളും ജനിച്ചു. ഇവരിൽ ഇപ്പൊൾ രണ്ടു പുത്രന്മാരും രണ്ടു പുത്രികളും ഉണ്ട്. പുത്രന്മാർ ബി. എ. പാസ്സായിട്ടുള്ളവരും പുത്രികൾ സംസ്കൃതത്തിൽ വ്യുല്പത്തി ഉള്ളവരും ആകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ വകയായി സംസ്കൃതത്തിലും മണിപ്രവാളത്തിലും അനെക കൃതികൾ ഉണ്ട്. അവ സാമാന്യവും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തീട്ടില്ലാത്തവയാകുന്നു. അവ സംസ്കൃതത്തിൽ (൧) സൌഭദ്രസ്തവം, (൨) ഭഗവത്യഷ്ടകം, (൩) പൂൎണ്ണത്രയീശ കെശാദി പാദവൎണ്ണനം, (൪) പഴയന്നൂർ ഭഗവതി കെശാദിപാദ വൎണ്ണനം, (൫) വഞ്ചുളെശസ്തവം, (൬) പൂൎണ്ണത്രയീശനെ കൊണ്ടു ഒരു സംസ്കൃത പാന ഇവയും; മണിപ്രവാളത്തിൽ (൧) പൂൎണ്ണ ത്രയീശനെക്കൊണ്ട ഒരു പാന, (൨) അഷ്ടമിരൊഹിണി മാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ട, (൩) കംസവധം ശീതങ്കൻ തുള്ളൽ (൪) അമൃതാഹരണം പറയൻ തുള്ളൽ, (൫) ഭിക്ഷുഗീതശീതങ്കൻ തുള്ളൽ, (൬) പൂതനാമൊക്ഷം പതിനെട്ടു വൃത്തം കൈകൊട്ടി കളിപ്പാട്ട്, (൭) തൃണാവൎത്തവധം പന്ത്രണ്ടു വൃത്തം കൈകൊട്ടികളിപ്പാട്ട്, (൮) ധൎമ്മനിൎണ്ണയപ്പാന ഇവയും ആകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെക്കുള്ള അസാമാന്യമായ ഈശ്വര ഭക്തിയെ കവിതാവിഷയങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം പ്രദൎശിപ്പിക്കുന്നു. അച്ചടിച്ചു ബഹുജന സമക്ഷത്തിൽ വെക്കുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിലെ കവിതയുടെ ഒരു ഗുണദൊഷ നിരൂപണം ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ആവശ്യമുള്ളതായി തൊന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ നൂറുകൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള സുന്ദരകാണ്ഡവും, നവീന കൃതിയായ യുദ്ധകാണ്ഡവും അവയിൽ പല ദിക്കിലുമുള്ള കൌതുകകരങ്ങളായ രചനകളെകൊണ്ടും, മനൊഹരങ്ങളായ അലങ്കാര പ്രയൊ

ഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും, വിശിഷ്ടങ്ങളായ സദാചാര വാക്യങ്ങളെ കൊണ്ടും ഒരുപൊലെ ഹൃദയംഗമങ്ങളായി തന്നെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമെങ്കിലും ഒരുവാക്ക് ഇവിടെ പറയുന്നത പ്രസംഗ വിരുദ്ധമായിരിക്കുകയില്ലല്ലൊ. പ്രത്യെകിച്ച് ബുദ്ധിയുടെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും അനെക വിധത്തിൽ ശ്ലാഘ്യതരങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ കൊണ്ട് കൊച്ചി രാജകുഡുംബത്തിന്നു ഒരു അലങ്കാരമായിരിക്കുന്ന ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇതുപൊലെ ഇനിയും കൃതികൾ ഉണ്ടാക്കുമാറ് അനെകനാൾ അരൊഗ ദൃഢഗാത്രയായി വൎത്തിക്കുവാൻ കടാക്ഷിക്കെണമേഎന്ന ജഗദീശ്വരനെ പ്രാൎത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് ഈചെറിയ പ്രസ്താവനയെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

എറണാകുളം, ൧൦൭൧—മെടം—൨൧-ാംനു } വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം

മാണിക്കത്ത് ശങ്കരമെനൊൻ.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ അവിഘ്നമസ്തു ശ്രീ പൂൎണ്ണത്രയീശായ നമഃ ശ്രീ ഹനൂമതെ നമഃ.

സത്യവതീതനയൻ ജഗന്നാഥൻ സത്യമൂൎത്തി മുനികുലശെഖരൻ । തൃപ്പൂണിത്തുറെ മെവുന്ന മാധവനെപ്പൊഴും മമ ചിത്തെവിളങ്ങേണം ॥ പൂൎണ്ണപ്രജ്ഞമുനി കൃപയുമെന്നിൽ പൂൎണ്ണമായിവിലസേണമെപ്പൊഴും । വാണീടെണമെൻ ജിഹ്വയിലെപ്പൊഴും വാണീദെവിയുമൊറാം പ്രസന്നയായ് ॥ പൂൎണ്ണശക്തി സമസ്തഗുണാകരൻ പൂൎണ്ണവെദപുരെശൻരമാപതി । ഉഗ്രനാകുന്ന ബാലിയെ കൊന്നാശു സുഗ്രീവന്നു കപിരാജ്യവും നൽകി ॥ ജാനകി തന്നെ യന്വെഷിപ്പാനായി വാനരരെയയച്ചു ദിഗന്തരെ । ദക്ഷിണ ദിക്കിലന്വെഷിപ്പാനായി ദക്ഷിണനാകും വായുസുതനെയും ॥ ജാംബവാനെയു മംഗദൻതന്നെയുമാബ്ധിപൊലെ വാനരസൈന്യവും । യാത്രചൊല്ലിയയക്കുന്ന നെരത്ത ചിത്രമാംതന്റെ നാമാംഗുലീയകം ॥ വീരനാകുന്ന വായുസുതൻകയ്യിൽ വിരവൊടെകൊടുത്തു ജഗൽപതി । വെദവെദ്യനാം രാമനെവന്ദിച്ചു സാദരം മൊതിരംവാങ്ങി മാരുതി ॥ വാനരരൊടു കൂടെ ഹനുമാനും മാനവെന്ദ്രന്റെ പത്നിയെക്കാണ്മവാൻ । അക്ഷീണബലശാലികപിവരര് ദക്ഷിണ ദിക്കിലെയ്ക്കായി പൊയിനാൻ ॥ ശൈലങ്ങളിലും കാനനങ്ങളിലു മലസാക്ഷിയാം സീതയെനൊക്കീട്ടും । കാണാഞ്ഞിട്ടു തിരയുന്നനെരത്ത തൃണംകൊണ്ടു മറഞ്ഞതിഗൂഢമായ് ॥ കൂരിരുട്ടുമയമായൊരുഗുഹമാരുതിയും കപികളുംകണ്ടപ്പൊൾ । അതിന്നുള്ളിൽ കടന്നു തിരഞ്ഞവർ മതിബിംബമുഖിയാകും സീതയെ ॥ ചാരുഗാത്രിയെ കാണാഞ്ഞവിടയും പൊരുവാനായി ഭാവിച്ചനെരത്ത । യാതൊരു ദിക്കിൽ കൂടിഗ്ഗമിക്കാമെന്നൊന്നുമുണ്ടായതില്ല കപികൾക്കൊ ॥ ചാരുശീലയാം താപസിയെക്കണ്ടുമാരുതി ജാതവൃത്തം ധരിപ്പിച്ചു । യൊഗിനീതന്റെ യൊഗപ്രഭാവത്താൽ വെഗംപൊന്നു പുറത്തു കപികളും ॥ മയമായാമയമാം ഗുഹാതന്നി ലായതാക്ഷിയെ നൊക്കുക കാരണാൽ । സുഗ്രീവൻ ചൊന്നകാലം കഴിഞ്ഞു പൊയ് വ്യഗ്രരായി കപികളുമന്നെരം ॥ അംഗദ നവരൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ മംഗലാംഗന്റെ പത്നിയെകണ്ടില്ല । സുഗ്രീവൻ പാൎത്തുകാണുന്നനെരത്ത ഉഗ്രശാസനനെല്ലാ കപികളെ ॥ എന്തുനാമിനിച്ചെ

യ്യേണ്ടു സാംപ്രതം ഹന്തപ്രായോപവെശനമല്ലാതെ । താരാതന്നുടെ
നന്ദനൻതന്നോട താരനപ്പോളിവണ്ണമുരചെയ്തു ॥ സുഗ്രീവൻ പാ
ൎത്തുള്ളൊരുകാലവും ഭദ്രശീലകഴിഞ്ഞു നമുക്കിപ്പോൾ । എത്രയുമുഗ്ര
നാകുന്ന സുഗ്രീവൻ തത്രനാമിനിചെന്നു വെന്നാകിലൊ ॥ കൊന്നീ
ടുംനൂനം വെഗാൽഭവാനെയും പിന്നെഞങ്ങളെ യെന്തൊരുസംശയം ।
നമുക്കിപ്പോൾ വിചാരിച്ചുകാണുമ്പൊൾ രാമനെകൊണ്ടു കാൎയ്യവുമെ
ന്തുള്ളു ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നാമിഗ്ഗുഹാതന്നിൽ മന്നവ വാണീടുക
സുഖമായി । രാമചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടുള്ളഭീതിയും നമുക്കിഗ്ഗുഹാ തന്നിൽ
വാകില്ല ॥ താരൻവാക്കുകൾകെട്ടു യുവരാജൻ വീരൻവാനരരൊടെ
വം ചൊല്ലിനാൻ । രാജ്യഹെതുവായ് ഭ്രാതാവിനെക്കൂടെ സൂൎയ്യനന്ദന
ൻ കൊല്ലിച്ചുധൃഷ്ടനായ് ॥ ജ്യെഷ്ഠഭാൎയ്യയൊടൊന്നിച്ചിരിക്കുന്നു കഷ്ടം
കഷ്ടമിതെന്നെ പറയാവു । മാനസെ ചെറം സംശയമില്ലമെയിനി
നാമവിടെച്ചെന്നു വെന്നാകിൽ ॥ ബലഹീനരാം നമ്മളെക്കൊന്നീടും
ബലമുള്ളൊരു സുഗ്രീവൻ വെഗത്തിൽ । അംഗദനെവം ചൊന്നതു
കെട്ടിട്ടു ജാംബവപ്രമുഖരാം കപികളും ॥ ക്ഷിപ്രമെല്ലാരുമൊന്നിച്ചു
മാനസെ അപ്രകാരമുറച്ചൊരു നെരത്ത । വാനരരുടെ ഭാവത്തെ
കണ്ടിട്ടു മാനശാലി ഹനൂമാനരുൾ ചെയ്തു ॥ താരനംഗദനു രാജ്യമു
ണ്ടാവാൻ പാരമൊദെന ചൊന്നൊരുവാക്കിദം । ശ്രീരാമനു വി
രൊധമാം കൎമ്മങ്ങൾമാരുതി ഞാനനുസരിച്ചീടില്ല ॥ എന്നതുകൊണ്ടി
ന്നെന്നുടെ വാക്കിനെത്തന്നെ നിങ്ങളനുസരിച്ചീടിലൊ । അതിമൊദ
മിന്നുൽഭവിച്ചീടുമതു ചെയ്യാഞ്ഞിൽ നിങ്ങളെ ഞാനിപ്പൊൾ ॥ ബലം
കൊണ്ടുഞാൻ നിങ്ങളെയാകവെ ചാലവെനല്ലമാൎഗ്ഗനയിച്ചീടും । നാ
ലാമത്തെയുപായത്തെ കൊണ്ടുഞാൻ ചാലവെ ശിക്ഷിച്ചീടുവൻനി
ങ്ങളെ ॥ സഹായമാരുമില്ലാതെയാകുമ്പൊൾ സഹസ്രാംശു സുതനാം
കപീശ്വരൻ । തന്വംഗീമണിയാകുന്ന സീതയെ യന്വെഷിപ്പാന
സമൎത്ഥനായിടും ॥ അപ്പൊൾരാമകൃത സഖ്യംപൊയീടും കെല്പൊടെ
യെവമാശമിവനുടെ । വജ്രത്തെകൊണ്ടു പൂൎവ്വംസുരാധിപനിന്ദ്രനി
ഗ്ഗുഹാകിഞ്ചിൽപിളൎന്നതെ ॥ ഉഗ്രവിക്രമൻ ലക്ഷ്മണൻതന്നുടെ വ
ജ്രത്തെക്കാളിലെത്രയുംതീക്ഷ്ണമാം । ഘൊരമായുള്ള ബാണങ്ങൾക്കിഗ്ഗു
ഹാ ദാരണംചെയ്വാൻ യത്നാകുമെമതി ॥ വാരിജാക്ഷനാം ശ്രീരാമച
ന്ദ്രന്റെ പിരിയത്തിന്റെ ചാലനാകൊണ്ടെവം । നിയമത്തിന്നിൽ നി
ൽക്കുന്നുലൊകങ്ങൾ നിയതമൊരു ഭെദത്തെക്കൂടാതെ ॥ അങ്ങിനെയു

ള്ളരാമന്റെശക്തിയു മിങ്ങൊരുനാളും വന്നീടുകയില്ല । പറഞ്ഞതി
ത്തരമെല്ലൊ നിങ്ങളുമറിയപ്പൊത്ത മൂഢരെമൂഢരെ ॥ അംഗദഭവാൻ
തന്റെ പിതൃവ്യനുമംഗലശീലൻ സത്യപരനല്ലൊ । മാതാവിന്റെ
തെ ചിത്തമതംപൊലെ പിതൃവ്യൻ നടന്നീടുമ്പൊൾ കിംപുനഃ ॥
പണ്ടുയാതൊരനീതി കൊണ്ടുണ്ടായി ശത്രുരാജാവിനൊടുധരിച്ചാലും ।
അതുതന്നെയിദാനീംതുടങ്ങിതെ അതുസമ്പത്തിന്നല്ല വിപത്തിനാം ॥
മാരുതി തന്റെവാക്കുകൾകെട്ടവർ ഭീതരായിട്ടു മൌനമായ്വാണതെ ।
ഹനുമാനവരൊടു മൊരുമിച്ചു വാനരെന്ദ്രൻ മഹെന്ദ്രത്തെപ്രാപിച്ചു ॥
പാരമില്ലാത്ത വാരിധികണ്ടപ്പൊൾപാരം ഖിന്നരായ്വാനരരെല്ലാരും ।
ദക്ഷിണാംബുധി തന്നുടെതീരത്തിൽ ഭക്ഷണംകൂടാതെ മരുവീടിനാർ ॥
ഭാനുവംശമണിതന്റെ ലീലകൾ വാനരന്മാർ പറഞ്ഞങ്ങിരിക്കുമ്പൊ
ൾ । അക്കഥകെട്ടു ഹൃഷ്ടനായ്സമ്പാതി സൽക്കരിച്ചവരൊടെവം
ചൊല്ലിനാൻ ॥ എന്തിനുനിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നു പംക്തികണ്ഠൻ
ജനകതനുജയെ । കൊണ്ടുപൊയി നാൻലങ്കാപുരംപ്രതി കണ്ടീടാം
തത്ര പൊയെങ്കിൽസീതയെ ॥ പായുന്നെൻഞാൻ ലങ്കക്കുമാൎഗ്ഗവും
നൂറുയൊജനയുണ്ടിവിടെനിന്നു । ഇത്തരംചൊല്ലി സ്സമ്പാതി പൊയ
പ്പൊൾ ചിത്തമൊദമൊടൊരൊ കപികളും ॥ വെഗാൽപ്രാപിച്ചു വാന
രവീരന്മാർ സാഗരതീരം സിംഹനാദത്തൊടെ ॥ പാരമില്ലാതെ
ഘൊരശബ്ദത്തൊടും വാരിധികണ്ടനെരം കപികളും । പാരംഖിന്ന
രായ്സാഗരം തന്നുടെ തീരംതന്നിൽ മരുവുന്നനെരത്ത ॥ അംബുധി
കണ്ടു ബാലിതനയനാം ജാംബവാനൊടു ചൊല്ലിനാനിത്തരം । ആരു
വാനുള്ളവാരിധി ചാടുവാനാരുവാൻ ഭയംനീക്കീടും നമ്മുടെ ॥ ആ
രുവാൻകപിരാജന്റെ സത്യവും നെരാക്കീടുവാനിന്നുകപികളിൽ ।
ആരെന്നാകിലുംവെഗാ നമുക്കിപ്പൊൾ വിരവൊടിന്നഭയത്തെ നൽ
കുക ॥ ഇത്തരമംഗദ വാക്കുകെട്ടിട്ടു മുത്തരമുരചെയ്യുതുമില്ലാരും ।
ബാലിപുത്രനുരചെയ്തുപിന്നെയും ബലശാലികളാകും കപികളെ ॥
ഓരൊരുത്തരായ്ത്തങ്ങടെ മാനസം വിരവൊടു പറഞ്ഞാലുംവീരരെ ।
സത്തമനാം കപീശന്റെ വാക്കിനാലുത്തര മുരചെയ്തു കപികളും ॥
ഉത്തമനാംഗജനുരചെയ്തു പത്തുയൊജന ചാടാം ഞാൻനിര്ണ്ണയം ।
ഇരുപതുയൊജനഞാൻ ചാടാമെന്നുരചെയ്തു ഗവാക്ഷനുമന്നെരം ॥
അപ്പൊൾചൊന്നാൻ ഗവയനാംയൂഥപൻ മുപ്പതുയൊജന ഞാനും
ചാടുവൻ । നാല്പതുയൊജന ചാടീടാമെന്നു കെല്പൊടാശ്ശരഭനുമുര

ചെയ്തു ॥ വയ്മ്പനാം ഗന്ധമാദനൻ ചൊല്ലിനാനെയ്മ്പതു യൊജന ഞാനുംചാടുവൻ । ഏഷ്ടനായിപ്പറഞ്ഞഥ മൈന്ദനും ഷഷ്ടിയൊജന ഞാൻചാടാം നിണ്ണയം ॥ എഴുപതുയൊജന ഞാൻചാടാമെന്നഴകൊടെ പറഞ്ഞുവിവിദനും । കമ്പംകൂടാതെചൊന്നാൻ സുഷെണനുമെഴ്മ്പതു യൊജന ഞാനുംചാടുവൻ ॥ കപിവൃദ്ധനാം ജാംബവാനുമപ്പൊൾ കപിസത്തമരൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ । മുന്നമുണ്ടിനിക്കെററം ബലമെന്നു മിന്നുചൊല്ലിയാലെന്തുംഫലമില്ല ॥ എങ്കിലുമിന്നു തൊണ്ണൂറുയൊജന ശങ്കകൂടാതെ ചാടുവൻനിണ്ണയം । കപിരാജ സുതനുമങ്ങന്നെരം കപിവൃദ്ധനൊടെവമുരചെയ്തു ॥ ചെതസ്സിചൊരം സംശയമില്ലമെ ശതയൊജനയുമഹം ചാടുവൻ । ശതയൊജനയിങ്ങൊട്ടു ചാടുവാൻചെതസി യെല്ലതല്ലെന്നുതൊന്നുന്നു ॥ എന്നതുകെട്ടു ജാംബവാൻചൊല്ലിനാൻ നന്നിച്ചൊന്നതു ബാലിസുതഭവാൻ । വാരിധിതന്റെ പാരത്തെപ്രാപിച്ചു പൊരുവാൻ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലുംതവ ॥ യുക്തമല്ലല്ലൊ ചാടുന്നതുംഭവാൻ സത്തമഭൃത്യന്മാരിത്തിരിക്കവെ । എന്നാലാരിനിസ്സാഗരം ചാടുവാനിന്നുവാനരന്മാരിൽ വിചാരിച്ചാൽ ॥ ഇക്ഷിതിതന്നിൽ പട്ടിണിയിട്ടുകൊണ്ട് ഋക്ഷവീരയിനിയും കിടക്കനൊം । ഇത്തരമാംഗദൊക്തികൾ കെട്ടപ്പൊളുത്തരം കപിവൃദ്ധനും ചൊല്ലിനാൻ ॥ വിശ്വവാരിധിയായ ഭവാനുടെകാര്യത്തിന്നൊരു ദൊഷംഭവിക്കില്ല । വീരകാര്യത്തെസ്സാധിപ്പാൻ ശക്തനെ വിരവൊടുഞാൻ ചൊല്ലിയയച്ചിടാം ॥ ദെവരാജതനയസുതനൊട ഏവം ജാംബവാൻ ചൊല്ലീട്ടനന്തരം । വിരമൌലിയായ്ശക്തരിൽമുൻപനായ്വാരിധിതീരെസ്സൈ്വരമിരിക്കുന്ന । ഹരിപുംഗവനാംഹനുമാനൊട പരിചൊടുപറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ ॥ വീരസവ്വജ്ഞ വാനരപുംഗവ സ്സൈ്വരമായെന്തുമിണ്ടാതിരിക്കുന്നു । തൽപരാക്രമം കാണ്മവാനിച്ഛിച്ചു കെല്പൊടെമരുവുന്നുകപികളും ॥ വീരതെ ജനനിയാകുമഞ്ജനാ ചാരുഗാത്രിയായ്സഞ്ചരിക്കുംനെരം । മാരുതൻകണ്ടു കാമശരമെററ ചാരുഗാത്രിയെ യാലിംഗനംചെയ്തു ॥ ശൊകത്തൊടപ്പൊളഞ്ജനയും ചൊന്നാളെക പതിവ്രതം മെകളകൊല്ല । എന്നതുകെട്ടുമാരുതനും ചൊന്നാനിന്നുതിന്നു ഞാൻഭംഗത്തെച്ചെയ്യില്ല ॥ മാനസമെന്റെനിങ്കൽ ഗമിക്കയാൽ മാനിയായ്തവ പുത്രനമുണ്ടാകും ॥ ഉത്സാഹാദി ഗുണങ്ങൾക്കുതെസുതൻ മത്സമനായ് ഭവിച്ചീടുംനിണ്ണയം । കെസരിപത്നികെട്ടെവം ഹൃഷ്ടയായ്പ്രസവിച്ചു

ഭവാനെഗ്ഗൃഹാതന്നിൽ ॥ സൂൎയ്യനെഫലമെന്നു വിചാരിച്ചു വിഴുവാൻ
ഭവാൻചപലനെന്നാകിലും । മുന്നൂറുയൊജന ചാടിനാൻഭവാനൊന്നു
മെഖെദമുണ്ടായതുമില്ല ॥ ഇന്ദ്രനപ്പൊൾ ഭവാനെക്കുറിച്ചാശു വജ്ര
ത്തെവിരവൊടുപ്രയൊഗിച്ചു । കുലിശംകൊണ്ടു ബാലനാകും ഭവാൻ
ശൈലാഗ്രാതന്നിൽ വീണൊരുനെരത്ത ॥ ഹനുതെകിഞ്ചിൽഭഗ്നിക്ക
കാരണാൽ ഹനുമാനെന്നു പെരുമുളവായി । ജഗൽപ്രാണനതുനെ
രം ക്രുദ്ധനായ്ജഗത്തിങ്കൽ പ്രചരിച്ചതുമില്ല ॥ മൂന്നുലൊകവുമന്നെ
രംക്ഷൊഭിച്ചു ഖിന്നരായപ്പൊൾ ദെവകളാകവെ । പാവനനാം പവ
മാനനെക്കുപ്പിദ്ദെവകൾ തൊഷിപ്പിച്ചൊരനന്തരം ॥ സൎവ്വശസ്ത്രങ്ങളാ
ലവദ്ധ്യത്വത്തെസ്സൎവ്വ സൃഷ്ടാവാം ബ്രഹ്മാവുനൽകിതെ । വജ്രമെററു
ഭവാൻസ്വസ്ഥനായപ്പൊൾ വജ്രപാണിയും നൽകിവരമെവ ॥ സ്വ
ഛന്ദെനമരണംകപിവീര ഇഛ്ശിച്ചാൽഭവാനെന്തുള്ളദുഘടം । വീര
കെസരീപുത്രമഹാബല മാരുതന്തന്റെ ഔരസനന്ദന ॥ പ്ലവനത്തി
ങ്കലിന്നുവിചാരിച്ചാൽ പവനനൊടുതുല്യനെല്ലൊഭവാൻ । പരിതാപ
ങ്ങൾ ഞങ്ങടെകണ്ടിട്ടും വീരയെന്തിന്നുപെക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു ॥ ഊററമി
ന്നുഭവാനുടെ കാണുവാനെററമുണ്ടുള്ളിൽ കൌതുകംഞങ്ങൾക്ക । ഹരി
പുംഗവ വീരശിഖാമണെ വാരിധിയിന്നു ചാടുകവൈകാതെ ॥ ഇത്ത
രം ജാംബവൊക്തികൾ കെട്ടപ്പൊളുത്തമ ബലശാലിഹനുമാനും ।
താപാവാനരന്മാരുടെ നീക്കുവാൻരൂപവും തന്റെയെററം വലുതാ
ക്കി ॥ അപ്പൊൾ കാട്ടിയവെഷം കപീശന്റെയിപ്പൊൾ ഞാനുംപ
റയുന്നതെങ്ങിനെ । മാരുതാത്മജൻതന്റെശരീരവും മെരുമന്ദരംപൊ
ലെവലുതായി ॥ വജ്രകൊടിപ്രഭാതുല്ല്യകാന്തിയും വിദ്രുമംപൊലെര
ക്തമുഖാബ്ജവും । ചെന്തീയിൻപ്രഭപൊലെ നയനവുംദന്തിദന്തങ്ങ
ൾപൊലുള്ളദംഷ്ട്രയും ॥ ഏവംഭീഷണമായുള്ളവെഷവും സാവധാന
മാസ്ഥണ്ടുകപികളും । സന്താപമെല്ലാംപൊയിതവൎക്കാശുസന്തൊഷ
വുംവളൎന്നുമനതാരിൽ ॥ വൃദ്ധന്മാരാംകപികളെമാരുതിബദ്ധമൊദമ
ഭിവാദ്യവുംചെയ്തു । ഏവംചൊല്ലിനാൻമാരുതനന്ദനൻസൎവ്വജീവവര
നാംസമീരണൻ ॥ അപ്രമെയൻഗമിക്കുന്നതുപൊലെക്ഷിപ്രംഞാനും
ഗമിക്കുവൻനിൎണ്ണയം । മഹാമെരുഗിരിവരനെയഹംസഹസ്രാവൎത്തി
ചുററിഗ്ഗമിക്കുവൻ ॥ ഇക്കടൽജലംകൊണ്ടുഞാൻഭൂമിയെമുക്കീടാമിന്നു
ബാഹുബലത്തിനാൽ । ദീനമെന്നിയെയാകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽവൈനതെ
യൻപാറക്കുന്നനെരത്ത ॥ ആയാസമെന്നിയെഞാനവനെയുമായിരം

ചുററിക്കൂടസ്ഗ്ഗമിക്കുവൻ । ദക്ഷിണാന്തത്തിൽനിന്നുഞാൻ ഭൂമിടെയി
ക്ഷണാചാട്ടവന്നതരാന്തവും ॥ തത്രചെന്നുധരണിതൊടാതെ ഞാ
നാത്രപൊരുപനില്ലൊരുസംശയം । ഉദയാചലംതന്നിൽ നിന്നാദിത്യ
നദിച്ചുപൊങ്ങിപ്പൊരുന്നനെരത്ത । ഞാനംക്കുടെയനുഗമിച്ചങ്ങസാ
മാനസന്ധ്യാദ്രിതന്നിൽവരുംമുൻപിൽ । തത്രചെന്നുഞാറിനിൽക്കവ
ൻ നിണ്ണയമെത്രയെങ്കിലും യൊജനചാടിടാം ॥ ഏതുമെപിന്നെയി
ല്ലൊരുവൈഷമ്യംശതയൊജനസംഖ്യ ചാടീട്ടവാൻ । എന്തിനെറപ്പ
റയുന്നുഞാനിപ്പൊൾചിന്തിച്ചാലഹംചാട്ടുന്നനെരത്ത ॥ ആകാശചാ
രികളിലൊരുവരും സാകമെന്നൊട്ടുപൊരികയില്ലല്ലൊ । മാനസമെ
ന്റെ യൊററംതെളികയാൽ ഭാനുവംശമണിരാമജായയാം ॥ ജാന
കീദെവിയെയഹംകാണുവൻ മാനസെമമനിശ്ചയവുമുണ്ട । കപിവീ
രന്റെ വാക്കുകൾകെട്ടെവം കപിവൃദ്ധനാംജാംബവാൻചൊല്ലിനാ
ൻ॥ പരിചൊടെഭവാനുടെവാക്കിനാൽ പരിതാപങ്ങൾപൊയി ഞ
ങ്ങൾക്കിപ്പൊൾ ॥ മാരുതെഭവാൻ പൊയിവരുവൊളമൊരുപാദെന
ഞങ്ങളെല്ലാവരും । മംഗളംതവപ്രാത്ഥിച്ചുനിൽക്കുവൻ മംഗളാംഗ
സമുദ്രത്തെച്ചാട്ടുക । ഏവംജാംബവാൻ ചൊന്നൊരനന്തരം പവ്വത
ത്തിൽകെറിഹനുമാനും ॥ പാരമില്ലാതെ വാരിധികണ്ടപ്പൊൾ പാര
മുത്സാഹത്തൊടെ മനതാരിൽ । പവ്വതത്തന്നിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നെരം
പവ്വതവുംകുലുങ്ങിത്തുടങ്ങിതെ ॥ വൃക്ഷങ്ങളും കുലുങ്ങിയതുനെരം പ
ക്ഷികളുംപറന്നുഭയപ്പെട്ടു । പുഷ്പവൃഷ്ടിയെച്ചെയ്യുന്നതു പൊലെ പു
ഷ്പങ്ങളും പൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങിതെ ॥ പവ്വതചാരികളാംമൃഗങ്ങളും കെ
വലംപെടിച്ചൊടിത്തുടങ്ങിതെ । വിദ്യാധരിമാരൊന്നിച്ചു സൈ്വര
മായ്വിദ്യാധരന്മാർ വാണീടുംനെരത്ത ॥ ഇളകിടിനനെരം ഗിരിവര
നിളകിയവരാകവെയന്നെരം । ക്ഷിപ്രമാകാശെ ചെന്നവർ നൊ
ക്കുന്നൊളപ്രമെയനാം വാനരവീരനെ ॥ കണ്ടുപവ്വതംതന്നിൽ പ്ര
സാദിച്ചുകൊണ്ടൽ വെണിമാരൊട്ടുമൊരുമിച്ചു । രാമകാൎയ്യത്തിന്നാ
യികപിവരൻ ഭീമകമ്മത്തെചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു ॥ ഇത്തരമവർത്ത
മ്മിൽപറഞ്ഞു കൊണ്ടാത്തമൊദം മരുവിനാരാകാശെ । വൈരിവാര
ണകുംഭവിദാരണെ ക്രൂരസിംഹനനിലസുതൻപിന്നെ ॥ തന്വംഗീ
മണിസീത തന്റെപാദമന്വെഷിപ്പാനായ് ചാരണമാൎഗ്ഗത്തിൽ । നി
ശ്ചയിച്ചുഗിരി ശിഖരന്തന്നിൽ നിശ്ചലനായിക്കെറി ഹനുമാനും ॥
ഭീമവിക്രമനുത്സാഹത്തൊട്ടുള്ളിൽ ക്രമവൃത്തമാം തന്നുടെലാംഗൂലം ।

കൂടക്കൂടെയടിച്ചുധരണിയിൽകൂടക്കൂടക്കടഞ്ഞുശരീരവും । സിംഹനാദവും ചെയ്തുതുടങ്ങിനാൻ സംഹാരകാലമെഘനാദംപൊലെ ॥ രാമഭക്തരിൽമുൻപനാംമാരുതി ഭീമസാഗരംചാടുവാനായിട്ട് । പരിഘാപൊലെയുള്ളൊരു ബാഹുക്കൾ പരിചൊടപ്പൊൾ സ്തംഭിപ്പിച്ചടിനാൻ ॥ അരയുംകുറഞ്ഞൊന്നുചുളിച്ചിട്ട് ചരണങ്ങളെസ്സംകൊചിപ്പിച്ചിട്ട് । അൎണ്ണവസമ ഗംഭീരമാനസൻ കൎണ്ണവുംതലയുംചുരുക്കിപ്പിന്നെ ॥ ദൂരാൽമാൎഗ്ഗത്തെയാലൊകയന്നായിവീരൻദൃഷ്ടിയുമൂൎദ്ധ്വമുറപ്പിച്ചു। ഹൃദയത്തുങ്കൽപ്രാണനെരൊധിച്ചു സാദരമാകാശത്തുങ്കൽ നൊക്കിട്ട് ॥ പാരംമൊദെന വാരിധിചാടുവാൻ വീരമൌലിതുടരും സമയത്ത് । വാനരന്മാരൊടൊറം പ്രസന്നനായ്യാനരൊത്തമ നെവമരുൾചെയ്തു ॥ മന്നവകുലമൌലിമണിരാമൻ തന്നുടെബാണംപൊകുന്നതുപൊലെ । ഇന്നുപൊവാം ഞാൻലങ്കാപുരംപ്രതി ചെന്നിട്ടും തത്ര കാണാഞ്ഞാൽസീതയെ ॥ ഈവെഗത്തൊടെസൎഗ്ഗത്തിലുമഹംകെവലം ചെന്നുനൊക്കുവൻ സീതയെ । കണ്ടിവാർകുഴലാളെ യവിടയും കണ്ടില്ലെന്നാകിൽ ലങ്കയെപ്രാപിച്ച് ॥ കെട്ടിദുഷ്ടനാം രാവണനെയഹം പെട്ടന്നുകൊണ്ടുപൊരുവൻ നിൎണ്ണയം । സൎവ്വഥാകൃതകാൎയ്യനായ്യൊരുവൻ ചാൎവ്വംഗീമണിയൊടുമൊരുമിച്ച് ॥ അല്ലങ്കിൽ കപിവീരരെ കെട്ടാലും ഉല്ലാസെന ഞാൻകൊണ്ടിഹ പൊരുവൻ। ശങ്കകൂടാതെ കുത്തിയെടുത്തുടൻ ലങ്കയുംരജനീചരരൊന്നിച്ച് ॥ സന്താപങ്ങൾകളഞ്ഞുമനതാരിൽ സന്തൊഷത്തൊടെവാണാലും വീരരെ । വാനരന്മാരൊടെവമുരചെയ്തു വാനരൊത്തമൻ ചാടിനാൻവെഗത്തിൽ ॥ മാനശാലീ ഹനുമാൻ മഹാബലൻ മാനസെചെറവും ചിന്തയുംകൂടാതെ । ചാടിനനെരം മാരുത നന്ദനൻചൊടെയപ്പൊൾ പറിഞ്ഞുമരങ്ങളും ॥ ബന്ധുക്കൾയാത്രപൊകുമ്പൊൾ ദൂരത്ത് ബന്ധുക്കളുന്നയാത്രചെയ്യുംപൊലെ । പിന്നാലെപൊയിരണ്ടരനാഴിക പിന്നെസ്സാഗരെ വീണതുകാണമ്പൊൾ ॥ കുറഞ്ഞൊന്നവർപിന്നാലെ പൊയിട്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊരുന്നതുപൊലെ । നാനാവൎണ്ണകുസുമമണിഞ്ഞൊരു വാനരൊത്തമൻ തന്നുടെദെഹവും ॥ പലധാതുക്കൾകൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന ശൈലംപൊലെയും കാണായിദൂരത്ത് । വെഗത്താൽ കപിവീരൻെറപുഷ്പങ്ങൾ സാഗരന്തന്നിൽ വീണൊരുനെരത്ത് ॥ അംബരന്തന്നിൽ താരകളെപ്പൊലെ അംബുധിതന്നിൽ പുഷ്പങ്ങൾശൊഭിച്ചു । ദൂരത്തമ്മാറുകാണാം ഹനുമാനെമെരുമന്ദരം പൊകുന്നതുപൊലെ ॥ തലയഞ്ചുള്ള സൎപ്പങ്ങളെപ്പൊലെ ചാലവെ കാ

ണാം വീരൻെറബാഹുക്കൾ । വാലുംകാണാമുയൎന്നുകപീശൻെറ വലാവൈരിദ്ധ്വജം പൊലെദൂരത്ത് ॥ മിന്നീടുന്നൊരു മിന്നൽപിണർ പൊലെ മിന്നിക്കാണാം ഹനൂമാൻെറനെത്രവും । മാരുതിതൻെറ കക്ഷാന്തരൊൽഗതൻ മാരുതൻമെഘംപൊലെ ഗമിക്കുന്നു ॥ ഏവം വാനരവീരൻ ഗമിക്കുമ്പൊൾ ദെവഗന്ധൎവ്വ വിദ്യാധരന്മാരും । അതിമൊദെന വാനരവീരനെ സ്തുതിച്ചുപുഷ്പവൃഷ്ടിയും ചെയ്യുതെ ॥ വെഗമെവം ഹനൂമാൻഗമിക്കുമ്പൊൾ സാഗരം മൈനാകത്തൊടുര ചെയ്യു । സൂൎയ്യവംശകുല മണിരാമൻെറ കാൎയ്യത്തിന്നായി മാരുതനന്ദനൻ ॥ വാരിധിചാടി യാകാശമാൎഗ്ഗെണ വീരൻപൊകുന്നു ലങ്കാപുരംപ്രതി । ദുഷ്കരകൎമ്മം ചെയ്യൊരുവീരനെസ്സൽക്കരിക്കെണം വെഗെന നാമിപ്പൊൾ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുവെഗം ഭവാൻപൊങ്ങിച്ചെന്നു സൽക്കരിച്ചാലും ഹനൂമാനെ । സാഗരൊക്തികൾ കെട്ടെവം മൈനാകംവെഗം പൊങ്ങിനാൻവാരിധിയിൽനിന്ന് ॥ ചെന്നുനിന്നുഹനൂമാൻെറ മാൎഗ്ഗത്തിലന്നെരം ജഗൽപ്രാണതനയനും । ശൈലത്തെക്കണ്ടു മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യന്തന്നിൽ ചാലവെ വിഘ്നമെന്നൊൎത്തനന്തരം ॥ ധീരൻ തൻെറയുരസാ പതിപ്പിച്ചു സൈപരമായിട്ടു പൊകുന്നനെരത്ത് । വാനരൊത്തമ ശക്തിയറിഞ്ഞിട്ട് മൈനാകംതൊഷിച്ചുനാദവും ചെയ്യു ॥ ഇത്തരമുരചെയ്യു മഹീധരംസത്തമ മമവാക്യത്തെക്കെട്ടാലും । സാഗരന്മാരാൽവൎദ്ധിതമായുള്ളസാഗരമിന്നുപ്രത്യുപകാരത്തെ॥ മന്നവമണിരാമനുചെയ്യുവാനെന്നെയിങ്ങുപറഞ്ഞയച്ചുമുദാ । സല്ക്കരിക്കാൻഭവാനെക്കപിവര സൽക്കരിച്ചാൽഭവാനെയതുകൊണ്ടു ॥ രാമചന്ദ്രനുതൊഷവുമുണ്ടാകുംരാമചന്ദ്രൻെറദൂതനല്ലൊഭവാൻ । മാനസെ ചിന്തിച്ചീടുന്നനെരത്ത മാനനിയനിനിക്കുംഭവാനല്ലൊ ॥ പൂൎവ്വംവജ്രത്തെകൊണ്ടുശചീപതി പൎവ്വതങ്ങളുടെ പക്ഷംച്ഛെദിച്ചു । എന്നുടെ ചിറകുംമുറിപ്പാനായിവന്നുദെവാധിനാഥനതുനെരം॥ മാരുതനെന്നെ വാരിധിയിലിട്ടു പരിപാലനംചെയ്തുകപിവര । ഘൊരവിക്രമവാനരപുംഗവമാരുതൻ തൻെറപുത്രനെല്ലൊഭവാൻ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുവീരഭവാനെഞാനിന്നുസൽക്കരിക്കെണംവിശെഷിച്ചും । സൽക്കരിച്ചാൽ ഭവാനെയഹമിന്നുഉൾക്കാമ്പിൽതൊഷം മാരുതനുണ്ടാകും ॥ എന്നതുകൊണ്ടുവായുസുതഭവാനെന്നുടെ മൊളിൽവാണുസുഖമായി । ഫലമൂലാദിഭക്ഷിച്ചുതൃപ്തനായ് ജലപാനവുംചെയ്തുശ്രമംതീൎത്ത് ॥ ഹൃഷ്ടനായിട്ടനന്തരംചാടുക ശിഷ്ടസാഗരംഖെദവുംകൂടാതെ । ഇത്തരംമൈനാ

കൊക്തികൾ കെട്ടപ്പൊളുത്തരമുരചെയ്തു ഹനൂമാനും ॥ ഏവംചൊ
ന്നൊരുവാക്കുകൾ കൊണ്ടെവകെവലമഹം സൽക്കാരംപ്രാപിച്ചു ।
വിശ്വവാരിധിയാകുന്നരാമൻെറകാൎയ്യംസാധിക്കുവൊളമൊരെടത്തും ॥
നിൽക്കയില്ലക്ഷണനെരമെങ്കിലുംകെൾക്കയെൻെറപ്രതിജ്ഞയുമിങ്ങി
നെ!സൎവ്വജീവസുതനെവാചൊല്ലീട്ടപൎവ്വതത്തെയുമാലിംഗനംചെയ്തു॥
വെഗമാകാശമാൎഗ്ഗത്തെപ്രാപിച്ച്സാഗരൊപരി പൊയ്ത്തുടങ്ങിനാ
ൻ । മെഘമാൎഗ്ഗത്തിൽകൂടെ ഹനൂമാനും മെഘന്തന്നിൽമറഞ്ഞുംപ്രകാ
ശിച്ചും ॥ ഹൎഷത്തൊടെഗമിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ വൎഷകാലത്തെ പൂൎണ്ണ
ശശിപൊലെ । വാനരൊത്തമസാമൎത്ഥ്യംകണ്ടപ്പൊൾ വാനവന്മാരു
മെററംപ്രസാദിച്ചു ॥ മാരുതിശക്തി പിന്നെയുംകാണ്മവാൻ സുരസ
യൊടിവണ്ണമുരചെയ്തു । ബുദ്ധിമാൻകപി വീരൻഗമിക്കുമ്പൊൾ മ
ദ്ധ്യെമാൎഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നുഭവതിയും ॥ രണ്ടരനാഴിക വിഘ്നംചെയ്യുക ക
ണ്ടീടാമെന്നാൽ ഭാവംകപീശൻെറ । എന്തുവെണ്ടന്നറിയാതെ നിൽ
ക്കയൊ ചിന്തകൂടാതെകൃത്യത്തെച്ചെയ്കയൊ ॥ നിന്നക്കാൾവലുതാ
യുള്ള സത്വവുംനിന്നുടെ വായിലിന്നുകടക്കുവാൻ । ഇച്ശിച്ചാൽഭവ
തിയുടെ യാസ്യവുമിച്ശപൊലെവലുതാവുംനിൎണ്ണയം ॥ എന്നതുകെട്ട
നാഗജനനിയും ചെന്നുരാക്ഷസീ വെഷവുംകൈക്കൊണ്ട് । കമ്പംകൂടാ
തെവാനരവീരൻെറ മുമ്പിൽചെന്നഥ നിന്നുചൊല്ലീടിനാൾ ॥ വാന
രെശഭവാനെനെൻെറഭക്ഷ്യമായ്വാനവന്മാർ നിയൊഗിക്കകാരണാൽ । ഇ
ന്നുഭക്ഷിച്ചീടുന്നെൻഭവാനെഞാൻ വന്നീടുകയെൻവായിൽവിരവൊ
ടെ ഏവംചൊന്നതു കെട്ടൊരുനെരത്ത് സാവധാനമായ്ചൊന്നാ
ൻ കപിവീരൻ ॥ വിശ്വവാരിധിദാശരഥിരാമൻ ഭാൎയ്യയാകുന്നസീത
യൊടൊന്നിച്ച് । ലക്ഷ്മണനാകുംഭ്രാതാവൊടുംകൂടി ലക്ഷ്മീവാൻദണ്ഡ
കാരണ്യെവാഴുമ്പൊൾ ॥ രാവണൻസീതാദെവിയെ കൊണ്ടുപൊയ്
ദെവിതന്നുടെസന്നിധിയിലഹംരാമശാസനാകൊണ്ടുഗമിക്കുന്നെൻ
രാമസാഹ്യംഭവതിയുംചെയ്യെണം ॥ അല്ലങ്കിൽജനകാത്മജയെക്കണ്ടെ
മല്ലനെർമിഴിയാളുടെ സന്ദെശം । രാമചന്ദ്രനൊടാകെയുണൎത്തിച്ചു
ആമൊദെനവരാമിഹ നിൎണ്ണയം ॥ മാരുതിതൻെറവാക്കുകൾ കെട്ടെ
വം സുരസയുംവിരവൊടെ ചൊല്ലിനാൾ । ഒട്ടുംതാമസിച്ചീടകപിവര
പെട്ടന്നെൻവായിൽ ചാടിഗ്ഗമിച്ചാലും ॥ എന്നതു കെട്ടുംചൊന്നാൻ
കപിവീര നെന്നാലെന്നുടെ ദെഹത്തെഭക്ഷിപ്പാൻ । തുല്യമായിട്ടുവാ
പിളൎന്നീടുക കല്യതവയുണ്ടെങ്കിൽവെഗത്തിൽ ॥ ഇത്തരംചൊല്ലിമാ
രുതിദെഹത്തെ പൂൎത്തിയൊജനവൎദ്ധിപ്പിച്ചീടിനാൻ । സുരസയുമിരി

പത്തുയൊജനവിരവൊടപ്പൊൾ വായുംപിളൎന്നതെ ॥ ആശ്ശുമാരുതിത
ന്നുടെദെഹത്തെ ത്രിംശദ്യൊജന വൎദ്ധിപ്പിച്ചീടിനാൻ । കെല്പൊടെ
യപ്പൊൾ നാഗജനനിയും നാല്പതു യൊജനാവാപിളൎന്നതെ ॥ അ
ഞ്ചാതെ കപിവീരനും ദെഹത്തെ പഞ്ചാശദ്യൊജനാ വലുതാക്കിനാ
ൻ । അറുപതുയൊജനാ വാപിളൎന്നവൾ സൎവ്വജീവസുതനും ശരീര
ത്തെ ॥ എഴുപതു യൊജനാവലുതാക്കിനാ നഴകൊടെ സുരസയനന്ത
രം । എണ്പതു യൊജനാ വാപിളൎന്നപ്പൊൾ കമ്പംകൂടാതെ മാരു
തിദെഹത്തെ ॥ വലുതാക്കിനാൻ തൊണ്ണൂറുയൊജനാ ചാലവെയ
പ്പൊൾ നാഗജനനിയും । ശതയൊജന വാപിളൎന്നീടിനാൾ മതിശാ
ലീഹനൂമാൻ കപിവീരൻ ॥ അപ്പൊളംഗുഷ്ഠമാത്രശരീരനായ്കെല്പൊ
ടെ നാഗമാതാവു തന്നുടെ । വായിൽ ചാടിപ്പുറത്തെഴു വന്നാശു
വായു നന്ദനനെവമരുൾചെയ്തു ॥ ദാക്ഷായണിതെ വായിൽകട
ന്നെൻഞാൻ കാൽക്ഷണം വൈകാതെയിനിപ്പൊകുന്നെൻ । സത്യ
സന്ധൻറ ജായാസമീപത്തിൽ സത്യമായിഭവിക്കട്ടെതെവരം ॥ മാ
രുതിവാക്കുകെട്ടു പ്രസന്നയായ് സുരസചൊന്നാൾതൻറ സ്വരൂ
പമായ് । ശൌൎയ്യവാരിധെ മാരുതനന്ദന കാൎയ്യംസാധിപ്പാനായിഗ്ഗ
മിച്ചാലും ॥ ജാനകീദെവിയെയൊട്ടും വൈകാതെ ഭാനുവംശമണി
യൊടു ചൊല്ക ക । പരിചൊടെവം നാഗജനനിയുമരുൾചെയ്തു ഗമി
ച്ചൊരനന്തരം ॥ വായുമാൎഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ചു വെഗെന വായുനന്ദനൻ
പൊയിത്തുടങ്ങിനാൻ । പക്ഷമുള്ളൊരു പൎവ്വതംപൊലെയും പക്ഷി
രാജൻ ഗമിക്കുന്ന പൊലെയും ॥ ദശയൊജന വിസ്താരവുമായി ത്രിം
ശദ്യൊജനനീളവുമായിട്ടു । ഛായയും കപിരാജൻറയന്നെരം തൊ
യരാശിയിലെററം പ്രകാശിച്ചു ॥ പങ്കജാസനൻ തൻറവരത്തിനാ
ൽ ശങ്കകൂടാതെ ഘൊരയാംസിംഹികാ । മാരുതാത്മജൻ തന്നുടെ
ച്ശായയും വിരവൊടെ പിടിച്ചൊരുനെരത്ത ॥ ചിന്തിച്ചാൻ കപി
സത്തമൻ മാനസെയെന്തുവാൻ തടവിപ്പൊൾ ഗമിക്കുവാൻ । സ
ൎവ്വജീവസുതനെവം ചിന്തിച്ചു സൎവ്വദിക്കിലും നൊക്കുന്ന നെരത്ത ॥
വാരിധിതന്നിൽനിന്നതി ഘൊരമായൊരു സത്വവും പൊങ്ങുന്നതു
കണ്ടു । കപിവൃംഗവനെവം വിചാരിച്ചു കപിരാജൻ പറഞ്ഞൊരു
സത്വവും ॥ ഛായാഗ്രാഹിയിദമതിബീഭത്സമാ യതുതന്നെ സംശയ
മില്ലിദം । നിശ്ചയിച്ചെവമുഗ്രപരാക്രമൻ നിശ്ചലനായി നിന്നൊരു
നെരത്ത ॥ രുഷ്ടയാകിന രാക്ഷസീസിംഹികാ ഭക്ഷിപ്പാനായി വാന
രവീരനെ । ദുഷ്ടതന്നുടെ വായുംപിളൎന്നുകൊണ്ടട്ടഹാസവും ചെയ്തു

ഭയങ്കരീ ॥ ഓടിച്ചെല്ലുന്നനെരം ഹനുമാനും ചാടിവായിലവളുടെ
വെഗത്തിൽ । ഹൃദയന്തന്നിൽ ചെന്നുകപീശനും ഹൃദയാബ്ജം മു
റിച്ചവാറ തന്നുടെ ॥ ആന്ത്രമാലയണിഞ്ഞവറ തന്നുടെയാന്ത്രമാലീ
ന്നുഹരികണക്കിനെ । പുറത്തെഴ്ത്താശ്ശുപൊന്നു മഹാബലൻ മൃയിട്ട
വാറ ചത്തുവീണുജലെ ॥ ദുഷ്ടയെക്കൊല ചെയ്യതുകണ്ടപ്പൊറ വൃഷ്ട
ന്മാരായിയാകാശ ചാരികറ । ദെവദെവ പവനതനയനൊടെവം
ചൊല്ലിനാൎപ്പിസ്സയിച്ചൊറവും ॥ എത്രയും ഘൊരമായുള്ള സത്വ
ത്തെ ചിത്രാചിത്രാ ഭവാനിപ്പൊറ കൊന്നതും । വാനരെശഭവാനു
ള്ളതു പൊലെമാനവും ബുദ്ധിയുമുള്ളവൎക്കിപ്പൊറ ॥ ഒരുകാൎയ്യവുംചെ
യ്യുവാനൊക്കുമ്പൊളൊരുദുഘടവുമില്ലനിൎണ്ണയം । മാരുതെഭവാൻകാ
ൎയ്യത്തെസ്സാധിപ്പാൻ വിരവൊടെഗമിക്ക സുഖമായി ॥ ഘൊരയാകു
ന്ന സിംഹികയെകൊന്ന പരിചൊടവരാൽ സ്തുതനായിട്ടു । ഹരി
പുംഗവനാകാശമാൎഗ്ഗേണ വിരവൊടെ ഗമിച്ചുമനൊജവൻ ॥ ഉല്ലാ
സെനവഴിയെറം ലംഘിച്ചിട്ടെല്ലാദ്ദിക്കിലും നൊക്കുന്നനെരത്ത ।
ശതയൊജനത്തിന്നുടെ യന്തത്തിൽ വാതനന്ദനൻ കണ്ടുവനങ്ങളും॥
ഹരിപുംഗവൻ പൊകുമ്പൊറ പിന്നയും പരിചൊടെ ക്രമത്താലെ
കണ്ടുതെ । വാരിധിതന്റെ തീരപ്രദെശവും തീരജങ്ങളാംവൃക്ഷലതക
ളും ॥ ചാരുവായുള്ളൊരുദ്യാനജാലവുംഗിരിയും ശിഖരങ്ങളൊടൊന്നി
ച്ച । പാരാവാരത്തെ വാരിധിതന്നുടെ ധീരൻപ്രാപിച്ച ദ്വീപവുംക
ണ്ടപ്പൊറ ॥ ബുദ്ധിമാനെവം ചിന്തിച്ചുമാനസെ ക്രുദ്ധന്മാരാകും രാ
ക്ഷസന്മാരിവർ । എന്നുടെവലുതായുള്ള രൂപത്തെയിന്നിവർകണ്ടാൽ
കൌതുഹലംചെയ്യും ॥ എവംചിന്തിച്ചു ദെഹംചെറുതാക്കി സ്സൎവ്വകാ
ൎയ്യവുംചിന്തിച്ചാശ്ശുകാരി । മാരുതാത്മജൻ രാമഭക്താഗ്രണീ ചാരുനാ
നാവിധദ്രുമമണ്ഡിതെ ॥ ഗിരിതന്റെശിഖരെശിഖരവൽഹരിപുംഗ
വൻ ചാടിവീണുമുദാ । വാരിധിപരപാരത്തെ പ്രാപിച്ച വീരമൌലീ
മണിപവനാത്മജൻ ॥ രാവണന്റെ പുരിയുംഗിരിമെളിൽ ദെവരാ
ജപുരിപൊലെകണ്ടുതെ । അനാധൃഷ്യമാം സാഗരംലംഘിച്ച ദീനഹീ
നനനിശ്വാസനായിട്ടു ॥ ശൈലത്തിന്റെ തലംതന്നിൽനിന്നിട്ടു ബ
ലശാലിവരൻ പവനാത്മജൻ । ശങ്കയൊട്ടുമെകൂടാതെ സ്വസ്ഥനാ
യ് ലങ്കയുംനൊക്കിക്കണ്ടു വഴിപൊലെ ॥ ലങ്കതന്റെ പുറത്തുവില
സുന്ന പങ്കംകൂടാതെപങ്കജമുള്ളൊരു । ചാരുവായുള്ള വാപികളുംകണ്ടു
മാരുതാത്മജൻ ക്രീഡാവനങ്ങളും ॥ പരിഖങ്ങളും പത്മൊല്പലങ്ങളാ
ൽ പരിശൊഭിതമായ്ക്കണ്ടു മാരുതി । അൎണ്ണവതീരംതന്നിൽ വിളങ്ങു

ന്ന സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടുള്ള പ്രാകാരവുംകണ്ടു ॥ ക്രൂരനാംരാവണന്റെ നി
യൊഗത്താൽ ശരചാപാസി പാണികളായിട്ടു । രാക്ഷസന്മാർനടക്കു
ന്നതുംകണ്ടു രാക്ഷസെശപുരിടെ ചുഴലവും ॥ വിശ്വകൎമ്മകൃതയായല
ങ്കയെ വിശ്വസാക്ഷീസുതൻകണ്ടുവെഗെന । ഉത്തരദ്വാരംപ്രാപിച്ചു
ലൊകെടെ ചിത്തന്തന്നിലീവണ്ണം വിചാരിച്ചു ॥ യാതുധാനെശൻത
ന്റെപുരിയുള്ളിൽ യാതുധാനരുടെവെഷമായിട്ടൊ । മന്നവെശന്റെ
പത്നിയെനൊക്കെണ്ടു പിന്നെമറെറാരു വെഷംധരിച്ചിട്ടൊ ॥ മാരുത
ൻപൊലുമിന്നറിയാതവൻ ചരിക്കില്ലിഹയെന്നുമെ തൊന്നുന്നു । ച
ഞ്ചലാക്ഷിയാം സീതയെനൊക്കുമ്പൊൾ വഞ്ചിക്കെണമീ രാക്ഷസരെ
യഹം ॥ എന്നതുകൊണ്ടു രാത്രിയിലിന്നുഞാനെന്നുടെരൂപം നന്നെ
ചെറുതാക്കി । മിന്നൽപൊലെ നടന്നതിവെഗത്തിൽ മന്നവാധിപ
പത്നിയെക്കാണുവൻ ॥ ചെതസിയെവം ചിന്തിച്ചുവാഞ്ഛിച്ചു വാ
തനന്ദനൻ സൂൎയ്യാസ്തമനത്തെ । സൂൎയ്യനസ്തമിച്ചൊരു നെരത്തു വീ
ൎയ്യശാലി കപികുലശെഖരൻ ॥ മാരുതിമാൎജ്ജാലമാത്ര ദെഹനാ
ചാരുരൂപൻ കടന്നിതുലങ്കയിൽ । പ്രാണനന്ദനൻ തന്നുടെസാചി
വ്യമെണാങ്കൻ താനുംചെയ്യുന്നതുപൊലെ ॥ വന്നുദിച്ചു വിളങ്ങീനഭ
സ്ഥലെ യന്നെരമെല്ലാദ്ദിക്കും പ്രകാശിച്ചു । ദുൎഗ്ഗവുംദുൎഗ്ഗന്തന്നിൽ ഗൃ
ഹങ്ങളുംസ്വൎഗ്ഗം പൊലെ പവനാത്മജൻ കണ്ടു ॥ പരന്മാരാൽ കട
പ്പാനശക്യയാം പുരികണ്ടൊരു നെരംഹനുമാനും । ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
തന്റെപരാക്രമം പരിചൊടൊൎത്തു സന്തൊഷിച്ചീടിനാൻ ॥ അ
ന്നെരം ഘൊരരൂപയാംലങ്കയും ചെന്നുമാരുതി തന്റെപുരൊഭാ
ഗെ । അട്ടഹാസവും ചെയ്തുവംചൊല്ലിനാൾ ധൃഷ്ടമാംവണ്ണം വാ
യുസുതനൊട ॥ ആരുനീയെന്തിനായിഹവന്നതും വിരവൊടെ
പറഞ്ഞാലുമെന്നൊട ॥ । പുരിതന്നിലശക്യം കടക്കയും ക്രൂരരാവ
ണ പാലിതയായുള്ള ॥ ഹരിവീരനതു കെട്ടുചൊല്ലിനാൻ പരമാ
ൎത്ഥം പറയുന്നെൻ ഞാനിപ്പൊൾ । ആരുനീ വികൃതാകൃതി നെത്രയാ
യ് പുരദ്വാരത്തിൽ നിൽക്കുന്നതുമിപ്പൊൾ ॥ കാരണമെന്തിന്നെ
ന്നെതടുപ്പാനും പരുഷങ്ങൾ പറവാനുമിത്തരം । എന്നതു കെട്ടു
ചൊല്ലിനാൾ ലങ്കയു മിന്നുലങ്കയിലെന്നെജ്ജയിക്കാതെ ॥ കടന്നിട്ടു
ഗമിക്കയും വാനര കൂട്ടുകയില്ലയെന്നു ധരിച്ചാലും । ഞാനാകട്ടെനഗ
രിയാകുംലങ്കാ താനെ രക്ഷിച്ചീടുന്നെൻ പുരമിദം ॥ രാവണന്റെ
നിയൊഗെനസൎവ്വദാ കെവലമഹംചൊന്നെൻ പരമാൎത്ഥം । പരി
ചൊടവൾ വാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ വീരമൌലി കപിവരൻ ചൊല്ലി

നാൻ ॥ പുരിയുംപുരീതന്നിൽ ഗൃഹങ്ങളും ചാരുവാകുംവനങ്ങളുമാകവെ । കാണുവാനായിവന്നെനഹമിഹ കാണുവനഹം നീനൊക്കിനിൽക്കവെ ॥ ഹരിമുഖ്യന്റെവാക്കുകൾകെട്ടവൾ പരിചൊടപ്പൊൾ കൊപിച്ചുലങ്കയും । ഘൊരമാംവണ്ണം മട്ടഹാസംചെയ്തു കരംകൊണ്ടൊന്നടിച്ചു ഹനൂമാനെ ॥ കരംകൊണ്ടവൾ തല്ലിനനെരത്ത ഹരിവീരനും സിംഹനാദംചെയ്തു । സ്ത്രീയല്ലൊയിവളെന്നു വിചാരിച്ചു വായുനന്ദനനൊറം കൊപിയ്ക്കാതെ ॥ ഭീമവിക്രമൻ ദുഷ്ടവിമർദ്ദനൻ വാമഹസ്തം കൊണ്ടൊന്നടിച്ചീടിനാൻ । ഹനൂമാന്റെ താഡനമെറ്റപ്പൊൾ ദീനദീനയായ്വീണിതു ലങ്കയും ॥ വാനരാധിപൻ തന്നൊടുലങ്കയും ദീനമാംവണ്ണം പിന്നെയുരചെയ്തു । സമയന്തന്നിൽ സത്യമുള്ളോളുകൾ ഭീമവിക്രമനിൽക്കുമല്ലൊ സദാ ॥ പങ്കജാസനൻ തന്റെ നിയൊഗത്താൽ ലങ്കഞാൻ തന്നെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നുപുരം । എന്നൊരു കപിനിന്നെജ്ജയിച്ചീട്ട മന്നുരാക്ഷസന്മാർക്ക ഭയംവരും ॥ എന്നൊടെവമരുൾചെയ്തു പത്മജനെന്നെയിന്നു ജയിച്ചുവെല്ലൊഭവാൻ । സൈപരമായികടന്നിനി ലങ്കയിൽ വാരിജാക്ഷിയാം സീതയെക്കണ്ടാലും ॥ ജയിച്ചുകാമരൂപിണി ലങ്കയെ വായുനന്ദനൻ ബുദ്ധിമതാംവരൻ । നല്ലസന്ധ്യയിൽ ദ്വാരത്തിൽക്കൂടാതെ യുല്ലാസെന മതിലുമ്മെൽ ചാടിനാൻ ॥ വാമപാദവും വച്ചുഹനൂമാനും ഭീമവൈരികൾ തന്റെ തലതന്നിൽ । മുത്തുമാലയണിഞ്ഞമഹാപഥ മുത്തമജവൻ പ്രാപിച്ചുനന്തരം ॥ രാജീവാക്ഷിയാം സീതയെനൊക്കുവാൻ രാജമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടഗ്ഗമിക്കുമ്പൊൾ । ഹരിപുംഗവൻകെട്ടുപുരിതന്നിൽഭെരിമുൻപായ വാദ്യസ്വനങ്ങളും ॥ ഹസിതൊൽകൃഷ്ടനാനാനിനാദവും ഭാസിതമായി ലങ്കയിലന്നെരം । രാവണനെസ്തുതിയ്ക്കുന്ന ഘൊഷവും പവനാത്മജൻ കെട്ടുപുരിതന്നിൽ ॥ ഏഴെട്ടുസൌധമുള്ള ഭവനങ്ങളഴകൊടെ പവനാത്മജൻകണ്ടു । രാജവീഥിടെ രണ്ടുഭാഗത്തിലും രജതാചലംപൊലെപ്രകാശിച്ചു ॥ നാനാരത്നമയമാം ഗൃഹങ്ങളും വാനരൊത്തമൻ കണ്ടുപ്രസാദിച്ചു । ഭവനംതൊറും ജാനകീദെവിയെപ്പവനാത്മജൻ നൊക്കിനടക്കുമ്പൊൾ ॥ രാക്ഷസിമാരുമൊന്നിച്ചു രാക്ഷസ രക്ഷക്രീഡയെച്ചെയ്യുന്നതുംകണ്ടു । ബാലകരെയുറക്കുന്നതും കണ്ടു ചിലദിക്കിൽ കപികുലശെഖരൻ ॥ ഘൊരരൂപന്മാർ ഭാര്യമാരൊന്നിച്ചു സൈപരമായിട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു । പലചെഷ്ടകൾ രാക്ഷസന്മാരുടെ ബാലിസൊദര മന്ത്രിവർൻകണ്ടു ॥ അവിടെയെങ്ങുംജാനകീദെവിയെ പ്പവനാത്മജൻ കാണാഞ്ഞനന്തരം । രാവണാലയഗൊ

പുരംപ്രാപിച്ചു സാവധാനമായുള്ളിൽ കടന്നുടൻ ॥ സീതാദെവിയെ
നൊക്കുവാനായിട്ടു ജാതമൊദം കപികുലശെഖരൻ । പ്രഹസ്തന്റെ
ഭവനത്തെപ്രാപിച്ചു സിംഹവിക്രമൻ നൊക്കിക്ഷണത്താലെ ॥ മഹാ
പാർശ്വന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കലും മഹൊദരന്റെ മന്ദിരാതന്നിലും । വ
ജ്രദംഷ്ട്രന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കലു മിന്ദ്രജിത്തിന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കലും ॥ കും
ഭൻതന്റെ ഭവനത്തിലും പിന്നെക്കുംഭകൎണ്ണന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കലും ।
അക്ഷീണബലൻ പിന്നെയുമുള്ളൊരു രാക്ഷസയൂഥപഭവനങ്ങളിൽ ॥
ചെതസിയൊട്ടും ശങ്കയുംകൂടാതെ സീതാദെവിയെ നൊക്കി ക്രമത്താ
ലെ । രാവണാലയഗൊപുരെ ചെന്നപ്പൊൾ കാവൽക്കാരെയും ക
ണ്ടുകപീശ്വരൻ ॥ നാലുകൊമ്പുള്ള മത്തഗജങ്ങളെ ചാലവെ കണ്ടു
ഗൊപുരവാതുക്കൽ । അത്ഭുതങ്ങളാം പക്ഷിജനങ്ങളു മത്ഭുതങ്ങളാം
നാനാമൃഗങ്ങളും ॥ മിന്നീടുന്ന ശയനാസനങ്ങളും മിന്നീടുന്ന ശി
ബികാസമൂഹവും । സ്യന്ദനങ്ങളും രത്നമയങ്ങളായ് സുന്ദരമാകുമശ്വ
സമൂഹവും ॥ പത്തിഹസ്തിപത്തെരാളി സാദിയുമാത്തമൊദം ചരി
ക്കുന്നതുകണ്ടു । പവനാത്മജനുള്ളിൽക്കടന്നപ്പൊൾ ഭവനങ്ങളുംകണ്ടു
വിചിത്രമായ് ॥ ചന്ദ്രരശ്മികൾകൊണ്ടു വിളങ്ങുന്ന ചന്ദ്രശാലകൾ
കണ്ടുകപിവരൻ । ചിത്രങ്ങളാകും ക്രീഡാഗൃഹങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളാം
ക്രീഡാഗിരികളും ॥ ലങ്കതന്നുടെ യാഭരണമിദം ശങ്കയില്ലെന്നു ചിന്തി
ച്ചുമാരുതി । ശൌൎയ്യവാരിധി ശങ്കയുംകൂടാതെ വിരവൊടെകടന്നു ഗൃ
ഹത്തിങ്കൽ ॥ രാക്ഷസാധിപൻ തന്റെനിയൊഗത്താൽ രാക്ഷസീ
മാരും ശസ്ത്രങ്ങൾകയ്ക്കൊണ്ടു । ഘൊരരൂപികൾ നിൽക്കുന്നതുംകണ്ടു
വീരവീരൻകടന്നു ഗൃഹാന്തരെ ॥ മണികാഞ്ചന സൌധ സമൂഹങ്ങ
ൾ പ്രാണനന്ദനൻ കണ്ടവിടെയപ്പൊൾ । അത്ഭുതങ്ങളായുള്ളൊരു
വസ്തുക്കൾ തൽഭവനത്തിൽകണ്ടു പലവിധം ॥ പിന്നെയപ്പുരിതന്നുടെ
മദ്ധ്യത്തിൽ മിന്നീടുംഗൃഹം കണ്ടുകപീവരൻ । ഒരുയൊജന നീളവുമാ
യിട്ടു അരയൊജന വിസ്താരവുമായി ॥ നവരത്നമയമായ്വിളങ്ങുന്ന ഭ
വനൊത്തമംകണ്ടു ഹനുമാനും । അതിന്നുള്ളിൽക്കടന്നു മഹാബലൻ
വാതനന്ദനൻ വീരശിഖാമണി ॥ തത്രകണ്ടുതദാകപിപുംഗവൻ
ചിത്രാപുഷ്പകമാകുംവിമാനവും । വാരിജൊൽഭവൻതന്നൊടുധനെശ്വ
രൻ പരിചൊടു ഭജിച്ചുലഭിച്ചൊരു ॥ പുഷ്പകമാം വിമാനത്തെ രാവ
ണൻ കെല്പൊടെ ധനദനെജ്ജയിച്ചുടൻ । കയ്ക്കലാക്കി നിജപുരമദ്ധ്യ
ത്തിൽ ശങ്കകൂടാതെകൊണ്ടന്നുവച്ചുള്ള ॥ ചിത്രമാംപുഷ്പകത്തിന്റെ മ
ദ്ധ്യത്തിൽ ചിത്രമാകുന്ന നല്ലശയനത്തിൽ । ചന്ദ്രമദ്ധ്യെകളങ്കം ക

ണക്കിനെ നിദ്രചെയ്യുന്നരാവണനൻ തന്നെയും ॥ സൈപരമായിട്ടു ശ
ങ്കയുംകൂടാതെ വീരമൌലികപിവരൻ കണ്ടുതേ । അഞ്ജനാചലംപൊ
ലുള്ളദെഹവു മഞ്ജനാദ്രി ശിഖരങ്ങളിൽപിന്നെ ॥ രാത്രിയിൽ തീജ്വ
ലിയ്ക്കുന്നതുപൊലെ രാത്രിഞ്ചരജനാധിപൻ തന്നുടെ । പിംഗകെശ
മാംപത്തുതലകളും പിംഗാധിപസചിവ വരൻകണ്ടു ॥ ക്രൂരമായുള്ള
ദംഷ്ട്രകളുംപല്ലും ഘൊരമാകുന്നായനങ്ങളുംമൂക്കും । ഐരാവത വിഷാ
ണവട്ടക്കളും ക്രൂരൻതന്നുടെ മാറത്തുകണ്ടുതെ ॥ വജ്രാമൊറാവട്ടക്കളും
കണ്ടുതെ ഭദ്രശീലൻഖലനുടെമാറത്ത । നീണ്ടകൈകളും കണ്ടുശയന
ത്തിൽ നീണ്ടപാമ്പുകൾ പൊലെയിരിവതും ॥ രക്തചന്ദന ദിഗ്ദ്ധശ
രീരനായ് രക്തവസ്ത്രമുടുത്തുകിടക്കുന്ന । രാവണനൻതന്നെവീരശിഖാമ
ണി പവനാത്മജൻ കണ്ടൊരനന്തരം ॥ ഗിരികന്ദരംതന്നിൽ നിന്ന
ഞ്ജസാ മാരുതൻ വരുമ്പൊലെ ദശാസ്യന്റെ । മൂക്കിൽനിന്നു വരു
ന്നൊരുശ്വാസവും സൽകപികുലമൌലിയും കെട്ടുതെ ॥ ആയതാ
ക്ഷീകുല മൌലിമാലയാം മയപുത്രിയാം മണ്ഡൊദരിയെയും । തല്പന്ത
ന്നിൽ കിടക്കുന്നതുംകണ്ടു തൽപാർശ്വന്തന്നിലഞ്ജനാനന്ദനൻ ॥ രാ
വണന്റെസമീപെപുഴലവും ചാർവ്വംഗീമണിമാരുടെയായിരം । മാരു
തികണ്ടു ക്രീഡാരതികൊണ്ടു പരിശ്രാന്തമാരായുറങ്ങുന്നതും ॥ ശ്വെത
ഛത്രവും കണ്ടുമനൊജ്ഞമായ്വാതനന്ദനൻ തത്രസമീപത്തിൽ । കാമി
നീകുലമൌലികളിൽചിലർ ചാമരങ്ങൾ പിടിച്ചുറങ്ങുന്നു ॥ നീലെ
ന്ദീവരനെത്രമാരിൽചിലരാലവട്ടങ്ങൾ കയ്ക്കൊണ്ടുറങ്ങുന്നു । എണ
നെർമിഴിമാരിൽ ചിലർപിന്നെ വീണാവെണുക്കൾ കയ്ക്കൊണ്ടുറങ്ങു
ന്നു ॥ മൃദംഗാദിയാം വാദ്യങ്ങൾകയ്ക്കൊണ്ടു മൃദുഗാത്രിമാർ നിദ്രചെയ്യു
ന്നതും । വാനരൊത്തമൻകണ്ടു മഹാബലൻ പാനഭൂമിയുംകണ്ടു ഖ
ലൻ തന്റെ ॥ ആസവങ്ങളാൽ പൂർണ്ണങ്ങളായുള്ള ഭാസുരങ്ങളാം ര
ത്നഘടങ്ങളും । മദ്യാപാതികുടിച്ചകുടങ്ങളും മദ്യമാകെക്കുടിച്ചഘടങ്ങ
ളും ॥ പന്നികൊഴിമയിൽ മൃഗവൃന്ദവും തിന്നുപാതി കിടക്കുന്നതും ക
ണ്ടു । നല്ലനല്ലശയനാസനങ്ങളും നല്ലനല്ലമണിദീപ ജാലവും ॥ കണ്ടു
മാരുതി തത്രശയിയ്ക്കുന്ന കൊണ്ടൽവെണിമാർ തന്നുടെവൃന്ദവും । ച
ന്ദനാഗരുധൂപസുഗന്ധവും സുന്ദരീമുഖവാത സുഗന്ധവും ॥ നാനാ
പുഷ്പങ്ങൾതന്നുടെ ഗന്ധവും പാനഗന്ധവും കയ്ക്കൊണ്ടുമാരുതൻ ।
മന്ദംമന്ദമവിടെച്ചരിയ്ക്കുന്ന സുന്ദരമാകുംരാവണമന്ദിരെ ॥ ബുദ്ധിമാനെ
വം ചിന്തിച്ചുമാനസെ ബന്ധുരാംഗിമാർ കാന്തനുമൊന്നിച്ചു । നിദ്ര
ചെയ്യുമ്പൊൾതത്ര ചരിപ്പതുംഭദ്രമല്ലല്ലൊ ബ്രഹ്മചാരിയ്ക്കൊർത്താൽ ॥

മാനിനീകുലമദ്ധ്യെ ചരിച്ചിട്ടുംമാനസെ ചെറരം വിക്രിയയില്ലാമെ। മാനുഷസ്ത്രീയെ നൊക്കുവാനായിട്ട മാനിൻമദ്ധ്യത്തിൽ നൊക്കിയാൽകിട്ടുമൊ ॥ എന്നതുകൊണ്ടിവിടെ നടക്കയാലിന്നു പാപവുമില്ലെന്നു നിൎണ്ണയം । നിശ്ചയിച്ചെവം വാനരപുംഗവൻ നിശ്ചലചിത്തൻ പിന്നെയുംനൊക്കിനാൻ ॥ ദെവരാജാദിലൊകെശ സമ്പത്തുംരാവണാലയെ യൊന്നിച്ചുകണ്ടുതെ । ദെവഗന്ധൎവ്വ കന്യകമാരെയും പാവനീരാജകന്യകമാരെയും ॥ കണ്ടുപൌലസ്ത്യൻ തന്നുടെമന്ദിരെ കണ്ടില്ല ജഗന്നാഥന്റെ പത്നിയെ । കാണാഞ്ഞപ്പൊൾ ജനകതനുജയെ പ്രാണനന്ദനനൊരം വെഗത്തൊടെ ॥ എല്ലാദിക്കിലും നൊക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ മല്ലനെർമിഴിയാകുന്ന സീതയെ । വായു സഞ്ചാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വായുനന്ദനൻ നൊക്കിനാൻ സീതയെ ॥ ചതുരൻകപിവംശമാറാമണി ചതുരംഗുലാപൊലും ഖലാലയെ । ഇല്ലനൊക്കാത്തദിക്കുകളെങ്ങുമെ ഹ എല്ലെന്ദിവരനെ ത്രയാംസീതയെ ॥ തത്രയെങ്ങുമെകാണാഞ്ഞു സീതയെ വിക്രമശാലിയാകും കപിവരൻ । പ്രാകാരത്തിന്നിൽചാടിയിരുന്നിട്ട അകതാരിലീവണ്ണംവിചാരിച്ചു ॥ മംഗലാംഗിയാം സീതയെക്കാണാതെയെങ്ങിനെ യഥാമങ്ങുഗമിക്കുണ്ടു । അംഗദാദികപിവരന്മാരുടെ യെങ്ങിനെമുഖം കാണെണ്ടുചെന്നുഞാൻ ॥ വ്യൎത്ഥംസാഗര ലംഘനമിന്നുമെ വ്യൎത്ഥമിശ്രമമൊക്കയു മൊക്ഷമൊം । സൊമകൊടി സമാനമുഖാംബുജം രാമചന്ദ്രന്റെയെങ്ങിനെ നൊക്കെണ്ടു ॥ നരവാനര രാജസമീപത്തിൽ സാരസാക്ഷിയാം സീതയെകാണാതെ । മംഗലാംഗിയെ കണ്ടില്ലെന്നുള്ളതു മെങ്ങിനെയഹം ചെന്നുപറയെണ്ടു ॥ ദുഷ്ടനാകുന്ന രാവണനെയഹം മുഷ്ടികൊണ്ടൊന്നിടിച്ചു ഹനിക്കയൊ । കെട്ടിരാത്രിഞ്ചരാധിപതിയെ ഞാൻ പെട്ടന്നുസാഗരൊപരികൊണ്ടുപൊയ് ॥ അച്യുതനാകുംശ്രീരാമചന്ദ്രനകാഴ്ചവെക്കയൊവെണ്ടുകഠൊരനെ । ശൂരനെവംവിചാരിക്കുംനെരത്തചാരുവാകുമശൊകവനികയും ॥ കണ്ടുസൎവ്വകപികുലശെഖരൻകണ്ടാലെത്രയുമത്ഭുതമായുള്ള । അശൊകൊദ്യാനം കണ്ടപ്പൊൾമാരുതി ആശയന്തന്നിലെവം വിചാരിച്ചു ॥ ഇവിടെയഹംനൊക്കീല സീതയെദ്ദെവിയെ യിവിടെയഹം കാണുവൻ । ഭീമവിക്രമനെവം വിചാരിച്ചു രാമപാദാബ്ജം കൈക്കൂപ്പിവെഗെന ॥ ഉദ്യാനത്തന്നിൽ ചാടിക്കപിവരനുദ്യ ദിദ്യുത്സമാനകളെബരൻ । കാമികൾക്കെറെറം ശൊകപ്രദമാകും കൊമളമാമശൊകതരുക്കളും ॥ കണ്ടാലെത്രയും ദൃഷ്ടിമനൊഹരം കണ്ടുമാരുതി പുഷ്പനിറഞ്ഞുള്ള । ദിവ്യങ്ങളാകും നാനാതരുക്കളും

ദിവ്യോദ്യാനത്തിൽ കണ്ടുപലവിധം ॥ സുന്ദരമാകും ചൈത്രരഥത്തോ
ടും നന്ദനോദ്യാനത്തോടു മിസ്സുദ്യാനം । തുല്യമെന്നു കപിവരൻ ചി
ന്തിച്ചു കല്യൻദേവിയെനോക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ വൃക്ഷങ്ങളിൽ കപീ
ശൻചരിക്കുമ്പോൾ പക്ഷികളുമുണർന്നു തുടങ്ങിതേ । പുഷ്പതല്പങ്ങൾ
പോലെ മഹീതലേപുഷ്പങ്ങളും കൊഴിഞ്ഞുനിറഞ്ഞുതേ ॥ അശോകോ
ദ്യാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽശിംശപാവൃക്ഷം കണ്ടുകപീശ്വരൻ । സ്വ
ർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വേദികയായുള്ളസ്വർണ്ണവർണ്ണമാംശിംശപാവൃക്ഷവും ॥
നവ്യപല്ലവ പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാദിക്കും വിളങ്ങുന്നിതുദ്യാനേ ।
ശിംശപാതന്നിൽചാടിക്കപീശ്വരനാശയത്തിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു ॥
ഇവിടെസ്സുഖമായി ഇരുന്നുഞാൻ ദേവിതന്റെ പാദാബ്ജം കാണുവ
ൻ । ചിന്തതന്നിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു പത്തുദിക്കിലുംനോക്കുന്നനേ
രത്ത ॥ അവിടെക്കണ്ടു വാപീസരസ്സുകൾ പവിഴംകൊണ്ടു കെട്ടിപ്പട്
ത്തുള്ള । കാന്തങ്ങളാകും നാനാതരുക്കളും സന്താനലതാജാലങ്ങളും ക
ണ്ടു ॥ ഹേമംകൊണ്ടുള്ള വേദികയല്ലാതെ കോമളോദ്യാനെയില്ലതാക
ളും । കണ്ടുമാരുതിക്രീഡാഗിരിവരംകണ്ടാലെത്രയും ദൃഷ്ടിമനോഹരം ॥
സർവ്വജീവതനയൻനദികണ്ടുപർവ്വതന്തന്നിൽനിന്നങ്ങൊഴുകുന്ന । കാന്ത
ൻതന്റെയങ്കത്തിൽ നിന്നാശ്ശു കാന്താകോപിച്ചു പോകുന്നതുപോ
ലെ ॥ തീരജദ്രുമ ശാഖാസമൂഹങ്ങൾ വാരിയിൽമുട്ടി നിൽക്കുന്നതും ക
ണ്ടാൽ । വാരിജാക്ഷിയെത്തന്റെ ബന്ധുക്കൾവാരണം ചെയ്കയോയെ
ന്നു തോന്നീടും ॥ തത്രപിന്നസ്സമീപേ വിളങ്ങുന്ന ചിത്രമാകുന്നചൈ
ത്യപ്രാസാദവും । ചാരുസ്തംഭസഹസ്രേണശോഭിതംമാരുതികണ്ടുകൈ
ലാസപാണ്ഡുരം ॥ പിന്നപ്രാണതനയൻ കപിവരൻമിന്നൽപോലെ
നയനമാരായുള്ള । രാക്ഷസീഗണമദ്ധ്യേ മലിനയായ് വൃക്ഷമൂലത്തിലേ
റ്റംകൃശയായി ॥ ഉഷ്ണമാകുന്ന ദീർഘശ്വാസത്തോടു മുണ്ണമാകുന്നകണ്ണീ
രോടുംകൂടി । ഭൂമിതന്നിലിരിക്കുന്നദേവിയെ യാമിനീശകലപോലെ ക
ണ്ടുതേ ॥ കൊണ്ടൽവേണീമണിയാകുംസീതയെ കണ്ടനേരം പവനാ
ത്മജൻകപി । ഏവംചിന്തിച്ചു ബുദ്ധിമതാംവരൻ ദേവദേവനരുളിന
ലക്ഷണം ॥ പൂർണ്ണചന്ദ്രനിഭാനനയിൽ സർവ്വംപൂർണ്ണമായിട്ടു കാണ്മാനമു
ണ്ടല്ലോ । പണ്ടുരാവണൻ കൊണ്ടുഗമിക്കുമ്പോൾ കണ്ടൊരംഗനാര
ത്നമിദമെല്ലോ ॥ ദേവിയന്നവിടെയിട്ട ഭൂഷണമിവിടെയെങ്ങും കാണു
ന്നതില്ലല്ലോ । ഇവിടെയുള്ളഭൂഷണശിഷ്ടങ്ങളവിടെയുണ്ടു നാരീമണിയു
ടെ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുമിന്നു വിചാരിച്ചാൽ മന്നവാധിപജായാനസം
ശയം । യാതൊരുദേവി താനെക്കപികളുമെല്ലാം ദിക്കിൽനോക്കിനട

ക്ഷന്നു ॥ അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രീരാമജായയാം മംഗലാംഗിയെ ഞാനിന്നു
കണ്ടതല്ലൊ । സ്വാന്തംതന്നിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചുസന്തൊഷാശ്രു സമെ
തമുഖാബ്ജനായ് ॥ ആശയന്തന്നിലൊരംപ്രസാദിച്ചു ശിംശപയിലി
രുന്നുകപീശ്വരൻ । ചന്ദ്രരശ്മികൾ കൊണ്ടുവനാന്തരം ഭദ്രശീലൻ പ്ര
സാദിച്ചുകണ്ടതെ ॥ അപ്പൊൾതത്ര നിശാചരിമാരെയും കെല്പൊടെപ
വനാത്മജൻകണ്ടതെ । അമ്പിളിത്തെല്ലുപൊലുള്ള പല്ലുമായുമ്പിക്കൈ
പൊലെനീണ്ടുള്ളമൂക്കുമായ് ॥ രാക്ഷസീമാരെക്കണ്ടുകപീശ്വരൻ രാക്ഷ
സാന്തകജായാസമീപത്തിൽ । മങ്ങലിപൊലെയുള്ളൊരുദരവും ഞാ
ങ്ങണപൊലെ കൈകളുംകാലുമായി ॥ ഭംഗികൂടാത്ത രാക്ഷസീമാരെ
യുംമംഗലാംഗിടെ സന്നിധിയിൽ കണ്ടു । വായസംപൊലെചീത്തനി
റമായ്പ്പായപൊലെപരന്നചെവിയുമായ് ॥ചെവികൊണ്ടുപുതച്ചുകൊ
ണ്ടൊരാവും ദെവീസന്നിധൌചുറ്റുമിരിക്കുന്ന । ആശരനാരിമാരെ
യുംകണ്ടതെ ആശരാന്തകനഞ്ജനാനന്ദനൻ ॥ കാലില്ലാത്തുള്ളരാക്ഷസി
ക്കൂട്ടവും തലമദ്ധ്യത്തിൽ കാലുള്ളക്കൂട്ടവും । അലസാക്ഷിയാംദെവീടെ
സന്നിധൌ ബലശാലിപവനാത്മജൻകണ്ടു ॥ ഏവംബീഭത്സരൌദ്ര
മാർമദ്ധ്യത്തിൽ ദെവദെവന്റെ പത്നിയെയുംകണ്ടു । ചെന്നായ്മദ്ധ്യ
ത്തിൽമാൻപൈതലെപ്പൊലെ ഖിന്നയായിധരണിയിൽ വാഴുന്ന ॥
ദെവിയെക്കണ്ടുവാനരപുംഗവൻ ദെവദെവപദാബ്ജവുംവന്ദിച്ചു । വാ
യുനന്ദനൻചിത്തംരമ്യൂത്തമെമായാദെവി പദാബ്ജത്തിൽദൃഷ്ടിയും ॥ രാ
ക്ഷസാധിപ സൈന്യത്തിൽ കൊപവും രക്ഷസാന്തകൻ വച്ചുമരു
വുമ്പൊൾ । ബ്രഹ്മരാക്ഷസ വെദഘൊഷങ്ങളും ബ്രഹ്മവിന്മണി കെട്ടു
വിരാത്രത്തിൽ ॥പൌലസ്ത്യനനംഗന്ന്വശനായിഅലസാക്ഷിമണിയാ
ളെചിന്തിച്ചു । ചൂതസായകൻതന്റെ ശരംകൊണ്ടു ചെതസി ശൊ
കമൊട്ടുംസഹിയാതെ ॥ അശൊകൊദ്യാനന്തന്നിലെയ്ക്കായിട്ടു ആശരാ
ധിപനൊരുപുറപ്പെട്ടു । ക്രൂരനാകുന്ന രാവണനൊന്നിച്ചു നൂറുനാരി
മാർമാത്രംഗമിച്ചുതെ ॥ വളഞ്ഞുള്ളൊരുവാളുകൾകയ്യിലൊണ്ടു അളകാധി
പൻതന്റെയനുജന്റെ । പുരൊഭാഗത്തുനാരിമാരിൽചിലർവിരവൊ
ടെ ഗമിച്ചുതുടങ്ങിനാർ ॥ നാരിമാരിൽ ചിലരപ്പൊൾ ദീപികാകരന്ത
ന്നിലെടുത്തു നടന്നുതെ । ശ്വെതഛത്രമെടുത്തൊരു കാമിനീയാതുധാ
നന്റെ പിന്നാലെപൊയിനാൾ ॥ ചാമരങ്ങൾ പിടിച്ചുചിലരപ്പൊ
ൾ ഭീമരൂപന്റെ പിന്നാലെപൊയിനാർ । ആലവട്ടംപിടിച്ചു ചിലര
പ്പൊൾ പൌലസ്ത്യൻ തന്റെപിന്നാലെ പൊയിനാർ ॥ അന്നെരം ര
ജനീചരന്മാരുടെ മന്നവൻതന്റെ പിന്നാലെവെഗത്തിൽ । പൊന്നു

കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളിൽജലം സന്നതാംഗിമാർ കയ്യിൽകൊണ്ടുപൊയിനാർ ॥ മന്ദമന്ദംനടന്നു ദശാനനൻ സുന്ദരൊദ്യാനദ്വാരത്തെ പ്രാപിച്ചു । കാഞ്ചിനൂപുരകങ്കണനാദങ്ങളഞ്ചാതെകെട്ടു വാനരപുംഗവൻ ॥ ദ്വാരദെശത്തിൽ സംപ്രാപ്തനായുള്ള ക്രൂരനാകുന്ന രാവണൻതന്നെയും । വാനരൊത്തമൻ കണ്ടൊരനന്തരം മനതാരിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു ॥ പുഷ്പകമദ്ധ്യെതന്നിൽ ശയനത്തിൽകൊല്ലാടെ നിദ്രചെയ്യുന്നകണ്ടൊരു । രാവണനിവനില്ലൊരുസംശയ മെവം നിശ്ചയിച്ചുഗ്രപരാക്രമൻ ॥ ആശരകുലതൂലദവാനലൻ ശിംശപതന്നിൽ വാണിതുസ്വസ്ഥനായ് രാവണനുംകടന്നുവനന്തന്നിൽദെവിതന്നുടെസന്നിധിയിൽചെന്നു ॥ ചാരുശീലയാംശ്രീരാമപത്നിയുംക്രൂരനാകുന്നരാവണൻവന്നപ്പൊൾഊരുകൊണ്ടുകുചവുമുദരവുംപരിചൊടെമറച്ചുകൃശൊദരി ॥ കൂരിരുൾസമമാകുന്ന കെശത്താൽ വാരിജാക്ഷിമറച്ചുമുഖാബ്ജവും । തിരിഞ്ഞങ്ങുമരുവുന്നനെരത്തു ക്രൂരനെവം പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ ॥ നാരിമാർകുല മൌലിമണിയാളെ വാരിജാക്ഷി തിരിഞ്ഞെന്തിരിക്കുന്നു । പൌലസ്ത്യനാഹം ത്രൈലൊക്യനായക നലസാക്ഷിതെ ദാസനെന്നൊർത്താലും ॥ മല്ലസായകനസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടെന്നെ കൊല്ലുന്നു മല്ലനെർമിഴിരത്നമെ । മാനിനീഭൂമിയാകജ്ജയിച്ചുഞാൻ ജനകന്നു കൊടുത്തീടാം നിർണ്ണയം ॥ ഭീമരാക്ഷസ പൂർണ്ണയാംലങ്കയിൽ രാമനെങ്ങിനെ വന്നുകടക്കുന്നു । കൊണ്ടുപൊവതു മെങ്ങിനെയാംനിന്നെ കൊണ്ടൽവെണി ഭജിക്കുമാംകാമിനാ ॥ രാവണൻതന്റെ വാക്കുകൾ കെട്ടെവം ദെവദെവനെ ച്ചിന്തിച്ചുമാനസെ । ഏണനെർമിഴിയാകുന്നസീതയും തൃണമന്തരെയിട്ടുരുളീടിനാൾ ॥ പരദാരങ്ങളൊടെവം ചൊല്ലുക പാരംപാപമെന്നൊർക്കദശാനന । കാഞ്ചനമയമായ മൃഗത്തിനാൽ വഞ്ചിച്ചെല്ലൊനി വീരനാംകാന്തനെ ॥ കൊണ്ടുപൊന്നതുമെന്നെനീലങ്കയിൽ കണ്ടീടാമതിനുള്ളഫലമിനി । വീരമൌലിമണിരാമസന്നിധൌ ക്രൂരനിയ്യെന്നെ തൊട്ടുവെന്നാകിലൊ ॥ ശൂരൻതന്റെ ശരമെറ്റചത്തുനീ ഖരനാംനിന്റെ ഭ്രാതാവെകണക്കെനീ । മദയാനത്തലവന്റെ മസ്തകം മദിച്ചുകീറിച്ചൊരകുടിക്കുന്ന ॥ കെസരിതുല്യനെന്നുടെവല്ലഭൻ വാസവാരെ ശശതുല്യൻനിയ്യെടാ । എന്നതുകൊണ്ടുരാമപദാബ്ജത്തിലെന്നെക്കൊണ്ടുപൊയ്‌വച്ചുവണങ്ങുക ॥ അല്ലകിൽനിന്നെയെന്നുടെവല്ലഭൻ കൊല്ലുമില്ലൊരുസംശയംരാവണ । രാമകല്പനയില്ലായ്കകൊണ്ടുഞാൻഭസ്മമാക്കാത്തുനിന്നെദ്ദശാനന ॥ ദെവിയെവമരുളിയിരുന്നപ്പൊൾ രാവണനൊരംകൊപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ । സീ

തെഏിവാൎചെൽനിന്നെയരത്തുടൻപ്രാതരാശാൎത്ഥംവച്ചുംമഹാന്നാസ
ക്രൂരനെവം പറഞ്ഞൊരുനെരത്ത ചാരുഗാത്രിയാം മണ്ഡൊദരിതാ
നും । പൌലസ്ത്യൻതന്നെ യാലിംഗനംചെയ്തു ചാലവെയെവം മന്ദ
മുരചെയ്തു ॥ വീരപൊരിക ഭാൎയ്യമാരൊന്നിച്ച് സൈപരമായിട്ടു വാഴ്
കമന്ദിരെ । ദീനയാകുന്നമാനുഷിയെക്കൊണ്ടു മാനനീയതെ കാൎയ്യവു
മെന്തുള്ളൂ ॥ രാക്ഷസാധിപൻ കാന്താഗിരംകെട്ടു രാക്ഷസിമാരൊടെ
വമുരചെയ്തു । എങ്ങിനെസീത യെൻെറവശമാകു മങ്ങിനെനിങ്ങൾ
ചെയ്യാലുംയത്നവും ॥ ഏവംരാവണൻ ചൊല്ലിനടന്നുടൻ സാവധാ
നമായ്പ്രാപിച്ചുമന്ദിരം । ക്രൂരനെവം പറഞ്ഞുഗമിച്ചപ്പൊൾ ഘൊ
രരൂപികളൊടിയടുത്തുടൻ ॥ ഓരൊരൊവിധം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാർ
ചാരുഗാത്രിയൊടൊരൊ വിരൂപകൾ । ഘൊരയാകുംഹരിജടയന്നെരം
വാരിജാക്ഷിയൊടെ വമുരചെയ്തു ॥ പുലസ്ത്യൻതൻെറ പൌത്രൻമഹാ
ബലൻ ബാലികെവെദ വെദാംഗപാരഗൻ । ത്രൈലൊക്യാധിപൻ
രാവണനെന്നതു മലസാക്ഷി ധരിക്കവഴിപൊലെ ॥ നിന്നിലാഗ്രഹമു
ള്ളദശാസ്യനെ കന്നൽനെർമിഴി നിയ്യുംഭജിച്ചാലും । മാനുഷനാകും
രാമനെക്കൊണ്ടുതെമാനിനീയിനി യെന്തുള്ളകാൎയ്യവും ॥ ഇന്നുഞാനെ
വം ചൊന്നതുചെയ്യാഞ്ഞാൽ കൊന്നിടുംനിന്നെ സൂദന്മാർസുന്ദരി ।
രുക്ഷകളാകുമെകജടാദിയാം രാക്ഷസികളും ശസ്ത്രങ്ങൾകയ്യാണ്ടു ॥
പാരംപാരം പരുഷമായ്ചൊല്ലിനാർ സാരസാക്ഷിശ്ശുലാദെവിയൊട
പ്പൊൾ । കൂൎത്തുമൂൎത്തുള്ളശസ്ത്രങ്ങളെകൊണ്ടു ചെത്തിചെത്തിത്തവാംഗ
ങ്ങൾഞങ്ങളും ॥ തിന്നുതിന്നുസുരയുംകുടിച്ചുട നിന്നുചാടികളിച്ചീടും
മൈഥിലി । ഇത്തരമവർവാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊ ളുത്തരമുരചെയ്തു പതി
വ്രതാ ॥ നിങ്ങൾചൊന്നതു കെൾക്കയുമില്ലഞാൻ നിങ്ങളിന്നെന്നെ
യൊന്നിച്ചുതിന്നുക । ദീനനെങ്കിലും മാനുഷനെങ്കിലും ധനിയെങ്കി
ലും നിൎദ്ധനിയെങ്കിലും ॥ എന്നുടെകാന്തനെന്നുടെദൈവത മെന്നറി
ഞ്ഞാലും നക്തഞ്ചരികളെ । ഇങ്ങിനെയരുൾചെയ്തു ജനകജാ മംഗ
ലാംഗി കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ ॥ രാക്ഷസസ്ത്രീകളിൽ ചിലരന്നെരം
രാക്ഷസാധിപൻ തന്നൊടുദന്തത്തെ । പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു വന്നിട്ടുപി
ന്നെയുംക്രൂരവാക്കുകൾചൊല്ലുന്നനെരത്ത ॥ ചാരുശീലയാംവൃദ്ധാ ത്രി
ജടയും വിരവൊടെവം ചൊല്ലിനാളന്നെരം । നിങ്ങൾതങ്ങടെ യം
ഗങ്ങൾതിന്നുക മംഗലാംഗിയാം സീതയെതിന്നൊല്ല ॥ കണ്ടുഞാനി
പ്പൊൾ സ്വപ്നംഭയങ്കര മിണ്ടൽവന്നീടും നക്തഞ്ചരന്മാൎക്ക । ഇങ്ങി
നെത്രിജടാഗിരംകെട്ടപ്പൊൾ മംഗലാംഗീടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന ॥

ഓടിപ്പോയിനിശാചരിമാർ ചൊന്നാരാടലൊടെ ത്രിജടയൊടുത്ത
രം । ത്രിജടെനീയും കണ്ടൊരുസ്വപ്നത്തെ വ്യാജംകൂടാതെ ചൊല്ലു
കവെഗത്തിൽ ॥ എന്നതുകെട്ടുചൊന്നാൾ ത്രിജടയു മിന്നുഞാൻകണ്ട
സ്വപ്നത്തെകെട്ടാലും । ആയിരംഹംസയുക്തമായുള്ളൊരു ആനത
യാംശിബികയിൽ രാഘവൻ ॥ ശുക്ലമാല്യാനുലെപനനായിട്ടു ശുക്ലവ
സ്ത്രമുടുത്തുമഹാബലൻ । ലക്ഷ്മണനാകും ഭ്രാതാവൊടൊന്നിച്ചു ലക്ഷ്മീ
വാനായിആകാശമാർഗ്ഗെണ ॥ വന്നുലങ്കയിൻനിന്നുരക്ഷൊത്തമനെന്നുക
ണ്ടുഞാൻ സ്വപ്നത്തിലിന്നഹൊ । വാരിജാക്ഷിയാംസീതയെ സ്വപ്ന
ത്തിൽ വാരിധിമദ്ധ്യെ ശ്വെതാചലൊപരി ॥ ശ്വെതവസ്ത്രാനുലെപ
നയായിട്ടു പ്രീതയായിട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു । ചാലവെകണ്ടു പിന്നയും
സ്വപ്നത്തിൽ നാലുകൊമ്പുള്ളമത്തഗജൊപരി ॥ ഭ്രാതാവൊടുമൊരുമി
ച്ചുരാഘവൻ സീതവാഴുന്ന ശെലത്തിൽചെന്നുടൻ । ദെവിതന്റെ ക
രത്തെപിടിച്ചുടൻ ദെവനാനകഴുത്തിലിരുത്തിനാൻ ॥ ഭർത്താവിന്റെ
മടിയിന്നുചാടീട്ടു മാർത്താണ്ഡശശിമണ്ഡലം ഹൃഷ്ടയായ് । പാണികൊ
ണ്ടുതലൊടുന്നതുംകണ്ടു ഏണനെർമിഴിയാളാകുംസീതയും ॥ എട്ടുനല്ല
വെളുത്തഹയങ്ങളെകെട്ടീട്ടുള്ളൊരുസ്യന്ദനരത്നത്തിൽ ।ഭാര്യയാകുന്ന
സീതയൊടൊന്നിച്ചു വീര്യവാനാകും ഭ്രാതാവൊടുംകൂടി ॥ രാമൻനില്ക്കു
ന്നതുംകണ്ടു ഹൃഷ്ടനായ്‌രാമനെപ്പിന്നെ കണ്ടുഞാൻപുഷ്പകെ । പിന്ന
യുംകണ്ടുസ്വപ്നത്തിലത്ഭുതം പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള സിംഹാസനംതന്നി
ൽ ॥ ജാനകിയൊടുമൊന്നിച്ചുരാഘവൻമാനനീയനിരുന്നൊരനന്തരം ।
ബ്രഹ്മർഷികളുമൊരാംപ്രസന്നരായ് ബ്രഹ്മഘൊഷെണ തീർത്ഥജലംകൊ
ണ്ടു ॥ അഭിഷെകവും ചെയ്യുന്നതുംകണ്ടു അഭിമാനിയാം ശ്രീരാമചന്ദ്ര
നെ । കമലാസനൻ മുൻപായദെവകൾ രാമപാദെ നമിക്കുന്നതുംക
ണ്ടു ॥ പിന്നയുംകണ്ടുവെത്രയുമത്ഭുതാമിന്നീടുന്നൊരുസിംഹാസനന്തന്നി
ൽ । വിക്രമശാലിയാകുന്നശ്രീരാമൻചക്രശംഖഗദാബ്ജധരനായ് ॥ ശ്രീ
വത്സകൌസ്തുഭാദി സമെതനായ് ശ്രീവനമാലയിട്ടു പ്രസന്നനായ് ।
ശ്രീസമെതനായ്‌വിഷ്ണുസ്വരൂപനായ്സൎവ്വാത്മഭൂവന്ദിതനായിട്ടു ॥ വാ
രിജാക്ഷനിരിക്കുന്നതുംകണ്ടു പരിചൊടിപ്പൊൾ സ്വപ്നത്തിൽഞാന
ഹൊ । പൌലസ്ത്യനെയും കണ്ടുഞാൻസ്വപ്നത്തിൽ തൈലവുംതെച്ചു
കെശവുംകൂടാതെ ॥ കരവീരസ്രജവു മണിഞ്ഞുടൻ കറുത്തുള്ളൊരു വ
സ്ത്രവുംചിറീട്ടു । നീലവസ്ത്രമുടുത്തൊരുനാരിയും ചാലവെകെട്ടി രാവ
ണൻതന്നെയും ॥ കൊണ്ടുപൊകുന്നു തെക്കൊട്ടുക്കായിട്ടു കണ്ടുഞാനെ
വം സ്വപ്നംഭയങ്കരം । ഖരങ്ങളെപരിചൊടു കെട്ടിനതെരിൽ കെറീട്ടു

ശാനനൻ പോകുമ്പോൾ ॥ യാമിനീചരനാഥനതുനേരം ഗോമയ
ഹ്രദേവീണു വിവശനായ് । മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി കുടിക്കുന്നപങ്കവും മിങ്ങി
നെയും ഞാൻകണ്ടിതുസ്വപ്നത്തിൽ ॥ രാക്ഷസേശൻകഴുതമേലേറീട്ടു
ദക്ഷിണദിക്കിലെയ്ക്കായിപ്പോയിനാൻ। ഒട്ടകത്തിന്റമേളിൽക്കരേറീ
ട്ടുപെട്ടന്നുകുംഭകർണ്ണനും പോയിതേ ॥ ആശരാധിപ പുത്രനാമിന്ദ്രജി
ൽ ശിംശുമാരത്തിലേറീട്ടുപോയിനാൻ । രാക്ഷസന്മാരും രക്താംബര
ന്മാരായ് ദക്ഷിണദിക്കിലെയ്ക്കായിപ്പോയിനാർ ॥ യാതുധാനരിലേക
നെകണ്ടുഞാൻ ശ്വേതച്ഛത്രം പിടിപ്പിച്ചു സ്വൈരമായ് । മതിശാലി
യാംവീരൻ വിഭീഷണൻ പ്രീതനായിട്ടുനില്ക്കുന്നതുംകണ്ടു ॥ ധവളാം
ബര ഭൂഷണന്മാരാകും കേവലംനാലു ഭൃത്യന്മാരൊന്നിച്ചു । ഭഗ്നഗോ
പുര സൌധയായ്ലങ്കയും മഗ്നയായ്തിന്നെകണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ ॥ രാമ
ദൂതനാംവാനരൻ ലങ്കയെഭസ്മമാക്കിനാനെന്നും ഞാൻകണ്ടുതേ । ക്രൂ
രകളെവൃഥാപരുഷാക്ഷരംചൊൽത്രപയോടെന്തിന്നുചൊല്ലുന്നു ॥ രാമ
ൻഭാര്യയെ തർജ്ജിച്ചതുകേട്ടാൽഭീമവിക്രമൻ കൊന്നീടുംനിങ്ങളെ। ആ
ശ്രയിച്ചെങ്കിൽ നമ്മളെരക്ഷിപ്പാൻസുശ്രോണിമതിയാമെന്നറിഞ്ഞാ
ലും ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നമ്മളെല്ലാവരുംസന്നതാംഗിയെയാശ്രയിച്ചീ
ടണം । വൃക്ഷശാഖയിൽ വാണുപ്രഹൃഷ്ടനായ് പക്ഷിയുംകൂടെക്കൂടെപ്പറ
യുന്നു ॥ അൻപോടെ സീതാദേവിക്കുമംഗളം മുൻപിൽശ്രീരാമൻ നി
ൽക്കുന്നുയെന്നതും । ഘോരനാകുന്ന രാവണൻതന്നുടെ ക്രൂരമായുള്ള
വാക്കുകൾകേട്ടിട്ടു ॥ ഘോരകാനനേ ബാലികയെപ്പോലെ ചാരുഗാ
ത്രികരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ । സോമകോടിസമാനമുഖാംബുജ രാമ എ
ന്നുടെകാന്തമഹാബല ॥ ഇങ്ങിനെഞാനും ദുഃഖിച്ചിരിക്കുമ്പോളെങ്ങു
പോയിഭവാനും രഘൂത്തമ । ലക്ഷ്മണാനിസ്സറിഞ്ഞതുമില്ലയോ രാക്ഷ
സീമദ്ധ്യേഞാനിരിക്കുന്നതും॥ കൌസല്യയെന്റെയമ്മെധരിച്ചാലും
വസിക്കുന്നുഞാൻ ലങ്കയിൽഖിന്നയായ് । ഇഷ്ടയാംതവ ഭാര്യയുംരാ
ഘവ ദുഷ്ടനിന്നഹോ കൊല്ലുവാൻപാത്രമായ് ॥ എന്നുള്ളതുമറിഞ്ഞി
ല്ലയോഭവാൻ മന്നവകുലമൌലിമണേരാമ । കൊണ്ടുപോയെന്നെരാ
വണൻകൊന്നീടും രണ്ടുമാസമെയുള്ളുഅവധിയും ॥ വനവാസംകഴി
ഞ്ഞൊരനന്തരം വനജാക്ഷിമാരൊന്നിച്ചയോദ്ധ്യയിൽ । സ്വൈരമാ
യ്ഭവാനും വസിച്ചീടുംസ്മരകോടിമനോജ്ഞകളേബര ॥ വിഷംകിട്ടി
യാൽതിന്നിട്ടുചത്തിടാം വിഷദാതാവുമില്ലല്ലൊയിന്നമെ। ശസ്ത്രദാതാ
വുംരാക്ഷസമന്ദിരേ ചിത്രമാരുമെയില്ലല്ലൊ ചിന്തിച്ചാൽ ॥ എന്നതു
കൊണ്ടു കേശത്തെകെട്ടിഞാനിന്നു പോവുകതന്നെ യമക്ഷയം । ഏ

വാചിന്തിച്ചുകേശപാശംകയ്യിൽ ദെവികൈക്കൊണ്ടു മന്ദാനടന്നുടൻ ॥
പുഷ്പിതമായവൃക്ഷത്തെപ്രാപിച്ചു കെല്പൊടെശാഖകൈക്കൊണ്ടു സീത
യും । സൊമതുല്യവദനം മനക്കാമ്പിൽ രാമചന്ദ്രന്റെ ചിന്തിച്ചുനി
ൽക്കുമ്പൊൾ ॥ നല്ല നല്ലനിമിത്തങ്ങളന്നെരം മല്ലനെർ മിഴിക്കുററമു
ളവായി । വാമബാഹുനെത്രവുമന്നെരം കൊമളാംഗിക്കിളകിത്തു
ടങ്ങിതെ ॥ ശുഭമായനിമിത്തങ്ങൾ കണ്ടപ്പൊൾ ശുഭശീലയും ശൊക
വിഹീനയായ് । രാഹുമുക്തനായുള്ള ശശിപൊലെ മൊഹനാംഗിയു
മെററംപ്രകാശിച്ചു ॥ വാതനന്ദനൻവീരൻ ഹനുമാനും സീതയന്നെരം
ചൊന്നഗിരങ്ങളും । ഋക്ഷനാഥൻ ത്രിജടാഗിരങ്ങളും രാക്ഷസിമാരുടെ
തർജ്ജനങ്ങളും ॥ ദുഷ്ടകാലൻ കപികുലസത്തമൻ കെട്ടനെരമിവണ്ണം
വിചാരിച്ചു । ദുഃഖമൊട്ടുമറിയാത്ത സീതയും ദുഃഖത്തിന്റെയൊടുക്കി
ത്തെ കാണാതെ ॥ നിശ്വാസത്തൊടെ ഖെദിച്ചിരിക്കുന്നു ആശ്വാസ
പ്പിക്കുവനഹം ദെവിയെ । ഇപ്പൊൾതന്നെ ഞാനാശ്വസിപ്പിക്കാ
ഞ്ഞാൽ കെല്പൊടെദെവി ജീവൻകളഞ്ഞിടും ॥ നിശാചരിമാർതന്നു
ടെ പ്രത്യക്ഷംവിശെഷങ്ങൾ പറകയുംദുർഘടം । എന്നതുകൊണ്ടിവിടെ
യിരുന്നു ഞാനിന്നിവരുടെയന്തരം പ്രാപിച്ചു ॥ ഭാനുവംശമണിരാമ
വൃത്തത്തെ മാനുഷവാക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുടൻ । മാനസശൊകമാക
ക്കളയുവൻജാനകീതന്റെയില്ലൊരുസംശയം ॥ ഏവംനിശ്ചയിച്ചഞ്ജ
നാ നന്ദനൻസാവധാനമായ് ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ । പുണ്യകീർത്തിദ
ശരഥനെന്നൊരു പുണ്യശീലൻനരപതിയുണ്ടായി ॥ ഇന്ദ്രതുല്യൻയ
ശസാമഹീപതി ചന്ദ്രനെപ്പൊലെ സൌമ്യൻ മഹാരഥൻ । രാജരാജ
ന്റെപുത്രൻ പ്രിയൻശ്രെഷ്ഠൻ രാജീവായത ചാരുവിലൊചനൻ ॥
സകലവെദവെദാംഗപാരഗൻ സകലജനസന്തൊഷകാരകൻ । ധ
നുർവ്വെദത്തിലദ്വിതീയൻ ശൂരൻമാനവാധിപൻ രാമനിതിശ്രുതൻ ॥
വീര്യവാൻ താതവാക്കിനാൽ കാനനെ ഭാര്യാസൊദരന്മാരൊടൊരുമി
ച്ചു । വാണീടുന്നൊരുകാലം ദശാനനനെണ്ണനെർമിഴിയാകുന്ന സീത
യെ ॥ കൊണ്ടുപൊയിനാൻ ദുഷ്ടൻഖലാഗ്രണീകണ്ടകൻ സാധുതാപ
സന്മാരുടെ । ജാനകീദെവിതന്നെ രഘൂത്തമൻ കാനനാന്തത്തിൽ നൊ
ക്കിനടക്കുമ്പൊൾ ॥ കാനനാന്തത്തിൽ സുഗ്രീവനെന്നൊരു മാനവെ
ന്ദ്രനുമിത്രവുമുണ്ടായി । ബാലിയെക്കൊന്നു രാമൻകപിരാജ്യം ചാല
വെസുഗ്രീവന്നായി നൽകിനാൻ ॥ കപിരാജനിയൊഗെന ദെവിയെ
ക്കപിവീരരും നൊക്കിനടക്കുന്നു । സമ്പാതിതന്റെ വാക്കുകൾകെട്ടു
ഞാനൻപൊടെ ശതയൊജനമായുള്ള ॥ വാരിധിചാടിയിദ്ദെവി കാ

രണ്ണാൽ വീരരാമനരുളിനലക്ഷണം । എല്ലാംപൂൎണ്ണമായുള്ള യിദ്ദവി
യെ ഉല്ലാസെന ഞാൻ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടുതെ ॥ ഏവമെല്ലാമ്പ്പിക്കപീശ
നിരുന്നപ്പോൾ ദെവിയിക്കഥൊകെട്ടുപ്രസന്നയായ് । നീണ്ടിരുണ്ടു ചു
രുണ്ട തലമുടി കൊണ്ടുസംവൃതമാകും മുഖാബ്ജവും ॥ പൊക്കിനൊക്കി
നാൾ ശിംശപാവൃക്ഷത്തെ ഉൾക്കൊമ്പിലൊരാം തൊഷിച്ചുസീതയും ।
നാലുദിക്കിലും താഴത്തുമൊളിലും ചാലവെയാകെ നൊക്കുന്നനെര
ത്തെ ॥ സീതാപിംഗാധിപാമാത്യനാകുന്ന വാതനന്ദനൻ തന്നെക്കണ്ടു
തദാ । ഉദയാചലം തന്നിൽവിളങ്ങുന്നൊരാദിത്യൻപൊലെ ശാഖാ
ന്തരന്തന്നിൽ ॥ സീതാദെവിയും ശാഖാന്തരന്തന്നിൽ പീതമായുള്ളവ
സ്ത്രം ധരിച്ചൊരു । വാതനന്ദനൻ തന്നെയുംകണ്ടപ്പൊൾ ചെതസി
യെവം ചിന്തിച്ചുശൊഭനാ ॥ മാനസത്തിൻെറ ഭ്രാന്തിയൊ സ്വപ്ന
മൊ വാനരൻ തന്നെക്കണ്ടതുമിപ്പൊൾഞാൻ । സന്തൊഷാധിക്യമന്മാ
ദലക്ഷണം സന്തൊഷവുമിനിയ്ക്കില്ലല്ലൊയിപ്പൊൾ ॥ ശുഭമല്ലകപിദൎശ
നം സ്വപ്നെ തു ദൃവും മമ വന്നീടുംനിൎണ്ണയം । ഭദ്രരൂപനാം കാന്തനെ
ക്കാണാഞ്ഞു നിദ്രയൊട്ടുമെയില്ലല്ലൊ ചിന്തിച്ചാൽ ॥ ദൃഷ്ടമത്ത്രനരാമ
കഥകളെ സ്പഷ്ടമായിട്ടിവനും പറയുന്നു । വല്ലതെങ്കിലും വാനരൻ
ചൊന്നത നല്ലസത്യമായ്ത്തന്നെ ഭവിക്കട്ടെ ॥ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ
ചിന്തിച്ചുമാനസെ മംഗലാംഗിയും നിൽക്കുന്നനെരത്ത । പവിഴം
പൊലെ രക്തമുഖാംബുജൻ പവനാത്മജൻ ബുദ്ധിമതാംവരൻ ॥ ദ്രുമ
ശാഖയിൽ നിന്നങ്ങിറങ്ങിട്ടു ഭീമവിക്രമനെത്രയും സൌമ്യനായ് । വി
നയത്തൊടെയൊരാം ഹനുമാനും ജാനകീദെവിപുരൊഭാഗെ ചെന്നിട്ടു ॥
ഹൃഷ്ടനായി നമസ്കാരവുംചെയ്തു സാഷ്ടാംഗംസീത തൻെറ പദാബ്ജ
ത്തെ । അഞ്ജലിയുംശിരസ്സിൽ പിടിച്ചുടൻ മഞ്ജുവാംവണ്ണം ചൊന്നാ
ൻ ഹനുമാനും ॥ കാതപംപത്മാക്ഷി ക്ലിഷ്ടവസനയായ്സതപരം ദ്രുമ
ശാഖയും കയ്ക്കൊണ്ട । നിന്നീടുന്നു നയനങ്ങളിൽ നിന്ന നന്നായ്
ശൊകജലം വരുന്നെന്തുതെ ॥ ദെവഗന്ധൎവ്വ കിന്നരനാരിയൊഭവതീ
നാഗ ദാനവനാരിയൊ । രൊഹിണിയും ശശാങ്കനെ കൂടാതെ മഹീത
ന്നിൽ പതിച്ചിട്ടു നിൽക്കയൊ ॥ വസിഷ്ഠപത്നിയാകുമരുന്ധതി വസി
ഷ്ഠൻതന്നെക്കൂടാതെനിൽക്കയൊ । ആരുതെസുതനാരുതെഭ്രാതാവുമാ
രുതെ താതനാരുതെ വല്ലഭൻ ॥ ഏതൊരുദിക്കിൽ നിന്നിഹവന്നതും
യാതൊന്നുകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചിടുന്നതും । രൊദനംകൊണ്ടും ദീൎഘശ്വാസം
കൊണ്ടും മെദിനിതൊട്ടുനിൽക്കയും കൊണ്ടുമെ ॥ ദെവനാരിമാരല്ലെന്നും
തൊന്നുന്നുകെവലം രാജപത്നിഭവതിയും । രാവണൻ ജനസ്ഥാനത്തു

നിന്നിട്ടു ദെവകണ്ടകൻ കൊണ്ടുപൊന്നുള്ളൊരു സാരസാക്ഷിയാം സീ
തയെന്നാകിലൊ പരമാൎത്ഥമരുളെണമെന്നൊട ॥ അതിമൊഹനമാ
യുള്ളരൂപംതെ അതിഘൊരമായുള്ള തപസ്സുംതെ । കൊമളാംഗി
വിചാരിച്ചുകാണുമ്പൊൾ രാമപത്നീഭവതീധ്രുവംതന്നെ ॥ പത്മകൊ
മളലൊചനനാകുന്ന രാമചന്ദ്രൻെറ കീൎത്തനംകെൾക്കയാൽ । സാര
സാക്ഷിയാം സീതാപ്രസന്നയായ് മാരുതിയൊടിവണ്ണമരുൾചെയ്തു ॥
പാരിടത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായുള്ളൊരു വീരനാകും ദശരഥൻതന്നുടെ ।
പുത്രഭാൎയ്യാഞാൻവൈദെഹൻതന്നുടെ പുത്രിസീതയെന്നെന്നുടെനാ
മവും ॥ ഭീമവൈരിദവാനലനാകുന്ന രാമചന്ദ്രൻെറ ഭാൎയ്യയാകുന്നു
ഞാൻ । ദ്വാദശാബ്ദമയൊദ്ധ്യയിൽ വാണുഞാൻ സാദരംസുഖമാ
യിട്ടനന്തരം ॥ രാജരാജൻ ത്രയൊദശവൎഷത്തിൽ രാജ്യന്തന്നിൽ പ്ര
ജകളെരക്ഷിപ്പാൻ । അഭിമാനിയാം ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ അഭിഷെകവും
ചെയ്യാൻതുടന്നപ്പൊൾ ॥ അപ്പൊൾകൈകെയിയാകുന്നഭാൎയ്യയും കെ
ല്പൊടെഭൂപതിയൊടുരചെയ്തു । മുന്നംചൊന്നവരം സത്യമാക്കുവാൻമ
ന്നവഭവാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിലൊ ॥ ഒട്ടംതാമസംകൂടാതെഭൂപതെ കാട്ടി
ലെയ്ക്കായിപ്പൊകട്ടെ രാഘവൻ । എന്നതുകെട്ടുബൊധവുംകെട്ടുതെ മ
ന്നവൻപിന്നെബൊധമുണ്ടായപ്പൊൾ ॥ ശൊകസമ്പൂൎണ്ണമാനസനാ
യിട്ടുകൈകെയീതന്നെ ഭൎത്സനവുംചെയ്തു । മെദിനീപാലൻ ജ്യെഷ്ഠനാം
പുത്രനു രൊദനംചെയ്തു രാജ്യത്തെയാചിച്ചു ॥ അഭിഷെകത്തെക്കാ
യിൽ പിതൃവാക്യമഭിമാനീ പ്രിയമെന്നുറച്ചുള്ളിൽ । സ്വീകരിച്ചുദൃഢ
സത്യവിക്രമൻ സകലജനദാതാപ്രിയംവദൻ ॥ ജനനിയൊടൊരു
മിച്ചിരിക്കുവാൻ മാനവെന്ദ്രനുമെന്നെനിയൊഗിച്ചു । മുൻപിൽകാ
ന്തൻെറ ഞാനുംപുറപ്പെട്ടു അമ്പൊടെകാനനന്തന്നിൽ വാഴുവാ
ൻ ॥ തെനഹീനയായ് സ്വൎഗ്ഗെനിവാസവുമിനിയ്ക്കാഗ്രഹമില്ലമനതാ
രിൽ । ചാരുശീലനാം സൌമിത്രിയുംമുൻപിൽ മരത്തൊലുമുടുത്തു
പുറപ്പെട്ടു ॥ താതവാക്യത്താൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും പ്രീതരായിട്ടുപൊ
ന്നുവനാന്തരെ । ഘൊരമായുള്ള ദണ്ഡകാരണ്യത്തിൽ സൈ്വരമാ
യിട്ടു ഞങ്ങളിരിക്കുമ്പൊൾ ॥ വിശ്വവാരിധിയാകുന്നരാമൻെറ ഭാൎയ്യ
യാകുന്നായെന്നെ നിശാചരൻ । രാവണൻതാനും കൊണ്ടുപൊന്നി
ട്ടിനാനെവാദെവാരിചൊന്നാൻസമയവും ॥ രണ്ടുമാസത്തെജ്ജീവി
തമെന്നുമീ രണ്ടുമാസാകഴിഞ്ഞാൽത്യജിക്കുംഞാൻ । ഖിന്നയായ്ദെ
വിയെവം പറഞ്ഞപ്പൊൾ നന്നസ്സാന്ത്വമായ് ചൊന്നാൻഹനൂമാ
നും ॥ രാമകല്പനകൊണ്ടിഹവൂതൻഞാൻ കൊമളാംഗി വിരവൊട്ടുവ

ന്നുതെ । വൈദെഹികുശലീരഘുനായകൻ സാദരംഭവതീടെകുശ
ലവും ॥ ചൊതിച്ചീടുന്നു വീരശിഖാമണി മതിബിംബസമാനമുഖാം
ബുജൻ । ഖെദത്തൊടെസുമിത്രാതനയനും സാദരംതെയഭിവാദ്യം
ചെയ്യുന്നു ॥ കുശലംദെവികെട്ടവർതന്നുടെ ആശയന്തന്നിൽ ഹൃഷ്ട
യായ്ചൊല്ലിനാൾ । എന്തെന്നാകിലും ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സ
ന്തൊഷവും വരുമെന്നുനിർണ്ണയം ॥ നൂറുസംവത്സരംകഴിഞ്ഞെങ്കിലു
മറിവുള്ളവരെവംപറയുന്ന । വാക്കുഞാൻ പരമാൎത്ഥമെന്നൊൎക്കുന്നു
ഉൾക്കാമ്പിലൊട്ടും സംശയമില്ലമെ ॥ ഏറക്കാലമായ്ത്തൽക്കഥകെ
ട്ടിട്ടു പറഞ്ഞിപ്പൊൾനീകെട്ടപ്രിയൻകഥാ । സീതാദെവിയും വാത
തനയനും ജാതവിശ്വാസമൊരൊന്നെചൊല്ലിനാർ ॥ ദെവിതന്നുടെ
വാക്കുകൾകെട്ടിട്ടു ദെവിതന്നുടെ സന്നിധിയിലെയ്തു । ഹനൂമാൻതാ
നും ചെല്ലുന്നനെരത്ത ചാരുഗാത്രിയുമെവം വിചാരിച്ചു ॥ രൂപംമാ
റിയരാവണനാമിവൻ പാപമിന്നുരചെയ്യുതു മാകവെ । ഏവംചിന്തി
ച്ചു ശൊകതരുശാഖാദെവികയ്യിട്ടിരുന്നാൾധരണിയിൽ ॥ ആയതാ
ക്ഷിയാം ശ്രീരാമപത്നിയെ ഭയംകൊണ്ടെററം മൊഹിതയായ്ക്കണ്ടു । ഖി
ന്നഖിന്നനായ്ധീരൻ ഹനൂമാനും സന്നതാംഗിയാം സീതയെവന്ദി
ച്ചു ॥ വന്ദനംചെയ്തീടുന്നതു കണ്ടപ്പൊൾ സുന്ദരീ സീതയെവമരുൾ
ചെയ്തു । മായാവിയാകും രാവണനെങ്കിൽനീ ഞായമല്ലെന്നെ ദുഃഖി
പ്പിക്കുന്നത ॥ കള്ളസ്സന്യാസി വെഷത്തെകയ്ക്കൊണ്ടു ഭള്ളുകാട്ടിജ്ജന
സ്ഥാനെവന്നൊരു । രാവണൻതന്നെയാകുന്നുനിശ്ചയംഹൊ യെവംദീ
നയാമെന്നെ നിശാചര ॥ സന്താപിപ്പിക്കുന്നെന്തിനു പിന്നയും ഹ
ന്തശൊഭനമല്ലെന്നറിഞ്ഞാലും । ഇങ്ങിനെയഹം ചിന്തിച്ചതുമിപ്പൊളി
ങ്ങിനെയല്ലയെന്നുംമെതൊന്നുന്നു ॥ നിന്നെക്കാണ്കയാലെന്നുടെ മാന
സെ ഇന്നുസന്തൊഷമെറാമുളവായി । വല്ലഭൻതന്റെ ദൂതൻനീയെ
ങ്കിലൊ നല്ലതുതവ വന്നീടട്ടെസദാ ॥ ചൊദിക്കുന്നെൻഞാൻ വാനര
പുംഗവ പ്രീതിയുണ്ടുമെരാമകഥാകെൾപ്പാൻ । കൊമളനായയെന്നു
ടെകാന്തനാം രാമൻതന്റെ ഗുണങ്ങളെച്ചൊല്ലുക ॥ ഇങ്ങിനെയരു
ൾചെയ്തിട്ടനന്തരം മാംഗലാംഗിയുമെവം വിചാരിച്ചു । സ്വപ്നമൊമതി
ഭ്രമമൊവാനിദം സ്വപ്നവുമല്ലഭ്രാന്തിയുമല്ലമെ ॥ മായികളെല്ലൊന
ക്തഞ്ചരന്മാരും മായാവിയാകും രാവണനാമിവൻ । എന്നുചിന്തിച്ച
രുളിയതുമില്ല പിന്നെമാരുതിതന്നൊടുസീതയും ॥ നിശ്ചയംദെവിത
ന്റെയറിഞ്ഞിട്ടു ആശ്വാസ്യമായിച്ചൊന്നാൻ കപിവരൻ । സൂൎയ്യനെ
പ്പൊലെ തെജസ്വിയായിട്ടും വീൎയ്യവാനാകും ചന്ദ്രമനൊജ്ഞനാം ॥

ബ്രഹ്മാസ്ത്രാദിസകലാസ്ത്രവാനാകും ബ്രഹ്മചര്യവ്രതോദിതനായിട്ടും ।
സകലചതുർവെദാംഗവിത്താവാം സകലഗുണ സാഗരനായിട്ടും ॥
ജിഷ്ണുവാംസകലാധിപതിയാകും വിഷ്ണുതുല്യപരാക്രമനായിട്ടും । രാമച
ന്ദ്രനെമായാമൃഗത്തിനാൽ യാമിനീചരൻ രാവണൻവഞ്ചിച്ചു ॥ കൊ
ണ്ടുപൊന്നില്ലെ ശൂന്യെ ഭവതിയെ കണ്ടീടുമതിന്നുള്ള ഫലമവൻ । യാ
തൊരുദെഹം ഘൊരശരങ്ങളാൽ യാതുധാനനാം രാവണനെക്കൊ
ല്ലും ॥ തെനപ്രെഷിതനായിട്ടഹമിപ്പൊൾ ജാനകീതെ സമീപത്തു വ
ന്നതും । ഭവതിടെ വിയൊഗെന ഖിന്നനായ് ദെവൻ ചൊദിച്ചീട്ടു
ന്നുകുശലംതെ ॥ ലക്ഷ്മണനഭിവാദ്യത്തെച്ചെയ്യിട്ടു ലക്ഷ്മീവാൻനമസ്കാ
രവുംചെയ്യുന്നു । ഭദ്രെതെ കാന്തൻതന്റെ സഖിയായസുഗ്രീവനാ
കും വാനരരാജാവും ॥ ചൊദിക്കുന്നുകുശലം ഭവതീടെ മതിബിംബസ
മാനമുഖാംബുജെ । വാനരകൊടിമദ്ധ്യെരഘൂത്തമം മാനിയാകുന്ന ല
ക്ഷ്മണൻ തന്നെയും ॥ സുഗ്രീവനെയുംകാണും ഭവതിയുംഭദ്രെയൊട്ടുമെ
താമസാംകൂടാതെ । മാനിസുഗ്രീവൻതന്റെ സചിവൻഞാൻ ഹനൂമാ
നെന്നു പെരായവാനരൻ ॥ വാരിധിചാടിലങ്കയെ പ്രാപിച്ചു വാരി
ജാക്ഷിതെ സന്നിധിയിൽവന്നു । രാവണന്റെതലയിൽ പദന്യാസം
കെവലമഹംവച്ചു പരാക്രമാൽ ॥ എങ്ങിനെദെവിയെന്നെ നിനയ്ക്കുന്നു
അങ്ങിനെയുള്ളവനല്ലഞാനഹൊ । വെണ്ടാതുള്ളൊരു ശങ്കകളയണം
കൊണ്ടൽവെണിയുറയ്ക്കമെഭാഷിതം ॥ വാതനന്ദന ഭാഷിതംകെട്ടെവം
സീതാദെവിയിവണ്ണമുരചെയ്തു । രാമസംബന്ധംകുത്രതെയുണ്ടായി
സൌമിത്രിയെയറിഞ്ഞുനീയെങ്ങിനെ ॥ നരവാനരന്മാർക്കുസമാഗമംപ
രിചിൽ കഥമുണ്ടായിയെന്നതും । വല്ലഭൻതന്റെരൂപവും ചൊല്ലുക
അല്ലലെന്നാലിനിയ്ക്കു ഭവിക്കില്ല ॥ എന്നതുകെട്ടു ചൊന്നാൻ കപിവ
രൻ മന്നവമണിരാമന്റെ ലക്ഷണം । കണ്ടറിഞ്ഞെടത്തൊളം ഞാ
ൻചൊല്ലുന്നെൻ. കൊണ്ടൽവെണി മണിയാളെകെട്ടാലും ॥ അരുണ
മണിവർണ്ണ ജടാഭാരം തിരുമുടിയിലുണ്ടു പ്രകാശിച്ചു । പുണ്ഡരീകദ
ളായതലൊചനൻപുണ്ഡരീകസുധാംശുസമാനനൻ ॥ ചാരുനാസിക
ൻബിംബഫലാധരൻ ചാരുദന്തൻ മനൊജ്ഞകപൊലവാൻ । അ
ത്യുന്നതഗളൻ വിസ്തീർണ്ണവക്ഷസനശ്വത്ഥപത്രസമൊദരൻ ॥
സർപ്പഭൊഗസമാനകരാംബുജൻ കെല്പൊടെദ്രുമചീരവിഭൂഷിതൻ । ക
രിരാജകരൊരുസുജംഘവാൻ ചാരുപാദപ്രപദാംഗുലീനഖൻ ॥ ഘൊ
രബാണാസി ചാപെഷുധീധരൻമാരകൊടി മനൊജ്ഞകളെബരൻ ।
നല്ലവെണ്ടുന്ന ലക്ഷണമാകവെ വല്ലഭൻതന്നിലുണ്ടുതെ ശൊഭനെ ॥

മാനവെന്ദ്രനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രന അനന്തരൂപനാം സൌമിത്രിസൊദര
ൻ । സൊദരനൊടുംകൂടെരഘൂത്തമൻസാദരംഭവതിയെവനന്തന്നിൽ ॥
ഉൾക്കാമ്പിലെറെറം ശൊകത്തൊടുംകൂടെ നൊക്കിനൊക്കി നടക്കുന്ന
നെരത്ത । ഉഗ്രനാകുന്നബാലിയെപ്പെടിച്ചു വ്യഗ്രനായൃശ്യമൂകെ വ
സിക്കുന്ന ॥ സുഗ്രീവൻകണ്ടു ഭീതനായെററവും ഭദ്രരൂപനാം ശ്രീരാമ
ചന്ദ്രനെ । എന്നെത്തന്നെ പറഞ്ഞയച്ചുതദാ മന്നവാന്തികെസുഗ്രീവ
നംഭയാൽ ॥ ചെന്നുഞാൻ രാമചന്ദ്രനെ വന്ദിച്ചുമന്നവൻ തന്നെസ്സു
ഗ്രീവസന്നിധൌ । കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയ് സഖ്യവും ചെയ്യിച്ചുഹൃഷ്ടനാ
യ് രാമൻകൊന്നിതുബാലിയെ ॥ ഉഗ്രവിക്രമനാകും രഘൂത്തമൻസുഗ്രീ
വന്നുകപിരാജ്യവും നൽകി । രാമസുഗ്രീവന്മാർക്കെവം സഖ്യവുംകൊമ
ളാംഗി ഭവിച്ചുവനാന്തരെ ॥ കപിരാജനിയൊഗാൽ ഭവതിയെ കപി
വീരരും നൊക്കിനടക്കുന്നു । സുഗ്രീവൻതന്റെ കല്പനയാലഹം വ്യ
ഗ്രാകൂടാതെ വാരിധിചാടീട്ടു ॥ ലങ്കതന്നിൽക്കടന്നുഞാൻനൊക്കീട്ടു പ
ങ്കജാക്ഷിതെ സന്നിധിയിൽവന്നു । കെസരിപത്നിയിലഹം ശൊഭനെ
വാസവെശാഹിവീശഗുരുവാകും ॥ മാരുതൻതന്റെ പുത്രനായുണ്ടായി
പെരുമെന്റെ ഹനുമാനെന്നാകുന്നു । വീരവീരനാംരാമന്റെദൂതൻഞാ
നരുളീടെണമെന്നൊടുവൈദെഹി ॥ വാനരൊത്തമഭാഷിതംകെട്ടപ്പൊ
ൾ ജാനകിദെവിതാനുമതുനെരം । ഓരൊരൊ അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ടു
ള്ളിൽ മാരുതിദൂതനെന്നു നിനച്ചപ്പൊൾ ॥ ഹരിപുംഗവൻ പിന്നെ
യുംചൊല്ലിനാൻവാരിജാക്ഷിയാം മൈഥിലിയൊടപ്പൊൾ । വാനരനാ
ഹം ശ്രീരാമദൂതൻഞാൻ ഭാനുവംശമണി രാമവല്ലഭെ ॥ രാമനാമാങ്കി
തമായ മൊതിരംകൊമളംദെവി കാൺകവഴിപൊലെ । വിശ്വാസം വ
ന്നീടുവാൻഭവതിക്കു വിശ്വനായകൻ തന്നയച്ചുമുദാ ॥ ഏവംചൊല്ലി
കപിവരൻ മൊതിരംദെവിക്കായിട്ടു നൽകിവിനീതനായ് । മംഗലാം
ഗുലീഭൂഷണം കാന്തന്റെ മംഗലാംഗിയും കയ്യിലാണ്ടുനൊക്കീട്ടു ॥ വല്ല
ഭൻവന്നതു പൊലെയന്നെരം മല്ലലൊചനാസീതാ പ്രസാദിച്ചു । രാ
ഹുനിർമ്മുക്തപൂർണ്ണശശിപൊലെ മൊഹനാംഗിയുമെററം പ്രകാശിച്ചു ॥
ജാനകീതന്റെ നെത്രങ്ങളിൽനിന്ന ആനന്ദാശ്രുക്കൾ വീണു തുടങ്ങി
തെ । ആശയന്തന്നിൽ ഹൃഷ്ടയായ് സീതയും പ്രശംസിച്ചുകപിവരനെ
യപ്പൊൾ ॥ വിക്രമീനീസമർത്ഥൻനീപ്രാജ്ഞൻ നീസംഭ്രമമൊട്ടുമില്ലാ
തെയത്ഭുതം । സകലക്രൂരരാക്ഷസ സ്ഥാനവുമെകനായ് നിന്നാലിന്നു
പ്രധർഷിതം ॥ അതിഘൊരമകരാകുലമായശതയൊജനാവിസ്തീർണ്ണസാ
ഗരം । കെല്പൊടെനിയ്യും ചാടീട്ടുമാരുതെ ഗൊഷ്പദംപൊലെയാക്കി

മഹാവീര ॥ പ്രാകൃതനായ വാനരനല്ലറി വിക്രമാംബുധെ വാനരസ
ത്തമ । രാവണങ്കൽ നിന്നെതുമെ ഭീതിയുംപവനാത്മജ ഒട്ടുംതെയി
ല്ലല്ലൊ ॥ ഞാനുമായി വിശെഷംപറയുവാൻ വാനരശതെ അ
ഹതയുമുണ്ട । വല്ലഭനെന്റെ സന്നിധിയിലെക്ക നല്ലഭക്തനെത
ന്നെയയച്ചീട്ട ॥ ദിഷ്ട്യാരാമൻ കുശലിമെവല്ലഭൻ ദിഷ്ട്യാലക്ഷ്മണനും
കുശലിവീര । കാന്തനെന്റെ കുശലീയന്നാകിലൊ എന്തുകാരണം
ക്രുദ്ധനായിഭൂമിയിൽ ॥ പ്രളയാഗ്നിയെപ്പൊലെ പ്രവൃദ്ധനായ്പ്രളയ
ത്തെ വരുത്താത്തുമാരുതെ । സുരന്മാരെയും നിഗ്രഹിച്ചീടുവാൻ
ശ്രീരാമചന്ദ്രൻശക്തൻകപിവര ॥ പിന്നെയെന്തെന്നെക്കൊണ്ടുപൊ
വാത്തു മന്നവധീശൻ രാമൻമെവല്ലഭൻ । ഷാംഗുണ്യാദിസ്വപഗു
ണമാകവെ സൽഗുണാംബുധിചെയ്യുന്നതില്ലയൊ ॥ അമ്മയാകുന്ന
കൌസല്യതന്റെയും ചെമ്മെസൌമിത്രിമാതാവുതന്റെയും । കീൎത്തി
മാനാംഭരതന്റെയുംവീര വൎത്തമാനങ്ങൾ കെൾക്കുന്നതുമുണ്ടൊ ॥ രാ
വണൻതന്നെക്കൊന്നെന്നെവല്ലഭൻ പവനാത്മജ കൊണ്ടുപൊകില്ല
യൊ ॥ ഭരതൻചതുരംഗമാംസൈന്യത്തെ വിരവൊടെ പറഞ്ഞയ
ച്ചീടുമൊ । വാനരന്മാരൊടൊന്നിച്ചുസുഗ്രീവൻ വാനരെശൻവരുമൊ
വാൻമൽകൃതെ ॥ അസ്ത്രജാലെനസൌമിത്രിവെഗത്തിൽ രാത്രിഞ്ച
രസമൂഹത്തെക്കൊല്ലുമൊ । ദുഷ്ടനാകുന്നരാവണനെക്കൊന്നഹൃഷ്ടയാ
യെന്നുകാണുംപതിയെഞാൻ ॥ വിക്രമാംബുധിയാകുന്നരാമനു ധ
ൎമ്മവ്യാജെന രാജ്യംത്യജിക്കാനും । കാട്ടിലെക്കായിട്ടെന്നെ നയിക്കാനു
മൊട്ടുംശൊകവും ഭീതിയുമില്ലല്ലൊ । വീൎയ്യശാലീ തഥാവിധൻമെപ
തി ധൈൎയ്യത്തൊടെവസിക്കുന്നതില്ലയൊ ॥ താതമാതൃ സഹൊദരരെ
ക്കായിൽ പ്രീതിയങ്കലുണ്ടെത്രയും വീരന । പ്രിയന്റെവൃത്തം കെ
ൾക്കവൊളത്തെയ്ക്കും വായുനന്ദന ജീവിച്ചിരിക്കുവൻ ॥ സീത
യെവമരുളിയിരുന്നപ്പൊൾ വാതനന്ദനൻ വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാ
ൻ । ഇവിടദ്ദെവി വാണരുളുന്നതും ദെവദെവനറിയാക്കകൊണ്ടെ
ല്ലൊ ॥ കൊണ്ടുപൊവാത്തു ദെവിയെവെഗത്തിൽ കണ്ടീടാമിനി
വെഗത്തിൽ നാഥനെ । പെട്ടെന്നിക്കഥൊ ഞാൻചെന്നുണൎത്തിക്ക
മൊട്ടുംതാമസം കൂടാതെയന്നെരം ॥ രാമചന്ദ്രൻ ഹരിവീരരൊന്നി
ച്ചു ഭീമസാഗരംസ്സൊഭിപ്പിച്ചുസ്സൂണ । ലങ്കയിൽവന്നു രാക്ഷസന്മാരെ
യും പങ്കജാക്ഷൻ ദശകണ്ഠൻതന്നെയും ॥ കൊന്നീടുംദെവി വീരശി
ഖാമണിയെന്ന തിന്നിന്നുവിഘ്നമായ്മൃത്യുവും । വന്നുവെന്നാകിൽ രാ
മൻശരംകൊണ്ടു കൊന്നീടും മൃത്യുതന്നെയും നിൎണ്ണയം ॥ അംബതെ

തൃഷ്ണാലോലനായിനി വേഗമംബുജാക്ഷനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രനെന്റെ । ചന്ദ്ര
കോമളകാന്തമുഖാംബുജം ഭദ്രേ കാണും ഭവതിയും നിർണ്ണയം ॥ അല്ല
ലോടെ ഭവതിയെ രാഘവനെല്ലാനേരവും ചിന്തിച്ചീടുന്നതേ । ജാത
നിദ്രനായെങ്കിൽ ജഗൽപതി സീതയെന്നരുൾ ചെയ്തീടുന്നീടും ॥ അ
യ്മ്പോടെ നല്ല പുഷ്പഫലങ്ങൾ കണ്ടാലപ്പോൾ ഹാ പ്രിയെയെന്നരുൾ ചെ
യ്തീടും । ഭവതിതന്നെക്കൊണ്ടുപോവാനായിക്കേവലം ദേവൻ ചെയ്യുന്ന
യത്നം പാ ॥ എന്നതു കേട്ടരുൾ ചെയ്തു സീതയുമിന്നു നിന്നുടെ ഭാഷിതം
മാരുതേ । അമൃതാ വിഷയുക്താപോലെയാകുമമൃതാംശു സഹസ്രസ
മാനനൻ ॥ അന്യമാനസനല്ലന്നാം വല്ലഭൻ മാന്യനും ശോകമുണ്ടെന്നും
കേട്ടിട്ടു । രാക്ഷസന്മാരെയാകവേ കൊന്നിട്ടു രാക്ഷസാധിപൻ തന്നെ
യും കൊന്നിട്ടു ॥ ലങ്കയെ നിർമ്മൂലികയുമാക്കീട്ടു പങ്കജാക്ഷൻ കദാ കാ
ണുമെന്നെയും । എന്നെക്കൊണ്ടു പോയ് നൽകുക രാമനായെന്നു ചൊ
ല്ലീടും ഭ്രാതാ വിഭീഷണൻ ॥ രാവണനതു ബോധിച്ചീടുന്നില്ല രാവണ
ൻ തന്നെ നോക്കുന്നു മൃത്യുവും । സാമശീലാ വിഭീഷണപുത്രിയാം ശ്യാ
മളയെന്നോടേവമുരചെയ്തു ॥ അസ്ത്രങ്ങളായ രശ്മികളുള്ളോരു വിക്ര
മിയാകും രാമദിവാകരൻ । ശത്രുക്കളായ രാക്ഷസതോയത്തെയെത്ര
യും വേഗാൽ ശോഷിപ്പിക്കുംകവേ ॥ രാമചന്ദ്രനെച്ചൊല്ലീട്ടു ഖിന്നയാ
യ് രാമാ കണ്ണീരോടൊന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ । വാനരേന്ദ്രനുമഞ്ജലിയും
ചെയ്തു ജാനകിതന്നോടേവമുണർത്തിച്ചു ॥ വേഗാ വന്നീടും വല്ലഭൻ
തേ ദേവി സാഗരോപമ സേനയോടുംകൂടി । ദുഷ്ടനെ കൊലചെയ്തു രഘൂ
ത്തമൻ തുഷ്ടി നൽകും ഭവതിക്കു നിർണ്ണയം ॥ അല്ലെങ്കിലഹമിപ്പോൾ ക
ളഞ്ഞീടാമല്ലൽ തേ ദേവി യില്ലൊരു സംശയം । മേരുപോലെ വിശാല
മായുള്ളെന്റെ ചാരുശീലേ പുറത്തു കരേറുക ॥ ചാടി ഞാനിവിടെ നി
ന്നു വേഗത്തിലാടൽ തെല്ലൊട്ടും കൂടാതെ കൊണ്ടുപോയ് । രാമചന്ദ്ര
ൻ പുരോഭാഗേ വെക്കുവൻ താമരസനയനേ ഭവതിയെ ॥ എന്നതു കേ
ട്ടരുൾ ചെയ്തു സീതയുമിന്നിതു തവ വാനരനാകവേ । അല്പദേഹനായു
ള്ള നിയ്യെങ്ങിനെ കെല്പോടെ യെന്നെക്കൊണ്ടുപോകുന്നതും ॥ ദേവിത
ന്നുടെ ഭാഷിതം കേട്ടവാ പവനാത്മജനേവം വിചാരിച്ചു । ഘോരമാ
യുള്ളെന്നുടെ രൂപത്തെസ്സാരസ്സാക്ഷിയാം സീതയെക്കാട്ടേണം ॥ എ
ന്നാശ്ശു മഹാമേരുതുല്യനായ് നിന്നു താമ്രമുഖനാം കപിവരൻ । വജ്ര
തുല്യനഖദംഷ്ട്രവാനായി ഭദ്രശീലയോടേവമുണർത്തിച്ചു ॥ രാമദാസ
രിൽ മുൻപനായുള്ള ഞാൻ ഭൂമിയാകവേ തന്നെയെടുത്തീടാം । ലങ്കയും
രജനീചരരൊന്നിച്ചു പങ്കജംപോലെയിന്നു നയിച്ചീടാം ॥ രണ്ടരനാ

ഴികകൊണ്ടു ദെവിയെക്കൊണ്ടുപൊയി ഞാൻകാട്ടുവൻനാഥനെ । ജാ
നകീ ദെവിയപ്പൊളരുൾ ചെയ്തു വാനരെശതെ ശക്തിയുംബുദ്ധിയും ॥
നന്നായ്ഞാനറിഞ്ഞതു മനതാരിൽ മുന്നംതന്നെ കപികുലശെഖര ।
പാകത്തികണ്ടുനിരിക്കുന്ന ലങ്കയിൽശക്തിഹീനൻവരുന്നതുമെങ്ങിനെ ॥
രാമചന്ദ്രനിവിടെയെഴുന്നെള്ളി യാമിനീചരന്മാരെ ഹനിച്ചിട്ടു । ദെവ
താപസകണ്ടകനായിട്ടും രാവണനെയും കൊന്നുരണാന്തന്നിൽ ॥ സാ
ദരമെന്നെക്കൊണ്ടു പൊയിടെണം സദൃശമെന്നെയായുള്ളു കാന്തന ।
ജാനകിയരുൾചെയ്തതു കെട്ടിട്ടുവാനരെശൻ തൊഴുതുരചെയ്തുതെ ॥ രാ
മപത്നിക്കുചിതമിദംവാക്യ മാമൊദാ മെവളരുന്നുകെട്ടിട്ടു । ദെവിത
ന്നുടെ ശൊകത്തെക്കാൺകയാൽ കെവലംഭക്തികൊണ്ടു ഞാൻചൊ
ല്ലിനെൻ ॥ അഭിജ്ഞാനം തരെണമടിയന അഭിജ്ഞ നാഥനിന്നറി
ഞ്ഞീടുവാൻ । എന്നതുകെട്ടരുൾ ചെയ്തുസീതയും മുന്നമുണ്ടായൊരുക
ഥ ചൊല്ലുന്നെൻ ॥ ചിത്രകൂടത്തിൽ ഞങ്ങളിരിക്കുമ്പൊൾ ചിത്രമാ
യൊരുവൃത്തവുമുണ്ടായി । കാന്തനെന്റെ മടിയിൽതലവച്ചു സന്തൊ
ഷെണയുറങ്ങുന്ന നെരത്ത ॥ ഒരുകാകനതുനെരം വന്നിട്ടുക്രൂരനെന്നെ
യുപദ്രവിച്ചീടിനാൻ । കാന്തനെ ഞാനുണർത്തിയതുനെരം കാന്തനെ
ന്നെപരിഹസിച്ചീടിനാൻ॥ ഖിന്നയായെന്നെക്കണ്ടപ്പൊൾ വല്ലഭൻപി
ന്നസ്സാന്ത്വനവും ചെയ്തുരഘൂത്തമൻ । മാനവെന്ദ്രാങ്കം തന്നിൽതലവച്ചു
ഞാനുമപിന്നെയുറങ്ങിയുണർന്നപ്പൊൾ॥ വീരനെന്നങ്കെ വച്ചുതിരുമുടിപ
രിചിൽ നിദ്രചെയ്യുന്നനെരത്ത । വൃത്രവൈരിസുതനായ കാകനന്തത്ര
വന്നെന്റെസന്നിധിയിൽപിന്നെ ॥ കൊത്തിക്കൊത്തിക്കുചങ്ങൾമുറി
ച്ചുമെരക്തവുമപ്പൊൾ വീണുതുടങ്ങിതെ । ചൊരവീണിട്ടുണർന്നു മഹാ
വീരൻ പാരംക്രുദ്ധനായെവമരുൾചെയ്തു ॥ ആരുതെമുലയെവം പിള
ന്നതു മാരുപഞ്ചമുഖമുള്ള പാമ്പിനാൽ । കളിച്ചീടുന്നഭീതിയുംകൂടാതെ
കള വാണികരികരൊരുപ്രിയെ ॥ ശൂരനെവമരുൾചെയ്തു നൊക്കുമ്പൊ
ൾ ചൊരകൊക്കിലണിഞ്ഞെന്നെ നൊക്കീട്ടു । ഇരിക്കുന്നൊരു കാക
നെനൊക്കീട്ടു പാരംകൊപിച്ചു വീരശിഖാമണി ॥ വല്ലഭൻദർഭകയ്യിലെ
ടുത്തുടൻ പുല്ലിൽബ്രഹ്മാസ്ത്രം യൊജിപ്പിച്ചീടിനാൻ । കല്പാഗ്നിപൊ
ലെയെറാം ജ്വലിച്ചുതെതൽ പക്ഷിനെരെയപ്പൊൾ തദസ്ത്രവും ॥ അ
യച്ചുകാന്തനസ്ത്രവും വെഗത്തിൽവായസം പ്രതിചെന്നുതദസ്ത്രവും ।
കാകനുമപ്പൊൾ ത്രാണത്തിന്നായിട്ടു ആകവെ ഗമിച്ചീടിനാൻലൊ
കങ്ങൾ ॥ ആരുമെരക്ഷിക്കാഞ്ഞൊരു നെരത്ത പരിതാപെന വന്നിതു
കാകനും । പാദാബ്ജംതന്നിൽ വീണുമെകാന്തന്റെപാദെ വീണുതുക

ണ്ടിട്ടുകാകനെ ॥ കൊല്ലുവാൻപിഴയുണ്ടെങ്കിലും വല്ലഭൻ കൃപയാ
പരിപാലിച്ചു । ഊഴിനായകൻ ബ്രാഹ്മമാമസ്ത്രത്തെപ്പാഴിലാക്കാൻ വ
ഹിയാഞ്ഞുകാരണാൽ ॥ ഒരുകണ്ണുകളഞ്ഞിതുകാകന്റെ പാരംപ്രീതനായ
പ്പോളവൻതാനും । രാമചന്ദ്രനെവന്ദിച്ചുവെഗത്തിലാമൊദെനഗമി
ച്ചാനവൻഗൃഹം ॥ എന്നെച്ചൊല്ലീട്ടുകാകന്റെ നെരെയും മന്നവൻ
ബ്രാഹ്മമസ്ത്രമയച്ചല്ലൊ । എന്നെക്കൊണ്ടുപൊയുള്ളവനെയിന്ന മന്ന
വനെന്തുപെക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു ॥ എന്നതുകൊണ്ടിന്നെന്നിൽ കൃപാതവ
മന്നവാധിപ മെല്ലെയുണ്ടാകണം । നാഥനായ്ഭവാനുള്ളൊരു ഞാ
നിപ്പോൾ നാഥഹീനയെപ്പോലെ മരുവുന്നു ॥ ഞാനറിഞ്ഞി
ട്ടുണ്ടല്ലൊ തെശക്തിയും മാനഗാംഭീര്യശൌര്യാദികളെയും । എ
ത്രയുംശക്തനായ ഭവാനിപ്പോളസ്ത്രം രാക്ഷസരിലെന്തയയ്ക്കാത്തു ॥ ഇ
നിയ്ക്കത്രയും ദുഷ്കൃതമുണ്ടെന്ന മനതാരിൽ നിനക്കുന്നു സാമ്പ്ര
തം । ശ്യാമളാംഗനായസ്ത്രാളനായുള്ള ഭീമവിക്രമൻ രാമൻനൊക്കാ
യ്കയാൽ ॥ കരുണമായ ദെവിതെട ഭാഷിതംമാരുതികെട്ടു വന്ദിച്ചു
ണർത്തിച്ചു । സത്യമാണഭവതീടെ ശൊകെനനിത്യവിക്രമൻ ദുഃ
ഖിച്ചീടുന്നതെ ॥ രാമഭദ്രന്റെ ഖെദത്തെക്കണ്ടിട്ടു സൌമിത്രി
താനുംദുഃഖിച്ചിട്ടുന്നതെ । കഥഞ്ചിലിന്നുകണ്ടുഭവതിയെ നാഥെ
യൊട്ടുമെ ദുഃഖിയ്ക്കരുതെ ॥ സുസ്മിതെരഘുനായകൻ സാനുജൻഭസ്മ
മാക്കുമിലങ്കയെനിർണ്ണയം । ക്രൂരനാകുന്ന രാവണനെക്കൊന്നു പുരിത
ന്നിൽനയിക്കുംഭവതിയെ ॥ എന്തുണർത്തിക്കവെണംപ്രിയനൊട സ
ന്തൊഷത്തൊടതിന്നരുൾചെയ്യണം । രാമഭക്തരിൽമുൻപനൊടന്നെ
രാരാമപത്നി യരുൾചെയ്തുസാദരം ॥ വിശ്വസാക്ഷിതനയകപിവര
വിശ്വനാഥനാം രാമന്റെ പാദാബ്ജെ । സീതഞാൻനമസ്കാരവും
ചെയ്കിട്ടു ചൊദിക്കുന്നു കുശലം നിരന്തരം ॥ ഇങ്ങിനെചെന്നുണ
ർത്തിക്കമൊരുതെ മംഗലാംഗനാമെന്റെപ്രിയനൊടും । ചാരുശീല
നാം ലക്ഷ്മണൻതന്നൊടും പരിചൊടുകുശലത്തെചൊദിയ്ക്കു ॥ എ
ന്നുടെക്രൂരനാകും പ്രിയനൊട പിന്നെയുംപിന്നെയുമിദംചൊല്ലുക । ഒ
രുമാസംധരിയ്ക്കുവൻജീവിതം വീരയെൻനാഥ പിന്നെക്കളഞ്ഞിടും ॥
സത്യമിചൊന്നതെന്നു ധരിയ്ക്കണം സത്യസന്ധ ദശരഥനന്ദന । രാ
വണനാലുപദ്രുതയാമെന്നെ ദ്ദെവദെവശ രക്ഷിയ്ക്കവെണമെ ॥
വിശ്വനായകിയെവമരുൾചെയ്തു വിശ്വമൊഹനമായചൂഡാമണി ।
നൽകുകകാന്തനെന്നരുൾചെയ്തിട്ടു നൽകിനാളതു വായുസുതൻകയ്യി
ൽ ॥ വാതനന്ദനൻ ചൂഡാമണിയെയും സീതാദെവിയെവന്ദിച്ചുമെ

ടിച്ചു । ദെവിതന്നെപ്രദക്ഷിണവും ചെയ്തു പവനാത്മജൻ പിന്നെയുംവ
ന്ദിച്ചു ॥ സീതാപാർശ്വത്തിൽനിന്നു ഹനുമാനും ജാതമൊദം വിനീതനാ
യെത്രയും । സീതാദർശനംകൊണ്ടുണ്ടായുള്ളൊരു ചെതസി യെറ്റംതൊ
ഷെണ മാരുതി ॥ മനസ്സുകൊണ്ടു രാമനെ പ്രാപിച്ചു മാനിത്രശരീരെ
ണനിന്നതെ । മണിരത്നം കൊടുത്തിട്ടു സീതയുംപ്രാണനന്ദനനൊടരു
ൾചെയ്തതെ ॥ വീരരായടയാളം രഘൂത്തമനറിഞ്ഞീടും കപികുലശെ
ഖര । ഇതുകാണുമ്പൊൾ മുവ്വരെച്ചിന്തിക്കും ചെതസി രഘുനായകൻ
മാരുതെ ॥ എന്നെയുമെന്റെമാതാവുതന്നെയും മന്നവനാംദശരഥൻ
തന്നെയും । വീരനിന്നുടെവാക്കിനാൽ രാഘവൻവീരവൊടെന്നെക്കൊ
ണ്ടു പൊയീടെണം ॥ പ്രാണപുത്രാരംക്കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കവെ പ്രമാണം
ഭവാൻതന്നെയാകുന്നതെ । എങ്ങിനെയെന്റെദുഃഖങ്ങൾ പൊയീടുമ
ങ്ങിനെഭവാൻചെയ്യാലുംയത്നവും ॥ അങ്ങിനെതന്നെയെന്നുപ്രതിജ്ഞ
യും പിംഗാധിപസചിവവരൻചെയ്തു । സീതാദെവിയെ വന്ദനവും
ചെയ്തു വാതനന്ദനൻ പൊവാൻതുടന്നപ്പൊൾ ॥ ബാഷ്പത്തൊടെയ
രുൾചെയ്തുസീതയും കെല്പൊടെപവനാത്മജൻ തന്നൊട । ഭദ്രശ്രീരാ
മലക്ഷ്മണന്മാരൊടും സുഗ്രീവനൊടുംമന്ത്രിവരരൊടും ॥ ഹരിവീരന്മാ
രൊടും കുശലത്തെമാരുതാത്മജ ചൊല്ലെണം മൽകൃതെ । ഹനുമാന
പ്പൊൾവന്ദിച്ചുനമിച്ചു ജാനകിയൊടുംചൊദിച്ചുരുത്തതെ ॥ ഏറാക്കാ
ലമീരൗദ്രമാംദെശത്തിലിരിക്കില്ല ഭവതിയുംനിർണ്ണയം । ഉല്ലാസെന
ഞാൻ രാമസമീപത്തിൽ ചെല്ലുമ്പൊളത്തെക്കാലം ക്ഷമിക്കെണം ॥
വാനരപ്പടയൊടുമൊരുമിച്ചു മാനവെന്ദ്രനനുജനുമൊന്നിച്ചു । വെഗം
വന്നിഹകൊന്നുദശാസ്യനെ സ്സാദരംദെവിതന്നെനയിച്ചീടും ॥ മിന്നീ
ടുംമണികയ്ക്കൊണ്ടുമാരുതി പിന്നെവന്ദിച്ചുപൊവാൻതുടന്നപ്പൊൾ ।
അശ്രുപൂർണ്ണമുഖിയായി ദീനയായ്സുശ്രൊണി ഹനുമാനൊടരുൾ
ചെയ്തു ॥ രാമലക്ഷ്മണസുഗ്രീവന്മാരൊടും ഭീമവിക്രമചൊദിക്ക സൌ
ഖ്യത്തെ । എന്നെദുഃഖാംബുധിയിൽനിന്നെങ്ങിനെയെന്നുടെകാന്തൻ
താരണംചെയ്തീടും ॥ നിസ്തൃതിന്നുപ്രയത്നത്തെ ചെയ്യെണംവായുനന്ദന
ബുദ്ധിമതാംവര । എന്നുടെയിക്കഠിനമാം ദുഃഖവുമൊന്നു രാക്ഷസർഭ
ത്സിച്ചീടുന്നതും ॥ പായണംനീരാമനെപ്രാപിച്ചു വീരതെമാർഗ്ഗമസ്തു
ശിവമായി । ദെവിതന്നെപ്രദക്ഷിണവുംചെയ്തു പവനാത്മജൻ വന്ദി
ച്ചുസാദരം ॥ മംഗളകരവാക്കുകളാലപ്പൊൾ മംഗളാംഗിയാൽപൂജി
തനായിട്ടു । മാരുതിയവിടെനിന്നു മാറീട്ടു വീരവീരനിവണ്ണം വിചാരി
ച്ചു ॥ കല്പിച്ചിന്നായയച്ചാരുകാര്യത്തെകെല്പൊടെഞാനുംചെയ്തുവെ

ന്നാകിലും । ഇനിയുംയശസ്സുണ്ടാകുവാനായി ഞാനിവിടെച്ചിലവസ്തു
ചെയ്യണം ॥ എന്നതുകൊണ്ടുദുഷ്ടന്റെ യുദ്ധ്യാനംനന്നായ്ദൃഷ്ടിമനോ
ഹരമായുള്ള । ശുഷ്കമാംതൃണജാലത്തെത്തീപോലെ ഒക്കെവെഗാന
ശിപ്പിക്കുവനാഹം ॥ ഏവംനിശ്ചയിച്ചുഗ്രപരാക്രമൻ ദെവോദ്യാന
സമാനമാമുദ്യാനെ । മാരുതിമാരുതൻപോലെ ക്രുദ്ധനായുരുവെഗ
ത്താൽ വൃക്ഷങ്ങളെയൊക്കെ ॥ കളഞ്ഞീടുവാനാരംഭിച്ചീടിനാൻ പ്രള
യാഗ്നിയെപ്പോലെ ഭയങ്കരൻ । അഞ്ജനാസുതൻ വീരൻഹനൂമാനും
ഭഞ്ജനംചെയ്തു കാന്തമാമുദ്യാനം ॥ പൂത്തുനന്നായ്ത്തളിൎത്തു ഫല
ത്തോടുമൊത്തു ചാരുവായ്ത്തത്രവിളങ്ങുന്ന । വൃക്ഷങ്ങളെത്തകൎത്തു
പൊടിച്ചപ്പോൾ പക്ഷികളുംപാറന്നുഭയപ്പെട്ടു ॥ ചാരുപുഷ്പങ്ങളുള്ളല
തകളെ നൂറനൂറായിരമായ് മുറിച്ചുതെ । ചിത്രമാകുംലതാഗൃഹമാക
വെ ചിത്രമായുള്ള ക്രീഡാഗൃഹങ്ങളും ॥ ഒക്കെത്തല്ലിത്തകൎത്തു സഹസ്ര
ധാ സൽകപികുലശെഖരൻമാരുതി । മുത്തുകൊണ്ടും പവിഴങ്ങളെ
കൊണ്ടും ചെത്തുകെട്ടിനവാപീസരസ്സുകൾ ॥ ഭീമവിക്രമനാകപ്പൊടി
ച്ചുതെ കൊമളമാംഗിരിയുംതകൎത്തതെ । തകൎന്നുള്ളൊരുക്രീഡാഗിരി
കൊണ്ടും തകൎന്നുള്ളഭവനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ॥ തകൎന്നുള്ളൊരു വൃക്ഷങ്ങ
ളെക്കൊണ്ടും തകൎന്നുള്ളലതാജാലങ്ങൾകൊണ്ടും । വാടിവീണുള്ള പല്ല
വങ്ങൾകൊണ്ടുംപൊടിഞ്ഞുള്ളൊരുരത്നങ്ങളെക്കൊണ്ടും॥ പൊടിച്ചീടി
നവാപികളെക്കൊണ്ടും നഷ്ടരൂപമായ്പാപന്റെയുദ്ധ്യാനം । പവ
നാത്മജൻരാവണനെത്രയു മെവമപ്രിയംചെയ്തിട്ടനന്തരം ॥ വീരനെ
കനായ്രാത്രിഞ്ചരരൊട പൊരുചെയ്യുവാനിച്ഛിച്ചുമാനസെ । മാരു
താത്മജൻസിംഹനാദത്തൊടെ തൊരണാന്തന്നിൽകെറിയിരുന്നുതെ॥
പക്ഷികളുടെ ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടും വൃക്ഷങ്ങൾതകരുന്ന ശബ്ദങ്ങൾകൊ
ണ്ടും । രാക്ഷസികളുണൎന്നുവശമായി ത്രക്ഷകൾനാലുദിക്കിലുംനൊക്കു
മ്പൊൾ ॥ വനമാകെത്തകൎന്നുകിടപ്പതും വാനരൊത്തമൻതന്നെയും ക
ണ്ടതെ । അവരെക്കണ്ടനെരത്തു മാരുതിവീരൻ രൂപത്തെയെറ്റം വ
ലുതാക്കി ॥ മാരുതിതന്റെരൂപത്തെക്കണ്ടിട്ടു ഘൊരകളെറ്റം ഭീതി
യൊടെയുള്ളിൽ । ദെവിതന്നുടെ സന്നിധിയിൽചെന്നു ഈവണ്ണമവ
ർചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ ആരിവൻസീതെനിങ്ങൾതമ്മിലെന്തു പരി
ചൊടെവിശെഷംപറഞ്ഞതുംചൊല്ലുകഞങ്ങളൊടിപ്പൊൾവെഗത്തി
ൽ മല്ലനെർമിഴിയാളെ പരമാൎത്ഥം ॥ എന്നതുകെട്ടരുൾചെയ്തുസീതയു
മിന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെയറിയാവു । പാമ്പിന്റെ പാദങ്ങളെവിചാ
രിച്ചാൽപാമ്പുതന്നെയറിഞ്ഞീടുനിൎണ്ണയം ॥ മായികളാകുംനക്തഞ്ച

രുടെ മായാഞാനമറിയുന്നതെങ്ങിനെ । സീതാദെവീടെ ഭാഷിതം കെട്ടവയാതുധാനികളെറ്റംഭയപ്പെട്ടു ॥ ഓടിച്ചെന്നുദശാസ്യസമീപത്തിൽപെടിയൊടെപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ।കൊമളമാമശൊകവനികയിൽ ഭീമരൂപനായുള്ളൊരുവാനരൻ ॥ സീതയൊടുവിശെഷങ്ങൾ ചൊല്ലീട്ടു ഭീതികൂടാതെനിൽക്കുന്നു രാജാവെ । അശൊകൊദ്യാനമൊക്കെത്തകൎത്തു വൻശിംശപയൊന്നൊഴിച്ചുധരിച്ചാലും ॥രാക്ഷസീമാരിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ രാക്ഷസാധിപൻ രാവണൻകൊപിച്ചു । ദീപങ്ങളിൽ നിന്നഗ്നിയൊടൊന്നിച്ചു ആപതിച്ചീടും സ്നെഹവിന്ദുപൊലെ ॥ കണ്ണുകളിൽനിന്നപ്പൊൾ ദശാസ്യന്റെ കണ്ണുനീരുകൾ വീണുതുടങ്ങിതെ ॥ ശങ്കരന്റെവരത്താലവദ്ധ്യരാം കിങ്കരരെദ്ദശാനന നന്നെരം । യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ വായുസുതനൊട ക്രുദ്ധനായിപറഞ്ഞയച്ചീടിനാൻ ॥ എണ്പത്തുകൊടി എണ്പതിനായിരമമ്പൊടെ കിങ്കരന്മാരതുനെരം । നാനാശസ്ത്രങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടുവെഗത്തിൽ മാനശാലികൾ സിംഹനാദത്തൊടെ ॥ തൊരണാന്തികെ ചെന്നൊരുനെരത്ത മെരുപൊലെ കപീശനെയുംകണ്ടു । ശങ്കാഹീനൻ കപികുലശെഖരൻ ലങ്കയാകെ മുഴങ്ങുമാറന്നെരം ॥ കൊട്ടികയ്യുംകൊരപരാക്രമൻഹൃഷ്ടനായിട്ടീവണ്ണമരുൾചെയ്തു । രാമചന്ദ്രൻജയിക്കുമഹാബലൻസൌമിത്രിയുംജയിക്കുഗുരുഹിതൻ ॥ ഉഗ്രവിക്രമ രാമകടാക്ഷത്താൽ സുഗ്രീവനാജയിക്കകപീശ്വരൻ । കൊസലാധിപതിയായരാമന്റെദാസനാമഹംശത്രുഭയങ്കരൻ । മാരുതൻതന്റെ പുത്രനായിടുന്നു പെരുമെന്റെ ഹനുമാനെന്നാകുന്നു । പത്തുനൂറായിരംകൊടി രാവണനൊത്തു യുദ്ധത്തിന്നായിട്ടുവന്നാലും ॥ തുല്യമല്ലെന്റെശക്തിക്കു മൂഢരെതല്ലീടുക ഗദകൊണ്ടുനിങ്ങളും । ലങ്കയെയിന്നു ബാഹുബലത്തിനാൽ സങ്കടത്തൊടുചെത്തു ഞാൻക്രൂരരെ ॥ മംഗലാംഗിയാം സീതയെ വന്ദിച്ചുനിങ്ങൾ നൊക്കിയിരിക്കവെ പൊകുവൻ । വാതനന്ദന ഭീമനാദം കെട്ടുയാതുധാനന്മാർ പെടിച്ചുനീങ്ങിതെ ॥ രാവണാജ്ഞയാൽ ശങ്കയുംകൂടാതെ പവനാത്മജൻ തന്നുടെദെഹത്തിൽ । ശസ്ത്രവൎഷങ്ങൾ ചെയ്തുതുടങ്ങിനാർ രാത്രിഞ്ചരന്മാരെത്രയും ക്രുദ്ധരായ് ॥ അപ്പൊൾ വാലുമടിച്ചുധരണിയിൽ കെല്പൊടെസിംഹനാദവും ചെയ്തിട്ടു । തൊരണത്തിലിരിക്കും പരിഘത്തമാരുതാത്മജൻ കയ്ക്കൊണ്ടുവെഗത്തിൽ ॥ ചാടിരാത്രിഞ്ചര സൈന്യമദ്ധ്യത്തിൽ പെടികൂടാതെതല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ । പരിഘംകൊണ്ടു പ്രാണനാശനം ക്രൂരരെവെഗംകൊന്നുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ക്ഷണദാചരസൈന്യത്തെയാകവെ ക്ഷണത്താ

ലെ വധിച്ചു കപീശ്വരൻ । എണ്പത്തു കോടിയെണ്പതിനായിരം കിങ്കരരെ
വധിച്ചിട്ടു മാരുതി ॥ തോരണന്തന്നിൽ കേറിയിരുന്നിട്ടു മാരുതാത്മജ
നേവം വിചാരിച്ചു । അത്യുന്നതമായ് ശോഭിച്ചു നിൽക്കുന്ന ചൈത്യപ്രാ
സാദമിന്നു കളഞ്ഞില ॥ ഇനി വേഗം നശിപ്പിക്കയും വേണമെന്നിലാ
ത്മജൻ നിശ്ചയിച്ചിങ്ങിനെ । ചൈത്യപ്രാസാദേ ചാടിവീണു വീരൻ
ചൈത്യപാലരും ക്രുദ്ധരായ്വന്നപ്പോൾ ॥ ഒരു തൂണു പിടിച്ചു മഹാബല
ൻ മാരുതിയതിവേഗം തിരിഞ്ഞപ്പോൾ । അവിടെനിന്നു വഹ്നിയുമു
ണ്ടായ് ഭവനൊത്തമമാശു ദഹിച്ചതേ ॥ തൂണുതന്നെയെടുത്തു ക
രന്തന്നിൽ പ്രാണനന്ദനൻ ചൈത്യപാലന്മാരെ । തല്ലിക്കൊന്നു ധര
ണിയിലിട്ടിട്ടു ഉല്ലാസത്തോടെയേവമരുൾചെയ്തു ॥ എന്നെപ്പോലുള്ള വാ
നര വീരന്മാർ മന്നവനാകും സുഗ്രീവസന്ദേശാൽ । നടന്നീടുന്നു ഭൂമി
യിലാകവേ കൂടയോധി കുലാധമകീടരേ ॥ പത്തുകുഞ്ജരശക്തിയുള്ളോ
ർകളും പത്തുനൂറാനശക്തിയുള്ളോർകളും । അപ്രമേയമായ് ശക്തിയു
ള്ളോർകളും തത്ര വാഴുന്നു സുഗ്രീവസന്നിധൌ ॥ അങ്ങിനെയുള്ളവ
രൊടൊന്നിച്ചു നിങ്ങളെക്കൊല്ലുവാൻ വരും രാഘവൻ । ഭവിച്ചീടില്ല
ലങ്കയും നിങ്ങളും രാവണനും ഭവിക്കില്ല നിർണ്ണയം ॥ ലോകനാഥനാം
ശ്രീരാമനോടെല്ലൊ സാകം വൈരത്തെയുണ്ടാക്കി വച്ചതും । ഏവം
വായുതനയനരുൾചെയ്തു സാവധാനമായ് പ്രാപിച്ചു തോരണം ॥
പ്രഹസ്താത്മജൻ രാവണസന്ദേശാൽ മഹാദംഷ്ട്രൻ ധനുർദ്ധരനാ
യിട്ടു । ഖരയുക്തമാം തേരിൽകരേറീട്ടു ചാരുകുണ്ഡലമാലയണിഞ്ഞി
ട്ടു ॥ അംബുദംപോലെയുള്ള നിറവുമായ് ജംബുമാലിയും വന്നു വീ
രനെ । നില്ലു നില്ലെന്നു ചൊല്ലീട്ടു വേഗത്തിലുല്ലാസത്തോടെ വന്നൊ
രുനേരത്തു ॥ പ്രഹസ്താത്മജനെക്കണ്ടു മാരുതി പ്രഹർഷത്തോടെ സിം
ഹനാദം ചെയ്തു । തോരണത്തിലിരിക്കുന്ന വീരന്റെ നേരെയസ്ത്ര
ങ്ങൾ രാക്ഷസൻ വർഷിച്ചു ॥ അസ്ത്രവർഷത്തെച്ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു വിക്ര
മാംബുധിയാകും ഹനുമാനും । വലുതായ ശിലയെയെടുത്തുടൻ ബ
ലശാലിയവനെയെറിഞ്ഞപ്പോൾ ॥ അഞ്ചു ബാണങ്ങൾകൊണ്ടു നി
ശാചരൻ ചഞ്ചലമെന്നിയെ മുറിച്ചാൻ ശിലാ । ശിലയപ്പോൾ മുറി
ഞ്ഞതു കണ്ടിട്ടു സാലമാശു പറിച്ചു കപിവരൻ ॥ ചുറന്നേരമസ്സാ
ലത്തെയുമവൻ തേരൊന്നു മുറിച്ചീടിനാൻ ബാണത്താൽ । അപ്പോ
ളെത്രയും ക്രുദ്ധനായ് മാരുതി കെല്പോടെയാപ്പരിഘമെടുത്തുടൻ ॥
അതിവേഗത്തിൽ ചുററി മഹാബലൻ യാതുധാനന്റെ മാറത്തെറി
ഞ്ഞുതേ । ക്രൂരന്റെ തലയുമപ്പോളസ്ഥിയു മൂരുബാഹുരഥാശ്വവു

മസ്ത്രവും ॥ തത്രാന്യങ്ങുമെ കാണാതെയായിതെചിത്രംവീണു നിശാച
രൻ ചൂൎണ്ണമായ് । അംബുധിസമഗംഭീരനാകിയ ജംബുമാലിയെ
കൊന്നതുകെട്ടിട്ടും ॥ എണ്ണത്തുകൊടി കിങ്കരന്മാരെയും കമ്പംകൂടാ
തെ കൊന്നതുകെട്ടിട്ടും । യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ മന്ത്രീതനയരെ ക്രുദ്ധ
നായ് ദശകണ്ഠനയച്ചുതെ ॥ ഏഴുമന്ത്രീതനയരത്തുനെരം വഴിപൊ
ലെയലംകൃതന്മാരായി । ശരചാപെഷുധിധരന്മാരായിതെരിൽകെറീട്ടു
യാത്രപുറപ്പെട്ടു ॥ അപ്പൊൾകിങ്കരന്മാരെവധിച്ചതുമന്പൊടെ കെട്ടു
വരുടെയമ്മമാർ । എന്തുവാൻവരുമെന്നുവിചാരിച്ചുസന്താപത്തൊടെ
വാണിതുദുഷ്ടകൾ ॥ യാതുധാനാധിപാമാത്യപുത്രരും ചതുരംഗബല
ത്തൊടൊരുമിച്ചു । തൊരണത്തിലിരിക്കും കൊരനാം ഹരിരാജസ
ചിവനെപ്രാപിച്ചു ॥ ശരവൎഷത്തെച്ചെയ്തൊരവരപ്പൊൾ മാരുതാത്മ
ജൻ തന്നുടെദെഹത്തിൽ । യാതുധാനന്മാരസ്ത്രങ്ങളെയ്യുമ്പൊൾ
വാതനന്ദനൻസിംഹനാദംചെയ്തു ॥ ഹരിപുംഗവൻ സൈന്യത്തിൽ
ചാടീട്ടു ഘൊരമെവം വധിച്ചുതുടങ്ങിതെ । ചിലരെക്കാലുകൊണ്ടു വ
ധിച്ചുതെ ചിലരെത്തലകൊണ്ടുവധിച്ചുതെ ॥ ചിലരെമാറുകൊണ്ടു
വധിച്ചുതെ ചിലരെനഖംകൊണ്ടുവധിച്ചുതെ । ചിലരെവാലുകൊണ്ടു
വധിച്ചുതെ ചിലരെനാദംകൊണ്ടു വധിച്ചുതെ ॥ ആനതെർകുതിരകാ
ലാളെന്നിവദീനമാംവണ്ണം ശബ്ദിച്ചുചത്തുതെ । ക്ഷൊണിയിൽരഥ
ച്ഛത്രങ്ങൾ വീണുതെശൊണിതവും മൊഴുകിത്തുടങ്ങിതെ ॥ യാതുധാന
ന്മാരിൽചിലരന്നെരം ഭീതിയൊടാശു മണ്ടിത്തുടങ്ങിതെ । ലങ്കതന്നി
ൽവികൃതമാംശബ്ദവുംസങ്കടത്തൊടെ കെട്ടുതുടങ്ങിതെ ॥ ഏവംരാക്ഷ
സസൈന്യത്തെക്കൊന്നിട്ടു പവനാത്മജൻ തൊരണെവാണുതെ ।
മന്ത്രിപുത്രരെ സൈന്യത്തൊടൊന്നിച്ചു മന്ത്രിശാലിഹനുമാൻ വധി
ച്ചതും ॥ കെട്ടനെരംവിചാരത്തൊടെയുള്ളിൽ ദുഷ്ടൻവാണുകുറെനെ
രം മൌനമായ് । ക്രൂരനാന്ദശകണ്ഠനനന്തരം വിരൂപാക്ഷാദികളൊടു
ചൊല്ലിനാൻ ॥ ദെവദാനവമാനുഷന്മാരെ ഞാൻ ഭവാന്മാരൊടുകൂ
ടെയല്ലൊപുരാ । പൊരിലാകജ്ജയിച്ചതെന്നാകിലും പറഞ്ഞീടണമെ
ല്ലൊ ഞാൻപത്ഥ്യത്തെ ॥ അല്പനല്ലയിവാനരനൊട്ടുമെ കെല്പൊടെ
നിങ്ങളിന്നുധരിച്ചാലും । അത്രവന്നെവം ചെയ്തതുമൊക്കമ്പൊളെ
ത്രയും മഹൽഭൂതമഹൊകപി ॥ ബലശാലികളുണ്ടു കപികളിൽബാ
ലീസുഗ്രീവൻ നീലനെന്നിങ്ങിനെ । അവൎക്കൊക്കമെ ചിന്തിച്ചുകാണു
മ്പൊളെവം ശക്തിയുമില്ലെന്നു നിൎണ്ണയം ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നന്നായി
സൂക്ഷിച്ചുചെന്നുയുദ്ധത്തെ ച്ചെയ്കകപിയൊട । ഏവംരാവണ സ

ന്ദെശം കെട്ടപ്പൊൾദെവ സജ്ജനകണ്ടകരായുള്ള ॥ പഞ്ചസെനാ
ധിപന്മാരും വെഗത്തിലഞ്ചാതെ തെരിലെറീട്ടുപൊയിനാർ । പഞ്ച
ഘൊരങ്ങളാകുന്ന പാപങ്ങളഞ്ചു രൂപമായ്പൊകുന്നതുപൊലെ ॥ ആ
നതെരശ്വ കാലാൾപടയൊടും മാനശാലികൾ സെനാഗ്രയായിക
ൾ । വാനരെന്ദ്രനെയും കണ്ടുതൊരണെ ഭാനുമണ്ഡലംപൊലെ പ്ര
കാശിച്ചു ॥ യുദ്ധകൌശലം നന്നയറിഞ്ഞവർ യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ
വായുസുതനൊട । ബലശാലിയാം, വാനരവീരന്റെ നാലുഭാഗവുംനി
ത്തീട്ടു സൈന്യത്തെ ॥ വിരൂപാക്ഷാദികളാംഭടന്മാരും ക്രൂരരാകുന്ന
രാത്രിഞ്ചരന്മാരും । ഘൊരമാംവണ്ണം ശസ്ത്രാസ്ത്രവൎഷത്തെ വീരമൌലീ
ടെനെരെത്തുടങ്ങിനാർ ॥ മാരുതാത്മജൻ വീരനന്നെരം ഘൊരഘൊര
മായ് സിംഹനാദംചെയ്തു । കൂടലർ കാലനായകപിവരൻ ധീരനാകാ
ശ മാൎഗ്ഗത്തിൽവെഗെന ॥ അസ്ത്രശസ്ത്രങ്ങളൊന്നുമെ കൊള്ളാതെ ചി
ത്രമാകാശമാൎഗ്ഗെ ചരിച്ചതെ । ദുൎദ്ധരനന്നെരം കപീന്ദ്രനെ ക്രുദ്ധ
നായൊരാമസ്ത്രങ്ങൾ വൎഷിച്ചു ॥ അപ്പൊൾകൊപിച്ചു വാനരപുംഗവ
ൻ കെല്പൊടെയവൻ തന്നുടെസ്യന്ദനെ । ചാടിവീണുജഗൽപ്രാണ
നന്ദനൻ പൊടിയായിയവനും രഥത്തൊടെ ॥ വിരൂപാക്ഷനും യൂപാ
ക്ഷനുമപ്പൊൾ ഘൊരമായ മുസലങ്ങൾ കയ്ക്കൊണ്ടു । ചാലവെ ചെന്ന
ടിച്ചു കപീശനെസ്സാലംകൊണ്ടുവരെത്തല്ലിമാരുതി ॥ അപ്പൊൾരണ്ടു
രജനീചരന്മാരും മൃൽപിണ്ഡം പൊലെയായിട്ടു വീണുതെ । കൊപി
ച്ചുപ്രഘസഭാസകൎണ്ണന്മാർ കപിവീരന്റെ പാൎശ്വത്തിലന്നെരം ॥
പട്ടസംകൊണ്ടും തീക്ഷ്ണശൂലംകൊണ്ടും വെട്ടികളത്തിനന്നെരം കപിവ
രൻ । തരുജാലമൃഗഗണമുള്ളൊരു ഗിരിശൃംഗം പറിച്ചു മഹാബലൻ ॥
അതുകൊണ്ടു വനെക്കുലചെയ്യുതെ വാതനന്ദനൻ വീരശിഖാമണി ।
ഗജങ്ങളെഗ്ഗജങ്ങളെക്കൊണ്ടവ വാജികളെയും വാജികൾകൊണ്ടെ
വ ॥ തെരുകളെയും തെരുകൾകൊണ്ടവ വിരവൊടെകപികുലശെ
ഖരൻ । കാലാളുകളെ കാലാളുകൾകൊണ്ടും കാലമന്ദിരംചെയ്തൊ
രുന്നെരത്തു ॥ ചത്തുവീണ മദയാനകൾകൊണ്ടും ചത്തുവീണുള്ള വാ
ജികളെക്കൊണ്ടും । പത്തുനൂറായ്തകൎന്ന രഥംകൊണ്ടും ചത്തുവീണു
ള്ള രാക്ഷസരെക്കൊണ്ടും ॥ ധരണീരുദ്ധമാൎഗ്ഗയായ്വന്നതെ ഘൊരയാ
യ പുഴയുമൊഴുകിതെ । കാഞ്ചനാദ്രിസമാനകളെബരൻ പഞ്ചസെ
നാധിപരെയും സൈന്യവും ॥ കുലചെയ്തിട്ടു വീരവീരാഗ്രണീകാല
നെപ്പൊലെ വാണിതു തൊരണെ । പഞ്ചസെനാധിപന്മാരെ മാരു
തിപഞ്ചത്വം വരുത്തിയതുകെട്ടിട്ടും ॥ സെനയിൽതന്റെ മൂന്നാലൊ

രുഭാഗം വാനരേന്ദ്രൻ ഹനിച്ചതറിഞ്ഞിട്ടും । ദുഷ്ടൻരാവണനക്ഷ കു
മാരനെപ്പെട്ടന്നു നൊക്കിയുദ്ധൊന്മുഖനാകും ॥ രാവണൻതാനുംനൊ
ക്കിനാനെരത്ത രാവണിദെവദാനവഭീഷണൻ । അഞ്ചാതെ നല്പര
ത്നങ്ങൾവച്ചുള്ള കാഞ്ചനദ്ധ്വജം കൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന ॥ ശക്തിതൊമ
രമെന്നിവയാകവെ പംക്തിയായി യഥാക്രമംവച്ചുള്ള । എട്ടുസ്വൎണ്ണ
വിഭൂഷിതാശ്വങ്ങളെക്കെട്ടിയത്രയും വിസ്തീൎണ്ണമായുള്ള ॥ തടവെങ്ങും
ശമിയ്ക്കുവാനില്ലാത്തഹാടകമയമാകുംരഥന്തന്നിൽ । ശൂരൻബാണാസി
ചാപധരനായിക്കെറിയാത്ര പുറപ്പെട്ടനെരത്ത ॥ പത്തിഹസ്തിപതെ
രാളിസാദികളാത്തമൊദം കുമാരന്റെ സന്നിധൌ । നാലുഭാഗവും
വന്നുനിറഞ്ഞുതെ ചാലവെയവരൊട്ടുമൊരുമിച്ച ॥ യാതുധാനാധി
പതിതനയനുമതിവെഗം രണാങ്കണെചെന്നപ്പൊൾ । പത്തുനൂറുദി
വാകരബിംബങ്ങളൊത്തു നന്നായ്ജ്വലിക്കുന്നതുപൊലെ ॥ വീരമൌ
ലിമണിയാം ഹനൂമാനെത്തൊരണന്തന്നിൽവാഴുന്നതുകണ്ടു । സംഹാ
രാഗ്നിസമാനൻ കപീശനെ ബഹുമാനെന നൊക്കിനാനക്ഷനും ॥ ശ
ത്രുഭീഷണനാകും കുമാരനെവിക്രമാഢ്യ കപീശനുംനൊക്കിനാൻ ।
അവർതമ്മിലുണ്ടായ സമാഗമംദെവദാനവന്മാൎക്കുംഭയാവഹം ॥ കൊ
പിച്ചക്ഷനും മൂന്നുശരങ്ങളെക്കപിവീരന്റെ മൂൎദ്ധാവിലെയ്തുതെ । ശ
രമൊറൊരുനെരം ഹനൂമാനുംപാരം ഹൃഷ്ടനായ്യുദ്ധൊന്മുഖനായി ॥
അക്ഷനെയുമവനുടെ സൈന്യവുംരൂക്ഷമാംവണ്ണം നൊക്കീകപീശ്വര
ൻ । അപ്പൊൾക്രൂരനാമക്ഷകുമാരനും കെല്പൊടെശരവൎഷം തുടങ്ങി
തെ ॥ അപ്പൊൾമാരുതി സിംഹനാദംചെയ്തു കല്പകാലത്തെമെഘനാ
ദംപൊലെ । ബാലഭാവത്താലക്ഷനും ക്രുദ്ധനായ്ബലശാലീടെ നെ
രെചെന്നീടിനാൻ ॥ ചാലവെപുല്ലുകൊണ്ടു മറഞ്ഞുള്ള വലുതായ ള്ളക്കു
പത്തിന്റെനെരെ । കല്ലിയാടിമദിച്ചുനടക്കുന്ന കളഭംഗമിച്ചീടുന്നതു
പൊലെ ॥ അവനസ്ത്രങ്ങൾ വൎഷിച്ചീടുന്നെരം പവനാത്മജൻസിംഹ
നാദംചെയ്തു । ചാടിയാകാശെ ഘൊരസ്വരൂപനായ്ക്കൂടെയക്ഷനു
മംബരെചെന്നുതെ ॥ ശരങ്ങളെക്കൊണ്ടാകാശമാകവെ നിറച്ചീടി
നാനക്ഷനത്ഭുതം । ഒരുബാണവും കൊള്ളാതെമാരുതി ചരിച്ചുവ്യൊ
മ്നിയെത്രയുമത്ഭുതം ॥ അന്നെരമെവം ചിന്തിച്ചുമാരുതി യിന്നിവന്റെ
പരാക്രമമൊക്കുമ്പൊൾ । അൻപൊടെ ദെവദാനവമാനസെകമ്പമു
ണ്ടാകുമില്ലൊരുസംശയം ॥ രാവണനൊടു തുല്യനാകുമിവൻ ദെവ
കണ്ടകനില്ലൊരുസംശയം । വിരവൊടുവളരുന്ന വഹ്നിയെ ഒരുനാ
ളുമുപെക്ഷിയ്ക്കരുതെല്ലൊ ॥ എന്നതുകൊണ്ടിവനെയും വെഗത്തിൽ

കൊന്നീടെണ്ണ മതിന്നില്ലസംശയം । ഏവംനിശ്ചയിച്ചുഗ്ര പരാക്രമൻ രാവണീടെ രഥകുതിരകളെ ॥ വായുനന്ദനൻബാഹുബലംകൊണ്ടു വായുമാൎഗ്ഗത്തിൽ തള്ളിക്കൊന്നീടിനാൻ । തേരുംതെക്കുതിരകളുമന്നേരം പരിചോടെപൊടിയായി വീണതേ ॥ അപ്പൊളക്ഷനുമംബരെ ചാടീട്ടുകെല്പോടെവാളും ചൎമ്മവുംകൈക്കൊണ്ടു । പരിച്ചീടിനനേരത്തുമാരുതി മാരുതസമവിക്രമൻവേഗത്തിൽ ॥ ക്രൂരനാമക്ഷൻതന്റെ പാദങ്ങളെക്കരംകൊണ്ടു മുറുക്കിപ്പിടിച്ചുതേ । വായുനന്ദനനക്ഷനെ വേഗത്തിലായിരം ചുററിക്ഷോണിയിലിട്ടുതേ ॥ കാലുകൈയ്യുംതലയുമവൻ തന്റെചാലവെ കണ്ണുമസ്ഥികൾസന്ധുക്കൾ । പൊട്ടിച്ചോരയണിഞ്ഞവൻ ചത്തിട്ടുപെട്ടെന്നു വന്നുവീണുധരണിയിൽ ॥ അക്ഷനെക്കൊലചെയ്യുരുനെരത്ത യക്ഷഗന്ധൎവ്വ വിദ്യാധരന്മാരും । ഇന്ദ്രനോടുമൊരുമിച്ചമരരും സാന്ദ്രമൊദംകലൎന്നു മനതാരിൽ ॥ വാതനന്ദനനാകും ഹനുമാനെസ്തുതിച്ചു പുഷ്പവൃഷ്ടിയുംചെയ്തുതേ । രാവണന്റെ മനതാരിലന്നേരം നവശോകഭയത്തെയുമുണ്ടാക്കി ॥ ബലശാലിമണി പവനാത്മജൻ കാലനെപ്പോലെ വാണിതുതൊരണെ । അക്ഷനെകപിവീരൻ ഹനിച്ചതുംരാക്ഷസാധിപൻ കെട്ടേററംകൊപിച്ചു ॥ രൌദ്രനാംദശകണ്ഠനനന്തര മിന്ദ്രജിത്തിനൊടെവമുരചെയ്തു । വാരിജാസനനെ നിഷ്ഠാരാധിച്ചു ഘൊരമായുള്ളൊരസ്ത്രം ലഭിച്ചില്ലേ ॥ അസ്ത്രവെത്താക്കളിൽ മുഖ്യനാകുംനീ പുത്രായെന്നതുധരിച്ചാലും । വീരകിങ്കരരെയാകക്കൊന്നുതെ ശൂരനാംജംബുമാലിയെയും കൊന്നു ॥ പഞ്ചതംവരുത്തി മന്ത്രിപുത്രരെപ്പഞ്ച സെനാധിപന്മാരെയുംകൊന്നു । നിന്നുടെയിഷ്ടനാം സൊദരനാകും നന്നായ്ശൂരനാമക്ഷനെയുംകൊന്നു ॥ ആനതെർകുതിര കാലാളെന്നിവ വാനരൻബഹുകൊന്നുധരിച്ചാലും । വീർതന്നുടെശക്തിയും ചിന്തിച്ചുപരൻതന്നുടെ ശക്തിയും ചിന്തിച്ചു ॥ വീരപൊട്ടനീപോയി മഹാരഥപൊരുചെയ്ക കപിയൊടുസാമ്പ്രതം । താതൻതന്നുടെ വാക്കെവം കെട്ടിട്ടുതാതൻ തന്നെ പ്രദക്ഷിണവുംചെയ്തു ॥ നാലുവ്യാളങ്ങൾകെട്ടി നസ്യന്ദനെകാലതുല്യൻകരെറിനാ നിന്ദ്രജിൽ । ചെറഞ്ഞാണൊലികൊണ്ടു ദിഗന്തരം പരിചൊടെ മുഴക്കിപ്പുറപ്പെട്ടു ॥ ജ്യാശബ്ദമപ്പൊൾ കെട്ടുകപിവരനാശയന്തന്നിലൊററം പ്രസാദിച്ചു । യാതുധാനപ്പടയൊടും രാവണിയതിവെഗേന തൊരണെചെന്നപ്പൊൾ ॥ കെല്പൊടെകണ്ടുവാനരവീരനെ കല്പാഗ്നിപൊലെ തൊരണമദ്ധ്യത്തിൽ । ഇന്ദ്രജിത്തിനെകണ്ടൊരുനെരത്ത സാന്ദ്രമൊദംകപികുലശെഖരൻ ॥ സിംഹ

നാദവും ഘോരമായ് ചെയ്തുതെ സംഹാരകാലമേഘനാദംപോലെ ।
സൎവ്വജീവതനയനവനുമായ് സൎവ്വഭൂതമനോഹരമാംവണ്ണം ॥ യുദ്ധം
ചെയ്തു തുടങ്ങിനാനനന്തരം യുദ്ധമെത്രയും ഘോരമായ്വന്നുതെ । അ
തിവേഗാ ശരങ്ങളെ രാവണി വാതപുത്രന്റെ നേരെവൎഷിക്കുന്നു ॥
ശരങ്ങളുടെ യന്തരെമാരുതി മെരുതുല്യനായ്നില്ക്കയും പരത്തീട്ട് । ക്രൂരൻ
തന്നുടെ സന്നിധൌചെല്ലുന്ന ഒരു ബാണവും കൊള്ളാതെ ദെഹ
ത്തിൽ ॥ പക്ഷികളുടെ സൂക്ഷ്മപക്ഷത്തിലും ലക്ഷ്യം നിഷ്ഫലമായിവരാ
തുള്ള । ലക്ഷ്യനിശ്ചയവാനാം സുരാരീടെ ലക്ഷ്യമാകെ വിഫലമാ
യ്മാരുതൌ ॥ അസ്ത്രങ്ങളാകെ നിഷ്ഫലമായ്ക്കണ്ടു രാത്രിഞ്ചരനിവ
ണ്ണംവിചാരിച്ചു । അവദ്ധ്യൻ കപിയില്ലൊരുസംശയ മിവിടെയി
പ്പൊൾ ഞാനെന്തുചെയ്യേണ്ടു ॥ ദെവദാനവഭീഷണനായുള്ള രാവ
ണിയെവം ചിന്തിച്ചുവെഗത്തിൽ । ബ്രഹ്മതുല്യനാം പ്രാണസുതൻ
പ്രതി ബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തെ പ്രയോഗിച്ചുകെട്ടുവാൻ ॥ അപ്പൊൾവായുത
നയനം ചിന്തിച്ചുകെല്പൊടിന്നെന്നെവിഷ്ണുകടാക്ഷത്താൽ । കെട്ടുകയി
ല്ലപാത്താലൊരസ്ത്രവും ശിഷ്ടമെന്തിതിന്നിപ്പൊൾഞാൻചെയ്യേണ്ടു ॥
നാലഞ്ചായിഞാൻബ്രഹ്മവരങ്ങളെ ചാലവെയിപ്പൊൾ ത്തട്ടികളയു
ന്നു । ഘോരമാകുന്ന ബ്രഹ്മമാമസ്ത്രത്തെ കുറെനെരമനുസരിച്ചിട്ടു
ന്നെൻ ॥ കെട്ടിയസ്ത്രത്താലെന്നുഞാൻ ഭാവിച്ചാൽ ദുഷ്ടനാകുന്നരാ
വണനെക്കാണാം । വിക്രമാംബുധിയെവം വിചാരിച്ചങ്ങസ്ത്രത്തി
ന്റെ വശനായിരുന്നുതെ ॥ ചെഷ്ടകൾവീരൻ കാട്ടാതിരുന്നപ്പൊൾ
ഹൃഷ്ടന്മാരായി രാത്രിഞ്ചരന്മാരും । പെട്ടന്നുകപിവീരനെ രാക്ഷസർ
കെട്ടിനാർപാശജാലങ്ങൾകൊണ്ടന്ന് ॥ ദുഷ്ടൻരാവണിയപ്പൊൾവി
ചാരിച്ചു കഷ്ടംരാക്ഷസർ മന്ത്രമറിഞ്ഞില്ല । ഊററമായുള്ളൊരസ്ത്രമ
ഴിഞ്ഞുപോം മററൊന്നുകൊണ്ടുകെട്ടിയാൽനിൎണ്ണയം ॥ ഏവംചിന്തി
ച്ചുദുഷ്ടനകതാരിൽ രാവണിയപ്പൊളെറംവിഷണ്ഡനായ് । കെട്ടി
രാത്രിഞ്ചരന്മാർകപീശനെപ്പെട്ടന്നപ്പൊൾ വലിച്ചുതുടങ്ങിതെ ॥ രാവ
ണിരാക്ഷസന്മാരൊരുമിച്ചു പവനാത്മജനെക്കൊണ്ടുപൊകുമ്പൊൾ ।
മുഷ്ടികൾകൊണ്ടവരിടിയ്ക്കുന്നെരം ശിഷ്ടമൌലിയിവണ്ണംവിചാരിച്ചു ॥
പാശമാകെമുറിച്ചു ഞാൻ വെഗത്തിലാശരാധമരെയിപ്പൊൾകൊ
ന്നീടാം । രാമചന്ദ്രനുവെണ്ടീട്ടുഞാനിപ്പൊൾ യാമിനീചര ചെ
ഷ്ടാസഹിക്കുന്നെൻ ॥ ഏവംനിശ്ചയിച്ചുഗ്രപരാക്രമൻ പവനാത്മ
ജൻ സ്വസ്ഥനായ്പ്പൊണുതെ । രാവണിയുംകപിവരനെവെഗം രാവ
ണൻതന്റെ മുൻപിൽനയിച്ചുതെ ॥ കൊപത്താലതി രക്തനയന

വാൻ കപിസത്തമൻ വീരശിഖാമണി । പവനാത്മജനായഹനൂമാ
നമേവംകണ്ടു ദശാസ്യനെയന്നേരം ॥ മുക്താജാലമണിഞ്ഞ കിരീട
ങ്ങൾ പത്തുമൂർദ്ധാവുതന്നിലണിഞ്ഞിട്ടു് । തരികങ്കണകേയൂരമെന്നി
വ ഇരുപതു ഭുജത്തിലണിഞ്ഞിട്ടു് ॥ അഞ്ജനാചലംപോലുള്ളദേഹ
ത്തിൽ മഞ്ജുവായുള്ളഹാരമണിഞ്ഞിട്ടു് । രക്തചന്ദനം തേച്ചിട്ടുദേ
ഹത്തിൽരക്തവസ്ത്രവുംനന്നായിച്ചുററീട്ടു് ॥ നീണ്ടചുണ്ടുകൾക്രൂരമാം
ദംഷ്ട്രകൾ കൊണ്ടുരൌദ്രമാം പത്തുമുഖവുമായ് । തുറിച്ചേററംമിഴിച്ച
തിരക്തമായ് ഘോരമായുള്ള കണ്ണുകളുമായി ॥ ഹാടകരത്നശോഭി
തമായുള്ള സ്ഫാടികാസനന്തന്നിലിരിക്കുന്നു । ചാമരങ്ങൾ കരങ്ങളിൽ
കയ്ക്കൊണ്ടു് കാമിനീകുലമൌലിമാർ വീശുന്നു ॥ ദുർദ്ധരപ്രഹസ്താ
ദികളൊന്നിച്ചു് ക്രുദ്ധനായ്ദശകണ്ഠനിരിക്കുന്നു । ഏവംരാവണൻ
വാഴുന്നതുകണ്ടു പാവനീധീരൻ സ്വസ്ഥനായ്വാണുതേ ॥ രാവണൻ
താനും വായുതനയനെ കേവലംതേജോരാശിയായ്ക്കണ്ടിട്ടു് । ശങ്ക
യോടും മനതാരിലന്നേരം ലങ്കാനായകനേവംവിചാരിച്ചു ॥ നന്ദി
കേശ്വരൻതന്നെയോവാനിവ നിന്ദുചൂഡപ്രിയനായബാണനോ ।
പിംഗാക്ഷനെപ്പുരോഭാഗേകണ്ടിട്ടു് ഇങ്ങിനെദുഷ്ടൻ ചിന്തിച്ചുകോ
പിച്ചു ॥ പ്രഹസ്തൻ തന്നോടേവമുരചെയ്തു പ്രഹസ്തനിയ്യിവനോടു
ചോദിക്ക । ആരിവനെന്തുകാരണമുദ്യാനം പരിചോടെകളഞ്ഞി
ട്ടുവാനിപ്പോൾ ॥ എന്നുടെ പുരിതന്നിൽവരുവാനു മിന്നുയുദ്ധം പരി
ചോടെചെയ്വാനും । ഹന്തരാക്ഷസികളെത്തർജ്ജിക്കാനു മെന്തുകാര
ണമെന്നുനീചോദിക്ക ॥ പ്രഹസ്തനപ്പോൾ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ
സിംഹവിക്രമനാംഹനൂമാനോടു് । ഇന്ദ്രവൈശ്രവണാജ്ഞയെക്കൊ
ണ്ടോനീ വ്യഗ്രംകൂടാതെ വന്നതിവിടെക്കു് ॥ വരുണ യമ കല്പനയെ
ക്കൊണ്ടോ വരുവാനിഹ കാരണംചൊല്ലുക । വാനരൻതന്റെതേ
ജസ്സുമില്ലാതെ വാനരരൂപംകൊണ്ടുനീകെട്ടാലും ॥ അവനേവംപ
റഞ്ഞോരുനേരത്തു് പവനാത്മജൻവീരശിഖാമണി । ദശകണ്ഠനോ
ടേവമുരചെയ്താനാശരാന്തകൻ ധീരധീരാഗ്രണി ॥ ശക്രാദികൾനി
യോഗിക്കകാരണാലത്രവന്നവനല്ലഞാൻ കേട്ടാലും । പ്ലവഗനാഹം
ജാതിസ്വഭാവത്താലിവിടെവന്നുവെന്നുധരിച്ചാലും ॥ വീരനാംരാ
ക്ഷസേന്ദ്രനെക്കാണുവാൻ ചാരുവാംവനമിന്നുകളഞ്ഞേൻ ഞാൻ ।
രാക്ഷസരപ്പോൾ കൊല്ലുവാൻവന്നൊന്നു രക്ഷിപ്പാൻദേഹംയുദ്ധവും
ചെയ്തുഞാൻ ॥ അസ്ത്രപാശങ്ങൾകൊണ്ടെന്നെക്കെട്ടുവാനിത്രിലോ
കത്തിലാരുമേയില്ലെടാ । കെട്ടുകൊള്ളുകപുത്രന്റെ കർമ്മത്തിലൊട്ടും

കൌതുകംവെച്ചുണ്ടുമാനസെ ॥ നിന്നെക്കാണുവാനായിട്ടു ഞാനെടാ
ഇന്നസ്സൂത്തെ യനുസരിച്ചീടിനെൻ । കൊസലെന്ദ്രനാം ശ്രീരാമച
ന്ദ്രന്റെ ദാസൻഞാനെന്നറികനീരാവണാ ॥ എന്നുടെപത്ഥ്യമായു
ള്ളവാക്കിനെ ഇന്നുരാത്രിഞ്ചരാധിപകെട്ടാലും । രാജകാൎയ്യത്താലി
ന്നിഹവന്നുഞാൻ രജനീചരപാല ധരിച്ചാലും ॥ ആശരെശഹരി
ശനാം ഭ്രാതാവും കുശലന്തവചൊദിച്ചീടുന്നുതെ । ഭ്രാതാവാകിനസു
ഗ്രീവസന്ദെശം യാതുധാനെശ കെൾക്കവഴിപൊലെ ॥ ചാരുശീലൻ
ദശരഥൻതന്നുടെ വീരമൌലിമണിയായനന്ദനൻ । ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
ഭാൎയ്യയൊടൊന്നിച്ചു വീരനാകുന്ന ഭ്രാതാവൊടുംകൂടെ ॥ ദണ്ഡകാ
രണ്യെ വാഴുന്ന കാലത്ത പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ സീതയെകാണാഞ്ഞ് ।
കൊണ്ടൽവെണിയെ നൊക്കിനടക്കുമ്പൊൾ കണ്ടുഞങ്ങളും സഖ്യ
ത്തെചെയ്തുതെ ॥ ഉഗ്രവിക്രമൻ ബാലിയെക്കൊന്നിട്ട് സുഗ്രീവന്നുക
പിരാജ്യവുംനൽകി । ബാലിതന്റെപരാക്രമശക്തികൾ ചാലവെനി
യ്യറിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടല്ലൊ ॥ അങ്ങിനെയുള്ള ബാലിയെവെഗത്തിൽ മംഗ
ലമൂൎത്തികൊന്നൊരു ബാണത്താൽ । വാനരെശന്റെ കല്പനയാൽ
ഞങ്ങൾ ജാനകീതന്നെ നൊക്കിനടക്കുന്നു ॥ വാതനന്ദനൻ ഞാൻ
ദെവികാരണാൽ ശതയൊജന സാഗരം ചാടീട്ട് । ഇവിടെയാകെ
നൊക്കിനടക്കുമ്പൊൾ ദെവിയെക്കണ്ടു നിന്നുടെമന്ദിരെ ॥ പര
ദാരാപരാധത്തെചെയ്കയും പാരം പാപമെന്നൊൎക്ക ദശാനന ।
യാതൊരുദെവിയെ നിയ്യുംമാനസെ സീതയെന്നു നിനക്കുന്നുസാദെ
വി ॥ സൎവ്വലങ്കാവിനാശിനിയായുള്ള കെവലംകാളരാത്രിയെന്നൊൎക്കെ
ടാ । യാമിനീചര ദെവിയെക്കൊണ്ടുപൊയ് രാമപാദാബ്ജെവച്ചുനീ
വന്ദിച്ചാൽ ॥ ദാരചൌൎയ്യത്തെ നീയിന്നുചെയ്യതും വീരമൌലിയാം
രാമൻക്ഷമിച്ചീടും । ഇന്നുഞാനൊരുത്തൻ മതിരാവണ നിന്നെയും
നിന്റെസൈന്യവുംലങ്കയും ॥ ആകവെവെഗംസംഹരിച്ചീടുവാനക
താരിലിവണ്ണമുറക്കെടാ । യശസ്സുണ്ടാവാനായിട്ടുരാമനിന്നാശരാധമ
ഞാനാക്ഷമിക്കുന്നെൻ ॥ സൎവ്വലൊകെശനായരാമനുഏവമപ്രിയം
ചെയ്തിട്ടു നിയ്യിനി । എവിടെപ്പൊയിട്ടിന്നിതിൽമൊക്ഷത്തെ രാവ
ണനീ ലഭിക്കുന്നുദുൎമ്മതെ ॥ ബ്രഹ്മശങ്കരദെവാധിരാജന്മാർ രാമച
ന്ദ്രനാൽ വദ്ധ്യനെരക്ഷിപ്പാൻ । ശക്തരല്ലൊട്ടു മെന്നുധരിക്കെടാ പ
ങ്കതികണ്ഠ വഴിപൊലെമാനസെ ॥ രാമബാണമൊന്നെല്ലാ ലൊക
ത്തെയു മമരാസുരന്മാരെയുംകൊന്നീടും । അല്പസാരനാം നിന്നെഹ
നിക്കുവാനപ്പുബ്ഭുധ അതിന്നെന്തുദുഘ്ഘടം ॥ എന്നതുകൊണ്ടുശങ്കഭാ

വിക്കൊല്ല ചെന്നുരാമനെയാശ്രയിച്ചീടുനീ। ഏവംമാരുതി ചൊന്ന
തുകെട്ടിട്ട് രാവണൻതാനു മെത്രയുംക്രുദ്ധനായ്॥ പ്രാണപുത്രനെയ
പ്പൊൾ വധിക്കുവാൻ നാണംകൂടാതെചൊല്ലിനാൻരാവണൻ। ദുൎമ്മ
തിയെവംചൊന്നതുകെട്ടിട്ട് സന്മതിയാംവിഭീഷണൻചൊല്ലിനാൻ॥
ദൂതന്മാരെക്കൊലചെയ്കയെന്നതും യാതുധാനെശയെങ്ങുമെയില്ലല്ലൊ।
എന്നതുകൊണ്ടിവനെഹനിക്കൊല്ല പിന്നെമറെറാരു ദണ്ഡത്തെചെ
യ്യുക॥ ഏവംസൊദരൻ ചൊന്നതുകെട്ടിട്ട് രാവണൻതാനുമിങ്ങി
നെചൊല്ലിനാൻ। വാനരന്മാൎക്കു വാലല്ലൊഭൂഷണംവാനരനാമിവൻ
തൻെറവാലുമ്മെൽ॥ അനലനെക്കൊളുത്തുകവെഗത്തിൽ തെനദീ
നനായ്പ്പൊകട്ടെവാനരൻ। രാക്ഷസെശനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ
രാക്ഷസന്മാരും വസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടന്ന്॥ ക്രൂരന്മാർവാലിൽ ചുററുന്ന
നെരത്തു മാരുതിദെഹമെററംവലുതാക്കി। ഞെരുങ്ങിട്ടവർ വാലുമ്മൽ
ചുററിട്ട പരിചൊടെ നനച്ചുകൊളുത്തിനാർ॥ പവനാത്മജൻ വീര
നതുനെര മവരെവാലുകൊണ്ടു വധിച്ചതെ। അപ്പൊൾരാക്ഷസർ
കെട്ടിനാർവീരനെ യപ്പൊൾമാരുതി യെവം വിചാരിച്ചു॥ കെട്ടിന
പാശമാകെമുറിച്ചുഞാൻ പെട്ടന്നുദുഷ്ടരെക്കൊലചെയ്തീടാം। രാത്രിയാ
കയാൽ മുൻപെവഴിപൊലെ രാത്രിഞ്ചരൻെറ ലങ്കയെക്കണ്ടില്ല॥
എല്ലാദിക്കിലും കൊണ്ടുനടക്കുവാനെല്ലൊ ദുഷ്ടനമിപ്പൊളുരചെയ്തു।
കാണണമിനിലങ്കാവഴിപൊലെ പ്രാണപുത്രൻ നിനച്ചെവംവാണു
തെ॥ കെട്ടിദുഷ്ടന്മാർ വാനരവീരനെ പെട്ടന്നുകൊണ്ടുപൊയിതുട
ങ്ങിതെ। ഭെരികൾകൊട്ടിശംഖമുഴക്കീട്ട് വീരനെദുഷ്ടർകൊണ്ടു നട
ക്കുമ്പൊൾ॥ രാക്ഷസികളും രാക്ഷസവൃദ്ധരും രാക്ഷസന്മാരും രാക്ഷ
സബാലരും। വന്നുതത്രനിറഞ്ഞുകുതൂഹലാൽ ഭിന്നനീലാഞ്ജനാചല
ദെഹന്മാർ॥ യാമിനീചരനാരിമാരന്നെരം രാമപത്നിയൊടെവമുര
ചെയ്തു। ജാനകീനീവിശെഷം പറഞ്ഞൊരു വാനരൻ തൻെറവാലു
മ്മെൽതീവച്ച്॥ രാക്ഷസന്മാരും കൊണ്ടുനടക്കുന്നു രാക്ഷസാധിപൻ
തൻെറനിയൊഗത്താൽ। അപ്രിയമെവം കെട്ടപ്പൊൾ ദെവിയും ക്ഷി
പ്രമഗ്നിയെ പ്രാൎത്ഥനചെയ്തെവം॥ ഇനിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഭൎത്തൃശുശ്രൂ
ഷയുമിനിക്കുണ്ടെങ്കിലെകപത്നീവ്രതവും। വാതനന്ദനൻതന്നുടെ വാലു
മ്മൽ ശീതമായിഭവിക്ക നീവെഗത്തിൽ॥ അപ്പൊളഗ്നി പ്രദക്ഷിണ
ജ്വാലയാക്കൊപ്പൊടെ കത്തിയെററം പ്രകാശിച്ചു। പവനാത്മജൻ ത
ന്നുടെ മംഗളംദെവിയൊടു പറയുന്നതുപൊലെ॥ അനലൻ വാലി
ലെററം ജ്വലിക്കുമ്പൊളനിലാത്മജനെവം വിചാരിച്ചു। നന്നായ്ക്കത്തി

ജ്വലിക്കുന്നവഹ്നിയും ഹിമംപൊലെ തണുക്കുന്നുവാലുമ്മെൽ ॥ സീ
താരാഘവ കാരുണ്യത്തെക്കൊണ്ടും താതസഖ്യത്തെക്കൊണ്ടും ദഹി
ക്കാത്തു । രാക്ഷസന്മാർ വലിച്ചാലനങ്ങാതെ അക്ഷീണബലൻ നി
ന്നു കുറെനെരം ॥ ഘൊരഘൊരമായ് സിംഹനാദംചെയ്തു മാരുതി
വെഗംചാടിനാൻമെല്പൊട്ടു । പ്രാണനന്ദനൻ ദെഹംവലുതാക്കി
ക്ഷണത്താൽപിന്നദ്ദെഹം ചെറുതാക്കി ॥ കെട്ടുമാകെയഴിഞ്ഞുപൊ
യന്നെരം പെട്ടന്നുവീരൻ മെരുസമനായി । തൊരണത്തിലിരിക്കും
പരിഘത്തെ വീരൻപിന്നയും കയ്ക്കൊണ്ടുവെഗത്തിൽ ॥ രക്ഷിപ്പാനാ
യിക്കൂടെനടന്നുള്ള രാക്ഷസന്മാരെയാകവെ കൊന്നുതെ । വാലുമ്മെ
ൽവഹ്നിയൊടും ജ്വലിക്കുന്നബലശാലിവരൻ പവനാത്മജൻ ॥
കാലനുനൽകി രാത്രിഞ്ചരന്മാരെ ചാലവെവീരൻ നൊക്കിനാൻല
ങ്കയെ । വിസ്മശാലിയായുള്ളഹനുമാനും കാൎയ്യശെഷത്തെചിന്തിച്ചു
പിന്നയും ॥ എന്തിവിടെയിനിയും ഞാൻചെയ്യെണ്ടു സന്താപം
രജനീചരക്കുണ്ടാവാൻ । അൻപൊടെവനമിന്നുകളഞ്ഞെൻഞാൻ
വമ്പരാം രാക്ഷസന്മാരെയുംകൊന്നു ॥ മൂന്നാലൊന്നുഞാൻ സൈ
ന്യത്തിൽകൊന്നുതെ യിനിദുൎഗ്ഗംകളയണംദുഷ്ടന്റെ । എന്നുടെവാ
ലുതന്നിലുള്ളഗ്നിക്കു മിന്നീടുന്നയീനല്ലഗൃഹങ്ങളെ ॥ ഇന്നുഞാനും
കൊടുത്തിട്ടുസാദരം നന്നായ്പ്രീതിവരുത്തുകയുംവെണം । ലാംഗൂ
ലംതന്നിലഗ്നിയൊടൊന്നിച്ചു പിംഗാധിപ സചിപനനന്തരം ॥
മിന്നലുള്ളൊരുവള്ളത്തമെഘംപൊലെ മിന്നീടുംഭവനാഗ്രെചരിച്ചതെ ।
ഭവനങ്ങളൊന്നുമൊഴിയാതെ വനങ്ങളിലുമുദ്യാനങ്ങളിലും ॥ പ്രാ
സാദങ്ങളിലുമതിവെഗത്തിൽ ഭാസുരനായവീരൻഹനുമാനും । നട
ന്നുതീയുംവച്ചുതുടങ്ങിനാൻ പെടിയൊട്ടുമെ കൂടാതെമാനസെ ॥ പ്ര
ഹസ്തന്റെ ഭവനത്തിൽചാടീട്ടു സിംഹവിക്രമനഗ്നിയുംവച്ചുതെ ।
മഹാപാൎശ്വന്റെമന്ദിരെചാടീട്ടു മഹാവീരൻകൊളുത്തിനാൻവഹ്നി
യെ ॥ വജ്രദംഷ്ട്രന്റെ മന്ദിരെതീവച്ചി ട്ടിന്ദ്രജിത്തിന്റെ ഗെഹംദ
ഹിപ്പിച്ചു । ജംബുമാലിസുമാലിടെഗെഹങ്ങൾ പിംഗാക്ഷനാം കപീ
ശൻദഹിപ്പിച്ചു ॥ സൂൎയ്യശത്രുഭവനത്തെയുംവീരൻ വിസ്മവാൻരശ്മി
കെതുഭവനവും । യുദ്ധൊന്മത്തന്റെ യുന്മത്തൻതന്റെയും ക്രുദ്ധ
നാംശൊണിതാക്ഷന്റെയുംവീരൻ ॥ കുംഭന്റെയും നികുംഭന്റെയും
വീരൻ കുംഭകൎണ്ണന്റെയും ഗൃഹമാകവെ । ദഹിപ്പിച്ചുകപികുലശെ
ഖരൻ ദഹിപ്പിച്ചുമകരാക്ഷഗെഹവും ॥ പിന്നയുംരാക്ഷസയൂഥപ
രുടെ മിന്നീടുന്ന ഭവനങ്ങളാകവെ । നന്നായ്തീവച്ചുവീരൻദഹി

ളിച്ചാനൊന്നൊഴിച്ചു വിഭീഷണമന്ദിരം ॥ എല്ലാരാക്ഷസമന്ദിരെ
തീവച്ചു ഉല്ലാസെന കപികുലശെഖരൻ । അക്ഷീണബലൻ കാലാഗ്നി
യെപ്പൊലെ രാക്ഷസെന്ദ്രഭവനത്തിൽ ചാടിനാൻ ॥ ഹീനകാന്തികള
ല്ലാതെയുള്ളൊരു നാനാരത്നങ്ങൾ കൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന । ഗൃഹമുഖ്യത്തി
ൽരാവണൻതന്നൊടെ സിംഹവിക്രമൻമാരുതി തീവച്ചു ॥ കെല്പൊടെ
സിംഹനാദവും ചെയ്തുതെ കല്പമെഘനിനാദംകണക്കിനെ । ക്ഷണം
കൊണ്ടപ്പൊൾലങ്കയ്ക്കാകവെ പ്രാണപുത്രനെക്കണ്ടു നിശാചരൻ ॥
വിശപ സാക്ഷിതനയൻ മഹാബലൻ വിശ്വരൂപത്തെ പ്രാപിച്ചു
തുപൊലെ । കാറമപ്പൊളുള്ള വായി ഘൊരമായ് പുറമാകപ്പടന്നി
ളു പഹനിയും ॥ കെല്പൊടെ പടന്നാകപ്പിടിച്ചപ്പൊൾ കല്പാഗ്നിപൊ
ലെ തിണ്ണം ജ്വലിച്ചുതെ । കൊടിയാദിത്യന്മാരൊടു തുല്യനായുള്ളവായു
ള്ള ജ്വാലകളൊന്നിച്ചു ॥ ഇടിപൊലുള്ള ഘൊരശബ്ദത്തൊടും കൂ
ടെയപ്പൊൾ പ്രകാശിച്ചു പാവകൻ । തങ്ങൾതങ്ങടെ മന്ദിരംരക്ഷി
പ്പാൻ മങ്ങിനമുഖശൊഭയൊടുംകൂടി ॥ യാതുധാനന്മാർ മണ്ടുന്നശ
ബ്ദവുമതി ഘൊരമായുന്നിതു ലങ്കയിൽ । അപ്പൊളത്ഭുതങ്ങളാം വി
മാനങ്ങൾ കെല്പൊടെ ദഹിച്ചാശു പതിക്കുന്നു ॥ ഭവനങ്ങളിലുള്ള പ
ദാൎത്ഥങ്ങൾ കെവലം ദഹിച്ചാകെ പതിക്കുന്നു । ഓരൊന്നിൽചെന്നു
തീപ്പിടിച്ചീടുമ്പൊളൊരൊരൊ വിധശബ്ദങ്ങൾ കെൾക്കുന്നു ॥ മുത്തു
വൈഡൂൎയ്യ വജ്രപവിഴങ്ങൾ കത്തിയാകെയുരുകിയൊഴുകുന്നു । പത്തു
മാററുള്ള സുവൎണ്ണങ്ങളുമപ്പൊൾ കത്തി സുവൎണ്ണപ്പുഴപൊലൊഴുകുന്നു ॥
വെള്ളിയാകെയുരുകിയൊഴുകുന്നു വെള്ളംപൊലെ വഴിയിലും ലങ്കയി
ൽ । ഇന്നുവാനരവെഷമായ്പാവകൻ തന്നെവന്നു നശിപ്പിക്കുന്നു ല
ങ്കാ ॥ സ്ത്രീകളെവം മുറയിട്ടുവെഗത്തിൽ പുത്രന്മാരെയെടുത്തു പതി
ക്കുന്നു । ചിലദിക്കിലതുനെരം സൌധത്തിൽ ചാലവെതീപിടിച്ചൊ
രുനെരത്ത ॥ കെശങ്ങളുമഴിച്ചിട്ടു കന്യമാരാശു സൌധത്തിൽനിന്നു
പതിക്കുന്നു । നന്നായ്ത്തീകത്തിലങ്കദഹിക്കുമ്പൊൾ ഖിന്നതപൂണ്ടു
രാക്ഷസരന്യൊന്യം ॥ പുത്ര എന്നുടെ കാന്ത എന്മാതുല മിത്രന്മാരെ എ
ൻതാത എൻസൊദര । എങ്ങുപൊവെണ്ടു എന്തുനാം ചെയ്യെണ്ടു ഇ
ങ്ങിനെയവർ ഘൊരംമുറയിട്ടു ॥ ഗജവാജിമൃഗപക്ഷിദെഹവും രജ
നീചരദെഹവുമാകുന്ന । പരിചൊടാജ്യം കൊണ്ടുസമിദ്ധമായ് ഘൊ
രഘൊരമായ്ത്തിണ്ണംജ്വലിക്കുന്നു ॥ അഗ്നിയിൽതൃണജാലങ്ങളിട്ടെങ്കി
ലഗ്നിക്കതൃപ്തിയില്ലെന്നതുപൊലെ । യാതുധാനരെ കൊല്ലുന്നതിന്നൊ
ട്ടും വാതപുത്രനലംഭാവവുമില്ല ॥ അതിമൊഹനമന്ദിര ജാലവുമതി

മോഹനസൌധസമൂഹവും । അതിചിത്രമാം ചന്ദ്രശാലകളുമതിചി
ത്രപദാൎത്ഥസമൂഹവും ॥ ചാരുവായുള്ളരത്നസമൂഹവും ചാരുവായു
ള്ള വസ്ത്രസമൂഹവും । ഗജവാജിരഥഗൃഹജാലവും ഗജവാജിരഥഗ
ണജാലവും ॥ രാക്ഷസികളും രാക്ഷസകുട്ടവും പക്ഷിനാനാമൃഗ ഗണ
ജാലവും । ചാരുവായുള്ളൊരുദ്യാനജാലവും ചാരുവാകുംലതാഗൃഹ
ജാലവും ॥ ഘോരമായുള്ള പ്രാകാരവൃന്ദവും ചാരുഘോരമാംഗോപു
രജാലവും । ഒക്കെത്തെജ്വലിച്ചാശു ഭസ്മമായ്സൽകപിവരൻ ത
ന്നുടെ ശക്തിയാൽ ॥ വിശ്വസാക്ഷിതനയൻെറ ശക്തിയാൽ വി
ശ്വകൎമ്മകൃതയായലങ്കയും । സൎവ്വസമ്പത്തൊടൊന്നിച്ചുവെഗത്തിൽ
സൎവ്വവുംദഹിച്ചു ഭസ്മമായിതെ ॥ കപിവീരൻെറ കൊപത്താൽ ലങ്ക
യുംശാപംകൊണ്ടുനശിച്ചതുപൊലെയായ് । സങ്കടരവത്തൊടുമത്തനെ
രം ലങ്കാഘോരനരകംപൊലെയുമായ് ॥ വിസ്മയമായലങ്കാനഗരിയും
ഭസ്മമായിക്കിടക്കുന്നതുംകണ്ടു । പെടിസംഭ്രമ ശൊകങ്ങളൊടുള്ളിൽ
കൂടബുദ്ധികൾ മണ്ടുന്നതുംകണ്ടു ॥ വീരമൌലിമണിയാം ഹനുമാനും
ധീരൻ വാലുമ്മെലഗ്നിയൊടൊന്നിച്ചു । നിന്നിടുന്നഭവനാഗ്രശൃംഗ
ത്തിൽ നന്നായ്വീരശ്രീയൊടുംപ്രകാശിച്ചു ॥ ദെവകളെറാമപ്പൊൾ
പ്രസന്നരായ് പവനാത്മജൻ തന്നെസ്തുതിച്ചുതെ । വീരമൌലിഹ
നുമാൻകപീശ്വരൻ പരിചിൽലങ്കയാകെദ്ദഹിപ്പിച്ചു ॥ ഭീമമാം വാ
ലിൽകത്തുന്നവഹ്നിയെ സ്സമുദ്രന്തന്നിൽമുക്കിക്കെടുത്തുതെ । ചാലവെ
യെല്ലാ ലൊകംദഹിപ്പിക്കും കാലാഗ്നിതന്നെയെന്നുവിചാരിച്ചു ॥ സൎവ്വ
ജീവതനയനെകണ്ടിട്ട് സൎവ്വജീവഗണങ്ങളുംപെടിച്ചു । അശൊകൊ
ദ്യാനഭഞ്ജനംചെയ്തിട്ട് ആശരവീരന്മാരെയുംകൊന്നിട്ട് ॥ രാവണൻ
തൻെറലങ്കയുംചുട്ടിട്ട് പവനാത്മജൻ ശൊഭിച്ചുനിന്നുതെ । മാരു
താത്മജനായയജമാനൻ പരിചൊടെവം യാഗത്തെച്ചെയ്തിട്ട് ॥ സ
മുദ്രത്തിലവഭൃഥവും ചെയ്തുരാമനായിട്ടു കൎമ്മത്തെയൎപ്പിച്ചു । ലങ്കയാ
കവെ കത്തീട്ടുഭസ്മമായ് പങ്കജാക്ഷിയാം സീതാദഹിച്ചില്ല ॥ ശിംശ
പാവൃക്ഷവും ദഹിച്ചില്ലല്ലൊ ആശയന്തന്നിലെത്രയുംവിസ്മയം । നി
തിയുള്ളവർ ചെയ്യുന്നകൎമ്മങ്ങളതി ചിത്രമായ്തന്നെ ഭവിച്ചീടു ॥
ഇത്തരമൃഷിവാക്യങ്ങൾ കെട്ടുള്ളിൽ സത്തമൻകപി വീരൻ പ്രസാ
ദിച്ചു । കൊമളാശൊകമൂലെ വസിക്കുന്ന രാമപത്നീടെ സന്നിധി
യിൽചെന്നു ॥ ഹൃഷ്ടനായ്വിനയത്തൊടെമാരുതി സാഷ്ടാംഗം സീ
താദെവിയെവന്ദിച്ചു । അഞ്ജലീബന്ധവുംചെയ്തു സാദരമഞ്ജനാസു
തൻ നിന്നുവിനീതനായ് ॥ ദെവിയപ്പൊളിവണ്ണമരുൾചെയ്തു പവ

നാത്മജൻതന്നൊടുസാദരം। വീരമൌലിശിഖാമണെമാരുതെധീരഎത്രയും ശക്തനല്ലൊഭവാൻ ॥ നീതന്നെമതി ദുഷ്ടരെക്കൊല്ലുവാൻ വാതനന്ദന ഘൊരപരാക്രമ । ശരജാലെന രാവണനെക്കൊന്നു ക്രൂരന്മാരെയുംകൊന്നരഘൂത്തമൻ ॥ സാദരമെന്നെക്കൊണ്ടുപൊയിടെണംസദൃശമെന്നെയായുള്ളവീരന് । സീതയെവമരുൾചെയ്യുനെരത്ത് വാതനന്ദനൻ വന്ദിച്ചുചൊല്ലിനാൻ ॥ ദെവികെട്ടുമെ താമസംകൂടാതെ ദെവദെവനിവിടെയെഴുന്നെള്ളി । പൌലസ്ത്യനെയും നക്തഞ്ചരരെയും ചാലവെയുദ്ധന്തന്നിൽവധിച്ചിട്ട് ॥ സാദരംഭവതിയെനയിച്ചീടും വെദവെദ്യനയൊദ്ധ്യനഗരിയിൽ । മംഗലാംഗിയാം ദെവിയൊടന്നെര മിങ്ങിനെകപിവീരനുണത്തിച്ചു ॥ ദെവിതന്നെപ്രദക്ഷിണവുംചെയ്തു പവനാത്മജൻവന്നിച്ചുസാദരം । സീതാദെവിടെകല്പനയുംവാങ്ങി വാതനന്ദനൻ ചാടിനാനാകാശെ ॥ രാമചന്ദ്രനെക്കാണുവാനായിട്ട് ആമൊദത്തൊടെ യെററംകപീശ്വരൻ । അരിഷ്ടാചലംതന്നിൽകരെറിട്ട് വീരമൌലി പ്രകാശിച്ചുനിന്നുതെ ॥ വീരമൌലിഹനൂമാൻ കപിവരൻഗിരിതന്നിൽകരെറിനനെരത്ത । ഗിരിയാലിലപൊലെയിളകിതെ തരുജാലങ്ങളാകവെ വീണുതെ ॥ ഗിരിവൃക്ഷങ്ങളിൽവാഴുംസത്വങ്ങൾപരിചൊടെഭയപ്പെട്ടുമണ്ടിതെ । ഇരിണ്ടുപൊങ്ങി നീണ്ടുവലുതായ തിരമാലകൾകൊണ്ടുനിറഞ്ഞുള്ള ॥ ഘൊരനക്രമകരതിമികളാൽ പാരംഭീഷണമായിമരുവുന്ന । ശുക്തിശംഖസമാകുലവുമായി പ്പത്തുദിക്കുംമുഴങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ॥ പാരമില്ലാതെയുള്ളൊരുവാരിധി ഹരിപുംഗവൻ കണ്ടുപ്രസാദിച്ചു । ആത്തമൊദം കപികുലശെഖരനുത്തരതീരംപ്രാപിക്കുവാനായി ॥ ഗിരിതന്നിൽനിന്നഞ്ജനാനന്ദനൻ മാരുതാത്മജൻ ചാടിനാൻവെഗത്തിൽ । ദശയൊജനവിസ്താരവുമായി ത്രിംശദ്യൊജനപൊക്കവുമായുള്ള ॥ ഗിരിമാരുതിചാടിനനെരത്ത ധരണിയൊടുതുല്യമായ്വന്നുതെ । മാരുതിതാനുമാകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽ മാരുതൻപൊലെ വെഗാ ഗമിച്ചുതെ ॥ വീരനാകാശമായുള്ളസാഗരെ ചാരുവാംവഞ്ചി പൊലെ ഗമിച്ചുതെ । സീതാദെവിയെ വന്ദനവുംചെയ്ത് യാതുധാനന്മാരെയും കുലചെയ്തു ॥ രാവണനെററം ദുഃഖവുമുണ്ടാക്കി രാവണൻതന്റെ ലങ്കയുംചുട്ടിട്ട് । മാരുതാത്മജനാകാശമാൎഗ്ഗേണ വിരവൊടെ ഗമിച്ചുമനൊജവൻ ॥ മൈനാകത്തെയുംതൊട്ടുകരംകൊണ്ടു ഹനുമാനതിവെഗംഗമിക്കുമ്പൊൾ । സിംഹവിക്രമൻസന്തൊഷത്തൊടുള്ളിൽ സിംഹനാദവും ചെയ്തുതുടങ്ങിതെ ॥ ഉത്തമനാംകപീശന്റെനാദവും പത്തുദിക്കുംമുഴക്കി

യത്തുനെരം । ഉത്തരതീരെവാഴുംകപികളുംസത്തമൻതന്റെസിംഹനാദംകെട്ടു ॥ ബന്ധുദൎശനകാംക്ഷികളായിട്ടുബദ്ധമൊദംവസിക്കുന്നനെരത്ത എത്രയും മൊദത്തൊടപ്പൊൾ ജാംബവാനത്ര വാനരരൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ । കൊണ്ടൽവെണി മണിയാളാം സീതയെ കണ്ടുമാരുതിയില്ലൊരു സംശയം ॥ ജാനകീതന്നെ കണ്ടില്ലെന്നാകിലൊമാനിയിങ്ങിനെ ശബ്ദിയ്ക്കയുമില്ല । എന്നതുകെട്ടു വാനരന്മാരെല്ലാം നന്നഹൃഷ്ടരായ്ചാടിത്തുടങ്ങിതെ ॥ പൎവ്വതാഗ്രങ്ങളിൽനിന്നു വാനരർ പൎവ്വതാഗ്രങ്ങളിൽ ചാടിനില്ക്കുന്നു । ശിഖരങ്ങളിൽനിന്നു കപികളും ശിഖരാഗ്രങ്ങളിൽ ചാടിനില്ക്കുന്നു ॥ ഹനുമാൻതന്നെ കാണ്മാനായിട്ടു മാനസന്തന്നിലെത്രയും ഹൃഷ്ടരായ് । ചിലരന്നെരം വൃക്ഷങ്ങളുള്ളൊരു ചാലവെശാഖ കയ്യെന്താണ്ടുനില്ക്കുന്നു ॥ എത്രയുംതൊഷത്തൊടെ കപികളും വസ്ത്രങ്ങളപ്പൊൾ വീശിത്തുടങ്ങിതെ । ഗിരിരാജഗുഹകളിൽനിന്നിട്ടു മാരുതൻ ശബ്ദിച്ചീടുന്നതുപൊലെ ॥ ഹരിവംശമഹാമണിയായുള്ള മാരുതാത്മജൻതാനും ഗൎജ്ജിച്ചുതെ । മെഘംപൊലെ മഹാകപിതന്നെയു മാഘൊഷെണ വരുന്നതുകണ്ടിട്ടു ॥ വാനരന്മാരുമൊദംപ്രസന്നരായ്പാനരെന്ദ്രനെ കൈകൂപ്പിനിന്നുതെ । മെരുതുല്യൻ കപിവരനന്നെരം ചാരുനാനാവിധദ്രുമമുള്ളൊരു ॥ മഹെന്ദ്രാചലംതന്റെശിഖരത്തിൽ മഹാവിക്രമൻ ചാടിവീണുമുദാ । വാനരപുംഗവരപ്പൊൾ ഹൃഷ്ടരായ്വാനരൊത്തമൻ തന്റെചുഴലവും ॥ ചെന്നുനിന്നിട്ടുസന്തൊഷിച്ചീടിനാർ നന്നായ്പ്രീതരായ്ക്കണ്ടുഹനുമാനെ । ഫലമൂലങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നുവാനരർ ബലശാലിക്കു കാഴ്ചയുംവച്ചുതെ ॥ വൃദ്ധന്മാരാകും വാനരരെയപ്പൊൾ ബദ്ധമൊദെനവന്ദിച്ചുമാരുതി । കണ്ടുഞാൻദെവിയെയെന്നരുൾചെയ്തു ഇണ്ടൽനീങ്ങുമാറെവം കപികൾക്കു ॥ ഭംഗിയെറുംമഹെന്ദ്ര ശിഖരത്തിലംഗദൻതന്റെകയ്യുംപിടിച്ചിട്ടു । മാരുതാത്മജൻവീരശിഖാമണി യിരുന്നുപ്രീതിയൊടെമനതാരിൽ ॥ വാനരന്മാരും വൃത്താന്തംകെൾക്കുവാൻ വാനരെന്ദ്രന്റെ സന്നിധൌനില്ക്കുമ്പൊൾ । അപ്പൊൾജാംബവാൻകാൎയ്യവൃത്താന്തത്തെ കെല്പൊടെഹനുമാനൊടുചൊദിച്ചു എങ്ങിനെഭവാൻദെവിയെക്കണ്ടതു മെങ്ങിനെദെവിതാനുംവസിക്കുന്നു । എന്തുനാംരാമനൊടുണർത്തിക്കെണം സന്തൊഷത്തൊടതാകെപറഞ്ഞാലും ॥ ഇത്തരംജാംബവാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊളുത്തമബലശാലീഹനുമാനും । സീതവാഴുന്നദിക്കിലെയ്ക്കായിട്ടു ജാതമൊദംനമസ്കാ

രവുംചെയ്തു ॥ ജാതവൃത്തമശെഷെണമാരുതി പ്രീതനായുരചെയ്തു
ധരിപ്പിച്ചു । ഹനുമാനരുൾചെയ്തുകഥകളെ വാനരവീരരാകവെകെ
ട്ടപ്പൊൾ ॥ ആനന്ദാംബുധിമഗ്നഹൃദയരായ് വാനരന്മാരുംസിംഹ
നാദംചെയ്തു । ചിലരന്നെരംഭീമമായുള്ളൊരുവാലുകളെയിളക്കിത്തുട
ങ്ങിതെ ॥ പെട്ടെന്നുചിലർവായുതനയനെ ത്തൊട്ടീടുന്നുകുതൂഹലാ
ലെത്രയും । അന്നെരമംഗദാദികപിവരരൊന്നിച്ചുകാൎയ്യം ചിന്തിച്ച
നെരത്ത ॥ വാതനന്ദനനായഹനുമാൻറ മതമെല്ലാരുംനിശ്ചയി
ച്ചീടിനാർ । വാനരവീരന്മാരൊട്ടൊന്നിച്ചുപവനാത്മജൻ വീര
ൻഹനുമാനും ॥ മഹെന്ദ്രത്തിൽ നിന്നിട്ടുചാടിനാൻ മഹാവിക്രമ
നാകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽ । ഗിരികാനനഗ്രാമനദികളെ വിരവൊടെകട
ന്നുകപിവരൻ ॥ ഉഗ്രശാസനനായിട്ടിരിക്കുന്ന സുഗ്രീവൻറ മധുവ
നവുംകണ്ടു । വാനരന്മാർമധുവനംകണ്ടപ്പൊൾ വാനരർയുവരാജനെ
വന്ദിച്ചു ॥ യാചിച്ചുമധുവെത്രയും പ്രീതരായ്യാചിച്ചനെരം ശൂരനാ
മംഗദൻ । ഹനുമാൻറമതവുമറിഞ്ഞിട്ടു അനുജ്ഞയെക്കൊടുത്തുക
പികൾക്ക ॥ അപ്പൊൾവാനരന്മാരും പ്രസാദിച്ചു അയ്മ്പൊടെവ
നത്തിൽ കടന്നുടൻ । മധുപിംഗളന്മാരാംകപികളും മധുപാനത്തെ
ച്ചെയ്തുതുടങ്ങിതെ ॥ വാനരന്മാർ മധുപാനമത്തരായ് നാനാചെഷ്ട
കൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങിതെ । പാടീടുന്നുചിലരതുനെരത്ത കിടന്നീടുന്നു
വാനരരിൽച്ചിലർ ॥ ചാടീടുന്നുചിലരതുനെരത്ത ഓടീടുന്നുചിലരതി
വെഗത്തിൽ । തമ്മിൽതമ്മിൽ പിടിച്ചീടുന്നുചിലർ തമ്മിൽതമ്മിൽ
പറഞ്ഞീടുന്നുചിലർ ॥ തമ്മിൽതമ്മിൽ രസിച്ചീടുന്നുചിലർ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ കളിച്ചീടുന്നുചിലർ । മധുപാനത്തെ വാനരർചെയ്യുമ്പൊൾ
ദധിവക്ത്രനാം വന്നുതടുത്തുതെ ॥ വാനരന്മാർ ദധിമുഖനെയപ്പൊൾ
ജാനുക്കൾകൊണ്ടും മുഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും । ഇടിച്ചുകുത്തി ഭൂമിയിലി
ട്ടിട്ടു പെടികൂടാതുരുട്ടിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ ദധിവക്ത്രനമപ്പൊളെഴുന്നെ
റ്റ അധികാകൊപത്തൊടെമനതാരിൽ । വാനരരിൽചിലരെയടി
ക്കുന്നു വാനരരിൽചിലരെവലിക്കുന്നു ॥ കപിവൃന്ദത്തെ തല്ലുന്നതു ക
ണ്ടു കപിനായകനായീടുമംഗദൻ । ബലശാലീദധിമുഖനെയപ്പൊ
ൾ ചാലവെതല്ലി ഭൂമിയിലിട്ടുതെ ॥ വനപാലന്മാരെ യതുനെരത്ത
വാനരവീരന്മാരുമടുത്തുടൻ । മുട്ടുകൾകൊണ്ടും മുഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും
ധൃഷ്ടന്മാരായിടിച്ചുതുടങ്ങിനാർ ॥ വീരിയത്തെയും കാട്ടിനാരന്നെരം
പരിചിൽ ദെവമാൎഗ്ഗവും കാട്ടിനാർ । രണ്ടരനാഴികകൊണ്ടുബൊധ

വുമുണ്ടായി ദ്ദധിവക്ത്രനുമൊറിട്ടു ॥ ദീനനായിദ്ദധിമുഖനനന്തരം വ
നപാലന്മാരൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ । നമ്മളിക്കഥയാകവെ വെഗ
ത്തിൽ ചെമ്മെ സുഗ്രീവനൊടു പറയണം ॥ അംഗദൻ തങ്കലൊര
വും കുറമായ്‌പിംഗാധീശനൊടു നാം പറയണം । വാനരരാജനി
ക്കഥകെൾക്കുമ്പൊൾ വാനരന്മാരെക്കൊന്നീടും നിൎണ്ണയം ॥ വന
പാലനീവണ്ണമുരചെയ്തു വനപാലരുമൊന്നിച്ചു വെഗത്തിൽ । വാന
രെശനൊടിക്കഥ ചൊല്ലുവാൻ ദീനനായിട്ടു പൊയിദ്ദധിമുഖൻ ॥ സൂ
ൎയ്യവംശതിലകനുമൊന്നിച്ചു സൂൎയ്യപുത്രനിരിക്കുന്നപൎവ്വതെ । ചെന്നു
വന്ദിച്ചു സുഗ്രീവൻതന്നൊട ഖിന്നനായെവം ചൊന്നാൻ ദധിമുഖ
ൻ ॥ വാനരെശ ധരിക്കമഹാമതെ വാനരന്മാർ മധുവനെ വന്നിട്ടു । മ
ധുപാകക്കുടിച്ചീടുന്നു വീര മധുശെഷിച്ചുവെങ്കിൽ കളയുന്നു ॥ ഞാനി
വരൊടു കൂടതടുത്തതെ വാനരന്മാരതുനെരം ഞങ്ങളെ । മുഷ്ടികൾ
കൊണ്ടും മുട്ടുകളെക്കൊണ്ടും ധൃഷ്ടന്മാരായിടിച്ചു കപീശ്വര ॥ അംഗദ
പ്രമുഖരാം കപികളുമിങ്ങിനെയൊക്കെ ചെയ്തു ധരിച്ചാലും । ലക്ഷ്മണന
പ്പൊൾ സുഗ്രീവൻതന്നൊട ലക്ഷ്മീകാന്തൻ്റെ സന്നിധൌ ചൊദിച്ചു ॥
വനപാലനിവനെന്തു ചൊല്ലുന്നു ദീനനായിട്ടു ഭാനുസുതയിപ്പൊൾ ।
എന്നതുകെട്ടു സുഗ്രീവൻ ചൊല്ലിനാനിന്നിവനെവം ചൊല്ലുന്നു
സൌമിത്രെ ॥ അംഗദപ്രമുഖന്മാരാം വാനരർ തിങ്ങിനമൊദം വ
ന്നു മധുവനെ । മധുപാകക്കുടിക്കുന്നു സ്വസ്ഥരായ് ദ്ദധിവക്ത്രനിവണ്ണം
പറയുന്നു ॥ കണ്ടു ദെവിയെയില്ലൊരു സംശയം കണ്ടതും ഹനുമാനെ
ന്നു നിൎണ്ണയം । സൂൎയ്യങ്കൽതെജസ്സെന്ന കണക്കിനെ കാൎയ്യസിദ്ധിയും
ബുദ്ധിയും ശക്തിയും ॥ ഹനുമാൻ തങ്കലുണ്ടു ധ്രുവമായി മാനസെ
ചൊറും സംശയമില്ലമെ । കാൎയ്യം സാധിച്ചിടാഞ്ഞാലവരെവം ധൈ
ൎയ്യത്തൊടെ യനുഷ്ഠിക്കയുമില്ല ॥ വനമാകത്ത കൎത്തു കപികളും പാനം
ചെയ്യുന്നനെരം പ്രഹൃഷ്ടരായ് । ഇവർ ചെന്നു തട്ടത്ത സമയത്തില
വർ മുട്ടുകൾ കൊണ്ടങ്ങിടിച്ചെന്നും ॥ പറവാനായി വന്നു ദധിമുഖ
നൊരസ്സന്തൊഷമുള്ളൊരു വാക്കിനെ । സീതയെക്കണ്ടുയില്ലൊരു സം
ശയം ചെതസി സുമിത്രാസുത ചിന്തിക്ക ॥ വാനരർ ദെവിയെക്ക
ണ്ടില്ലെന്നാകിൽ വനമെന്റെ കളകയുമില്ലല്ലൊ । രാമചന്ദ്രനും ലക്ഷ്മ
ണനുമപ്പൊളാമൊദം മനതാരിലുളവായി ॥ ശ്രൊത്രാനന്ദമാം വാ
ക്കിനെക്കെട്ടിട്ടു മിത്രപുത്രവദനത്തിൽ നിന്നിട്ടു । വനപാലനൊടെ
റം പ്രഹൃഷ്ടനായ്വാനരരാജനെവമുരചെയ്തു ॥ പ്രീതനായി ഞാൻകെ

ലക്കദധിമുഖകൃത കൎമ്മന്മാരായ കപികളാൽ । മധുപാകക്കുടിച്ച
ത്തു കെട്ടിട്ടും മധുവനം തകൎത്തതു കെട്ടിട്ടും ॥ പ്രാണപുത്രനെയും കപി
കളെയും കാണ്മാനൊറമിശ്ശിച്ചീടുന്നൊൻ ഞാൻ । കെട്ടിട്ടവാനും സീ
താവൃത്താന്തത്തെപ്പെട്ടെന്നനിയ്യതുചെന്നുചൊല്ലുക ॥ ആമൊദത്തൊ
ടെ യപ്പൊൾ ദധിമുഖൻ രാമസുഗ്രീവന്മാരെ വണങ്ങീട്ട । വനപാ
ലന്മാരൊട്ടുമൊരുമിച്ച വാനരരാജമാതുലൻ വെഗത്തിൽ ॥ മധുവന
ത്തെ പ്രാപിച്ചനെരത്ത മധുസക്തരായുണ്ടുകപികളെ । അഞ്ജലിബ
ന്ധം ചെയ്തുവനപാലനഞ്ജനാതനയാംഗദവീരരെ ॥ ഏവം ചൊ
ല്ലിനാൻ വീരന്മാരൊടപ്പൊൾസാവധാനമായൊറം വിനീതനായ് ।നി
ങ്ങളിന്നിവിടെവന്ന വൃത്താന്തത്തെപിംഗാധിപനൊട്ടു ഞാനുണൎത്തിച്ചു॥
അതുകെട്ടിട്ട വാനരരാജനും പ്രീതനായെന്നൊടെവമരുൾ ചെയ്തു ।
വെഗമെല്ലാരും വന്നീടണമിഹവെഗം നിയ്യവരൊടെവം ചൊല്ലു
ക ॥ വനപാലനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ ഹനുമൽ പ്രമുഖന്മാരാം
വാനരർ । അതിവെഗെനചാടിയാകാശത്തിൽ പ്രീതരായിട്ടു പൊ
യിത്തുടങ്ങിതെ ॥ മെഘതുല്യശരീരരാം വാനരർ മെഘനാദനിനാ
ദത്തൊടുംകൂടി । ഭാനുവംശ മഹാമണിയൊന്നിച്ച ഭാനുനന്ദനൻ
വാഴും ഗിരിതന്നിൽ ॥ ചെന്നുചാടി വീണീടിനാരെല്ലാരും മന്നവരാമ
സുഗ്രീവസന്നിധൌ । ഹൃഷ്ടനായ് ഹനുമാൻ വെദവെദ്യനെസ്സാഷ്ടാം
ഗനമസ്കാരവും ചെയ്തിട്ട അഷ്ടശക്തിമാനാം രാമനൊടപ്പൊ
ൾ ദൃഷ്ടാദെവീമയാ എന്നുണൎത്തിച്ചു ॥ ധീരൊദാത്തൻ പരിപൂൎണ്ണ
സൽഗുണൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനപ്പൊൾ പ്രസന്നനായ് । തത്രവന്ദി
ച്ചു നിൽക്കും ഹനുമാനെയത്രയും ബഹുമാനെനനൊക്കിതെ ॥ മന്ന
വമണിവാനരരൊന്നിച്ച പിന്നപ്രസ്രവണന്തന്നിൽ ചെന്നുതെ ।
അന്നെരം സമയാനുരാഗങ്ങളെ മന്നവാന്തികെ വാനരൻ ചൊല്ലി
നാൻ ॥ അക്ഷതയായിസ്സീതയെക്കെട്ടിട്ട അക്ഷരൻ രാമനെവമരുൾ
ചെയ്തു । എങ്ങുവാഴുന്നു വൈദെഹനന്ദിനിയെങ്ങിനെയെങ്കൽ വൎത്തി
ച്ചീടുന്നു സാ ॥ എന്നതുനിങ്ങളിപ്പൊൾ പറഞ്ഞാലുമെന്നൊട്ടു വെഗാ
വാനരവീരരെ । രാമനെവമരുൾ ചെയ്യുന്നെരത്ത ആമൊദത്തൊടെ
വാനരരെല്ലാരും ॥ സീതാവൃത്താന്തം നന്നെയറിഞ്ഞൊരു വാതപുത്ര
നെപ്രെരിച്ചു നിന്നതെ । ദെവിസ്ഥായ് ദെവിവാഴുന്ന ദിക്കിനെ
സ്സാദരം നൊക്കിവന്ദിച്ചു മാരുതി ॥ വെദവെദ്യനാം ശ്രീരാമനൊട
പ്പൊൾസാദരം വൃത്തമെവമുണൎത്തിച്ചു । നൂറുയൊജന വിസ്താരമാ

യുള്ളവാരിധിയിന്നു ചാടിയടിയനും ॥ ജാനകിതന്നെയന്വേഷിപ്പാ
നായി മാനനീയമനുവംശരത്നമേ । അവിടെ ലങ്കായെന്നു നഗരി
യുംരാവണനാം ദുരാത്മാവിന്നുണ്ടുതെ ॥ ദക്ഷിണാബ്ധീടെ ദക്ഷിണ
തീരത്തി ലക്ഷ്മീന്ന ശങ്കെതവാഴുന്നുതൽപുരം । അവിടെ രാവണനാന്തഃ
പുരന്തന്നിൽ ദെവിയെക്കണ്ടു ദെവിശിഖാമണെ ॥ അച്യുതനാം
ഭവാൻ തയ്ക്കൽമാനസം വച്ചുകെവലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു । മന്ന
വകണ്ടെൻരാക്ഷസീ മദ്ധ്യത്തിൽ പിന്നയും പിന്നയുംതർജ്ജമാനയാ
യ് ॥ വിരൂപികളാം നക്തഞ്ചരികളാൽ പരിരക്ഷിതയായ്പ്രമദാവ
നെ । ദുഃഖായോഗ്യയല്ലാതുള്ളതെദെവി ദുഃഖിച്ചീടുന്നയെത്രയും
ലൊകെശ ॥ രാവണനാന്തഃ പുരന്തന്നിൽരുദ്ധയായ്കെവലമധശ്ശയ്യ
യായ്ദീനയായ് । ഏകവെണീധരയായ്വി വർണ്ണയായ്ലൊകനാ
ഥഭവാനെ നിരന്തരം ॥ ചിന്തിച്ചുസ്വാന്തന്തന്നിൽ വസിക്കുന്നു
സന്താപത്തൊടെ ദെവശിഖാമണെ । രാവണൻതന്റെ ഘൊര
മാം വാക്കുകൾ ദെവദെവിയും കെട്ടൊരനന്തരം ॥ പ്രാണത്യാഗവുംചെ
യ്വാൻ തുടരുമ്പൊൾപണിപെട്ടു ഞാൻ മാർഗ്ഗണംചെയ്തുതെ । ഇ
ക്ഷ്വാകുവംശ വിഖ്യാതിയെയപ്പൊളക്ഷയണൊറും ചൊല്ലിശ്ശനൈശ്ശ
നൈഃ ॥ വിശ്വനായകവിശ്വാസമുണ്ടാക്കി വിശ്വനായകിയാകിയ
ദെവിക്കു । പിന്നെത്തമ്മിൽ വിശെഷങ്ങൾ ചൊല്ലിതെമിന്നിടും
മൊതിരവും കൊടുത്തുതെ ॥ സർവ്വവൃത്താന്തത്തെയുമുണർത്തി സ
ർവ്വലൊകൈകനാഥരഘൂത്തമ । രാമസുഗ്രീവസഖ്യത്തെക്കെട്ടിട്ടു ആ
മൊദം ദെവിക്കേറാമുളവായി ॥ ദെവദെവസുസദാചാരങ്ങളും ഭ
വാൻതങ്കൽ സുദൃഢയാം ഭക്തിയും । ദെവിതങ്കൽ സുദൃഢമാ
യുണ്ടുതെയെവം കണ്ടുജനകതനയെ ഞാൻ ॥ ഉഗ്രവിക്രമ ത്വൽ ഭ
ക്തിയെക്കൊണ്ടു ഉഗ്രമായതപസ്സോടും കൂടവെ । അഭിജ്ഞാനവും
തന്നുവടിയന അംഭിജ്ഞാചിത്രകൂടെതപാന്തികെ ॥ കാകനൊക്കുറിച്ചു
ണ്ടായവൃത്തത്തെ ആകവെയരുൾചെയ്തു ജനകജാ । അറിയിക്കെ
ണം വായുസുതനിയ്യും വിരമൌലിയാം ശ്രീരാമൻ തന്നൊട ॥ പരി
ചൊടിഹകണ്ടതശെഷവും വിരവൊടിത്തു നൽകുകകാന്തന । ഇ
ങ്ങിനെ വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞുതെ പിംഗാധിപനും കെട്ടണിരിക്ക
വെ ॥ ഇതുഞാനും തരുന്നെൻ മഹാബലരതിശൊഭയുള്ളൊരു
ചൂഡാമണി । മനയൊലകൊണ്ടുള്ള തിലകവും മാനനീയസ്മരിക്ക വ
ഴിപൊലെ ॥ ഒരു മാസം ഞാൻ ജീവൻധരിക്കുന്നൻ വീര ഏ
ൻനാഥപിന്നമളെഞ്ഞീടും । രുക്ഷന്മാരായിപ്പാപികളായുള്ള രാക്ഷ

സവശയാകിന്ന ഞാൻ നാഥ ॥ ഏവമെന്നോടരുൾ ചെയ്തു ദേവിയും
രാവണാന്തഃപുരന്തന്നിൽരുദ്ധയാം । സർവ്വവും ഞാനുണർത്തിച്ചേൻ
രാഘവസർവ്വഥാ സമുദ്രത്തെക്കടക്കുവാൻ ॥ ക്ഷിപ്രംയത്നത്തെച്ചെ
യ്യുകവേണമെ അപ്രമേയസമസ്തഗുണാംബുധെ । ഇങ്ങിനെയുണ
ർത്തിച്ചു ഹനൂമാനും മംഗലാംഗനാം രാമനെവന്ദിച്ചു ॥ ചാരുചൂഡാമ
ണിയെയും നൽകിനാൻ വാരിജാക്ഷന്റെ തൃക്കയ്യിൽ മാരുതിദേവനാ
യി മണിരത്നം നൽകീട്ടുദേവീതാനുമരുൾചെയ്തതൊക്കവെ । ആനുപൂ
ർവ്വ്യേണ ചൊന്നാൻ ഹനൂമാനും ഭാനുവംശമഹാ മണിയോടപ്പോൾ ॥
വാരിജദളചാരുവിലോചനൻ ശ്രീരാമൻ ചൂഡാരത്നത്തെ മേടിച്ചു ।
ശൌര്യ്യഗാംഭീര്യ്യസാഗരൻരാഘവൻ സൂര്യ്യപുത്രനോടേവമരുൾ ചെ
യ്തു ॥ മന്നവൻ ജനകനീമണിരത്നമെന്നുടെ പ്രിയയ്ക്കായിട്ടു നൽകി
നാൻ । എന്റെ വല്ലഭതന്നുടെ മൂർദ്ധാവിലേറ്റം ശോഭിച്ചീടുന്ന
യീരത്നവും വൃത്രാരിയാഗത്താലേറ്റം തുഷ്ടനായ് ചിത്രമീമണിനൽ
കിജനകൻ ॥ ഇതുകണ്ടിട്ടു വൈദേഹൻതന്നെയും താതൻതന്നെ
യും കണ്ടതുപോലെയായ് । ഇന്നു വല്ലഭ വന്നതുപോലെ ഞാ
ൻ മിന്നീടുംമണികണ്ടു നിനയ്ക്കുന്നേൻ ॥ എന്തുരചെയ്തു സീതാഹ
നൂമാനെ സന്തോഷകരവാക്കിനെ ചൊല്ലുക । ഇതിലേറെയെന്തു
ള്ളിൽ ദുഃഖവും സീതതാനും വരാതെജലജമാം ॥ ഈ മണിതാനാ
നോക്കിക്കൊണ്ടുന്നതെ സൌമിത്രെ മമസോദരലക്ഷ്മണ । എങ്ങിജ്ജീ
വിച്ചിരിക്കുന്നു വൈദേഹി ഒരുമാസമിരിക്കയെന്നാകിലൊ ॥ എന്ന
ലൊചനയാമവൾ കൂടാതെക്ഷണം ജീവിച്ചിരിക്കയുമെങ്ങിനെ । ഭീരു
ഭീരുതയാമെൻവല്ലഭാപാരം ഭീതിയെയുണ്ടാക്കീടുന്നൊരുഘോരന്മാ
രാകും രാക്ഷസർ മദ്ധ്യത്തിൽ ചാരുശീലയിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ ॥
സീതയെന്തു പറഞ്ഞു ഹനൂമാനെ അത്ഭുതമായതെന്നോടു ചൊല്ലു
ക ഇതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുവനാതുരൻ വൈദ്യത്താലെ
ന്നതുപോലെ । മഞ്ജുമഞ്ജുളഭാഷിണീ ഭാമിനീ കഞ്ജലോചന കുഞ്ജ
രഗാമിനീ ॥ എന്നോടുവേർപിരിഞ്ഞെന്റെ വല്ലഭ ചൊന്നതെ
ന്നോടു ചൊൽക ഹനൂമാനെ । ദേവനേവമരുൾചെയ്തു നേരത്തു
പവനാത്മജൻ വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ചു ദേവിതാനുമിവണ്ണമരുൾചെയ്തു
ദേവദേവശിഖാമണെ കേട്ടാലും ॥ മംഗളാംഗ ഭവാനുമൊരുമിച്ചുമം
ഗളാംഗി സുഖമായുറങ്ങീട്ടു । മുൻപിൽ ദേവിയുണർന്നൊരു നേര
ത്ത അയ്യൊടെയവിടെ വന്നൊരുകാകൻ ॥ ദേവിതന്നെയുപ
ദ്രവിച്ചീടിനാൻ ദേവിയപ്പോൾ ഭവാനെയുണർത്തിനാൾ । പയ്യാ

യെന്നഭവാൻ ദെവിതന്നങ്കെ വീഴ്കരാശെയുറങ്ങുന്നനെരത്ത ॥ കാ
കൻപിന്നയും വന്നവിടെയപ്പൊൾ ലൊകനാഥെടെകൊതികുച
ങ്ങളെ । ദാരുണം ചെയ്തുചൊരയുംവീണതെ ചൊരവീണഭവാനു
മുണർന്നതെദാരിതസ്തനയാൾക്കണ്ടു ദെവിയെപ്പാരം ക്രുദ്ധനായ്ചൊ
ന്നാൻഭവാനെവം ॥ ആരുതെമുലയെവം പിളർന്നുതുമാരു പഞ്ച
തലയുള്ള പാമ്പിനാൽ । കളിച്ചീടുന്നുഭീതിയും കൂടാതെകളവാണി
കമലദളെക്ഷണെ ॥ ഭവാനെവമരുൾ ചെയ്തുനൊക്കുമ്പൊൾ ദെ
വിതന്നെയും നൊക്കിയിരിക്കുന്ന । ചൊരകൊക്കിലണിഞ്ഞുള്ളകാ
കനെ വീരമൌലെഭവാൻ താനും കണ്ടുതെ ॥ വൃത്രവൈരിസുതൻ
കിലവായസാം വിക്രമാം ബുദ്ധിയെത്രയും വെഗവാൻ । അവൻത
ന്നുടെ നെരെയതുനെരം ഭവാനെത്രയും ക്രുദ്ധനായ്വെഗത്തിൽ ॥
ദർഭയെബ്ഭവാൻകൈക്കൊണ്ടുരാഘവദർഭെൽ ബ്രഹ്മാസ്ത്രം യൊജിപ്പി
ച്ചീടിനാൻ । കല്പാഗ്നിപൊലെയെററം ജ്വലിച്ചുതെ തൽപക്ഷി
നെരെയപ്പൊൾ തദസ്ത്രവും കാകനുമപ്പൊൾ ത്രാണത്തിന്നായിട്ടു
ആകവെ ഗമിച്ചീടിനാൻലൊകങ്ങൾ ॥ ആരുമെരക്ഷിയ്ക്കാഞ്ഞൊരു
നെരത്ത പരിതാപെനവന്നിതുകാകനും । പാദാബ്ജന്തന്നിൽ വി
ണുഭവാൻ തന്റെ പാദെവീണതുകണ്ടിട്ടു കാകനെ ॥ കൊന്നീടാ
ൻ പിഴയുണ്ടവനെങ്കിലും മന്നവകൃപയാപരിപാലിച്ചു । ഊഴി
നായക ബ്രാഹ്മമാമസ്ത്രത്തെപ്പാഴിലാക്കൊൻ വഹിയായ്കകാരണാ
ൽ ॥ ഒരു കണ്ണുകളഞ്ഞിതുകാകന്റെപാരം പ്രീതനായപ്പൊളവൻ
താനും । രാമചന്ദ്രഭവാനെ നമിച്ചവനാമൊദെനഗമിച്ചാൻ നിജ
ഗൃഹം ॥ എത്രയും ശക്തനായഭവാനിപ്പൊളസ്ത്രം രാക്ഷസരി
ലെന്തയയ്ക്കാത്തു അമരാസുരനാഗഗന്ധർവ്വന്മാർ രാമതെമുൻപി
ൽ ശക്തരല്ലനില്പാൻ ॥ വീരസ്നെഹം ഭവാനെന്നെയുണ്ടെങ്കിൽ
ശരംകൊണ്ടാശുകൊൽക ദശാസ്യനെ । ഭ്രാതാവിന്റെ നിയൊഗ
ത്തെക്കൈക്കൊണ്ടയാതുധാനന്മാരെക്കൊല ചെയ്യുവാൻ ॥ വീരനാകു
ന്ന ലക്ഷ്മണനുമിപ്പൊൾ വിരവൊടെ വരാത്തതുമെന്തഹൊ । ഇ
നിയ്ക്കൊററവും ദുഷ്കൃതമുണ്ടെന്നു മനതാരിൽ നിനക്കുന്നുസാമ്പ്രതം ॥
ശ്യാമളാംഗനായ്ക്കാമളനായുള്ള ഭീമവിക്രമൻ രാമൻ നൊക്കായ്കയാ
ൽ । കരുണമായദെവീടെ ഭാഷിതാവിരവൊടഹം കെട്ടിട്ടണത്ത
ച്ചു ॥ സത്യമാണഭവതീടെ ശൊകെന സത്യവിക്രമൻ ദുഃഖിച്ചി
ടുന്നതെ । രാമഭദ്രന്റെ ദൈന്യത്തെക്കണ്ടിട്ടു സൌമിത്രിതാനും ദുഃഖി
ച്ചിടുന്നതെ ॥ കഥഞ്ചിലിന്നുകണ്ടു ഭവതിയെനാഥെയൊട്ടുമെദുഃഖിക്ക

രുത്തുതെ । സുസ്മതെ രഘുനായകൻ സാനുജൻ ഭസ്മമാക്കുമിലങ്കയെ
നിർണ്ണയം ॥ ക്രൂരനാകുന്ന രാവണനെക്കൊന്ന പുരിതന്നിൽനയിക്കും
ഭവതിയെ । അഭിജ്ഞാനം തരണമടിയന അഭിജ്ഞനാഥനിന്നറി
ഞ്ഞീടുവാൻ ॥ അന്നെരംദെവിയെല്ലാ ട്രിക്കുംനൊക്കി മന്നവണൂമണി
രത്നംതന്നുതെ । വീരചൂഡാമണിയെയും മെടിച്ചപൊരുവാനഹം ഭാ
വിച്ചനെരത്ത ॥ ബാഷ്പത്തൊടെയരുൾചെയ്തു പിന്നയുമപ്പൊൾ നാ
ഥ അടിയനൊടിങ്ങിനെ । ഭദ്രശ്രീരാമ ലക്ഷ്മണന്മാരൊട്ടും സുഗ്രീവ
നൊട്ടും മന്ത്രീവരരൊട്ടും ॥ ഹരിവീരന്മാരൊട്ടും കുശലത്തെ മാരുതാ
ത്മജ ചൊദിയ്ക്കമൽകൃതെ । എന്നെദ്ദുഃഖാംബുധിയിൽ നിന്നെങ്ങി
നെയെന്നുടെ കാന്തൻ താരണംചെയ്യീട്ടും ॥ നിയ്യതിന്നു പ്രയത്നത്തെ
ച്ചെയ്യെണം വായുനന്ദനബുദ്ധിമതാംവര । എന്നുടെയീക്കഠിനമാംദുഃ
ഖവുമെന്നെ രാക്ഷസർ ഭത്സിച്ചീടുന്നതും ॥ പായണംനീരാമനെ പ്രാ
പിച്ച വീരതെ മാർഗ്ഗമസ്തുശിവമായി । ഇങ്ങിനെതവ ഭാര്യയരുൾചെ
യ്തു മംഗളാംഗ വിഷാദത്തൊടുംകൂടെ ॥ ഇതറിഞ്ഞു ഭവാനംവി
ചാരിയ്ക്ക സീതാദെവീകുശലമശെഷെണ । പിന്നയുമെന്നൊടെവമരു
ൾചെയ്തു മന്നവഭവൽസ്നെഹെന ദെവിയും ॥ വാണീടുകയൊരുദിനം
നിയ്യിഹപ്രാണപുത്രനീ വിശ്രാന്തനായിട്ട । നാളപ്പൊയീടാമെന്നരു
ൾ ചെയ്യുതെ കളവാണീരവികുലരത്നമെ ॥ സിംഹവിക്രമനിന്നുടെ
സാന്നിദ്ധ്യാൽമുഹൂർത്തം മമദുഃഖ മൊക്ഷംവരും । ഇങ്ങിനെയൊരു
സംശയമുണ്ടുമെ പിംഗാക്ഷനീധരിയ്ക്ക വഴിപൊലെ ॥ പാരമില്ലാതെ
യുള്ളൊരു വാരിധിഹരിവീരർ കടക്കുന്നതെങ്ങിനെ । ദെവിയെവമ
രുൾചെയ്യുനെരത്ത ദെവവന്ദിച്ചു ഞാനുമുണർത്തിച്ചു ॥ ചാരുശീലെ
ധരിയ്ക്ക കപിവരരൊരുചാട്ടം കൊണ്ടെല്ലാരുംവന്നീടും । എന്നുടെപ്പൃ
ഷ്ഠം തന്നിൽകരെറീട്ട മന്നവമണിസാനുജൻ വന്നീടും ॥ യാമിനീച
രതുല ദവാഗ്നിയായ് ഭീമവിക്രമനാകുന്ന രാമനെ । ലങ്കാദ്വാരത്തി
ൽ ചാപധരനായിപ്പങ്കജാക്ഷനെ സ്സൌമിത്രിയൊന്നിച്ച ॥ ക്ഷിപ്രം
കാണുംഭവതിയും ഹൃഷ്ടയായപ്രമെയയതിന്നില്ലസംശയം । നഖദം
ഷ്ട്രായുധന്മാരായുള്ളൊരു ശാഖാമൃഗവരരുടെനാദവും ॥ ലങ്കയാകെമു
ഴങ്ങുമാർ വെഗത്തിൽപങ്കജാക്ഷി ഭവതീയുംകെട്ടീടും । ക്ഷുദ്രരൌദ്രനാം
രാവണനെ വെഗമുഗ്രവിക്രമൻ രാമൻവധിച്ചീടും ॥ പുരിതന്നിൽ
നയിക്കും ഭവതിയെച്ചാരുശീലെ യതിന്നില്ലസംശയം । വനവാസംക
ഴിഞ്ഞിട്ടയൊദ്ധ്യയിൽ മാനനീയെ ഭവതിയൊടൊന്നിച്ച ॥ അഭിമാ
നിയായുള്ളതെ കാന്തനെ അഭിഷിക്തനായ്ക്കാണും ഭവതിയും । ഭവാൻ

തന്നുടെ ശോകേന പീഡിതാശിവമായിഷ്ട മായയെൻ വാക്കിനാൽ ॥
സന്തുഷ്ടാമിഥിലാധിപ നന്ദിനീശാന്തിമെയരുൾചെയ്തു ജഗന്നാഥ ।
ഹനുമാൻ തന്റെവാക്യത്തെക്കേട്ടിട്ട ഭാനുവംശമഹാമണി ശ്രീരാമ
ൻ മാനസന്തന്നിലെറ്റം പ്രസന്നനായ്മാനനീയ നിവണ്ണമരുൾചെ
യ്തു । അതിദുഷ്കരമെത്രയുമായുള്ള ചെയ്തുകാൎയ്യം ഹനുമാൻ വലുതായ ॥
ഹനുമാനെന്നിയെയുള്ളവൎക്കൊക്കെ മനസ്സുകൊണ്ടുപൊലുമശക്യമാം ।
ചതുരാനനരൌദ്രവരം കൊണ്ട അതിമത്തരാം നക്തഞ്ചരന്മാരാൽ ॥
പരിപൂൎണ്ണയായ് ക്രൂര ദശാസ്യനാൽ പരിരക്ഷിതയായുള്ള ലങ്കയിൽ ।
ആരുവാൻചെന്നുജീവിച്ചു പൊരുന്നുവീരവീരനാം മരുതിയല്ലാതെ ॥
സൂൎയ്യനന്ദനൻ ചെയ്യൊരുസത്യത്തെ വീൎയ്യശാലിസഫലവുമാക്കിതെ।
ഒരുകാൎയ്യത്തെച്ചെയ്യുവാനായിട്ടു പരിചിൽസ്വാമിചൊല്ലിയയച്ചെങ്കി
ൽ ॥ സ്വാമിയെസ്നേഹത്തൊടെ യാക്കാൎയ്യത്തെസ്സാമൊദംചെയ്തീടുന്ന
വനുത്തമൻ । ആരുവാൻപിന്നെക്കാൎയ്യങ്ങൾ ചെയ്തീടുംനരപാലന്റെ
പ്രീതിയെച്ചെയ്കില്ല ॥ അവൻമദ്ധ്യമനെന്നു പറയുന്നുഅവൻപിന്നെ
നരപതിതന്നുടെ । കല്പനകളെച്ചെയ്യാതിരിക്കുന്നു അല്പബുദ്ധിയവൻ
താനധമനും ॥ കാൎയ്യംചെയ്യുവാൻ ചൊല്ലിയയച്ചിട്ട വീൎയ്യശാലിയാ
കുന്ന ഹനുമാനും । വീരനാകവെ കാൎയ്യങ്ങൾ സാധിച്ചു ശൂരനാത്മ
ലഘുതാവരുത്തീല ॥ ഇനിയ്ക്കിങ്ങിനെപ്രീതിയുണ്ടാക്കിന ഹനുമാനി
പ്പൊളെന്തിതിൻതുല്യമായ് । ആനന്ദത്തെ വരുത്തേണമെന്നുഞാൻ
നിനച്ചുള്ളിലിവണ്ണമുരച്ചതെ ॥ സൎവ്വഗീൎവ്വാണവന്ദിതൻ രാഘവൻ
സൎവ്വനാഥനിവണ്ണമരുൾചെയ്തു സൎവ്വസ്വഭൂതമാകുംപരിഷ്വംഗാസ
ൎവ്വസാക്ഷിതനെയതരുന്നേൻഞാൻ॥ പരബ്രഹ്മമിവണ്ണമരുൾചെയ്തുപ
രിഷ്വംഗത്തെച്ചെയ്തു ഹനുമാനെ । ദുഷ്പ്രാപമാകും ബ്രഹ്മപദത്തി
നെ അപ്രമെയൻ കൊടുത്തുഹനുമാന ॥ പൂൎണ്ണശക്തിസമനുഗ്രഹണാ
കരനാൎണ്ണൊജൊൽ ഭവതാതൻദയാനിധി । അൎണ്ണവതനയാരമണനാൻ
വിഭുപൂൎണ്ണവദവുരെശ്വരൻ ശ്രീരാമൻ ॥ സ്വാത്മദാനവും ചെയ്തു
പ്രസന്നനായാത്മ ജ്ഞാനീവരനാം ഹനുമാന । രാമദെവകൃപാമുഖ്യ
ഭാജനരാമപാദാബ്ജഹംസമഹാബല ॥ ഭീമരാവണദൎപ്പവിനാശനയാ
മിനീചരതൂലദവാനല । സീതാദെവീ കൃപാമുഖ്യഭാജനപീതഹാലാ
ഹലാമരവന്ദിത ॥ ധൃതഗാന്ധാരിപുത്ര ഹതവീരകൃത സമ്മതദുൎമ്മദ
ഭഞ്ജന । വായുപുത്ര ഹനുമന്നമൊസ്തുതെ ആയുരാരൊഗ്യ സൌ
ഖ്യാനിദെഹിമെ ॥ പൂൎണ്ണബൊധഭവാന്റെ ചരിതത്തെ വൎണ്ണിപ്പാ
നെറ്റം കൌതുകംകൊണ്ടുഞാൻ । വൎണ്ണിച്ചനിതിലുണ്ടു പിഴയെങ്കിൽ

പൂൎണ്ണപ്രജ്ഞാഹനൂമൻ ക്ഷമിയ്ക്കേണം ॥ ഹനൂമൻഭവൽ ശ്രീരാമ സേവയെപ്പാനയായി ഞാൻനിൎമ്മിച്ചതുകൊണ്ടു । പൂൎണ്ണപ്രജ്ഞാതെ ഹൃൽകമലസ്ഥിതൻ പൂൎണ്ണവേദപുരേശ്വരൻ പ്രീയതാം ॥

ശ്രീമദ്രാമായനമഃ ശ്രീഹനൂമതേനമഃ

കരകൃതമപരാധം ക്ഷന്തുമൎഹന്തിസന്തഃ

വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവിനാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട സുന്ദരകാണ്ഡപ്പാന
സമാപ്തം.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു
ശ്രീസരസ്വത്യൈനമഃ ശ്രീഗുരുഭ്യോനമഃ ॥

സീതാലക്ഷ്മണഭരത ശത്രുഘ്നവാതപുത്രാദി യുക്തായ ശ്രേഷ്ഠാസനസ്ഥിത പട്ടാഭിഷിക്ത ശ്രീരാമസ്വരൂപധര പൂർണ്ണത്രയീശായ മൽപരദൈവതായ പരബ്രഹ്മണെ നമഃ.

ഓരായിരത്തെഴുപത്തും ശരിയായൊരെട്ടും
തീരക്കഴിഞ്ഞുദിതശോഭകൃദാഖ്യമബ്ദെ
ശ്രീരാമവിക്രമവിരാജിത യുദ്ധകാണ്ഡം
പാരാതതിത്തെഴുതിനെ നിഹപാനയായ്ഞാൻ ॥

മഞ്ജുതമുള്ളനിജ വാക്കുകൾകൊണ്ടുലോക
രഞ്ജിപ്പുചെയ്യധിക വിശ്രുതയായ്മരിച്ച
കുഞ്ഞമ്മരാജ്ഞിയുടെ പുത്രിചമച്ചതെല്ലാം
സഞ്ജാതമോദമിഹനോക്കുക സജ്ജനങ്ങൾ ॥

ഹരിഃ॥ വാക്കിന്നുള്ളൊരു ദോഷമശേഷവും നീക്കുവാനായ്ഗണാധിപൻതന്നുടെ തൃക്കഴലിണരണ്ടിലുംവീണുഞാൻ ചിക്കംഭക്ത്യാനമസ്കരിച്ചീടുന്നേൻ ॥ ഭൂമിയിലുള്ളസജ്ജനമൊക്കയും മാമകഗിരംകേട്ടനുമോദിപ്പാൻ താമരോൽഭവൻതന്നുടെജായയും പ്രേമപൂർവ്വം കടാക്ഷിപ്പാൻകൂപ്പുന്നേൻ ॥ വേദാവദ്യനാം പൂർണ്ണത്രയീശന്റെ പാദസന്താനപല്ലവം തന്നിൽഞാൻ മോദംതിത്തഭിലാഷത്തെനൽകുവാൻ സാദരംപതിച്ചീടുന്നേൻസർവ്വദാ ॥ പുരാണാലയനാമപുരന്തന്നിൽ പരിശോഭിച്ചെഴുന്നരുളീടുന്ന പരദൈവവും നന്നായ്ത്തുണക്കുവാൻ പരിചൊടഹം നിത്യംനമിക്കുന്നേൻ ॥ ധരണീസുരമൌലിമണിയാകും ഗുരുനാഥന്റെ കാരുണ്യം കിട്ടുവാൻ ഉരുഭക്ത്യാഞാൻ തൽപദംമാനസെനിത്രുപിച്ചുനിതരാം നമിക്കുന്നേൻ ॥ ശ്രീമദ്രാമായണം കഥയെജ്ജഗൽ ക്ഷെമത്തിന്നായ്ഘടിക്കപ്പെട്ടുള്ളൊരു മാമുനികുലനായകൻതന്നെയും നാമിന്നാദരവോടെ നമിക്കുന്നേൻ ॥ ദേവദേവജഗന്നാഥരാഘവ താവക ക

ഥാവൎണ്ണനം ചെയ്യുവാൻ ഭാവിച്ചീടുമടിയനിൽ കാരുണ്യം ശ്രീവത്സാങ്കഭവാനിന്നു ചെയ്യാലും ॥ പണ്ടുമാമകമാതാമഹിയാകും കൊണ്ടൽവെണ്ണിയാൾ തന്നുടെമാതുലൻ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള കാണ്ഡത്തിൻ ശെഷംതാൻ കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു വൎണ്ണനം ചെയ്യുന്നെൻ ॥ വാതനന്ദനനെവം വിനീതനായ്സീതാദെവിതൻ വൃത്താന്തമൊക്കയും പ്രീതികാരുണ്യസംവൃദ്ധിയ്ക്കായ്തന്റെ നാഥൻതന്നൊടുണൎത്തിച്ച നെരത്ത മൊദസമ്പൂൎണ്ണമാനസനായ് രഘു നാഥനുത്തരമെവമരുൾചെയ്താൻ ॥ അതിദുൎല്ലഭമെല്ലൊ ഹനുമാനാൽ കൃതമായൊരുകാൎയ്യം ലൊകത്തിൽമതികൊണ്ടു നിനച്ചീടുവാൻപൊലും മതിയാകയില്ലന്യനെന്നൊൎത്താലും ॥ പത്രിരാജൻപവനൻ ഹനുമാനെന്നിത്രിതയമൊഴിച്ചു വിചാരിയ്ക്കിൽ ദുസ്തരമാകും സാഗരംലംഘിപ്പാനിത്രിലൊകത്തിലന്യനില്ലദൃഢം ॥ ദെവാദികൾക്കും ദുൎഗ്ഗമയായുള്ളരാവണന്റെ പുരിയിൽചെന്നിവണ്ണം ജീവനൊടെമടങ്ങിവന്നീടുവാനെവനുണ്ടാകുമിന്നിവനെന്നിയെ ॥ ഉത്തമനായഭൃത്യനാൽ ചെയ്യെണ്ട കൃത്യമൊക്കയും വായുതനയനാൽ ഭക്തിയൊടെകൃതമായതുകൊണ്ടു സത്യവാനായിവന്നു സുഗ്രീവനും ॥ തന്നുടെ സ്വാമി കല്പിച്ചതെന്നിയെപിന്നെയും പലകാൎയ്യങ്ങൾ സാധിച്ചു മന്ദനമന്യെമടങ്ങി വഴിപൊലെ വന്നീടും ഭൃത്യനുത്തമനാകുന്നു ॥ നാഥൻ ചൊന്നതിനെക്കാളധികമായ്സാധിപ്പാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിട്ടും ഔദാസീന്യത്താൽ ചൊന്നതുമാത്രമായ്ചെയ്തീടും ഭൃത്യൻമദ്ധ്യമനാകുന്നു ॥ സാമൎത്ഥ്യം വഴിപൊലെയുണ്ടായിട്ടും സ്വാമി ചൊന്നൊരുകാൎയ്യത്തെച്ചെയ്യാത്ത പാമരപൂരുഷനെപ്പറയുന്നു ഭൂമിതന്നിലധമനെന്നിങ്ങിനെ ॥ ഇത്ഥംമൂന്നു വിധത്തിൽകഥിക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരിൽവെച്ചുത്തമനാകയാൽ ഭൎത്തൃശാസനമൊക്കയും ചെയ്താത്മസത്വത്തെയും പ്രകാശിപ്പിച്ചിന്നിവൻ ॥ ലാഘവംതനിയ്ക്കുത്തുംവരാതെകണ്ടാഗമിക്കയാൽ സുഗ്രീവനെത്രയും വാഗഗൊചരമായസന്തൊഷവും ലൊകത്തിൽ പരം കീൎത്തിയുമുണ്ടായി ॥ എന്നുതന്നെയല്ലല്ലൊ ജനകജാ തന്നാക്കണ്ടു ഹനുമാൻവരികയാൽ ഇന്നുഞാനും സഹജനുംവംശവുമൊന്നൊഴിയാതെ രക്ഷയെപ്രാപിച്ചു ॥ ഇക്കണക്കെന്റെ ചിത്തം തണുപ്പിച്ച സൽഗുണമുള്ള വായുസുതന്നായി തക്കതായി പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുവാനൊക്കിലൊന്നു മില്ലിപ്പൊൾ ഭുവനത്രയെ ॥ ആയതുകൊണ്ടെൻ സൎവ്വസ്വമാകുന്നകായത്തൊടുള്ള ഗാഢപരിഷ്വംഗം വായുനന്ദനനായിക്കൊടുക്കുന്നെൻ മായംകൂടാതെ സന്തൊഷത്തൊടെഞാൻ ॥

പെട്ടന്നെവമരുൾചെയ്തു ഗാഢമാശ്ലെഷിച്ചെത്തു പിടിച്ചു ഹനുമാ
നെ പുഷ്ടമൊദം പുണൎന്നിട്ടുപിന്നയും ശ്രെഷ്ഠൻരാഘവനെവമരു
ൾചെയ്യാൻ ॥ ജാനകീതന്നെക്കണ്ടെന്നു കെൾക്കകൊണ്ടാനന്ദി
ച്ചൊരുമാനസം പിന്നയും നൂനംസാഗരലംഘന വൈഷമ്യം ഞാ
നിന്നൊക്കയാൽ ദീനമായീടുന്നു ॥ വയ്മ്പരെങ്കിലും വാനരരെല്ലാ
രും ഗാംഭീരമാകും സിന്ധുവിന്നക്കരെ സാമ്പ്രതം പററുവാനുള്ളമാൎഗ്ഗവുമ
യ്മ്പിലൊത്തിട്ടും കാണുന്നില്ലൊന്നുമെ ॥ ഇത്ഥംവായുതൻപുത്രനൊ
ടന്നെരമാൎത്തനായിട്ടരുൾ ചെയ്തു പിന്നയും ഏത്രയും ധ്യാനതൽ
പരനായ്ത്തന്നെ ശത്രുസൂദനൻ രാമൻ മരുവിനാൻ ॥ ഏവം
ശൊകപരീതനായ്മേവുന്ന ദെവനെക്കണ്ടു സുഗ്രീവനെത്രയും സാ
വധാനമായ്പാരം വിനീതനായ് ഭാവഗൎഭമിവണ്ണമുണൎത്തിച്ചാൻ ॥
എന്തയ്യൊ ബഹുമൂഢരെപ്പൊലിഹ നിന്തിരുവടി സന്താപിച്ചീടുന്നു
സന്ത്യജിച്ചാലും സങ്കടമൊക്കയും ഹന്തഹന്ത ദശരഥനന്ദന ॥ തെ
ല്ലുപൊലും ഭവാനിന്നുദുഃഖിപ്പാനുള്ള കാലമല്ലല്ലൊ വിചാരിക്കിൽ
മല്ലാക്ഷിയാകുംസീതതൻവാൎത്തകളെല്ലാം മെല്ലവെകെട്ടില്ലയൊ ഭവാ
ൻകള്ളനാകുംരിപുതൻ നിലയവുമുള്ളന്നിലറിഞ്ഞില്ലെ രാഘവ ॥
ബുദ്ധിശക്തിയും ജ്ഞാനവുംവിദ്യയുമെത്രയുമുള്ള മുഖ്യനാകും ഭ
വാൻ ഇത്ഥം പ്രാകൃതഭാവമകലത്തായ്സത്വരം ത്യജിച്ചാലും ര
ഘൂത്തമ ॥ മൊക്ഷമാൎഗ്ഗം വിരൊധിക്കും ബുദ്ധിയെബ്ഭിക്ഷുദ്ദൂരെത്യ
ജിക്കുന്നതുപൊലെ ലക്ഷ്മണാഗ്രജസൎവ്വാൎത്ഥ ദൂഷണലക്ഷണമാകും
ശൊകംകളഞ്ഞാലും ॥ തിമിനക്രാദിസങ്കുലമാകയാൽ സമുദ്രമതി
ഗാംഭീരമെങ്കിലും സമസ്തഹരിസൈന്യത്തെയുമഹം ശ്രമംകൂടാതെ
തന്നെകടത്തുവൻ ॥ ലങ്കയിൽചെന്നു രാവണൻതന്നെയും ശങ്ക
കൂടാതെ നിഗ്രഹിച്ചീടുവൻ സങ്കടമിതുമൂലം ഭവാനുള്ളിലങ്കുരിക്കു
രുതൊട്ടും രഘുപതെ ॥ നിരുത്സാഹനായ്ദീനനായ്വന്നൊന്നാലൊ
രുകാൎയ്യവും സാധിക്കില്ലെന്നല്ല പരം ദുഃഖവും മെൽക്കുമെൽകിട്ടു
മെന്നറിവും ഭവാനില്ലെരഘൂത്തമ ॥ എല്ലാവാനരയൂഥപതികളും ന
ല്ലശൌൎയ്യാദിസംയുക്തരാകയാൽ തെല്ലും സംശയം കൂടാതെതീയ്യി
ലും മെല്ലച്ചാടിടും ത്വൽപ്രീതിക്കിന്നിവർ ॥ എങ്ങിനെയായാൽ
ശത്രുവധം ചെയ്തിട്ടിങ്ങു സീതയെക്കൊണ്ടുനാം വന്നീടും അങ്ങി
നെഭവാനുത്സാഹയുക്തനായ്ക്കണ്ടാതെ ഭവിച്ചാലും മഹാമതെ ॥
ഏതുപായത്താൽ സെതുബന്ധിച്ചുനാം യാതുധാനെശമന്ദിരം പ്രാ
പിക്കും• നാഥനാകുംഭവാനതിന്നുള്ളൊരു സാധുവായീടും മാൎഗ്ഗംനിന

ച്ചാലും ॥ വാരിധിയിൽചിറയിന്നു കെട്ടാതെ പാരംപ്രാപിപ്പതിന്നും
രിപുപുരാദാരണം ചെയ്യതിന്നും വിചാരിച്ചാലാരാലും കഴിവുണ്ടാ
യ്വരാദൃഢം ॥ പെട്ടന്നുചിറവാരിധിമദ്ധ്യത്തിൽ കെട്ടിയാലത്രമൂല
മരികുലം നഷ്ടമായ്വരുമായതിനാൽ മൌനം വിട്ടിന്നുത്സാഹയുക്ത
നായീടുക ॥ ശോകവും പുമാനുള്ളോരുധീരതമാകവെ നശിപ്പി
ക്കുമതോൎത്തിപ്പോൾ ആകുലത്വം വെടിഞ്ഞതി ധീരനായ്വെശാ
കാൎയ്യം സാധിപ്പാൻമുതിൎന്നാലും ॥ ബുദ്ധിമാനായശെഷശാസ്ത്രജ്ഞ
നായ്സത്യസന്ധനായുള്ള ഭവാനിപ്പോൾ മദിധരാകും വാ
നരവീരരൊടൊത്തു ശത്രുസംഹാരത്തെച്ചെയ്യാലും ॥ കരത്തിൽ വി
ല്ലെടുത്തു ഭവാനിപ്പോൾ ശരത്തെയും തൊട്ടുത്തുരണാങ്കണെ പെ
രുത്തരൊഷം കൈക്കൊണ്ടു നിന്നെന്നാലൊരുത്തനുണ്ടൊ നെരിട്ടുനിൽ
ക്കുവാൻ ॥ സഹായിപ്പതിന്നായിട്ടടിയനുംസഹവാനരസെനയൊടും
മുദാഉഹസന്നദ്ധനായിട്ടുനിൽക്കുമ്പൊൾ നഹിശൊകത്തിന്നുള്ളൊ
രവകാശം ॥ സാഗരത്തെക്കടന്നു ഭവാനതി വെഗത്തിൽതന്നെ
ദെവിയെകണ്ടിടും ശൊകംബാഹൂജന്മാൎക്ക വിചാരിക്കിൽ രാഘവ
ബഹുഭീതിമേല്ലയൊ ॥ സിന്ധുവെക്കടപ്പാനിന്നു നല്ലതായെന്തൊരു
മാൎഗ്ഗമെന്നു വഴിപൊലെമന്ത്രികളാകും ഞങ്ങളൊടൊത്തുടൻ മന്ത്രാ
ലൊചനചെയ്യാലും മന്നവ ॥ എപ്പൊൾസാഗരം സൈന്യങ്ങളൊ
ക്കയും നിഷ്പ്രയാസമായ്ത്തന്നെതരിച്ചീടും അപ്പൊൾത്തന്നെ രി
പുവുംജിതനായെന്നുൾപ്പൂവ്വിൽ ദൃഢനിശ്ചയംചെയ്യാലും ॥ കാമരൂ
പികളല്ലെകപികളും കെമന്മാരുമിന്നല്ലെ രണാങ്കണെ സ്വാമിൻ
ശൈലാദിവൎഷിച്ചു ശത്രുവെത്താമസംവിനാ കൊന്നീടുംനിൎണ്ണയം ॥
എന്തിന്നെവാവളരെപ്പറയുന്നു ചിന്തവെണ്ടജയിക്കുംഭവാനിപ്പൊൾ
ഹന്തകാണുന്നു നല്ലനിമിത്തങ്ങൾ സ്വാന്തവുംമമ സന്തുഷ്ടമാകു
ന്നു ॥ യുക്തിയുക്തമായ്സുഗ്രീവനീവണ്ണം ഭക്തിയൊടുരചെയ്യതു
കെട്ടപ്പൊൾ തദ്വചനത്തെക്കൈക്കൊണ്ടുടൻ വായുപുത്രനൊടരുൾ
ചെയ്താൻ ജഗന്നാഥൻ ॥ സാഗരജലംശൊഷണംചെയ്തിട്ടൊ വെ
ഗത്തിൽ സെതുബന്ധനം ചെയ്തിട്ടൊ യൊഗാദികൊണ്ടൊ വാ
രിധിബന്ധിപ്പാൻ രാഘവനാകും ഞാൻ ശക്തിയായിടും ॥ ശ
ത്രുവിൻശ്ലാഘ്യമാകും പുരത്തിന്നിലെത്ര ദുൎഗ്ഗസ്ഥലമുണ്ടെന്നുള്ളതും വി
സ്തരിച്ചുനീ ചൊല്ലുകകെൾക്കുവാനുൾത്താരിൽ പാരമുണ്ടല്ലൊകൌതു
കം ॥ കണ്ണുകൊണ്ടുഞാൻ കാണുന്നതുപൊലെ വൎണ്ണിച്ചീടെണംസ
ൎവ്വവും മാരുതെ തിണ്ണംശത്രുബലത്തിൻപരിമാണ നിൎണ്ണയത്തെയും

നന്നായ്ഘടിക്കനി ॥ പുരിതന്നുടെരക്ഷയ്ക്കായിട്ടുള്ള പരിഘാദികളെ ത്രയുണ്ടെന്നതും പുരദ്വാരമുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമുരചെയ്യാലും തത്ഥ്യമായ്മാരുതെ ॥ സൎവ്വരാക്ഷസവാസസ്ഥലങ്ങളും സൎവ്വവുംകണ്ടറിഞ്ഞവനാകയാൽ നിൎവ്യാജംസകലത്തെയും ചൊല്ലുവാൻ സൎവ്വഥാനീസമൎത്ഥനാകുംദൃഢം ॥ ഏവംരാഘവകല്പനകെട്ടപ്പൊൾ കൊവിദനാകുംമാരുതിചൊല്ലിനാൻ ദെവദെവസമസ്തവും കെൾപ്പിക്കാം സാവധാനമനസ്സായിക്കെട്ടാലും ॥ ഏതൊരുവിധം ദുൎഗ്ഗകൎമ്മംകൊണ്ടായാതുധാനെശമന്ദിരം ഗുപ്തമായ്ബാധതെല്ലും വരാതെരക്ഷിപ്പതും മാതിരികളും സൎവ്വസമൃദ്ധിയും ॥ രക്ഷൊനാഥന്റെ തെജസ്സുകൊണ്ടെല്ലാ രാക്ഷസന്മാരും തങ്ങളിൽതങ്ങളിൽ പക്ഷഭെദമൊരല്പവും കൂടാതെ ശിക്ഷയിലെകചിത്തരായ്പാഴ്വതും ॥ നന്നായെതെല്ലാംദിക്കിൽ ചതുരംഗസൈന്യവുംവിഭജിച്ചുനിൽപ്പെന്നതും പിന്നസ്സാഗരത്തിന്റെ വലിപ്പവും സന്ദെഹംവിട്ടവാഹനസംഖ്യയും എന്നുവെണ്ട സകലവും ചൊല്ലീടാം മന്നവകുലമാണിക്ക്യരത്നമെ ॥ മത്തവാരണസങ്കുലയായിട്ടുമുത്തമരഥസംപൂൎണ്ണയായിട്ടും എത്രയുംശൌൎയ്യമുള്ളൊരുരാക്ഷസസത്തമന്മാർ നിറഞ്ഞുള്ളതായിട്ടും ॥ നിത്യവുംമൊദസങ്കുലയായിട്ടും നിസ്തുല വാജിസമ്പന്നയായിട്ടും ശത്രുക്കൾക്കെറാം ദുൎഗ്ഗമയായിട്ടുമിത്തരം ശ്ലാഘ്യയാകുന്ന തൽപുരി ॥ കെട്ടാപൂട്ടുംതഴുതും ദൃഢമായിക്കൊട്ടാകൂടാതുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടതി ശ്രെഷ്ഠമായ് ശത്രുഭീകരമായുള്ള കൊട്ടവാതിലുംനാലുണ്ടു ലങ്കയിൽ ॥ നാലുഭാഗത്തുമുണ്ടു കിടങ്ങുകളാലൊചിക്കിലതൊക്കയും ദുൎഗ്ഗമംചാലവെ ശിലാബാണാദിയന്ത്രങ്ങൾ നാലുവാതുക്കലുമുണ്ടറിഞ്ഞാലും ॥ ശത്രുസൈന്യമവിടെച്ചെന്നെന്നാകിൽ തത്രത്യങ്ങളാം യന്ത്രങ്ങൾകൊന്നീടും കീൎത്തിച്ചാലിന്നവസാനമില്ലാത്ത ശസ്ത്രജാലം പലതരംരാക്ഷസർ പുത്തനായ്തീൎത്തിദാനീം പുരിയുടെകൊത്തളംതൊറും വച്ചുവസിക്കുന്നു ॥ പൊന്നുകൾകൊണ്ടു നിൎമ്മിച്ചിടയ്ക്കിടെമിന്നും രത്നവുംചെൎത്തുപൂരന്നതിൽ അന്യന്മാൎക്കധിരൊഹിപ്പാൻ വയ്യാത്തൊരുന്നതമായ സംഖ്യാമതിലുണ്ടു ॥ ചുറമുള്ളകിടങ്ങുകൾ നാലിലുംകൂറാം വിട്ടുള്ളയന്ത്രപ്പാലങ്ങളിൽ ഊറാംഭാവിച്ചു ശത്രുക്കൾ കെറിയാൽ തെറാന്നുപൊട്ടി വെള്ളത്തിൽവീണീടും ॥ ഉപയൊഗവും പാലംകൊണ്ടെന്നാൽ രിപുനാശവുംചെയ്യുമതുതന്നെകപടമറിയാതതിൽ കെറിയാൽ സപദിജലെവീണു മരിച്ചീടും ॥ ഉത്തരദ്വാരത്തുള്ളൊരു പാലവുമെത്രയുംദൃഢം ശത്രുഭങ്കരം തത്രഗൂഢമയ്രക്ഷ ചെയ്യുന്നൊരു ഭൃത്യവാസസ്ഥലവുമുണ്ടത്ഭുതം ॥ കെ

പ്പെഴുംസെനാരക്ഷാപരനായിട്ടുൾപൂൎവ്വിൽ ബഹു ധൈൎയ്യഗുണനിത്യ
വും അപ്പുരന്തന്നിൽ യുദ്ധോന്മുഖനായിട്ട പ്രമത്തനായ്വാഴുന്നു രാ
വണൻ ॥ പൎവ്വതാജലം കാടന്നിവകൊണ്ടും നിൎവ്വിശങ്കംകപടപ്പണി
കൊണ്ടുചൊവ്വൊടെപരദുൎഗ്ഗമസ്ഥാനവുമവ്വിശനാലുണ്ടിവണ്ണം ലങ്ക
യിൽ ॥ ധന്യമാകും ത്രികൂടശിഖരത്തിൽ നന്നായ്നിൎമ്മിച്ചിരിക്കുമാല
ങ്കയിൽ ചെന്നുകെറുവാൻപൊലും സമൎത്ഥരായ്വന്നീടാ നൂനമിന്ദ്രാ
ദിമുഖ്യരും ॥ പിന്നയുണ്ടാപുരിയത്തകൾക്ക്വാനന്യരാലെളുതാ
കുന്നുരാഘവ സുന്ദരത്വവും സ്വൎഗ്ഗസമംപുരിക്കെന്നറിഞ്ഞാലും സ
ന്ദെഹമില്ലമെ ॥ ചതുരംഗ സൈന്യങ്ങളും നൽസെനാപതിമാരും
നിശാചരവീരരും സതതാനാലു കൊട്ടവാതുക്കലും ശിതശസ്ത്രങ്ങ
ൾ കയ്ക്കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു ॥ പിന്നെ മദ്ധ്യമഗുല്മത്തിലുമെവം ത
ന്നെസന്നദ്ധരായിനിന്നീടുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾക്കെത്ര
യും ദുൎന്നിരീക്ഷ്യയെന്നാകിലുമപ്പുരി ॥ ത്വൽകൃപകൊണ്ടടിയനതി
നെയും മികവൊടുംതകൎത്തരിപുബലം വെക്കംനാലിലൊന്നിപ്പൊൾ
ഹനിച്ചുവന്നുൾക്കമലത്തിൽ നന്നായറിഞ്ഞാലും ॥ അന്തമില്ലാ
ത്ത വാനരസെനകളെന്തുപായംകൊണ്ടെങ്കിലും വെഗത്തിൽസിന്ധു
വെത്തരിച്ചപ്പുരിഭഞ്ജനം ബന്ധാക്കൂടാതെചെയ്തീടും നിൎണ്ണയം ॥
വാനരാധിപബാലീതനയനും സെനാനാഥനും മൈന്ദദ്വിവിദരും
മാനിയാം ജാംബവാനുംപനസനും ദീനഭാവമില്ലാത്തനളൻതാനും ॥
ഊറക്കാരാകുമിന്നിവരുള്ളപ്പൊൾ മാറുള്ളബലാകൊണ്ടെന്തുപയൊ
ഗം തൊറന്നാജ്ഞയിവൎക്കുകൊടുത്താലും മൂറമപ്പുരിഭഞ്ജനം ചെ
യ്യുവാൻ ॥ ദുൎമ്മയായിരിക്കുമാലങ്കയിലിക്കപികളയത്നമായ്ചെന്നു
ടൻ വിഗ്രഹംചെയ്തു രാവണമന്ദിരമൊക്കെയും നശിപ്പിക്കുമസംശ
യം ॥ ഇദ്ദിനത്തിൽ മുഹൂൎത്തവുമുണ്ടല്ലൊയാത്രചെയ്വാൻ നമുക്കഖി
ലെശചരസത്വരമതുകൊണ്ടു ഗമനത്തിന്നുദ്യോഗം ഭവാൻചെയ്തു
കൊണ്ടീടുക ഇത്തരമുണൎത്തിച്ച ഹനൂമാനും തത്രവന്ദനംചെയ്തു
നിന്നീടിനാൻ ॥ കപടംവിട്ടനിലജൻ ചൊന്നൊരരിവൃ മന്ദിരവൃ
ത്താന്തമൊക്കെയുംസപദികെട്ടുതുഷ്ടനായ് രാഘവൻ കപിരാജനൊടെ
വമരുൾചെയ്താൻ ॥ ശിക്ഷയിലനിലാത്മജൻ വൎണ്ണിച്ച രാക്ഷസെ
ശ്വരൻതന്നുടെ ലങ്കയെ ഇക്ഷണന്തന്നെ സംഹരിച്ചിടുവൻ ലക്ഷ്മ
ണാഗ്രജനാകുമീരാഘവൻ ॥ മാൎത്താണ്ഡപ്രിയപുത്രനമുക്കിപ്പൊൾ
യാത്രചെയ്വാൻ ശുഭമായിരിക്കയാൽ യുദ്ധത്തിന്നായ്പുറപ്പെട്ടാലിദ്ദിനം
ശത്രുസംഹാരംചെയ്തിടും നിൎണ്ണയം ॥ എവിടെപ്പൊയെൎളിച്ചാലുമ

ന്നുകൊണ്ടവനെ ഞാനശങ്കം ഹനിക്കുവൻ സവിധത്തിലെന്നാഗ
മനാത്തെയും ശ്രവിച്ചെന്നാലതുകൊണ്ടുസീതക്കും ഭവിക്കും ഹൃദിജീവനി
ലാഗ്രഹം രവിനന്ദനവാനരാധീശ്വര ॥ വിജയാഖ്യമുഹൂർത്തമിന്നാ
കയാൽ വിജയം കിട്ടുമിപ്പൊൾ പുറപ്പെട്ടാൽ നിജസൈന്യമൊരുക്കു
ട്ടിവെഗത്തിൽ വ്രജിച്ചീടണം നാമതിനാൽസഖെ ॥ നല്ലതായുറയു
ന്നനിമിത്തങ്ങളെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടായതുകൊണ്ടുഞാൻ കില്ലുകൂടാ
തെരാവണനെക്കൊന്നു വല്ലഭയലഭിച്ചീടുംനിൎണ്ണയം ॥ ഇങ്ങിനെര
ഘുനാഥനരുൾചെയ്ത മംഗലതരവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾ തിങ്ങുംഭ
ക്തികലൎന്നുകൊണ്ടു സഹജനുമാശദൻ തൻപിതൃവ്യനാമെത്രയും ഭംഗ്യാ
പൂജിച്ചു നിന്നൊരനന്തരമിങ്ങിനെ രാമൻപിന്നയുംചൊല്ലിനാൻ ॥
സൈന്യത്തിന്നഗ്രഭാഗത്തു പൊകെണമിന്നുനീലനും മാൎഗ്ഗങ്ങൾനൊ
ക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിട്ടായിരം വാനരരൊന്നിച്ചിപ്പൊൾ ഗമിക്കെ
ണംസുഗ്രീവ ॥ ഫലമൂലാദിയുള്ളൊരുമാൎഗ്ഗെണവലനംചെയ്തുകൊള്ളെ
ണം സൎവ്വരും ചിലശത്രുക്കൾ മാൎഗ്ഗത്തിൽവഞ്ചിപ്പാൻ ബലത്തൊ
ടാഗമിച്ചുവെന്നാകിലൊ നലമൊടവരെക്കൊന്നു വാനര കുലസംര
ക്ഷചെയ്തുകൊണ്ടീടണം ॥ അല്പവീൎയ്യരാകുന്നവരൊക്കയുമിപ്രദെശ
ത്തുതന്നെവസിക്കട്ടെ ഉൾപൂവ്വിൽ ധൈൎയ്യദാൎഢ്യമുള്ളാളുകൾ ക്ഷി
പ്രയാത്രക്കൊരുങ്ങി നിന്നീടട്ടെ ॥ സാമ്പ്രതംഗജൻതാനും ഗവാക്ഷ
നും വയ്പനാകുംശവയനുംചെഗന കമ്പാക്കൂടാതെ വാനരസെന
തൻമുൻപിലായ്ദ്രുതം യാനംചെയ്തീടട്ടെ ॥ പൎച്ചിൽഗന്ധമാദന
നും പിന്നെപ്പുരഭീഷണനാകുമൃഷഭനും പരംധീരതയൊടിന്നുസൈന്യ
ത്തിന്നിരുഭാഗവും രക്ഷചെയ്തീടണം ॥ ജാംബവാനുംസുഷെണനു
മെത്രയുംസമ്മതനാകും വെഗദൎശിതാനും ഇമ്മഹാസൈന്യം തന്നു
ടെപിമ്പുറം ചെമ്മെരക്ഷണം ചെയ്തുഗമിക്കണം ॥ വാനരസെന
യ്ക്കൊക്കയുമുൾക്കാമ്പിലാനന്ദത്തെ വളൎത്തിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ മാനമൊ
ടിന്ദ്രനൈരാവതമാകുമാനയിൽ ക്കെറിപ്പൊകുന്നതുപൊലെ ഞാനും
വായുസുതൻെറമുകളെറിയാനം ചെയ്തീടാമ്മദ്ധ്യഭാഗത്തൂടെ ॥ നീലഗി
ഗ്ഗജത്തിൻെറ മുകളെറിച്ചാലവെ പൊകുംയക്ഷെശനെപ്പൊലെ ബാ
ലീപുത്രൻെറ പൃഷ്ഠകരയെറി ബ്ബാലൻലക്ഷ്മണൻതാനും ഗമിക്ക
ട്ടെ ॥ ഇപ്രകാരംമനുജെശ്വരൻതൻെറ കല്പനകെട്ടനെരം കപീശ്വ
രൻതൽപ്പദം കൂപ്പി പ്പിന്നക്കപികളൊടൊപ്പമെല്ലാവരൊടും നിയൊ
ഗിച്ചാൻ ॥ രാമകല്പനകെട്ടില്ലയൊ നിങ്ങൾധീമാന്മാരാകും വാനര
വീരരെ സ്വാമിചൊന്നതതിക്രമിച്ചീടാതെ താമസംവിനാ ഗമ്യതാം

ഗമ്യതാം ॥ ഹരിസൈന്യത്തൊടെവം നിയൊഗിച്ചുകരംകൂപ്പി ദിന കരനന്ദനൻ അരികിൽവന്നു ലക്ഷ്മണയുക്തനായ്പുരിപ്രീത്യാനമിപ്പതു കണ്ടപ്പൊൾ ॥ തൽക്ഷണന്തന്നെ രാഘവൻമൊദെന ലക്ഷ്മണനൊടും സുഗ്രീവൻതന്നൊടും ഋക്ഷവാനരസൈന്യത്തൊടും കൂടിദ്ദക്ഷിണ ദിക്കുനൊക്കിപ്പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ മന്ദംമന്ദംരഘുപതി പൊകുമ്പൊൾപിന്നിലായിട്ടാവാനരവീരരും നന്ദിച്ചെത്രയുമുത്സാഹയുക്തരായ്തന്നെ ചെന്നനുയാത്രചെയ്തീടിനാർ ॥ വട്ടത്തിൽചിലരൊടിക്കളിച്ചിട്ടുംപെട്ടന്നങ്ങിനെ മെൽപ്പൊട്ടുചാടീട്ടും ഒട്ടെറഭീമനാദങ്ങൾചെയ്തിട്ടും തുഷ്ടരായ്മധൂപാനാദിചെയ്തിട്ടും ॥ വൃക്ഷങ്ങൾതൊറുമുള്ള ഫലങ്ങളെഭക്ഷിച്ചും മരംതട്ടിത്തകൎത്തിട്ടും വക്ഷസ്സന്യൊന്യം ചെൎത്തിട്ടുമായവർ പക്ഷമൊരൊന്നു തങ്ങളിൽചൊല്ലിനാർ ॥ ലങ്കയിൽചെന്നു ഭീതികൂടാതെ ഞാൻ പങ്ക്തികണ്ഠനെക്കൊന്നിഹവന്നീടാം വങ്കരാകുന്നരാക്ഷസന്മാരെയും ശങ്കവിട്ടുഹനിച്ചു വരാമെന്നും ॥ ശത്രുമന്ദിരമെത്രയും വെഗെന ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടടിച്ചു പൊടിയാക്കിസത്യമായിട്ടും ഞാനിന്നുവന്നീടാംപാൎത്താലും മമവീൎയ്യമെന്നുംചിലർ പ്രീത്യാതമ്മിൽപ്പറഞ്ഞും കൊണ്ടെല്ലാരും യാത്രയുംചെയ്താർ നാഥൻെറപിന്നാലെ ॥ മാൎഗ്ഗശൊധനക്കായി നിയൊഗിച്ചമൎക്കടെങ്ങളുമെത്രയും വെഗത്തിൽ അഗ്രഭാഗെഗമിച്ചു വഴികളിലൊക്കയും പരിശൊധനയുംചെയ്താർ ॥ മദ്ധ്യഭാഗത്തിലൂടെ ദശരഥപുത്രന്മാരും ദിനകരപുത്രനും ശത്രുപീഡവരാതെ തൻസൈന്യത്തെക്കാത്തു തന്നെഗമിച്ചുകൊണ്ടീടിനാർ ॥ ജാഗ്രതയൊടതിബലനെന്നുള്ള മൎക്കടവുംശതവലിയുംപിന്നെ അൎക്കനും കെസരിയും പനസനുമഗ്ഗജനു മപ്പാൎശ്വത്തെരക്ഷിച്ചാർ ॥ അംബുജബന്ധുപുത്രനൊടും കൂടിജ്ജാംബവാനും സുഷെണനും പിൻഭാഗംസമ്മതരാകുമൃക്ഷങ്ങളൊത്തുടൻ ചെമ്മെരക്ഷിച്ചുയാത്രചെയ്തീടിനാർ ॥ സെനാനായകനാകുന്നനീലനും വാനരന്മാരെപ്പാലിച്ചും മാൎഗ്ഗത്തിൽ ഊനംകൂടാതെ ദൃഷ്ടിവച്ചുദ്രുതം ദീനംകൂടാതെ യാനംചെയ്തീടിനാൻ ॥ ദരിവക്ത്രപ്രജാംഘര ഭസരെന്നുരചെയ്യുന്ന വാനരരെത്രയും ത്വരയായ്ഗമിച്ചീടെണമെന്നെവം പറഞ്ഞുംകൊണ്ടതിവെഗം പൊയിനാർ ॥ ബലംകൊണ്ടതിദൎപ്പത്തൊടായവർ ബലരക്ഷയുംചെയ്തുകൊണ്ടങ്ങിനെ പലദിക്കുംകടന്നുടനെ സഹ്യ മലയെക്കണ്ടാരെല്ലാവരുംമുദാ ॥ മധുപുഷ്പാദിസമ്പൂൎണ്ണമെങ്കിലുമതിലെങ്ങുമതിക്രമംചെയ്യാതെ കൊതി ഭക്ഷിപ്പാനുണ്ടെന്നിരിക്കിലും പതിതൻഭാവം നൊക്കിനടകൊണ്ടാർ ॥ ഗുരുശുക്രരൊടൊത്തു വസിക്കുന്ന തരുണാദിത്യചന്ദ്ര

ന്മാരെപ്പോലെ ഹരിപൃഷ്ഠത്തിലൊറം ദശരഥ നരപാലസുതന്മാ
രും ശൊഭിച്ചാർ ॥ അംഗദന്റെപുറത്തു കരെറിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ ഗ
മിച്ചീടുന്നലക്ഷ്മണൻ മംഗലകരമാകുംവചനങ്ങളിങ്ങിനെ രഘുനാഥ
നൊടൊതിനാൻ ॥ സമരത്തിൽഭവാനിന്നു ശത്രുവെശ്രമമെന്യെവ
ധിച്ചിട്ടയൊദ്ധ്യയിൽ സമൃദ്ധാൎത്ഥനായ്ഭാൎയ്യാസമെതനായ്ഗമിച്ചീ
ടുമതിന്നില്ലസംശയം ॥ അഭയത്തെപ്പറയുന്നതുപൊലെ ശുഭസൂച
കവായുക്കൾ വീശുന്നുഉപരിതവ വന്നുശബ്ദിക്കുന്നുവപാതെ നല്ലപ
ക്ഷികളൊക്കയും ॥ ദിക്കുകളുംപ്രസന്നകളാകുന്നുണ്ടൎക്കനും ബഹുനി
ൎമ്മലനാകുന്നു ശുക്രനുംപരംശൊഭിതനായ്ത്തന്നെ നില്ക്കുന്നുണ്ട
നുകൂലനായാകാശെ ॥ നല്ലനല്ലമൃഗങ്ങളഖിലവും മെല്ലവെവലാവ
ച്ചുനടക്കുന്നു ഉല്ലസിച്ചിതാസപ്തൎഷി നക്ഷത്രമെല്ലാമാകാശെ നന്നാ
യിക്കാണുന്നു വിശ്വാമിത്രനൊടൊത്താത്രിശങ്കുവും വിശ്വനായക
ശൊഭിച്ചുകാണുന്നു നിശ്ശങ്കംശുഭം സൂചിപ്പിച്ചാകാശ മാശ്രയിച്ചുധ്രു
വനുംവിളങ്ങുന്നു ॥ നമ്മുടെകുലകൂടസ്ഥനാകുന്ന നിൎമ്മലനാകുമി
ക്ഷ്വാകു തന്നെയും സൌമ്യനായ്വിശാഖത്തൊടൊരുമിച്ചു ചെമ്മെ
നില്ക്കുന്നതും ഭവാൻകണ്ടാലും ॥ ജയവുംതവവന്നീടുമെന്നതും നി
യതമായുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടാലും ഭയംവെണ്ടൊട്ടും ലക്ഷണമൊക്കയും
ത്വയിമംഗളാശംസികളാകുന്നു ॥ രക്ഷൊനാശത്തെസൂചിപ്പിച്ചീടുന്ന
നക്ഷത്രങ്ങളുദിച്ചു നില്ക്കുന്നതും വീക്ഷണംചെയ്തുകൊണ്ടാലും താ
വകപക്ഷത്തിൽ ജയംവന്നീടുംനിൎണ്ണയം ॥ ജ്യെഷ്ഠനാകുന്ന രാമനെ
ലക്ഷ്മണൻ ശ്രെഷ്ഠമാകും വചനങ്ങൾകൊണ്ടെവം പെട്ടന്നാശ്വസി
പ്പിച്ചുടൻ പിന്നെയുംകൊട്ടംകൂടാതെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ക
ണ്ടാലും ഭവാനെത്രയും വെഗെനമണ്ടീടുന്നൊരു വാനരസെനയാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടീടുന്ന പൊടികളെക്കൊണ്ടു സൂൎയ്യപ്രഭയെമറച്ചതും ॥
അംബരന്തന്നിലെത്രയും വെഗത്തൊടംബുദങ്ങൾ ഗമിക്കുന്നതു
പൊലെ നമ്മുടെസൈന്യം തെക്കെദ്ദിക്കൊക്കയും സമ്മൊദെന മറ
ച്ചിതാപൊകുന്നു ॥ കപിവീരന്മാരെല്ലാവരും നിജചാപലത്വത്തെ സ്പ
ഷ്ടീകരിച്ചിതാ ഗഭീരനദീതൊയത്തിൽ നീന്തുമ്പൊൾ വിപരീത
പ്രവാഹത്തെയുംകാണ്ക ॥ ഉത്സാഹത്തൊടിതാ ചിലരൊടുന്നു മ
ത്സരിച്ചു ചിലരിതാചാടുന്നു നിസ്സന്ദെഹം കിലികിലാശബ്ദവും ഭ
ത്സനവുംചിലർതമ്മിൽചെയ്യുന്നു ॥ യൌവ്വനത്തിൻതിളപ്പുകൊണ്ടെ
ത്രയും ഗൎവ്വിതരായ്ക്കരംപരത്തീട്ടിതാപൎവ്വതങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളുംതല്ലിസ്സ
ൎവ്വവുംതകൎത്തീടുന്നിതുചിലർ ॥ പൃചരാമെല്ലെയിളക്കുന്നിതു ചിലരുച്ച

ത്തിൽ ചിലർശബ്ദത്തെച്ചെയ്യുന്നു തച്ചുതമ്മിൽകളിയ്ക്കുന്നിതു ചില
രാശ്ചര്യത്താൽ ചിരിക്കുന്നിതുചിലർ ॥ എന്തിനുബഹുഭാഷണംചെ
യ്യുന്നു നിന്തിരുവടിതന്നുടെകാൎയ്യത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ ജീവനെ
യുമിവർ ചിന്തചെയ്യാതെ യത്നിച്ചീടാംദൃഢം ॥ കാങ്കരാഘവസൎവ്വ
ജ്ഞാ സുഗ്രീവൻതയ്ക്കലുള്ളൊരു ഭക്തിയെയുംഭവാൻ ശൃംഖലപൊട്ടി
ച്ചുള്ളഗജംപോലെലങ്കയെനൊക്കിപ്പാഞ്ഞിതാപൊകുന്നു ॥ യുദ്ധംചെ
യ്യുവാനാഗ്രഹിച്ചെത്രയും ബദ്ധപ്പെട്ടുള്ളസ്ഥാനത്തിൻഭംഗിയും പൃഥ്വീ
മണ്ഡലമിക്കപിവൃന്ദത്താലാസ്തൃതമായിരിപ്പതുംകണ്ടാലും ॥ ഇത്ഥമഗ്രജ
ൻതന്നൊടവനൊരൊ വൎത്തമാനങ്ങൾചൊല്ലിക്കൊണ്ടങ്ങിനെസത്വ
രംപലകാട്ടുമലകളുംപാൎത്തുകണ്ടുകൊണ്ടെല്ലാവരും കൂടിയാത്രചെയ്യാ
മഹേന്ദ്രാചലന്തന്നിലെത്തിനാർ രാമലക്ഷ്മണന്മാർമുദാ ॥ അപ്പൊ
ൾതന്നെഹരിഗളംതന്നിൽ നിന്നൊപ്പംരാഘവ ശ്രേഷ്ഠരിരുവരും ഉ
ൾപ്രമൊദമിറങ്ങിസ്സുഖാവാക മപ്രമെയദിനെശ സുതനൊടും ॥ അ
ല്പരല്ലാത്തവാനരന്മാരൊടും ക്ഷിപ്രമൊത്താമഹേന്ദ്രശിഖരത്തിൽ സു
പ്രസന്നരായ്ത്തന്നെ കരയെറിത്തൽപ്രദെശത്തിൽ നിന്നുനൊക്കീടു
മ്പൊൾ ॥ മുന്നിലങ്ങിനെ ഘൊരമകരാദിവൃന്ദസങ്കുലമായ വരുണ
ന്റെ മന്ദിരത്തെയുംകണ്ടു രഘുപതിചൊന്നാനാദിത്യ പുത്രനൊടീവ
ണ്ണം ॥ ഇന്നിവിടത്തിൽ സെനാനിവെശവും നന്നായ്ചെയ്യാലും
സൂൎയ്യസുതഭവാൻ പിന്നെമന്ത്രവിചാരവും വാനരരൊന്നിച്ചത്ര നമു
ക്കുചെയ്യീടണം ॥ മുന്നമാലൊചിച്ചുള്ള വഴികളിന്നൊന്നും കൂടിദൃഢ
മായുറപ്പിച്ചു തന്നെവെണം സമുദ്രംകടക്കുവാനെന്നറിഞ്ഞാലും ബാ
ലിസഹോദര ॥ ഉപായംകൂടാതിന്നു സമുദ്രത്തെക്കപിരാജ കടക്കുന്ന
തെങ്ങിനെ സപദിഭവാൻ സൎവ്വരൊടുംകൂടി ശുഭമാൎഗ്ഗങ്ങളാലൊചി
ച്ചീടുക ॥ ശത്രുബാധാവരാതെവഴിപൊലെ കാത്തുകൊള്ളണം സൈ
ന്യത്തെയുംഭവാൻ തത്രതത്രമറഞ്ഞരിവുകളെംപാൎത്തീടുമതുമാലൊചി
ച്ചീടണം ॥ അരുളപ്പാടിവണ്ണംശ്രവിച്ചപ്പൊളുരുഭക്തികയ്ക്കൊണ്ടാക
പീശനാഹരിജ്ജാതിപലവിധമെങ്കിലുംമൊരുമചെത്താജ്ജാതിയെയൊ
ക്കയും ॥ വെറെവെറെയിരുത്തി രക്ഷിക്കുവാനൊരൊരൊനാഥന്മാരെ
യുമെല്പിച്ചു പാരം പ്രീതനായ്ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ ചാരത്തങ്ങിനെ
ചെന്നുനിന്നീടിനാൻ ॥ ഉഗ്രശാസനനായിട്ടിരിക്കുന്ന സുഗ്രീവനെ
വാചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ അക്കപികളുമാദരിച്ചുവണ്ണം സൽക്കാരം
ചെയ്തിരിക്കുംദശാന്തരെ ॥ സാഗരത്തെയും കണ്ടുടനാരവരാകാശ
ത്തൊടുതുല്യമായങ്ങിനെ മെഘനാദംകണക്കെതി ഗംഭീരമാകുംശബ്ദ

വും സിന്ധുവിൽകേൾക്കുന്നു ॥ ഔന്നത്യമുള്ള കല്ലോലജാലത്തിൽ
ചന്ദ്രനുംഗ്രഹനക്ഷത്ര സംഘവും എന്നുവേണ്ട ഗഗനത്തിൽ കാണു
ന്നതൊന്നൊഴിയാതെ സർവ്വവുംകാണുകയാൽ ॥ ഇന്നുസാഗരമേതെന്നു
മാകാശംപിന്നെയേതെന്നും വേർതിരിച്ചീടുവാൻ നന്നയുണ്ടുവിഷ
മമെന്നിവണ്ണം മന്ദതവിട്ടുതങ്ങളിൽചൊല്ലിയും ॥ അക്കരെയ്ക്കുഗമിക്കു
വാനെത്രയുമാഗ്രഹത്തോടും വാനരവീരന്മാർ അക്കടലിന്റെവക്ക
ത്തെല്ലാവരും സൌഖ്യമായ്ത്തന്നെ വാണുകൊണ്ടീടിനാർ ॥ വാ
രിധിതീരെ സേനാനിവേശവും വീരൻരാഘവൻ ചെയ്തിട്ടനന്തരം
വാരിജാക്ഷിയായീടുംപ്രിയയുടെ ചാരുസൌന്ദര്യമോർത്തതി ദുഃഖേന
ചാരത്തങ്ങിനെ നിൽക്കുമനുജനോടൊരോന്നീവണ്ണം ചൊല്ലിത്തുട
ങ്ങിനാൻ ॥ ജനകന്റെതനൂജയെ കാണാഞ്ഞിട്ടനുജ മമസന്താപമ
ങ്ങിനെ ദിനംതോറുംവളൎന്നുവന്നീടുന്നുമനസ്സുംപരംഭ്രാന്തമായീടുന്നു॥
കാന്താദൂരത്തെന്നുള്ളിൽനിനച്ചിട്ടും ഹന്തശത്രുബലവാനെന്നിവണ്ണം
ചിന്തിച്ചിട്ടും വ്യസനമില്ലൊട്ടുമേ ബന്ധുവായികപീശനുണ്ടാകയാ
ൽ ॥ ഗതമായൊരുയൌവ്വനം പിന്നൊക്കപ്രതിയാനംചെയ്കില്ലെന്നു
നിർണ്ണയം അതുമാത്രംനിനയ്ക്കുമ്പോൾ സങ്കടമതിമാത്രംവളരുന്നുമാ
നസേ ॥ മല്ലാക്ഷിയാകുംസീതയെക്കട്ടിട്ടാക്കള്ള രാക്ഷസൻകൊണ്ടു
പോയീടുമ്പോൾ വല്ലഭനാഥപാഹിമാമെന്നവൾ ചൊല്ലിയമൊഴി
യെന്നെയുംകൊല്ലുന്നു ॥ പിന്നദക്ഷിണദിക്കിൽ നിന്നങ്ങിനെ വന്നീ
ടുന്നൊരു മന്ദവാതത്തോടായ് ചൊന്നാനെത്രയു മന്മത്തനെപ്പോ
ലെ നിന്നുദുഃഖം സഹിയാതെരാഘവൻ ॥ സീതാദേഹത്തിൽ സ്പ
ർശിച്ചുപോരുന്ന വാതമാമകഗാത്രത്തിലുംഭവാൻ വീതസംശയംസ്പ
ർശനംചെയ്താലും ഖേദത്തെയും കുറച്ചാലുമല്ലാനി ॥ ഏവമോരോ
രോഭ്രാന്തുപറകയും രാവുംപിന്നപ്പകലുമൊരുപോലെ ദേവിതൻ വി
രഹാഗ്നിയാലേറാവും ദേവൻതൻദേഹം കത്തിജ്ജ്വലിക്കയാൽ ആവി
ലതാപംകലൎന്നുള്ളവാക്കുകളീവണ്ണം കഥിച്ചീടിനാൻപിന്നെയും ॥ കീർത്തി
പ്പെട്ടദശരഥൻതന്നുടെ പുത്രഭാര്യയായിട്ടുംജനകന്റെപുത്രിയായിട്ടും
മാമകപ്രേമത്തിൻപാത്രമായിട്ടും ശോഭിച്ചജാനകീ ॥ പാർത്താലെങ്ങി
നെ രാക്ഷസീമദ്ധ്യത്തിലാർത്തിപൂണ്ടുകിടപ്പാൻ കഴിവരുംശത്രുസംഹാ
രംചെയ്തു ഞാനെന്നാണോധാത്രീപുത്രിതൻ ദർശനംപ്രാപിക്കും ॥ ചന്ദ്ര
ബിംബമുഖിയാകും സീതതൻസുന്ദരമാകും പ്രേമാർദ്രദൃഷ്ടിയെ എന്നുക
ണ്ടുഞാൻമാനസ സന്താപമൊന്നൊഴിയാതെദൂരക്കളഞ്ഞീടും ॥ ഏക
യായ്ശത്രുപീഡിതയായ്പരം സുഖഹീനയായ്മേവുമെൻ വല്ലഭാശോ

കസാഗരാന്തന്നിൽ മുഴുകുമ്പൊൾഹാകഷ്ടാ മമപൌരുഷതപംവൃഥാ ॥ ഇ
ങ്ങിനെപല സങ്കടവാക്കുകൾ മംഗലനാകുംരാമൻ പറയുമ്പൊൾസം
ഗതിചെയ്തു ലക്ഷ്മണനൊരൊരൊ ഭംഗിവാക്കുകൊണ്ടാശ്വസിപ്പി
ച്ചുടൻ ॥ സന്ധ്യാവന്ദനവുംചെയ്തിരുവരും ബന്ധുവാകുന്നസുഗ്രീവ
ൻതന്നൊടും അന്തമില്ലാത്ത വാനരന്മാരൊടും സിന്ധുതീരത്തിലൊ
ത്തുവാണീടിനാർ ॥ നക്തഞ്ചാരികൾക്കീശനാകും ദശവക്ത്രനും ത
ൻെറലങ്കയിൽ വന്നൊരുമൎത്യദൂതൻ പ്രവൃത്തിച്ചതൊക്കയുമൊത്തു
പിന്നയുംപിന്നയുമങ്ങിനെ സന്തപനായിത്തൻെറ ശിരസ്സല്പംതാ
ഴ്ത്തി ഭൃത്യരൊടിവണ്ണംചൊല്ലിനാൻ ॥ ഒരുവാനരൻവന്നഹൊ നമ്മു
ടെപുരിയിൽക്കടന്നെന്നല്ല സീതയെപരിചിൽക്കണ്ടു ഗൂഢവൃത്താ
ന്തങ്ങൾ പരിഭാഷണംചെയ്തുടൻ പിന്നയും ॥ ഒരുശങ്കയുംകൂടാതവ
ൻ മമഗിരികാനന ചൈത്യാദിയൊക്കയും ഉരുകൊപെനഭഞ്ജിച്ചു ല
ങ്കയെക്കരിയാക്കിച്ചമച്ചത്രാ കൂടാതെ ॥ ഘൊരവിക്രമമുള്ളൊരു രാ
ക്ഷസവീരന്മാരെയും കൊന്നതുമൊൎത്തിപ്പൊൾ ശൂരന്മാരെപറഞ്ഞാ
ലും ശൊഭനാപാരാതെന്തൊന്നു ചെയ്യാൽഭവിച്ചീടും ॥ ശ്രേഷ്ഠരെ
നിങ്ങൾചൊന്നാലും യുക്തമായുള്ളതെന്നിപ്പൊൾ നാംചെയ്യെണ്ടതെ
ന്തെന്നും ഒട്ടുംസംശയംവെണ്ട പലരുമായ്ക്കൂട്ടം വിട്ടാലൊചിക്കാ
തെ കാൎയ്യങ്ങൾഒറ്റുറിവുള്ളവരിഹചെയ്കയില്ലിഷ്ടമുള്ളൊരു മന്ത്രിപ്രവ
രരെ ॥ ഉത്തമന്മാരൊടൊത്തു പരമൈക മത്യത്തൊടെവിചാരിച്ചു
കൃത്യങ്ങൾ പാൎത്ഥിവന്മാർ വഴിപൊലെചെയ്യുന്നാ ലിത്തിരിപൊ
ലും ദൊഷംഭവിക്കുമൊ ॥ രാമനുംമുദാ സംഖ്യവിട്ടെത്രയും കെമ
ന്മാരാകും വാനരരൊന്നിച്ചു താമസമിപ്പൊളല്പവുംകൂടാതെ മാമകപു
രെ വന്നീടും നിൎണ്ണയം ॥ അതുകൊണ്ടിന്നിനിയ്ക്കും പുരത്തിന്നും മതി
മാന്മാരെ നിങ്ങൾക്കുംസെനക്കും ഹിതംമെലിൽ ഭവിപ്പാനൊരുവ
ഴി കഥിച്ചീടുക നീതിജ്ഞരെ നിങ്ങൾ ॥ ഈവണ്ണംനീതിയുക്തമായ
ുള്ളൊരു രാവണൻതൻെറ വാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ സാവധാനത്തിൽ
കൈകൂപ്പിത്തങ്ങടെ ദെവനൊടുണൎത്തിച്ചാരതിൽചിലർ ॥ ലൊകരാ
വണദെവ ഭവാനൊട്ടും വ്യാകുലതപം ഭവിപ്പാനിടയുണ്ടൊ നാകപൃ
ഷ്ഠംതൊട്ടുള്ളൊരുലൊകങ്ങളാകവെജയിച്ചിങ്ങിനെ വാഴുമ്പൊൾ ഭീ
കരനായിട്ടിന്നൊരുമാനുഷനാഗമിക്കുമൊ നമ്മുടെലങ്കയിൽ ॥ പു
ഷ്പകമെന്നുചൊല്ലുംവിമാനത്തെ നിഷ്പ്രയാസം ലഭിച്ചവനല്ലയൊ
സൎപ്പഭൂഷണനാകും ശിവങ്കൽനിന്ന പ്രകാരമീ ച്ചന്ദ്രഹാസത്തെയും
കെല്പെഴുംഭവാനിന്നുലഭിച്ചപ്പൊളല്പനൊടുണ്ടൊപെടിപ്പാൻസംഗതി

ദാനവെന്ദ്രനംതന്നുടെപുത്രിയെ മാനിച്ചെല്ലൊ ഭവാനിഹതന്നതും
വാനരന്മാർ നിരൂപിച്ചാൽതാവക മാനഹാനിക്കെല്ലതായ്വന്നീടുമൊ ॥
അന്തകൻതന്നെപ്പോരിൽജയിച്ചൊരു പങ്ക്തികണ്ഠനായീടുന്നനിന്നു
ടെ അന്തംചെയ്വാൻ മനുജനാളാകുമൊ ഹന്തരാൽഗത ചിന്തകള
ഞ്ഞാലും ॥ പൂർവ്വംദിഗ്ജയംചെയ്തു നടന്നപ്പോൾ സർവ്വക്ഷത്രിയ
വീരരെയുംഭവാൻ നിർവ്യാജംജയിച്ചില്ലയൊരാമന്റെ ഗർവ്വമവ്വണ്ണംത
ന്നെകളഞ്ഞീടാം ॥ മെഘനാദനായീടുന്നനിൻസുതനെകനല്ലയൊ
സംഗരത്തിൽപുരാ പാകശാസനൻതന്നെജ്ജയിച്ചതി വെഗാൽകൊ
ണ്ടുവന്നുബന്ധിച്ചതും ॥ പത്മസംഭവൻതന്നെഭവദീയ സത്മമാ
കുമിലങ്കയിൽവന്നൊട്ടും ഛത്മംകൂടാതെ സന്തുപാകയാ ലാത്മമൊ
ചനം പ്രാപിച്ചാനിന്ദ്രനും ॥ ഇന്നിവണ്ണംപരാക്രമിയാകുന്നൊരിന്ദ്ര
ജിത്തിനെ ത്തന്നെയയച്ചാലും എന്നാലായവൻ വാനരന്മാരൊടു
മൊന്നിച്ചങ്ങിനെ രാഘവന്മാരെയും കൊന്നുവെഗത്തിൽ താവക
സന്നിധൌ വന്നീടുംനൂനംഖെദംകളഞ്ഞാലും ॥ സാമാന്യക്കാരായു
ള്ളവരീവണ്ണം സ്വാമിയൊടുണർത്തിച്ചൊരനന്തരം താഴ്മയിൽതന്റെ
മന്ത്രിയായീടുന്ന യാമിനീചരനെവമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ ഉരഗാദെവദാ
നവഗന്ധർവ്വ ഗരുഡാദികളാലുമെതുമെളുവാൻ നിരൂപിച്ചാൽ കഴിയാ
തിരിക്കുമ്പോൾ ഹരികളെന്തുചെയ്യും ഭവാനൊടു ॥ വായുപുത്രൻ
പ്രമത്തരാകുന്നമ്മെ മായയാപുരാവഞ്ചിച്ചിട്ടല്ലയൊ കായനാശംവ
രാതെ തിരിച്ചങ്ങു പൊയതുംരജനീചരനായക ॥ ഭൂമിയിൽകപിജാ
തികളില്ലാതെ നാമിന്നാക്കുവൻ കല്പനകിട്ടിയാൽ താമസംവിനാ ത
ന്നാലുമാജ്ഞയെ രാമജാഭയം ദൂരെക്കളഞ്ഞാലും ॥ പ്രഹസ്തനെവം
ചൊന്നതുകെട്ടപ്പോൾ സാഹസാപരത്തിക്കൊണ്ടുദുർമ്മുഖൻ ബ
ഹുരൊഷേണ രാജമുഖാനൊക്കി സ്പൃഹിയാതെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാ
ൻ ॥ ദുഷ്ടനായിട്ടൊരുകപി നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ മുഴുവനുമിങ്ങിനെ
ചുട്ടുപൊട്ടിച്ച തൊക്കുമ്പൊൾകൊപവു മൊട്ടൊച്ചിത്തന്തന്നിൽ
ജ്വലിക്കുന്നു പൊട്ടന്നായതുകൊണ്ടിന്നവരെഞാ നൊട്ടുംവൈകാതെ
കൊന്നുവന്നീടുവൻ ॥ വജ്രദംഷ്ട്രനനന്തരംകൊപംകൊണ്ടുജ്വലിച്ചതി
ഗാംഭീര്യത്തൊടെവം ദുർജ്ജയപരിഘത്തെയെടുത്തെറ്റം ഗർജ്ജനത്തെ
യുംചെയ്തുകൊണ്ടൊതിനാൻ ॥ സുഗ്രീവാനുജന്മാരൊടൊരുമിച്ചു ജാ
ഗ്രതയൊടിരിക്കുന്നരാമനെ ഉഗ്രമായപരിഘത്തകൊണ്ടുഞാൻ നി
ഗ്രഹിച്ചിഹവന്നീടാംവെഗത്തിൽ ॥ ഉപായമൊന്നു വെറെയുംചൊ
ല്ലീടാം സപദിഭവാൻകെട്ടുകൊണ്ടീടുക കപടമാകും മാർഗ്ഗങ്ങൾകൂടാ

തെറിവുഭാജനം ചെയ്യാൻകഴിവരാ ॥ കാമരൂപംധരിച്ചുവാനെത്ര
യും സാമർത്ഥ്യമുള്ളരാക്ഷസരിൽ ചിലർരാമപാർശ്വത്തിൽചെന്നുമനു
ജന്മാർ നാമരൂപസമേതന്മാരായുരം പ്രേമഭാവം നടിച്ചുസംഭ്രാന്ത
രായ്ശ്യാമളാംഗനോടേവംകഥിച്ചിട്ടെ ॥ ഭരതാജ്ഞകൊണ്ടിന്നടി
യങ്ങൾ നിൻതിരുമുൻപാകെ വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ഉരുക്കൂട്ടിപ്പ
ടജ്ജനത്തെദ്രുതംവരുത്താകൈകേയീപുത്രനുമിട്ടിട്ടില്ല ॥ ഇത്ഥമോരോന്നു
ചൊല്ലിദ്ദശരഥപുത്രനുൾക്കാമ്പിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാക്കിസത്വരം
വഞ്ചിച്ചെല്ലാജ്ജനത്തെയുമന്നു ജീവനാക്കീടുമവരെന്നാൽ ॥ കുംഭക
ർണ്ണതനയൻനികുംഭനും സംഭ്രമംവിട്ടനന്തരമീവണ്ണം ജംഭാരിജിത്തി
ൻ താതൻപാദത്തെക്കുമ്പിട്ടെത്രയും കോപത്തോടോതിനാൻ ॥
നിങ്ങളെല്ലാരും രാജ്ഞീസമേതരായ്മംഗളത്തോടിവിടെ വസിച്ചാലും
അങ്ങുഞാൻ ചെന്നുരാഘവന്മാരെയും ചെങ്ങാതിമാരായ്മേവുന്നവ
രെയുംഭാഗ്യമൊട്ടും വരാതെ വധിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങുവന്നീടാം സന്ദേഹ
മില്ലമേ ॥ പിന്നെ വജ്രധനുസ്സുമിതുപോലെതന്നെനക്തഞ്ചരേശനോ
ടോതിനാൻ ഇന്ദ്രജിത്തഥയജ്ഞഘ്നൻ സുപ്തഘ്നൻവഹ്നികേതുരഭ
സൻരവിരിപു ॥ എന്നതൊട്ടുള്ള വീരനിശാചരരൊന്നൊഴിയാതെശ
സ്ത്രധരരായി നിന്നുകൊണ്ടതികോപേനരാക്ഷസ വൃന്ദനാഥനോടേ
വമുണർത്തിച്ചാർ ॥ അടിയങ്ങളിന്നെല്ലാവരും കൂടി വിടകൊള്ളട്ടെ
വൈരിയെക്കൊല്ലുവാൻ വടിവോടുടൻ രാഘവന്മാരെയുമടിച്ചങ്ങി
നെ സുഗ്രീവൻതന്നെയും മടികൂടാതെലങ്കയെച്ചുട്ടുള്ള തടിയെറുന്ന
വായുസുതനെയും പിടിച്ചൊന്നിച്ചുകൊന്നുടൻചോരയും കുടിച്ചി
ങ്ങു വന്നീടാമരക്ഷണനാൽ ॥ ഇത്ഥമോരോന്നു ചൊല്ലിപ്പരിഘാദി
ഹസ്തത്തിൽ ധരിച്ചതിനിൽക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരെത്താനൊക്കത്തടു
ത്തുകൊണ്ടുത്തമോത്തമനാകും വിഭീഷണൻ ഭക്തിജ്ഞാനവിനയാദി
സമ്പൂർണ്ണനെത്രയും നീതിശാസ്ത്രാർത്ഥതത്വജ്ഞൻ തത്രയുക്തമായുള്ള
വചനത്തെസ്സത്വരം കഥിച്ചീടിനാനന്നേരം ॥ ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവേമ
ദ്വചനത്തെയും കേട്ടാലും ഭവാനിന്നുവഴിപോലെ ഒട്ടുംസംശയമി
ല്ലിതുചെയ്യുന്നാൽ കിട്ടീടുംതവസൌഖ്യവും മേൽക്കുമേൽ ॥ സാമ
ദാനഭേദങ്ങളാലിക്കാലം രാമനെജ്ജയിച്ചീടാൻകഴിവരാ സ്വാമിൻ
യുദ്ധത്തിലും ജയം കിട്ടുവാൻ കാഴ്മാനില്ലല്ലോമാർഗ്ഗം നിനയ്ക്കുകിൽ ॥
ഭാഗ്യഹീനരിലും വിഷയാദിയിലാഗ്രഹിച്ചു വലയുന്നവരിലും വിഗ്ര
ഹമാകുന്നാലാമുപായത്താൽ നിഗ്രഹം ലഭിച്ചീടുമസംശയം ॥ അ
ന്ധാളിത്തമില്ലാത്തവനായിട്ടും ഹന്തയുദ്ധത്തിന്നു ദൃക്തനായിട്ടും

സ്വാന്തസംഭൃതരൊഷാദി ദൊഷത്തെ സ്സന്തതം ജയിച്ചുള്ളവനായി
ട്ടുംമരുവീടുന്ന രാമനെക്കൊല്ലുവാനൊരു പൂരുഷനുണ്ടൊ ജഗത്തിങ്കൽ
കുരങ്ങന്മാരിലെകൻ സമുദ്രത്തെ തരണംചെയ്തു ഭീതിയെന്യെ പു
രാ ॥ സുരന്മാരാലും ദുഷ്കരകൎമ്മങ്ങളരിമന്ദിരെ നിൎഭയം ചെയ്തില്ലെ
പരസൈന്യത്തിൻ വീൎയ്യമറിയാതെ പരിഹാസവചനം പറകൊ
ല്ല ॥ ഊറ്റമെറും ഭവാനൊടു രാഘവൻകുറ്റം പണ്ടൊന്നുംചെ
യ്തിട്ടുമില്ലല്ലൊ കാറ്റക്കാർവെണീസീതയെ നിന്നുടെമിറ്റത്തുകൊണ്ടുവാ
നെന്തഹൊ സംഗതി ॥ ഖരാദിവധംചെയ്തതും തന്നുടെ ശരീരത്തി
ന്റെ രക്ഷയ്ക്കെന്നൊൎത്താലും ഒരു ദൊഷവുമിങ്ങൊട്ടു ചെയ്യാത്ത
പുരുഷന്റെ സതിയാകുംഭാൎയ്യയെ ॥ പരംവഞ്ചിച്ചപഹരിച്ചിന്നു
നിൻ പുരം പ്രാപിപ്പിച്ചുള്ളൊരവസ്ഥയെ നിരൂപിക്കുകിൽ ദുഷ്കീൎത്തി
ക്കുംഭവാൻ ദുരിതത്തിന്നും പാത്രമായ്വന്നീടും ॥ ആയുസ്സുംതപകൊ
ശവും രാജ്യവും പ്രായെണനശിച്ചീടുമിതുമൂലം ന്യായമൊകുലനാശ
ത്തെച്ചെയ്യുവാനായിട്ടിന്നു ഭവാൻതുടരുന്നതും ॥ ധൎമ്മതല്പരനായി
ട്ടിരിക്കുന്ന നിൎമ്മലനാകും രാമന്റെപത്നിയെ ഇമ്മഹീതലന്തന്നിലി
രുത്തിയാൽ നമ്മുടെകുല നാശംഭവിച്ചീടും ॥ അതിനാൽകൊടുത്തീ
ടുകസീതയെ വിധിപൊലെ രഘുപതിക്കായിട്ടു മതിയിലാശവച്ചുനി
ഗൎവ്വുകൊണ്ടുതകാതിരുന്നെന്നാകിൽശ്രീരാമൻ ശിതബാണങ്ങൾകൊ
ണ്ടുനിന്മന്ദിരം ശതധാതകൎത്തീടുമെന്നൊൎത്താലും ॥ സുസമൃദ്ധികുല
ത്തിന്നുണ്ടാകുവാൻ പ്രസാദിപ്പിച്ചീടുന്നെൻഭവാനെഞാൻ അസൽ
സംഗവുംകൊപവും ദൂരത്താക്കിസജ്ജിച്ചാലും ലങ്കാധിനായക ॥
കൊപാധൎമ്മസുഖയശൊനാശനം പാപവൎദ്ധനമെന്നുമറിഞ്ഞിപ്പൊ
ൾ ഭൂപതെ കീൎത്തിസൌഖ്യാദി വൎദ്ധിപ്പാൻ ശൊഭനധൎമ്മമാലംബി
ച്ചീടുക ॥ യുക്തിചെൎത്തിട്ടീവണ്ണം വിഭീഷണൻ യുക്തംപൊലെവ
ണങ്ങിനിൽചൊന്നൊരു സത്യവാക്കുകൾ കെട്ടഥരാവണൻ ഭൃത്യന്മാ
രെയുമൊക്കപ്പിരിച്ചുടൻ രാത്രിയാകയാൽതന്നുടെ സുന്ദര പത്തന
ത്തിൽ പ്രവെശിച്ചു മെവിനാൻ ॥ കാലത്തെകൃത്യംചെയ്തുവിഭീഷണ
നാലൊചിക്കുവാൻ പിന്നെയുംജ്യെഷ്ഠന്റെ ശൈലശൃംഗസമാനമു
യൎന്നുള്ളാലയത്തിലെയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ ഗന്ധൎവ്വാവാസം
പൊലെയുമഗ്നിതൻ ബന്ധുതന്റെഭവനത്തെപ്പൊലെയും കാന്തഭൊ
ഗവതീപുരിപൊലെയും ചന്തമുള്ളൊരു രാവണമന്ദിരെ ॥ ചെന്നനെ
രം വരമാകുമാസനം തന്നിൽനക്തഞ്ചരന്മാരാലാദരാൽ വന്ദിതനാ
യ്മരുവുന്നൊരഗ്രജൻ തന്നെക്കണ്ടുവണങ്ങിവിഭീഷണൻ ॥ മന്ത്രിമാ

രൊട്ടമൊത്തു വിജനത്തിൽ മന്ത്രാലൊചന ചെയ്തുവസിക്കുന്ന പങ്ക്തി
കണ്ഠന്നരികത്തുചെന്നതി ബന്ധുതകലൎന്നിങ്ങിനെ പിന്നെയും ॥ ഹി
തമായിട്ടും ഹെതുമത്തായിട്ടു മതിസാന്ത്വമായിട്ടും പലവിധാസ്തുതി
പൂൎവ്വമായിട്ടുംദശാനന പദംകൂപ്പി പ്പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഏതൊ
രുദിനാതന്നെവന്നാഗ്രജ സീതയുമിപ്പുരത്തിന്നകത്തായി ഖെദസൂചക
ദുൎന്നിമിത്തങ്ങളും ജാതമായുന്നിതൻതൊട്ടിങ്ങിനെ ॥ നെയ്യുകൊരി
യൊഴിച്ചാലുമൊട്ടുമെ തീയ്യുകത്താതെ തന്നെപുകയുന്നു അഗ്ന്യാഹ
വ്യങ്ങളിൽവന്നുറുമ്പുകൾ പയ്യപ്പയ്യെ വിലസിനടക്കുന്നു ॥ ആന
കൾക്കുംമദമില്ലാതാകുന്നു ദീനദീനം നദിക്കുന്നിതശ്വങ്ങൾ നാനാദി
ക്കിലുംകൂട്ടമായ്വായസ മൂനാസൂചിപ്പിച്ചൊറാങ്കരയുന്നു ॥ രണ്ടുസന്ധ്യ
യ്ക്കുംവന്നുഗൊമായുക്കളിണ്ടലെന്നിയെ ശബ്ദത്തെച്ചെയ്യുന്നു കണ്ടിട്ടു
ന്നുവിമാനങ്ങളിൽതവ കൊണ്ടാടിഗൃദ്ധ്രംവന്നിരിക്കുന്നതും ॥ ഏവ
മൊരൊരൊദുൎന്നിമിത്തങ്ങളും താവകപുരെകാണുകകാരണാൽ ആ
വിലത്തവ ചെരാതിരിക്കുവാൻ ദെവിയെക്ഷിപ്രം രാമന്നുനൽകുക ॥
ഇന്നുസീതയെ നൽകാതിരുന്നെന്നാൽ വന്നിടുംനമുക്കൊക്കെയുംദു
ഷ്ടം എന്നുവെണ്ടകുലവുംനശിച്ചിടും നന്നായാലൊചിച്ചാലുംഭവാ
നിപ്പൊൾ ॥ മന്നവഭവാൻ മന്മൊഴികെൾക്കുകിൽ സന്ദെഹംവിട്ടു
കിട്ടുംശുഭാതവ അന്യഥാചെയ്യാൽ നാശവുംവന്നിടും പിന്നെനിന്മ
നംപൊലെചെയ്തിടുക ॥ അക്കാലത്തുരയ്ക്കെണ്ടഗുണദൊഷ മൊക്കെ
യുംപരിപൂൎണ്ണമായുള്ളൊരു വാക്കുകെട്ടൊരുനെരം ദശമുഖനിക്കണ്ണെ
ക്കുപാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഒട്ടുംഭീതിയില്ലെന്നുടെമാനസെ ശ്രെഷ്ഠ
യാകുമിവളെക്കൊട്ടുക്കുമൊ നാട്ടിലാരുമില്ലെന്നെജ്ജയിക്കുവാൻ ധാ
ൎഷ്ട്യമൊന്നുംപറയെണ്ടനിയിപ്പൊൾ ॥ തനിക്കിഷ്ടംവരുവാൻപറഞ്ഞു
ള്ളൊരനുജൻതന്നെധിക്കരിച്ചീവണ്ണം മനതാരിൽ പലവിധചിന്ത
യൊടനങ്ങാതെ ദശാനനൻമെവിനാൻ ॥ കുറച്ചാലൊചിച്ചന്നെ
രംരാവണൻ പിരിച്ചിടിനാൻ സൎവ്വജനത്തെയും പുരത്തിൽചെന്നു
സീതയെചിന്തിച്ചു പരിക്ഷീണമനസ്സൊടവൻപിന്നെ ॥ അക്കാല
ത്തുതാൻചെയ്യെണ്ടകൃത്യങ്ങ ളൊക്കയുമാപ്തരൊത്തുനിനച്ചുടൻ ശീ
ഘ്രംശ്രെഷ്ഠരഥത്തിൽകരയെറി നിൎഗ്ഗമിച്ചാൻ സഭയ്ക്കായിപ്പിന്നെയും
ശസ്ത്രപാണികളായത്തദാരാവണ ഭൃത്യന്മാരുമനെകം പുരൊഭാഗെ
ആൎത്തുഘൊഷിച്ചുകമ്പടിയായ്പല വാദ്യഘൊഷസമെതം നടകൊ
ണ്ടാർ ॥ ഛത്രചാമരശംഖാദിയെച്ചിലർ ഹസ്തന്തന്നിലെടുത്തുകൊ
ണ്ടങ്ങിനെ പാൎശ്വപെന്ദ്രന്റെ പിന്നാലെയുംബഹു ഭക്തികൈക്കൊണ്ടു

യാനംചെയ്തീടിനാർ ॥ വെൺകൊറ്റക്കുടവന്നൊരു രാക്ഷസൻ പൊൻകി
രീടത്തിന്മൊളിൽപിടിക്കയും ലങ്കേശന്നിരുഭാഗെനിന്നന്യന്മാർ ശ
ങ്കവിട്ടഥചാമരംവീശിയും ॥ ഏവംരാക്ഷസ സംഘത്താലെത്രയും
രാവണൻ പരിപൂജിതനായ്തദാ ദെവശില്പികൃതസഭയിൽ ബഹു
സാവധാനത്തിൽ ചെന്നുകരെറിനാൻ ॥ പിന്നെക്കാൎയ്യങ്ങളാലൊ
ചിപ്പാനവൻ തന്നുടെമന്ത്രിമാരെവരുത്തുവാൻ സന്ദെഹംവിനാദൂ
തരെവിട്ടുതൻ സന്നിധൌവരുത്തീടിനാൻവെഗത്തിൽ ॥ പ്രഹസ്താ
ദികളെല്ലാവരുംവന്നു സഹസ്താംകുപ്പിനില്പതു കണ്ടപ്പൊൾ മഹാരാ
ജാവും തന്നുടെപാൎശ്വത്തിൽ ബഹുമാനിച്ചവരെയിരുത്തിനാൻ ॥ ത
ത്രവെഗാം വിഭീഷണനുംതന്റെ ചിത്രമാകുംരഥത്തിൽകരയെറി എ
ത്തിജ്യെഷ്ഠന്റെ പാദാഭിവന്ദനംഭക്തിയൊടുടൻചെയ്തൊരനന്തരം ॥
അഗ്രജനാകും രാവണനാൽബഹുസൽകൃതനായിത്തന്നെയവിടത്തി
ൽ നിഷ്കളങ്കനായിട്ടുമവൻബഹു ജാഗ്രതയൊടിരുന്നാൻ വരാസനെ ॥
മാനിച്ചെല്ലാവരെയുംയഥാക്രമമൃനംകൂടാതിരുത്തിദ്ദശാനനൻവാനവ
ൎമ്മാദ്ധ്യെദെവെശനെപ്പൊലെ താനുംശൊഭിച്ചാനസ്സഭാമദ്ധ്യത്തിൽ ॥
ദശകന്ധരനെല്ലാജ്ജനത്തെയും പ്രശംസിച്ചവസിപ്പിച്ചനന്തരം കശ
ലാ തനിക്കുണ്ടായ്വരുവാനായ്ഭൃശാ ധീരതയൊടെവംചൊല്ലിനാൻ ॥
അല്ലയൊ പ്രഹസ്താദികളെനിങ്ങളെല്ലാരും മമബന്ധുക്കളാകയാൽ
നല്ലപൊലെ വിചാരിച്ചുവെഗത്തിൽ ചൊല്ലീടെണം ഹിതമാകുംമാ
ൎഗ്ഗത്തെ ॥ ഓരൊരൊജനാ തന്നുടെപക്ഷത്തെ വെറെവെറതിരിച്ചു
ചൊല്ലീടണം ആറുമാസമായ്നിദ്രചെയ്തീടുന്ന വീരനാകുമനുജനും
രാമന്റെ ദാരപ്രാപ്തിയറിഞ്ഞിട്ടില്ലായതും ചാരത്തായ്നിന്നു കെൾ
ക്കെട്ടെചൊല്ലീടാം ॥ ജനകന്റെസുതയാകുംസീതയെ മനുജശത്രുവാ
യൊരുരാമന്റെ ഘനമൊദാൽചതിച്ചുഞാൻ ദണ്ഡക വനംതന്നിൽനി
ന്നാനയിച്ചീടിനെൻ ॥ ഇത്രകാലമായിട്ടുമവളെന്നൊടൊത്തിരിക്ക
വാനിച്ഛിക്കുന്നില്ലൊട്ടും തത്തുല്യയായി വെറെയൊരുത്തിയു മിത്രി
ലൊകത്തിലില്ലെന്നും നിൎണ്ണയം ॥ ശാരദെന്ദുസമാനമുഖാംബുജാ സാ
രസെക്ഷണാ സൎവ്വാംഗസുന്ദരീ പാരാതിന്നിവളെകണ്ടുമാരന്റെ മാ
രികൾക്കൊരു ലാക്കായിതീൎന്നുഞാൻ ॥ ഉപെക്ഷിക്കുവാനാളല്ല സീ
തയെ ശ്ലാഘംചെയ്യുന്വത്സരമായുസ്സും ശുഭഗാത്രിതൻ ചിന്തയാ
ശ്രാന്തനായ് സംഭയനായ്വസിക്കുന്നെൻസൎവ്വദാ ॥ സംഗരത്തെത്ത
രിച്ചിന്നു ശത്രുക്കളാഗമിപ്പതു മെക്ഷകിൽദുൎഘടം ഭാഗധെയവുംദൈ
വെശ്ശയുംതന്റെ യൊഗവുംപാൎക്കിലാൎക്കറിയാമിഹ ॥ വാനൊർനാ

ഥനെമഷിപ്രാജയിച്ചോരു മാനിയാകുമിനിക്കുവിചാരിക്കിൽ മനുഷ്യ ന്മാരെക്കൊണ്ടുളവാകുമൊ ദീനതന്നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുചൊല്ലുക ॥ സീതയെക്കൊടുക്കാതെതന്നെരഘു നാഥനെനിങ്ങൾ ചെന്നുകൊന്നീടണം ബാധകൂടാതതിന്നുള്ളമാൎഗ്ഗങ്ങൾ സാധുവാംവണ്ണമാലൊചിച്ചീടുക ॥ പഞ്ചബാണശരാൎത്തനായീവണ്ണം മഞ്ജുമഞ്ജും മുഖമുള്ളരാവണൻ വാഞ്ഛരാനുരൂപംചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊളഞ്ചാതെകുംഭകൎണ്ണനരചെയ്താൻ ॥ കഷ്ടംകഷ്ടമീമന്ത്രവുംസീതയെ കട്ടീടാൻഗമിച്ചീടുമ്പൊൾചെയ്യേണ്ട ഒട്ടുംസംശയമില്ലിവൾകാരണം കെട്ടുപൊകുംനിൻ പട്ടണമൊക്കയും ॥ അങ്ങെക്കൊട്ടും സദൃശമല്ലിത്തൊഴിൽ ഭാഗ്യ ചൊല്ലുന്നവനല്ലഞാനിഹ എങ്ങുംന്യായം തൊറാതെനടക്കുകിൽ മംഗളംവരും സന്ദെഹമില്ലമെ ॥ ന്യായമീവണ്ണമെങ്കിലുംനിന്നുടെ മായാമൊഹമനുസരിച്ചിന്നുഞാൻ സായുധനായ്ഗമിച്ചു രിപുകുല കായനാശംവരുത്തിത്തന്നീടുവൻ ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെഹനിച്ചുഞാൻ സാമൊദാഹരി സൈന്യത്തെത്തിന്നുംവൻ കാമംപൊലിന്നുമദ്യംകുടിച്ചിഹ സ്വാമിൻവാണാലും വിജ്വരനായ്തന്നെ രാമനാശത്തെകെൾക്കുമ്പൊൾ സീതയും താമസംവിനാസ്വാധീനയായ്വരും ॥ മഹാരാജാവതിക്രുദ്ധനെന്നതും മഹാപാൎശ്വനറിഞ്ഞിട്ടനന്തരം മുഹൂൎത്തംനെരംചിന്തിച്ചുനാഥനെ സ്വാഹസ്തംകൂപ്പി വന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ വിശ്വനാഥഭവാനെ ജയിക്കുവാൻ വിശ്വത്തിൽ പാൎത്താലെവനുണ്ടായ്വരും കാൎയ്യഭാവാ ടിഞ്ഞിഹ സീതയെവശ്യയാക്കിസ്സുഖെന രമിച്ചാലും ॥ സ്വാധീനയായി വന്നില്ലവളെങ്കിലാധിവിട്ടു ബലാൽക്കരിച്ചങ്ങിനെ പാദരണ്ടുംപിടിച്ചുമൎത്താക്കാമബാധ തീരുമാറാറം രമിച്ചാലും ॥ മാരസങ്കടംതീൎന്നെന്നാൽ ശത്രുക്കൾനെരെ വന്നാലവരുടെ വിക്രമംസാരമില്ലാതെയാക്കിയയക്കുവാൻ ധീരനാകുംഭവാനുണ്ടൊരുഷ്ടടാ ॥ സ്വസ്ഥനായ്ഭവാനത്ര വസിച്ചാലും ശത്രുസംഹാരംഞങ്ങൾചെയ്തീടുവൻ ഇത്തരംമഹാപാൎശ്വൻ പറഞ്ഞപ്പൊളുത്തരംദശകന്ധരൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ അല്ലയൊമഹാപാൎശ്വ നിൻ വാക്കുകളെല്ലാമെത്രയുമല്ലതന്നാകിലും കള്ളാവിട്ടെന്റെ പൂൎവ്വവൃത്താന്തത്തെച്ചൊല്ലാം ഗൂഢമെന്നാകിലുംകെട്ടാലും ॥ പുഞ്ജികസ്ഥലിയെന്നുപെരായുള്ളമഞ്ജുവാണിയായീടുംസുരസ്ത്രീയെരഞ്ജിപ്പെന്യെവഴിക്കുബലാൽഞെരിച്ചുജ്ജസാ ഞാൻചെന്നംഗീകരിക്കയാൽ ॥ ബ്രഹ്മദെവനതൊക്കെയറിഞ്ഞെന്നിൽ ചൊമ്മെകൊപിച്ചു ശാപത്തെനൽകിനാൻ സമ്മതംകൂടാതിന്നിമെൽനിയ്യൊരുപെണ്മണിയെച്ചെന്നംഗീകരിച്ചെ

ന്നാൽ നിമ്മഷ്യാദിയാകും നി.ൻതലനൂറായമ്മഹീതലെപൊട്ടി വീണി
ടട്ടെ ॥ ഇപ്രകാരമായുള്ളൊരു ശാപമെന്നുൾപ്പൂവ്വിൽ സദാ ചിന്തി
ക്കകൊരണ്ണാൽ അപ്പതിവ്രതയാകുന്ന സീതയെ ത്തല്പെ ചെക്ദവാനി
ശ്ചികുന്നില്ലഞാൻ ॥ അതുകൊണ്ടാദ്ദശരഥൻ തന്നുടെ സുതനാകുന്ന
രാമനെ ഞാൻതന്നെ ശിതബാണങ്ങൾവഷിച്ചുവെഗെന വധിച്ചിട്ടി
വളെ വശത്താക്കുവൻ ॥ ഭൂതനാഥസഖാവിൻ സഹജൻെറ നീതി
ശാസ്ത്രവിരുദ്ധവചനത്തെ സൊദരനാംവിഭീഷണൻ കെട്ടെവം സാ
ദരംജ്യെഷ്ഠൻ തന്നൊടുണത്തിച്ചാൻ ॥ ഹിതംകിട്ടുവാനുള്ളതല്ലിന്നു
നീ കഥിച്ചീടുന്നതൊന്നും ദശാനന കഥം സീതയാകുന്നൊരു സപ്പ
ത്തെ രതിയ്ക്കായ് ഭവാനാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു ഇതുഹെതുവായ് നമ്മുടെ വം
ശവും ഹതമായ്വരുമില്ലൊരുസംശയം ॥ പവ്വതൊപമന്മാരാകും വാ
നരർ സവ്വദിക്കും വളയുന്നതിൻമുൻപിൽ ഗവ്വന്യെരാമനായ്ക്കൊണ്ടു
സീതയെസ്സവ്വഥാ കൊടുത്താലും മടിയ്ക്കാതെ ॥ രാക്ഷസശിരസ്സൊക്ക
യും രാമൻെറ തീക്ഷ്ണശസ്ത്രങ്ങൾ ഖണ്ഡിച്ചീടും മുൻപിൽ രക്ഷൊനായ
കരാമന്നു നൽകുക ലക്ഷണവതിയാകുന്ന സീതയെ ॥ കുംഭകണ്ണനു
മിന്ദ്രജിത്തുംപിന്നെ വയ്മ്പനാകുംഭവാനും പ്രഹസ്തനുംകുംഭനുംമഹാ
പാശ്ചനും വയ്മ്പരിൽമുൻപനാകുംമഹാകായനുന്തഥാ ॥ ജൃംഭനാ
കുംമഹൊദരനും പിന്നെകുംഭകണ്ണസുതന്മാരും വജ്രനും ഇന്നിച്ചൊ
ന്നവരാരുംദശരഥ നന്ദനൻ തൻെറമുന്നിൽനിന്നീടുവാൻ സന്ദെഹ
മില്ലശക്തരായ്വന്നീടാ പിന്നെമററുള്ളവർമതിയാകുമൊ ॥ ദെവദെവ
നാകുന്നൊരുരാഘവൻ രാവണഭവാൻ തന്നെക്കണ്ടെന്നാകിൽ ജീവ
ഹാനിവരുത്തുമെന്നൊത്തുനീ ദെവിയെരാമനായ്ക്കൊണ്ടുനൽകുക ॥ ഉ
ത്തമനാകുംസൊദരനസ്സഭാ മദ്ധ്യെനിന്നുകൊണ്ടെവം പലവിധം യു
ക്തി യുക്തമായ് ചൊന്നതു കെട്ടപ്പൊ ളുത്തരമാപ്രഹസ്തനുര ചെ
യ്താൻ ॥ യക്ഷകിന്നര ഗന്ധവ്വദെവതപക്ഷിപന്നഗ ജാതികളൊക്ക
യുംരാക്ഷസരെഭയപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പൊൾ ശിക്ഷിപ്പാനിന്നു മത്ത്യനാളാകു
മൊ ॥ രാജാവിന്നൊട്ടും ശ്രെയസ്സല്ലാതുള്ള വ്യാജയുക്തപ്രഹസ്ത വചാ
നത്തെപൂജിക്കാതെവിഭിഷണൻ പിന്നെയുംഭ്രാജമാനവചനമുരചെ
യ്താൻ ॥ പ്രഹസ്ത നീയും രാക്ഷസരാജനും മഹാപാശ്ചാദി നക്തഞ്ച
രന്മാരും മഹാനാകുംരഘുപതിയെക്കുറിച്ചിഹ ചൊല്ലിയതെല്ലാം വൃ
ഥാതന്നെ ॥ രാമനെരണന്തന്നിൽ ജയിക്കുവാൻ നാമിന്നൊത്താൽ
കഴിവരാനില്ലന്നയം സ്വാമിയ്ക്കെററമനത്ഥകരമാകും വാമവാക്കുര ചെ
യ്വതുംനന്നല്ല ॥ തൊണികൂടാതെ വാരിധിക്കപ്പുറം പൊണമെന്നുനി

നച്ചാൽ കഴിവരാ നാണിക്കേണ്ടതുപൊലെയാകും രാമ പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാനിച്ശിച്ചാൽ ॥ ധൎമ്മനിഷ്ഠയു മസ്ത്രശസ്ത്രാദിതൻ സമ്യക്കായുള്ളറിവും പടുത്വവും സന്മാൎഗ്ഗാതെറാതുള്ള ഗമനവും ചെമ്മെയുള്ളവർ യുദ്ധത്തിൽ തൊല്ക്കുമൊ ॥ ഇങ്ങിനെയുള്ള സൎവ്വഗുണങ്ങളും മംഗലനാകുംരാമനുണ്ടാകയാൽ ഭംഗമപ്പുറത്തുണ്ടാകുവാനൊട്ടും സംഗതിവരാദുൎമ്മന്ത്രചിന്തയാ ॥ ആൎത്തിപൂണ്ടുമരുവുന്നനാഥന്റെകീൎത്തിയെക്കെടുത്തീടുവാനായിഹ മിത്രരൂപെണവാഴുന്നനിങ്ങളും ശത്രുവായ്ത്തന്നെവന്നീടും നിൎണ്ണയം ॥ ശത്രുപക്ഷത്തിൻ വൃദ്ധിക്ഷയാദിയും നിത്യവുംനിജവൃദ്ധിക്ഷയാദിയുംബുദ്ധ്യാചിന്തിച്ചുചൊല്ലുന്നവനെല്ലൊ ഭൎത്താവിൻഹിതം ചൊല്ലുന്നമന്ത്രിയും ॥ ആയതുകൊണ്ടിന്നെല്ലാജ്ജനത്തിന്നും കായനാശം വരാതെയിരിപ്പാനും ശ്രെയസ്സെററംഭവിപ്പാനും സീതയെ ന്യായമായ്ദ്രുതം രാമന്നുനൽകുക ॥ ഇന്ദ്രദെശികതുല്യമതിയാകും തന്നുടെ പിതൃവ്യൻചൊന്നവാക്കുകൾ ഒന്നൊഴിയാതെകെട്ടുഥകൊപത്തൊടിന്ദ്രജിത്തെവം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ താതസൊദരനിൎമ്മലകുലത്തതിൽ ജാതനായൊരു പൂരുഷനല്ലയൊ ഭൂതപൂൎവ്വമല്ലെല്ലൊമനുജരെ ഭീതിപൌലസ്ത്യ വംശജൎക്കൊൎക്കുമെ ॥ ബലവീൎയ്യപരാക്രമശൌൎയ്യാദി ജ്വലിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നനമ്മുടെ കുലത്തന്നിലിന്നെകൻവിഭീഷണനലംഭീരുവായ്വന്നുജനിച്ചല്ലൊ ॥ ഹന്തഭീരുതയെരംഭവാനിപ്പൊളെന്തിന്നാണെവം ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നു ചിന്തിച്ചാലെകരാക്ഷസനാൽത്തന്നെ ഹന്തവ്യന്മാരായ്വന്നിടും ശത്രുകൾ ॥ ഗീൎവ്വാണെശനെ യുദ്ധത്തിൽവെന്നുഞാൻ ഗൎവ്വംതീൎത്തുപറഞ്ഞയച്ചില്ലയൊ പൎവ്വതംപൊലുള്ളൈരാവതത്തിന്റെ സൎവ്വദന്തത്തെയും പറിച്ചില്ലയൊ ॥ വിക്രമമെവമുള്ളൊരിനിയ്ക്കിപ്പൊൾ മൎക്കടത്തെയുംമൎത്ത്യനെയുംകണ്ടാൽ ഉൾക്കാമ്പിൽഭയമുണ്ടാകുമൊഭവാ നിക്കണക്കുവികത്ഥനംചെയ്യേണ്ട ॥ പാകവൈരിജിത്തെവംപറയുന്ന മൊഘവാക്കുകൾ കെട്ടുവിഭീഷണൻ വെഗമുത്തരം ചൊല്ലിനാൻജ്യെഷ്ഠന്റെഭാഗധെയംനശിക്കാതിരിക്കുവാൻ ॥ ബാലനാകുംനിനക്കിന്നുണ്ടൊമന്ത്രമാലൊചിക്കുവാനുള്ളൊരുപാടവം കാലദെശാദ്യവസ്ഥയറിവാനും ശീലംകെട്ടൊരു നീമതിയാകുമൊ ॥ അതിബാലനായ് സാഹസശീലനായ്മതിഹീനനായ് ദുൎമ്മാൎഗ്ഗവൎത്തിയായ് കദനപ്രിയനായ്മെവും നിന്നെയീസ്സദസ്സിൽവരുത്തിച്ചവനുംശഠൻ ॥ ഇന്നുനിന്നെയുമായവൻ തന്നെയും കൊന്നാലന്യന്മാൎക്കൊക്കെ ശുഭംവരും അന്യഥാചെയ്യുലികുലമിവക ദുൎന്നയംകൊണ്ടു തന്നെക്ഷയിച്ചിടും ॥ ബ്രഹ്മദണ്ഡ

സമമാകാരാമൻെറ വന്മഹാസ്ത്രസമൂഹാതൾക്കവാൻ ഇമ്മഹീതലാന്ത
ന്നിലിന്നാരുമില്ലോൎമ്മചെയ്യുകൊണ്ടാലും വഴിപോലെ ॥ അതുകൊണ്ടി
ന്നുരാക്ഷസെശഭവാ നതുലംകാഴ്ചദ്രവ്യത്തോടുംകൂടിസ്ഥിതിയാൎകുംജന
കജയെരഘുപതിപാദാംബുജെവച്ചാൽശുഭമാവരും ॥ ജ്യെഷ്ഠനെറാം ഹി
താവരുവാനെവം ശിഷ്ടനാകുംവിഭീഷണൻചൊന്നൊരു ശ്രെഷ്ഠവാ
ക്യംകെട്ടത്രയും കൊപത്തൊടിഷ്ടംവിട്ടുപറഞ്ഞാൻ ദശമുഖൻ ॥
സൎപ്പമൊന്നിച്ചും ശത്രുക്കളൊന്നിച്ചു മിപ്രദെശെവസിക്കാമൊരുവി
ധാ ഇപ്രകാരം കഥിക്കുന്ന നിന്നൊടൊത്തല്പനെരം വസിക്കുകയി
ല്ലിനീ ॥ ആധിനാശാദി ജ്യെഷ്ഠനണ്ടായ്വന്നാൽ പ്രീതിതന്നെസഹ
ജന്മാക്കെന്നതും ജ്ഞാതിതൻെറ സ്വഭാവമെന്നുള്ളതുംബൊധമുണ്ടെ
ന്നുതൊന്നനിനക്കിഹ ॥ ജാതിയിലെകൻ ശ്രെഷ്ഠനായ്കണ്ടിതെ ജാ
തനായ്വന്നു കണ്ടുവെന്നാകിലൊ ഭെദിപ്പിച്ചു ചതക്കുവാനീവണ്ണമൊ
തീടുന്നതും തത്സ്വഭാവന്തന്നെ ॥ വ്യാലകരിൽനിന്നുള്ളഭയംപൊലെ
വലുതായില്ലിന്നു മറെറാരുഭീതിയും ഉലകിൽപാൎത്താലൊക്കമില്ലെന്നതും
പലൎക്കുംബഹുസമ്മതമല്ലയൊ ॥ ബ്രാഹ്മണരിൽദയയും തഥാസദാ
പെണ്മണിമാരിൽ ചാപല്യവുംപിന്നെ തമ്മിൽജ്ഞാതിയാൽ ഭീതിയും
കാണ്മതു മിമ്മഹിയിൽ സ്വഭാവമെന്നോൎക്കണം ॥ അതുകൊണ്ടുഞാ
ൻ സൎവ്വരെയുംജയിച്ചധികാശൊഭിച്ചത്ര വസിപ്പതും സതതംകണ്ടരി
കത്തുനില്ക്കുമ്പൊൾ ഹൃദിസൌഖ്യം നിനക്കുഭവിക്കുമൊ ॥ കഷ്ടമീ
വണ്ണമുള്ളൊരുവാക്കുകൾ ജ്യെഷ്ഠനൊടന്യൻ ചൊല്ലുമൊനിയ്യെന്യെ
നിഷ്ഠുരനിന്നൊടുള്ളമമതയെ വിട്ടുഞാനിന്നതൊൎത്തുന്നറിഞ്ഞാലും ॥
ഇന്നിവണ്ണമനിഷ്ടംപറയുന്ന നിന്നെക്കൊല്ലുകതന്നെഞാൻചെയ്യെ
ണം എന്നാകിലുംസൊദരവാത്സല്യ മൊന്നുതൊന്നുകകൊണ്ടുമടി
ക്കുന്നെൻ ॥ ക്ഷണനെരംനിയ്യത്രവസിക്കൊല്ല പ്രണയംനിന്നിലുള്ള
തുംതീൎന്നുമമ ഗുണഹീനനായീടുന്നനിന്നൊടൊന്നിണങ്ങീടുക യുക്തമ
ല്ലൊട്ടുമെ ॥ എവംധിക്കരിച്ചപ്പൊൾ വിഭീഷണൻ ഭാവംമാറിഗ്ഗദാ
പാണിയായ്ത്തദാ ആവാസസ്ഥാനത്തെയും വെടിഞ്ഞുടൻ രാവണ
ൻതന്നൊടൊതിനാൻ പിന്നെയും ॥ ലങ്കെശഭവാൻ ചൊല്ലുന്നതൊ
ക്കെയും ശങ്കവിട്ടുഞാൻകെട്ടുകൊണ്ടീടുവൻസങ്കടമില്ലപൂജ്യനാകുംഭവാ
നെങ്കലിന്നെന്തുചെയ്യുവെന്നാകിലും ॥ എല്ലാനെരവു മിഷ്ടംപറയു
വാനുള്ളവരിഹധാരാളമുണ്ടല്ലൊ തെല്ലനിഷ്ടവും പത്ഥ്യവുംചൊല്ലു
ന്നൊർ ദുൎല്ലഭംഭുവികെൾപ്പവരുംതഥാ ॥ കാലദെശഗുണങ്ങളറിഞ്ഞു
നിൻ മാലകററുവാനായ്ഞാൻപറഞ്ഞതും ആലൊചിക്കാതിരിപ്പ

തൂനിന്നുടെ കാലപാശവശതയെന്നോർത്താലും ॥ രാമബാണംതാ ച്ചുമരിച്ചുനീ ഭൂമിതന്നിൽശയിപ്പതുകാണാതെ ക്ഷേമമാവാഴ്വതുകാണ്മാ ൻകഥിച്ചതും പാപമെങ്കിലാരെതറപൊറുത്താലും ॥ ശാത്രവംനിൻ കുലവുംവഴിപോലെ കാത്തുകൊണ്ടാലുമെങ്ങിനെയെങ്കിലും സ്വസ്തി യുംഭവിക്കട്ടെഞാൻപോകുന്നെന്ന് മദപിയെശത്താരം സൌഖ്യമാ യ്വാഴ്കനീ ॥ ഇത്ഥംജ്യേഷ്ഠനോടോതീട്ടവൻനാലു ഭൃത്യരൊത്തുടനാ കാശമാർഗ്ഗേണ പാർത്ഥിവപുത്രന്മാർവസിക്കുന്ന പാർത്തലോപ രിചെന്നുനിന്നീടിനാൻ ॥ കാളമേഘനിറമൊത്തരാക്ഷസർ മേളിൽ വന്നുനിരന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ഗോലാംഗൂലാദിമാക്കീശനായീടും ബാ ലീസോദരനീവണ്ണം ചിന്തിച്ചാൻ ॥ കുറച്ചാലോചിച്ചായവൻ വാ നര വരന്മാരെ വിളിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ കരത്തിലായുധത്തെയെടു ത്തിതാ നിരത്തിച്ചിലശത്രുക്കൾനിൽക്കുന്നു ॥ അരിപ്രേഷിതരായിട്ടി ഹനമ്മെ തരംനോക്കിച്ചതിക്കുവാനായ്ത്തന്നെ പതുങ്ങിപ്പാർക്കു ന്നെന്നുംമനതാരിൽ ധരിച്ചീടുക വാനരശ്രേഷ്ഠരെ ॥ സുഗ്രീവനെ വാചൊന്നതുകേട്ടപ്പോളുഗ്രരാകും കപികളഖിലരുംശീഘ്രംവൃക്ഷംപ റിച്ചെടുത്തുത്സാഹം കയ്ക്കൊണ്ടിങ്ങിനെചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ വേഗം കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചാലുമിവരാകെച്ചത്തു പതിക്കട്ടെഭൂമിയിൽ പാഗി തിഘോഷിക്കുന്നതുകേട്ടിട്ടും വ്യാകുലമെന്ന്യെ തന്നെവിഭീഷണൻ ॥ ഗംഭീരസ്വരത്തോടെ സുഗ്രീവന്റെ മുൻപിൽമേളിൽനിന്നേവമുര ചെയ്താൻ കുംഭകർണ്ണദശമുഖന്മാരുടെ തമ്പിയാകും വിഭീഷണനെ ന്നോരുന്ന സാമ്പ്രതം വഴിപോലെധരിച്ചാലും വയ്മ്പനാകുന്നബാ ലീസഹോദര ॥ മടിയന്ന്യെമൽജ്യേഷ്ഠൻസമരത്തിൽ ജടായുതന്നെ കൊന്നുടൻസീതയെ വടിവോടിപ്പോൾ രാക്ഷസിമാരുടെ നടുവിൽ പാർപ്പിച്ചീടുംവൃത്താന്തവും ॥ ആതുരതാപം കലർന്നുവസിക്കുന്ന സീത യെരാമനായ്ക്കൊണ്ടുനൽകുവാൻ ഹേതുചെന്നു വചനംവളരെഞാ നോതീട്ടുമവൻകൈക്കൊണ്ടില്ലെന്നല്ല ॥ പാരമെന്നെപ്പരുഷവചന ത്താൽദൂരത്താട്ടിപ്പാർപ്പിച്ചുവെന്നതും ദാരാദിസുഖ മെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു വീരമൌലിയായീടുന്നരാമന്റെ ॥ തിരുപ്പാദകമലത്തിൽവീണുഞാൻ ശരണംപ്രാപിപ്പാനായ്ദ്രുതമിഹ പരിചോടിപ്പോൾ വന്നനിൽ ഞ ന്നെന്നുമറിയിച്ചാലും രാഘവനോടുനീ ॥ അഭിവാദനപൂർവ്വം വിഭീ ഷണനു പരിസ്ഥലെനിന്നുചൊല്ലീടുന്ന കപടലേശമില്ലാത്തവാക്കി നെക്കപിനാഥൻ ശ്രവിച്ചോരനന്തരം ॥ രാക്ഷസൻചൊന്ന വൃത്താ ന്തമൊക്കയും ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻ തന്നോടുണർത്തിച്ചുതൽക്ഷണം കപി

നായകനാത്മീയ പക്ഷത്തെയുമുണൎത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ ശത്രുസൊദര
നാകയാലിന്നിവനത്ര വിശ്വാസയൊഗ്യനായ്വന്നീടാ വാത്താലും ഭ
വാനിപ്പൊളിവൻ തന്നൊടൊത്തുവാഴുകിൽ നിത്യംഭയന്തന്നെ ॥
തരന്നൊക്കിച്ചതിപ്പാനായ്ത്തന്നെ യിന്നരിയാകുമിവനിഹ വന്ന
തും ഒരുസംശയംവെണ്ട ഭവാനിപ്പൊൾ പരനാകുമിവനെവധിച്ചാ
ലും ॥ സ്നെഹത്തൊടെവം സുഗ്രീവൻചൊല്ലുന്ന മൊഹനവചന
ത്തെ ശ്രവിച്ചപ്പൊൾസാഹസ ലെശമില്ലാത്തരാഘവൻ വ്യാഹരി
ച്ചാൻ കപികളൊടീവണ്ണം ॥ കെട്ടില്ലെനിങ്ങൾ സുഗ്രീവൻതന്നുടെ
ശ്രെഷ്ഠഗിരുകളെല്ലാം വഴിപൊലെ ഒട്ടുംവൈകാതെ വെവ്വെറെനിങ്ങ
ൾക്കമിഷ്ടമെന്തെന്നാലായതും ചൊല്ലുക ॥ ഇപ്രകാരംരഘുപതി തന്നു
ടെ കല്പനയെശ്രവിച്ചൊരനന്തരം തൽപദംകൂപ്പി വാനരവീരന്മാ
രൊപ്പന്തന്നെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ അറിവുള്ളഭവാനൊടടിയങ്ങ
ളറിയിക്കെണ്ടതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പരീക്ഷിക്കാതെസ്വീകരിച്ചീടുക ശ
രിയല്ലെന്നടിയങ്ങടെ പക്ഷം ॥ വാനരന്മാരിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ
ഭാനുവംശമണിയാകും രാമനെ സ്വാനുരൂപംനമിച്ചു ഹനൂമാനമാ
നന്ദത്തൊടു ണൎത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ ഒരുദൊഷവുമില്ലവ നല്ലിവനറിവു
ണ്ടിനിക്കിന്നിവൻ വൃത്താന്തംസ്വരവും മുഖശൊഭാദിയുംഭവാൻ ത
രസാനൊക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടീടുക ॥ ദുഷ്ടലക്ഷണമൊന്നുമില്ലെന്നല്ല ശിഷ്ട
ലക്ഷണം സൎവ്വവുംകണ്ടാലും ഒട്ടുംശങ്കിക്കവെണ്ട നമുക്കിപ്പൊൾ കൂ
ട്ടത്തിൽക്കൂട്ടിച്ചെൎത്തുവസിക്കുവാൻ ॥ വിദ്വാനാകുമിവനുംതവ ബല
വൃദ്ധിയെയും നിജസഹജൻതന്റെ വൃത്തിദൊഷവും ബാലിവധ
ത്തെയും തത്രസുഗ്രീവൻ തന്നഭിഷെകവും ॥ ചിത്തതാരിൽവിചാ
രിച്ചുലങ്കാധി പത്യം കിട്ടുവാനാഗ്രഹത്തൊടിപ്പൊൾ സത്യസന്ധൻ
വിഭീഷണൻ വന്നുചെന്നുൾത്താരിൽ പരംനിശ്ചയംചെയ്യുന്നെൻ ॥
ശരണാഗതന്മാരെ ത്യജിപ്പതും ശരിയല്ലല്ലൊരാഘവന്മാൎക്കൊട്ടും പ
രമെന്തിനിവെണ്ടതെന്നാലതും നിരൂപിച്ചുഭവാൻ താന്നെചെയ്യാലും॥
വാതജനെവം ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ പ്രീതനായ്രഘുനാഥനരുൾ
ചെയ്താൻ ചെതസിമമ സന്ദെഹമില്ലൊട്ടും സാധുതന്നെയാകുന്നു വി
ഭീഷണൻ ॥ വല്ലന്നാലുംശരണാഗത നായാലില്ലസംശയം രക്ഷചെ
യ്തീടുവാൻ തെല്ലുമിന്നിവനെക്കൊണ്ടു ഭീതിയെന്നുള്ളിലുത്ഭവിച്ചീടുന്ന
തുമില്ല ॥ കാകൽവീഴുന്നവരുടെ രക്ഷണമിക്കുലധൎമ്മമാകുന്നതു കൊ
ണ്ടും നൊക്കിയാലിവനിന്നൊരു ദൊഷവു മുൾക്കമെലത്തിൽ തൊന്നാ
ത്തതുകൊണ്ടും ॥ സഖ്യന്തന്നെയിവനൊടു ചെയ്യുവാനൊക്കുന്നെന

ഹമെന്നരുൾ ചെയ്തപ്പോൾ സുഗ്രീവാദികളൊക്കയു മാശ്ശിരംനിഷ്കള ങ്കമനുമൊദിച്ചീടിനാർ ॥ രാമഭാഷിതമീവണ്ണം കെട്ടപ്പോൾ യാമിനീ ചരനാഥസഹൊദരൻ ഭൂമിതന്നിലിറങ്ങി ഭഗവാൻെറകൊമളമാകും പാദസരൊജത്തിൽ ॥ ചെന്നുവീണുനമസ്കരിച്ചന്തികെ നിന്നുകൈ കൂപ്പിവന്ദിച്ചപിന്നയും തന്നുടെസവ്വവൃത്താന്തവും രഘുനന്ദനനൊടു ണത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ ലങ്കാനാഥനാൽ ധിക്കൃതനാകയാൽ ശങ്കവിട്ടവ നെയും വെടിഞ്ഞുഞാൻ സങ്കടങ്ങളകലുവാൻ നിൻപദപങ്കജങ്ങ ളവലംബിച്ചീടുന്നെൻ ॥ ഭാഗ്യവുംമമരാജ്യവുംജീവനും ഭൊഗ്യവസ്തു ക്കളന്യങ്ങളുള്ളതും തൽഗതമെന്നറിഞ്ഞു ഭവാനിപ്പൊളാഗ്രഹം മമ സാധിപ്പിച്ചീടുക ॥ സന്ധിയ്ക്കിച്ഛിച്ച രാവണസൊദരൻ ചന്തമൊ ടെവം ചൊന്നതുകെട്ടപ്പോൾ സന്തൊഷത്തൊടെ രാമനവനെയും സാന്ത്വനം ചെയ്തീവണ്ണമരുൾചെയ്താൻ ॥ ഭീതിവെണ്ട വിഭീഷണ നിഃശ്ശേഷഖെദംവിട്ടു സുഖിച്ചവസിച്ചാലും സാധുവാംവണ്ണം തന്നെ പാഞ്ഞുനീ ബൊധിപ്പിച്ചാലും ശത്രുബലമെല്ലാം ॥ ഇതിരാമ വച സ്സുകൾ കെട്ടപ്പൊളധികം പ്രീതിയൊടെ വിഭീഷണൻ അതിദുഷ്ടനി ജസഹജൻ ബലമതുലതരമായുള്ളതൊക്കയും കൃതസൌഹൃദനാകുന്ന രാമനെസ്മിതപൂവ്വമിവണ്ണം ധരിപ്പിച്ചാൻ ॥ നരവാനര രല്ലാതെൻ ജ്യെഷ്ഠനെമരിപ്പിപ്പാൻ മററാരാലുംവയ്യന്നും വരംപത്മജൻ തന്നൊ ടു മെടിച്ചമരുവീടുന്ന ഗവ്വത്തൊടിന്നവൻ ॥ അയ്മ്പൊടായവ ൻ മന്ത്രിമാരുംബഹു വയ്മ്പന്മാരെന്നും നന്നായ്ധരിച്ചാലും ഉഗ്ര കൊൻതന്നെപ്പൊരിൽ ജയിച്ചൊരു ഗംഭീരസുതൻ താനുമുണ്ടന്തികെ॥ പത്തുകൊടിസ്സഹസ്രം നിശാചരരുത്തമ ബലമുള്ളവരാകുന്നു ശത്രു സംഘമൊട്ടുകളിയത്തു മിവരൊത്തുതന്നെയാകുന്നു ലങ്കെശ്വരൻ ॥ വി ശ്വകണ്ടകനാകുമവൻതൻെറ ദുശ്ശീലബലകൊശാദിവൃദ്ധിയെ വി ശ്രവസ്സിൻസുതനെവം ചൊല്ലുമ്പൊളാശ്വസിപ്പിച്ച വനൊടരുൾ ചെയ്താൻ ॥ പെടിവെണ്ടനിനക്കവനെ ദ്രുതമാടലെന്യെ ഹനിച്ചാ പ്പുരന്തന്നിൽ മൊടിയൊടഭിഷെകം ഭവാനെയിപ്പാടവമുള്ള രാമൻ ഞാൻ ചെയ്തീടാം ॥ ബന്ധുപുത്രാദിയൊന്നിച്ച വനിപ്പൊളന്തത്തെ വരുത്തീടാതെഞാനെൻെറ സ്വന്തരാജ്യാഗമിയ്ക്കില്ലറിഞ്ഞാലും ഹന്ത സൊദരന്മാരാണിതുസത്യം ॥ ക്ലിഷ്ടകമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാത്തരാമൻെറ ധൃഷ്ടതപെരുത്തീടുന്ന വാക്കുകൾകെട്ടനെരം വിഭീഷണൻപിന്നയും കൊട്ടംകൂടാതിവണ്ണമുണത്തിച്ചാൻ ॥ ജീവനെക്കളഞ്ഞിട്ടും ഭവാനി പ്പൊൾ രാവണവധംചെയ്വാൻ സഹായത്തെദെവദെവ ഞാൻചെ

യ്തീട്ടമെന്നതും താവകമനതാരിൽ ധരിച്ചാലും ॥ ശപഥമെവംകെട്ട
പ്പൊളെത്രയും കൃപയൊടാശ്ലെഷത്തെയും ചെയ്തുടൻ നൃപനന്ദനൻ
ലക്ഷ്മണനെവിളിച്ചു പരിവെണ്ടകാൎയ്യത്തെചൊല്ലിനാൻ ॥ ഉണ്ണിലക്ഷ്മ
ണലങ്കാധിപനാക്കിപ്പുണ്യ ശീലനായീട്ടമിവനെനീ പൂൎണ്ണകുംഭമെഴു
മഭിഷെകത്തെത്തിണ്ണംചെയ്താലും സുഗ്രീവസന്നിധൌ ॥ രാമകല്പ
നകെട്ടപ്പൊൾ തൽക്ഷണം സൌമിത്രിചെന്നഭിഷെകവും ചെയ്തു
പ്രെമത്തൊടഥ സുഗ്രീവനുംപിന്നെ സ്വാമിഭക്തരിൽ മുൻപൻഹ
നൂമാനും ആമൊദെന വിഭീഷണൻതന്നുടെ ശ്യാമഹസ്തം പിടി
ച്ചുചൊല്ലീടിനാർ ॥ ശ്രമംകൂടാതെ സൎവ്വജനങ്ങളും സമുദ്രത്തെക്കട
പ്പാനൊരുവഴി സുമതെഭവാനാലൊചിച്ചു സ്മാകംഭ്രമം തീരുമാറിന്നു
രചെയ്താലും ॥ ഇത്ഥമായവർ ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊളുത്തര മെവമായ
വൻചൊല്ലിനാൻ ഓൎത്താൽസിന്ധു രഘുവംശജന്മാരാൽ വൎദ്ധിതമാ
യ്ഭവിക്കയാൽ വെഗത്തിൽ ॥ വരുണാലയത്തെച്ചെന്നു രാഘവൻ
ശരണം പ്രാപിപ്പാനായുറഞ്ഞാലും സരസമിതികെട്ടപ്പൊൾ സുഗ്രീ
വനറിയിച്ചാൻ വിഭീഷണപക്ഷത്തെ ॥ രാഘവൻതാനുമവ്വണ്ണമാഗ്ര
രംസ്വീകരിച്ചു സമുദ്രത്തിൻതീരത്തിൽ വെഗാദഭ്പിരിച്ചതിലങ്ങി
നെ സാഗരത്തെയും വന്ദിച്ചുമെവിനാൻ ॥ ശാൎദ്ദൂലനെന്ന രാക്ഷസ
നക്കാലം തദ്ദിക്കിൽവന്നാവാനര സെനയെപാൎത്തുകണ്ടുമടങ്ങീട്ടവ
ൻ ദശവക്ത്രനൊടാവിവരം പറകയാൽ ॥ ശുകനെവിളിച്ചിപ്രകാരം
ദശമുഖനപ്പൊൾപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ സഖെ സുഗ്രീവനൊടെന്റെ
വാക്കുകളഖിലത്തെയും നീചെന്നുചൊല്ലണം ॥ കാട്ടിൽചെന്നിട്ടാ
രാമൻറഭാൎയ്യയെ ക്കട്ടുകൊണ്ടിഹ വന്നതിനാലിപ്പൊൾ കഷ്ടംനി
ന്നൊടുഞാനെന്തു തെറ്റുകൾ കാട്ടിയെന്നതും നീതന്നെപാൎത്താലും ॥
നിന്നാലുമന്യ വാനരന്മാരാലുമിന്നു ശക്യമല്ലിപ്പുരിമൎദ്ദിപ്പാൻ എന്ന
തുകൊണ്ടുപൊക തിരിച്ചുനീയെന്നീവണ്ണം മൽക്കല്പന ചൊല്ലുക ॥
രാക്ഷസെന്ദ്രൻറശാസനംകെട്ടുടൻ പക്ഷിവെഷം ധരിച്ചു ഗമിച്ചു
വൻ തൽക്ഷണംതത്രചെന്നുസുഗ്രീവനെ വീക്ഷണംചെയ്തു മെലിൽ
നിന്നിങ്ങിനെ ॥ നാഥൻചൊന്നതുപൊലെ സുഗ്രീവനൊടൊതുന്നെ
രമവനെക്കുരങ്ങുകൾ ഭൂതലത്തിൽപതിപ്പിച്ചു മുഷ്ടികൊണ്ടേറ്റം വൈ
കാതിടിച്ചപ്പൊളായവൻ ॥ വെദനസഹിയായ്കയാൽരാമനൊടാതുര
നായിട്ടീവണ്ണംചൊല്ലിനാൻ ദൂതനെക്കൊല ചെയ്കൊല്ലരാഘവസാധുശീ
ലഭവാനിപ്പൊളെന്നുടെ ॥ കായമെല്ലാവെ രക്ഷിച്ചുതന്നാലു മായതി
ന്നായ്ഭവൽപാദംകൂപ്പുന്നെൻ വായവിട്ടുകരഞ്ഞുകൊണ്ടീവണ്ണമായ

വൻപറയുന്നതുകെട്ടപ്പോൾന്യായമായിട്ടഭയപ്രദാനത്തെമായമെന്ന്യെ
കൊടുത്താൻദയാനിധി ॥ അഭയത്തെ ഭഗവാൻകൊടുത്തപ്പോൾകപി
വീരരാൽമുക്തനായിട്ടവൻ ഉപരിഭാഗെനിന്നു,സുഗ്രീവനെസ്സപദിവി
ളിച്ചീവണ്ണമൊതിനാൻ ॥ അവിടെച്ചെന്നു ചൊല്ലെണ്ടതായുള്ള തവ
സന്ദെശംചൊന്നാലും സുഗ്രീവ അവനെവാ പറഞ്ഞൊൾ സുഗ്രീവ
നിവണ്ണം ശുകനൊടുമുരചെയ്യാൻ ॥ ഋക്ഷവാനരനാഥനാകുന്നഞാൻ
രാക്ഷസെശൻെറ ബന്ധുവാകില്ലനും പക്ഷീഞ്ഞങ്ങളവനെയും ബാലി
യെശ്ശിക്ഷിച്ചപൊലെചെയ്യുമെന്നുംചൊൽക ॥ എന്തിന്നായിട്ടധികം
പറയുന്നു ബന്ധുരാംഗിജനകജാഹെതുവായ് അന്തംനിങ്ങൾക്കു വ
ന്നീടുമെന്നും നിശ്ചയനാകുമവനൊടു ചൊല്ലുക॥പാരാതീവണ്ണം ചൊ
ന്നതുകെട്ടപ്പോൾ നെരിട്ടംഗദനപ്പനൊടൊതിനാൻ ചാരനാകുന്നദൂ
തനല്ലായതുകാരണാൽ ദൊഷമില്ലിവൻനിഗ്രഹെ ॥ പിടിച്ചാലുമിവ
നെയെന്നാംഗദൻ ചൊടിച്ചുംകൊണ്ടുരച്ചതുകെട്ടപ്പോൾ അടുക്കൽചെ
ന്നവനെക്കപിവരരടിച്ചുകെട്ടിഭൂമിയിലാക്കിനാർ ॥ താഡനംകൊണ്ടാ
രാക്ഷസനും പരംപീഡിതനായിപ്പിന്നയും രാമനെഗാഢവെദനയൊ
ടെവിളിച്ചെവമാടൽതീരുവാനൊതിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ അയ്യൊരാഘവ
വാനരന്മാരെൻെറകയ്യുംകാലുംപിടിച്ചൊടിച്ചീടുന്നു പൊയ്യല്ലിന്നിവർ
കൊല്ലുന്നതിൻ മുൻപെന്നിയ്യെൻ ദെഹത്തെരക്ഷിച്ചതന്നാലും ॥ വാ
ട്ടംപൂണ്ടവൻ ചൊല്ലുന്നവാക്കെവാ കെട്ടനെരം ഭഗവാനരുൾ ചെയ്തു
കെട്ടഴിച്ചാലുമക്കരെച്ചെന്നുടൻ വിട്ടുകൊണ്ടാലും നിങ്ങളീദൂതനെ ॥
എന്നവരൊടരുൾചെയ്താ ദ്ദർഭമെൽത്തന്നെ മൂന്നുദിവസം മുഴുവനും
വന്ദനംചെയ്തിരുന്നിട്ടും സാഗരംമുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനായി വരാഞ്ഞയാ
ൽ വന്നുദിച്ചൊരു കൊപെന രാഘവൻതന്നുടെ തമ്പിതന്നൊടരുൾ
ചെയ്താൻ ॥ വണക്കത്തൊടിരുന്നിട്ടിവനൊട്ടുമിണക്കം വരുന്നില്ലതു
കൊണ്ടുഞാൻ പിണങ്ങിത്തന്നെ ബാണമയച്ചിപ്പൊൾ ക്ഷണംലക്ഷ്മ
ണമാൎഗ്ഗമുണ്ടാക്കുവൻ ॥ വില്ലുംബാണവും കൊണ്ടുവന്നാലുന്നീ തെ
ല്ലുംവൈകാതെ സാഗരവെള്ളത്തെ എല്ലാംവാറിച്ചുകൊള്ളുവൻ ല
ങ്കയിൽചെല്ലാട്ടെ കാൽനടയായിട്ടിന്നിവർ ॥ എന്നുംചൊല്ലിധനുസ്സി
നെ മെടിച്ചുമന്നവാത്മജൻ ക്രൊധാനപിതനായി നിന്നനെരംയുഗാ
ന്താഗ്നിയെപ്പൊലെ തന്നെരാമനെത്തൊന്നി സകലൎക്കും ॥ ദീൎഘ
ശ്വാസവും ചെയ്തുതികൊപെന മാൎഗ്ഗണത്തെ വിടുവാൻ തുടന്ന
പ്പൊൾ നിൽക്കുകല്ലാം ക്ഷമയൊടെന്നും ചൊല്ലിശീഘ്രം വില്ലുപിടി
ച്ചാൻ സഹൊദരൻ ॥ അപ്പൊൾശ്രീരാമൻ സാഗരത്തെവിളിച്ചി

പ്രകാരം കുപിതനായ്ചൊല്ലിനാൻ ഇപ്പൊൾത്തന്നെ നിസ്ശൊ
ഷത്തെച്ചെയ്യുവൻ ക്ഷിപ്രം കണ്ടാലും നീമമവിക്രമം ॥ ഇത്ഥാഭാഷി
ച്ച തിഗ്മതം ബ്രഹ്മാസ്ത്രം ഹസ്തത്തിൽ ധരിച്ചാകഷ്ണം ചെയ്യാൻ
തൽസ്ഥിതികണ്ടനെരം യുഗാന്തത്തിന്നൊരത്തപൊലെ ദിക്കൊക്കയും
ക്ഷൊഭിച്ചു ॥ സാഗരവുമധികം ഭയത്തൊടെരാഘവന്റെ സമീപ
ത്തുനെരം വെഗത്തിൽ ദിവ്യവെഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടാഗമിച്ചിട്ടിവ
ണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ ഭാനുവംശതിലക മഹാമതെ ഞാനിന്നൊന്നൊ
രു തെറ്റുകൾചെയ്യാലും സാനുജഭവാൻ സവ്വംക്ഷമിയ്ക്കുവാൻ മാ
നംവിട്ടു നിൻപാദത്തിൽവീഴുന്നെൻ ॥ വാനരന്മാരിവെള്ളത്തിൽ നീ
ന്തീട്ടൊ ദീനനാഥനടന്നൊ ചിറയിട്ടൊ നൂനമെങ്ങിനെപൊകെണ
മെന്നു നിൻ മാനസമെന്നാലവ്വണ്ണം ചെയ്യുവൻ ॥ ഭയത്തൊടെവാ
ചൊല്ലുന്നകെട്ടപ്പൊൾ ദയയെറുന്നരാമനരുൾ ചെയ്യാൻ നിയത
മിന്നമൊഘമാമീശ്ശരമയക്കെണ്ടുന്ന ദിക്കെനിചൊല്ലുക ॥ അരുളിചെ
യ്തതിവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ കരുണാകരനൊടവൻ ചൊല്ലിനാൻ മരു
കാന്താരം തന്നിലെയ്ക്കായ്ത്തവ ശരത്തെ പ്രയൊഗിച്ചാലുംരാഘവ ॥
ഉദധിചൊന്ന ദിക്കിലെയ്ക്കാശ്ശരം വിധിപൊലെ ഭഗവാനയച്ചുടൻ
ഉതകിവരം തട്ടിയ്ക്കു നന്നാവാനതുമൂലമാക്കൊട്ടും ശിവമായി ॥ അംബു
ധിതാനുരചെയ്തു പിന്നയുമംബുജദള നെത്രനൊടീവണ്ണം നിമ്മലാ
കൃതെ കെൾക്കഭവാൻ വിശ്വകമ്മ പുത്രനായീട്ടു മീവാനരൻ ॥ വെ
ള്ളത്തിൽകരംകൊണ്ടിട്ടും വസ്തുക്കളെല്ലൊളംപൊലും താണുപൊകി
ല്ലെന്നും ഉള്ളത്തിൽധരിച്ചായവൻ കയ്യാൽനീമെല്ലവെ ചിറകെട്ടിച്ചു
കൊണ്ടാലും ॥ എന്നുചൊല്ലിസ്സമുദ്രം മറഞ്ഞപ്പൊൾ പിന്നസ്സാദരം
വിശ്വകമ്മാവിന്റെ നന്ദനനാകും വാനരൻ ദെവനെവന്ദനം ചെ
യ്തിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ പിതൃകാരുണ്യമെങ്ക ലുണ്ടാകയാലുദധിമ
ദ്ധ്യെസെതുബന്ധിച്ചീടാം അതിന്നുള്ളൊരു സാമാനത്തെ ഭവാനുതകി
ട്ടുകസത്വരംരാഘവ ॥ നളനെവം പറഞ്ഞതുകെട്ടപ്പൊൾ വലീവക്ത്ര
രൊടായിട്ടരുൾചെയ്യാൻ ബലമുള്ളൊരു നിങ്ങൾ ചെന്നൊരൊരൊ
മലവൃക്ഷാദികൊണ്ടു വന്നീടുക ॥ നരശ്രെഷ്ഠൻരഘുപതിയീവണ്ണമരു
ളിച്ചെയ്തു കല്പനകെട്ടപ്പൊൾ ഹരിവീരന്മാർ കാട്ടുതൊറുംചെന്നു മരം
പാറമുതലായ സാമാനം ॥ ഉരുക്കൂട്ടിക്കൊടുത്താർ നളൻതന്റെ ക
രത്തിന്നിലുടനെ മിടുക്കെറും സുരശില്പിസുതനുംസമുദ്രത്തിൽ ചിറ
കെട്ടിത്തുടങ്ങിനാ നാദരാൽ ॥ കൊലെടുത്തളന്നീടുന്നിതു ചിലർ
ചാലവെ സൂത്രം നൊക്കുന്നിതുചിലർ താലസാലാശ്വകണ്ണാദിവ

ന്മരജാലമാനയിച്ചീടുന്നിതു ചിലർ ॥ പത്തുയൊജനവീതിയുമായ
തിൽ പത്തിരട്ടിച്ചു നീളവുമായ്മുദാസതപരം നളൻതാനമാസ്സാഗ
ര മദ്ധ്യത്തിൽ ചിറകെട്ടിനാൻ ഭംഗിയിൽ ॥ മുഴുവൻപണി തീ
ൎന്നപ്പൊൾ സുഗ്രീവൻ തൊഴുതുംകൊണ്ടുണൎത്തിച്ചാനീവണ്ണം ക
ഴിഞ്ഞുസെതുബന്ധനം വെഗത്തിലെഴുന്നള്ളു വാനാരംഭിച്ചീടുക ॥
സുഗ്രീവനെവം ചൊന്നപ്പൊൾ സെനതന്നഗ്രഭാഗെ സഹജ
നൊടുംകൂടി ഉഗ്രവിക്രമൻ രാമനുംയുദ്ധത്തി ന്നാഗ്രഹത്തൊടെയാ
നം ചെയ്തീടിനാൻ ॥ സാഗരത്തിൻെറതെക്കെക്കരെയതിൽ ഭാഗ
ധെയാംഭൊരാശിവിഭീഷണൻ വ്യാകുലംവിട്ടു മന്ത്രിമാരൊത്തതി ശ്രീ
കലൻസഗദാപാണിയായ്നിന്നാൻ ॥ ചിലരാസ്സെതുമദ്ധ്യെ ഗമിക്ക
യും ചിലർപക്ഷത്തുകൂടി ഗ്ഗമിക്കയും ചിലരാകാശെചാടിഗ്ഗമിക്കയും
ജലെനീന്തിക്കൊണ്ടും ചിലർപൊയിനാർ ॥ ഇപ്രകാരമാത്തെക്കെ
സ്സമുദ്രത്തിന്നപ്പുറത്താക്കപികൾ ചെന്നങ്ങിനെ തൽപ്രദെശെ ദശ
രഥപുത്രൻെറ കല്പനയെപ്രതീക്ഷിച്ചു മെവിനാർ ॥ ഓൎക്കവാൻപൊ
ലുമന്യൎക്കവയ്യാത്ത ദുഷ്കരതരമാകും ശ്രീരാമൻെറ തൽകൎമ്മംകണ്ടു
നെരത്ത മരാദിവൎഗ്ഗമൊക്കയും രാമനെപ്പൂജിച്ചാർ ॥ ഉത്സാഹാന്വി
തനാകുന്ന രാഘവൻ തൽസമീപെ മരുവുമനുജനെ വാത്സല്യംക
ലൎന്നാലിംഗനം ചെയ്തിട്ടൗത്സുക്യത്തൊടിവണ്ണമരുൾ ചെയ്താൻ ॥
യുദ്ധത്തെക്കഥിക്കുന്ന നിമിത്തങ്ങളത്രയു മിഹകാണ്കയാൽ ലക്ഷ്മ
ണകൃത്യം നൊക്കിനിശ്ചയ്യെണ്ടതൊക്കയു മൊത്തുകൊണ്ടാലും ജാ
ഗ്രതയൊടിപ്പൊൾ ॥ ഇരുഭാഗത്തുമുള്ളൊരു കക്ഷിക്കാരൊരുമിച്ചുള്ള
യുദ്ധന്നിമിത്തമായ് ഹരിരാക്ഷസ ദെഹസമൂഹത്താൽ നിറയപ്പെട്ടു
മിപ്രദെശം ദൃഢം ॥ ഗരുഡവ്യൂഹമായിട്ടു നമ്മുടെഹരി സൈന്യത്തെ
വ്യൂഹിച്ചുനിൎത്തണം പരിചൊടിപ്പൊളെല്ലാവരും കൂടിപ്പുരമന്ദിര
ന്തന്നിൽക്കടക്കണം ॥ ഇത്തരമരുൾചെയ്തു രഘൂത്തമൻ യാത്രചെയ്വാ
തിന്നാരബ്ധനായപ്പൊൾ ഉൽതൊഷംപൂണ്ടാ വാനരരുംപരമദൃപ്ത
ന്മാരായ് സിംഹനാദാദിയാൽ പാൎത്ഥിപാത്മജൻ തൻെറമനതാരി
ലെത്രയും പരിതൊഷം വരുത്തിനാർ ॥ ശത്രുമന്ദിരന്തന്നിലതുകാലം
വാദ്യഘൊഷങ്ങൾ ഘൊഷിപ്പിക്കുന്നതും അട്ടിശിവാഴം വാനരർകെട്ടു
പ്പൊള ത്യുച്ചത്തിലവരൊക്കശ്ശബ്ദിച്ചാർ ॥ മിത്രവംശജൻ ദാശരഥി
താനും രാത്രിംചാരികൾക്കീശപരൻതന്നുടെ നിസ്തുലമന്ദിരംകണ്ടനു
ജനൊടിത്തര മരുൾചെയ്തുതുടങ്ങിനാൻ ॥ കാണ്കലക്ഷ്മണ രാവണ
ൻതന്നുടെ ലങ്കാമന്ദിരകാന്തി വിശെഷത്തെ ശങ്കയില്ലസുരാധീശമന്ദി

രമെങ്കിലു മിതിന്നൊപ്പമായ്വന്നീടാ ॥ ഉന്നതതരസൌധങ്ങളാകാശത്തന്നിൽ സ്പൎശിക്കുന്നുണ്ടെന്നുതൊന്നുന്നു ഇന്ദ്രശില്പിപ്രവരൻ മനസ്സിനാൽ തന്നെനിൎമ്മിച്ചതെന്നും നിനയ്ക്കുന്നെൻ ॥ വെള്ളത്തമെഘജാലങ്കൊണ്ടാകാശം വിളങ്ങീടുന്നതു പൊലെലങ്കയും വളരെശ്ശൊഭയുള്ള വിമാനത്തിൻ കുലങ്കൊണ്ടെറ്റമുജ്ജ്വലിച്ചീടുന്നു ॥ പുഷ്പിതവരവൃക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു മത്ഭുതഫല ജാലങ്ങളെക്കൊണ്ടും എപ്പൊഴുമുള്ള പക്ഷിരവങ്കൊണ്ടു മിപ്പുരംസദാ രമ്യതമാംതന്നെ ॥ ഉദ്യാനങ്ങളും പൊയ്കകളാംപല മദ്യപാന സ്ഥലവുമങ്ങാടിയും ഇത്യാദ്യാപൂൎണ്ണയാകുമിലങ്കയൊടൊത്തിട്ടന്യ പുരിയില്ല നിൎണ്ണയം ॥ ദശകണ്ഠന്റെ മന്ദിരമീവണ്ണം പ്രശംസിച്ചിട്ടനന്തരം രാഘവൻ ഭൃശംതന്റെ ബലത്തെയുറപ്പിപ്പാൻ സശരാസനനായിട്ടുരുക്രം ചെയ്യാൻ ॥ ഗരുഡവ്യൂഹമായ്ത്തന്നെവ്യൂഹിച്ചു നിരന്നുമരുവുന്ന സൈന്യത്തിന്റെ ഉരസ്ഥാനത്തുനീലനൊടൊന്നിച്ചു മരുവീടണം ബാലിതൻനന്ദനൻ ॥ ശിരസ്ഥാനെ ഞാൻ വില്ലുംകുലയെററിശ്ശരത്തെയും തൊടുത്തുനിന്നീടുവൻ പരിചൊടാജ്ജഘന പ്രദെശത്തെ ഹരിരാജനും കാത്തുനിന്നീടണം ॥ ഗന്ധമാദനൻതാനു മൃഷഭനു മന്ധാളിത്തത്തിൻ ലെശവുംകൂടാതെ സന്തതമിരു ഭാഗവും രക്ഷിച്ചു സന്തൊഷാനന്ദിതന്മാരായ്വസിക്കണം ॥ ഋക്ഷരാജൻ സുഷെണാദിയൊന്നിച്ചാക്കുക്ഷിസ്ഥാനത്തെക്കാത്തുകൊണ്ടിടണംരാക്ഷസെശൻവിഭീഷണൻപിൻഭാഗംശിക്ഷയിൽ ഭൃത്യരൊത്തുരക്ഷിക്കണം ॥ വ്യൂഹിച്ചീവണ്ണം രാഘവൻതന്നുടെ വാഹിനിയെയും നിൎത്തീട്ടനന്തരം ദ്രൊഹിച്ചുള്ള ശുകനെയും മൊചിപ്പിച്ചാഹവൊദ്യുക്തനായ്ത്തന്നെ മെവിനാൻ ॥ അന്നെരംശ്ശുകൻതാനും രഘുപതി തന്നുടെകൃപകൊണ്ടുമരിക്കാതെ ഖിന്നതപൂണ്ടുരാക്ഷസരാജന്റെമുന്നിൽചെന്നുതൊഴുതുനിന്നീടിനാൻ ॥ ആൎത്തഭാവെന മുന്നിൽ നിന്നീടുന്ന ഭൃത്യനെക്കണ്ട നെരം ദശാനനൻ കൈത്തലംകൊട്ടിപ്പാരം ഹസിച്ചുകൊണ്ടിത്തരമവനൊടുരിയാടിനാൻ ॥ ചിത്രംചിത്രമിതെന്തു ശുകനിന്റെ ഗാത്രവുംവ്രണപ്പെട്ടിഹ കാണുന്നു താഴ്ത്തീടുന്നു മുഖവും കുരങ്ങിന്റെ ഹസ്തത്തിൽപെട്ടുപൊയൊപറഞ്ഞാലും ॥ ഇത്ഥം ഭൎത്തൃഗിരത്തെ ശ്രവിച്ചപ്പൊളുത്തരം ഭീതിപൂണ്ടവൻചൊല്ലിനാൻ നക്തഞ്ചാരികൾക്കീശ പരനീ ചൊന്ന വൎത്തമാനമവിടത്തിൽ ചെന്നു ഞാൻ ॥ മാൎത്താണ്ഡാത്മജൻ തന്നൊടു ചൊല്ലുമ്പൊൾ ക്രുദ്ധരാക്കുരങ്ങന്മാർപിടിച്ചെന്നെ കുത്തിമാന്തിക്കടിച്ചടിച്ചെന്നുടെ പത്രംരണ്ടും പിടിച്ചൊടിച്ചീടിനാർ ॥ അരുളിച്ചെയ്യുതൊക്കെയവിടത്തിൽ പറ

വാനിടവന്നില്ലതിൻമുൻപിൽ പരംകൊപത്തൊടെന്നെ വധിപ്പാനാ
യൊരുമ്പെട്ടാരവരെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ വിരാധനെന്നു ചൊല്ലുന്നവ
നെയും ഖരനെയുംവധിച്ചൊരു രാഘവൻചിറയിട്ടു സമുദ്രംകടന്നു
നിൻപുരം പ്രാപിച്ചാനെന്നുംധരിച്ചാലും ॥ വെണ്ടതെന്തെന്നാൽസീ
തയെരാമനായ്ക്കൊണ്ടു ദാനംചെയ്തീടണമല്ലങ്കിൽ ശണ്ഠയിട്ടുപൊരുതെ
ണം വെഗെന രണ്ടിലൊന്നിഹ നിശ്ചയംചെയ്താലും ॥ അതിദീനത
യൊടാശ്ശുകനെവം ഗദിച്ചീടുന്നവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾ അധികം
കൊപത്തൊടെ ദശാനനനധിക്ഷെപവുംചെയ്തുചൊല്ലീടിനാൻ ॥ ഇ
ന്ദ്രദാനവദെവഗന്ധൎവ്വാദി വൃന്ദമൊന്നിച്ചു രാമൻവരികിലും സന്ദെ
ഹംവിട്ടവരെ ഞാൻവെന്നീടും മന്ദബുദ്ധെ കൊടുത്തീടാസീതയെ ॥
ഈററപ്പാമ്പിൻ വിഷംപൊലെ ദെഹത്തിന്നെററം പീഡയെച്ചെയ്യു
മെന്നസ്ത്രങ്ങൾ ഏററീടുന്നെരം രാമനും സെനയുംപാററയെപ്പൊലെ
തൊററു പാഞ്ഞീടും ॥ ലൊകപാലന്മാർ പൊലുമിന്നെൻബാണവെ
ഗത്തെസ്സഹിച്ചീടുകില്ലൊട്ടുമെ ലൊകരാവണനായീട്ടു മെൻപുരൊഭാ
ഗെ രാഘവൻനിൽക്കുന്നതെങ്ങിനെ ॥ ദീനനാകുന്ന രാക്ഷസനൊടെ
വം മെനിയുംപരം ചൊല്ലീട്ടനന്തരം വാനരബലതത്വമറിയുവാൻ
മാനിയാകും ദശമുഖൻപിന്നെയും ഊനമില്ലാത്തസാരണൻ തന്നൊ
ടും മാനിച്ചിട്ടാശ്ശുകനൊടും ചൊല്ലിനാൻ ॥ ജവമൊടതി ഗൂഢമായ്
നിങ്ങളിന്നവിടത്തിൽചെന്നാരുമറിയാതെ പ്രവരതിലെവരെന്നുള്ള
തു മവൎക്കുള്ള ബലത്തിൻെറ സംഖ്യയും ॥ സെനാനായകനാരെന്നും
ശൌൎയ്യാദി വാനരൎക്കെല്ലാമെത്രയുണ്ടെന്നതും ഭാനുവംശജനാകുന്നരാ
മൻെറ മാനസത്തിലെ നിശ്ചയമെന്തെന്നും ॥ സൎവ്വത്തെയുമറിഞ്ഞി
ഹ വെഗത്തിൽ നിൎവ്യാജം നിങ്ങൾവന്നുകൊണ്ടീടണം ചൊല്ലൊ
ടെനിൎഗ്ഗമിച്ചാലുമെന്നെവം ഗൎവ്വൊടാജ്ഞാപിച്ചീടിനാൻരാവണൻ ॥
അരുളപ്പാടിവണ്ണം ശ്രവിച്ചപ്പൊളുരു ഭക്തിയൊടായവർ വെഗെ
ന മരഞ്ചാടി സ്വരൂപം ധരിച്ചുകൊണ്ടരി സൈന്യത്തിന്നുള്ളിൽ
പ്രവെശിച്ചാർ ॥ പിന്നെബ്ഭീകരമാകുന്നവാനര സൈന്യത്തിൽ കു
ടിസ്സഞ്ചരിച്ചീടുമ്പൊൾ ഉന്നതഗിരിജാലമൊരുമിച്ചുവന്നു ഭൂമിയിൽ
നിൽക്കുന്നതുപൊലെ ॥ പൊണ്ണന്മാരാകും വാനരന്മാർ നിരന്നെ
ണ്ണവുംകൂടാതൊരൊ സ്ഥലങ്ങളിൽ തിണ്ണം കൂട്ടമായ്യാഴുന്നതു കണ്ടിട്ടെ
ണ്ണുവാനവരാരംഭിക്കുന്നതും ॥ ധന്യനാകും വിഭീഷണൻ കണ്ടവർ
തന്നുടെ പരമാൎത്ഥമറിഞ്ഞുടൻ ചെന്നവരെപ്പിടിച്ചു രഘുപതി ത
ന്നരികിൽ ചെന്നെവമുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ രാമരാവണ മന്ത്രിമാരാകു

ന്നയാമിനീചര വീരരാകുന്നിവർ ഈ മഹാബലമെല്ലാമറിയുവാൻ
സ്വാമിൻചാരരായ്വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ രാവണാനുജനാകും വി
ഭീഷണനീവണ്ണം പറയുന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ ജീവനാശംവരുത്താതിരി
ക്കുവാൻ ദെവനെത്തൊഴുതായവർ ചൊല്ലിനാർ ॥ അല്പനല്ലാത്തരാ
വണൻതന്നുടെ കല്പനപ്രകാരത്താലടിയങ്ങൾ തൽബലത്തിന്റെ
തത്വമറിയുവാനിപ്രദെശത്തിൽ വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ പെടിപൂ
ണ്ടെവം വന്ദിച്ചുചൊല്ലുന്ന കെടകന്നവചനത്തെക്കെട്ടഥ ആടൽതീ
രുമാറിവണ്ണംരാഘവൻ മൂഢരാകുമവരൊടരുൾചെയ്താൻ ॥ യാതു
ധാനെശ ഭൃത്യരെയാതൊരു ഭീതിയുംവെണ്ട നിങ്ങടെമാനസെ ദൂത
ന്മാരെക്കൊലചെയ്കയില്ലെന്നും ബൊധിച്ചീടുക നീതിജ്ഞനാകുംഞാൻ ॥
കാട്ടിത്തന്നീടാം മൽബലംനിങ്ങടെ കൂട്ടുകാരനായീടുംവിഭീഷണൻ
ഒട്ടുംവൈകാതെ കണ്ടുപരിജ്ഞാനം പെട്ടെന്നുണ്ടാക്കി ക്കൊണ്ടുപൊ
യ്ക്കൊണ്ടാലും ॥ അവിടെച്ചെന്നു രാക്ഷസെശൻതന്നൊടിവണ്ണംക
ഥിച്ചീടെണംനിങ്ങളും തവവൈരിയായീടുന്നരാഘവൻ സവിധ
ത്തിങ്കലെത്തിയെന്നുംപിന്നെ ॥ നാളെക്കാലത്തുരാവണനിൻപുരെ മാ
ലുകൂടാതെ ഞാനുംസഹജനും സാലതാലാദി ഹസ്തരായ്കാമകഗൊ
ലാംഗുലാദി വൃന്ദവുംവന്നീടും ॥ മര്യാദവിട്ടുകാട്ടിൽവന്നെന്നുടെ ഭാ
ര്യയെക്കട്ടതിന്റെഫലത്തെയും നീയ്യനുഭവിച്ചീടുമെന്നുംമമ കയ്യൂക്കും
കാണുമെന്നുംകഥിക്കുക ॥ ഇത്ഥംരാഘവ കല്പനകെട്ടപ്പൊൾ സത്വ
രംബലംകണ്ടവർരാമന്റെ കാൽത്തളിരിണവന്ദിച്ചു രാവണ പത്ത
നംനൊക്കി യാത്രചെയ്തീടിനാർ ॥ തൽപുരത്തിൽകടന്നുചെന്നായ
വർ കെല്പെഴുംരാമവിക്രമമൊക്കയും സ്വപ്തിസമനാകുന്നനാഥനൊ
ടിപ്രകാരംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ രാമലക്ഷ്മണ സുഗ്രീവന്മാരിവർ
സാമാന്യക്കാരല്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക നാമിന്നൊർത്താലിവരൊടെതൃക്കുവാ
ൻ സ്വാമിൻ ശക്തരായ്വന്നീടാനിണ്ണയം ॥ നിന്തിരുവടിതന്റെ
സഹജനാം സന്തൊഷത്തൊടെരാഘവൻതന്നുടെ ചിന്തിതമൊക്ക
സ്സാധിപ്പിപ്പാനൊരാം ബന്ധുവായ്ത്തന്നെ സന്തതംമെവുന്നു ॥ നാഥ
ഞങ്ങളെക്കണ്ടുപിടിച്ചതാസ്സൊദരനാകുമായവനാകുന്നു വീതപ്രാണ
രാവാതിഹവന്നതും സാധുരാഘവകാരുണ്യത്താൽതന്നെ ॥ പൊരി
ന്നായ് രഘുനായകൻതന്നുടെ നെരെചെന്നെതൃത്തീടുവാനൊക്കുകിൽ
ഈരെഴുലൊകവാസികളിൽവച്ചിന്നാരും ശക്തരായ്വന്നീടാനിണ്ണയം
എന്നതുകൊണ്ടു സീതയെരാഘവന്നിന്നുനീ കൊടുത്തീടുകവെഗത്തിൽ
എന്നാൽസ്വസ്തിഭവിക്കുമെന്നുംചൊല്ലി പ്പിന്നെശ്രീരാമസന്ദെശവും

ചൊന്നാർ ॥ തദ്വാക്യംകെട്ടധികംകുപിതനായ്നെത്രമെല്ലാംചുമപ്പിച്ചതുനെരം ഭൃത്യനാകുന്ന സാരണനെവിളിച്ചിത്തരമുരചെയ്യാൻ ദശാനനൻ ॥ കരങ്ങിൽകടികൊണ്ടിവനെത്രയും പരിത്രസ്തനായ്ചൊല്ലും വചനത്തെ പരമാൎത്ഥമെന്നൊൎക്കുന്നില്ലൊട്ടുമെ ഹരിസൈന്യത്തെ ഞാനൊന്നുനൊക്കട്ടെ ॥ എന്നുരചെയ്യെഴുന്നിലമാളികാ തന്നുടെമുകളെറി നൊക്കുംവിധൌ കുന്നുപൊലെ നിരന്നൊരുകൂട്ടമായ്നിന്നിടുന്ന കപികളെക്കണ്ടുടൻ തന്നുടെമന്ത്രിയാകുന്ന സാരണൻ തന്നൊടിവണ്ണം ചൊദ്യംതുടങ്ങിനാൻ ॥ സാരണനിയ്യിവരിൽ വച്ചെത്രയും ശൂരരായിട്ടുള്ളാളുകളാരെന്നും നെരൊടെയ്യൂഥയ്യൂഥപരാരെന്നും പാരാതെപറഞ്ഞീടുകവെഗത്തിൽ ॥ എവംകല്പിച്ചനെരമാസ്സാരണനാവന്നിട്ടുള്ള വാനരശ്രെഷ്ഠരെ രാവണനെദ്ധരിപ്പിയ്ക്കുവാൻ ബഹുസാവധാനമായ്ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ സെനാനായകനാകുന്ന നീലനുംവാനരൊത്തമൻ ബാലിതനയനും വൈനതെയസമാനഗതിയാകും മാനനീയൻപവനതനയനും ॥ സെതുബന്ധനംചെയ്യു നളൻതാനും ബൊധവാനാകും ജാംബവാനുംപിന്നെ പീതപീയൂഷനാകുന്ന മൈന്ദനുംചാതുൎയ്യമെറിടുന്ന വിവിദനും ॥ ഇപ്പറഞ്ഞതിലെകൻ വിചാരിച്ചാലിപ്പുരം നശിപ്പിപ്പാൻമതിയാകും സ്വല്പമല്ലിതുപൊലുള്ള വാനരരപ്പുറത്തെന്നറിക ദശമുഖ ॥ ഇപ്രകാരമിരിക്കുമീവാനരർ നിഷ്പ്രപഞ്ചമാക്കിത്തന്നെ ചെയ്വാനും ഇപ്പൊളൊൎത്താൽ സമൎത്ഥരായീടുമെന്നുൾപൂവ്വിൽ ധരിച്ചാലുംലങ്കെശ്വര ॥ ഇന്നിയുംചൊല്ലാംകെൾക്ക വഴിപൊലെ സന്നാദനനെന്നൊററം പ്രസിദ്ധനായ് ഉന്നതയൊജനായത കായനായ്നിന്നുടെ പുരംനൊക്കിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ ॥ നിന്നീടുമിവൻ ദെവാസുരാഹവെ മുന്നംദെവന്മാർ തന്നുടെ പക്ഷത്തിൽ ചെന്നുദൈത്യവരന്മാരെയൊക്കയുംവെന്നവനാകുമെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ മുഖ്യനാകുന്ന കെസരിയുംപിന്നെ വിക്രമീഗജൻതാനും ഗവാക്ഷനും വിഗ്രഹത്തിൻമിടുക്കെറും രംഭനുമുഗ്രനാകുന്ന ധൂമ്രഹരന്മാരും ॥ ഓതിയാലിന്നവരുടെ നാമങ്ങളെത്തുമിങ്ങവസാനിക്കയുമില്ലയാതുധാനെശ ഞാനിപ്പൊൾ ചൊന്നവൎയ്യൂഥപശ്രെഷ്ഠരെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ ഇതിലൊരൊരൊ വാനരന്മാരുടെഹിതകാരികളായിട്ടിഹ ബഹുശതലക്ഷംകപികളുണ്ടെന്നതും ഹൃദയത്തിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക ॥ രാമനിൽസദാനിസ്തുലമായുള്ളപ്രെമവുംബഹുമാനവുംഭക്തിയുംസ്വാമിന്നിപ്പറഞ്ഞാളുകൾക്കൊക്കയും സാമാന്യത്തിലധികമുണ്ടൊൎത്താലും ॥ ദെഹത്തെയുമുപെക്ഷിച്ചു രാമന്റെ സാഹായ്യകൎമ്മം ചെയ്വാനി

വരൊക്കെ മൊഹിച്ചങ്ങിനെ നിൽക്കുന്നു ലങ്കയിലാഹവൊന്മുഖരാ
യ്ത്തന്നെകണ്ടാലും ॥ സാരണനെവമൊതി നിന്നീടുന്നനെരത്താശ്ശു
കൻപിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ നെരായ്ഞാനുര ചെയ്യുന്നതിനെയും
ധീരനകതഞ്ചാരെശ്വരകെട്ടാലും ॥ കണ്ടാലുമിപ്പൊളിക്കപിയെ ഭവാ
ൻ പണ്ടുകണ്ടുള്ളമാരുതിയാകുന്നു വെണ്ടസന്ദെഹമിന്നിവനൊടൊപ്പ
മുണ്ടായിട്ടില്ലൊരുത്തനുമക്കളലെ ॥ പരമാൎത്ഥമിവന്റെ ഞാനൊക്കെയു
മുരചെയ്തിടാം കെട്ടുകൊൾകഭവാൻ പുരാകെസരീഭാൎയ്യയായീടുന്ന ത
രുണീകുലമൌലിയിലെത്രയും ഉരുവെഗൻപവനൻ ജനിപ്പിച്ചുഹ
രിയാകുന്നു തത്തുല്യവിക്രമൻ ॥ ജനിച്ചപ്പൊൾ ദിനകരനെക്കണ്ടു ത
നിയ്ക്കിന്നിതു ഭക്ഷിപ്പാൻനന്നെന്നും നിനച്ചുററം ബഹുയൊജനാവ
ഴി തനിയെതന്നെ മെൽപ്പൊട്ടുചാടിനാൻ ॥ പെടികൂടാതെ ബാലക
നിങ്ങിനെ ചാടീടുന്നതു കണ്ടപ്പൊളിന്ദ്രനും പാടവമെറം വജ്രംപ്ര
യൊഗിച്ചുപാടനം ചെയ്യാൻതാലുപ്രദെശത്തു ॥ അന്നുതൊട്ടു ഹനു
മാനെന്നിങ്ങിനെ വന്നുപെരുമിവനെന്നറിഞ്ഞാലും അന്യനായി
ട്ടൊരുവനുമില്ലിവൻ തന്നൊടൊപ്പിച്ചു ചൊൽവാൻമഹാമതെ ॥ ബൊ
ധിക്കുംരൂപമെല്ലാമെടുത്തീടും ബാധയില്ലഗതിയ്ക്കൊരുദിക്കിലും ബൊ
ധവുംബലവും വരശക്തിയും നിതിജ്ഞതവും പാരമുണ്ടൊൎത്താലും ॥
ഹനുമാന്റെവീൎയ്യം വഴിപൊലെ മനതാരിലറിവുള്ളതാകയാൽ
ഇനിഞാനതുപിന്നെയും വിസ്തരിച്ചുവൎണ്ണിക്കുന്നില്ലദശാനന ॥ സൊ
മബിംബമുഖനായിട്ടുംഘനശ്യാമവൎണ്ണനായിട്ടുമിന്നെത്രയും കൊമളാം
ഗനായിട്ടുമിനിൽക്കുന്നരാമനെ നീവഴിപൊലെ കണ്ടാലും ॥ എന്തു
സങ്കടംവന്നാലും ധൎമ്മത്തിന്നന്തരായം വരുത്തുന്നവനല്ല കാന്തയെ
ക്കട്ടനിന്നെശ്ശരംകൊണ്ടു കൃന്തനംചെയ്വാൻ നിൽക്കുന്നെകണ്ടാലും ॥
കൊപിച്ചാലിവൻ കാലസമനെന്നും ശൊഭയുദ്ധത്തിലിന്ദ്രസമമെന്നും
ആപന്നന്മാരെ രക്ഷണംചെയ്യുവാൻ ശ്രീപതിസമനെന്നും ധരിച്ചാ
ലും ശ്രീരാമഗുണമൊക്കെയും വൎണ്ണിപ്പാനാരാലും കഴിവുണ്ടായ്വരാ ദൃ
ഢം. വൈരിയാംനിന്നെ വീക്ഷണമാത്രത്തിൽ ചാരമാക്കിച്ചമച്ചിടും
നിൎണ്ണയം ॥ ലക്ഷണമൊത്തരാഘവൻ തന്നുടെദക്ഷിണ ഭാഗന്തന്നിൽ
നിന്നീടുന്ന ലക്ഷ്മണനാകും സൊദരൻതന്നെയും രാക്ഷസകുലനാഥ
നീകണ്ടാലും ॥ ഒരുസംശയമില്ലിവൻ രാമന്റെപുറമെചരിയ്ക്കും ജീവ
നാകുന്നുനിരൂപിയ്ക്കിൽ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടിവർ പരംസാദൃശ്യമുള്ള
വരാകുന്നു ॥ വടിവൊടിപ്പൊൾ ലങ്കെശ്വരനിന്നെ വെടിഞ്ഞങ്ങി
നെ പൊയവിഭീഷണൻ മടികൂടാതെ രാമപദംനമിച്ചിടത്തെ ഭാഗെ

നിൽപതുംകാണ്കനീ ॥ രാജപുത്രൻരഘുപതി ലങ്കയ്ക്കുരാജാവാക്കിനാ
ൻ നിൻെറസഹജനെ വ്യാജമില്ലാത്ത രാമനെനിയ്ക്കിപ്പൊളാജിയിൽ
ജയിച്ചീടുന്നതെങ്ങിനെ ॥ പെണ്ണങ്ങീടാതെയെപ്പൊഴും നിന്നുടെകണ
ക്കാൽതിരുമ്പെണ്ടുന്നവനിപ്പൊൾ ഗുണമെറന്നരാമൻെറ തൃപ്പാദംവ
ണങ്ങിക്കൊണ്ടു നിൽപതുംകാണ്കനീ ॥ കിഷ്കിന്ധാധിപനാകുന്ന സു
ഗ്രീവൻമുഷ്കരാകും കപികളൊടൊത്തിഹ ദുഷ്കരമാകുംയുദ്ധം ചെയ്യി
ടുവാൻനിഷ്കപടം വസിപ്പതുംകാണ്കനീ ॥ ശംഖംപത്മം ശതംകൊടി
യെന്നൊരൊ സംഖ്യാസമ്പൂണ്ണമാകുന്ന സൈന്യത്തെ ലങ്കയിലിതാ
നിത്തീട്ടു നിന്നൊടിന്നങ്കംവെട്ടുവാൻ കാത്തുനിന്നീടുന്നു ॥ ആശരാ
ധിപയുദ്ധത്തിൽ തൊലിയുംക്ലെശവും ഭവിച്ചീടാതിരിയ്ക്കുവാൻ പെശ
ലമായിട്ടൊരു മാഗ്ഗമെന്നാശയത്തിൽ വിചാരിച്ചുറച്ചാലും ॥ പ
രപക്ഷപ്രശംസയൊടീവണ്ണം പരിഭാഷിയ്ക്കും ഭൃത്യവചസ്സിനെ പരി
ചൊടഥ കെട്ടുദശാനനൻ പരിഭത്സനം ചെയ്യുന്നവരെയും ॥ ആട്ടി
ദ്ധിക്കരിച്ചായവരെ ദ്രുതംകൊട്ടയ്ക്കുപ്പുറത്താക്കീട്ടനന്തരം ഇഷ്ടശാൎദ്ദൂല
മുഖ്യന്മാരെവിളിച്ചൊട്ടും വൈകാതെ രാമവിചാരത്തെ പെട്ടന്നങ്ങി
നെസവ്വമറിയുവാൻ വിട്ടാൻനക്തഞ്ചരകുലനായകൻ ॥ തുഷ്ടിയൊ
ടവർ വാനരന്മാരുടെകൂട്ടത്തിൽ ദ്രുതംചെന്നുകടന്നപ്പൊൾ മുന്നം
പൊയിട്ടുള്ളാളുകളെപ്പൊലെ താന്നെസവ്വരുമക്കപി താഡനംനന്നാ
യ്യേടിച്ചു രാമകടാക്ഷത്താൽ പിന്നെമുക്തരായ്യിന്തിരിഞ്ഞീടിനാർ ॥
ആജിയിൽശ്ശൂരനാകുന്ന തന്നുടെരാജാവിൻെറ സമീപത്തിൽചെന്ന
വർ പൂജാപൂവ്വം സകലബലത്തെയും വ്യാജമെന്യെപറയും സമയത്തി
ൽ ॥ ആയവരുടെ ദൈന്യതയു ഭീമകായനാകും ദശമുഖൻകണ്ടു
റാം ദൂയമാനഹൃദയനായ് ശാൎദ്ദൂലനായ മായാവിയൊടെവം ചൊല്ലി
നാൻ ॥ നിയ്യുംമാറവരെപ്പൊലെ ശത്രുവിൻകയ്യിൽ പെട്ടുപൊയെ
ന്നു തൊന്നീടുന്നു അയ്യൊകഷ്ടം സകലവൃത്താന്തവും പൊയ്യന്യെപ
റഞ്ഞാലും മടിയ്ക്കാതെ ॥ ശാൎദ്ദൂലനെവം രാവണൻതന്നുടെ ചൊദ്യം
കെട്ടപ്പൊളുണ്ടായ വാത്തകൾ വിസ്തരിച്ചറിയിച്ചതു കെട്ടടനിത്തരം
ചൊന്നാൻ പിന്നയുംരാവണൻ ॥ വീരന്മാരാകും വാനരന്മാരുടെപെ
രുംതാതപുത്രാദിനാമങ്ങളും പൊരിന്നുള്ള പടുതചവും സവ്വവുംവെ
റെവെറെ നീചൊല്ലുകമെല്ലവെ ॥ നാഥനെവംകഥിയ്ക്കുന്ന കെട്ടഥ
ഭീതിഭാവെന ശാൎദ്ദൂലൻചൊല്ലിനാൻ ആദിതൊട്ടിന്നഖില നാമങ്ങളു
മൊതുവാനടിയത്തിനാലാളല്ല ॥ അക്മൊരുത പത്മജപാവക ശക്രാ
ദിശ്രെഷ്ഠദെവാംശമല്ലാതെ ഇക്കപികുലത്തിന്നിലൊരുവനും മിക്കവൊ

റം ജനിച്ചിട്ടില്ലൊത്താലും ॥ വിക്രമാദിയുമുത്സാഹശക്തിയും വിഗ്ര
ഹംചെയ്വാനുള്ളപടുത്വവും മക്കടെത്താന്മാക്കൊക്കയുണ്ടെന്നതു മുഖ
ക്കാമ്പിൽ ഭവാൻനന്നായറിഞ്ഞാലും ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരും ദശരഥ
ഭൂമിപൻെറ സുതരെന്നറികനീ ധീമാന്മാരാക മിബ്ബ്വാലക്കൊപ്പമായ്ക്കാ
ണ്മാനില്ലീ ഭുവനത്തിലാരെയും ॥ നിൻെറസൊദരനുംചെന്നു രാഘവ
ൻതൻെറപക്ഷത്തിൽ ചെന്നുകൊണ്ടങ്ങിനെ തൻെറവംശമശെഷം
മുടിക്കവാൻതൻെറടത്തൊടെ തന്നെവസിക്കുന്നു ॥ പരസൈന്യത്തി
ൻ വൃത്താന്തമൊക്കയുമറിവുള്ളതു പൊലിന്നടിയനും അറിയിച്ചെനി
തിൽപരം വെണ്ടതുംനിരൂപിച്ചു ഭവാൻതന്നെചെയ്താലും ॥ അഞ്ചാ
തെവമവൻ ചൊല്ലികെട്ടപ്പൊൾ കിഞ്ചിൽഭീതി പൂണ്ടാദ്ദശകന്ധരൻ
തഞ്ചക്കാരാകും മന്ത്രിമാരൊത്തുടൻ വാഞ്ചരപൊലെ താനാലൊ
ചിച്ചീവണ്ണം ॥ വിദ്യുജ്ജിഹ്വനെന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നഭൃത്യനെ യ
രികത്തു് വിളിച്ചുടൻ ഉത്തമയാകും സീതയെവഞ്ചിപ്പാനുദ്യോഗത്തൊ
ടെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഉണ്ടാക്കീടണംവെഗം നീമായയെ
ക്കൊണ്ടു രാഘവൻതൻെറ ശിരസ്സിനെ കൊണ്ടുൽവെണ്ണീ ജനകജാ
തന്നെഞാൻ കണ്ടരികത്തുനിൽക്കും സമയത്തിൽ ॥ രണ്ടുകൈകൊ
ണ്ടെടുത്തുനിയ്യത്തലകൊണ്ടു വന്നീടവെണമപ്പിടത്തിൽ കബരീവാർകു
ഴലാളായിട്ടുമവൾക്കിണ്ടലെങ്കിലുമുണ്ടാകുംനിണ്ണയം ॥ ഏവംകല്പനകെ
ട്ടപ്പൊളങ്ങിനെ യാവാംഞാനെന്നവനുമന്നത്തിച്ചാൻ രാവണനുംപ്ര
സാദിച്ചുതന്നുടെ കൈവളയൂരിസ്സമ്മാനം നൽകിനാൻ ॥ കാമപീഡി
തനായിട്ടിന്നെ സീതയെക്കാണ്മാനായ് തൽപ്രദെശത്തു ചെന്നപ്പൊ
ൾ രാമനെത്തന്നെ ധ്യാനിച്ചുമെവുന്ന സൊമബിംബമുഖിയെക്കണ്ടീ
ടിനാൻ ॥ അല്ലൽപൂണ്ടുകരത്തെ മുഖാംതാഴ്ത്തിമെല്ലവെ വാഴുംജാനകി
യൊടെററം മല്ലനാകുന്നരാവണനീവണ്ണം ചൊല്ലിനാനതി ക്രൂരവ
ചനത്തെ ॥ അല്ലയൊസീതെകെട്ടാലും നിന്നൊടുനല്ല വാക്കുവളരപ്പ
റഞ്ഞിട്ടും തെല്ലുപൊലുമെന്നിഷ്ടമനുസരിച്ചില്ലല്ലൊ നിയ്യതുമൂലം നി
ന്നുടെ വല്ലഭനെഞാൻ ഭൃത്യരെക്കൊണ്ടിന്നു കൊല്ലിച്ചെനെന്നറിഞ്ഞാ
ലുംസുന്ദരി ॥ കാന്തനെത്തന്നെ പിന്നയുംപിന്നയും ചിന്തിച്ചിട്ടെന്തു
കാൎയ്യംജനകജെ കാന്തിയെറുന്ന നിയ്യെൻെറഭാൎയ്യയായ് സന്തൊഷി
ച്ചു സുഖിച്ചുവസിച്ചാലും ॥ ചത്തുമണ്ണായ് ഭവിച്ചൊരുനിന്നുടെ ഭ
ൎത്താവെന്തു നിനക്കിനിചെയ്തീടും സത്വരമെൻെറ ഭാൎയ്യമാരിൽ വച്ചി
ന്നുത്തമയായ്വസിക്ക ചിരംശുഭെ ॥ പുണ്യമില്ലാത്തവളെ മഹാമൂഢെ
പണ്ഡിതത്വം നടിക്കുന്നവളെനീ കണ്ണുകൊണ്ടു നിൻഭൎത്തൃവധത്തെ

ഞാൻവന്നീടുന്നതുകേട്ടുകൊണ്ടീടുക ॥ നിന്നുടെപതിയാകുന്ന രാഘ
വനെന്നെക്കൊല്ലേണമെന്നുറച്ചങ്ങിനെ ഇന്നലെസ്സന്ധ്യയായപ്പൊ
ളിപ്പുരന്തന്നിൽ വന്നെന്നറികനീ ജാനകി ॥ സൈന്യത്തൊടു മനുജ
നൊടും കൂടി സ്സന്നദ്ധനായിട്ടാഗമിച്ചങ്ങിനെ നന്നക്ഷീണംപൂണ്ടെല്ലാ
വരും കൂടിഖിന്നതവിട്ടുറങ്ങുന്ന രാത്രിയിൽ ॥ എന്നുടെഭൃത്യരാകും പ്രഹ
സ്താദിവൃന്ദവും തരംനൊക്കിക്കൊണ്ടദ്ദിക്കിൽ ചെന്നുസുഗ്രീവഭൃത്യരെ
യൊക്കെയും കൊന്നാരായവരെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ തുഷ്ടിയൊടെന്റെ കിങ്ക
രന്മാർ നിനക്കിഷ്ടനാകും ഹനുമാനെയും കൊന്നാർധൃഷ്ടതയുള്ള രാമ
ന്റെകണ്ഠവുമൊട്ടും ഭീതികൂടാതഥ ഖണ്ഡിച്ചാർ ॥ വിഡ്ഢിയാകുംവിഭീ
ഷണൻ തന്നെയും കൊട്ടാവിട്ടവർ ചെന്നുപിടിച്ചപ്പൊൾ ശിഷ്ടമുള്ള
വർ ലക്ഷ്മണനൊടൊത്തു പെട്ടന്നങ്ങിനെ പെടിച്ചുമണ്ടിനാർ ॥ ജാന
കീനിന്റെഭർത്താവിന്റെതല മാനനീയനായീടുമെൻ ഭൃത്യനാൽആനീ
തമായിട്ടുണ്ടതും നിയ്യിപ്പൊൾ മാനിനീമണെകണ്ടു കൊണ്ടീടുക ॥ എ
ന്നുചൊല്ലിത്തൻ ഭൃത്യനെക്കൊണ്ടതി സുന്ദരശിരസ്സായവൾ തന്നുടെ
മുന്നിൽവയ്പിച്ചവനെയയച്ചുടൻ പിന്നെയുംസീത തന്നൊടുചൊല്ലി
നാൻ ॥ ഇതാകണ്ടാലും സീരധ്വജാത്മജെ മൃതനായപതിതൻ വദ
നത്തെ ഹതകാന്തനെച്ചിന്തിക്കാതെ നിയ്യെൻഹിതകാരിണിയായ്സു
ഖാവാണാലും ॥ രാക്ഷസെന്ദ്രന്റെ വാക്കെവംകെട്ടപ്പൊളക്ഷിരണ്ടും
തുറന്നുടൻസീതയും വീക്ഷണംചെയ്യുന്നെരം പ്രിയമുഖ മീക്ഷണംചെ
യ്തിട്ടങ്ങിനെപിന്നെയും ॥ സൂക്ഷിച്ചയ്മ്പൊടുനൊക്കുമ്പൊളൊരൊരൊ
ലക്ഷണങ്ങളെക്കണ്ടതിശൊകെന ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻതന്മുഖമെന്നൊറം
ശിക്ഷയിലുറപ്പിച്ചെവം ചൊല്ലിനാൾ ॥ അയ്യയ്യൊലൊകനായകരാ
ഘവ നിയ്യല്ലാതിനിയ്യാരുണ്ടാരാധാരം വയ്യനിൻവിയൊഗം ക്ഷണ
മെങ്കിലും പൊയ്യല്ലെന്നെയും കൊണ്ടുപൊയീടുക ॥ ഇത്രനാളുംനി
ന്നാഗമനന്തന്നെ കാത്തുകൊണ്ടിഹ ജീവിച്ചിരുന്നുഞാൻ വ്യർത്ഥമാ
യെല്ലൊ വാതജവാണിയും സത്യസന്ധകരുണാപയൊനിധെ ॥ കെ
കയാത്മജെ നിസ്സംസകാമയായ് ലൊകനാഥനെ ക്കൊല്ലിക്കകാര
ണാൽ വെഗത്തിൽത്തന്നെ പുത്രനൊടൊത്തുനീ ഭൊഗമെല്ലാമനുഭ
വിച്ചീടുക ॥ രാമമാതാവെ ഞാൻനിമിത്തംഭവൽ പ്രെമപാത്രൻകുമാ
രൻമരിച്ചെല്ലൊ ഭൂമിയിൽജീവിച്ചെങ്ങിനെമെലിൽനീ താമസിച്ചീ
ടും ഹാഹാമഹാകഷ്ടം ॥ ദീർഘായുസ്സെന്നുജ്യൊതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരൊ
ക്കെയും പറഞ്ഞുള്ളൊരുവാക്കുകൾ ഭൊഷ്കായ്ത്തന്നെ ഭവിച്ചെന്നും
ചിത്തത്തിലൊക്കുന്നെനഹമിദ്ദശകാണ്കയാൽ ॥ ഇത്ഥമൊരൊന്ന

ചൊല്ലിക്കരകയും ധാത്രിയിൽവീണുരുള്ളകയുംപിന്നെ ഹസ്തംകൊണ്ടു
തന്മാറത്തുതാഡിച്ചും ചത്തുപൊലെമൊഹിച്ചുവീഴ്കയും ॥ പിന്നെയു
മെഴുന്നെററുരമണനെ ത്വന്നെഭീത്യാവിളിച്ചുകരകയും മന്നവാത്മ
ജമൽപാണിയെഭവാൻ വന്നുധീരതയൊടെപിടച്ചപ്പൊൾ ഒന്നിച്ചു
ധൎമ്മംചെയ്കയെന്നീവണ്ണം ചൊന്നവാക്കിനെസ്സത്യമാക്കീടുക ॥ ഇ
ത്തരംപ്രലാപിച്ചിട്ടനന്തരം നക്തഞ്ചാരികൾക്കീശനൊടൊതിനാൻ
മൃത്യുതുല്യനിയ്യെന്നുടലുംരാമ ഗാത്രത്തൊടിന്നുചെൎത്തുതിയ്യിട്ടാലും ഭ
ൎത്താവൊടെന്നെച്ചെൎത്തുദഹിപ്പിപ്പാൻ മാത്രംകാരുണ്യം ചെയ്തുകൊ
ണ്ടാലുംനീ ॥ നാഥഹീനയെപ്പൊലെപലവിധം സീതയിങ്ങനെ
ചൊല്ലിക്കരയുമ്പൊൾ യാതുധാനനൊരുത്തനവിടത്തിൽ സാദരം
വന്നുകെൾപ്പിച്ചുചൊല്ലിനാൻ ॥ ഭാഗ്യരാശെഭവാനിപ്പൊൾവെഗത്തി
ൽ ശ്ലാഘ്യമന്ദിരം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാലും യൊഗ്യരാകുന്നമന്ത്രിമാർവ
ന്നങ്ങു പാൎക്കുന്നുഭവദ്ദൎശനകാംക്ഷയാ ॥ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതുകെട്ട
പ്പൊൾ തൽപ്രദെശംവെടിഞ്ഞുപൊയാനവൻ അത്ഭുതമാകുംരാമ
ശിരസ്സുംപൊയപ്പൊൾതന്നെ തിരൊധാനവുംചെയ്തു ॥ യുദ്ധകാമ
നായീട്ടുംദശഗ്രീവൻ തത്രചെന്നുതന്മന്ത്രിമാരൊടുതഥ സത്വരംകാ
ൎയ്യമാലൊചിച്ചതും പ്രീത്യാഭെരിഘൊഷത്തെയും ചെയ്യിച്ചാൻ ॥
നിശിചാരികൾതന്നുടെനായകനശൊകാദ്യാനം തന്നിൽനിന്നങ്ങി
നെ കൃശഗാത്രിയായീട്ടുന്നസീതയെ ഭൃശംഭത്സിച്ചുപൊയൊരനന്ത
രം ॥ സരമയെന്നു ചൊല്ലുന്നിശാചരി പരംസീതയുംമൊഹത്തെ
പ്രാപിച്ചുചരമഗതിവന്നതുപൊലെയായ് ധരണിയിൽകിടക്കുന്നക
ണ്ടെറാം ॥ കരുണകലൎന്നിങ്ങിനെദെവിയൊടുരിയാടിനാളെത്രയുമാ
ദരാൽ സരസീരുഹലൊചനെമൽസഖി വരനൊത്തുനീസൌഖ്യമാ
യ്വാണീടും ॥ ഹരിയൊടൊക്കും രാമനുറങ്ങുമ്പൊൾ മരണത്തെവരു
ത്തിക്കൊണ്ടീടുവാൻ ഒരുരാക്ഷസനുണ്ടാകയില്ലെന്നും ധരിച്ചീടുകമംഗ
ലശീലെനീ ॥ സതിയാകുംഭവതിയെരാവണൻ ചതിച്ചീടുവാനായ്
ത്തന്നെരാമന്റെ വദനത്തെയുംമായയാലീവണ്ണം കൃതമാക്കിയതാ
യ്വരും നിൎണ്ണയം ॥ ചൊല്ലിയതൊക്ക ഭൊഷ്ക്കെന്നറിഞ്ഞാലും മെല്ല
വെഞ്ഞാൻമറഞ്ഞുചെന്നങ്ങിനെ കല്യനാകുമിവന്റെവിചാരങ്ങളെ
ല്ലാമിന്നറിഞ്ഞീടിനെൻസുന്ദരി ॥ കാമദെവസമാനനായീടുന്ന രാമ
നെയുംഞാൻകണ്ടു ജനകജെ ഭീമസാഗരം ലംഘിച്ചുലങ്കയിൽ ശ്രീ
മാൻവന്നുകടന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ അക്ഷപാലകതതൻദശമുഖൻ
രാക്ഷസന്മാരെച്ചാരരായ്വിട്ടതും പ്രക്ഷീണന്മാരായ്ത്തന്നെ തിരിഞ്ഞ

തുമ്രക്ഷാദിബലാവണ്ണിച്ചുചൊന്നതും ॥ അതുകെട്ടഥരാവണനുംപല
വിധാമന്ത്രവിചാരങ്ങൾചെയ്തതും മതിനെർമുഖി സർവ്വമറിഞ്ഞതുഞാ
ൻ ഹതനായ്വരും രാവണനിക്ഷണം ॥ കെട്ടാലുംസഖിഭെരിപടഹാ
ദി കൊട്ടിഘൊഷിച്ചിടുന്നനിനാദവും ചട്ടശസ്ത്രാദി കയ്യിലെടുക്കു
മ്പൊൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്നകൊലാഹലങ്ങളും ॥ അതിഘൊരമായ്ഘണ്ടാനി
നാദവും മൃദുവല്ലാത്ത സിംഹനാദങ്ങളും രഥവാജിഗജങ്ങളുടെപല
വിധമുള്ളൊരുശബ്ദവുംകെൾക്കനീ ॥ യുദ്ധത്തിൽദ്രുതംരാഘവനംദ
ശവക്ത്രനെക്കൊന്നു നിന്നെലഭിച്ചിടും ഭർത്താവൊന്നിച്ചുനീവസിക്കു
ന്നതു മൽതൊഷത്തൊടെ കാണുംഞാൻനിർണ്ണയം ॥ ഏണനെർ
മിഴിയാളെനിനക്കിന്നു വെണമെങ്കിൽഞാൻ പൊയിനിൻസന്ദെശം
പ്രാണനായകനാകുംരമണനെ കാണിച്ചിങ്ങുവന്നീടുവൻമാനിനീ ॥
സാന്ത്വമായിട്ടിവണ്ണംപറയുന്ന ബന്ധുവാകും സരമയെത്തന്നുടെ
അന്തികത്തിൽവിളിച്ചതിഗൂഢമായ് സന്തൊഷിച്ചഥസീതയുംചൊ
ല്ലിനാൾ ॥ പങ്കഹീനെ സഖിനിയ്യിന്നെന്നുടെ സങ്കടങ്ങളെത്തീ
ക്കെണമെന്നെവാ ശങ്കവിട്ടുള്ളിൽനിശ്ചയംചെയ്യുകിൽ ലങ്കെശനു
ള്ളറിഞ്ഞുവന്നീടുക ॥ ഇനിയുമവൻമായകൊണ്ടെന്നുടെ മനതാരിൽ
ഭയംവരുത്തീടുമൊ തനിയെപൊയറിഞ്ഞെന്ന കെൾപ്പിപ്പാൻ വിന
യത്തൊടപെക്ഷ ചെയ്തീടുന്നെൻ ॥ മൈഥിലിതന്റെവാക്കെവം കെ
ട്ടപ്പൊൾ യാതുധാനിയും പൊയതിവെഗെന ജ്ഞാതരാജഹൃദയയാ
യ്വന്നഥ സാദരാസഖിയൊടു ചൊല്ലീടിനാൾ ॥ ജാനകീ നിന്നെരാ
മനാക്കൊണ്ടിപ്പൊൾ ദാനംചെയ്യുവാൻ വൃദ്ധസചിവരും ദീനയാ
യ്ത്തന്നെ കൈകസിയുംചെന്നു മാനിയാകുമവനൊടുരച്ചിട്ടും ॥
കെട്ടീടുന്നില്ല കാലപാശത്തിന്റെ പാട്ടിലായ്വന്ന രാവണൻനിർണ്ണയം
ശ്രെഷ്ഠൻരാഘവനിന്നവനെക്കൊന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയിടും ഭവ
തിയെ ॥ അതിഗൂഢമായിങ്ങിനെ രാക്ഷസസുതയും ജനകാത്മജയും
തമ്മിൽഹിതമൊരൊന്നുചൊല്ലിക്കരംപിടിച്ചതുല സ്നെഹത്തൊടെവ
സിക്കുമ്പൊൾ ॥ ഭാനുവംശജനാകുന്ന രാമനാൽമാനിക്കപ്പെട്ട വാനര
രൊക്കെയും ദീനമെന്യെ സുവെലാചലത്തിന്റെ സാനുവിൽ നിന്നു
സിംഹനാദംചെയ്താർ ॥ ജംഭാരിതൻചെറുഞാണൊലി പൊലെഗം
ഭീരമാകുംശബ്ദത്തെക്കെട്ടപ്പൊൾ സംഭ്രമംപൂണ്ടു രാക്ഷസരൊക്കെയും
സാദ്ഭുതഭയരായിമെവീടിനാർ ॥ ഇക്കണക്കുള്ളശബ്ദംശ്രവിക്കയാലുൾ
ക്കാമ്പിലല്പം ശങ്കയൊടങ്ങിനെ വെക്കമാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ചെ
ന്നുപുക്കാൻ സർവ്വരുമൊത്തഥരാവണൻ ॥ തന്നുള്ളന്തന്നിലുള്ളൊരു

ഭിപ്രായം ചൊന്നനെരത്താ മന്ത്രിമാരെല്ലാരും ഒന്നുംമിണ്ടാതെ രാ
മബലം ചിന്തിച്ചന്യൊന്യം നൊക്കിനിൽക്കുംദശാന്തരെ ॥ മാതൃപൈ
താമഹനായിട്ടന്നൊരു നീതിശാസ്ത്രജ്ഞനാകുന്നമാല്യവാൻജ്ഞാതിനാ
ശാവരാതിരുന്നിടുവാൻ ഹെതുയുക്തമിവണ്ണമുരചെയ്താൻ ॥ ശത്രു
സാരമില്ലാത്തവനെങ്കിലുമൊൎത്താലും ഭവാൻ നിന്ദിക്കുന്നനല്ല ഉത്ത
മനാകും രാമനൊടിപ്പൊൾ നീ യുക്തം സന്ധിചെയ്തീടുകയല്ലയൊ ॥
ധൎമ്മാധൎമ്മങ്ങളെന്നിവ രണ്ടിനെ നിൎമ്മാണംചെയ്തതീശ്വരനല്ലയൊ
കൎമ്മവുമിതുരണ്ടും വൎദ്ധിക്കുവാൻ ബ്രഹ്മാവല്ലയൊ നിശ്ചയം ചെയ്യു
ന്നു ॥ കെൾക്കനീധൎമ്മ നിഷ്ഠയുള്ളാളുകൾ പൊൎക്കളത്തിൽ ജയത്തെ
ലഭിച്ചിടും ദുഷ്കൃത നിരതന്മാരെല്ലാവരും തൊൽക്കുമായതിന്നി
ല്ലൊരുസംശയം ॥ മാനുഷനെന്നു ചിന്തിച്ചുരാമനെ മാനിക്കാതെ
നീ ധിക്കരിച്ചീടൊല്ല സൎവ്വജ്ഞനാകും രാഘവനിക്കുല ഹാനിചെയ്വാ
ൻ സമൎത്ഥനായ്വന്നിടും ॥ ദൂഷണാദിയെക്കൊന്നവൻ മുൻപിൽനിൻ
ഭീഷണിയൊന്നും തെല്ലും ഫലിച്ചിടാ ഭൊഷനാകുന്ന നിന്നെയുംരാ
ഘവനീഷൽക്കൂടാതെ തന്നെ ഹനിച്ചിടും ॥ വരംകൊണ്ടുള്ള ഗൎവ്വവും
ദൂരെ നീയ്യെറിഞ്ഞാലും രജനിചരെശ്വര സുരദാനവയക്ഷാദിയ
ല്ലല്ലൊ ഹരിസൈന്യവും രാമനുമൊൎത്താലും ॥ നിമിത്തങ്ങളും നന്ന
ല്ലാതങ്ങിനെ നമുക്കിപ്പൊൾ പലതുണ്ടുകാണുന്നു കുമതിവിട്ടു വെഗെ
ന രാമന്റെ രമണിയെ കൊടുത്താലും രാവണ ॥ മാല്യവാനെവം
ചൊല്ലീട്ടവൻ തന്റെ വല്ലാതുള്ള മുഖരസഭെദങ്ങൾ എല്ലാം കണ്ട
പ്പൊൾ മിണ്ടാതെ മൌനത്തൊടല്ലൽ പൂണ്ടഥ ചാരത്തു മെവിനാ
ൻ ॥ അമ്മതന്നുടെ പൈതാമഹൻതന്റെ നിൎമ്മലഹിത ശ്രെ
ഷ്ഠവചസ്സിനെ സമ്മതിച്ചില്ലന്നല്ലതി കൊപെന ചെമ്മെ രാ
വണനീവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ ഇഷ്ടനെന്നു നീഭാവിച്ചു ചൊന്നൊരു
ക്ലിഷ്ടമായുള്ള ശത്രുപ്രശംസയെ കെട്ടിട്ടൊട്ടും സഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും
വെട്ടുന്നില്ല ജനനിയെയൊൎക്കയാൽ ॥ വാനരന്മാരെ ബന്ധുക്കളാക്കി
ട്ടും ഹീനരാജ്യനായിട്ടുമിരിക്കുന്ന മാനുഷനെ ഭയപ്പെട്ടു സീതയെ വാ
നവാരിയായീടും ഞാൻ നൽകുമൊ ॥ അന്തകനെജ്ജയിച്ചുള്ളൊരെ
ന്നെ നീ ഹന്തഹന്ത പരിഹസിക്കുന്നതും സന്തതം രാമവിക്രമം
ചൊൽവതു മെന്തുഹെതുവാലെന്നുര ചെയ്താലും ॥ രണ്ടുനാളിന്നക
ത്തുഞാൻ രാഘവകണ്ഠം വെട്ടിയറുത്തുകൊള്ളുന്നതും കണ്ടുകൊണ്ടാ
ലും സംശയമൊട്ടുമെ വെണ്ടരണ്ടില്ലവാക്കിനിക്കൊൎക്കനീ ॥ പ്രാണ
നാങ്ങൊട്ടുപൊയാലു മന്യനെ താണുനിൽക്കുന്നവനല്ലീ രാവണൻ

കാണിപ്പൊലു മൊരുത്തനെയും ഭയമാണ്ടായ്വാഴമിനിക്കില്ലറിഞ്ഞാ
ലും ॥ രാഘവനതി ഘൊരമായുള്ളൊരു സാഗരത്തിൽ ചിറയിട്ടകാര
ണാം ആശ്രമിച്ചുള്ള ഭീതികളൊക്കയും വെഗാ ദൂരകളെഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടു
ക ॥ മെനിവാക്കെവെ ചൊല്ലുന്നകെട്ടപ്പൊൾ ദീനതപൂണ്ടു നാണിച്ചു
മാല്യവാൻ മാനവർദ്ധനമായ് ചിലവാക്കുകൾ താനുരചെയ്തിട്ടാത്മാ
ലയംപുക്കാൻ ॥ ആലൊചിച്ചഥ രാവണനും പുരപാലനം വഴിപൊ
ലെചെയ്തീടുവാൻ കാലതുല്യ ഭടന്മാരെക്കല്പിച്ചിട്ടാലയം നിജംപു
കവാണീടിനാൻ ॥ അതുകാലാ ദശരഥൻതന്നുടെ സുതന്മാരും
രവിസുതനുംപിന്നെ മതിമാനാകും വായുതനയനും വിധിത
നുടെപുത്രനും നീലനും ॥ കൃതസൌഹൃദനാകും നിശാചര പതി
സൊദരൻതാനും തൻഭൃത്യരും മൃതതാതനാകും യുവരാജനു മറ്റുപൊ
ലുള്ള യൂഥപവൃന്ദവും ॥ ശത്രുമന്ദിരം പ്രാപിച്ചിതെച്ചൊന്നവരൊത്തു നി
ന്നിട്ടിവണ്ണ മുരചെയ്യാർ ഇത്രഗാംഭീര്യമുള്ളൊരു ലങ്കയെ വൃത്രവൈ
രിയും പൊരിൽ ജയിക്കുവാൻ ഓർത്താലാളാകയില്ലതിനാൽ നമുക്കത്രെ
കർത്തവ്യമെന്തെന്നു ചിന്തിപ്പിൻ ॥ ഇങ്ങിനെചിലർ ചൊല്ലുന്നകെട്ട
പ്പൊൾമാശലനാകുംരാമനൊടായ്മുദാ സംഗതിനന്നായ് ചെത്തുവി
ഭീഷണൻ ഭംഗിയിൽ ചെന്നണത്തിച്ചാനിവണ്ണം ॥ പക്ഷിതൻ വെ
ഷം കൈക്കൊണ്ടെൻ ഭൃത്യന്മാർ രാക്ഷസെശപുരത്തിൽ ചെന്നിട്ടിനാ
ശിക്ഷയിൽതന്നെ തൽപുരവൃത്താന്ത മീക്ഷണം ചെയ്തറിഞ്ഞുവന്നീ
ടിനാർ ॥ അറിയിച്ചീടാം രാവണനിശ്ചയം കരുണാനിധെ കെട്ടുകൊ
ൾക ഭവാൻ പുരത്തിൻ പൂർവ്വദ്വാരം പ്രഹസ്തനും പരിവാരത്തൊടൊ
ത്തുരക്ഷിക്കുന്നു ॥ മഹാപാർശ്വ മഹൊദരന്മാർ നിജമഹാരാജാവിൻ
കല്പനകൊണ്ടിപ്പൊൾ സഹസെനയാദക്ഷിണ ദ്വാരത്തിൽ വിഹരി
ക്കിട നൽകാതെ മെവുന്നു ॥ പടിഞ്ഞാറുള്ള ഗൊപുരദ്വാരത്തിൽ
പ്രതാപമുള്ളൊരിന്ദ്രജിത്തുംതന്റെ പടക്കൊപ്പു മൊരുക്കി നിരത്തി
ക്കൊണ്ടടിയെറാമുറപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്നു ॥ ഉത്തരദ്വാരം തന്നിൽബഹു
ബലമൊത്തു രാവണൻ തന്നെവസിക്കുന്നുയുദ്ധ സന്നദ്ധനായ്ചിത്ര
പാക്ഷനും മദ്ധ്യമഗുന്മംതന്നിൽ വസിക്കുന്നു ॥ പത്തിഹസ്തിരഥതു
രഗാദികളിത്രയെന്നുകണക്കുരചെയ്യുവാൻ ഓർത്തുകൊള്ളുകിൽ പ
ത്മനാഭൻതന്റെ മെത്തയാലും കഴിവരാരാഘവ ॥ വീര്യമുള്ളവരാക
നുസർവ്വരുംശൌര്യവും പരമുണ്ടവക്കൊക്കയും ആര്യ്യഭീതിപ്പെട്ടത്തു
കയല്ലിനിക്കാര്യ്യം വെണ്ടതു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടാലും ॥ സ്നെഹപൂർവ്വം വി
ഭീഷണനിവണ്ണം വ്യാഹരിക്കുന്നവാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ ആഹവശ്രു

രനാകുന്നരാമനാം മോഹനമായിട്ടേവമരുൾചെയ്യാൻ ॥ നീലനാംപടയും പൂർവ്വദ്വാരത്തിൽബാലിപുത്രനും ദക്ഷിണദ്വാരത്തിൽ ചാലെ പശ്ചിമദ്വാരെ ഹനൂമാനും തൊലികൂടാതെ നിന്നുകൊണ്ടീടണം ॥ ഞാനും ലക്ഷ്മണനൊന്നിച്ചു രാക്ഷസ കാനനാഗ്നിയായുത്തരദ്വാരത്തിൽ വാനവാരിദശമുഖൻതൻബല ഹാനിചെയ്വാൻ സുഖമായ്വസിച്ചീടാം ॥ സുഗ്രീവനൊടുംജാംബവാൻ തന്നൊടും വ്യഗ്രതകൂടാതൊത്തു വിഭീഷണ ഉഗ്രവിക്രമമദ്ധ്യമഗുന്മത്തിൽ വിഗ്രഹത്തിന്നുകാത്തു നീ നിന്നാലും ॥ ഇപ്രകാരംതൻ സൈന്യത്തൊടൊക്കയും കല്പനയെക്കൊടുത്തഥ രാഘവൻ ക്ഷിപ്രമാഗ്ഗിരിതന്നിൽ കരെറുവാൻ താൽപ്പര്യത്തൊടെ പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ ॥ വിപുലഗ്രീവനാകുന്ന സുഗ്രീവശുഭശീല വിഭീഷണനാമിപ്പോൾ സുവെലമെന്നു പെരാകുമിഗ്ഗിരിശൃംഗപരിഭാഗന്തന്നിൽകരയെറി പ്രഭുവാകുന്ന രാവണന്തൻ പുര വിഭവത്തെയും കണ്ടിട്ടനന്തരം കപിവീരരൊടൊത്താപ്രദെശത്തിൽക്ഷപയെയും സുഖമാക്കഴിക്കണം ॥ എന്നരുൾചെയ്തു രാഘവൻപർവ്വതം തന്നിലാരൊഹണം ചെയ്തിട്ടന്നെരം പിന്നാലെ ലക്ഷ്മണാദികളൊക്കെയുമൊന്നിച്ചൊപ്പം കരെറിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ മൊളിൽചെന്നുടൻതൽപുരന്തന്നിലെ മാളികകളുംഗൊപുരദ്വാരവും മെളിച്ചങ്ങിനെപൊർചെയ്വാൻ നിൽക്കുന്നൊരാളുകളെയും കണ്ടാക്കുരങ്ങന്മാർ ॥ ഉത്സാഹത്തൊടെ ശബ്ദിച്ചുരാമൻെറ ഹൃത്സരൊജത്തിന്നാനന്ദ മുണ്ടാക്കി തൽസമീപെ സകലരുമൊന്നിച്ചു മാത്സര്യംവിട്ടു സൌഖ്യമായ്മേവിനാർ ॥ നെരന്നന്നായുലന്ന സമയത്താമെരു തുല്യമായിട്ടുംഗിരിയുടെ ചാരുപുഷ്പഫലാദിസമൃദ്ധിയെ നെരെകണ്ടവർ സുഗ്രീവസമ്മതം പാരാതെ വാങ്ങിത്തദ്വനത്തിൽ ചാടി ഘൊരമായ് സിംഹനാദത്തെ ച്ചെയ്യപ്പൊൾ ക്രൂരവന്യമൃഗങ്ങളും ഭീതരായ് ദൂരത്തങ്ങിനെമണ്ടിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ വനമൊക്കയും തല്ലിത്തകത്തവർ ഘനമൊദെന സഞ്ചരിച്ചീടിനാർ മനുജെന്ദ്രനും ലങ്കാപുരത്തിൻെറ മനൊജ്ഞതാംകണ്ടത്ഭുതപ്പെട്ടുപൊയ് ॥ പിന്നശ്രീരാമചന്ദ്രനാലങ്കയിലുന്നതമായ്വിളങ്ങുന്നസൌധത്തിൽ ഇന്ദ്രജിത്തിൻെറതാതൻമുദാരാജചിഹ്നത്തൊടെമരുവുന്നതുംകണ്ടാൻ ॥ ആദിത്യാത്മജനാകുന്നസുഗ്രീവൻ സീതയെക്കട്ട ദുഷ്ടനെക്കണ്ടൊപ്പൊൾ ജാതരൊഷനായ് ചാടിസ്സമീപെ ചെന്നൊതിനാൻ രാക്ഷസെശനൊടീവണ്ണം ॥ ദുഷ്ടരാവണ ഞാനിന്നുരാഘവനിഷ്ടമെറും സഖാവെന്നറികനീ നിഷ്ഠുരകർമ്മംചെയ്തതിൻെറഫലം കിട്ടുമിപ്പൊൾ നിനക്കെടൊ ദുർമ്മതെ ॥

ഇത്ഥംചൊല്ലി ദശഗ്രീവൻ തന്നുടെ ചിത്രരത്നവിലസൽ കിരീടത്തെ തത്തലയിൽ നിന്നാശു പറിച്ചിട്ടുത്തമനാകും സുഗ്രീവൻ നിന്നപ്പോൾ ॥ കോപത്തോടെവം രാവണൻ ചൊല്ലിനാൻ പാപ നിന്നുടെ കണ്ണാമറിച്ചു ഞാൻ ലോഭം കൂടാതെ രക്തപാനംചെയ്യുൻ ശോഭയുള്ളോരുദരം നിറയ്ക്കുവൻ ॥ ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാ ദശഗ്രീവൻ ഭംഗികണ്ഠത്തിന്നുള്ള കപീശനെ സംഗരം ചെയ്വാനായ് ഹാനം ചെയ്യുവർ തങ്ങളിൽദ്വന്ദ്വയുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ ॥ ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിന്നുള്ള വിരുതുകളൊന്നൊഴിയാതെ കാട്ടിച്ചിരകാലം ഒന്നിനൊന്നുപകരം പ്രയോഗിച്ചു തന്നെ വീഴ്യേണ നിന്നാരിരുവരും ॥ അത്തുനെരത്താരാവണൻ മായയാ ചതിച്ചീട്ടുവാനാരബ്ധനായപ്പൊൾ മതിമാൻ കപിരാജനവിടെ നിന്നതിവെഗം തിരിച്ചുപൊന്നിടിനാൻ ॥ ഭയം കൂടാതെ സുഗ്രീവനിവണ്ണം ജയത്തെയും ലഭിച്ചു തൻ സ്വാമിയെ പ്രയതനായ്സരസം നമസ്കാര ക്രിയചെയ്തിട്ടരികിൽ നിന്നീടിനാൻ ॥ വാനരെശനെ കണ്ടപ്പൊളെത്രയു മാനന്ദത്തൊടെരാഘവൻ വെഗത്തിൽ മെനിതന്നിലണച്ചിട്ടനന്തരം ദീനഭാവത്തൊടെവമരുൾചെയ്യുൻ ॥ എന്നൊടാലൊചിക്കാതെ കപികുലമന്നവ ഭവാനിപ്പൊൾ ഗമിച്ചതും നന്നായില്ലൊട്ടുമെത്രയും സാഹസംതന്നെയായ്നിനച്ചാലും വഴിപൊലെ ॥ നിനക്കാപത്തു വല്ലതും വന്നെന്നാലിനിക്കെന്തിന ജീവനും സീതയും അനുജന്മാരും രാജ്യവും രാക്ഷസവനദാഹവുമെല്ലാം വൃഥാതന്നെ ॥ നിശ്ചയിപൊയിട്ടിവിടെവരുംമുൻപിൽ പൊയ്യല്ലെന്നുടെ ചിന്തിതം കെട്ടാലും ദുശ്ശസ്സവരാതിരിപ്പാൻ കള്ളക്കയ്യനാകും സുരാരിയെകൊന്നുടൻ ॥ ലങ്കാരാജ്യാധികാരം വിഭീഷണന്നൻ തയ്കലാക്കീട്ടഭിഷെകം ചെയ്തഥ പങ്കലെശമില്ലാത്ത ഭരതനെ ശ്ശങ്കവിട്ടെൽപിച്ചെന്നുടെ രാജ്യവും ॥ പിന്നാദ്ദെഹത്യാഗത്തെയും ചെയ്യെണമെന്നു തന്നെ യുറച്ചിരുന്നെനഹം എന്നുരാമൻ പറഞ്ഞപ്പൊൾ സുഗ്രീവൻ സന്നതിയൊടിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ നരസിംഹനിൻഭാര്യയെക്കട്ടൊരു ദുരിതാബ്ധിയാകുന്നവനെക്കണ്ടാൽ ചുരുക്കത്തിൽ ബലമുള്ളടിയനും പൊറുത്തെങ്ങിനെ വാഴെണ്ടു രാഘവ ॥ പ്രീതിയൊടവൻ ചൊന്നവാക്കെത്രയുമാദരിച്ചിട്ടനന്തരം തന്നുടെ സൊദരനാകും സൌമിത്രിയെ വിളിച്ചാദിദെവനിവണ്ണമരുൾചെയ്യുാൻ ॥ ഭദ്രലക്ഷ്മണ കാണ്ക നിസ്തുത്രവും രൌദ്രമാകും നിമിത്തങ്ങളൊക്കയും ഇത്രിലൊകം നശിക്കുന്നകാലത്തൊടൊത്തിരിക്കുന്നു ലക്ഷണം പാക്കുകിൽ ॥ ഉരചെയ്തിട്ടിവണ്ണം ര

ഘുപതി ഗിരിയിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നങ്ങിനെ കരത്തന്നിൽ ധനുസ്സു
മെട്ടുത്തുകൊണ്ടരിമന്ദിരം നൊക്കിഗ്ഗമിയ്ക്കുമ്പൊൾ ॥ യുദ്ധസന്നദ്ധനാ
യിട്ടനുജനും സത്യവാനാകും സൂയ്യതനയനും ഉദ്ധതരാകും വാനരരും
ശിലാഹസ്തരായ് ദ്രുതം പിമ്പെ പുറപ്പെട്ടാർ ॥ നാനാശസ്ത്രജ്ഞനാകു
ന്ന രാഘവൻ സാനുജനായ് ധനുസ്സെടുത്തങ്ങിനെ സെനയൊടുമൊ
ത്തുത്തരദ്വാരെ ചെന്നുടനെ കൂടാതെ മൊദെനമെവിനാൻ ॥ വഹ്നി
പുത്രനായീടുന്ന നീലനും മൈന്ദനൊടും വിവിദനൊടും കൂടി സന്ന
ദ്ധനായിപ്പൂർവ്വദ്വാരെ ചെന്നു തന്നുടെബലയുക്തനായ് മെവിനാൻ॥
തെക്കെദ്വാരെ ചെന്നംഗദനുംബൃഹ്മക്കട ശ്രെഷ്ഠരൊത്തുനിന്നീടി
നാൻ ഉൽക്കടബലമൊത്തുഹനൂമാനുംവെക്കംപശ്ചിമദ്വാരെനിന്നീ
ടിനാൻ ॥ വടക്കാംപടിഞ്ഞാറമായുള്ളൊരു പടിദ്വാരങ്ങൾ രണ്ടി
ൻെറയുംനല്ല നടുക്കായ് രാവണാനുജൻ തന്നൊടും പടയ്ക്കേറ്റം മിടു
ക്കരൊടും കൂടി ॥ പാടവമെറും സുഗ്രീവനന്തദാമൊടിയൊടെ വസി
ച്ചുകൊണ്ടീടിനാൻ കൊടിസംഖ്യാജനമൊരൊവാതുക്കലൊടൽ കൂടാ
തെ കൂടിമെവീടിനാർ ॥ ഉത്തമനാകും ദാശരഥിതാനമിത്തരം സെ
നാനിശ്ചയം ചെയ്തുഥബുദ്ധിയെറും വിഭീഷണൻതൻമതം പാൎത്തിട്ടം
ഗദൻ തന്നൊടരുൾചെയ്താൻ ॥ ബാലിതൻ പ്രിയപുത്രമഹാബല
കാലം വൈകാതെ രാക്ഷസനാഥൻെറ ആലയത്തിൽ നീചെന്നവ
നൊടെൻെറ കാലയുക്തവചനത്തെച്ചൊല്ലുക ॥ രാവണനീവരംകൊ
ണ്ടുഗൎവ്വിച്ചു മെവീടുന്നവനെന്നറിയുന്നുഞാൻ ദെവാദിദ്രൊഹം ചെ
യ്തതിൻെറഫലം കെവലമിപ്പൊൾ കാട്ടിത്തന്നീടുവൻ ॥ എന്നെവ
ഞ്ചിച്ചുപത്നിയെക്കട്ടൊരു നിന്നെയിന്നൊരരക്ഷണമെങ്കിലും മന്നി
ടത്തിലിരുത്തുകയില്ലുന്നും സന്ദെഹം വിട്ടറിഞ്ഞാലുംരാവണ ॥ ഒന്നി
ലൊഭവാൻയുദ്ധത്തിന്നായിഹവന്നിടെണമതല്ലങ്കിൽസീതയെ തന്നീ
ടെണമിരണ്ടിൽവച്ചിഷ്ടമായ്തൊന്നുംകാൎയ്യത്തെ വെഗനചെയ്യാ
ലും നീതിചെത്ത്വംരാഘവനൊരൊരൊമാതിരിവാക്കരുൾചെയ്തു
ടൻ പിന്നെഭീതികൂടാതെ പൊകയന്നീവണ്ണമാദെശിച്ചപ്പൊളക്കപി
വീരനും ആദരെണരഘുപതിതൻ തിരുപ്പാദതാരിണകുപ്പിപ്പുറപ്പെ
ട്ടാൻ ശീഘ്രംരാവണ മന്ദിരെചെന്നതി വിക്രമിയാകും ബാലി
തൻനന്ദനൻ ചൊൽകൊള്ളും മന്ത്രിമാരൊത്തുഹൃഷ്ടനായ്മാക്കും രാവ
ണനൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ ॥ വാസവസുതപുത്രനെന്നും പിന്നെ
വാസവരിലൊതാരാസുതനെന്നും കൊസലെന്ദ്രനായീടുന്നരാമൻെറ
ദാസനെന്നു മറിഞ്ഞാലുമെന്നെനീ ॥ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞഥരാഘവ

ക്കുന്നാവചനത്തെയും ചൊല്ലിനാൻ വിപ്രന്മാക്കുള്ളിൽ ഭീതിനൽകു
ന്നനിൻ ദർപ്പമൊക്കെക്കളെയുംഞാനിക്ഷണം ॥ ക്ഷിപ്രംസീതയെത്തന്നി
ല്ലന്നാകിൽ നിന്നുള്ളതശല്ലമൊക്കെ മുറിച്ചുടൻ അപ്പൊഴെ വിഭീ
ഷണനെഞാനിന്നിപ്പുരത്തിന്നധിപനായ്വച്ചീടും ॥ ഏവമാദിപല
വിധമെന്നുടെ ദേവൻ തന്നരുളപ്പാടശേഷവും സാവധാനത്തിൽ
കെട്ടുഹിതംപോലെ രാവണ നിശ്ചയം ചെയ്തുകൊണ്ടീടുക ॥ അംഗദ
ഗിരംകെട്ടാദ്ദശഗ്രീവൻ തിങ്ങുംകോപേന തന്റെ സചിവരെ മങ്ങാ
തെ വിളിച്ചിന്നിവനെ കെട്ടിചങ്ങലവയ്പാൻ കല്പനനൽകിനാൻ ॥
ഭർത്തൃശാസനം കെട്ടാസ്സചിവന്മാർ തത്ര ചെന്നാരവനെപ്പിടിക്കുവാ
ൻ വൃത്രവൈരിസുതന്റെ തനയനു മത്തൊഴിലൊട്ടനുസരിച്ചീടിനാ
ൻ ॥ തന്നുടെ ബലമൊക്കയും രാക്ഷസ മന്നവൻ തന്നെക്കാട്ടുവാനാ
യ്പിന്നെ വന്നുതൊട്ടവരെയു മെടുത്തുകൊണ്ടൊന്നുമെൽപ്പെട്ടു ചാടിനാ
നംഗദൻ ॥ ഛിന്നഗാത്രരായ്നാലപരും ഭൂതലം തന്നിൽ വീണുദശ
മുഖൻ കാണ്കെ പിന്നപ്രാസാദത്തന്റെ ശിഖരവുമൊന്നടിച്ചു ത
കർത്തിട്ടനന്തരം ॥ തന്നുടെ നാമം ഘോഷിച്ചു ശ്രീരാമചന്ദ്രനെയും പ്ര
ശംസിച്ചു വേഗത്തിൽ സന്തോഷം വിട്ടു സിംഹനാദം ചെയ്തിട്ടുന്ന
താംഗദൻ തിരിച്ചു പോന്നീടിനാൻ ॥ വിക്രമമേവം കണ്ടു നിശാചര
വർഗ്ഗമൊക്കയും പേടിച്ചു വേഗേന മുൽഗരാദിയെടുത്തുരണത്തിന്നാ
യ് ജാഗ്രതയോടവിടത്തിൽ മേവിനാർ ॥ ചിലരാക്ഷസർ വാ
നരന്മാരുടെ പലനാനാവിധത്തെയും ചെന്നുടൻപുലസ്ത്യകുലജാത
നായീടുന്ന ബലവാനാകും നാഥനൊടോതിനാർ ॥ മുഷ്ടികൾകൊണ്ടി
ടിച്ചിട്ടും പാറകളിട്ടിട്ടും രാമകിങ്കരരിങ്ങിനെ കോട്ടതോരണ പ്രാസാ
ദാദിസ്ഥലമൊട്ടു തട്ടിത്തകർത്തന്നറിഞ്ഞാലും ॥ കിടങ്ങൊക്കയും തൂ
ർത്തുകൊണ്ടായവരടിയങ്ങളെ ത്തച്ചുമണ്ടിയ്ക്കുന്നു വിടകൊണ്ടാലൊട്ടു
ങ്ങുകയില്ലവരുടെ ധിക്കാരം നക്തഞ്ചരേശ്വര ॥ തവസോദരനാകും
വിഭീഷണനവർക്കേററം സഹായവുംചെയ്യുന്നു ഇവയൊക്കെയറി
ഞ്ഞിനിവേണ്ടതും ഭവാൻതന്നെ വിചാരിച്ചുചെയ്താലും ॥ കിങ്കരന്മാ
രടുക്കൽ വന്നീവണ്ണം സങ്കടപ്പെട്ടുചൊല്ലും മൊഴികളെ ലങ്കാനായക
ൻ കേട്ടേററംകോപത്താൽ കണ്ണുകലക്കി മറിച്ചുകൊണ്ടോതിനാൻ ॥
വേഗാൽ സൈന്യസമേതരായിപ്പൊൾ കടൈ വ്യാകുലം വിട്ടു വീരരെല്ലാവ
രും രാഘവൻതന്റെ സേനകളെ യമലോകത്താക്കട്ടെ സംശയംകൂ
ടാതെ ॥ രാജശാസനമീവണ്ണം കെട്ടപ്പൊളാജിയ്ക്കായിട്ടവരും പുറ
പ്പെട്ടു വാജിയൊടും ഗജാദിയൊടുംകൂടി ഭ്രാജമാന രിപുബലംപ്രാപി

ച്ചാർ ॥ പടക്കൊട്ടമവിടത്തിൽ കൊട്ടിക്കൊണ്ടുടനെ ചെന്നുയുദ്ധം തു
ടങ്ങിനാർ മിടുക്കെറുന്ന വാനരവീരരുമടുത്തീടിനാരൊപ്പം പൊരുതു
വാൻ ॥ വീരരൊക്കയു മീരണ്ടുപെരായി നെരിട്ടങ്ങിനെയുദ്ധം
തുടങ്ങിനാർ ശ്രീരാമൻതാൻനെരിട്ടും നാലുപെരാരംഭിച്ചാരത്തുകാ
ലം സംഗരം ॥ ദുൎദ്ധൎഷനെന്നുമഗ്നികെതുവെന്നും സുപ്തഘ്നനെന്നുംയ
ജ്ഞകൊപനെന്നും ഇത്ഥം ചൊല്ലുന്ന രാക്ഷസരെ രഘു സത്തമൻ
കൊന്നാൻ നാലുബാണത്തിനാൽ ॥ ഇത്തരം കപിവീരരും തങ്ങളൊ
ടൊത്തു നെരിട്ടനക്തഞ്ചരരുടെ ഉത്തമാംഗം കളഞ്ഞിട്ടും തെൎത്തടാ
ഹസ്തംകൊണ്ടുടൻ തട്ടിത്തകൎത്തിട്ടും ॥ സാരഥിയെവധിച്ചിട്ടും പാറ
കൊണ്ടെറനന്നാസ്ത്രൊടൊത്തു മണ്ടിച്ചിട്ടും ആരണത്തിന്നു വന്നവരെദ്ര
താംപാരാതെ മടക്കീടിനാർ വാനരർ ॥ ഇങ്ങിനെതമ്മിൽ സംഗരം
ചെയ്യുമ്പൊളങ്ങു സൂക്ഷ്മനുമസ്സംഗതനായി ഭംഗായുദ്ധത്തിന്നൊട്ടും
വരുത്താതെ തങ്ങളിൽ ചെന്നുപിന്നയും നെരിട്ടാർ ॥ നൊക്കിക്കണ്ടാ
ൽ നിശാചരരെതന്നും മൎക്കടത്താന്മാരെതന്നുമൊട്ടുമെ ആൎക്കും നി
ശ്ചയിച്ചീടുവാൻ വയ്യാത്തൊരുൾക്കട തിമിരം വന്നുദിക്കയാൽ ॥ ത
ന്നുടാൾക്കാരെ താൻതന്നെ കൊന്നുകൊണ്ടന്യൊന്യം ഭീമമായിപ്പൊ
രുതുമ്പൊൾ ഇന്ദ്രജിത്തിൻ ഹയങ്ങളെയും ചെന്നുകൊന്നാനംഗദൻ
സാരഥിതന്നെയും ॥ അക്കൎമ്മംകണ്ടു ബാലിതനയനെ സ്സൽക്കരി
ച്ചെറ്റം പൂജിച്ചാർദെവന്മാർ മൎക്കടെങ്ങളും രാഘവശ്രെഷ്ഠരുമൎക്കപു
ത്രനും പാരം പ്രശംസിച്ചാർ ॥ സുരനാഥജിത്താകുന്നരാവണിപരി
ചിൽ തന്റെ മായകൊണ്ടക്കാലം മറഞ്ഞങ്ങിനെ പിന്നയും യുദ്ധ
ത്തിന്നൊരിമ്പെട്ടു പുറപ്പെട്ടാൻ ദുൎമ്മതി ॥ പൊൎക്കസാമൎത്ഥ്യമുള്ള ദശ
രഥമക്കളാകുന്ന രാഘവന്മാരുടെ വിഗ്രഹം നിജബാണത്താൽ പൂ
രിതമാക്കിക്കൊണ്ടവനട്ടഹാസം ചെയ്താൻ ॥ നാഗാസ്ത്രത്തെ പ്ര
യൊഗിച്ചു വെഗെന രാഘവന്മാരെ ബന്ധിച്ചനന്തരം മെഘനാദ
ൻ ജയശ്രീയൊടും കൂടി ശ്രീകലരും നിജപുരം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ ഇന്ദ്ര
ജിത്തിന്റെ ബാണമെറ്റീവണ്ണം മന്നിടത്തിൽ പതിച്ചു കിടക്കുന്ന
ചന്ദ്രബിംബമുഖരാകും രാഘവനന്ദനന്മാരെക്കണ്ടതി ശൊകെന ॥
വാതപുത്രനും സുഗ്രീവനും ശത്രുബാധചെയ്യും വിഭീഷണനും പി
ന്നെ ബൊധവാനാകും ജാംബവാനും പലജാതിയായുള്ള വാനരവൃന്ദ
വും ॥ ഓരൊരൊരാമവിക്രമം ചൊല്ലിത്തന്മാറത്തിട്ടു തൊഴിച്ചു കരക
യ്യാനീരെടുത്തു മുഖത്തുതളിക്കയും പാരം ഭീതരായ്നിന്നു പിറക്കയും ॥
ഉള്ളിൽ ഭീതിപൂണ്ടിങ്ങിനെ വാനരരെല്ലാരും മരുവീടും ശൊന്തരെ

അല്ലൽതീക്കവാനെവം വിഭീഷണൻ മെല്ലവെ ചിലവാക്കുകൾചൊല്ലിനാൻ ॥ അല്ലയൊ സഖെ സുഗ്രീവനീയിപ്പൊൾ തെല്ലും ഖെദിക്കവെണ്ട മഹാമതെ ഏതുമെല്ലാം ശങ്കവെണ്ട നിനക്കിവക്കുള്ളിൽ ജീവനുണ്ടെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ മൊഹാലസ്യം ശമിക്കുമ്പൊൾ ശ്രീരാമനാഹവത്തിന്നു വന്നിടുന്നിതിന്നുയം ദെഹത്തെവഴിപൊലെ രക്ഷിയ്ക്കേണം മൊഹം തീരുന്നകാലത്തൊളം ഭവാൻ ॥ എന്നുര ചെയ്തു സുഗ്രീവ വക്ത്രത്തെ തന്നുടെ കരം കൊണ്ടു തുടച്ചുടൻ മന്ദസങ്കടനാക്കിത്ത ദ്ദെഹങ്ങൾ നന്നായ് രക്ഷിച്ചു കൊണ്ടവർ മെവിനാർ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തും തൻ താതന്റെ മന്ദിരം തന്നിൽചെന്നു പിതാവിൻ പദയുഗം വന്ദനം ചെയ്തു സർവ്വവൃത്താന്തവും മന്നവനെ ധരിപ്പിച്ചാനാദരാൽ ॥ നിജപുത്രനും രാഘവരെക്കൊന്നു വിജയാനന്ദിതനായ്വന്നു കണ്ടപ്പൊൾ ഭുജംകൊണ്ടവനെ പിടിച്ചാശ്ലെഷം പ്രജാസ്നെഹെന ചെയ്തഥ രാവണൻ ॥ മൂർദ്ധാവിൽ ഘ്രാണിച്ചെല്ലാ വിവരവും വിസ്തരിച്ചു താൻചൊതിച്ചറിഞ്ഞെറെ പുത്രനെയും പ്രശംസിച്ചവൻ ജിതശത്രുവായ്വന്നെന്നൊത്തു മെവീടിനാൻ ॥ ദുഷ്ടനാകുന്ന രാവണനും പിന്നെ ഹൃഷ്ടനായ്ദ്രുതം രാക്ഷസിമാരുടെ കൂട്ടത്തെയും വരുത്തിച്ചുടൻ തനിക്കിഷ്ടമെറുന്ന കാൎയ്യത്തെ ച്ചൊല്ലിനാൻ ॥ പെട്ടെന്നിപ്പൊൾ പൊയ് ചൊല്ലുക രാഘവൻ വെട്ടസീതയൊടിവണ്ണം നിങ്ങളും ശ്രെഷ്ഠനാകുമെൻ പുത്രൻ നാഗാസ്ത്രത്താൽ കെട്ടി രാഘവനിഗ്രഹം ചെയ്തതും ॥ പുഷ്പകെ കെറിപ്പിന്നയാസ്സീതയെ അതൽപ്രദെശെ ദ്രുതം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപൊയ് നിഷ്പ്രാണന്മാരായ്ക്കുവന്നവരെയും കല്പനപ്രകാരം മമകാട്ടുക ॥ ഇതിരാജ നിദെശത്തെക്കെട്ടപ്പൊ ളതിവെഗമാരാക്ഷസിക്കൂട്ടവും സതിയാകുന്ന സീതയെ പുഷ്പകമതിൽ കെറീട്ടാപ്പൊക്കളെ ചെന്നുടൻ മതിബിംബമുഖിയെ വിളിച്ചു തൻപതിതന്നെയും ലക്ഷ്മണൻതന്നെയും ക്ഷിതിയിൻതന്നെ വില്ലുമുപെക്ഷിച്ചു ഹതരായ്ക്കുരുവുന്നതും കാട്ടിനാർ ॥ പാൎത്ഥലത്തിൽ പതിച്ചുകിടക്കുന്ന ഭൎത്താവിന്റെയും ലക്ഷ്മണൻ തന്റെയും ഗാത്രം കണ്ടു വിഷണ്ണയായ് സീതയുമിത്തരം പ്രലാപത്തെ ത്തുടങ്ങിനാൾ ॥ കഷ്ടം കഷ്ടമിനിയ്ക്കു വിധവയായിട്ടിരിക്കുവാനുള്ളൊരു ലക്ഷണം ഒട്ടും ജ്യൊതിഷക്കാർ ചൊല്ലി മുന്നം ഞാൻ കെട്ടിട്ടില്ലിതിനെന്തൊരുകാരണം ॥ പുത്രന്മാരൊടും കീൎത്തിമാനാകുന്ന ഭൎത്താവൊടും നിയ്യൊത്തു ചിരകാലം പൃഥ്വിയിൽ സുഖമായ്ക്കുവീടുമെന്നസ്സുസംശയം ചൊന്നദ്വിജവാക്യം ॥ അദ്യസൎവ്വവുമീശ്വരകാരുണ്യമിത്തിരിപൊലുമില്ലായ്കകാരണാൽ

വ്യൎത്ഥമായ്ത്തന്നെ സംഭവിച്ചെന്നും ഞാൻ ചിത്തത്തിൽപരം നി
ശ്ചയം ചെയ്യുന്നേൻ ॥ വാണീടുംനിയ്യും പട്ടാഭിഷിക്തയായ്ക്കാണുന്നു
ണ്ടിന്നതിന്നുള്ളരേഖകൾപ്രാണനായകന്നുന്ന്യയായ്ക്കളെവാണിയൊ
ന്നുമുള്ളവാകയില്ലന്നും ॥ കന്യകമാൎക്കു വേണ്ടോരുലക്ഷണമൊന്നൊഴി
യാതിദ്ദേഹത്തിലുണ്ടെന്നും ചൊന്ന സജ്ജന വാക്കുകളൊക്കെയുമിന്നു
മൊഷ്ഠായിത്തന്നെ ഭവിച്ചെല്ലൊ ॥ നഖരോമസ്തനകരനാസികാ മു
ഖനെത്രോരുജാനുപദാബ്ജാദിസകലാംഗങ്ങളും ശുഭലക്ഷണസഹിത
ങ്ങളായ്ത്തന്നെയിരുന്നിട്ടും ॥ അവസ്ഥയിന്നിങ്ങിനെ വന്നെല്ലൊ
ശിവശിവാഹാ മഹാരഥരാഘവ ഇവണ്ണമൊരൊന്നോതിക്കരയുന്നൊ
രവളൊടെവം ചൊന്നാൾത്രിജടയും ॥ ശുഭലക്ഷണെനിയ്ക്കിപ്പൊളി
വണ്ണം ചപലവാക്കുരയ്ക്കുകയൊശ്യാമാ സപദിതവകാന്തനുജ്ജീവി
ച്ചിട്ടുഭയന്തരും സന്ദേഹമില്ലമെ ॥ കളിയായിട്ടുപൊലുമൊരിയ്ക്കലും
പൊളിയായുരയുന്നവളല്ല ഞാൻ കളഭാഷിണിരാമന്റെ വക്ത്രാ
വും തെളിവായ്ത്തന്നെയല്ലെയൊകാണുന്നു ॥ മരിച്ചെന്നാലവന്റെ
വദനവും സ്ഫുരിച്ചീടുമൊ ലക്ഷണതല്പജ്ഞെ ഹരിയ്ക്കുംനിന്റെ
ശൊകത്തെ രാഘവൻതിരിയ്ക്കുനമുക്കിദ്ദിക്കിൽ നിന്നിപ്പൊൾ ॥ അ
ഴകൊടവളിവണ്ണം ചൊന്നപ്പൊൾ മിഴിരണ്ടുമടച്ചുസീതയും തൊ
ഴുതുകൊണ്ടിവണ്ണം വരട്ടെയെന്നഴലൊടുര ചെയ്തുമടങ്ങിനാൾ ॥ ത
ത്സമയത്താ വാനരാധീശനുമത്സാരം വിട്ടുചെടിച്ചു രാമന്റെതത്സ
മീപത്തിൽ തന്നെമരുവിനാനസ്സുരാംശ ഭടന്മാരൊടുംകൂടെ ॥ കുറച്ചു
നെരംചെന്നപ്പൊൾ ശ്രീരാമൻപെരുത്തുള്ളൊരു യൊഗത്തിൻ ശ
ക്തിയാൽ വരുത്തിനജ ബൊധവും നെത്രങ്ങൾതുറിച്ചൊന്നു മിഴി
ക്കയുംചെയ്തപ്പൊൾ ॥ കണ്ടുസൊദരൻ ശത്രുതൻബാണങ്ങൾ കൊ
ണ്ടുചത്തവിടത്തിൽ കിടപ്പതും രണ്ടുനാഴികസൂക്ഷിച്ചു നൊക്കിക്കൊ
ണ്ടിണ്ടൽപൂണ്ടവ മാൎത്തനായ്ചൊല്ലിനാൻ ॥ കഷ്ടമെന്നെ ഞാൻ
ധിക്കരിച്ചീടുന്നെന്നൊട്ടും ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുണ്ടിനിക്കിനി ഇഷ്ടനാകുംസ
ഹൊദരനെയിന്നിമട്ടിലാക്കിച്ചമച്ചവനായെല്ലൊ സൊദരമരണത്തി
ന്നു നല്ലൊരുഹെതുഭൂതനായ്പ്പൊന്നൊരിനിക്കിപ്പൊൾ സീതയെക്കൊണ്ടു
മെന്തൊരുസന്തൊഷം ജാതമായ്വരും ഹാഹന്തദൈവമെ ॥ ഭൂരാഹവ
ത്തിലനുജനെക്കൊന്നൊന്റെ ദെഹരക്ഷയെ ചെയ്തിട്ടയൊദ്ധ്യയിൽ സം
ഹസിയായ്ചെന്നമ്മമാരൊ ടെന്തുവ്യാഹരിക്കേണ്ടു ഞാനിന്നു ദൈ
വമെ ॥ ഉണ്ണിരാമസുഖമല്ലെ ശത്രുവിൻഖണ്ഡനം ചെയ്യുനജന
വന്നില്ലെതിണ്ണമെവം സുമിത്രപറയുമ്പൊൾ കണ്ണുകൊണ്ടതുമെങ്ങിനെ

കെൾക്കാഞ്ഞാൻ ॥ അതിസ്നെഹെന കാട്ടിലെക്കെന്നൊടെ ഹിതംചെയ്യു
വാനുണ്ടാക്കയും സുതരാംവിട്ടു പൊന്നൊരനുജന്റെ ഗതിയെതത
ന്നെ ഞാനനുഗമിക്കുവൻ ॥ ഇനിക്കൊരുപകാരം ചെയ്യൊരു ഹ
നുമാനൊടുമംഗദൻ തന്നൊടും പനസാദികപികളൊടും കൂടിദ്ദിന
നാഥസുതനിയ്യുമിക്കാലം ॥ മൽഗതിയെവമായെങ്കിലും തവവിഗ്രഹ
രക്ഷചെയ്യുതിന്നായ് ദ്രുതം കിഷ്കിന്ധാരാജ്യംനൊക്കിഗ്ഗമിച്ചാലും ഭൂശ്ല
ടാവരുമല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കും ॥ സന്ധിചെയ്യുനാൾതൊട്ടു ഭവാ
നെന്റെ ബന്ധുകൃത്യങ്ങളിന്നെത്തിനാവരെ അന്ധാളിത്തം വരാതിഹ
ചെയ്യുതും ചിന്തയിലുണ്ടതിനാൽ ശുഭംവരും ॥ ഇങ്ങിനെതുടങ്ങി
പ്പലമാതിരിയുങ്ങിനെ പറഞ്ഞാർത്തനായെത്രയും മംഗലഗുണവാരി
ധി രാഘവനങ്ങുപിന്നയും മൊഹത്തെപ്രാപിച്ചാൻ ॥ ശരപഞ്ജര
രക്താർദ്രഗാത്രരായുരുണ്ടാദിത്യ തുല്യരായ്മെവുന്ന നരശ്രെഷ്ഠരെക്ക
ണ്ടു കപികളുംപരതപ്തരായ്മെവും ദശാന്തരെ ॥ ഗദാപാണിയായുത്ര
വിഭീഷണനതി വെഗത്തൊടാഗതനായുഥാ ക്ഷിതിയിൽശരതല്പെദ
ശരഥസുതർവീണു കിടപ്പതുകണ്ടുടൻ ॥ വെള്ളംകൊണ്ടവർതന്നുടെ
നെത്രങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം തുടച്ചിട്ടുമല്പവും ഉള്ളിൽതന്റൊടം വന്നു
കാണായ്കയാലല്ലൽപൂണ്ടു ബഹുവിധം രൊദിച്ചാൻ ॥ വിശ്വാസ
യൊഗ്യനാകും വിഭീഷണൻ കാർശ്യതയൊടെ കെഴുന്നകണ്ടപ്പൊൾ
ആശ്വാസിപ്പിച്ചു സുഗ്രീവൻതന്നുടെ പാർശ്വമെവും സുഷെണ
നൊടൊതിനാൻ ॥ പുത്രമിത്രാദിയൊന്നിച്ചു ഞാനിപ്പൊൾ ശത്രുവാ
കുന്ന രാവണനെക്കൊന്നു യുദ്ധത്തിൽ ജയംവാങ്ങിജ്ജനകന്റെ പു
ത്രിയെജ്ജഗന്നാഥനു നൽകുവൻ ॥ സുഗ്രീവനെവം ചൊന്നതുകെ
ട്ടപ്പൊളുക്കപിയുമിവണ്ണമുര ചെയ്താൻ വിക്രമത്തിന്നു നന്നല്ലിക്കാല
മെൻവാക്കു കെട്ടാലും വാനരാധീശ്വര ॥ പണ്ടുദെവാസുര സമരത്ത
ന്നിലിണ്ടൽപെട്ടു മരിച്ചസുരന്മാരെ വെണ്ടൊരൌഷധ മന്ത്രവിദ്യാ
ദിയെക്കൊണ്ടു ജീവിപ്പിച്ചെല്ലൊബൃഹസ്പതി ॥ അതുകൊണ്ടിപ്പൊൾ മാ
രുതിയെ യയച്ചതിവെഗം വിശല്യകരണിയും മൃതസഞ്ജീവനിയും വ
രുത്തണം പ്രതിബൊധമുണ്ടാകുമിവർക്കെന്നാൽ ॥ ഈവണ്ണമവർ
ചൊല്ലി നിൽക്കുന്നെരത്താവിർഭൂതനായ്വന്നു ഗരുഡനുംആവരവു ക
ണ്ടപ്പൊളാസ്സർപ്പങ്ങളും വിലപ്പെട്ടു മണ്ടിനാരൊക്കയും ॥ ഗരുഡൻ
താനും തന്നുടെകയ്യുകൊണ്ടുരഗ പീഡാതീരുവാനായുദാ ഇരുവരുടെ
യും മുഖംതൊട്ടപ്പൊളുരുസങ്കടം തീൎന്നുവെന്നല്ലഹൊ ॥ തന്നുടെ തെ
ജൊവീര്യബലാദികൾമുന്നമുള്ളതിലെത്രയുംവർദ്ധിച്ചുവന്നുകണ്ടപ്പൊൾ

പക്ഷീന്ദ്രനെയവർ ചെന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചേവം ചൊല്ലിനാർ ॥ ഭവൽകാ
രുണ്യംകൊണ്ടിന്നു ഞങ്ങളും ഭവിച്ചെല്ലൊ സജീവരായിങ്ങിനെ തവ പെ
രും പിതാവാരെന്നുള്ളതു മെവിടെനിന്നു വന്നെന്നതും ചൊൽക ॥ ഭഗ
വൽഗിരമിവണ്ണം കെട്ടപ്പൊളഖിലെശ്വരനൊടവൻ ചൊല്ലിനാൻ
സകലഗുണരാശെ ഞാൻ മുന്നം നിൻ സഖാവാകയാലിന്നിഹ വന്നെ
ൻ ഖഗനാഥൻ ഗരുഡനെന്നും ഭവാനകതാരിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക ॥
ഇക്കെട്ടിൽനിന്നഴിച്ചുകൊണ്ടീടുവാനൊക്കിൽ ശക്രാദിയാലുംകഴിവരാ
മൂഢനാകുമരിപുതൻ്റെ മായകൊണ്ടാക്കപ്പെട്ടൊണമെന്നിങ്ങിനെ തൊ
ന്നുന്നു ॥ സർപ്പജാലങ്ങളാകുന്ന നിങ്ങടെ മെൽപ്പററികിടക്കുന്ന ശര
മെല്ലാം മൽപ്രവെശംകൂടാതെന്തു ചെയ്യാലുമിപ്പീഡയ്ക്കൊരു ശാന്തിവ
രാദ്ധം ॥ വൃത്താന്തമെവം കെട്ടു ഞാൻ സ്നെഹത്താലത്ര വെഗത്തി
ൽ വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ഇത്തരം പറഞ്ഞാശ്ലെഷവും ചെയ്തു യാത്ര
യും ചൊല്ലിപ്പൊയാൻ ഗരുഡനും ॥ ആലസ്യം തീർന്നിവണ്ണം ദശര
ഥബാലകന്മാരെ ജ്ജീവിച്ചുകണ്ടപ്പൊൾ ഗൊലാംഗുലാദി വാനര
രൊക്കയും വാലിളക്കിച്ചിരിച്ചു ചാടീടിനാർ ॥ ഭെരികൊട്ടിനാർ ചി
ന്നെ ചിലരതിഘൊരമായ് സിംഹനാദത്തെയും ചെയ്താർ പാരാതെയു
ദ്ധസന്നദ്ധരായ് ലങ്കാദ്വാരംതൊറും നിറഞ്ഞുനിന്നാർ ചിലർ ॥ അ
പ്പൊളക്കപി വീരന്മാർ സന്തൊഷിച്ചപ്പുരന്തന്നിൽ ചെയ്തു കൊലാഹ
ലം ഇപ്രകാരമെന്നൊതിക്കൊണ്ടീടുവാൻ സർപ്പരാജനുമാളാസ്ത്രരാ ദ്ര
ഢം ॥ ഘൊഷംകെട്ടു ഭടന്മാരൊടിവണ്ണം ഭീഷണനാകും രാവണൻ
ചൊല്ലിനാൻ ഇഘൊഷംതൊന്നുന്നുണ്ടിപ്പൊളവർക്കുള്ള തൊഷകാരണ
മെന്തെന്നു പാർക്കെണം ॥ വെഗാന്നിങ്ങളറിഞ്ഞു വന്നീടണം ശൊക
കാലത്തുളവായ തൊഷത്തെ ഭീകരരാകുമായവരും പൊയിട്ടാഗമി
ച്ചാരഖിലമറിഞ്ഞുടൻ ॥ കെട്ടിൽനിന്നവർ മൊചിച്ചിട്ടെത്രയും പു
ഷ്ടരായെന്നറിക മഹാമതെ ഒട്ടുംവൈകാതെ നമ്മൾക്കു വെണ്ടൊരു
ശിഷ്ടകാര്യം നിനെക്കെന്നുണർത്തിച്ചാർ ॥ മടിയാതെ വന്നിവണ്ണം ചൊ
ല്ലുന്ന ഭടന്മാരുടെ വാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾ നടുങ്ങിപ്പുരം രാവണനും
പിന്നെക്കൂടില ഭൂപായ്നിന്നു കൊണ്ടങ്ങിനെ ॥ ധൂമ്രാക്ഷനെന്ന രാ
ക്ഷസനൊടെററം സമ്മോഹംപൂണ്ടിവണ്ണമുരചെയ്താൻ ചെന്നെനി
യ്യിന്നു രാഘവവാനരക്കൊൽവാനിമ്മഹിയിൽ നിന്നാശുഗമിച്ചാലും ॥
നിജസ്വാമിതൻ കല്പനകെട്ടവൻ വിജയസ്വനിശ്ചയമുര ചെയ്തുടൻ
സ്വജനത്തൊടൊരുമിച്ചു പൊർചെയ്വാൻ വ്രജിച്ചീടിനാൻ വായു
സുതാന്തികെ ॥ പടചെയ്വാൻ ഭടരൊത്തു ധൂമ്രാക്ഷൻ പടിഞ്ഞാറപ്പടി

പൊരെ ചെന്നപ്പൊൾ മിടുക്കൊക്കയും കാട്ടിക്കൊണ്ടമ്പലമൊട്ടുക്കിടിനാർ തൽക്ഷണം വാനരർ ॥ ധൂമ്രാക്ഷനപ്പൊൾ കൊപിച്ചവരെയും വന്മഹാബാണവർഷം കൊണ്ടൊടിച്ചാൻ അമ്മഹാരണം കണ്ടുഹനൂമാനാം വിക്രമശാലിയാകുന്ന വന്നന്തികെ ॥ ചെന്നൊരുത്തൊരു പാറ പറിച്ചുയർത്തുടനാം നൊക്കിയെറിഞ്ഞപ്പൊളായവൻ തന്നുടെ രഥം വിട്ടുനിലത്തുനിന്നുന്നത ഗദകൊണ്ടൊന്നടിച്ചീടിനാൻ ॥ പാറകൊണ്ടു രഥത്തെപ്പൊടിയാക്കി നെരെവന്നഗദയെയും തന്നുടെമാറിടത്തിൽ ധരിച്ചൊട്ടും ക്ലെശാതാക്രൂരനെ പർവ്വതംകൊണ്ടു താഡിച്ചാൻ ॥ മഹീതന്നിലവനമാപ്പർവ്വതപ്രഹാരംകൊണ്ടു ചത്തുപതിച്ചപ്പൊൾമഹാവീരൻ ഹനൂമാൻ സ്വജനത്താൽ ബഹുമാനിതനായുത്ര മെവിനാൻ ॥ ആണത്വംവിട്ടുശെഷിച്ചവരൊടിപ്രാണരക്ഷയ്ക്കായ് ചെന്നഥ ലങ്കയിൽ വാണീടും നിജനാഥനൊടിക്കഥ നാണംവിട്ടതി ഭീതിയൊടൊതിനാർ ॥ ഇഷ്ടനാകുന്ന ധൂമ്രാക്ഷൻചത്തതു കെട്ടനെരത്തു രാവണനെത്രയും രുഷ്ടനായിട്ടരികിൽ നിൽക്കും വജ്രദംഷ്ട്രനെ വിളിച്ചിവണ്ണംചൊല്ലിനാൻ॥വീരവജ്രദംഷ്ട്രനീയുടനപ്പൊരുതിയെക്കൊലചെയ്തു വന്നീടണം പൊരിൽസാഹസം ചെയ്യൊല്ലാതെല്ലുമെ പൊരാത്താളുകളല്ലീക്കരങ്ങുകൾ ॥ ഭർത്തൃശാസനം കെട്ടവൻ സൈന്യത്തൊടൊത്തു തന്നുടെതെരിൽ കരയെറി ചിത്രമാകുന്ന ദക്ഷിണദ്വാരത്തിലെത്തിനാൻ പടവെട്ടുവാനായ് ദ്രുതം ॥ വജ്രദംഷ്ട്രവരവുകണ്ടനെരംനിർജ്ജരെന്ദ്രസുതന്റെ തനയനും അജ്ജനപനം ഭസ്മമാക്കീടുവാനജ്വലിച്ചാൻ പ്രളയാഗ്നിയെപ്പൊലെ ॥ രാക്ഷസനാകും വജ്രദംഷ്ട്രൻതന്റെ രക്ഷയ്ക്കായുന്ന രക്ഷൊസമൂഹത്തെ വൃക്ഷംകൊണ്ടടിച്ചു വധിച്ചവനക്ഷിതിതലംതന്നിൽ പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ സ്വബലക്ഷയം കണ്ടൊരമർച്ചത്തിലതിഗർജ്ജനം ചെയ്തുകൊണ്ടെത്രയും കുപിതനായ് ദശഗ്രീവ ഭൃത്യനാം കപിക്കൂട്ടത്തെ തൽക്ഷണംമണ്ടിച്ചാൻ ॥ അന്നെരംചെന്നംഗദൻ കൊപത്തൊടതിവെഗം ഗിരികൊണ്ടവൻ തന്റെരഥത്തെയും കളഞ്ഞന്യ ശൈലത്തെ പ്പതിപ്പിച്ചാനവന്റെ ശരീരത്തിൽ ॥ ആടലുണ്ടായതു കൊണ്ടന്നാകിലും പെടിയെന്യെ ഗദകൊണ്ടനന്തരം പാടവമുള്ളൊരംഗദ വക്ഷസ്സിൻ പാടനത്തിന്നായുദ്യമിച്ചാനായവൻ ॥ ഇത്ഥമായവർ തങ്ങളിലന്യൊന്യം യുദ്ധംചെയ്യുന്നനെരം താരാനൊക്കിശത്രുവിൻ ഗളംഖഡ്ഗം കൊണ്ടംഗദൻ ചെത്തിഭൂതലാതന്നിൽപതിപ്പിച്ചാൻ ॥ ചാവാതുള്ളനിശാചരർ ചെന്നഥരാവണനെ ധരിപ്പിച്ചാരിക്കഥാ ദെവരാജസുതന്റെ തനയനും ശ്രീവില

സിച്ചവിടെ നിന്നിടിനാൻ ॥ രാക്ഷസെശനതു കെട്ടകമ്പന രാക്ഷ
സൻതന്നെക്കൊപിച്ചയച്ചപ്പൊൾ രൂക്ഷനാകുമവനും രണാങ്കണെ
തൽക്ഷണം സെനയൊത്തു ചെന്നീടിനാൻ ॥ കമ്പമില്ലാത്തകമ്പന
നെക്കണ്ടു സംഭ്രമത്തൊടെ വാനരവീരന്മാർ മുൻപിൽ ചെന്നെതി
ത്തായൊധനത്തെയു മയ്മ്പിൽതങ്ങളിലൊത്തു തുടങ്ങിനാർ ॥ അ
ന്യൊന്യമതിഘൊരമായ്ചെയ്യുന്നജന്യത്തിൽ പരസൈന്യത്തെയൊ
ക്കയും മൈന്ദൻതൊട്ടുള്ള വാനരവീരന്മാർ കൊന്നൊടുക്കിജ്ജയശ്രീ
യെ പ്രാപിച്ചാർ ॥ ദുഷ്പ്രധൎഷണനാകു മകമ്പനനിപ്രകാരമാക്കൎമ്മ
ത്തെ കണ്ടപ്പൊൾ തൽപ്രദെശെ തൻതെൎത്തടംചെയ്‌വാൻ ക്ഷിപ്രം
സാരഥിയെ വിളിച്ചൊതിനാൻ ॥ സാരഥിയുമാദ്ദിക്കിലെക്കായുടാ
തെരുംവെഗെന കൊണ്ടുപൊയീടിനാൻ ക്രൂരനായിട്ടമായവൻ ബാ
ണത്താൽ ദാരണംചെയ്യാൻ വാനരവീരരെ ॥ മുന്നിൽനിൽക്കുവാൻ
ശക്തരല്ലാത്തവർ ജന്യവുംവിട്ടു മണ്ടുന്നകണ്ടപ്പൊൾ ഉന്നതമാകും പ
ൎവ്വതംകയ്ക്കൊണ്ടു ചെന്നുനെരിട്ടാൻ മാരുതനന്ദനൻ ॥ പൎവ്വതംകൊ
ണ്ടാസൈന്യത്തെ നിഗ്രഹിച്ചുൎവ്വിയിൽപതിപ്പിച്ചൊരനന്തരംനിൎവ്വിശ
ങ്കമപരഗിരികൊണ്ടാഗവ്വു വധിച്ചവനെയും താഡിച്ചാൻ ॥ അഗ്ഗിരി
യെമുറിച്ചവൻ ബാണങ്ങളക്കപിയുടെ നെരെയുംവൎഷിച്ചു വിഗ്രഹ
ത്തിൽദൃഢം പതിച്ചീടുന്നൊരുഗ്രസായകവൃഷ്ടിയെനൊക്കാതെ വിക്ര
മാംബുധിമാരുതനന്ദന നക്കാലത്തൊരു വൃക്ഷംകൊണ്ടങ്ങിനെ തക്കം
നൊക്കീട്ടവന്റെ തലയ്ക്കടിച്ചുക്കൊടെ പതിപ്പിച്ചാന്മഹീതലെ ॥ സ
മരത്തിലാക്കൎമ്മം കണ്ടനെരത്തമരാദികളൊക്കെപ്രസന്നരായ് വിമന
സ്കരായ് രാക്ഷസരിക്കഥാസമയം നൊക്കിനാഥനൊടും ചൊന്നാർ ॥
ദശകന്ധരനായതു കെട്ടപ്പൊൾ ഭൃശംകൊപിച്ചുകൺ ചുവത്തിത്തദാ
കൃശാനുപ്രഭാതുല്യംജ്വലിച്ചുടൻവിശങ്കം നിജമന്ത്രിയൊടൊതിനാൻ ॥
പ്രഹസ്ത നിയ്യും കെട്ടില്ലെവൃത്താന്തം മഹാദക്രമം ചെയ്യുന്ന ശത്രു
ക്കൾ ഇഹനിന്നതു കൊണ്ടിനിപ്പൊകുവാനഹമെങ്കിലും നിയ്യെങ്കിലും
വെണം ॥ അതിനാലിന്നു നീതന്നെപൊയാലും ചതുരംഗബലത്തൊ
ടുമൊത്തുടൻ ഹിതകാരിയാകുന്ന നിയുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചീടെണമെ
ന്നരിയെദ്രുതം ॥ നിന്നുടെസിംഹനാദത്തെക്കെട്ടന്നാൽ തന്നെമണ്ടി
ട്ടാം വാനരരൊക്കയും അന്നെരംബന്ധുഹീനരാകും രഘു നന്ദനരെയും
കൊന്നുകൊണ്ടിടുക ॥ കാമമാൽപൂണ്ടവനെവം ചൊന്നപ്പൊൾ ധീ
മാനാകും പ്രഹസ്തനും ചൊല്ലിനാൻ ക്ഷെമംവന്നീടാൻ സീതാപ്രദാ
നത്തെ സ്വാമിൻമുന്നം വളരെപ്പറഞ്ഞിട്ടും പൂമയബാണവശ്യനായ്

ത്തെല്ലുമന്നാമൊഴിയെ ശ്രവിച്ചില്ലെന്നാകിലും നീമുന്നംചെയ്യു ബ
ന്ധുകൃത്യങ്ങളെ നാമിന്നൊത്തു രണത്തിന്നു പൊകുവൻ ॥ യാമനി
ചരനാഥനിനക്കൊട്ടും വാമംചെയ്യുന്നവനല്ലഞാനിപ്പൊൾ രാമബാ
ണംതറച്ചു മരിച്ചാലുമാമെന്നപൊലെ യുദ്ധംചെയ്യിടുവൻ ॥ നാഥ
നൊടെവംചൊല്ലി പ്രഹസ്തനും ഭീതികൂടാതെ തെരിൽകരയെറി സാ
ദരം തൻസചിവരൊടും രഥ യൂഥപ ശ്രേഷ്ഠന്മാരൊടുമൊത്തുടൻ ॥
ഭെരീനാദംമൃഴക്കിദ്ദിക്കൊക്കയും പൂരിപ്പിച്ചതി കൊലാഹലത്തൊടെ
വീരനാകുമരശ്വദ്ധ്വജൻ പൂൎവ്വദ്വാരംനൊക്കി പ്രയാണംചെയ്യിടി
നാൻ ॥ അന്നുദുൎന്നിമിത്തംപലതുണ്ടായതൊന്നുംകണ്ണൊള്ളാതായവൻ
വെഗത്തിൽവഹ്നിതൻ നെരെശീഘ്രം ശലഭങ്ങൾ ചെന്നീടുംപൊലെ
പൊൎക്കളംപ്രാപിച്ചാൻ ॥ ആവരവുകണ്ടപ്പൊൾ ശ്രീരാമനുംരാവ
ണാനുജൻ തന്നൊടരുൾ ചെയ്യാൻ ദെവകണ്ടകനാകുമീരാക്ഷസനെ
വനെന്നതും ചൊൽക വിഭീഷണ ॥ രാമഭാഷിതംകെട്ടു വിഭീഷണൻ
ശ്രീമൽപാദാബ്ജം വന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ നാമംചൊല്ലാംപ്രഹസ്തനെ
ന്നാകുന്നു പ്രെമവാനാകും മന്ത്രിയുമാകുന്നു ॥ ഇത്ഥമായവർ ചൊല്ലി
നിൽക്കുംനെരം യുദ്ധവുംപൂൎവ്വദ്വാര പ്രദെശത്തിൽ ഉദ്ധതകപിരാക്ഷ
സർ തങ്ങളിലെത്രയും ഘൊരമായിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ പ്രഹസ്തൻ ത
ൻെറ മന്ത്രിമാർനാലുപെരും മഹാവാനര സെനയെമൎദ്ദിച്ചാർ വിഹത
മായ്‌സ്വസൈന്യത്തെക്കണ്ടപ്പൊൾ ബഹുകൊപെന ചെന്നാൻവി
വിദനും ॥ നരകാന്തകനാകും സചിവനെപ്പുരിചൊടെ വധിച്ചാന
വനപ്പൊൾ തരസാകൊന്നാൻ കുംഭഹനുവെന്നുപറയുന്ന സചിവ
നെത്താരനും ॥ ദുൎമ്മുഖൻകൊന്നാനപ്പൊൾ സമുന്നതനാമ്നാവിശ്രുത
നാകുന്ന മന്ത്രിയെ ജാംബവാനും മഹാനാദനെന്നുള്ള ദുൎമ്മന്ത്രി ശ്രെ
ഷ്ഠൻതന്നെക്കുലചെയ്യാൻ ॥അതുകണ്ടസഹിയാതെകാലാഗ്നി പ്രതിമ
നായ്‌പ്രഹസ്തനും വെഗെനപ്രഥിതരാകും വാനരന്മാരുടെ കദനം
ചെയ്തു സഞ്ചരിച്ചിടിനാൻ ॥ വായുമെഘത്തെ മണ്ടിപ്പതുപൊലെ
പായിപ്പിച്ചാനാവാനര സെനയെ ആയതുകണ്ടുകൊപിച്ചു നീലനുമാ
യവൻതൻെറാ നെരിട്ടാൻവെഗത്തിൽ ॥ ശത്രുതൻ രഥമൊക്കപ്പൊ
ടിയാക്കിമസ്തകത്തിൽ ശിലകൊണ്ടടിച്ചുടൻ മൃത്യുതൻ പുരംതന്നിൽ
പ്രഹസ്തനെ യാത്രചെയ്യിച്ചാൻ വാനരസത്തമൻ ॥ വിജയശ്രീ
യൊടൊത്തവൻ പിന്നയും നിജസെനയെപ്പാലിച്ചു മെവുമ്പൊൾ
സ്വജനങ്ങളും പാരംപ്രശംസയാ ഭജനംചെയ്തരികിൽ നിന്നിടിനാർ॥
വഹ്നിനന്ദനൻനീലൻ പ്രഹസ്തനെ കൊന്നെന്നുള്ളൊരു വൃത്താ

ന്നംകെട്ടപ്പൊൾ ഇന്ദ്രജിത്തിൻപിതാവാകും രാവണൻ ചൊന്നാൻ
തന്നുടെഭൃത്യരൊടീവണ്ണം ॥ വാനവരുടെഗൎവ്വം ശമിപ്പിപ്പാൻ ദീനത
തെല്ലമില്ലാത്തനമ്മുടെ സെനാനായകനാകും പ്രഹസ്തനെ വാനരൻ
ഹനിച്ചെന്നതുകെൾക്കുമ്പൊൾ ॥ ഹീനവീൎയ്യരല്ലീക്കപിമാരെന്നും മാ
നസത്തിൽ ദൃഢമായുറച്ചിപ്പൊൾ നൂനംഞാൻതന്നെ പൊൎക്കളത്തി
ൽ ചെന്നാസ്സാനുജനാകും രാമനെക്കൊല്ലുവൻ ॥ എന്നുരചെയ്തു രാ
വണൻ വെഗത്തിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള തെരിൽ കരയെറി ചന്ദ്രഹാ
സവും കയ്ക്കൊണ്ടുകൊപത്താൽ ദുൎന്നിരീക്ഷ്യനായ്ത്തന്നെപുറപ്പെട്ടാ
ൻ ॥ ശംഖഭെരീപണവാദി വാദ്യങ്ങൾശങ്കവിട്ടഘൊഷിപ്പിച്ച
ങ്ങിനെ ലങ്കാനാഥൻറപിന്നാലെയും പലകിങ്കരന്മാരുമൊപ്പം പുറ
പ്പെട്ടാർ ॥ വമ്പന്മാരാകും രാക്ഷസരൊന്നിച്ചാക്കൂം ഭകണ്ണന്ത
ന്നഗ്രജനാകുന്ന ജംഭാരിജിത്തിൻ താതൻവരവുകണ്ടന്‌പിനൊടെ
വാ ചൊന്നാൻരഘുപതി ॥ ഭീതികൂടാതെ നെരിട്ടിട്ടുമിവനൊതൊരു
ത്തനാകുന്ന വിഭീഷണമൊത്തും വൈകാതിവൻറ പരമാൎത്ഥമൊതി
നിയ്യെന്നെ കെൾപ്പിച്ചതന്നാലും ॥ രാമവാക്യങ്ങളീവണ്ണം കെട്ട
പ്പൊൾകെമതമുള്ളരിൽചിലർതന്നുടെ നാമവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിധരി
പ്പിച്ചിട്ടാമൊദം നിജജ്യെഷ്ഠനെക്കാട്ടിനാൻ ॥ ഒട്ടകവ്യാഘ്രസിംഹാ
ദിവക്ത്രരായ്ദംഷ്ട്രയും കടിച്ചങ്ങിനെ നിൽക്കുന്ന വട്ടക്കണ്ണരായീട്ടു
മീരാക്ഷസക്കൂട്ടത്താൽ പരിവെഷ്ടിതനായ്ത്തന്നെ ॥ ശ്രെഷ്ഠന്യ
ന്ദമനെ കെറിധവളമായിട്ടിരിക്കുംകുടയും പിടിപ്പിച്ചിതാധൃഷ്ടതയൊടിരി
ക്കുമിവൻ മമജ്യെഷ്ഠനെന്നറിഞ്ഞാലും രഘൂത്തമ ॥ മുത്തുമാലകൾ
ചെൎത്തുള്ളവെങ്കൊറ്റച്ഛത്രവും പിടിപ്പിച്ചുവരുന്നൊരു ശത്രുവെയവൻ
കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പൊൾ പാൎത്തുകണ്ടെവംരാമനരുൾചെയ്താൻ ॥ അ
ഹൊരാവണ രൂപത്തെക്കാണുമ്പൊൾ മഹാ വിസ്മയമുണ്ടായിട്ടു
ന്നുമെ മഹസ്സാമൎത്ഥ്യാഹന്ദുൎദ്ദൃശനൻ മഹാദെവനെപ്പൊലെ സം
ഹാരകൻ ബഹുഭീഷണനിന്നിവനന്തക ബഹുമാനിതനായ്പ്പുരും നി
ൎണ്ണയം ॥ മട്ടൊലുംമൊഴിയാളാകും സീതയെക്കട്ടുകൊണ്ടു രസിച്ചുഗ
മിച്ചൊരുദുഷ്ടൻ രാവണൻ ദൈവഗത്യാ മമദൃഷ്ടിഗൊചരനായി
നുവന്നെല്ലൊ ॥ തന്മൂലമുളവായ കൊപാഗ്നിയെ സ്സൌമ്യക്കായിദ്ദ
ശാനന കാനനെ നിൎമ്മൊചിപ്പിച്ചതിവെഗം വിഭീഷണ മന്മന
സ്സിനെ സാഹസമാക്കീട്ടവൻ ॥ എന്നരുൾ ചെയ്തൊരു കയ്യി
ൽ ബാണവുമന്യഹസ്തത്തിൽ വില്ലുമെടുത്തൊരറാ ജന്യകൌതുകത്തൊ
ടെ രഘൂത്തമൻ നിന്നാനെത്രയും ഗംഭീരനായ്ത്തദാ ॥ രാവണൻ

താനും ബാണംകൊണ്ടന്നെരം ധാവതിചെയ്യിപ്പിച്ചാൻ കപികളെ
ദെവരാജസുതൻെറ സഹജനമാവിലം വിട്ടതുകണ്ടുനെരിട്ടാൻ ॥
സുഗ്രീവൻ തടാപവൃത ത്തുംഗത്തെ ലാക്കനൊക്കിപ്പറിച്ചെറിഞ്ഞീടി
നാൻ വിക്രമിയാകും രാവണനെല്ലിടനൊടൊക്ക മാറത്തുഖണ്ഡിച്ചുത
ള്ളിനാൻ ॥ പിന്നസ്സുവൃരജനീചരെശ്വരൻ വഹ്നിതുല്യമാസ്സത്തി
ജ്വലിക്കുന്നസന്നതപർവ്വമാകുമൊരു ശരം നന്നായ്ശത്രുവിൻനെ
രെ വിട്ടീടിനാൻ ॥ അബ്ബാണംകൊണ്ടു മൊഹിച്ചു സുഗ്രീവൻ തൽ
പ്രാന്തെ പതിച്ചതുകണ്ടപ്പൊൾ ക്ഷിപ്രംവാനരർഭീതരായ് രാമൻെറ
തൃപ്പാദെചെന്നു വീണാരഖിലരും ॥ രാമനായതുകണ്ടപ്പൊൾകൊപെ
നവാമഹസ്തത്തിൽ വില്ലുമെടുത്തുടൻ യാമിനിചരനാഥ വധത്തി
നായ്ത്താമസം വിനായാത്രയ്ക്കൊരിമ്പെട്ടാൻ അതുകണ്ടതിസ്നെ
ഹെനലക്ഷ്മണനിതിരാഘവൻ തന്നൊടുണൎത്തിച്ചാൻ യുധിരാവണ
നിഗ്രഹം ചെയ്യുവാൻമതിയാകും ഞാനെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ അനുവാ
ദം ലഭിക്കുവാൻസാദരമനുജനഹം പ്രാൎത്ഥനചെയ്യുന്നെൻ വിനയാ
ന്വിതം ചൊല്ലുമാവാക്ക കെട്ടനുമൊദിച്ചരുൾ ചെയ്തുരാമനും ॥ യു
ദ്ധം ചെയ്വാൻ ഗമിച്ചാലുമെന്നാൽ നീയുക്തം പൊലെസകലവും
ചെയ്യണം ശത്രുച്ഛിദ്രവുമെപ്പൊഴും നൊക്കെണംഗാത്രരക്ഷയും ചെ
യ്യെണംലക്ഷ്മണ ॥ ഇത്ഥമഗ്രജവാക്യങ്ങൾ കെട്ടപ്പൊൾ ഭക്തിയൊ
ടഭിവാദ്യവും ചെയ്തുടൻ തത്രനിന്നുരണത്തിനായ്മുല്പെ യാത്രചെ
യ്താൻസുമിത്രാതനയനും ॥ രാക്ഷസെശൻ കപിബലമീവണ്ണം ശി
ക്ഷിക്കുന്നതുകണ്ടുടൻ മാരുതിപക്ഷിയെപ്പൊലെ ചെന്നതിവെഗമാര
ക്ഷൊനാഥനൊടെവമുരചെയ്താൻ ॥ വരത്താൽ നിനക്കുള്ളൊരവ
ദ്ധ്യതാനര വാനരന്മാരൊഴിഞ്ഞാകയാൽ മരിപ്പിക്കുവൻ വാമഹ
സ്തംകൊണ്ടിന്നൊരുതാഡനം ചെയ്തു ഞാനീക്ഷണം ॥ എന്നീവണ്ണം
ഹനുമാൻ പറഞ്ഞപ്പൊളെന്നാലൊന്നു നീതാഡനം ചെയ്താലും നി
ന്നുടെബലമെല്ലാമറിഞ്ഞു ഞാൻ പിന്നെ നിന്നെ ഹനിക്കുവൻവാ
നര ॥ പരിഹാസം ചെയ്തീവണ്ണം രാവണൻപറയും മൊഴികെട്ടവനും
തൊളുരിയാടനാനക്ഷകുമാരനെ സ്മരിച്ചാലെൻെറ വിക്രമമറിയുന്നീ ॥
എന്നീവണ്ണമവൻ മൊഴികെട്ടപ്പൊൾ പന്നടിച്ചൊരു കൊപെനരാ
വണൻതന്നുടെ കരാവിശിത്തരാനൊക്കിച്ചെന്നരിതനുരസ്സിൽ പ്ര
ഹരിച്ചാൻ ॥ മാരുതാത്മജൻ താനുമാതാഡനാൽ പാരംപീഡിത
നായ്വന്നെന്നാകിലും ധീരതകൊണ്ടതു സഹിച്ചുടനൊട്ടും മാന്താ
യ്ത്തന്നെ കൊപിച്ചു താഡിച്ചാൻ ॥ അടികൊണ്ടു വിറച്ചു ക്ഷ

ണ്ണനെരം നടുങ്ങിത്തന്നെ നിന്നുപൊയ് രാവണൻ ॥ മിടുക്കൻതന്നെ
മാരുതിയെന്നപ്പൊൾ മടിയ്ക്കാതെ സകലരുംചൊല്ലിനാർ ॥ കുറച്ചാ
ശ്വസിച്ചനെരം രാവണൻ പറഞ്ഞീടിനാൻ മാരുതിയൊടെവം
അരെയുദ്ധത്തിൽശ്ലാഘിപ്പാൻ യൊഗ്യനായ്ക്കുരുവുന്നവൻ നീതന്നെ
യാകുന്നു ॥ ചൊല്ലുകളെവം കെട്ടഥമാരുതി തെല്ലുലജ്ജിതനായിട്ടുര
ചെയ്താൻ കൊള്ളരുതാത്തവൻതന്നെ ഞാനെന്റെ തല്ലുകൊണ്ടിട്ടും
നീമരിയ്ക്കായ്കയാൽ ॥ ധിക്കരിയ്ക്കേണമെന്നെയിന്നെങ്കിലും നിൽക്കെ
ടാക്ഷണം മുഷ്ടികൊണ്ടിപ്പൊൾഞാൻ ഊക്കൊടൊന്നിടിച്ചന്തകൻ
തന്നുടെ കാക്കൽക്കാഴ്ചയായ് നിന്നെ വച്ചീടുവൻ ॥ രാക്ഷസെശനിവ
ണ്ണം ഹനുമാന്റെ രൂക്ഷവാക്കു കെട്ടത്രയും കൊപെന ദക്ഷിണഹ
സ്തം കൊണ്ടവൻതന്നുടെ വക്ഷസ്സിൽതന്നെ ചെന്നിടിച്ചീടിനാൻ ॥
മുഷ്ടികൊണ്ടിടി കൊണ്ടുടൻമാരുതി വട്ടം ചുററിവിസംജ്ഞനായ്മെവി
നാൻ ഒട്ടുംവൈകാതെപെടിച്ചവനെയുംവിട്ടുരാവണൻ നീലന്റനെ
രിട്ടാൻ ॥ ശരവഷത്തെച്ചെയ്തഥനീലന്റെ ശരീരത്തെയും കാണാതെ
യാക്കിനാൻ ഹരിസെനാപതിയുംകുപിതനായൊരു പവ്വതശൃംഗംപ
റിച്ചുടൻ എറിഞ്ഞപ്പൊൾ ദശമുഖനംദ്രുതം മുറിച്ചാനതുകണ്ടപ്പൊൾ
നീലനുംതരുജാലംപറിച്ചെറിഞ്ഞാനതും നുറുക്കിത്താഴത്താക്കിനാൻ
രാവണൻ ॥ പിന്നെയുംബഹുബാണംപ്രയൊഗിച്ചനിന്നാനായതു ക
ണ്ടപ്പൊൾനീലനുംതന്നുടെദെഹംപാരംചെറുതാക്കിച്ചെന്നുശത്രുധ്വ
ജെചാടിമെവിനാൻ ॥ നീലനെത്തൻ കൊടിമരാഗ്രന്തന്നിൽ വാഹി
ളക്കിവസിപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾനീലജീമൂതതുല്യൻദശാനനൻകാലവഹ്നി
യെപ്പൊലെജ്വലിച്ചെററം കാളും കൊപെനനിൽക്കുന്ന കണ്ടപ്പൊൾ
മാലവനുള്ളിലുണ്ടാകുവാനായി ॥ പിന്നപ്പത്തു കിരീടാഗ്രം തന്നി
ലുമുന്നതധ്വജത്തിന്റെ മുകളിലുംസന്ദെഹം വിട്ടാവില്ലിൻ മുകളി
ലും വഹ്നിപുത്രൻതെരുതെരെച്ചാടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടപ്പൊൾരാമാ
ദിശ്രെഷ്ഠരുമതിവിസ്മയം പൂണ്ടുനിന്നീടിനാർ നിതരാം കപിലാഘ
വവിസ്മിത ഹൃദയനായ് ദശമുഖനും നിന്നാൻ ॥ അല്പമിവണ്ണമന്ധ
നായ് രാവണനത്ഭുതപ്പെട്ടുനിന്നുടൻ കൊപെന അല്പവംഗമത്തെ
കുലചെയ്വാനായ് കെല്പഴമാഗ്നെയാസ്ത്രം പ്രയൊഗിച്ചാൻ ॥ ശരംക
ത്തിജ്വലിച്ചഥനീലന്റെ ശരീരത്തിൽപതിച്ചു വെന്നാകിലുംമരിച്ചി
ല്ലവനഗ്നി സുതനായിട്ടിരിയ്ക്കുന്നതുമൂലം തൽകാരുണ്യാൽ ॥ മുട്ടുക
ത്തിധരണിയിൽ മൊഹിച്ചുപെട്ടന്നായവൻ വീണതുകണ്ടപ്പൊൾ
തുഷ്ടനായ് ദശവക്ത്രനും രാഘവനിഷ്ടമെറുമനുജന്റെ നെരി

ട്ടാൻ ॥ ശത്രുവെക്കണ്ടനെരം ധനുസ്സെടുത്തിത്തരം സുമിത്രാത്മജൻ ചൊല്ലിനാൻ അത്രവന്നാലും നേൎന്നമ്മിലുള്ളൊരു യുദ്ധമല്ലയൊ യുക്തംഭവാനിപ്പൊൾ ॥ സാരമില്ലാത്തവാനരരൊത്തുനീ പൊരിലിന്നു ജയിച്ചാലതുമൂലം വീരനാകുന്നു രാവണനെന്നൊരു പൂരുഷനരചെയ്യുമൊലങ്കെശ ॥ ചെറഞ്ഞാണവലിശബ്ദം മുഴക്കികൊണ്ടൊരു ശങ്കകൂടാതെവം ലക്ഷ്മണൻ പറയും മൊഴികെട്ടു കൊപിച്ചുടനരിയാടിനാനന്തരം രാവണൻ ॥ ദിഷ്ട്യാലക്ഷ്മണ നീയിപ്പൊളെന്നുടെ ദൃഷ്ടിയിലകപ്പെട്ടല്ലൊ ഞാനിനി ഒട്ടും താമസമെന്യെയമൻ തന്റെ വീട്ടിലെയ്ക്കയക്കുന്നതു കണ്ടാലും ॥ അതു കെട്ടഥസൌമിത്രി ചൊല്ലിനാനതിഗൎജ്ജനംനന്നല്ല രാവണ ചതുരത്വം നിനക്കുണ്ടെന്നാകിലൊ വൃഥാചൊല്ലാതെ കൎമ്മത്തെക്കാട്ടുക ॥ തങ്ങളിൽ ചൊടിച്ചൊരൊന്നു ചൊല്ലിയും ഭാഗാവിട്ടവർബാണത്തെവൎഷിച്ചും ഇങ്ങിനെരണ്ടുംചെയ്യുമ്പൊൾ ലക്ഷ്മണൻ ഭംഗിയെറുമരിവില്ലരിഞ്ഞിട്ടാൻ ॥ സുമിത്രാത്മജൻപിന്നെയും ബാണംകൊണ്ടമിത്രൻ തന്റെ ദെഹം പിളൎന്നുടൻ ഭൂമിപ്പിച്ചജ്ഞനാക്കിട്ടൊരല്പവും ശ്രമംകൂടാതെ തത്രനിന്നിടിനാൻ॥ തെല്ലുതന്റെടം വന്നപ്പൊളായവൻ വില്ലുരണ്ടായ്മുറിഞ്ഞതു കാണ്കയാൽ നല്ല ശക്തിയെടുത്തുടൻ വൈരിയെ ക്കൊല്ലാനായ്മാറിടത്തിൽ പ്രയൊഗിച്ചാൻ ॥ ശക്തിവന്നു പതിച്ചപ്പൊൾ മൊഹിച്ചുപൃഥിവിയിൽ പതിച്ചീടിനാൻലക്ഷ്മണൻ ഹസ്തും കൊണ്ടെടുത്തീടുവാനായ്ദശവക്ത്രനും പരംയത്നിച്ചാനന്നെരം ॥ അനന്താംശജനാകുമവൻ തന്റെ കനമെത്രയും വൎദ്ധിക്കുകാരണം അനക്കീടുവാൻ പൊലും ദശാനനൻനിനച്ചിട്ടെളുതായില്ലതെല്ലുമെ ॥ ആയതുകണ്ടിട്ടെത്രയും കൊപെന വായുപുത്രൻ ദശമുഖൻതന്നുടെ കായത്തിൽ ചെന്നിടിച്ചു ധരണിയിലായിജ്ജാനുക്കൾ കുത്തിപ്പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ പത്തുവക്ത്രത്തിൽ നിന്നുമതുനെരം നെത്രശ്രൊത്രാദി ദ്വാരങ്ങളിൽ നിന്നും രക്തധാരയൊലിപ്പിച്ചു മൂൎഛിതഗാത്രനായ്ത്തന്നെനിന്നാനവൻചിരം ॥ അന്നെരം ഭൂമിതന്നിൽകിടക്കുന്ന മന്നവാത്മജൻ തന്നെയും മാരുതിചെന്നെടുത്തു രഘുപതിതന്നുടെ സന്നിധൌദ്രുതാ കൊണ്ടുചെന്നീടിനാൻ ॥ ഭക്തികൊണ്ടും സുഹൃത്വംകൊണ്ടും വായുപുത്രനൊട്ടും കനത്തില്ലെടുത്തപ്പൊൾ ശക്തിയും ദുൎജ്ജയനെന്നുറച്ചു തൽഗാത്രംവിട്ടു നിജസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു ॥ ഈശ്വരാംശജനാകയാലന്നെരത്താശ്വാസത്തെയും പ്രാപിച്ചു ലക്ഷ്മണൻ വിശ്വദ്രൊഹിയായീടുംലങ്കെശനു മശ്ശരീരത്തിൽബൊധവുമുണ്ടായി ॥ ഓൎമ്മവന്നു

പ്പൊളന്യമാകും വരകാൎമ്മുകത്തെയും കയ്ക്കൊണ്ടുരാവണൻ കൂൎമ്മപാ
രം പെരുത്തുള്ള ബാണത്താലമ്മഹാഹരി സൈന്യത്തെ മൎദ്ദിച്ചാ
ൻ ॥ വാനരന്മാർ വലയുന്നകണ്ടപ്പൊൾ ദീനവത്സലൻ രാഘവൻ
താൻതന്നെ വാനവരിപുതന്നുള്ളിലുള്ളഭിമാന മൊക്കക്കളവാൻപുറ
പ്പെട്ടാൻ ॥ അപ്പൊൾചാരത്തു ചെന്നുതൻ സ്വാമിയൊടിപ്രകാ
രമുണൎത്തിച്ചാൻമാരുതി മൽപുറത്തുകരെറിദ്ദശമുഖദൎപ്പ ഹാനിയെ
ച്ചെയ്യാലുംമന്നവ ॥ വാതപുത്രവചസ്സുകെട്ടെത്രയും പ്രീതനായ്ത്തൽ
ഗളത്തിൽ കരയെറിയാതുധാനെശന്മുന്നിൽചെന്നീവണ്ണമൊതിനാന
തിധീരം രഘൂത്തമൻ ॥ നിൽക്കനിൽക്കടാ മാമകഭാൎയ്യയെത്തസ്കരി
ച്ചൊരുദുഷ്ടനിശാചര പൊക്കുവന്നമകൊപമശെഷം നിൻവിഗ്രഹെ
ശീഘ്രം മാൎഗ്ഗണവ്യാജെന ॥ പണ്ടിബ്ബാണമാകുന്നുജനസ്ഥാനെ ശ
ണ്ഠാപൂണ്ടാഗമിച്ച ഖരാദിയെ രണ്ടാക്കിപ്പിളൎന്നിട്ടുതുമവ്വണ്ണം കണ്ടാ
ലും മൂഢനിയ്യുംശരവീൎയ്യം ॥ ക്രുദ്ധിച്ചെവാകത്ഥിച്ചും ദശരഥപുത്രവാ
ക്കുകെട്ടപ്പൊൾ ദശാനനൻ കൂൎത്തബാണങ്ങളെയ്താപ്പവനജ ഗാത്ര
ഭെദനംചെയ്തു നിന്നീടിനാൻ ॥ രാമനെപ്പൃഷ്ഠന്തന്നിലെടുത്തൊരുഭീമ
കായനായീട്ടു ഹനുമാനുംസ്വാമിതൻ കൃപാദൃഷ്ടികൊണ്ടും നിജസാമ
ൎത്ഥ്യംകൊണ്ടുംനിൎഭയനായ്നിന്നാൻരക്തംകൊണ്ടുടലൊക്കെനനഞ്ഞു
ള്ള ഭൃത്യനെക്കണ്ടനെരം ഭഗവാനംചിത്ത കൊപത്താൽ തീക്ഷ്ണതര
മാകുമസ്ത്രവൎഷത്തെച്ചെയ്താദ്ദശാസ്യൻെറ ഛത്രസാരഥി വാജിധ്വ
ജാദിയൊടൊത്തു തന്നെരഥത്തെക്കളഞ്ഞുടൻ ശത്രുതൻ ഭുജമദ്ധ്യ
ത്തിലും നല്ലകത്തിയമ്പു വിട്ടാൎത്തനാക്കീടിനാൻ ॥ ശരംവന്നതിഗാ
ഢം തറച്ചപ്പൊൾ കരന്തന്നിൽധരിച്ച ധനുസ്സും പൊയ്യരം മൊ
ഹിച്ചു നിൽക്കുമവൻ തൻെറകിരീടങ്ങളും ഖണ്ഡിച്ചാൻ രാഘവൻ ॥
വീൎയ്യംകെട്ടുള്ള സൎപ്പത്തെപ്പൊലെയും സൂൎയ്യൻ ശാന്താൎച്ചിസ്സായ്യെവും
പൊലെയും ശൌൎയ്യശൊഭാദിവിട്ടു നിന്നീടുന്ന ഭാൎയ്യാഹൎത്താവൊടെ
വമരുൾ ചെയ്താൻ ॥ കെട്ടാലുംദശകണ്ഠ പലരൊടും നിഷ്ഠൂരരണം
ചെയ്കയാൽ നിയ്യിപ്പൊൾ ഒട്ടുക്ഷീണിച്ചു കാണുകകൊണ്ടുഞാൻ വി
ട്ടീടുന്നില്ല കൊല്ലുവാൻ ബാണത്തെ ॥ ഇപ്പൊൾപൊയാലുംലങ്കയിൽ
ചെന്നു നിയ്യല്പമാശ്വസ്തനായിട്ടനന്തരം ക്ഷിപ്രംവന്നാലും മൽബല
മൊക്കെയുമപ്പൊൾ കാട്ടിത്തരുവൻ ദശാനന ॥ ദൎപ്പംവിട്ടഥ രാവണ
നും രാമൻകല്പിച്ചുംമൊഴികെട്ടധൊവക്ത്രനായ് സ്വൎപ്പതിപുരതുല്യമാ
കുംപുരംനിഷ്പ്രഭനായ്പ്രവെശിച്ചാൻതൽക്ഷണം॥ശരപീഡിതന്മാ
രായ്യതിച്ചുള്ള ഹരിവീരന്മാരെത്തദാ രാഘവൻ ഗുരുവായീടുമൌഷ

ധം കൊണ്ടുടൻ നിരുപദ്രവ ഗാത്രരാക്കീടിനാൻ ॥ അവമാനിതനാ
യ് ദശവക്ത്രനുമവിടം വിട്ടുപൊകുന്നു കണ്ടപ്പൊൾ ഭുവനത്രയ വാ
സികളൊക്കയുമവധി വിട്ടുതുഷ്ടരായ്മെവിനാർ ॥ മന്ദിരെചെന്നുപക്ഷി
ന്ദ്രഖണ്ഡിതപന്നഗം പൊലെരാമാസ്ത്രം കൊണ്ടെററം ഭിന്നഗാത്രനാ
യ് തൽബാണശക്തിയെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചുചൊന്നാൻദശാനനൻ॥
ഇന്ദ്രനെക്കാളധികം ബലമുള്ളൊരെന്നെത്തുച്ശ മനുജൻ ജയിക്കയാൽ
മുന്നാംചെയ്ത തപസ്സൊക്കയും വൃഥാതന്നെയായ്വന്നിതെല്ലൊ നമുക്കി
പ്പൊൾ ॥ നരവാനരന്മാരെയൊഴിച്ചല്ലൊവരംമുന്നംഞാൻയാചിച്ച
തുമപ്പൊൾ ഉരചെയ്കയല്ലൊ പത്മജനും തവവരുംഭീതി മനുജരാല
ന്നെവാ ॥ ഇമ്മഹാവീരൻ മാനുഷനാകയാൽ ബ്രഹ്മവാക്യത്തെ സ്സ
ത്യമാക്കാദ്ധ്യം നമ്മുടെകുലത്തിങ്കലൊരു പുമാൻ നിന്മദത്തെക്കള
ഞ്ഞു വധിച്ചീടും എന്നഹൊ പണ്ടനരണ്യനാ കൊപിച്ചെന്നൊടൊ
ന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായതും ചെന്നുരാമനിന്നകുലെ ജാതനായ്വന്നിരിക്ക
യാലെന്തിനിച്ചെയ്യെണ്ടു ॥ ഹെതുഞാൻതന്നെ നിൻവധത്തിന്നെ
ന്നുവെദവത്യാ ഞാൻശപ്തനായെൻപുരാ സീതാത്രപെണ്ണഭ്രുതലെ വ
ന്നിപ്പൊൾ ജാതയായ്വന്നതായവളാകണം ॥ നന്ദികെശ്വര രംഭാദി
ശാപവുംവന്നിട്ടുണ്ടല്ലൊ മുന്നമെൻഗർവ്വത്താൽ ഇന്നതൊക്കെസ്സഫ
ലമാക്കും ഹരിവൃന്ദമൊത്തിഹവന്നൊരു രാഘവൻ ॥ എങ്കിലുംജയം
കിട്ടുവാൻ ഞാനിപ്പൊളെങ്കലാവുന്നതുപൊലെയത്നങ്ങൾ ശങ്കകൂടാ
തെചെയ്വാൻ തുനിയുന്നെൻ കിങ്കരന്മാരെ മന്മൊഴികെൾക്കുവിൻ ॥
വളരക്കാലമായിട്ടുറങ്ങുന്ന ബലശാലിയാകുന്ന സഹജനെപ്പലയ
ത്നങ്ങൾ ചെയ്കിട്ടെന്നാകിലും വെളിവുണ്ടാക്കികൊൾകടൊ വീര
രെ ॥ ശീഘ്രമായവനൊന്നിച്ച നിങ്ങളെന്നഗ്രെവന്നാലുമെന്നാല
വൻമമ വാക്കുകൊണ്ടുടൻ ശത്രുക്കളെക്കൊന്നെൻ ദുഃഖംതീർത്തീടും
സന്ദെഹമില്ലാമെ ॥ ഭർത്തൃശാസനം കെട്ടഥകൈകസീ പുത്രൻകുംഭക
ർണ്ണൻ വസിച്ചീടുന്ന പത്തനംനൊക്കിസ്സാദരം വെഗമാശ് ഭൃത്യന്മാ
രും പ്രയാണംചെയ്തീടിനാർ ॥ ഉത്തമഗന്ധഭക്ഷ്യമാല്യാദികൾ ഹസ്ത
ത്തിൽധരിച്ചായവർചെന്നപ്പൊൾ തത്രവിസ്തീർണ്ണയാകും ഗുഹയ്ക്കുള്ളി
ൽനിദ്രചെയ്യുന്നവനെക്കണ്ടീടിനാർ ॥ ഗുഹയൊടൊത്തവായും തു
റന്നുകൊണ്ടഹൊരാത്ര മുറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മഹാകായൻെറ നാസികാ
ശ്വാസത്തെ സ്സഹിപ്പാനവരാളായില്ലെങ്കിലും ॥ ഞെരുങ്ങിപ്പാർശ്വന്ത
ന്നിൽ ചെന്നായവർ വരാഹാദിമൃഗങ്ങടെ മാംസങ്ങൾ ഉരുക്കൂട്ടിവ
ച്ചീടിനാരായവന്നരികത്തൊരു കുന്നുകണക്കിനെ ॥ പിന്നംശ്ശൊണിത

കുംഭങ്ങളും ബഹുധന്യ മദ്യകലശസമൂഹവും മാന്യനാകുന്ന കുംഭക
ൎണ്ണൻ തന്റെമുന്നിലങ്ങിനെ വച്ചുതിവെഗെന ॥ ചന്ദനത്തെയുംതെ
പ്പിച്ചു മാലതീകുന്ദാദിശ്രെഷ്ഠമാലാ സമൂഹവും നന്നായ് ചാൎത്തിച്ചു
ധൂപിപ്പിച്ചായവർ മന്നവാനുജൻ തന്നെസ്തുതിച്ചുടൻ ॥ ഉറക്കത്തെയു
ണൎത്തുവാനായുലതരത്തിൽ ചെന്നുയത്നം തുടങ്ങിനാർ കരംകൊട്ടി
ക്കൊണ്ടായവരൊക്കയു മൊരുമിച്ചട്ടഹാസങ്ങൾ ചെയ്തയും ॥ ചാര
ത്തങ്ങിനെചെന്നു ചിലരപ്പൊൾ ഭെരിതൊട്ടുള്ള വാദ്യഘൊഷങ്ങളും
ഭൂരിശംഖനിനാദവും ചെയ്തിട്ടും നെരെനെത്രം തുറക്കാതെ കണ്ടഥ ॥
കഠിനതരമാകുംപ്രഹരങ്ങൾ മടികൂടാതെ ചെയ്യുതുടങ്ങിനാർ ഇടി
ക്കുന്നുചിലരവൻ വക്ഷസ്സിൽ കടിക്കുന്നു ശ്രവണമപരന്മാർ ॥ അ
ടിക്കുന്നു മുസലംകൊണ്ടന്യന്മാരുടലിട്ടു വലിക്കുന്നുകെശന്ന തടിമെല
ശപനാഗാദിയെക്കെററി മുടിതൊട്ടടിയൊളം നടത്തീട്ടും ॥ ഒട്ടുംനെ
ത്രം തുറക്കവാനുള്ളൊരു വട്ടംകാണായ്കകൊണ്ടവരെത്രയും രുഷ്ടരാ
യിട്ടനെക പ്രകാരത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടാരവനെയുണൎത്തുവാൻ ॥ ചെ
വിയിൽ ജലകുംഭം ചിലരെടുത്തവധി വിട്ടൊഴിച്ചു തുടങ്ങിനാർ അവ
ന്റെമാറത്തായിരമാനയെ ജ്ജവത്തൊടൊരുമിച്ചു നടത്തിനാർ ॥ അ
ന്നെരത്തൊന്നു തൊട്ടതുപൊലെയായ് തൊന്നുകയാലവനുണൎന്നങ്ങി
നെ തന്നുടെ കരവിക്ഷെപണം ചെയ്തിട്ടൊന്നു ജൃംഭണവും ചെയ്തു
ഴുന്നെററാൻ ॥ മദ്യമാംസാദിഭക്ഷിച്ചുതന്നുടെ ക്ഷുത്തും ദാഹവും തീൎത്ത
വഴിപൊലെ തൃപ്തനായിന്നരികിൽ നിന്നീടുന്ന ഭൃത്യവൎഗ്ഗത്തൊടീവണ്ണ
മൊതിനാൻ ॥ ഇക്കാലംമമ നിദ്രമുടക്കുവാൻ തക്കതായിട്ടെന്നാഗ്രജ
നെന്തൊരു ദുഃഖമുണ്ടവിടെച്ചെന്നതു മാരുടെ വിക്രമത്താലെന്നുള്ളതും
ചൊല്ലുക ॥ സ്വാപംവിട്ടതിശാന്തതയൊടെവ മാഭിമുഖ്യെന ചൊന്ന
തുകെട്ടപ്പൊൾ യൂപാക്ഷനെന്നു പെരാകും രാക്ഷസഭൂപമന്ത്രിയിവണ്ണ
മുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ കുംഭകൎണ്ണനീകെട്ടാലുംനമ്മുടെ തമ്പുരാനാകും രാ
ക്ഷസശ്രെഷ്ഠന്റെ വയ്പെല്ലാം നീക്കിജ്ജീവശ്ശവമാക്കിപ്പിമ്പുറം തി
രിപ്പിച്ചല്ലൊ രാഘവൻ ॥ ഭാഷിക്കുന്നതീവണ്ണം ശ്രവിച്ചതിരൊഷ
ത്തൊടുടൻ കുംഭകൎണ്ണൻചൊന്നാൻ ഇന്നുഷലൊന്യ ഞാനദ്ദിക്കിൽ
ചെന്നതി ഭൊഷരാകുന്ന വാനരന്മാരെയും ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയും
കൊന്നെന്റെ ഭീമമാകുമുദരമാച്ചൊരയാൽ കാമംപൊലെ നിറച്ചി
ട്ടനന്തരം സ്വാമിതൻ പുരൊഭാഗെഗമിക്കുവൻ ॥ ഗൎവ്വിച്ചെവം പ
റഞ്ഞതുകെട്ടപ്പൊൾ നിൎവ്വിശങ്കം മഹൊദരൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ ഗീൎവ്വാ
ണാരെ നീജ്യെഷ്ഠനെക്കാണുക പൂൎവ്വം ചെയ്യുഥ വിക്രമിച്ചീടുക ॥ അ

ത്തുകെട്ടവനെന്നാലിന്നങ്ങിനെ മതിയെന്നും കഥിച്ചത്‌ വെഗെന ക്ഷി
തിയെക്കുലുക്കിക്കൊണ്ടാ രാക്ഷസ പതിയെക്കാണ്മാനായിപ്പുറപ്പെട്ടാ
ൻ ॥ ഗിരിശൃംഗസമാന ശരീരനായുള്ളൊരു രാക്ഷസശ്രെഷ്ഠനെക്കണ്ട
പ്പൊൾ ഹരിവീരന്മാർ ഭീതരായ്‌ രാമനെ ശരണംപ്രാപിച്ചീടിനാരെ
വരും ॥ രാഘവൻ നിജകാർമ്മുകമന്നെരം വെഗാകയ്യിലെടുത്തു കുലച്ചു
ടൻ ലൊകഭീകരനാകു മവൻതൻെറ ശ്രീകിരീടാദി യുക്തശരീരത്തെ॥
കണ്ടൊരു നെരത്തെത്രയും വിസ്മയംപൂണ്ടു ചൊന്നാൻ വിഭീഷണ
നൊടെവം ഇണ്ടൽസർവ്വൎക്കുമുണ്ടാക്കുമീലൊക കണ്ടകനെവനെന്നുര
ചെയ്യുന്നി ॥ വൎത്തമാനമറിവാനായ്‌ രാഘവനിത്തരമരുൾ ചെയ്തു
കെട്ടപ്പൊൾ ഭക്തിയെറും വിഭീഷണനീവണ്ണമുത്തരം വിനയത്തൊ
ടുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ അടിയത്തിന്നീരാക്ഷസനെത്രയുമടുത്തുള്ളൊരു ജ്യെ
ഷ്ഠനായിട്ടുന്നു തടിതൻ ബലമൊന്നുകൊണ്ടന്തക പട്ടതത്തെയും തീ
ൎത്തവനാകുന്നു ॥ ശൂലത്തെക്കരം തന്നിലെടുത്തുകൊണ്ടാലസ്യം വിട്ടൊ
രുവനായുണ്ടിവൻ ലീലയാപലവട്ടമിന്ദ്രാദിയെശ്ശൂലത്തെപ്പൊലെത
ച്ചുപായിപ്പിച്ചാൻ ॥ ജാതനായപ്പൊൾതന്നെയിവൻക്ഷുധാ ബാധിത
നായ്‌ ചെന്നൊരൊ വിധമുള്ള ഭൂതലജാതപ്രാണി സമൂഹത്തെക്കൊ
ന്നിച്ചൊരോ വലപ്പുതുകണ്ടപ്പൊൾ ॥ പാപിയാകുമിവനെ വധിപ്പാ
നായ്ക്കോപിച്ചിന്ദ്രനും വജ്രംപ്രയൊഗിച്ചാൻ ചാപല്യം നടിച്ചിടാതി
വൻതദാ ശൊഭയെറുന്നൊരൈരാവതത്തിൻെറ ॥ കൊമ്പുകയ്യിൽ പ
റിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടാജ്ജംഭ വൈരിയെത്താഡനം ചെയ്തപ്പൊൾ സം
ഭ്രമത്തൊടാദ്ദെവെന്ദ്രനും പത്മസംഭവൻ തന്നൊടിക്കഥ ചൊല്ലിനാ
ൻ ॥ ശക്രസങ്കടം കെട്ടുടൻ പത്മജൻ ശീഘ്രംതദ്ദിക്കിൽ ചെന്നിവ
ൻതന്നുടെ വിഗ്രഹംകണ്ടുഭീതനായി സ്സാന്ത്വവാക്കു നന്നായരുൾ
ചെയ്തിവനെയും ॥ അരികത്തു വിളിച്ചവനുൾകാമ്പിൽ പെരുതായു
ള്ള വിശ്വാസമുണ്ടാക്കി പരസങ്കടഹാനി ചെയ്തീടുവാൻ വരച്ചുത്ത
നാനിദ്രയെ നൽകിനാൻ ॥ വാരിജൊത്ഭവ ശാപത്തിൻ ശക്തിയാ
ൽ ഭൂരിനിദ്രനായ്‌ത്തന്നെ കിടക്കുന്നമെരു തുല്യനായീടുന്ന സൊദര
വീരനെദ്ദശകന്ധരൻ കണ്ടപ്പൊൾ ॥ പാരംഖെദിച്ചു പത്മജൻതന്നു
ടെ പാരത്തമ്മാറുചെന്നു യാചിക്കയാൽ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞാ
ലൊരുദിനം വെറിട്ടീടുമീ നിദ്രയുമദ്ദിനം ॥ നെരിട്ടാഹവം ചെയ്വാൻ
വരുന്നവരാരെന്നാലും വധിക്കുമിവനെന്നും സാരസൊൽഭവൻ
കല്പിച്ചെന്നുള്ളതും നെരൊടിന്നറിഞ്ഞാലുംസഖെ ഭവാൻ ॥ സങ്കടാധി
ക്യം കൊണ്ടധുനാന്തനാം ലങ്കാനാഥനിവനെയുണൎത്തിനാൻ ശൃംഖ

ലപൊയ മത്തഗജംപൊലെ ശങ്കകൂടാതെപൊകുന്ന കാണ്കനി ॥ മാനമെന്ന്യെ വൻപ്രഭാവാനതി വെഗമിവാനരക്കുള്ള ഭീതിനീങ്ങീടുവാൻ നൂനം യന്ത്രമാകുന്നിതെന്നും ചൊല്ലി ദീനഭാവത്തെത്തീൎത്തു കൊണ്ടിടുക ॥ സഖാവാകും വിഭീഷണൻ തന്നുടെമുഖനിഃസൃത വാക്കുകൾകെട്ടുടൻ സകല സെനാനായകനെ വിളിച്ചഖിലെശനരുൾ ചെയ്താനീവണ്ണം ॥ വഹ്നിനന്ദനനീചെന്നിതിൻവണ്ണം തന്നെചൊല്ലിക്കപികൾക്കുളവായ ദൈന്യഭാവങ്ങളെല്ലാമകത്തെണം സന്നദ്ധന്മാരാക്കീടുകയും വെണം ॥ ശാസനമെവം കെട്ടുഹനീലനും കെസരിമുഖവാനരന്മാരുടെ ആസകല ഗണത്തെയുമവ്വണ്ണം വാസംചെയ്യിപ്പിച്ചീടിനാനാദരാൽ ॥ അക്കാലത്താദ്ദശഗ്രീവസൊദരൻ ദുഃഖംപൂണ്ടു മരുവുന്ന തന്നുടെ അഗ്രജനാകും രാത്രിഞ്ചരെശൻതന്നഗ്രെചെന്നു നമസ്കാരം ചെയ്തുടൻ ॥ കൃത്യമെന്തുഞാൻ ചെയ്യെണ്ടതെന്നതും പാൎത്ഥിവഭവാൻ ചൊൽകെന്നുണൎത്തിച്ചാൻ ഉക്തികളെവം കെട്ടപ്പൊളെത്രയും പ്രീത്യാചെന്നവനെ പ്പുണൎന്നഞ്ജസാ ഉത്തമാസനം തന്നിൽവസിപ്പിച്ചിട്ടിത്തരം ദശവക്ത്രനരുചെയ്താൻ ॥ ചിരംസുപ്തനായീടുന്ന നീയ്യിപ്പൊളറിയുന്നില്ല മാമകസങ്കടം ഒരുകൊസലരാജകുമാരകൻ മരണത്തൊളം ചെയ്യുന്നെവിട്ടല്ലൊ ॥ ഹരിക്കൂട്ടത്തൊടൊത്തു സമുദ്രത്തിൽ ചിറയിട്ടിഹ വന്നവൻനമ്മുടെ പുരിയിൽചെയ്യൊരക്രമമിന്നു ഞാനുരചെയ്യുന്നതുമെങ്ങിനെ കാണ്കനീ ॥ മുഖ്യരാകും നിശാചരന്മാരെയിന്നൊക്കയും യുധിനിഗ്രഹിച്ചാരവർ മക്കടെഭയം തീൎത്തുനീ വെഗത്തിലിക്കുലം പരിപാലിച്ചുതന്നാലും ॥ ഇദ്ദശാനമുക്കിന്നുളവാകയാൽ നിദ്രയിൽനിന്നുണൎത്തിനെൻ നിന്നെഞാൻശത്രുസംഹാരമദ്യൈവ ചെയ്യുനിയ്യത്ര വന്നാലും വത്സസഹൊദര ॥ നീയ്യല്ലാതിഹമറെറാരവലംബമിയ്യാളുകൾക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക വയ്യായെന്നുരചെയ്യാതെചെന്നു നീചെയ്യെണം മമകാൎയ്യമശെഷവും ॥ പരിദെവിതമീവണ്ണം കെട്ടുള്ളം ചിരിച്ചുംകൊണ്ടാക്കുംഭകൎണ്ണൻ ചൊന്നാൻ പുരാനിന്നാൽ കൃതമായിട്ടുള്ളൊരു ദുരിതത്തിന്നു സംഖ്യയില്ലായ്കയാൽ പരിചൊടിപ്പൊൾ തൻഫലമൊക്കയുമൊരുമിച്ചുമിളിതമായ്‌തൽ പുരെനരവാനരരൂപമായ്വന്നു വെന്നറിഞ്ഞാലുമസംശയമഗ്രജ ॥ അന്നുഞങ്ങൾ പറഞ്ഞഗുണദൊഷമൊന്നും കെൾക്കാതിരിപ്പതിനാൽ തവ വന്നുപെട്ടതായീടുമിസ്സങ്കടമെന്നറിഞ്ഞാലും നക്തഞ്ചരെശ്വര ॥ മുന്നംഞാനും വിഭീഷണനും തവധന്യന്മാരാകും മന്ത്രിപ്രവരരുംചൊന്നവണ്ണം നീചെയ്താൽശുഭംവരും പിന്നെ

നിന്നിഷ്ടം പൊലെചെയ്തീടുക ॥ സഹജഗിരമീവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ
ബഹുരുഷ്ടനായ്ചൊന്നാൻ ദശാനനൻ അഹംപൂജ്യനെന്നാകിലിവ
ണ്ണന്നിശ്ശിഷ്യചൊൽവതും യുക്തമൊസൊദര ॥ ഗൎവ്വത്താൽചില
തൊഴകളും മയാപൂൎവ്വംചെയ്യപ്പെട്ടുള്ളതായിടിലും നിൎവ്വഹിപ്പാൻ
മതിയാകുംയത്നങ്ങൾ സൎവ്വവുംനിന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടീടണം ॥ പൊ
യകാൎയ്യന്നിനച്ചനിശ്ശീവണ്ണം വായിൽതൊന്നിയതൊതുക യുക്തമൊ
കായത്തിന്നല്പം ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും പ്രെയാനായ്ഭവാനെന്നിലിരി
ക്കിലും ॥ ആയവരെക്കൊലചെയ്തു വെഗമിങ്ങായാനം ചെയ്തുകൊൾ
കസഹൊദരദെയമിന്നിതൊന്നല്ലാതെ നിന്നാലില്ലായതും നീനിന
ച്ചുകൊണ്ടീടുക ॥ കൊപത്തൊടും ദശമുഖനീവണ്ണം താപത്തൊടും
പറയുന്ന വാക്കിനെ സപാപശീലൻ സഹൊദരൻകെട്ടെവമാഭാഷി
ച്ചാൻമൃദുതരമായ്ത്തന്നെ ॥ ജീവനൊടിഹഞാനിരിക്കുംകാലം ദെവ
രാജനുതനായീടും ഭവാൻ ഏവംഖെദിച്ചീടുന്നതു യുക്തമൊതാവ
കാരിയെശ്ശീഘ്രം ഹനിക്കുവൻ ॥ മെലിൽജ്യെഷ്ഠനഭിവൃദ്ധിവന്നീടാ
ൻ ബാലനെങ്കിലും ബന്ധുതകൊണ്ടുഞാൻകാലത്തിൽ ഗുണദൊഷ
ങ്ങളൊക്കയുമാലൊചിച്ചുരചെയ്യു തെന്നൊൎത്താലും ॥ ഒട്ടും സംശ
യംവെണ്ടഭവാൻ മമ ധൃഷ്ടതവഴിപൊലിന്നുകണ്ടാലും ദുഷ്ടരാകുന്ന
വാനരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെക്കൊന്നു കുക്ഷിനിറക്കുവൻ ॥ രാക്ഷസന്മാരും
വാനരമാംസത്തെ ഭക്ഷിച്ചിന്നു രസിച്ചുനടപ്പതും ലക്ഷ്മണാഗ്രജ
ൻപ്രാണനെയും ത്യജിച്ചുക്ഷിതിയിൽ കിടപ്പതുംകാണുംനീ ॥ ഹരി
വീരശവം കൊണ്ടീഭൂതലംനിറയപ്പെട്ടിരിപ്പതും കണ്ടീടും വരുണാ
ദികൾതന്നെ സഹായിപ്പാൻ വരുമെങ്കിലവരെയും കൊന്നീ
ടാം ॥ വിഗതഭയനായ്ത്തന്നെ മന്ദിരെസുഖമായ്ഭവാൻ വാണു
കൊണ്ടീടുക മഹാവാരിഞാനെകൻ മതിയാകും ജഗൽസംഹാരംചെ
യ്യതിന്നുംപ്രഭൊ ॥ എന്നാലാകുന്നയത്നങ്ങളൊക്കയുമിന്നു ചെയ്തീടാം
ലങ്കാധിനായകപിന്നെദൈവത്തിൻ കല്പിതം നീക്കുവാൻ മന്നിലാ
ൎക്കകഴിവരും ചിന്തിച്ചാൽ ॥ മുന്നമെന്നെയുരാമൻ വധിച്ചെന്നാ
ൽസന്ദെഹം വിനാനിന്നെയുംകൊന്നീടും എന്നാലായതാദൈവവി
ധിയെന്നും നന്നായ്വിശപസിച്ചാശപസിച്ചാലുംനീ ॥ ചന്ദ്രാദിത്യന്മാ
ൎതന്നെയും ഭൂതലംതന്നിലാക്കാനും ശക്തനായുള്ളഞാൻ മന്ദനാ
യ്ഭവിച്ചീടുമൊ മാനുഷന്മുന്നിൽചൊന്നെന്നാൽ ഹാഹാശിവശിവ ॥
രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയുമിപ്പൂര ശ്രീമുടിച്ചുകരിച്ചവൻതന്നെയും ക്രമ
നാകുംരവിസുതൻതന്നെയും ഭീമന്മാരാകും വാനരന്മാരെയും ॥ ഇക്ഷ

ണംലക്ഷ്യം കൂടാതെകൊന്നുഞാൻ രാക്ഷസെശനിൻസന്താപം തി
ക്കവൻ പക്ഷ്മളാക്ഷിജനകജയും നിന്റെ ലക്ഷ്മികണ്ടുടൻസ്വാ
ധീനയായ്വരും രാജസൊദരവാക്കുകൾ കെട്ടെററമാജിഭീരുവായ്
നിൽക്കും മഹൊദരൻ എജമാനപൃത്തായിട്ടാവാക്കൊട്ടും പൂജി
ക്കാതവനൊടെവമൊതിനാൻ ॥ നിദ്രതൂങ്ങിസ്സദാനടന്നീടുംനിൻ
ബുദ്ധിക്കുണ്ടൊവിവെകമുണ്ടാകുന്നു അദ്യനിന്റെ വികത്ഥനവാക്കൊ
ട്ടും സത്യമാകുമെന്നൊൎത്തീടുന്നില്ല ഞാൻ ॥ മൃത്യുസന്നിഭരാമനെയുദ്ധം
ചെയ്തുത്രിലൊകത്തിലെവൻ ജയിച്ചീടും ഓൎത്താലും നിജനസ്ഥാനവൃ
ത്താന്തം തത്രചെന്നുവൃഥാമരിച്ചീടെണ്ട ॥ ഏവമായവനൊടുരചെ
യ്തുടൻ രാവണനൊടുണൎത്തിച്ചാനിവണ്ണം ദെവഞാനൊരുപായ
മറിയിക്കാമാവഴി നന്നെന്നാലതുചെയ്താലും ॥ നാലഞ്ചാളൊത്തടി
യങ്ങൾചെന്നല്പകാലം പൊർ ചെയ്തുവരെജ്ജയിക്കാഞ്ഞാൽ മെ
ലൊക്കെച്ചൊരതെച്ചുതിരിച്ചിഹ ചാലെവന്നീടാം പിന്നത്തതിൽഭ
വാൻ ॥ രാഘവന്മാരെ ഭക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെന്നാഘൊഷിപ്പിച്ചു
കൊണ്ടാലും മന്ദിരെ രാഗമില്ലാത്ത ജാനകിതൻപുരെ ഭാഗെചെ
ന്നാലും പിന്നെനീമന്നവ ॥ രഹസിജനകാത്മജയൊടു നീബഹുസാ
ന്ത്വ വചനങ്ങൾചൊല്ലുക മഹാരത്നഖചിത വിഭൂഷണ സഹസ്രം
കാഴ്ചവച്ചുകൊണ്ടിടുക ॥ അപ്പൊഴതവൾ ഭൎത്തൃനാശത്തെത്തന്നുൾ
പൂവ്വിൽ സത്യമെന്നുമ്മാച്ചുടൻ തൽപ്രിയംസദാ ചെയ്തുകൊണ്ടാദ
രാൽ തല്പത്തിൽതവ വന്നുശയിച്ചീടും ॥ രണംകൂടാതെ തന്നെഭ
വാനെന്നാൽ ഗുണംവന്നീടുമെന്നറിഞ്ഞീടുക പ്രണയംകൊണ്ടുണ
ൎത്തിക്കുമെന്മൊഴി പിണങ്ങീടാതെ തന്നെനീകെട്ടാലും ॥ വീൎയ്യംതെ
ല്ലുമില്ലാത്തവൻ ചൊല്ലുന്നകാൎയ്യമല്ലാത്തവാക്കുകൾ കെട്ടഥശൌൎയ്യ
വാരിധി കുംഭകൎണ്ണൻരുഷാ തിൎയ്യഗ്ദൃഷ്ടിയായ്ജ്യെഷ്ഠനൊടൊതിനാ
ൻ ॥ കൊള്ളരുതാത്ത രാക്ഷസവാക്കുനിന്നുള്ളിലാക്കരുതല്പവുമഗ്രജ
അല്ലൽ ദൂരെക്കളഞ്ഞാലുംരാമനെക്കൊല്ലുംനൂനം ഞാനിദ്ദിവസംപ്ര
ഭൊ ॥ കളവെന്യെസഹജൻ കഥിക്കുന്ന കളമാകും വചനത്തെക്കെ
ട്ടപ്പൊൾ ഞെളിഞ്ഞങ്ങിനെ രാവണനും ബഹു തെളിവൊടെപറഞ്ഞു
തുടങ്ങിനാൻ ॥ വത്സകുംഭകൎണ്ണനിനക്കൊത്തൊരു സത്സഹജനി
ന്നാക്കുണ്ടിഭൂതലെ തത്സമനായ്സമരം ചെയ്തീടുവാൻ മത്സ
മീപെമററാരുമില്ലൊൎത്താലും ॥ അതുകൊണ്ടുടൻ നീമമസങ്കടതതിയെ
ത്തീൎത്തുമൊദം വരുത്തുവാൻ ധൃതശൂലനായത്രചെന്നാക്ഷിതിപതി
പുത്രരെക്കൊന്നുവന്നീടണം ॥ ജ്യെഷ്ഠൻ ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊളെത്ര

യും തുഷ്ടചിത്താനായ്ത്തന്നെസഹജനും ചാട്ടയിട്ടലങ്കാരകൎമ്മങ്ങ
ൾ ചെയ്യോട്ടും വൈകാതെയാത്രയ്ക്കൊരിമ്പെട്ടാൻ ॥ മോദംപൂണ്ടഥ
രാവണന്തന്നെ ചെന്നാദരാൽ കല്ലുവച്ചുള്ളമാലയെ സോദരൻ
തൻഗളത്തിൽ ധരിപ്പിച്ചാക്കാതിൽകുണ്ഡലവും ചെന്നണിയിച്ചാ
ൻ ॥ അംഗന്തോറും വിഭൂഷണജാലങ്ങൾ ഭാഗിയിൽ ചെന്നണി
യിച്ചനന്തരം തിങ്ങുംമോദമോടൊന്നു പുണൎന്നുടൻ സംഗരത്തിന്ന
യച്ചാനവനെയും ॥ സൈന്യത്തോടൊത്തു യാത്രയ്ക്കായ്ചെന്നവൻ
നിന്നനേരത്തശിവനിമിത്തങ്ങൾ മുന്നംപോയവർ കണ്ടതുപോലെ
യായ്ത്തന്നെ തട്ടിയ്ക്കിലൊക്കക്കാണായ്വന്നു ॥ ഏതുമായതിനെഗ്ഗ
ണിയ്ക്കാതവൻ ഭീതിവാനരന്മാക്കുളവാകുവാൻ വാതൂറന്നലറിക്കൊ
ണ്ടതിദ്രുതം ഭൂതലത്തെക്കുലുക്കിപ്പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ വികടാനനനായിട്ട
ലറിക്കൊണ്ടഗാതന്നെ നടന്നുവരുംപോലെ സകലജനഭീതിദനായം
ദശമുഖസോദരൻ സഞ്ചരിച്ചീടുമ്പോൾ ॥ മൎക്കടങ്ങളും പേടിപൂ
ണ്ടോരോരൊ ദിക്കുനോക്കിക്കൊണ്ടോടിത്തുടങ്ങിനാർ നിൽക്കടൊ
നിൽക്കെന്നംഗദൻ ചൊല്ലുന്നവാക്കുകേട്ട ഭാവത്തെനടിയ്ക്കാതെ ॥ ഭീ
തിപൂണ്ടവർപിന്നയും മണ്ടുന്നമാതിരികണ്ടനേരം യുവരാജൻ ഹേതു
ചെന്നബഹുമാന വാക്കെറമൊതിത്തന്നെതിരിച്ചുനിൎത്തീടിനാൻ ॥
കുമുദാംഗദനീലാനിലാത്മജ പ്രമുഖന്മാർ ഭയലേശംകൂടാതെ സ
മരംചെയ്വാൻ പൎവ്വതഹസ്തരായ്ശമന പ്രേഷ്യരെപ്പോലെനേരിട്ടാ
ർ ॥ ദുഷ്ടനാകുന്ന കുംഭകൎണ്ണനപ്പോളെട്ടും പത്തും പതിനഞ്ചുമ
ങ്ങിനെ കൂട്ടാകൂട്ടമായ്വാനരന്മാരെക്കയ്നീട്ടി വാരിഭുജിച്ചു തുടങ്ങി
നാൻ ॥ സൈന്യത്തെദുഷ്ടൻ ഭക്ഷിച്ചുമൊടിച്ചു വന്നീടുന്നതുകണ്ടേ
റ്റം ക്രുദ്ധനായ് തന്ദ്രികൂടാതെ പൎവ്വതഹസ്തനായ്ചെന്നുനേരിട്ടാ
നഞ്ജനാനന്ദനൻ ॥ അതുകൊണ്ടൊന്നെറിഞ്ഞിട്ടാദുഷ്ടൻെറ ഹൃദ
യസ്ഥലന്തന്നിൽ കൊള്ളിച്ചപ്പോൾ രുധിരാൎദ്രശരീരനായിട്ടവനതി
വിഹ്വലനായ്ത്തന്നെമേവിനാൻ ॥ രാക്ഷസൻ പിന്നെമാരുതനന്ദ
നവക്ഷസ്സിൽ തൻെറ ശൂലം പ്രയോഗിച്ചാൻ അക്ഷഹന്താവും വി
ഹ്വലനായ്നിന്നാൻ‌ഋക്ഷാദികളും ഭീതിപൂണ്ടോടിനാർ ॥ മാനശാലിക
ളായിട്ടതിൽ ചില വാനരന്മാരാകുംഭകൎണ്ണൻ തൻെറ പീനദേഹ
ത്തിൽ കേറിക്കരംകൊണ്ടുംജാനുകൊണ്ടും പ്രഹരംതുടങ്ങിനാർ ॥ ചി
ലർ നാസികാമാന്തിത്തുടങ്ങിനാർ ചിലർ കൎണ്ണം കടിച്ചുംതുടങ്ങിനാ
ർ തലയിൽതച്ചാർനൃന്മാരീവണ്ണം വിലയില്ലാതവനെയാക്കീടിനാ
ർ ॥ ആയിരം കപിവീരരെയന്നേരംവായയിൽ ദുഷ്ടനൊപ്പംകട

ത്തിനാൻആയവൻ കർണ്ണനാസാദിദപാരെണ്ണപൊയിനാർ പുറത്തെ
ക്കാക്കപികളും ॥ ശൂലഹസ്തനായ്ക്കൊകസിതന്നുടെ നീലമെഘസമാ
നതനയനും നീലാദിശ്രെഷ്ഠവാനരരെത്തച്ചുമാപുളവാക്കി ഭൂമൌപ
തിപ്പിച്ചാൻ ॥ പിന്നെസ്സുഗ്രീവൻ തന്നരികിൽദ്രുതം ചെന്നുമതങ്ങനാ
യ്പൌലസ്ത്യനന്ദനൻ അന്നെരംകപിരാജനും നെരിട്ടുനിന്നവനൊടി
വണ്ണമുരചെയ്താൻ വിക്രമംകണ്ടിന്നെററം ഞാൻതൊഷിച്ചെൻ ശ്ലാ
ഘ്യൻതന്നെ നീരാക്ഷസവംശവ ഇക്കപികളൊടൊത്തു പൊരുതു
കയൊഗ്യമല്ലനിനക്കിഹവന്നാലും ॥ ഓരൊവാക്കവെഴിവണ്ണം ചൊ
ല്ലിക്കൊണ്ടാരംഭിച്ചാരുടനെ മഹാരണം കൂറെറംപ്ലവഗെശനാ
സ്സാഗ്രാമെ കെറിക്കെറിക്ഷണത്തിൽ വന്നീടിനാൻ ആദിത്യാത്മജതാ
ഡനശക്തികൊണ്ടാതുരതപം കലന്നതിരുഷ്ടനായ് പ്രെതതുല്യനാ
യ്ബീഭത്സരൂപനായ് ഭീതനായ്ദുഷ്ടൻ വിട്ടാനാശ്ശൂലത്തെ ॥ അ
ഞ്ജനാത്മജൻ ചാടിപ്പിടിച്ചതിൻഭഞ്ജനം ചെയ്താനെത്രയും വെഗ
ത്തിൽഅഞ്ജനാദ്രി സമാനനാകുന്നവൻ കുഞ്ജരസമം ഗജ്ജിച്ചാന
ന്നെരം ॥ ത്രികൂടാദ്രിതന്നത്യുന്നതമാകും ശിഖരത്തെപ്പറിച്ചുടനാ
യവൻ രഘുനാഥ പ്രിയപ്ലവഗെശൻെറ ശിഖയിൽ ബഹുരുഷ്ടനാ
യ്താഡിച്ചാൻ ॥ അടികൊണ്ടജ്ഞനായുദാ സുഗ്രീവനുടനെപരിച്ചീടി
നാൻഭൂതലെ തടിപൊലെ കിടക്കുമവനെച്ചെന്നെടുത്തീടിനാൻ കും
ഭകർണ്ണനുദാ ॥ ഹനുമാനതുസവ്വവും കണ്ടെവം മനതാരിൽവിചാ
രാത്തുടങ്ങിനാൻ ഇനിഞാനിപ്പൊളെന്തുചെയ്തീടെണം മനുജെശച
രപ്രീതികിട്ടീടുവാൻ ॥ ദിനനാഥസുതന്നപവാദവും ജനിക്കും ന്നു
നാഞൊൻചെന്നു രക്ഷിച്ചാൽജനമൊക്കപ്രശംസിക്കുംസുഗ്രീവൻതനി
ച്ചിന്നുജയിച്ചു പൊന്നീടുകിൽ ॥ മൊഹാലസ്യവുമല്പം ശമിച്ചെന്നാ
ൽദെഹരക്ഷയെത്താൻ തന്നെചെയ്തിടും സാഹസം ചെയ്കനന്നല്ല
ന്നും നിനച്ചാഹവത്തിന്നു പൊവാ തവൻനിന്നാൻ ॥ മിട്ടക്കായ്ചെ
ന്നുസുഗ്രീവദെഹവു മെടുത്താക്കുംഭകർണ്ണൻഗമിക്കുമ്പൊൾ അട്ടക്കൽ
ചെന്നുരാക്ഷസരൊക്കയും കട്ടക്കുംമൊദത്തൊടതിവെഗെന ॥ നല്ല
ഗന്ധൊദകമല്ലികാദികൾ മെല്ലവെകുംഭകർണ്ണൻെറ ദെഹത്തിൽ വ
ല്ലാതങ്ങിനെ വഷിച്ചനെരം തന്നുള്ളിൽബൊധവും സുഗ്രീവനുണ്ടാ
യി ॥ അവനന്നെരം കുംഭകർണ്ണൻതൻെറ ശ്രവണത്തെക്കരംകൊ
ണ്ടും നാസയെജവത്തൊടെരദനംകൊണ്ടും മുറിച്ചവിടത്തള്ളി രാമാ
ന്തികെചെന്നാൻ ॥ കർണ്ണനാസാവിഹീനനായുൽഗരം തിർണ്ണംകയ്ക്കൊ
ണ്ടതിക്രുദ്ധാരക്തവും ഗണ്ഡത്തൂടെപ്രവഹിപ്പിച്ചെത്രയും പൊർണ്ണ

വിഗ്രഹൻ രാമനെൻറനെരിട്ടാൻ ॥ ശരജാലംകൊണ്ടന്നെരം രാഘവ
ൻ നിറച്ചീടിനാൻ ഗാത്രമശെഷവും കരത്തിൽശത്രുകയ്യൊള്ളുംബാ
ണങ്ങളറുത്താൻ പിന്നെതൽക്ഷണത്തിൽതന്നെ ॥ രക്തത്തിന്മണം
കൊണ്ടവനന്നെരത്തിത്തിരിപൊലും ബൊധവുംകൂടാതെ ശത്രുക്കൂട്ട
ത്തെഭക്ഷിച്ചീടുംവണ്ണം മിത്രക്കൂട്ടത്തെയും വാരിഭക്ഷിച്ചാൻ ॥ ചിത്ത
ഭ്രഷ്ടനായ്നിൽക്കുന്നവനെക്കണ്ടുസന്തൊഷം പൂണ്ടുവാനരവീരന്മാർ
മസ്തകാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ ചാടിച്ചെന്നൊത്തവണ്ണം പ്രഹരംതുടങ്ങി
നാർ ॥ ആയവനതുനെരംകുപിതനായ്ക്കായമൊന്നു കുടഞ്ഞാക്കപി
കളെ വായുതൂലം പാപ്പിപ്പതുപൊലെ യായിട്ടത്രയും ദൂരെപ്പതിപ്പി
ച്ചാൻ ॥ അതിഘൊരനാകുംഭകൎണ്ണൻപിന്നെ ദ്രുതംരാമനെൻറമുന്നിൽ
ചെന്നീവണ്ണം ഹതപൌരുഷനായ്പ്പുന്നെന്നാകിലും ഗതസാദ്ധ്വസം
ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഖരനുമല്ല മാരീചനുമല്ല വിരാധനും കബ
ന്ധനുമല്ലഞാൻ സുരനാഥസുതനുമല്ലിന്നുനിന്നരി കുംഭകൎണ്ണൻനിയ്യ
റിഞ്ഞാലും ॥ നാസികാകൎണ്ണഹീനനെന്നൊത്തെന്നിൽ ഹാസംചെ
യ്യെണ്ട കണ്ടാലുംവിക്രമം വാസവാദിയെമണ്ടിച്ചമുൽഗര ഭാസിതക
രംകൊണ്ടിന്നുനിന്നെയും ॥ തല്ലിക്കൊന്നുനിൻദെഹം ഭുജിക്കും ഞാ
നില്ലസംശയം തെല്ലിഹനിന്നാലും വില്ലിൻകൌശലമുള്ളവനെങ്കി
ൽനിയ്യെല്ലാംകാട്ടുക പിന്തിരികില്ലഞാൻ ॥ ഇക്കണക്കുരചെയ്യുവൻ
തന്നുടെ മുൽഗരംചലിപ്പിച്ചുനിന്നീടിനാൻ അക്കുവംശജൻ ശ്രീരാ
മചന്ദ്രനു മക്കരത്തെമുറിച്ചാനൊരസ്ത്രത്താൽ ॥ മെദിനീരുഹ മന്യക
രെധരിച്ചാദിദെവനെ താഡനാചെയ്വാനായ് ക്രൊധത്തൊടവൻ
നിൽക്കുന്നകണ്ടുടൻ ഛെദിച്ചാനക്കരത്തെയും രാഘവൻ ॥ വിഗത
കരനായിട്ടവൻപിന്ന ശൃഖരംപൊയ പൎവ്വതതുല്യനായ് വികൃത
മാകുംവക്ത്രംപിളൎന്നുകൊണ്ടഖിലെശനെൻറ നെരിട്ടുചെന്നപ്പൊൾ ॥
പാദംരണ്ടും മുറിച്ചവനെപ്പുരം ഖെദിപ്പിച്ചാദ്ധരണിയിൽ വീഴിച്ചാൻ
ഭൂതലത്തിലുരുണ്ടഥ രാമനെക്കാദിപ്പാനായ്ത്തുടൎന്നാനാദ്ദുഷ്ടനും ॥
അതുനെരം ശിലീമുഖംകൊണ്ടുടൻ വദനത്തെ നിറച്ചുതിവെഗെന
മദമൊക്കെക്കളഞ്ഞുശിരസ്സമാ ക്ഷിതിയിൽഛെദിച്ചിട്ടാൻ രഘുപതി
കണ്ടാകാലും ശിരസ്സുമാദ്ദുഷ്ടനെൻറ മെയ്യുംഭൂതലംതന്നിൽപതിച്ചപ്പൊ
ൾ പൊയ്യല്ലയ്യായിരംപ്ലവഗങ്ങളും നിയ്യത്താ തൽസ്ഥലവും തകൎന്നു
പൊയ് ॥ കുംഭകൎണ്ണവധത്തെക്കണ്ടന്നെരം ജംഭാരിപ്രമുഖന്മാരഖി
ലരും സംഭ്രമംതീൎന്നു രാഘവൻതന്നുടെ വയ്‌വ്യംപാരം പ്രശംസി
ച്ചുമെവിനാർ ॥ വൃത്രനെപ്പുരാനിഗ്രഹിച്ചിന്ദ്രനും കീൎത്തിയെപ്പ്രാപി

ച്ചേതുവിധാനിന്നു ശത്രുസംഹാരംചെയ്തു ശ്രീരാമനും യുദ്ധരംഗത്തില
വ്വണ്ണംമേവിനാൻ ॥ മരിച്ച കുംഭകർണ്ണനെന്നുള്ളതും ധരിച്ചീടിനനേ
രംദശാസ്യനും പരിതാപത്തോടിവണ്ണമോരോന്നു പറഞ്ഞേറെംപ്ര
ലാപംതുടങ്ങിനാൻ ॥ മംഗളപ്രദ കുംഭകർണ്ണമമ രംഗശോഭാകര
പ്രിയസോദര ഇങ്ങിനെയുള്ളശോകമിനിയ്ക്കുതന്നെങ്ങുപോയ്നീ ഗം
ഭീരപരാക്രമ ॥ നിന്നെക്കൂടാതരക്ഷണം വാഴ്വതിന്നിന്നുമോഹിയ്ക്കുന്നി
ല്ലഞാനിപ്പുരെ ധന്യസംഗരംചെയ്തു ഹതനായ്നിൻ സന്നിധൌ
ഞാനും വന്നീടാംവേഗേന ॥ സ്നേഹപൂർവ്വം വിഭീഷണൻചൊന്ന
തും മോഹംകൊണ്ടുഞാൻ ചെയ്യാഞ്ഞുകാരണാൽ ദേഹനാശം നിന
ക്കുംഭവിച്ചല്ലൊ ഹാഹാ കിംഫലം തൽഗതചിന്തയാ ॥ അപകാര
ത്തെച്ചെയ്യാത്തനുജനെ കൃപവിട്ടു കളഞ്ഞതിൻെറ ഫലം ഉപജാത
മായിക്കണെക്കെന്നല്ലാതുപ പാദിപ്പാൻ മറെറാന്നുംകണ്ടില്ല ॥ ഏവ
മാദിവിലാപങ്ങൾചെയ്തഥ രാവണൻതാനും തൻെറടംക്കൂടാതെ ആ
വലിയസഭയതിലങ്ങിനെ ജീവഹീനനെപ്പോലെവീണീടിനാൻ ॥
അശ്രുതപൂർവ്വമായിട്ടുള്ള കൃഛ്രാവസ്ഥവന്നിവണ്ണം കണ്ടപ്പൊൾ
തച്ശാന്തിയ്ക്കായ്ത്രിശിരസ്സെന്നുള്ളൊരു കൊച്ചുരാജകുമാരകൻ ചൊ
ല്ലിനാൻ ॥ ബ്രഹ്മദത്തവരനായിട്ടും ഭവാനിമ്മട്ടിൽ പ്രലപിപ്പതുയു
ക്തമൊ സമ്മതംതവ കിട്ടിയാലിക്ഷണം നിർമ്മൂലം ശത്രുസംഹാരം
ചെയ്യുവൻ ॥ അതികായനും ദേവാന്തകൻതാനും സുധിയാകും നരാ
ന്തകനും തദാപിതാവിന്നരികിൽചെന്നു സാദരമിതുപൊലെ പറ
ഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടാർ ॥ ചത്തവൻ പിന്നജ്ജീവിച്ചിട്ടും കണക്കസൈഫല
ത്തിൽ നിന്നെററതിവേഗത്തിൽ പുത്രന്മാരെപ്പുണർന്നാദ്ദശാനനൻ യു
ദ്ധം ചെയ്വാൻപറഞ്ഞയച്ചീടിനാൻ ॥ താതനെത്തദാവന്ദനം ചെ
യ്തുടൻ മാതംഗസ്യന്ദനാശപാദിവാഹനെ ജാതസന്തോഷത്തോടവ
ർ കേറിക്കൊണ്ടാതുരതരം വെടിഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടാർ ॥ യുദ്ധരംഗ
ത്തിൽ ചെന്നതിവേഗമാനകത്തഞ്ചാരി പ്രവരകുമാരന്മാർ ശസ്ത്രവ
ഷ്ത്താലെത്രയുമാതുരചിത്തരാക്കിക്കപികളെമണ്ടിച്ചാർ ॥ ഗജസ
ന്നിഭന്മാരാകും രാക്ഷസർസപജനാത്ത വലപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ വിജ
യംലഭിച്ചീട്ടവാൻ സുഗ്രീവൻ നിജജ്യേഷ്ഠസുതനൊടുരചെയ്താൻ ॥
അംഗദനിയ്യും മാമകസൈന്യത്തിൻഭംഗം ചെയ്യുമിവരെവധിച്ചുട
ൻ ഇങ്ങുവന്നാലുമെന്നുരചെയ്തുവൻ സംഗരത്തിന്നയച്ചാൻ കുമാ
രനെ ॥ ഗുരുതൻശിരം കെട്ടവനവ്വണ്ണം പുറപ്പെട്ടാനരാന്തകൻ
തന്നുടെ അരികിൽ ചെന്നവൻെറ ഹയത്തെയുംതരസാനിഗ്രഹി

ച്ചാനവനെയും ॥ ഭ്രാതാവിന്റെ വധത്തെക്കണ്ടത്രയും ക്രോധയു
ക്തനായ് ദേവാന്തകൻതാനും മാതംഗസ്ഥൻ മഹോദരനും പരം
വേദരോഷയുതനായ്ത്രിമൂർദ്ധാവും എന്നീച്ചൊന്ന നിശാചരവീ
രന്മാരൊന്നിച്ചംഗദൻ തന്നരികിൽ തദാചെന്നവനെ വളഞ്ഞു
നിന്നങ്ങിനെ മന്ദമെന്ന്യേ രണംതുടങ്ങീടിനാർ ॥ പലരാക്ഷസരൊ
ത്തവനെപ്പുരം വലയ്ക്കുന്നതുകണ്ടഥനീലനും ബലവാനാകുംമാരുതി
യും ദ്രുതംജലദം പൊലെഗർജ്ജിച്ചനേരിട്ടാർ ॥ കുമതികുലമുഖ്യനാ
യീടുന്നൊരമരാന്തകൻ തന്നൊടെതൃത്തഥസമരംചെയ്യുവനെ വധ
ച്ചുടൻ യമലൊകത്തിലാക്കിനാൻമാരുതി ॥ ക്രുദ്ധനായ് ത്രിശിര
സ്സെന്നരാക്ഷസൻ ശക്തിയെപ്രയൊഗിച്ചാനതുനേരം ഹസ്തംകൊ
ണ്ടതുടനെപിടിച്ചൊടിച്ചാത്തമൊദം നടിച്ചുഹനുമാനും ॥ ഖൾഗഹ
സ്തനായ്രാക്ഷസനന്നിന്നപ്പൊൾ തൽക്കരത്തിൽനിന്നായതും വെ
ഗേന ഫൽഗുനദ്ധ്വജവാസീ വശത്താക്കി തൽഗളത്രയം ഖൾഗ
ത്താൽ ഖണ്ഡിച്ചാൻ ॥ ആലസ്യംവിട്ടതി ശ്രെഷ്ഠനാകുന്ന നീല
ൻ ചെന്നാമഹോദരൻതന്നെയും സാലവൃക്ഷം പറിച്ചടിച്ചഞ്ജസാ
കാലമന്ദിരം പ്രാപിപ്പിച്ചീടിനാൻ ॥ മത്തനെന്നുള്ള രാവണസൊ
ദരൻപുത്രനാശം കണ്ടത്രയുംകോപേന യുദ്ധരംഗേ ഗദാപാണി
യായ്ത്തദാസത്വരം ചെന്നിട്ടായൊധനംചെയ്താൻ ॥ അവനെച്ചെ
ന്നൃഷഭനാകും ഹരിഭുവിനിഗ്രഹിച്ചാശു പതിപ്പിച്ചാൻ ഇവരൊക്ക
യും നഷ്ടരായ്ക്കണ്ടപ്പൊളവശിഷ്ടനിശിചരരൊടിനാർ ॥ വാനരന്മാരി
വണ്ണംസ്വപക്ഷത്തിൻ ഹാനിചെയ്യുന്നതഖിലവും കണ്ടേററംദീനത
പൂണ്ടമർഷിതനായ് ദ്രുതം മാനിയാകുമതികായൻ നെരിട്ടാൻ ॥ അ
സ്ത്രവർഷത്താൽവാനരസെനയെ വിദ്രുതമാക്കിക്കൊണ്ടതി വെഗേന
തെത്തടുത്തുടച്ചെന്നാരഘു കുലസത്തമ പുരൊഭാഗേനിന്നൊതിനാ
ൻ ॥ രാഘവഭവാൻകേട്ടാലും ഞാനിന്നീപ്രാകൃതരൊത്തെനെക്കന്നവ
നല്പമൊഘവാക്കുകൾ ചൊൽകയുമില്ലെതും വൈകാതെന്നൊടെതൃ
ത്താലുംനീതന്നെ ॥ രാക്ഷസനതികായനിതിബഹുലക്ഷ്യാ കൂടാതുര
പ്പതുകെട്ടപ്പൊൾ അക്ഷിരണ്ടുംകലക്കിക്രുധാദ്രുതം ലക്ഷ്മണൻചെ
ന്നെതൃത്തുനിന്നീടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടിട്ടതികായൻ ചൊല്ലിനാനതി
ബാലനാകുന്നനിയ്യെൻമുൻപിൽ മതിയാകയില്ലിന്നുനിന്നിടുവാൻഹ
തനായ്ഭവിച്ചീടെണ്ടലക്ഷ്മണാ ॥ സുമിത്രാത്മജൻ ചൊല്ലിനാനന്നേ
രംസമർത്ഥത്വം നിനക്കുണ്ടെന്നാകിലൊകിമർത്ഥം നീ വികത്ഥനം
ചെയ്യുന്നുംനമുക്കൊക്കെയും കാട്ടിത്തന്നീടുക ॥ ഉത്തരപ്രതിവാക്കുകളീ

വണ്ണം തത്രഭാഷിച്ചെത്തവർനിന്നപ്പൊൾ ആത്തകൌതുകം ദെവാദിശ്രേഷ്ഠന്മാർയുദ്ധം കാണ്മാൻഗഗനെവന്നീടിനാർ ॥ അക്കാലത്തവർതങ്ങളിൽ ഘൊരമായ്വിഗ്രഹം വഴിപൊലെതുടങ്ങിനാർ ആദ്യമാഗ്നെയമെന്നു തുടങ്ങിത്തന്നുൾക്കാമ്പിൽഗ്രഹിച്ചുള്ള ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങൾ ॥ ഒക്കയുംപ്രയൊഗിച്ചതിധീരരായ്നില്ക്കയും പ്രത്യസ്ത്രത്താൽതട്ടുക്കയും തൊൽക്കാതെവ മിരുവരുമൊരൊരൊ വിക്രമംകാട്ടിനില്ക്കുംദശാന്തരെ ॥ മാരുതൻതാനും രാമസഹജന്റെ ചാരത്തങ്ങിനെവന്നെവംചൊല്ലിനാൻ വീരലക്ഷ്മണകെൾക്കനീയ്യിന്നിവൻ വാരിജൊൽഭവദത്തവരനെല്ലൊ ॥ പൊരിലിദ്ദുഷ്ടൻതന്റെ കവചവുമാരുംഖണ്ഡിപ്പാൻ ശക്തരാകില്ലന്നും വെറെമറ്റൊരു ദിവ്യാസ്ത്രവുമിവൻനെരെവിട്ടാൽ ഫലിക്കുന്നതല്ലന്നും ॥ അതികായനെബ്രഹ്മാസ്ത്രത്താൽതന്നെ വധിച്ചീടണംലക്ഷ്മണനീയ്യെന്നും സതതഗതിയാകും ഭഗവാനുംകഥനംചെയ്തദൃശ്യനായിടിനാൻ ॥ വായുവുംകാരുണ്യത്തൊടെവന്നാത്മശ്രേയസ്സിന്നായൂഹിച്ചതു കെട്ടുടൻ ആയതുപൊലെബ്രഹ്മാസ്ത്രം കൊണ്ടതികായനെവധിച്ചീടിനാൻ ലക്ഷ്മണൻ ॥ വിക്രമമുള്ളതികായൻതന്നുടെ നിഗ്രഹത്തെക്കണ്ടും ഖെചാരികൾഒക്കയും സുമിത്രാത്മജനെ സ്തുതിച്ചുൾക്കാമ്പിൽ പരിതൊഷേണമെവിനാർ ॥ നിശാചരികൾശെഷിച്ചവർ ചെന്നാദ്ദശകണ്ഠനെക്കെൾപ്പിച്ചാരിക്കഥാഭൃശം ദുസ്സഹവാക്കുകെട്ടത്രയും കൃശഗാത്രനായ്രാവണൻചൊല്ലിനാൻ ॥ മാമകശ്രേഷ്ഠപുത്രരെയും ബഹുയാമിനീചരവീരരെയുംതഥാപ്രെമമെറും സഹൊദരൻതന്നെയും രാമൻവന്നുഹാകൊന്നൊരവസ്ഥയെ ॥ ഓൎത്തിട്ടുന്നെരം രാഘവനിന്നൊരുമൎത്ത്യനല്ലെന്നുതന്നെനിനക്കുന്നെൻ ദൈത്യാരിഹരിതന്നെമനുജന്റെ മൂൎത്തിയായത്രവന്നെന്നുറക്കുന്നെൻ ॥ മെഘനാദന്റെ നാഗാസ്ത്രബന്ധത്തെമൊചമാക്കുവാനാരുള്ളു ലൊകത്തിൽരാഘവനിവൻ ലക്ഷ്യംകൂടാതിപ്പൊൾ നാഗബന്ധനമൊചനം ചെയ്തല്ലൊ ॥ പെടിയും മമ മാനസതാരിലിന്നാടലും വളൎന്നീടുന്നുഭൃത്യരെ മൂഢതകയ്വിട്ടിപ്പുരിയെപ്പരപീഡ കൂടാതെകാത്തുനിന്നീടണം ॥ ആജ്ഞാപിച്ചുഥകിങ്കരരൊടെവം സ്വജാതിക്ഷയംചിന്തിച്ചു പിന്നെയുംഅജ്ഞാനെപ്പൊലെനക്തഞ്ചരെശ്വരൻ പ്രജ്ഞകൂടാതെ ദുഃഖിച്ചുമെവിനാൻ ॥ താതനിവണ്ണം തന്റെടംകൂടാതെ ഭൂതലത്തിൽകിടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ ഖെദാതിക്കവാനിന്ദ്രജിത്തത്രയും മാധുൎയ്യംചെൎന്നവാക്കുകൾ ചൊല്ലിനാൻ ॥ അമരാധിപസൂദനവിക്രമ സമൂദ്രരജനീചരനായകമമ

ജീവനിരിക്കുന്ന കാലം നീ ഗമിച്ചീടൊല്ല സങ്കടസാഗരെ ॥ യാതുധാ
നകുലാധിപതെ വെപാദം തൊട്ടുഞാൻ സത്യംചെയ്തീടുന്നെൻ ഭീതി
വെണ്ട സംജനത്തൊടും കൂടി പ്രെതനാഥന്നു നൽകുവൻ രാമനെ ॥
സുരനാഥജിത്തിവണ്ണം താതനൊടുരചെയ്തനുവാദത്തെയും വാങ്ങി
ഖരയുക്ത രഥത്തിൽ കരെയെറിപ്പുറപ്പെട്ടാൻ സമരത്തിന്നായ് ത്ത
ദാ ॥ യുദ്ധഭൂമിയിൽ ചെന്നവൻ ദർഭകൊണ്ടാസ്തരിച്ചും കണക്കൊപ്രദെ
ശത്തിൽ അസ്ത്രം കൊണ്ടാസ്തരിച്ചാഭിചാരമായ് സത്വരം ഘൊരമാ
യൊരു യാഗത്തെ ॥ വിധിതെറാതെ ചെയ്വാൻ തുടങ്ങിനാനത്തുനെ
രമൊരിക്കൽ ജയശ്രീയെവരിക്കുംപൊലെനന്നായ് പ്രദക്ഷിണം ദ്രുതം
ചെയ്താനൊരിക്കലാ വഹ്നിയും ॥ ഹുതഭുക്കിലവനുടൻ തന്നുടെ രഥ
ത്തെയും ധനുസ്സിനെയും പിന്നെ അതിദിവ്യബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തെയും തനി
ക്കദൃശ്യത്വം ലഭിപ്പാനായ് ഹൊമിച്ചാൻ ॥ തൽക്ഷണം തെത്തടത്തൊ
ടുമൊത്തവനക്ഷിതിതന്നിൽ പ്രച്ഛന്നനായ്വന്നു ഉൽക്ഷൊഭം കല
ർന്നുഗ്രതരാസ്ത്രത്താൽ ശിക്ഷിച്ചൊടിച്ചാൻ വാനരസെനയെ ॥ അ
ജപുത്രനാകും കപിതന്നെയും ഗജനെയും ഗവാക്ഷനെയും തഥാ വിജ
യം ധാജെവാഴുന്നവനെയും ഭുജവീര്യമുള്ളർക്കസുതനെയും ॥ അശ്വിനീ
ദെവനന്ദനന്മാരെയും വിശ്വകർമ്മപ്രിയസുതൻ തന്നെയും വിശ്വഭ
ക്ഷതനയനെയും നിജ പാർശ്വനിൽക്കുന്നൊരംഗദൻ തന്നെയും ॥
ഇന്നിച്ചൊന്നവരല്ലാതെയുള്ളൊരു ധന്യന്മാരാകും വാനരന്മാരെയും
ഇന്ദ്രജിത്തുഗ്രസായകവർഷത്താൽ ഛിന്നഭിന്നശരീരരാക്കി ദ്രുതം ॥
രാമലക്ഷ്മണന്മാരുടെയും സർവ്വ രൊമാതൊദം ശരത്തെപ്രയൊഗി
ച്ചാൻ രൊമഹർഷണമാകും രണം കണ്ടാൻ സൌമിത്രിയൊടരുൾചെയ്തു
രാഘവൻ ॥ ഉഗ്രനാകുമീരാക്ഷസൻ തന്നുടെ വിക്രമം കാൺകസൊദ
ര ലക്ഷ്മണ മർക്കടങ്ങളെ മർദ്ദിച്ചു നമ്മുടെ വിഗ്രഹത്തിലും ബാണം നി
റച്ചല്ലൊ ॥ വരഗർവ്വിതനാകുമിവൻ രണെ വരുത്തും തൊലി നമ്മൾ
ക്കൊന്നിന്നിയാം ശരപീഡ നീ ദൈവവിധിയെന്നു മുറച്ചൊന്നൊടാ
ത്തിന്നു സഹിച്ചാലും ॥ കണക്കില്ലാത്ത വാനരന്മാരുടെ ഗണത്തെ
യും പതിപ്പിച്ചിട്ടിന്നിവൻ ക്ഷണത്താലസ്മന്നാശത്തെയും ചെയ്യാര
ണശ്രീ വാങ്ങിത്തന്നെ ഗമിച്ചിടും ॥ മർത്ത്യരൂപിയായിട്ടും ഭഗവാനും
സത്രപമെവം ചൊല്ലിനിൽക്കുന്നെരം അസ്ത്രംകൊണ്ടവരെയും പതി
പ്പിച്ചിട്ടുൾതൊഷത്തൊടവൻ പുരം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ ധരണീതലെ നി
സ്സംജ്ഞരായെല്ലാരും നരശ്രെഷ്ഠരെക്കണ്ടു വിഭീഷണൻ ഒരു കൊള്ളിക
രത്തിലെടുത്തുടൻ മരുൽപുത്രനെയും വിളിച്ചന്തികെ ॥ രാഘവർക്ക

ള്ളിൽബോധമുണ്ടാകുവാൻവേഗാചെയ്യേണ്ട കാൎയ്യവുംതങ്ങളിൽശോ
കത്തോടവരെത്രയുമാലോചിച്ചാഗതപ്രജ്ഞന്മാരായിചൊല്ലിനാർ ॥
ബുദ്ധിമാനാകും ജാംബവാൻ ജീവിച്ചിന്നിദ്ദിക്കിൽകാണ്മാൻ സംഗതി
വന്നെന്നാൽ ചിത്തതാപമകന്നാനൊരുവഴി വൃദ്ധനാകുമവനുരചെ
യ്തീടും ॥ ആയതുകൊണ്ടവനെത്തിരയുവാനായിപ്പോകനാമെന്നുരചെ
യ്തുടൻ ധീയുറപ്പിച്ചിട്ടുൽക്കയും മിന്നിച്ചു പോയാരദ്ദിക്കിലൊക്കയും
നോക്കുവാൻ ॥ ഷഷ്ടികോടികപികളാഭൂതല പൃഷ്ഠന്തന്നിൽമരിച്ചു
കിടപ്പതും ശ്രേഷ്ഠരാകുംകപീശപ്രമുഖരും കഷ്ടാവസ്ഥയെപ്രാപ്തരാ
യ്വാഴ്വതും ॥ കണ്ടുകണ്ടവരെത്രയുംസങ്കടം പൂണ്ടുകൊണ്ടുടൻ പിന്ന
യുംപിന്നയും മണ്ടിമണ്ടിത്തിരഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ രണ്ടുവീരരും ജാം
ബവാനെക്കണ്ടാർ ॥ അരികത്തുടൻചെന്നു വിഭീഷണൻപരനാ
ൽകൃതമായതശേഷവും പരമവൃദ്ധനാകുമവനെയുമറിയിച്ചാനതി
വിനയത്തോടെ ॥ ബാണംകൊണ്ടതിപീഡിതനായ്ത്തന്നെ വാണീടു
ന്നൊരുജാംബവാനുമതദാപാണി തൊട്ടുള്ളൊ രംഗമിളക്കാനുംകാണ്മ
വാനുംസമൎത്ഥനല്ലെങ്കിലും ॥ ഒച്ചകെട്ടിട്ടറിഞ്ഞുടനെത്രയും കൃച്ഛ്രപ്പെ
ട്ടേവമുത്തരം ചൊല്ലിനാൻ ഇച്ശിക്കുന്നേൻ ഞാന്മാരുതിയെക്കാണ്മാ
ൻ വിച്യുതപ്രാണനാവാതിന്നുണ്ടെങ്കിൽ ॥ വൃദ്ധനാകുന്ന ജാംബവാനെ
ത്രയുമാൎത്തനായ്പറയും മൊഴികെട്ടുടൻ ഉത്തരമായ്വിഭീഷണനും പ
രിതപ്തനായ്പറഞ്ഞീടിനാനീവണ്ണം ॥ ആൎയ്യപുത്രന്മാരെയുമിന്നംഗദ
സൂൎയ്യപുത്രന്മാരെയും വെടിഞ്ഞുനീമൎയ്യാദക്കു വിരോധമായ്വാതജ
കാൎയ്യം ചോതിച്ചഹേതുകഥിച്ചാലും ॥ ഋക്ഷജാതിക്കുരാജാവാകുന്ന
വൻ രാക്ഷസോത്തമനോടേവം ചൊല്ലിനാൻ പക്ഷപാതംകൊ
ണ്ടല്ല ഹനൂമാനെവീക്ഷണം ചെയ്‌വാനാഗ്രഹിക്കുന്നതും ॥ ഉള്ളിൽ
പ്രാണനുണ്ടായവനെങ്കിൽ നാമെല്ലാംജീവിക്കും മാരുതിചത്തെന്നാൽ
തെല്ലുജീവൻ നമുക്കുണ്ടെന്നാലുമന്നില്ലാതുള്ള ഫലന്തന്നെയായ്വ
രും ॥ ഇത്ഥമായവർചൊല്ലിനിൽക്കും നേരംതത്രവന്നുടൻ മാരുത
നന്ദനൻകാൽതളിരിൽ വീണാത്മനാമത്തെയും കീൎത്തിച്ചായവനെ
നമിച്ചീടിനാൻ ॥ സ്വരംകേട്ടമാത്രത്തിലാജ്ജാംബവാൻശരംകൊ
ണ്ടുള്ള പീഡമാറ്റുടൻ അരികത്താക്കപിവരനെ വിളിച്ചുരചെയ്യാ
ൻ പ്രണയത്തോടീവണ്ണം ॥ വാതനന്ദനവേഗന്നീനമ്മുടെ ജാതി
ക്കാൎക്കുള്ള സങ്കടംതീൎക്കേണം ഏതുംവൈകാതെ രാഘവന്മാരെയും വീത
ശല്യരാക്കീടുകയും വേണം ॥ പെട്ടന്നിക്കാൎയ്യത്തിന്നായ് ഹിമവാന്റെ
പൃഷ്ഠന്തന്നിൽഗമിച്ചാലും മാരുതെ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നൊരൌഷധിപ

വ്വതമൊട്ടെറാജ്വലിച്ചുട്ടിയ്ക്കിൽകണ്ടീടും ॥ അതിൽകാണാം വിശല്യാ
കരണിയുംമൃതസംജീവനിയുംപ്രഭയെറും മൃട്ടസന്ധാനപൂവ്വകരണി
യും തഥാസാവണ്ണ്യപൂവ്വകരണിയും ॥ നാലുകൂട്ടമിച്ചൊന്നമരുന്നുക
ൾകാലാംവൈകാതെ കൊണ്ടുവന്നീടുകമാലുതീക്കുവാൻ ശീഘ്രം നി
യ്യൌഷധശൈലം നൊക്കിഗ്ഗമിച്ചാലുംബാലക ॥ വചനമെവംകെ
ട്ടുടൻ ദെഹവുമചലംപൊലെ വദ്ധിപ്പിച്ചായവൻ അചിരാൽത
ന്നെരിയ്ക്കുകളൊക്കയും പ്രചലിപ്പിച്ചുയാനം ചെയ്തീടിനാൻ ॥ സീ
തയെപ്പുരാകാഴ്മാനായ്സാഗരം വാതനന്ദനൻ ചാടിക്കടന്നപ്പൊൾ
ഏതുമാതിരിയ്ക്കായ്യന്നുവൊ തഥാജാതമായ്യന്നു തദ്ദെഹമപ്പൊഴും ॥
ഗതികൊണ്ടുനിനയ്ക്കുകിൽതന്നുടെ പിതൃതുല്യനായീടും ഹനൂമാനും
അതി വെഗത്തൊടാകാശമാഗ്ഗെണ ഗതവാനായ്ഹിമാലയം പ്രാ
പിച്ചാൻ ॥ തത്രകണ്ടു രജതമയമാകുമദ്രിയെയും സുരാക്രീഡസ്ഥാന
വും ചിത്രഗുഹ്യക രാജ പുരിയെയുമുത്തമാശ്രമ സ്ഥാനസമൂഹവും ॥
പിന്നദ്ദിവ്യൌഷധയുതപവ്വതന്തന്നിൽ ചെന്നവൻ വീക്ഷണം
ചെയ്തപ്പൊൾ ചൊന്നൊരൌഷധം പ്രച്ശന്നമാകയാലൊന്നുപൊലു
മവിടത്തിൽകണ്ടില്ല ॥ കൊപത്തൊടുടൻ തൽഗിരിതന്നുടെ ദീപം
പൊലെജ്വലിയ്ക്കും ശിഖരത്തെതാപ്വവിട്ടുപറിച്ചെടുത്തെത്രയും ശൊ
ഭിച്ചീടിനാൻമാരുതനന്ദനൻ ॥ ശിഖരകരനായ്ത്തദാവെഗത്തിൽഗ
ഗനാതന്നിൽചാടിപ്പവനജൻ ഭഗവാൻവസിച്ചീടും സ്ഥലന്തന്നിൽ
സുഖമായ്ക്ഷണനെരംകൊണ്ടെത്തിനാൻ ॥ മരുന്നിൻമണമെററനെര
ന്തന്നെമരിച്ചുള്ള കപികളശെഷവും ഉറക്കംവിട്ടുണരും കണക്കി
നെ നിരസുശല്യന്മാരായെഴുന്നെററാർ ॥ നരപാലതനയന്മാരുംത
ഥാപരമൌഷധ ഘ്രാണംകൊണ്ടന്നെരം ശരപീഡകളെല്ലാമൊഴി
ഞ്ഞുടൻ പുരാനിന്നതുപൊലെനിന്നീടിനാർ ॥ ചത്തുപൊയുള്ള രാ
ക്ഷസ ദെഹത്തെത്തദ്ദിനന്തന്നെ വാരിധിമദ്ധ്യത്തിൽ ക്ഷിപ്തമാക്ക
കകാരണമക്കാലം തദ്ദെഹമൊന്നും ജീവിച്ചതുമില്ല ॥ പവനാത്മജ
നാശ്ശിഖരത്തെയുമവിടത്തായ് ദ്രുതമെറിഞ്ഞാദരാൽ ഭുവനെശ്വര
നാകുന്നരാമന്റെ സവിധെജനമാനിതനായ്യന്നാൻ ॥ തദനന്തരം
സുഗ്രീവനും നിജഹിതകാരികളാകും കപികളെഹ്രുതഭൂക്കളാകൊണ്ടപ്പു
രത്തെദ്രുതംഹതമാക്കുവാൻ യാത്രയാക്കീടിനാൻ ॥ കൊള്ളിയുംക
യ്ക്കൊണ്ടായവരും നാഥൻചൊല്ലിയപൊലെ ചെന്നാപ്പുരന്തന്നി
ൽ നല്ലനല്ലഭവനാട്ടാലാദികളുള്ളതൊക്കയും തീയ്യിട്ടുകത്തിച്ചാർ ॥
പുരാമാരുതികത്തിച്ച കാലമാപ്പുര വാസികളെതുവിധമെല്ലാം പരി

തപ്ത്രരാൎക്കുണ്ണാരതിൻവണ്ണം മുറയിട്ടുകൊണ്ടോടിനാരപ്പോഴും ॥ വാനരന്മാരുടെ സന്തോഷശബ്ദവും ദീനദീനം നിശാചരശബ്ദവും മാനവേന്ദ്രന്റെ ഞാൺവലിശബ്ദവുംനാനാദിക്കിലുമൊന്നിച്ചുകേൾക്കായി ॥ ചെവിക്കേത്രയും ദുസ്സഹശബ്ദത്തെ ശ്രവിച്ചോരാംകുപിതനായ്‌രാവണൻ സവിധേനിൽക്കും സോദരസൂനുവോടിവണ്ണമുരചെയ്യാനതുനേരം ॥ ഗാംഭീൎയ്യാംഭോനിധിയായിട്ടൊരു കുംഭകൎണ്ണന്റെ പുത്രനികുംഭനിവയ്‌സ്സനാകുന്ന കുംഭനൊടുംകൂടിസ്സാമ്പ്രതം രണംചെയ്യാൻഗമിച്ചാലും॥ ഗുരുതന്നാജ്ഞകേട്ടവരന്നേരംകരംകൂപ്പി പ്രദക്ഷിണംവച്ചുടൻ അരിസംഹാരംചെയ്യാൻമടിക്കാതെ പരമുത്സാഹത്തോടെപുറപ്പെട്ടാർ ॥ യൂപനേത്രൻ പ്രജംഘനകമ്പനൻ പാപശീലനായിട്ടുന്നരക്താക്ഷൻ ഭ്രൂപകല്പനംകൊണ്ടിവർ നാൽവരുംതാപംവിട്ടവരൊത്തു പുറപ്പെട്ടാർ ॥ മന്നവാജ്ഞയാശീഘ്രം ചതുരംഗസൈന്യവും പുറപ്പെട്ടതിമോദേന ജന്യഭൂമിയിലെല്ലാവരുംകൂടിച്ചെന്നതിക്രൂരയുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ ॥ ഘോരമാകുന്ന സംകുലയുദ്ധത്തെത്താരാപുത്രൻ കണ്ടദ്ദിക്കിൽചെന്നുടൻ വൈരിയാകുമകമ്പനനെക്കൊന്നനേരം രക്താക്ഷൻ ചെന്നെതൃത്തീടിനാൻ ॥ അവനെപ്പുരംപിടിപ്പിച്ചംഗദനവിടത്തിലിട്ടപ്പോൾ പ്രജംഘനാജവമോടെ തിരിട്ടാനവനെയും ഭുവിനിഗ്രഹിച്ചാശുപതിപ്പിച്ചാൻ ॥ മൈന്ദൻ താനും വിവിദനുമംഗദൻതന്നുടെ ഗാത്രരക്ഷയ്ക്കായ്‌ത്തദ്ദിക്കിൽവന്നു യൂപാക്ഷരക്തനേത്രന്മാരെക്കൊന്നാരായവരെത്രയും വേഗത്തിൽ ॥ നാലുപേരെയും കൊന്നതുകണ്ടുടൻ കാലസന്നിഭൻ കുംഭനിശാചരൻബാലിപുത്ര വിവിദമൈന്ദാദിയെലീലയാ ശരം കൊണ്ടുപതിപ്പിച്ചാൻ ॥ ജ്യേഷ്ഠപുത്രവിവിദ മൈന്ദാദിയെദ്ദുഷ്ടൻ മൎദ്ദനംചെയ്തതു കണ്ടോറം രുഷ്ടനായ്‌ത്തദാവാനരേശൻ തന്നെപെട്ടന്നാക്കുംഭൻ തന്നോടെനെരിട്ടാൻ ॥ വിക്രമത്തോടവർ തമ്മിലെത്രയും ദുഷ്കരരണംചെയ്തുവസിക്കുംപോൾ തക്കനോക്കീട്ടാക്കുംഭനെസ്സുഗ്രീവൻ നക്രാദ്യാപൂൎണ്ണസാഗരെതള്ളിനാൻ ॥ വളരപ്പണിപ്പെട്ടവൻ സാഗരജലത്തിൽനിന്നുകേറിസ്സുഗ്രീവന്റെ നലമൊടരികിൽ ചെന്നുമാറിടസ്ഥലത്തൊന്നിടിച്ചട്ടഹാസം ചെയ്താൻ ॥ അപമാനിതനായതു കണ്ടപ്പോൾ കപിരാജനാകുന്ന സുഗ്രീവനുംകുപിതതരനായ്‌നിജമുഷ്ടിയാൽ നിപതിപ്പിച്ചാൻ കുംഭനെ ഭൂതലെ ॥ സോദരനെ കപീശ്വരനിവണ്ണംഭൂതലെ പതിപ്പിച്ചതുകണ്ടോറം ക്രോധത്തോടാനികുംഭൻകപികുലനാഥൻ തന്നുടെനേരെക്കായോടിനാൻ ॥ അവനെ

വാ വരുന്നതുകണ്ടുടൻ പവനാത്മജനാകും ഹനൂമാനും ഗവയാദി
പ്രവരരോടും കൂടിസ്സവിധേ ചെന്നു യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ॥ കാലതാ
മസമെന്യേ നികുംഭനെക്കാലനായ്ക്കൊണ്ടുതകിനാൻ വാതജൻമാലു
പെട്ടവശിഷ്ടന്മാരും രാവണനാലയെ ചെന്നണത്തിച്ചാരിക്കഥാ ॥
സഹജൻെറകുമാരന്മാരും തഥാനിഹതന്മാരായെന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
ബഹുരോഷവുംകോപവും രാക്ഷസമഹാരാജാവിന്നുൾ പൂവ്വിലുണ്ടാ
യി ॥ ദുഃഖരോഷപ്രശാന്തിക്കു രാവണൻതൽക്കാലം മകരാക്ഷ
നെന്നിങ്ങിനെ ചൊൽക്കൊള്ളും ഖരപുത്രരിലേത്രയും മുഖ്യനെദ്രു
താ യാത്രയാക്കീടിനാൻ ॥ പടക്കൂട്ടത്തോടൊത്തവനന്നേരത്തുട
നെനിജനാഥനെയും കൂപ്പിവടിവോടെരഥത്തിൽ കരയേറിനടകൊ
ണ്ടാൻ ശതഭയനായ്ത്തന്നെ ॥ ക്ഷണത്താൽ കപിയൂഥപന്മാരുടെ
ഗണത്തെജ്ജയിച്ചദ്ദിക്കിൽ ചെന്നവാ രണകോവിദനാകും
മകരാക്ഷൻ ഗുണമേറുന്ന രാമനോടോതിനാൻ ॥ പിതൃനാശത്തെ
ച്ചെയ്യുനിന്നോടതിൻപ്രതികർമ്മം ഞാൻചെയ്വാൻതുടരുന്നേൻ ചതു
രനെന്നാഹംഭാവമുണ്ടെങ്കിലെതിരിട്ടു മൽ സന്നിധൌനിൽക്കനീ ॥ ഓ
രോന്നിവണ്ണം ചൊല്ലിബ്ഭഗവാൻെറ നേരെമേഘങ്ങൾ വർഷി
പ്പതുപോലെ പാരംക്രുദ്ധനായ് ബാണവർഷത്തെച്ചെയ്യാരാൽത
ന്നെശതഭയാമേവിനാൻ ॥ ധീരനാകുന്നരാമനാദ്ദുഷ്ടൻെറ സാരഥി
ധ്വജവാജിരഥാദിയെപൌരുഷത്താൽ നശിപ്പിച്ചവനെയും ദാര
ണം ചെയ്യുനാഗ്നേയബാണത്താൽ ॥ മകരാക്ഷമരണവൃത്താന്തവും
സുര ശത്രുദശമുഖൻ കേട്ടപ്പോൾ ഉരച്ചിടുവാൻ വയ്യാത്ത കോപ
ത്താൽ വിറച്ചങ്ങിനെ ദന്തംകടിച്ചുടൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തിനെത്തന്നെ
വിളിച്ചവാ സന്ദേഹംവിട്ടു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ജന്യശ്ശൂരനി
യ്യെന്ന്യെബലമേറും മന്നവസുതന്മാരെജ്ജയിക്കുവാൻ ॥ ഇന്നിവി
ടത്തിലന്യനെക്കാണുന്നില്ലെന്നതുകൊണ്ടു നീതന്നെപോയാലും ചെ
ന്നവരെജ്ജയിച്ചതി വേഗേനവന്നാലും മമസന്നിധൌബാലക ॥
ഇത്ഥം താതവചനത്തെക്കേട്ടപ്പോൾ വൃത്രശാസനജേതാവുമഗ്ഗിരം
ഏത്രയുംവിനയത്തോടെ സ്വീകരിച്ചത്യുത്സാഹേന യാത്രപുറപ്പെ
ട്ടാൻ ॥ മുന്നംചെയ്യുപോലെയവൻ യാഗത്തെപിന്നയും ചെയ്യാന
പ്പോൾജയത്തിൻെറ ചിഹ്നവുംമുന്നം കണ്ടതുപോലെയായ്ത്തന്നെ
വഹ്നിയിൽ കണ്ടുതാനപ്പോഴും ॥ വിധിപോലെചെയ്യായവൻ യാ
ഗവും രഥമേറിസ്സകലജനത്താലും അദൃശ്യതാംലഭിച്ചഥതത്രനി
ന്നിതിനിശ്ശങ്കംചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഭൂമിതന്നിൽഞാൻവാനരന്മാ

രുടെ നാമധെയമിന്നില്ലാതെയാക്കുവൻ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയും കൊന്നുടൻമാമകതാതപ്രീതിയുംനൽകുവൻ ॥ വീരവാദങ്ങളീവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാരും കാണാതെവണ്ണംമറഞ്ഞവൻ പാരമെഷ്യന്നരഘുപതിമാരുടെനെരെ ദിവ്യാസ്ത്രവഷം തുടങ്ങിനാൻ ॥ പരംശച്ചിതനായിട്ടവനെവം മാഞ്ഞങ്ങിനെ സവ്വജനത്തെയുംശരംകൊണ്ടു വലച്ചുന്നതു കണ്ടിട്ടുരചെയ്യാൻ സുമിത്രാകുമാരകൻ ॥ ജ്യെഷ്ഠപങ്കജസംഭവാസ്ത്രത്തെഞാൻ വിട്ടീരാക്ഷസ വംശമൊടുക്കുവൻ പെട്ടന്നായതിന്നിന്നനുവാദത്തെക്കിട്ടുവാന്മാത്രമാഗ്രഹിച്ചീടുന്നെൻ ॥ സൊദരൻെറ വചനത്തെക്കെട്ടുടൻ സാധുശീലൻ രഘുപതിചൊല്ലിനാൻയാതുധാനകുലമിന്നൊരുത്തൻെറ ഹെതുവാൽക്ഷയിപ്പിപ്പതു ധമ്മമൊ ॥ അതുകൊണ്ടു നാമിന്നിവനെത്തന്നെ വധിച്ചീടുവാനുള്ളൊരുപായത്തെമതിയിൽ നന്നായാലൊചിച്ചീടെണം ചതിപാറാതെസൂക്ഷിക്കയുംവെണം ॥ കാണാതിങ്ങിനെമായകൊണ്ടിന്നിവൻ വാണാലും തെല്ലും ശങ്കയില്ലെന്നുടെബാണം കണ്ടീടുമെന്നരുൾചെയ്തുടൻ തൂണിയിൽ നിന്നെടുത്താനൊരസ്ത്രത്തെ ॥ ഏവം രാഘവൻ നിശ്ചയിച്ചുള്ളൊരുഭാവമൊക്കയും ദൃഷ്ടതയെറുന്ന രാവണാത്മജൻ താനറിഞ്ഞ സ്ഥലം കയ്യ്‌വെടിഞ്ഞുടൻപശ്ചിമദ്വാരെണ ॥ ചെന്നുമായകൊണ്ടിങ്ങിനെജാനകീതന്നുടെ സപ്രതിരൂപത്തെയുമുണ്ടാക്കി സ്യന്ദനത്തിൽ കരെറി പ്രത്യക്ഷനായ്ത്തന്നെനിന്നാൻ കപികുലമദ്ധ്യത്തിൽ ॥ പ്രത്യക്ഷസപ്രതിരൂപത്തൊടെ സൈന്യത്തിന്മദ്ധ്യെ രാവണിനിൽപതു കണ്ടപ്പൊൾ യുദ്ധംചെയ്വാൻപവനസുതാദികളാത്തു വവ്വിതഹാസുരായെത്തിനാർ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തിന്നരികത്തുമാരുതി ചെന്നനെരത്തവൻെറരഥം തന്നിൽ ഖിന്നയാസ്രുവീഴുന്ന ജാനകീതന്നെക്കണ്ടൊരാം ദുഃഖിതനായ്നിന്നാൻ ॥ വൃത്രശത്രുജിത്തന്നെരം മായയാതീത്തു വച്ചുള്ള ജാനകിതന്നുടെ മൂദ്ധജത്തെയും ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടിത്തരം വായുപുത്രനൊടൊതിനാൻ ॥ ഇത്തരുണീ നിമിത്തമല്ലെ നിങ്ങളത്ര വന്നതും വിക്രമംചെയ്തതും മൃത്യുവിന്നിന്നിവളെക്കൊടുക്കുന്നെൻശക്തനെങ്കിൽ നീരക്ഷചെയ്തീടുക ॥ എന്നീവണ്ണമവന്മൊഴികെട്ടറാംഖിന്നഭാവം നടിച്ചാജ്ജനകജാമന്നവാത്മജ പാഹിമാം പാഹിമാമെന്നു ചൊല്ലിക്കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ ॥ രൊദനമെവം കെട്ടുടന്മാരുതിഖെദലജ്ജാഭയാ രൊഷ വാരിധൌസ്സ്നാതനായ്ക്കൊണ്ടാ രാവണപുത്രനൊടൊതിനാൻ ബഹുനിന്ദചെയ്തിങ്ങിനെ ॥ ദുഷ്ടബുദ്ധെ നൃശംസദുരാചാര നിഷ്ഠുരനിഘൃണരാവണനന്ദന കഷ്ടമിങ്ങിനെചെ

സ്വാമി! ചപലെന്തുകാട്ടിതൊറിഹ നക്തഞ്ചരാധമ ॥ ജീവഹാനിനിന
ക്കുവരുംകാലം സ്ത്രീവധംകൊണ്ടുടിക്കും നരകങ്ങൾ രാവണനിന്നനു
ഭവിക്കെന്നൊതിധാവനം ചെയ്യാൻനെരിട്ടുമാരുതി ॥ കണ്ടൊനിദ്ദെ
ന്നുരാവണിയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാസ്സീത തൻദെഹത്തെ വെഗത്തിൽ
രണ്ടാക്കിത്തന്റെ ഖഡ്ഗംകൊണ്ടങ്ങിനെ കണ്ടിച്ചിട്ടാൻ ധരണീതല
ന്തന്നിൽ ॥ ഉത്സാഹത്തൊടെപിന്നയും രാവണി തത്സൈന്യത്തെ
ഹനിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെ വത്സനെങ്കിലും ശത്രുക്കൾക്കെത്രയുംദുസ്സഹ
നായിസ്സഞ്ചരിച്ചീടിനാൻ ॥ മനുജെശ്വരപത്നിയായീടുന്ന ജനകാത്മ
ജതന്നുടെനിഗ്രഹം ഹനുമാൻ കണ്ടമർഷിതനായ്ദ്രുതംഘനരൊഷെ
ണപാഞ്ഞടുത്തീടിനാൻ ॥ വീരരാകുന്ന ചെങ്ങാതിമാരുമൊത്തര
ക്കൊപെനരാവണപുത്രന്റെ നെരെനിന്നതി ഭീകരമായ്ത്തദാമാരു
താത്മജൻ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തുംചെന്നാന്നെരത്തവ്വ
ണ്ണന്തന്നെമാരുതിയൊടും പൊരുതിനാൻ അന്യൊന്യംസ്വല്പനെരംഭ
യങ്കരജന്യംചെയ്യാർ മടക്കംകൂടാതവർ ॥ കുറച്ചെവംപൊരുതിപ്പവന
ജനുരച്ചാൻ നിജസൈന്യത്തൊടീവണ്ണം തിരിച്ചിപ്പൊൾ നാംചെന്നു
ജനകജാമരിച്ചെന്നതും രാമനൊടൊതാതെ ॥ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടത്ര
വസിപ്പതും യുക്തമല്ലതുകൊണ്ടുതിരിച്ചു നാം തത്രചെന്നിതുണർത്തിച്ച
രാഘവചിത്തനിശ്ചയം പൊലൊക്കച്ചെയ്യീടാം ॥ എന്നിവണ്ണമവ
രൊട്ടുരചെയ്തുപിന്നൊക്കാ തിരിച്ചിടിനാന്മാരുതിഇന്ദ്രജിത്തും നികും
ഭിലതന്നിൽചെന്നാന്നെരം യാഗത്തിന്നുമൊരിമ്പെട്ടാൻ ॥ സൈന്യ
ത്തൊടൊത്തതിദ്രുതം രാഘവസന്നിധൌചെന്നു മാരുതനന്ദനൻഖി
ന്നതപൂണ്ടുകെണ്ടുകൊണ്ടീവണ്ണന്തന്നുടെ സ്വാമിതന്നൊടുണർത്തിച്ചാ
ൻ॥ഘാതകനാകുമിന്ദ്രജിത്തൊത്തു ഞാൻഭീതികൂടാതെസംഗരം ചെയ്തു
മ്പൊൾനാഥമൽപുരൊഭാഗെവച്ചായവൻസീതാദെവിയെനിഗ്രഹി
ച്ചീടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടേറമന്ധനായ്സംഗരം മതിയാക്കിക്കൊ
ണ്ടിക്കഥയൊക്കയുംമതിയിൽ തവബൊധിപ്പിച്ചീടുവാനരി വെഗെന
വന്നീടിനെനഹം ॥ ആർത്തിപൂണ്ടെവം മാരുതിചൊന്നൊരുവൃത്താ
ന്തംകെട്ടമാത്രം രഘൂത്തമൻ തദ്വ്യസനാ സഹിപ്പാനശക്തനായ്ത്ത
ത്രതാൻറടം കൂടാതെവീണുപൊയ് ॥ വാനരശ്രെഷ്ഠന്മാരതുക
ണ്ടെറംദീനരായ്പലശീതൊപചാരത്തെ മാനവെന്ദ്രനു ചെയ്യുഥസ
ന്തപ്തമാനസന്മാരായ്ത്തത്രനിന്നീടിനാർ ॥ മൊഹിച്ചെവംകിടക്കുന്ന
രാഘവദെഹത്തെത്തദാ സൌമിത്രിയും നിജബാഹുയുഗ്മ കൊണ്ടാത്മ
ശരീരത്തിൽസ്നെഹത്തൊടണച്ചീവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ രാഘവഭവാ

നിപ്രകാരം താപമാഗമിച്ചതുമന്നെന്റെ വാണിയെസ്വീകരിക്കാതെ
ദുഷ്ടയായീടുന്നകൈകെയിക്കിഷ്ടംചെയ്തുകൊണ്ടല്ലയൊ ॥ ഉന്മാദത്തൊ
ടന്നച്ഛൻ പറഞ്ഞുള്ള നിൎമ്മൎയ്യാദംവചനം ഭവാനെററംധൎമ്മമായ്ത്ത
ന്നെചിന്തിച്ചുകൊണ്ടല്ലൊ നമ്മൾക്കെവം വ്യസനാ ഭവിച്ച
തും ॥ ധനമൂലമാകുന്നുധൎമ്മാദിയും ജനമാന്യതയുംബന്ധുസൌഖ്യവും
മനുജന്മാൎക്കെന്നുള്ളതറിഞ്ഞിട്ടും വനവാസത്തെ ശ്രെയസ്സെന്നൊ
ൎത്തല്ലൊ ॥ കാട്ടിൽപൊകകൊണ്ടല്ലയൊ രാഘവദുഷ്ടനാകുന്ന രാവ
ണൻസീതയെകട്ടുകൊണ്ടുഗമിച്ചതും തസ്സുതൻ വെട്ടിക്കൊല്ലുവാൻ
സംഗതിവന്നതും ॥ കഴിഞ്ഞുള്ളകഥകൾ നിനച്ചെവംപഴുതെകഥി
ച്ചിട്ടിഹകിംഫലം വഴിമെൽപ്പട്ടു വെണ്ടതാലൊചിപ്പാനെഴുന്നെററാ
ലും ധീരനാകുംഭവാൻ ॥ സീതയെക്കൊന്നതിന്റെ പകരമായ്
നീതികെട്ടുള്ള രാക്ഷസവംശത്തെ പ്രെതെശപുരം പ്രാപിപ്പിപ്പാനനു
വാദംതന്നാലും നാഥനാകുംഭവാൻ ॥ പ്രിയനാകുന്നലക്ഷ്മണൻ
രാഘവകായമങ്കെ വച്ചിക്കണെക്കൊരൊരൊ ന്യായധൎമ്മാൎത്ഥയുക്തവ
ചനത്തെദ്ദുഃഖമാന ഹൃദയനായ്ചൊല്ലുമ്പൊൾ ॥ തത്രസായുധഹ
സ്തരാകും നിജഭൃത്യരൊത്തു വിഭീഷണൻ വന്നുടൻ തദ്ദശകണ്ടിത്തി
ന്തെന്നവരൊടുചൊദ്യം ചെയ്യപ്പൊൾ സൌമിത്രിചൊല്ലിനാൻ ॥ ജ
നകാത്മജയെദ്ദശകന്ധരതനയൻ ഹനിച്ചെന്നുള്ള വൃത്താന്തം ഹ
നുമാൻവന്നു ചൊല്ലിക്കെട്ടെല്ലാരും മനംകെട്ടവരായെന്നറിഞ്ഞാ
ലും ॥ വല്ലഭയെവധിപ്പിച്ചിന്നെങ്ങിനെ ചെല്ലുംരാജ്യെ ഞാനെന്നു
ള്ളചിന്തയാ അല്ലൽപാരം വളൎന്നൊൻരാജ്യെഷ്ഠനും വല്ലാതെവലയു
ന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ അതിസങ്കടത്തൊടെവാ ലക്ഷ്മണൻകഥനം
ചെയ്യുംവാക്കുകെട്ടത്രയും ഹിതകാരിയാകുന്ന വിഭീഷണൻപ്രതിവാ
ക്കുരചെയ്തു തുടങ്ങിനാൻ ॥ നിരൂപിച്ചാൽനിൻ വാക്കുകളൊട്ടുമെശ
രിയല്ലവധിച്ചീടാ സീതയെ തരുണീമണിതന്നിലുള്ളാഗ്രഹം കുറച്ച
ല്ലഗ്രജനെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ രാമചന്ദ്രന്നു സീതയെനൽകുവാൻ സാ
മപൂൎവ്വം വളരപ്പറഞ്ഞിട്ടും കാമബാണവശനാകയാലവൻ ധീമാനെ
ങ്കിലുംകയ്ക്കൊണ്ടില്ലെന്മൊഴി ॥ ഇത്രമാത്രമനുരാഗമുള്ള വനിതരു
ണിയ്ക്കുമൃത്യുവരുത്തുമൊ ഇത്തൊഴിലൊക്കപ്പൊൎത്താൽ ഭവാന്മാൎക്കിന്നു
ൾത്താരിൽഭ്രമം ചെയ്യാനായീടണം ॥ ലൊകമൊക്കജ്ജയിപ്പാനവ
നൊരു യാഗവുമാരംഭിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും ശൊകകാലമല്ലൊട്ടുംദ
വാനതിവെഗമായതിൻ വിഘ്നത്തെച്ചെയ്യെണം ക്രതുവിന്നിന്ദ്രജി
ത്തുംനിശമൊക്തവിധിപൊലെസമാപിച്ചെന്നാകിലൊ ഹന്തുക്കിൽ

നിന്നരണ്ടായുരും ദിവ്യരഥവാജിമുതലായതൊക്കയും ॥ എന്നാലായവ
നെ ജയിച്ചീടുവാ നിന്നൊരുത്തനുമുണ്ടായി വന്നീടാ മന്ദത വിട്ടനുജ
നെ ഞങ്ങളൊടൊന്നിച്ചങ്ങൊട്ടയച്ചാലും രാഘവ ॥ ലക്ഷ്മണൻ
യാഗസ്ഥാനത്തു ചെന്നുടൻ തീക്ഷ്ണബാണങ്ങൾ വഷിച്ചെന്നാകി
ലൊ രാക്ഷസാഗ്രണിതാനുമായാഗത്തെ തൽക്ഷണം നിത്തിനെരി
ട്ടുവന്നീടും ॥ അപ്രമത്തനായ് ലക്ഷ്മണനന്നെരം സപല്പവുമയത്നാ
ക്കൂടാതവനെയുംക്ഷിപ്രാ ലഘുതൽ നിഗ്രഹിച്ചീടുമെന്നു ചൊല്ലി
ൽഭവാനൊത്തയച്ചീടുക ॥ ഇത്തരമവൻചൊന്നതു കെട്ടല്പംസ
സ്ഥചിതനായ്നിന്നഥ രാഘവൻ ശത്രുതൻവധത്തിനുള്ള മാഗ്ഗ
ത്തെ വിസ്തരിച്ചു നീ ചൊൽകെന്നരുൾചെയ്യാൻ ॥ അരുൾചെയ്യുമൊ
ഴികെട്ടുടൻതന്റെ ഗുരുപുത്രനുധാതാവുനൽകിയ വരത്തിന്റെ മ
ഹത്വമശെഷവും പറഞ്ഞൊട്ടുണത്തിച്ചാൻ വിഭീഷണൻ ॥ ഇന്ദ്ര
ജിത്തിൻതപംകൊണ്ടു തുഷ്ടനായ് ചൊന്നാൻ പത്മജനായവനൊ
ടെവാതന്നീടുന്നെൻ നിന്നിഷ്ടവരമെല്ലാം നന്നായ്ക്കെട്ടിച്ചുകൊണ്ടാ
ലുംബാലക ॥ എന്നരുൾചെയ്തഭിപ്രായപ്പെട്ടുള്ള തൊന്നൊഴിയാത
വന്നുതകിദ്രുതം പിന്നയും രജനീചരനായകനന്ദനൻ തന്നൊടെവമ
രുൾചെയ്താൻ ॥ അടൽമദ്ധ്യെനികുംഭിലാനാമക വടവൃക്ഷത്തിൻ
മൂലെ വിധിപൊലെ മടിയെന്യെ നീയജ്ഞത്തെച്ചെയ്യുന്നാലുടനെ
കിട്ടും യുദ്ധസാമഗ്രികൾ ॥ ദിവ്യബ്രഹ്മശിരസ്സെന്നൊരസ്ത്രവും സൌ
വ്വണ്ണമയമായരഥാദിയും ഹവ്യഭുക്കളതകീടും നിനക്കെന്നാൽ സവ്വജെ
താവായ്ത്തന്നെനീവന്നീടും ॥ യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽചെയ്യുന്നയാഗവും ശ
ത്രുവന്നുമുടക്കീട്ടും പൊർചെയ്താൽ അസ്തുപ്രാണനായ്വന്നീടുമല്ലാ
തെമൃത്യുവും നിനക്കില്ലെന്നുകല്പിച്ചാൻ ॥ ഏവംപത്മജദത്തവര
നാകുംരാവണാത്മജൻ ദുജ്ജയനെങ്കിലുംതാവകാനുജൻ കൊന്നീടുമെ
ന്നുള്ളിൽ ദൈവനിന്നറിഞ്ഞങ്ങൊട്ടയച്ചാലും ॥ ഇത്ഥമിന്ദ്രജിത്തി
ന്റെ വരബലമത്തതമുതലായതശെഷവും ഭക്തിപ്രമൊദിയുക്തനി
ശാചരസത്തമൻ കഥിക്കുന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ ॥ സീതാവല്ലഭനാകുന്ന
രാഘവൻസൊദരനെ വിളിച്ചെവം ചൊല്ലിനാൻ വാതപുത്രാദി
വാനരന്മാരൊടും പ്രീതിയെറും വിഭീഷണൻതന്നൊടും ॥ ഒത്തുയാ
ത്രചെയ്കിന്ദ്രജതാവിന്റെ മൃത്യുനീവരുത്തിക്കൊണ്ടുപൊന്നാലും ത
ൽസ്ഥാനംതവകാട്ടിത്തരും പരം ബദ്ധസൌഹൃദനാകും വിഭീഷണ
ൻ ॥ എന്നീവണ്ണംരഘുപതിതന്നുടെ സന്ദെശത്തെശ്രവിച്ചാര
നന്തരം നന്നായ്ലക്ഷ്മണനഗ്രജപാദാരവിന്ദം വന്ദിച്ചിവണ്ണമുണ

ത്തിച്ചാൻ ॥ അഗ്രജഭവൽകാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ വ്യഗ്രഭാവംവെടി
ഞ്ഞുഞാനിക്ഷണം വിഗ്രഹത്തിൽദശഗ്രീവപുത്രനെ നിഗ്രഹിച്ചുതി
രിച്ചുവന്നീടുവൻ ॥ ഇപ്രകാരമുണൎത്തിച്ചുപിന്നെയും തൽപ്പദത്തെനമി
ച്ചുടൻസൌമിത്രിതൽപ്രസാദവും വാങ്ങിവഴിപൊലെ തൽപ്രദെശ
ത്തിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ടാൻ॥ജാംബവാൻതാനുമംഗദനും പരംധൎമ്മതൽ
പരനാകും ഹനുമാനുംസൌമ്യശീലൻ വിഭീഷണനുംബഹുസമ്മതരാ
കുംവാനരശ്രെഷ്ഠരും ॥ വിനയാനതന്മാരായിട്ടുസാഹദണ്ഡനംചെയ്തു
കൊണ്ടിപ്പറഞ്ഞാളുകൾമനുജെശപരകല്പനയാദ്രുതമനുയാത്രചെയ്തീടി
നാരെവരും ॥ വില്ലെടുത്തുകുലച്ചുകവചവുംനല്ലവണ്ണംധരിച്ചുഥലക്ഷ്മ
ണൻ തെല്ലുംഭീതികൂടാതെ വിഭീഷണൻചൊല്ലികെട്ടസ്ഥലാന്തികം
പ്രാപിച്ചാൻ ॥ അദ്ദിക്കിൽചെന്നനെരം വിഭീഷണൻസത്വരക്ഷ
ത്തായ്‌രാവണനന്ദനൻ നിൎത്തീടുംസൈന്യക്കൂട്ടത്തെയും കാട്ടിക്ഷത്രി
യാഗ്രണിയൊടെവം ചൊല്ലിനാൻ ॥ കൂരിരുട്ടൊടുതുല്യാകാരത്തെല്ലാം
ദൂരത്തായിനീ കാണുന്നസൈന്യത്തെ ദാരണംചെയ്വാൻ വെണ്ടുംപ്ര
യത്നത്തെപ്പുരുഷൊത്തമ വെഗെനചെയ്യാലും ॥ ഇതിനെഭെദിച്ചെ
ന്നാലവൻ യാഗംമതിയാക്കി നിൻനെരിട്ടുവന്നീടും അതിപാപിയാ
കുന്നവനെത്തദാ വധിച്ചീടുക ദിവ്യാസ്ത്രത്താൽ ഭവാൻ ॥ ഇങ്ങിനെ
ചൊല്ലുംബന്ധു തൻവാക്കുകെട്ടംഗദാദിയൊടൊതിനാൻ ലക്ഷ്മണ
ൻസംഗരംചെയ്തു രാക്ഷസക്കൂട്ടത്തിൻ ഭംഗംചെയ്യാലും നിങ്ങളി
ന്നിക്ഷണം ॥ മന്നവസുതനാകുന്ന ലക്ഷ്മണൻ തന്നുടെഗിരമീവണ്ണം
കെട്ടപ്പൊൾ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ സൈന്യത്തെമൎദ്ദിപ്പാൻ ചെന്നുനെരി
ട്ടാരക്കപി ശ്രെഷ്ഠന്മാർ ॥ കുപിതന്മാരായ്‌നെരിട്ടെത്തീടും കപി
വീരരെവീക്ഷണംചെയ്തപ്പൊൾ അഭയന്മാരായ്‌രാക്ഷസരുംനെരെത്ത
ഭിയാനം ചെയ്തീടിനാർ വെഗത്തിൽ ॥ വായുനന്ദനൻ ഭൂരുഹമാകു
ന്നൊരായുധം കൊണ്ടാരാക്ഷസന്മാരുടെ കായംതല്ലിത്തകൎത്തതി കൊ
പത്തൊടായവരുടെ സംഘത്തെ ഭെദിച്ചാൻ ॥ ശക്രാജെതാവും ത
ന്നുടെ സൈന്യത്തെ മൎക്കടകുലശ്രെഷ്ഠന്മാർ വന്നെവം അക്രമിച്ചു
വലച്ചെന്നുകെട്ടുടൻ തൽക്കൎമ്മംനിൎത്തി പ്രത്യക്ഷനായ്വന്നാൻ ॥
യാതുധാനെശനന്ദനനും പിന്നെസൂതനെക്കൊണ്ടുതെർതെളിപ്പിച്ചു
ടൻ വാതജാഭിഭവം കണ്ടമൎഷിത ചെതസ്സായിട്ടവനൊടു നെരിട്ടാ
ൻ ॥ അന്നെരംപ്രിയനാകും വിഭീഷണൻ ചൊന്നാൻസൌമിത്രി
യെവിളിച്ചീവണ്ണം ഇന്ദ്രജിത്തിതായാഗം മതിയാക്കി വന്നുനിൽക്കു
ന്നു കണ്ടുകൊൾകഭവാൻ ॥ യാഗമദ്ധ്യത്തിലെന്യമരണമിപ്പാകാ

രിജിത്തിന്നില്ലന്നറിഞ്ഞാലും വെഗമായത്തു കൊണ്ടിവനെപ്പരലൊകം പ്രാപിപ്പിച്ചീടുകലക്ഷ്മണ ॥ മുഖ്യബന്ധുവായീടുന്ന രാക്ഷസശ്ലാഘ്യൻ തന്നുടെവാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ നൊക്കിക്കണ്ടഥ ലക്ഷ്മണനായവൻ നിൽക്കുംദിക്കിലെക്കായ്ഗമിച്ചീടിനാൻ ॥ ത്വരിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടനന്തരം സ്നെഹത്തൊടൊരുമിച്ചു ഗമിക്കുംവിഭീഷണൻ അരിതൻയാഗസ്ഥാനവും പെരാലിൻതായും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടൊതിനാൻ ॥ സഖെലക്ഷ്മണ ഭൂതപ്രീതിക്കിഹ മഖം ചെയ്തുസമാപിച്ചു പൊയെന്നാൽ അഘശീലനായീടുമിവൻദ്രുതം സകലക്കുമദൃശ്യനായ്വന്നീടും ॥ യുദ്ധംചെയ്തിട്ടിവനെജ്ജയിക്കുവാ നിത്രിലൊകെശനാകുന്ന വിഷ്ണുവും ശക്തനാകയില്ലായതിനാൽ ക്രതുമദ്ധ്യത്തിൽതന്നെ നിഗ്രഹിക്കെണം നീ ॥ തുംഗപ്രജ്ഞനാകും സഖാവിൻഗിരമംഗീകാരവും ചെയ്തഥലക്ഷ്മണൻ സംഗരത്തിന്നു സന്നദ്ധനായ് നിന്നിട്ടിങ്ങിനെ രിപുതന്നൊടുചൊല്ലിനാൻ ॥ ഇന്ദ്രജെതാവെ യുദ്ധത്തിന്നായ് നിന്നെസ്സന്ദെഹം കൂടാതാഹ്വാനം ചെയ്യുന്നെൻ ॥ വന്നുനെരിട്ടുനിന്നു സമരത്തെത്തന്നുകൊൾകനീ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ॥ ഇതിലക്ഷ്മണഭാഷിതം കെട്ടപ്പൊളതികൊപെന രാവണപുത്രനും രഥത്തെതിരിപ്പിച്ചാപ്പിതൃവ്യന്റെ സ്ഥിതിയെക്കണ്ടവനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ॥ താതസൊദരനിസ്ഥിക്കുലന്തന്നിൽ ജാതനായ്ത്തന്നെ വന്നിട്ടുമീവണ്ണം ഭ്രാതൃനന്ദനൻതന്നെയും കൊല്ലിപ്പാൻപ്രീതിപൂർവ്വം ശ്രമിപ്പതുയുക്തമൊ ॥ വെദസ്മൃത്യവചന വിശ്വാസമൊജ്ഞാതി സ്നെഹാദിയൊ ഭവിച്ചീടുകിൽ ഏതൊരുപുമാനീവണ്ണമുള്ളൊരു സാധുനിന്ദിത കർമ്മത്തെച്ചെയ്തിടും ॥ തന്നുടെജനം നിർഗ്ഗുണമായിട്ടുമന്യലൊകം ഗുണയുക്തമായിട്ടും വന്നെന്നാലും സ്വജനത്തെവിട്ടരിതന്നിൽ വിശ്വാസംചെയ്വതും യുക്തമൊ ॥ ശത്രുവുംനിജകാര്യത്തിൽ സാഹായ്യംമാത്രമിച്ഛിച്ചു ബന്ധുതചെയ്തിടും ഓർത്താലും കാര്യംസാധിച്ചാൽ പിന്നനിന്മിത്രതവിട്ടുനിന്നെയും കൊന്നീടും ॥ അരിയെന്നുമരിയായിട്ടല്ലാതെ വരികില്ലന്നറിഞ്ഞാലും ദുർമ്മതെ ഗുരുപുത്രനിലീവണ്ണംദ്രൊഹം നീ നിരൂപിപ്പതും നന്നായ്വന്നീടുമൊ ॥ അശ്ശനല്പം നിന്നപ്രിയം ചെയ്യുന്നുംവച്ചരിയെ ചെന്നാശ്രയിച്ചിപ്പൊൾ നീ ഇച്ചതിചെയ്കകാരണം സജ്ജനശൊച്യനായ്ത്തന്നെ വന്നീടുംനിർണ്ണയം ॥ രൊഷപൂർണ്ണനായ് ശക്രജിത്തീവണ്ണം ഭാഷിക്കുംമൊഴികെട്ടാരനന്തരം ദൊഷലെശമില്ലാത്ത വിഭീഷണനീഷൽ കൂടാതവനൊടുരചെയ്താൻ ॥ ദുഷ്ടമാമകശീലഗു

ണാദികളൊട്ടും നിസ്സിന്നറിയുന്നതില്ലയൊനിഷ്ഠുരകുല ജാതനെന്നാകിലും ക്ലിഷ്ടകൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനൊഞാൻ ॥ അധൎമ്മക്രൂരകൎമ്മാദി ചെയ്യുവാൻ രതിയുള്ളവനല്ല ഞാനെന്നതും അധികംകാലമൊന്നിച്ചിരുന്നിട്ടും മതിയിൽതവബൊധം ജനിച്ചില്ലെ ॥ പുരകത്തുബൊളസ്ഥലമെങ്ങിനെ പരിചിൽത്യജിച്ചീടെണമവ്വണ്ണം പരദാര പരദ്രവ്യഹാരികൾ പരിത്യാജ്യന്മാരെന്നു വിധിയ്ക്കയാൽ ॥ ദുഷ്കൃതമിതുകൂടാതെയും ചെയ്വാനാഗ്രഹം പാരമുള്ളനിൻതാതനെ വിക്രമാദിഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സൽക്കരിക്കാതെ ഞാനിന്നുപെക്ഷിച്ചെൻ ॥ ഇപ്പുരിയുംനിൻദെഹകൃത്തും നിയ്യുമിപ്പൊൾതന്നെ നശിക്കുമെന്നുള്ളതും ഉൾപുവ്വിൽ ദൃഢനിശ്ചയംചെയ്തു നീ ക്ഷിപ്രം ലക്ഷ്മണപാശ്വെ ചെന്നീടുക ॥ ന്യഗ്രൊധാന്തികംതന്നിൽ ഗമിപ്പതിന്നാഗ്രഹിയ്ക്കെണ്ട നിയ്യിനിദുൎമ്മതെ ഉഗ്രകൎമ്മംതുടൎന്നതും വ്യൎത്ഥമായ്നിഗ്രഹന്തന്നെ കിട്ടുംനിനക്കിഹ ॥ ഏവമായവരൊതി നിൽക്കുനെരം സാവകാശനായ്പായുതനയനും ആ വലിയരണത്തെ വെടിഞ്ഞുതൻ ദെവസൊദരനെപ്പുറത്തെററിനാൻ ॥ ക്രൂരവാക്കുകളെവം വിഭീഷണൻ നെരെനിന്നുരചെയ്വതുകെട്ടപ്പൊൾ ഘൊരദുഷ്ട്യാപിതൃവ്യനെ നൊക്കിക്കൊണ്ടാക്കൊപത്തൊടായവൻ നിൽക്കുമ്പൊൾ ॥ ഹനുമൽഗളം തന്നിൽ കരയെറീ ഘനരൊഷത്തൊടാഹ്വാനം ചെയ്യുറാം മനക്കാമ്പിന്നുറപ്പൊടെനിൽക്കുന്ന മനുജെന്ദ്രനെകണ്ടെവമൊതിനാൻ ॥ എന്നൊടിന്നുപൊരുതുവാൻ സൌമിത്രെ വന്നാലും ദുരാശക്തനെന്നാകിൽ നീ വഹ്നിതുല്യത്തെസ്സംഹരിക്കുംപൊലെ നിന്നെഞാൻ ഭസ്മമാക്കിച്ചമയ്ക്കുവൻ ॥ മുന്നാംമൂഢഞാൻ രാത്രിയുദ്ധത്തുങ്കൽ പന്നഗാസ്ത്രത്താൽബന്ധിച്ചുനിങ്ങളെ മന്നിടത്തിൽ പതിപ്പിച്ചതും നിനക്കിന്നു വിസ്മൃതിവന്നെന്നു തൊന്നുന്നു ॥ വല്ലാതുള്ളൊരുപദ്രവത്തിൻ സ്മൃതിതെല്ലുന്നാലുമുണ്ടെന്നാലവൻ പിന്നെ ശല്യമെൽക്കുവാനാഗ്രഹിച്ചീടുമൊ കൊള്ളരുതാത്തവൻതന്നെ നീദൃഢം ॥ മമബാണത്തിൻ വീൎയ്യമറിഞ്ഞിട്ടും കുമതെഭവാൻ പിന്നെയുമിങ്ങിനെ സമരംചെയ്വതിന്നു വരികയാൽ ശമനാലയന്തന്നിലെയ്ക്കാക്കുവൻ ॥ ഗൎജ്ജനമെവംകെട്ടഥലക്ഷ്മണനുജ്ജ്വലിതഭയനാസ്ഥിച്ചീടിനാൻ തൽജയമെവംവാക്കുകൊണ്ടല്ലാതിന്നാൎജ്ജിച്ചീടുകില്ലന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ മാഞ്ഞല്ലയൊ മുന്നം നീഞങ്ങളെശ്ശരജാലെന ബന്ധനംചെയ്തതും കുറച്ചെങ്കിലും ശക്തനെന്നാൽ നെരെ പൊരുതും വീൎയ്യമുള്ളവരാകയും ॥ ദുഷ്ടമെനികൾ ചൊല്ലുന്നതൊക്കയും കാട്ടിത്തന്നാലും കൎമ്മംകൊണ്ടുംതഥാ ഒട്ടംവ്യ

ത്ഥവാക്കൊതാതെനിൻഗളം വെട്ടി ഭൂതലന്തന്നിലിട്ടീടുവൻ ॥ ഇത്ഥം ലക്ഷ്മണൻചൊല്ലുംമൊഴികെട്ടാമൃത്യു ഗ്രസ്തനായ്വന്ന നിശാചരൻ ഏത്രയുംകൊപിച്ചാശീ വിഷത്തിനൊടൊടാത്ത ബാണനികരത്തെ വർഷിച്ചാൻ ॥ സുമിത്രാത്മജൻ താനുമത്തുനെരം സമമായ്ത്തന്നെ ബാണംപ്രയൊഗിച്ചു അമിതമായ്പലവിധ വിക്രമം ശ്രമംവിട്ടവർ ചെയ്തുകൊണ്ടങ്ങിനെ അമർഷാന്വിതന്മാരായിരുവരും സമരത്തിൽകവചവും ഖണ്ഡിച്ചാർ ॥ വില്ലിലെന്നല്ല സർവ്വശസ്ത്രത്തിലും തുല്യരായ്ത്തന്നെ നിന്നുപൊരുതുമ്പൊൾ തെല്ലുമന്തരം ബാണംതറച്ചീടാതില്ലവരുടെ ദെഹത്തിലെങ്ങുമെ ॥ പൂത്തുനിൽക്കുന്ന കിംശുക വൃക്ഷത്തിന്നൊത്തിരിക്കുന്നു രണ്ടുശരീരവും യുദ്ധംവെമുഖ്യക്ഷീണാദി കൂടാതെ നെത്തുനിന്നാരിവണ്ണംബഹുദിനം ॥ തന്നുടെഭൃത്യരൊടും വിഭീഷണനൊന്നിച്ചഞ്ജസാ രാക്ഷസസെനയെ കൊന്നുകൊന്നൊട്ടൊട്ടുക്കിച്ചെന്നീവണ്ണം ചൊന്നാൻ വാനരശ്രെഷ്ഠരൊടന്നെരം ജ്യെഷ്ഠനിന്നുപരായണമായിട്ടിദ്ദുഷ്ടനല്ലാതൊരുവനുമില്ലല്ലൊ ശ്രെഷ്ഠരെ പ്രഹസ്താദികളെ ഹനിച്ചിട്ടപൊലിന്നിവനെയും കൊല്ലുക ॥ സമുദ്രത്തെ കടന്നിപ്പൊൾ ഗൊഷ്പദപ്രമാണാംഭസ്സിന്നപ്പുറം പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്കാതത്തുപൊലിഹ നിങ്ങളിസ്സമരം കണ്ടുനിൽക്കുന്നതെന്തഹൊ ॥ മൽക്കരെക്കൊണ്ടീബ്ബാലന്റെ നിഗ്രഹം യൊഗ്യമല്ലെന്നിരിക്കിലും ഞാനിപ്പൊൾ നിഗ്രഹിപ്പാനടുക്കുമ്പൊൾ കണ്ണിൽനിന്നുൽഗമിക്കുന്നു ധാരയായ്വാരിയും ॥ ഉണ്ണിയാകുമിവന്റെ ശിരസ്സുഞാൻ കണ്ണുകൊണ്ടൊട്ടും കാണാതിരിക്കുമ്പൊൾ ഖണ്ഡിച്ചീടെണ്ടതെങ്ങിനെയന്നതുംതിണ്ണം ചൊല്ലുകവാനരശ്രെഷ്ഠരെ ॥ ദുഷ്ടനാകുമിവനെസ്സുമിത്രതൻ ജ്യെഷ്ഠപുത്രൻ ഹനിച്ചീടുംനിണ്ണയാ ശിഷ്ടസൈന്യ സമൂഹത്തെനിങ്ങൾ ചെന്നൊട്ടുംവൈകാതെ നിഗ്രഹിച്ചീടുക ॥ ഇതി രാക്ഷസശ്രെഷ്ഠവചസ്സുകെട്ടതുപൊലെ രണംതുടന്നാരവർ അതിശൌര്യവാനിന്ദ്രജിത്തും നിജ മതികൌശലം സർവ്വവുംകാട്ടിനാൻ ॥ മെഘത്തിന്നുള്ളിലാദിത്യചന്ദ്രന്മാർവെഗത്തിൽപൊയ്മറയുന്നതുപൊലെ രാഘവൻ താനുമിന്ദ്രജിത്തുംശരമാകും പഞ്ജരന്തന്നിൽ മറയുന്നു ॥ ഇന്ദുസൂര്യരെപ്പൊലെതന്നെ ദ്രുതം പിന്നപ്രത്യക്ഷരായിട്ടും കാണുന്നു ജന്യസാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടവർബാണത്താൽ തന്നെദിക്കുകളൊക്കെയിരുട്ടാക്കുന്നു ॥ ചൊരയാകുംനദിയുന്തദാചുറാം ഭീരുഭീകരമായിട്ടൊഴുകുന്നു സാരമെയാദിമാംസാഭുജിച്ചതി ക്രൂരശബ്ദത്തെയുന്തദാചെയ്യുന്നു ॥ കത്തുന്നില്ലൊട്ടുമഗ്നിയും മാരുതൻ തത്രവീശുന്നതു മില്ലാതെ

ല്ലുമെ ഇത്രിലൊകം നശിയ്ക്കുമെന്നൊൎത്തുടൻ സ്വസ്തിവാദത്തെച്ചെ
യ്തുന്നു സജ്ജനം ॥ ഘൊരമാകുന്നയുദ്ധത്തിൽ ശത്രുവിൻ സാരഥി
യെക്കൊല ചെയ്യാൻ സൌമിത്രി ശൂരനിന്ദ്രജിത്തുന്തദാതാൻ തന്നെ
സാരത്ഥ്യത്തെയും ചെയ്തുപൊരുതിനാൻ ॥ അപ്പൊളക്കൎമ്മം ക
ണ്ടവനെപ്പാരമൽഭുതപ്പെട്ടഖിലരും പൂജിച്ചാർ അല്പനെരംകഴിഞ്ഞ
പ്പൊളായവനൊപ്പം യുദ്ധവും സാരത്ഥ്യവും ചെയ്വാൻ ॥ ശക്തി
പൊരാതിരിയ്ക്കയാലാഹവശ്രദ്ധയും വിട്ടുനിന്നാനരക്ഷണം തദ്രഥ
ചെൎത്ത വാജികളെക്കപിസത്തമരും ഹനിച്ചാരാതതക്ഷത്തിൽ ॥ ഹ
തവാജിയുമായപ്പൊളായവൻ രഥത്തിൽനിന്നിറങ്ങികൊണ്ടങ്ങിനെ
പദസഞ്ചാരിയായ്ത്തന്നെപിന്നെയും മതിതൻധൈൎയ്യം കൊണ്ടുപൊ
രുതിനാൻ ॥ കുറച്ചിങ്ങിനെ യുദ്ധംചെയ്തിട്ടവൻ പറഞ്ഞാൻ നിജ
സൈന്യത്തൊടീവണ്ണം ഇരിട്ടാകയാലിപ്പൊളീസ്സെനയും പരസെന
യുമെതാകുമെന്നൊട്ടും തിരിച്ചയ്‌വൊടറിയുവാനാരാലും നിരൂപിച്ചാ
ൽ കഴിയുന്നതല്ലൊട്ടും ॥ അതുകൊണ്ടിപ്പൊളങ്ങുപൊയ്‌ഞാൻദ്രുതം ര
ഥം സ്വീകരിച്ചിങ്ങുവന്നീടുവൻ ഇതരികളറിയാതിരിയ്ക്കുവാൻ യത
മാനരായ്ത്തന്നെപൊരുതണം ॥ ഇങ്ങിനെ സ്വജനത്തൊടുരചെ
യ്താസ്സാംഗരസ്ഥലം വിട്ടഥരാവണി തങ്ങടെ പുരംപ്രാപിച്ചതിദ്രു
തമിങ്ങുവന്നാൻ രഥസ്ഥനായങ്ങിനെ ॥ രാക്ഷസെശപുത്രന്റെ
ലാഘവമീക്ഷിച്ചെത്രയും വിസ്മയത്തൊടപ്പൊൾ ലക്ഷ്മണാദികളെ
ല്ലാവരുമിരുപക്ഷം കൂടാതവനെപ്രശംസിച്ചാർ ॥ പാപമെറുന്നരാവ
ണിയുംതദാ കൊപിച്ചങ്ങിനെ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ഭൂപബാലകൻല
ക്ഷ്മണൻ ദുഷ്ടന്റെ ചാപത്തെയും മുറിച്ചുതള്ളീടിനാൻ ॥ പിന്നെ
യുംധനുസ്സായവൻ കയ്ക്കൊണ്ടാൻതന്നുടെ ശരം കൊണ്ടതുംലക്ഷ്മണൻ
ഛിന്നമാക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുടൻ നല്ലപൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ചട്ടയുംഭെ
ദിച്ചാൻ ॥ സാരഥിയെയുമവ്വണ്ണം ലക്ഷ്മണൻ ധീരതയൊടെ നി
ഗ്രഹംചെയ്തപ്പൊൾ ആരുന്തന്നെതെളിയ്ക്കാതെ വാഹങ്ങളാരണ
ത്തിന്നുവിഘ്നം വരുത്താതെ തെരും കൊണ്ടുനടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ പാ
രംവിസ്മയം പൂണ്ടാരഖിലരും ॥ അൽഭുതവാഹനാകുമവൻ പിന്നെ
തൽപ്രദെശത്തിൽനില്ക്കും പിതൃവ്യനെ നിൎഭത്സിച്ചുംകൊണ്ടായ
വൻതൻനെരയ്ക്കൎപ്പിച്ചീടിനാൻ ബാണസമൂഹത്തെ ॥ സൂതകൎമ്മ
ങ്ങിളവണ്ണം കണ്ടപ്പൊൾ മൃദുഭാവമശെഷംവെടിഞ്ഞുടൻ ഗദകൊ
ണ്ടുഹനിച്ചാൻ സൂതൻതന്റെ രഥവാഹങ്ങളെയും വിഭീഷണൻ ॥
തെരിൽനിന്നുനിലത്തിറങ്ങിബൃഹ സാരമാകുന്ന ശക്തിയെത്തൽ

ക്ഷണം പാരം കോപാകുലന്നായ്പ്പിതൃവ്യന്റെ നേരസ്ത്രമിന്ദ്രജേതാവും
പ്രയോഗിച്ചാൻ ॥ സ്വാമിദ്രോഹം ചെയ്യുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ സുമി
ത്രാത്മജൻതാനുമാശ്ശക്തിയെ ശ്രമംകൂടാതെ പത്താക്കിഖണ്ഡിച്ചാ
സ്സമരസ്ഥലന്തന്നിൽ പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ വ്യൎത്ഥമായിട്ടാശ്ശക്തിയെക്ക
ണ്ടുടനതിഘോരോഷാ പിതൃവ്യനെക്കൊല്ലുവാൻ നിസ്രൂപംയമദത്തശര
ത്തെയും തത്രനിന്നിന്ദ്രജിത്തുവിട്ടീടിനാൻ ॥ സ്വാപകാലത്തിൽ പ
ണ്ടുപദേശിച്ച കൌബെരാസ്ത്രത്തെസ്സൌമിത്രിയുന്തദാ ആപതിക്കും
ശരത്തെത്തടുക്കളവാൻ കോപത്തോടതിവേഗാ പ്രയോഗിച്ചാൻ ॥
ദിവ്യാസ്ത്രരണ്ടും കൂട്ടിമുട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞുൎവ്വിയിൽതന്നെ വീണതുകണ്ട
പ്പോൾ ഗൎവ്വത്തോടറിവുള്ള ദിവ്യാസ്ത്രത്തെസ്സൎവ്വത്തെയും പ്രയോ
ഗിച്ചാരായവർ ॥ ആകാശേരണഘോഷം കണ്ടീടുവാനാഗമിച്ച
സകലഭൂതങ്ങളും രാഘവാനുജൻജേതാവായ്വന്നീടാനെകിനാർ സ്വ
സ്തിവാദങ്ങളന്നേരം ॥ ഏതൊരസ്ത്രത്താൽ ദേവാസുരാഹവേജേ
താവായ്സുരാവന്നുമഹേന്ദ്രനും സാധുവായിട്ടാദ്ദിവ്യമാകുംശര മാദാനം
ചെയ്താൻ സൌമിത്രിയുംതദാ ॥ ആക്കളമൊത്താൽ തടുക്കളവാൻ
വയ്യാത്തശക്രസംബന്ധിയാകുമാഗ്ന്യാണത്തെ അക്കാലം നിജവി
ല്ലിൽ തൊടുത്തുകൊണ്ടിക്കണക്കാശ്ശരത്തൊടുരചെയ്താൻ ॥ ധൎമ്മനി
ഷ്ഠയുംസത്യപ്രതിജ്ഞയും നമ്മുടഗ്രജനുണ്ടങ്കിലിന്നുനീ സമ്മോദംസക
ലൎക്കും ഭവിപ്പാനിനിമ്മയ്യാദിയെ നിഗ്രഹിച്ചീടുക ॥ ഇത്ഥംപ്രാൎത്ഥി
ച്ചുവരെന്ദ്രമാകുന്നൊരസ്ത്രത്തെ പ്രായോഗിച്ചതിവേഗത്തിൽ ശ
ത്രുതൻശിരസ്ത്രാണത്താൽ ശോഭിക്കുമുത്തമാംഗം മുറിച്ചുപതിപ്പിച്ചാ
ൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തിൻ നിധനങ്കണ്ടംബരെ നിന്നീടും സൎവ്വദേവാദി
വൃന്ദവും ദുന്ദുഭിസ്വനനൃത്താദിചെയ്തുടൻ മന്ദാരപ്രസൂനത്തെയും
വൎഷിച്ചാർ ॥ സന്തോഷത്തോടനന്തരമാദ്ദേവഗന്ധൎവ്വാദികളീവ
ണ്ണം ചൊല്ലിനാർ അന്തണൎക്കുമിഞങ്ങൾക്കുമിന്നു തൊട്ടന്തഭീതികൂടാ
താക്കിത്തന്നെല്ലോ ॥ തവ ലക്ഷ്മണ നമെല്ലാമെലീവണ്ണം ഭവിച്ചീടട്ടെനി
ത്യവുംമംഗളം അവരേവമാസ്സൌമിത്രയെസ്തുതിച്ചവിടം വിട്ടയം
നംചെയ്തീടിനാർ ॥ അക്കപികളുമന്നേരം ലക്ഷ്മണ വിക്രമത്തെപ്ര
ശംസചെയ്തന്യോന്യം തൽക്കഥതന്നെപിന്നയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാ
ക്കച്ചാടിക്കളിച്ചുതുടങ്ങിനാർ ॥ അരിനിഗ്രഹം ചെയ്തസൌമിത്രി
യും പരം രക്തമണിഞ്ഞുംകൊണ്ടങ്ങിനെ നരശ്രേഷ്ഠനെക്കാണ്മാ
ൻ വിഭീഷണ കരമാലംബിച്ചാശ്ശുപുറപ്പെട്ടാൻ ॥ സാദരമഗ്രജാന്തി
കെചെന്നുതൽ പാദം തൊട്ടഭിവാദ്യവും ചെയ്തുടൻ യാതുധാനേശ

പുത്രവധത്തെത്താനാദിതൊട്ടുണൎത്തിച്ചാൻ യഥാക്രമം ॥ ഇന്ദ്രജ
ത്തിന്റെ നിഗ്രഹമീവണ്ണംവന്നനുജൻ പറഞ്ഞതുകെട്ടപ്പൊൾതന്നു
ടെ തുടതന്നിലെടുത്തുവച്ചൊന്നു മൂൎദ്ധാവിലാഘ്രാണിച്ചങ്ങിനെ ॥
പന്നഗെശകലയാൽ ജനിച്ചൊരു തന്നനുജനെസ്സാദരം പുണൎന്നുട
ൻ കുന്നിക്കും മദാജാനകീവല്ലഭൻ പിന്നതത്രനിന്നീവണ്ണം ചൊ
ല്ലിനാൻ ॥ അതിമായാവിയാകുന്ന രാവണസുതനെ നീവധിച്ചതി
ന്നൊക്കുമ്പൊൾ ഹൃദയെമമവിസ്മയമെത്രയുമധികം വളൎന്നീടുന്നു
ലക്ഷ്മണ ॥ ശക്രാദിക്കും ജയിക്കുവാൻ വയ്യാത്തൊരുഗ്രനെ നീവധി
ക്കകൊണ്ടിക്കാലം ആഗ്രഹം മമസൎവ്വവും സാധിച്ചെന്നുൾകാമ്പിൽ
ധരിച്ചീടുകബലാക ॥ അരിയാകുന്നരാവണൻതന്നുടെ കരമാകുന്ന
തിന്ദ്രജിത്താകുന്നു സുരനാഥജിത്തിന്നുമരിക്കയാൽ നിരമിത്രനായ്
ത്തന്നെഭവിച്ചുഞാൻ ॥ നാഥനായ് നീഭവിക്കകൊണ്ടിന്നുഞാൻ സി
തായെയുംലഭിച്ചീടുംനിൎണ്ണയം ആധികൂടാതെരാവണനെദ്രുതം വീത
പ്രാണനാക്കീടുവൻ ലക്ഷ്മണ ॥ ഇത്ഥംചൊല്ലിസ്സുമിത്രാതനയന്റെ
ശസ്ത്രപീഡകളൊക്കശ്ശമിപ്പിപ്പൻ വൈദ്യക്കാരിൽ വച്ചുത്തമനാ
യീടുംഭൃത്യനെ വിളിച്ചവമരുൾചെയ്താൻ ॥ ശരങ്കൊണ്ടതിമാത്രമ
നുജന്റെ ശരീരംവ്രണപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു നിരുപദ്രവനാക്കിദ്രുതം നി
യ്യെന്നരികിൽ കൊണ്ടുവന്നാലുംവാനര ॥ ജന്യത്തിന്നുഗമിച്ചവ
രൊക്കയ്യും ഭിന്നഗാത്രരായ്ത്തന്നെവരികയാൽ ഇന്നുനിയ്യവൎക്കുള്ളൊ
രുപീഡയും നന്നായ്ത്തീൎത്തിങ്ങുകൊണ്ടുവന്നീടണം ॥ കല്പിക്കുന്നവാ
ക്കിവണ്ണം കെട്ടുടൻതൽപ്രതീകാരം ചെയ്താസ്സുഷെണനും ക്ഷിപ്രം
നിൎവ്രണരാക്കിട്ടവരൊടൊത്തപ്രദെശത്തിൽചെന്നു നിന്നീടിനാ
ൻ ॥ രൊഗന്തീൎന്നരികത്തു സുഖമായിട്ടാഗമിച്ചൊരനുജനെക്കണ്ട
പ്പൊൾവ്യാകുലംവിട്ടധികമുത്സാഹെനരാഘവൻതത്രവാണരുളീടിനാ
ൻ ॥ ആടലൊടെരണാങ്കണന്തന്നിൽ നിന്നൊടിപ്പൊയ നിശാചര
രൊക്കയ്യും പെടിച്ചുംകൊണ്ടവിടച്ചെന്നിക്കഥാ വാടീടും വദനത്തൊ
ടുണൎത്തിച്ചാർ ॥ തമ്പുരാനെ ദശകന്ധരതവവയ്മ്പനാകും സുത
നെയുംസൊദരൻ അമ്പയപ്പിച്ചു സൌമിത്രിയെക്കൊണ്ടിന്നയ്മ്പി
നൊടെ മൃതഗാത്രനാക്കിനാൻ ॥ ഏവംഭൃത്യവചസ്സുകെട്ടെത്രയും
രാവണൻ ഖിന്നമാനസനായ്ത്തദാ ദെവരാജജെതാവിൻ ഗുണങ്ങ
ളൊൎത്താവലാതിവാക്കൊതിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഹാഹാവത്സസമസ്ത
ഗുണാകരബാഹുവിക്രമാൽ ദെവെന്ദ്രൻതന്നെയും ആഹവത്തിൽ
ജയിച്ചിട്ടിദാനീംനിൻ ദെഹമെങ്ങിനെ നഷ്ടമായ്ത്തീൎന്നാൽ ॥ ഏ

ന്നയുംനിൻജനനിയെയും പിന്നസ്സുന്ദരിയാകും ഭാൎയ്യയെയുംതഥാ
നന്ദനസുഖമെയൌവ്വരാജ്യാദിയുമിന്നുപെക്ഷിച്ചുവിടക്കുപൊയിനീ ॥
പുത്രസൽഗുണ മൊരൊന്നായന്നെരത്തൊൎത്തു രാവണൻപിന്നെ
യുംപിന്നയും ആൎത്തനായ് പ്രലാപിച്ചുടനെത്രയും ചിത്തകൊപത്തൊ
ടീവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ ആയതാക്ഷിയായീടുന്ന സീതയെ മായ
കൊണ്ടെല്ലാമത്സുതൻ കൊന്നതും ആയവളുടെരമ്യതരമാകുംകായം
സത്യമായ്ഖണ്ഡനം ചെയ്യുവൻ ॥ ഖഡ്ഗം കയ്ക്കൊണ്ടിവണ്ണം ക
ഥിച്ചവൻ വൽഗുവാണീവസിക്കുമുദ്യാനത്തിൽ ശീഘ്രം ചെന്നാ
ജ്ജനകകുമാരിതൻ നിഗ്രഹത്തിന്നുപാഞ്ഞടുത്തീടിനാൻ ॥ കഷ്ടംസാ
ഹസംചെയ്യരുതെ നിയ്യെന്നിഷ്ടബന്ധുക്കൾ ചൊല്ലുന്നതൊന്നുമെ
കെട്ടീടാതെഹനിപ്പാൻവരുന്നതും ശിഷ്ടയാകുന്ന സീതകണ്ടെത്ര
യും ॥ ഭീതിയുംഗാത്രവെപഥുവും പര മാധിയും പൂണ്ടിവണ്ണമുര
ചെയ്താൾ ഏതും സംശയമില്ലിവനിന്നെന്നെപ്രെതനാഥന്റെ പ
ത്തനെ ചെൎത്തിടും ॥ ഹനുമൽഗളംതന്നിൽ കരെറിഞ്ഞൊൻ മനുജെ
ന്ദ്രനൊടന്നുചെന്നൊന്നാകിൽഇനിയ്ക്കെവംബഹുവിധമായുള്ളമനസ്താ
പം ഭവിക്കുമൊ ഹാകഷ്ടം ॥ ഇഷ്ടവാക്കന്നുകെൾക്കാതിരുന്നതും ക
ഷ്ടകാലത്തിൻവൈഭവമാകണം ഒട്ടും ശങ്കയില്ലെന്നുടെ ഹെതുവാ
യ്യെട്ടീടുംരഘുവംശവിനാശവും ॥ ഇത്ഥംദെവിയും കെണുചൊല്ലീ
ടുമ്പൊൾബുദ്ധിയുള്ള സുപാൎശ്വനിശാചരൻ സത്വരം സ്വാമിത
ന്നെത്തടുത്തുകൊണ്ടിത്തരം ബഹുമാനിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ ഉഗ്രവീൎയ്യ
ഭവാനിത്തരുണിയെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതൊട്ടും ശരിയല്ല നൊക്കിക്ക
ണ്ടാലുമിന്നിവൾതന്നുടെ വിഗ്രഹത്തിൻ സുഭഗത്വമൊക്കയും ॥ താ
മസിക്കാതടിയങ്ങളൊടൊത്താരാമനെ ഭവാൻ നിഗ്രഹിച്ചിന്നിഥ
താമരാക്ഷിയായീടുമിവളൊത്തുതാമസിപ്പതുകാണ്മാൻകൊതിക്കുന്നെ
ൻ ॥ അപ്പറഞ്ഞതു കെട്ടഥരാവണൻ തൽപ്രദെശം വിട്ടപ്പുറെ ചെ
ന്നുടൻ അല്പമല്ലാത്ത മൂലബലത്തെക്കണ്ടിപ്രകാരമവരൊടു ചൊല്ലി
നാൻ ॥ മമപ്രീതികിട്ടീടുവാൻനിങ്ങളും ഗമിച്ചീടെണമിക്ഷണത്തിൽ
തന്നെസമരെരിപുനിഗ്രഹം ചെയ്യെന്റെ സുമഹൽസങ്കടത്തെയും
തീൎക്കണം ॥ ഇത്ഥംചൊല്ലിദ്ദശമുഖനന്നെരം യാത്രയാക്കിനാൻമൂ
ലബലത്തെയും ഭൎത്തൃശാസനംകെട്ടവരും തദായുധസന്നദ്ധരാ
യ്ഗമിച്ചീടിനാർ ॥ അന്ധരാക്കൊണ്ടവരുംദ്രുതം രാമന്നന്തികത്തിൽ
ഗമിച്ചാരനന്തം ഗാന്ധൎവ്വാസ്ത്രത്താൽ സൎവ്വജനത്തെയും സ്വാന്ത

ഭ്രഷ്ടരാക്കീടിനാൻ രാഘവൻ ॥ നൊക്കീടും ദിക്കിലൊക്കയും രാഘവവിഗ്രഹം തന്നെ കാണുകയാലായവർ നില്ക്ക നില്ക്കെന്നുരച്ചുകൊണ്ടന്യോന്യം പൊരുക്കെത്തുത്തു മരണത്തെ പ്രാപിച്ചാർ ॥ കണക്കില്ലാതെ വന്നൊരു സൈന്യത്തെ ക്ഷണത്തിൽ ക്ഷയിപ്പിച്ചതു കണ്ടപ്പൊൾ രണകൌശലം ശ്ലാഘിച്ചമരന്മാർ പ്രണതന്മാരായി നിന്നു സ്തുതിചെയ്യാർ ॥ മൂലസെനാവിനാശവുമീവണ്ണം ചാലെക്കെട്ടഥ രാക്ഷസനാരിമാർ ആലയന്തൊറും നിന്നുകൊണ്ടിങ്ങിനെ ബാലകന്മാരൊടൊത്തു മുറയിട്ടാർ ॥ പതിതൻമൃതി വന്നു നമുക്കെന്നും സുതരൊക്കെ നശിച്ചു നമുക്കെന്നും ഹതബന്ധുവായ്പന്നെല്ലൊ നാമെന്നും വിധിതന്നെ നമുക്കിതെന്നും ചൊന്നാർ ॥ ചെൎച്ചയില്ലാത്ത ശൂൎപ്പണഖ ചെന്നു പച്ചക്കാമസമനാകും രാമനെ ഇച്ഛിച്ചെന്നതു മൂലമിസ്സങ്കടം നിശ്ചയമായ്ഭവിച്ചെന്നും ചൊല്ലിനാർ ॥ നമ്മുടെ കുലനാശം വരുത്തുവാനിമ്മഹാപാപയാകുന്നു കാരണം തന്മൂലമല്ലൊ രാവണൻ രാമന്റെ പെണ്മണിയെച്ചെന്നാശു ഹരിച്ചതും ॥ ഖരാദിശ്രെഷ്ഠരാക്ഷസന്മാരുടെ മരണത്തെ ശ്രവിച്ചിട്ടും രാവണൻ അരിതന്നുടെ സാമൎത്ഥ്യമൊട്ടും താനറിഞ്ഞില്ലല്ലൊ ബുദ്ധിമാനായിട്ടും പരം സ്നെഹം കലൎന്നു വിഭീഷണനുരചെയ്തതും സ്വീകരിച്ചില്ലല്ലൊ ॥ രക്ഷിതാവായിട്ടാരു നമുക്കിപ്പൊളിക്ഷിതിയിൽ ഭവിക്കും നിനയ്ക്കുകിൽ രക്ഷൊഘ്നിയാകും സീത നിമിത്തമീ രാക്ഷസകുലം നാശത്തെ പ്രാപിക്കും ॥ ഇത്യാദിപ്രലാപത്തെ പലവിധം തത്ര നിന്നവർ ചെയ്തഥ പിന്നെയും ഹസ്തം കൊണ്ടുതൻവക്ഷസ്സടിച്ചതിമാത്രമുച്ചത്തിലങ്ങിനെ രൊദിച്ചാർ ॥ സ്ത്രീകളൊക്കെ ഗൃഹംതൊറും നിന്നെവം ശൊകത്താൽ പ്രലാപിപ്പതു കെട്ടപ്പൊൾ ലൊകരാവണനാകുന്ന രാവണൻ വ്യാകുലം പൂണ്ടു നിന്നാനരക്ഷണം ॥ പിന്നെ ധൈൎയ്യമവലംബിച്ചിങ്ങിനെ ചൊന്നാൻ ശെഷിച്ച സൈന്യത്തൊടീവണ്ണം സ്യന്ദനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നീടണമിന്നു ഞാൻ തന്നെ യാത്ര ചെയ്തിടുന്നെൻ ॥ എന്നീവണ്ണമുള്ളാജ്ഞ കെട്ടായവർ ചെന്നു തെരും കൊണ്ടാഗമിച്ചീടിനാർ ചന്ദ്രഹാസമെടുത്തഥ രാക്ഷസമന്നവൻ താനും സ്യന്ദനെ കെറിനാൻ ॥ ഭൃത്യവൎഗ്ഗവുമായുധഹസ്തരായത്യുത്സാഹം നടിച്ചു പുറപ്പെട്ടാർ മൃത്യുസൂചക ദുൎന്നിമിത്തങ്ങളും തത്ര കണ്ടുതുടങ്ങി പലവിധം ॥ നിമിത്തത്തെ നിനയ്ക്കാതെ രാവണൻ സമരസ്ഥലം പ്രാപിച്ചുടൻ തന്നെ സമസ്തഹരിസെനയെയും പരം വിമൎദ്ദിച്ചു വലച്ചുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഹരിസെനയെ രാവണനീവണ്ണം ശരനിർഭിന്നഗാത്രരാക്കുന്നതും നിരീക്ഷിച്ചുടൻ സുഗ്രീവനും കൊപിച്ചു ഹരിയൂഥത്തെ

താനും വിമൎദ്ദിച്ചാൻ ॥ സൈന്യമൎദ്ദനംകണ്ടുവിരൂപാക്ഷൻ ചെന്നു
തുത്തുരണവുംതുടങ്ങിനാൻ അന്നേരത്തവൻതന്റെ ഗജത്തെച്ചെ
ന്നൊന്നടിച്ചു ഹനിച്ചാൻകപീശ്വരൻ ॥ വാളും ചൎമ്മവുംകൈക്കൊണ്ടാ
രാക്ഷസനാലസ്യം തെല്ലുംകൂടാതുടൻതന്നെ ബാലിസോദരൻ ത
ന്റെപുരോഭാഗേകാളും കോപേന ചെന്നു നിന്നീടിനാൻ ॥ അല്പ
നേരംരണമവർ തങ്ങളിലൊപ്പമായ്ത്തന്നെ ചെയ്തുടനെത്രയുംകെ
ല്പെഴുന്നൊരുവാനര രാജനാസ്വല്പവീൎയ്യനെ നിഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ ॥
അതുകണ്ടിട്ടമൎഷിതനായുള്ളൊരതി ദുഷ്ടമഹോദരൻ തന്നെയും വ
ധിച്ചപ്പോൾ ദിവാകരപുത്രനെസ്തുതിചെയ്താരമരസിദ്ധാദികൾ ॥
ഇത്ഥമായവനും മൃതനായപ്പോളാത്തകോപം മഹാപാൎശ്വനെന്നു
ള്ള നക്തഞ്ചാരിയുമംഗദന്നന്തികെ സത്വരംചെന്നു യുദ്ധം തുടങ്ങി
നാൻ ॥ ബഹുവിക്രമിയാകുന്നൊരംഗദൻമഹാപാൎശ്വ നിശാചര
ൻതന്നെയും നിഹനിച്ചുടൻ സന്തുഷ്ടചിത്തനായ്സുഹൃൽ സ
ന്നിധൌശോഭിച്ചുമേവിനാൻ ॥ വിരൂപാക്ഷാദി രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠ
ന്മാർ പരലോകപ്രവിഷ്ടരായ്ക്കണ്ടപ്പോൾ സുരവൈരിദശമുഖൻ
കോപത്തോടുരചെയ്താൻ സ്വസാരഥിയോടേവം ॥ സീതാകാന്ത
നരികത്തേയ്ക്കായ്ദ്രുതം സൂതനീരഥംകൊണ്ടുപോയീടുക ജ്ഞാതി
ദ്രോഹത്തെച്ചെയ്യുവന്റെ ഗളം ഛേദിച്ചല്ലാതെ പിന്തിരികില്ലഞാ
ൻ ॥ അറിവില്ലാത്ത രാവണനീവണ്ണമുരചെയ്തു വചനത്തെക്കേട്ടു
ടൻ നരപാലസുതനാകും രാമന്റെ പുരോഭാഗത്താക്കീടിനാൻ
തേരവൻ ॥ അരിസൈന്യത്തിന്മൎദ്ദനം ചെയ്തുകൊണ്ടരികിൽതന്നെ
വന്നുദശാനനൻ മരുവുന്നതുകണ്ടഥരാമനും ശരത്തെത്തൊടുത്തുദ്യു
ക്തനായ്നിന്നാൻ ॥ ക്രുദ്ധനായ്ത്തദാ രാഘവന്റെ നേരസ്ത്ര
വൎഷംതുടൎന്നാൻ ദശഗ്രീവൻഗാത്രസ്പൎശം വരുത്താതെരാഘവൻ ക
ത്തിയമ്പുകൊണ്ടൊക്കെയും ഖണ്ഡിച്ചാൻ ॥ ഉൎവ്വീനാഥസുതനാകും
രാമനും ഗീൎവ്വാണാരിയായീടുംദശാസ്യനും സവ്യദക്ഷിണമാൎഗ്ഗേണ
യുദ്ധാന്തിൽ സൎവ്വസാമൎത്ഥ്യവും തത്രകാണിച്ചാർ ॥ ഭാസുരതരഗാ
ത്രനായീടുന്ന കോസലേന്ദ്രനെ നിഗ്രഹിച്ചീടുവാൻവാസവാരിയായീ
ടുന്നരാവണനാസുരാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചാനന്നേരം ॥ വ്യാഘ്രപന്ന
ഗസിംഹഗൃദ്ധ്രാദിതൻവിഗ്രഹത്തെധരിച്ചുകൊണ്ടാശ്ശരാഉഗ്രതയോ
ടെ രാഘവനിഗ്രഹമാഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ॥ വഹ്നിദൈ
വതമാകുംശരം രാമൻതന്നിരസനംചെയ്വാൻ പ്രയോഗിച്ചുചന്ദ്രസൂ
ൎയ്യാദിരൂപമായമ്പാണം ചെന്നരിശരസംഹാരവുംചെയ്തു ॥ അദ്രി

വ്യാസ്ത്രവും വ്യൎത്ഥമായ്ക്കണ്ടുടൻ രൌദ്രാസ്ത്രത്തെപ്രയൊഗിച്ചു രാവണ
ൻ ചിത്തഭ്രാന്തികൂടാതത്തും രാഘവൻ പ്രത്യസ്ത്രത്താൽതടുത്തുകൊ
ണ്ടീടിനാൻ ॥ പ്രവരതരദിവ്യാസ്ത്രവൎഷം ചെയ്തുവരിവണ്ണം യുദ്ധം
ചെയ്തീടുമ്പൊൾ അവകാശവുമുണ്ടാക്കിലക്ഷ്മണൻ പ്രവെശിച്ചാനരി
ജയകാംക്ഷയാ ॥ കല്യനാകുംരജനീചരെശന്റെ വില്ലും സാരഥിയും
ധ്വജമെന്നിവതെല്ലുനെരം കൊണ്ടായുധം വൎഷിച്ചിട്ടില്ലാതാക്കിനാൻ
വീൎയ്യവാൻലക്ഷ്മണൻ ॥ രഥയൊജിതവാജികളെത്തദാ ഗദകൊണ്ടു
ഹനിച്ചു വിഭീഷണൻ അതുകണ്ടതികൊപെന സൊദരമൃതിചെയ്വാൻ
ക്ഷിതിതന്നിൽനിന്നവൻ ॥ ശക്തിയെപ്രയൊഗിച്ചാനതു കണ്ടിട്ടെത്ര
യും കൊപത്തൊടെസൌമിത്രിയും പത്രം വച്ചശരത്രയംകൊണ്ടതും
കൃത്തമാക്കിക്കളഞ്ഞീടിനാൻത്രിധാ ॥ ലംഘിപ്പാൻ കഴിയാതൊ
രുശക്തിയെലങ്കാനായകൻ പിന്നയുംകയ്ക്കൊണ്ടാൻ ശങ്കവിട്ട
ഥസൌമിത്രിയും ബാണസംഘവൎഷത്താൽ കൂരിരിട്ടുണ്ടാക്കി ॥ സ
ഖാവാകും വിഭീഷണനെദ്രുതമകലത്താക്കി രക്ഷചെയ്തീടിനാൻ അ
കതാരിലതിക്രൊധം പൂണ്ടവൻ രഘുനാഥസഹജനൊടൊതിനാൻമ
ത്സഹജന്റെരക്ഷചെയ്തീടുവാനുത്സാഹിച്ചൊരുലക്ഷ്മണനിന്നെഞാൻ
ദുസ്സഹമാകുമിശ്ശക്തിയാൽ തന്നെനിസ്സന്ദെഹംഹനിക്കുവനിക്ഷണം ॥
എന്നു ചൊല്ലിപ്രയൊഗിച്ചു ലക്ഷ്മണൻതന്നുടെ നെരെയ്ക്കായിട്ടാശ്ശക്തി
യെഅന്നെരത്തതുകണ്ടുടൻ രാമനും ഖിന്നചിത്തനായ്മംഗളംപ്രാ
ൎത്ഥിച്ചാൻ ॥ ശക്തിവന്നുപതിച്ചപ്പൊൾ സൌമിത്രികൃത്തമൂല മ
ഹീരുഹത്തെപ്പൊലെ ആൎത്തനായ്പതിച്ചങ്ങൊട്ടുമിങ്ങൊട്ടും പാൎത്തല
ത്തിലുരുണ്ടുതുടങ്ങിനാൻ ॥ സൊദരദശ കണ്ടതികഷ്ടമെന്നൊതിത്ത
ത്രമഗ്രത്തനെരം പരം ഖെദത്തൊടെവസിച്ചിട്ടുടൻതന്നെ ജാത
ധൈൎയ്യനായ്നിന്നുരഘുപതി ॥ പിന്നെയുംരൊഷത്തൊടെ ദശമു
ഖനൊന്നിച്ചങ്ങിനെ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻഅന്യൊന്യം ജീവഹാനി
വരുത്തുവാൻതന്നെ വാഞ്ഛിച്ചിരുവരുംമെവിനാർ ॥ മാനശാലിയാ
യീടുന്നരാഘവൻ വാനരന്മാരൊടെവമരുൾചെയ്താൻ ഞാനും രാ
വണനുംകൂടിഭൂതലെ നൂനംമെലിൽ വസിക്കില്ലിതുസത്യം ॥ സ്വ
സ്ഥചിത്തരായ്നിങ്ങളെല്ലാവരും യുദ്ധഘൊഷത്തെക്കണ്ടു നിന്നിട്ടു
കളിദ്ദിവസം ജനകജയെക്കട്ടൊരിദ്ദശമുഖൻ തന്നെഹനിക്കുവൻ ॥
അപ്രമെയനായീടുന്ന രാഘവനിപ്രകാരംപ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തുടൻഅ
ൽഭുതശര വൎഷത്താൽ ശത്രുവെത്തൽപ്രദെശെനിന്നാട്ടിപ്പാൎപ്പിച്ചാ
ൻ ॥ രാക്ഷസെശൻ പലായനംചെയ്തപ്പൊൾ സക്ഷതദെഹനായ്

രുവീടുന്ന ലക്ഷ്മണനെക്കണ്ടൊൎത്ത് പ്രലാപത്തൊടക്ഷിതിയിൽ വസി ക്കുംഭഗവാനെ ॥ ദൎശ്ശനംചെയ്യുന്നെരംസുഷെണനും പാൎശ്വത്തിൽചെ ന്നുവെഗെന രാമനെ വിശ്വാസംവരുമാറുള്ള വാക്കുകൊണ്ടാശ്വസി പ്പിച്ചനന്തരമായവൻ ॥ ഔഷധങ്ങളെക്കൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ പ്രെഷ ണംചെയ്യുമ്മാരുതപുത്രനെ ഭാഷണംകെട്ടമാത്രം പവനജനീഷൽ വിട്ടുതാമ്മുന്നം ഗമിച്ചൊരു ॥ പൎവ്വതംതന്നിൽ ചെന്നുടനൌഷധം സൎവ്വമുള്ളമഹീധരശൃംഗത്തെ ചൊവ്വൊടെ കയ്യിൽകൊണ്ടായവൻ വെ ഗത്തൊടുൎവ്വീനാഥ സമീപെവന്നീടിനാൻ ॥ വൈദ്യശാസ്ത്രനിപു ണൻ സുഷെണൻചെന്നാൎത്തിതീൎപ്പാൻ വിശല്യകരണിയെഹ സ്തെചെൎത്തുടൻ മൎദ്ദിച്ചാനാസയിൽ വീൎത്തിത്തൽക്ഷണം തൽ പീഡനീക്കിനാൻ ॥ ശക്തികൊണ്ടുള്ളശല്യം തീൎന്നായവൻതത്രവ ന്നതു കണ്ടഥ രാമനുംവിദ്വാനാകും സുഷെണനെയും വായുപുത്ര നെയും വളരെപ്രശംസിച്ചാൻ ॥ സഹജൻതയ്ക്കൽവാത്സല്യത്തൊ ടഥസഹസാ ദെഹത്തൊടണച്ചങ്ങിനെ സ്വാഹസ്തംകൊണ്ടനുജ ന്റെ ദെഹത്തെബ്ബഹുസ്നെഹെനമന്ദാതലൊടിനാൻ ॥ ശല്യനിൎമ്മു ക്തനായസൌമിത്രിയും ചൊല്ലിനാൻ നിജജ്യെഷ്ഠനൊടന്നെരം തെ ല്ലും വൈകാതരിയെക്കുലചെയ്യാനുള്ളയത്നം ഭവാനിപ്പൊൾചെ യ്യെണം ॥ ഭാൎയ്യാഹൎത്താവിൻനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നെന്നാൎയ്യസത്യവും ചെയ്തില്ലയൊഭവാൻ സൂൎയ്യനസ്തമിക്കുന്നതിൻ മുൻപിലിക്കാൎയ്യം ചെയ്യാപ്രതിജ്ഞ സാധിച്ചാലും ॥ അനുജഗിരമീവണ്ണം കെട്ടടനമ നുജെന്ദ്രനായിടുന്നരാമനും അനുമൊദനാചെയ്തുരണാങ്കണെധനുഷ്പാ ണിയായ്ചെന്നുനിന്നീടിനാൻ ॥ അന്യസ്യന്ദനന്തന്നിൽ കരെ റിക്കൊണ്ടന്നെരം തത്രരാക്ഷസാധീശനുംവന്നുടൻപാരംരുഷ്ടനായ്രാ മന്റെമുന്നിൽ ചെന്നുശിലീമുഖാവഷിച്ചാൻ ॥ ധീരനാകുന്നരാഘ വനങ്ങൊട്ടും നാരാചങ്ങളസംഖ്യം പ്രയൊഗിച്ചനെരിട്ടായവരിങ്ങി നെ തങ്ങളിൽഘൊരമായ്ത്തദാ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ ॥ തെൎത്തട സ്ഥിതനായ്ദശവക്ത്രനും പാൎത്തലസ്ഥനായ്രാമനുമീവണ്ണം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുകണ്ടുമഹെന്ദ്രനും യുക്തമല്ലിതെന്നുള്ളിലുറച്ചുടൻ ॥ മാത ലിയെവിളിച്ചുതൻ തെൎത്തടമാദരെണ കൊടുത്തയച്ചീടിനാൻ ആ ദിതെയെശ കല്പനകൊണ്ടുടൻഭൂതലെവന്നു മാതലിയുംചൊന്നാ ൻ ॥ തെരുകൊണ്ടിഹദെവെന്ദ്ര കല്പനാകാരണമാഗമിച്ചെൻ രഘൂ ത്തമനതുരൊഹിച്ചാലും വെഗാൽഭവാനിതിൽ സാരത്ഥ്യത്തെയും ഞാ ൻതന്നെചെയ്തീടാം ॥ ഇതിമാതലിചൊന്നതു കെട്ടപ്പൊളതിനെ

ച്ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തുടൻ നതകന്ധരനായ്ശൂലം വച്ചതിലധിരോഹ
ണം ചെയ്താൻ രഘുപതി ॥ ഘോരമായുള്ളൊരായോധനമപ്പൊളാരം
ഭിച്ചാരനുപമമായ്ത്തന്നെ വാരുണന്തൊട്ടുള്ളസ്ത്രമയയ്ക്കയും വാരണം
പ്രത്യസ്ത്രം കൊണ്ടു ചെയ്കയും ॥ ഭീതികൂടാതിവണ്ണം രണമവർ ചെയ്തീ
ടുംനേരം രാവണൻ രാമന്റെ കേതുഖണ്ഡിച്ചനേകശരം കൊണ്ടാ
മാതലിയെയും പാരം വലപ്പിച്ചാൻ ॥ അക്കർമ്മം ദശഗ്രീവന്റെ ക
ണ്ടപ്പൊൾ സ്വർഗ്ഗവാസികളും കപിവർഗ്ഗവും ഉൾക്കാമ്പിൽ പരം ഭീ
തിപൂണ്ടങ്ങിനെ നോക്കി ദുഃഖിതരായ്ത്തന്നെ മേവിനാർ । അപ്പൊ
ൾ ശ്രീരാമചന്ദ്രനരക്ഷണമുൾപുവ്വിൽ ഖിന്നഭാവം നടിച്ചുടൻ സ്വ
ഭ്രൂയുഗ്മം വളച്ചു കുപിതനായ്ത്തല്പാന്ത ക്രൂരരുദ്രസമം നിന്നാൻ ॥ രുദ്രതു
ല്യാമരുവുന്ന രാമന്റെ വക്ത്രം കണ്ടേറ്റം സർവ്വഭൂതങ്ങളും വിത്രസ്തന്മാ
രായ് രാവണനും തഥാ ചിത്തചാഞ്ചല്യം പാരമുളവായി ॥ വിമാന
സ്ഥിതരായ്സുരരും ദേവപ്രമുഖ ജനസംഘമശേഷവും സമമായ്ത്ത
ന്നെ നിന്നവർ ചെയ്യുന്ന സുമഹൽസമരം കണ്ടു ചൊല്ലിനാർ ॥ രാ
മ രാമ ജയിക്കെന്നു ദേവാദി വ്യോമസ്ഥന്മാർ വദിച്ചു തുടങ്ങിനാർ കെ
മ രാവണ നീ ജയിക്കെന്നേവം പ്രേമത്തോടസുരന്മാരും ചൊല്ലിനാർ ॥
മേളിൽ നിൽക്കും സകലരുമീവണ്ണം ചാലെ ചൊല്ലുന്ന നേരം ദശ
മുഖൻ വ്രീളകൂടാതെ ഭീകരമാകുന്ന ശൂലം കയ്ക്കൊണ്ടരിയേട്ടുരചെയ്യാ
ൻ ॥ പട്ടുതാനിനക്കുണ്ടെങ്കിലീശ്ശൂലം തടുത്തീടുക മാനുഷനിയെന്നും
ചൊടിച്ചങ്ങിനെ ചൊല്ലി ദശാനനൻ മടിച്ചീടാതെ വിട്ടാനാശ്ശൂല
ത്തെ ॥ വലിച്ചായവൻ വിട്ടൊരു ശൂലവും ജ്വലിച്ചന്തികെ വന്നതു
കണ്ടിട്ടും ചലിച്ചീടാതെ രാമൻ ശരാസനം വളച്ചങ്ങൊട്ടും ബാണ
ത്തെ വർഷിച്ചാൻ ॥ ശരമൊക്കയും ശൂലമതു നേരം കരിയാക്കിച്ചമച്ച
തുകണ്ടുടൻ സുരനായകൻ തന്നൊരു ശക്തിയെക്കരംതന്നിൽ ധരി
ച്ചഥ രാമനും ॥ അതുകൊണ്ടാദ്ദശഗ്രീവശൂലത്തെ ഹതമാക്കി ദ്രുതമ
വൻ തന്നെയും ശതബാണം വലിച്ചു വിട്ടെത്രയും ഗതധൈര്യനാക്കി
ത്തലതാഴ്ത്തിച്ചാൻ ॥ മന്ദഹാസത്തെച്ചെയ്തഥ രാഘവൻ പിന്നെപ്പങ്ക്തി
മുഖനോടരുൾചെയ്താൻ, മന്ദഞങ്ങളില്ലാത്തതരം നോക്കിവന്നു കാ
നനെ ചോരനെപ്പോലെ നീ ഖിന്നയാകും പ്രിയയെബ്ബലാൽക്കരിച്ചു
ന്യായേന കരസ്ഥമാക്കീട്ടിപ്പോൾ ധന്യൻ ശൂരൻ ഞാനെന്നു നടിപ്പ
തും നന്നോ വൈശ്രവണാനുജ ദുർമ്മതെ ॥ ഭിന്നമര്യാദനില്ലജ്ജനിയ്യി
പ്പോളെന്നുടെ ദൃഷ്ടിഗോചരനാകയാൽ മുന്നം ചെയ്തൊരു കർമ്മഫലം
നിനക്കിന്നു തന്നീടാം സ്വീകരിച്ചീടുക ॥ മാമകശരനിർഭിന്നഗാത്രനാ

യ്ഭൂമിയിൽ ശയിച്ചീടുന്നനിന്നെയുംഗോമായുമുതലായുള്ള ജന്തുക്കൾ സാമോദാന്തൂനം ഭക്ഷണംചെയ്യുമിട്ടും ॥ ഇത്ഥമോരോന്നരുൾചെയ്തു രാഘവനസ്ത്രവർഷം ചെയ്യപ്പോൾദശാനനൻ തേർത്തടന്തന്നിലായുധ പീഡിതഗാത്രനായ്പര മന്ധനായ്മേവിനാൻ ॥ നാഥന്തൻപാരവശ്യത്തെക്കണ്ടുടൻ സൂതനും നിജധർമ്മപ്രകാരേണ ബാധ കൂടാതതേർ ക്കിലാസ്യന്ദനം വീതസന്ദേഹം കൊണ്ടുപോയ്നിർത്തിനാൻ ॥ സാരഥിയോടുബോധമുണ്ടായപ്പോൾ പാരം കോപിച്ചുചൊന്നാൻദശാനനൻ തേരുപിന്തിരിച്ചീടുവാനെന്തൊരു കാരണമത്തുചൊൽകനീ സാരഥേ ॥ നിഷ്ഫലമായമമകീർത്തിയുംതേജസ്സും വീര്യശൌര്യാദിയും കളഞ്ഞിദ്ദിനം ദുര്യശസ്സിങ്ങുളവാക്കിശ്ശത്രുവിൻ കയ്യിൽകീർത്തിയുംനന്നായേല്പോട്ടുതല്ലൊ ॥ ഏവമാദികുപിതനായങ്ങിനെ രാവണൻ പറയുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ ഭാവജ്ഞാനവാനാകുന്ന സൂതനും സാവധാനമുണർത്തിച്ചാനന്തരം ॥ മന്നവ ഭവാൻകേട്ടാലും സൂതന്മാരിന്നകാലത്തിലിന്നവിധമായിതന്നെ ചെയ്യേണമെന്നുള്ള ശാസ്ത്രത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിച്ചീവണ്ണം ചെയ്യുന്നുഞാൻ ॥ പരിശ്രാന്തനായ്ദേവ ഭവാനെയും പരം ശത്രുവിൻശൌര്യാദിവർദ്ധിച്ചും ഉരുക്ഷീണംഹയങ്ങൾക്കും കാണുകയാൽതിരിച്ചേനഹം തേരന്നറിഞ്ഞാലും ॥ ഇത്ഥം സാരഥി ധർമ്മമായ്താഴ്മയോടുത്തരത്തെ കഥിക്കുന്നകേട്ടപ്പോൾ ചിത്തകോപമകന്നവൻ സൂതന്നുഹസ്തഭൂഷണമൊന്നുതകിടിനാൻ ॥ സൽക്കാരത്തോടുടൻ തന്നെരാവണനക്കാലത്തുരയ്ക്കേണ്ടതും ചൊല്ലിനാൻശീഘ്രമെന്നുടെതേർത്തടംരാഘവൻ നിൽക്കുംസ്ഥാനത്തുചെല്ക്കസാരഥേ ॥ ഭർത്താവിന്നാജ്ഞ കേട്ടപ്പോളവ്വണ്ണം ഭൃത്യനാകുന്ന സൂതനാതേർത്തടം ശത്രുതൻപുരോഭാഗത്തുകൊണ്ടുപോയ് നിർത്തിനാനതിവേഗത്തിലങ്ങിനെ ॥ രാമസന്നിധൌ കുംഭോൽഭവനാകും മാമുനിശ്രേഷ്ഠനാഗമിച്ചക്കാലം പ്രേമത്തോടിഹ സാഹായ്യംചെയ്യുവാൻ കാമിച്ചേവം കഥിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഗുണസമ്പൂർണ്ണരാമ ഭവാനിഹ ക്ഷണത്തിൽജയം പ്രാപിപ്പതിന്നായിപ്രണയത്താൽ ശ്രാവിപ്പിച്ചീടുംമന്ത്രം ഗുണഗുഹ്യംയശസ്കരം പാവനം ॥ ആദിത്യഹൃദയാഖ്യം സുപുഷ്കലം പാതകഹരമായുർവ്വിവർദ്ധനം ചേതസിതവശോകമോഹാദികളെതുമുണ്ടാകയില്ലിതറിഞ്ഞെന്നാൽ ॥ ഭക്ത്യാമൂന്നുപ്രാവിശ്യമീമന്ത്രംനീ മാർത്താണ്ഡധ്യാനം ചെയ്തുജപിച്ചെന്നാൽ യുദ്ധേശത്രുജയംലഭിച്ചുത്തമകീർത്തിയെബ്ഭവാൻപ്രാപിക്കുംനിർണ്ണയം ॥ എന്നുരചെയ്തുഗസ്ത്യനാമന്ത്രത്തെ നന്നായ്രാമന്നുപദേശിച്ചഞ്ജസാ പി

ന്നെ വന്നൊരുമാൎഗ്ഗത്തെയുംനൊക്കിത്തന്നെ മാമുനിശ്രെഷ്ഠൻ നട
കൊണ്ടാൻ ॥ ഉപദെശപ്രകാരമാമന്ത്രത്തെ ജ്ജപിച്ചയ്മ്പൊട്ടു വ
ന്ദനംചെയ്തപ്പൊൾ രിപുവെക്കൊലചെയ്യുംനിയ്യെന്നെവം തപൊനൻതാ
നുംതൊഷിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ ॥ മിത്രവന്ദനംചെയ്തഥരാഘവൻ യു
ദ്ധൊദ്യുക്തനായത്തെരിൽ കരയെറി തത്രനിന്നുടൻനെരെവരുന്നൊ
രു ശത്രുവെക്കണ്ടു സൂതനൊടൊതിനാൻ ॥ സാരത്ഥ്യജ്ഞാനമുള്ളവ
നാകയാൽ പാരാതെന്തുഞാൻ നിന്നൊടുചൊല്ലെണ്ടു ഈരണത്തി
ന്നുവെണ്ടുന്നതുപൊലെ തെരുംനീവഴിപൊലെതെളിയ്ക്കണം ॥ ഇതി
രാഘവ വാക്കുകൾകെട്ടുടൻ മുദാകൈക്കൊണ്ടുമാതലിയുംകരെ പ്രതൊദ
ത്തെപ്പിടിച്ചപസവ്യമായ് രഥത്തെ തെളിച്ചീടിനാൻ സത്വരം ॥
ഐന്ദ്രകാൎമ്മുകം കയ്ക്കൊണ്ടുരാമനു മിന്ദ്രനെപ്പൊലെ ശൊഭിച്ചുമെവി
നാൻ അന്നെരം ദശവക്ത്രനുംരാമനെച്ചെന്നെതൃത്തുരണംതുടങ്ങീടി
നാൻ ॥ ദെവയക്ഷാദിശ്രെഷ്ഠരുമംബരെ രാവണവധം കാണ്മാൻവ
ന്നീടിനാർ ദൈവ ചൊദിതമായ്പലമാതിരിക്കാവിൎഭൂതമായ്വന്ന നിമി
ത്തവും ॥ രാഘവൻനിജസൌഖ്യദവുംപര ഭാഗത്തെററം ഭയദവുമാ
യ്ത്തദാ ലൊകവിസ്മയംചെയ്യും നിമിത്തംകണ്ടാഗതാനന്ദനായ്മരു
വീടിനാൻ ॥ തൊററു പിന്തിരികില്ലെന്നുറച്ചു രെററം ക്രൂരമായ്ത്ത
ങ്ങളിലന്നെരം ഏററപിന്നയുമായൊധനംചെയ്തിട്ടററം കൂടാതെനാ
രാചം വൎഷിച്ചാർ ॥ സ്വവീൎയ്യങ്ങളെദ്ദൎശിപ്പിച്ചന്ന്യൊന്ന്യമവരങ്ങിനെ
യുദ്ധം ചെയ്യുന്നെരം അവിടത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടാരണ മവലൊക
നം ചെയ്താരഖിലരും ॥ വാനരഗണം രാഘവയുദ്ധവും വാനവാരി
കൾ രാവണയുദ്ധവും മാനിച്ചുംകൊണ്ടവിടത്തിൽ ചിത്രസമാനരാ
യ്ത്തന്നെ സൎവ്വരുംമെവിനാർ ॥ രാക്ഷസെന്ദ്രദ്ധ്വജത്തെ ദ്രുതംതദാ
ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻ ശിക്ഷയിൽഖണ്ഡിച്ചു രൂക്ഷനാകും ദശഗ്രീവനക്കൎമ്മ
മീക്ഷണംചെയ്തതിക്രുദ്ധനായ്നിന്നാൻ ॥ മാതലിതൻശരീരത്തിലും
രഘുനാഥൻതന്നുടെ ദെഹത്തിലുംപിന്നെ ക്രൊധരക്താക്ഷനായ്ല
ഘുഹസ്തനായ് ഭീതികൂടാതവൻ ശരംവൎഷിച്ചാൻ ॥ അരിയാൽകൃത
കൎമ്മംസഹിയാതെ പരംകൊപെന രാഘവനുംതദാ ശരവൎഷത്തെ
ച്ചെയ്തതുകണ്ടെവ മുരിയാടിത്തുടങ്ങിനാരെവരും ॥ ആകാശത്തൊടു
പമിച്ചുചൊല്ലത്തിന്നാകാശംവിനാ മറെറാന്നുകാണുമൊ സാഗര
ത്തൊടു മവ്വണ്ണംതുല്യമായ്സാഗരമല്ലാതൊന്നുണ്ടൊ ലൊകത്തിൽ ॥
എന്നതുപൊലെ രാമദശഗ്രീവ ജന്യത്തൊടുപമിച്ചു പറയുവാൻഇ
ന്നിവർതമ്മിലുള്ളരണമല്ലാതൊന്നുമില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊൾകെവരും ॥

ഇത്ഥം സൎവ്വജനങ്ങളുമന്യോന്യം തത്രനിന്നുരചെയ്യും ദശാന്തരെ ക്രു
ദ്ധനായ് ദശഗ്രീവശിരസ്സേക മസ്ത്രംകൊണ്ടരിഞ്ഞിട്ടാൻ രഘുപതി ॥
അപ്പോൾ തത്തുല്യമായിട്ടൊരുശിരസ്സുൽഭവിച്ചു സകലരുംകാണ്കവെ
അൽഭുതപ്പെട്ടതും മുറിച്ചനെരം തൽപ്രദെശെ പതിപ്പിച്ചുരാമനും ॥
നൂറൊറ്റൊന്നായവൻ തൻറശിരസ്സെവം തൊറ്റന്നെരം ഖണ്ഡനം
ചെയ്തിട്ടും കുറമൊട്ടും കൂടാതെദശ ശിരസ്സെറ്റംശൊഭിതമായ്ത്ത
ന്നെകണ്ടപ്പോൾ ॥ എന്തൊരൽഭുത മെതുവിധമിനിപ്പുങ്കതികണ്ടാനെ
ക്കൊല്ലെണ്ടുഞാനെന്നും അന്തരംഗത്തിൽകൌസല്യാനന്ദനൻ ചി
ന്തിയ്ക്കുംനെരത്തൊതിനാൻ മാതലി ॥ ശിരസ്സെത്രമുറിച്ചാലു മിന്നി
വൻ മരിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലുംരാഘവ ഉരസ്സിൽ ബ്രഹ്മസംബന്ധി
യാകുന്ന ശരത്തെഭവാൻവിട്ടു ഹനിച്ചാലും ॥ ഏവംസൂതൻസ്മരി
ച്ചനെരത്താ രാവണനെക്കൊലചെയ്യതിന്നായ് ദെവൻ ഹസ്തത്തിൽ
ബ്രഹ്മാസ്ത്രംസ്വീകരിച്ചാവിമ്മോദ മഭിമന്ത്രണംചെയ്യാൻ ॥ വിധി
പൊലെ നിന്നാകൎണ്ണമാകൎഷിച്ചതിമാനുഷനാകുന്ന രാമനും അതി
വെഗമാബ്രഹ്മാസ്ത്രംരാവണവധംചെയ്വാൻപ്രയൊഗിച്ചാനന്നെരം ॥
പ്രതിവാരണമില്ലാത്തൊരസ്ത്രംചെന്നതി ഗാഢംദശാനനൻതന്നുടെ
ഹൃദയത്തിൽ പതിച്ചപ്പൊളായവൻ മൃതനായ്പതിച്ചീടിനാൻ ഭൂതലെ ॥
ഹതശിഷ്ടനിശാചരരൊക്കയ്യു മതുകണ്ടപ്പൊൾ പെടിച്ചുമണ്ടിനാർ
മുദമുൽക്കൊണ്ടാവാനരരുംബഹു വിധത്തിൽജയ ശബ്ദവുംഘൊഷി
ച്ചാർ ॥ വിഗതഭയാ ദുന്ദുഭിയുംകൊട്ടിഗ്ഗഗനസ്ഥസുരവരരുംതദാരഘു
നാഥരഥൊപരിവൃഷ്ടിവുംസകലന്മാരും കാണ്കലെ വൎഷിച്ചാർ ॥ ദുഷ്ട
താബ്ധിയാകുംദശവക്ത്രൻറനിഗ്രഹംകഴിഞ്ഞപ്പൊൾഗഗനവുംദിക്കും
പാരം തെളിഞ്ഞുഗഗനത്തിലൎക്കനുംസ്ഥിരശൊഭനായ്മെവിനാൻ ॥
സുരമദ്ധ്യത്തിൽശൊഭിച്ചു ദെവെന്ദ്രൻ മരുവുന്നതുപൊലെരഘുപതി
അരിനിഗ്രഹംചെയ്തുനെരത്താ ഹരിസൈന്യത്തിൻ മദ്ധ്യത്തിൽ
ശൊഭിച്ചാൻ ॥ ഭ്രാതാവീവണ്ണംപഞ്ചതാംപ്രാപിച്ചാ ബ്ഭൂതലത്തിൽ
കിടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ സൊദര സ്നെഹംചിന്തിയ്ക്കയാൽപര മാതുര
പ്പെട്ടുചൊന്നാൻ വിഭീഷണൻ ॥ വീരവിക്രാന്തവിഖ്യാതപൌരുഷ
ദൂരിതരിപുഷണ്ഡജഗൽപതെ പൊരിൽപിന്തിരിയാത്തമഹാരഥ ഭൂ
രിദാതാവെ കാരുണ്യവാരിധെ ॥ എത്രയുംമാൎദ്ദവത്തൊടിരിയ്ക്കുന്ന മെ
ത്തമെൽ ശയിക്കെണ്ടുംഭവാനിപ്പൊൾ പാതലത്തിൽപതിച്ചുകിടപ്പ
തും നെത്രംകൊണ്ടുഞാൻ കാണെണ്ടതെങ്ങിനെ ॥ ഇത്ഥംനിന്നുവി
ലാപിച്ചിടുംനിജ മിത്രനാകും വിഭീഷണൻതന്നുടെ ആൎത്തികളൊക്കെ

ത്തിക്കുവാനായ്ദ്രുതം പാൎത്ഥിവാത്മജനെവമരുൾചെയ്താൻ ॥ കഷ്ട
മെവാകഥിയ്ക്കുന്നതെന്തു നീ ശ്രെഷ്ഠന്മാൎക്കാനിയതമായ്സംഗരെകി
ട്ടുമൊ ജയം ധീരതയുള്ളവൎക്കിഷ്ടമല്ലെമ്മൃതിയും സമരത്തിൽ ॥ മന
സ്താപത്തെനിക്കിദ്രുതം ഭവാനിനിവെണ്ടുന്നകാൎയ്യം ചെയ്കെന്നെവം
മനുജെന്ദ്രന്റെ കല്പനകെട്ടതിവിനയത്തൊടുണൎത്തിച്ചാനായവൻ ॥
ഭ്രാതാവിന്നിന്നു രാജയൊഗ്യമായിപ്രെതസംസ്കാരംചെയ്വതിന്നാഗ്ര
ഹം ചെതസി മമവൎദ്ധിയ്ക്കയാലനുവാദം തന്നാലും വെഗാദ
യാനിധെ ॥ താഴ്മയൊടെ വിഭീഷണനീവണ്ണംചൊന്നെയാചിച്ചനെ
രംഭഗവാനും നിന്മതം പൊലെവെഗെന നീ സൎവ്വ കൎമ്മവുംചെയ്തു
കൊൾകെന്നരുൾചെയ്താൻ ॥ അക്കാലം രജനീചരനാഥനാൽസൽ
കൃതമാരായ്പാഴുന്നഭാൎയ്യമാർ ഒക്കെയുംരണഭൂമിയിൽ വന്നതിദുഃഖത്തൊ
ടെ കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ ബാഷ്പാപാരമൊലിപ്പിച്ചനന്തരം കാൎപ്പ
ണ്യത്തൊടാഭൂത്തശരീരത്തെ തൽപരിഗ്രഹമൊക്കപ്പിടിച്ചുകൊ
ണ്ടിപ്രകാരംകരുണം വിലാപിച്ചാർ ॥ ഒരുനാരിനിജരമണന്റെ
കരംകണ്ഠത്തിൽ വച്ചുകെണീടിനാൾ ചരണം പിടിച്ചന്യാമറയിട്ടാ
ളുരസ്സിൽ പതിച്ചെകാവിലാപിച്ചാൾ ॥ ശിരസ്സങ്കെചിരംവെച്ചപ
രയും കുരരിപ്പക്ഷിയെപ്പൊലെ രൊദിച്ചാൾ കരുണകെട്ടുനിൽക്കു
ന്നവൎക്കുള്ളിൽ പരമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടവർരൊദിച്ചാർ ॥ ജ്യെഷ്ഠപ
ത്നിയാകും മയപുത്രിയുമിഷ്ടമെറുന്നവല്ലഭൻ തന്നുടെ കഷ്ടാവസ്ഥ
കണ്ടെത്രയും സങ്കടപ്പെട്ടിവണ്ണംപ്രലാപിച്ചാളന്നെരം ॥ ത്രൈലൊ
ക്യശത്രുശത്രുഭയങ്കര കാലകാലപ്രിയമമവല്ലഭ ആലാബംഭവാന
ല്ലാതിന്നില്ലാത്ത ബാലയാകുന്നൊരെന്നെവിട്ടെങ്ങുപൊയ് ॥ ഈ
ശത്രുന്മാരും നെരിട്ടുനിൽക്കാത്തവിശ്വജെതാവായിട്ടും ഭവാനിപ്പൊ
ൾ ഇശ്ശിശുവാകും തുച്ഛമനുഷ്യനാൽ നിശ്ശങ്കം ഹതനായ്വന്നതെങ്ങി
നെ ॥ മനുജനല്ലീരാമനെന്നുള്ളതും ജനസ്ഥാനവധംകെട്ടറിഞ്ഞു
ഞാൻവനചാരിയാകുന്നൊരു മാനുഷൻ നിനച്ചാലതിന്നാളായ്വ
ന്നീടുമൊ ॥ വാനരനെകൻവന്നു പുരാതവ നാനാത്രപെണശൊ
ഭിയ്ക്കും ലങ്കയിൽ ഹാനിചെയ്തപ്പൊൾതന്നെ പരം മമ ദീനമായ്വന്നു
മാനസംവല്ലഭ ॥ ലൊകരക്ഷണംചെയ്വതിന്നായ്മനുജാകാരം പൂണ്ട
പത്മനാഭൻതന്നെ സാക്ഷാദ്വാനരരൂപമാകും ദെവലൊകത്തൊടി
ഹവന്നെന്നുറയ്ക്കുന്നെൻ ॥ നാഥവല്ലഭരാമന്റെകയ്യിൽ നീ സീത
യെ നൽകിസ്സന്ധിചെയ്കെന്നുഞാൻ പ്രീതിയൊടന്നുരചെയ്തതല്ല
വും ബൊധിയ്ക്കായ്കയാലല്ലൊമരിച്ചതും ॥ ഖ്യാതയാകും വസി

ഷ്ഠപ്രിയയെക്കാൾ പാതിവ്രത്യത്തിൻനിഷ്ഠയെറിടുന്ന സീതതൻത
പൊവഹ്നിയാൽതന്നെ നീ ഭൂതിയായ്ഭവിച്ചെന്നും നിനക്കുന്നെ
ൻ ॥ പാപശീലതപംതന്നെ ഭവാനെവമാപത്തുണ്ടാകുവാനുള്ളകാ
രണം ശൊഭനമനസ്സാകയാൽ സൊദരൻ പ്രാപിച്ചു നിജരാജ്യവും
സൌഖ്യവും ॥ സൌന്ദൎയ്യാഭിജാത്യാദികൾ കൊണ്ടൊത്താലെന്നൊ
ടൊപ്പമല്ലാത്തൊരു സീതയെ ചെന്നു നീ കാമിച്ചീടുകകാരണംവ
ന്നുജാതിയ്ക്കിന്നൊക്കയും സങ്കടം ॥ കാമമല്പവുംസാധിയ്ക്കാതെത
ന്നെനീ മരിച്ചന്യലൊകത്തിലായല്ലൊ രാമനൊത്തിനിമെലിൽ സു
ഖമായിത്താമസിയ്ക്കുമീസ്സീതയും നിൎണ്ണയം ॥ എന്നെമാത്രമീസ്സങ്കട
സാഗരന്തന്നിലാക്കിബ്ഭൂവാൻ പൊയതൊട്ടുമെ നന്നായിട്ടില്ലതു
കൊണ്ടൊരുമിച്ചുതന്നെ കൊണ്ടുപൊയീടണംമെന്നയും ॥ മെരുമന്ദ
രനന്ദന കൈലാസചാരുചൈത്രരഥാദി സ്ഥലത്തൊന്നെ പാരം
പ്രീത്യാരമിപ്പിച്ചിട്ടിക്കാലം വീര മിണ്ടാതെതന്നെ നിയ്യെങ്ങുപൊ
യ് ॥ കഷ്ടം കാമഭൊഗങ്ങളിൽനിന്നെന്നെ ഭ്രഷ്ടയാക്കിച്ചമച്ചെ
ല്ലൊനിയ്യിപ്പൊൾ ശ്രെഷ്ഠയായ്ത്തന്നെനിത്യം വസിച്ചഞാൻ പൊ
ട്ടനാരിയെപ്പൊലെയായ്പന്നല്ലൊ ॥ ഇത്രിലൊകം ജയിച്ചഭവാനെ
വം മൃത്യുഗ്രസ്തനായ്ക്കാണുകകാരണം ॥ അദ്ധ്യധിക്ഷരിയ്ക്കുന്നെൻ രമ
ണഞാൻ പാൎത്ഥിവക്കുള്ളചഞ്ചലലക്ഷ്മിയെ ॥ മദ്യപാനസഫലെമു
ന്നംനിൻമുഖം നിത്യംരത്നകിരീടാദികൊണ്ടെററം നിസ്തുലപ്രഭമായ്പ
ന്നതിക്കാലം രക്തംകൊണ്ടണിഞ്ഞല്ലൊ മഹാകഷ്ടം ॥ പിതാവാ
യ്ദാനവെശൻ നീ വല്ലഭൻ സുതനിന്ദ്രജിത്തെന്നുള്ള ഗൎവ്വത്താൽ
വിധവയായ്പരും ഞാനെന്നല്പവുംമതിയിൽ ശങ്കിച്ചില്ലല്ലൊവല്ലഭ ॥
സമ്മതനാകും മാരീചൻചൊന്നതും ധൎമ്മമൊത്തുവിഭീഷണൻ ചൊ
ന്നതുംനിന്മനസ്സിൽ കടക്കായ്കകൊണ്ടിനിയ്ക്കിമ്മഹാ ദുഃഖത്തിന്നിടവ
ന്നെല്ലൊ ॥ ഭയശൊകാദിവശ്യയായ്ക്കൊണ്ടെവം മയപുത്രിവിലാപിച്ച
നന്തരം സപയബുദ്ധിയും വിട്ടുവിസംജ്ഞയായ്ശയിച്ചീടിനാൾ വ
ല്ലഭവക്ഷസ്സിൽ ॥ പ്രാണനാഥൻെറമാറിടെ മൊഹിച്ചുവാണിട്ടും
മയപുത്രിയെക്കണ്ടപ്പൊൾ കെണുകൊണ്ടന്യനാരിമാരാശ്വാസവാ
ണിയും ചൊല്ലിത്തത്രനിന്നീടിനാർ ॥ ചെന്നുനിയ്യിവക്കാശ്വാസമു
ണ്ടാക്കിപ്പിന്നെ രാവണസംസ്കാരംചെയ്യാലും എന്നുരാഘവൻചൊ
ന്നാൻ വിഭീഷണൻതന്നൊടെത്രയും കാരുണ്യത്തൊടപ്പൊൾ ॥
ഇതിരാഘവകല്പനകെട്ടപ്പൊൾ മതിമാനാകുമായവൻ ചൊല്ലിനാൻ
അധൎമ്മിഷ്ഠനായ്പാരം പരദാരരതനായ്പാപശീലനായ്മെവുന്ന ॥ ഭ്രാ

ത്തുപന്നായുള്ളൊരു ശത്രുവിൻപ്രെതകൎമ്മം വിധിപൊലെഞാൻ ചെയ്താൽ സാധുലൊകമാകൎമ്മത്തെ ശ്ലാഘിച്ചിന്നൊരുമൊഭവാനെവാകഥിക്കൊല്ല ॥ ഇത്തരമവൻചൊന്നതുകെട്ടടനന്തരം രഘുനാഥനുംചൊല്ലിനാൻ മൃത്യുപൎയ്യന്തമല്ലാതെ വൈരത്തെചിത്തത്തിൽകരുതീടുകയുക്തമൊ ॥ ധൎമ്മന്തന്നെ നീ ചൊന്നതെന്നാകിലുംമന്മതം വഴിപൊലറിഞ്ഞീടണം ദുൎമ്മതിതന്നെരാവണനെങ്കിലും കൎമ്മങ്കൊണ്ടതിവിശ്രുതനല്ലയൊ ॥ അതുകൊണ്ടിന്നു രാജസംസ്കാരത്തിൻ വിധിപൊലെ നീ ചെയ്ക വിഭീഷണ ഇതിരാഘവശാസനം കെട്ടടനതുപൊലെ ചെയ്തീടിനാനായവൻ ॥ വിഗ്രഹത്തെക്കണ്ടീടുവാനാകാശമാൎഗ്ഗെവന്നുവസിക്കും സുരാദികൾസുഗ്രീവാദിയാൽ ചെയ്കപ്പെട്ടുള്ളൊരുവിക്രമത്തെയും ലക്ഷ്മണകൎമ്മവും ഉൾക്കാമ്പെറവം തെളിഞ്ഞുപറഞ്ഞുകൊണ്ടൊക്കയും ഗമിച്ചീടിനാരന്നെരം ॥ സുരനായകസാരഥിതന്നെയും പരിപൂജനംചെയ്തയച്ചീവണ്ണം അരികിൽ മരുവീടും സഹജനൊടരുൾചെയ്താൻ വിജയിരഘുപതി ॥ ശത്രുനിഗ്രഹം ചെയ്വാൻ വിഭീഷണനെത്രയുമുപകാരത്തെച്ചെയ്കയാൽ സത്വരമിപ്പുരിയിലിവനെച്ചെന്നദ്യനിൎഭിഷെചനം ചെയ്യുക ॥ കല്പനകെട്ടനെരം സുമിത്രതന്നന്ദനനും വിനയത്തൊടങ്ങിനെ ഇപ്പൊൾചെയ്തീടാമെന്നു മുണൎത്തിച്ചിട്ടപ്പുരത്തിന്നകത്തുചെന്നാദരാൽ ॥ വരപീഠെവിഭീഷണൻ തന്നെയുമിരുത്തിജ്ജലകുംഭമെടുത്തുടൻ പുരിക്കൊക്കയും നാഥനാക്കിബഹു പരിതൊഷെണ ചെയ്താനഭിഷെകം ॥ സചാമാത്യാവൃതരംഗെ വിഭീഷണൻ രാമനാൽദത്തരാജ്യം ലഭിച്ചപ്പൊൾ പ്രെമത്തൊടാസജ്ജന സന്താപത്തെസ്സാമവാചാ കളഞ്ഞു സുഖിപ്പിച്ചാൻ ॥ പുരവാസികൾ വച്ചൊരുകാഴ്ചയും കരങ്കൊണ്ടെടുത്തായവൻ രാമന്റെ തിരുമുൻപാകെച്ചെന്നതി വെഗത്തിൽ തിരുക്കാഴ്ചയായ്വച്ചു വണങ്ങിനാൻ ॥ കൃതകാൎയ്യനായ്വന്ന വിഭീഷണവദനംകണ്ടു തുഷ്ടനായ് രാമനുംമുദംപിന്നെയുമായവനുണ്ടാകാനതുസൎവ്വംസ്വീകരിച്ചീടിനാൻ ॥ പിന്നെത്തന്നുടെപാൎശ്വവിനീതനായ്വന്ദനംചെയ്തു നിൽക്കുംപവനന്റെ നന്ദനൻതന്നൊടെവമരുൾചെയ്താൻ മന്നവാത്മജനാകുന്ന രാഘവൻ ॥ വാതപുത്രപരിചയമുള്ള നീ സീതയെക്കണ്ടീവൃത്താന്തമൊക്കയും ഓതിത്തൽപ്രതിസന്ദെശമെന്നെയുംബൊധിപ്പിക്കെണമെത്രയുംവെഗത്തിൽ ॥ രാമവാണികളീവണ്ണം കെട്ടടൻ കാമഗനാകും വായുതനയനും യാമിനിചരപൂജിതനായ്ദെവിതാമസിക്കുന്നൊരുദ്യാനം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ തത്രരാക്ഷസീമ

ദ്ധ്യെ മലിനയായെത്രയും കൃശഗാത്രിയായ്മേവുന്ന പാൎത്ഥിവാത്മജപത്നിയെക്കണ്ടഭി വാദ്യംചെയ്തരികത്തു നിന്നീടിനാൻ ॥ വാതനന്ദനനന്തികെ വന്നഭിവാദനംചെയ്തു നില്പതുകണ്ടപ്പൊൾ ജാതമായൊരുഹൎഷത്തിൻ വെഗത്താൽസീതയും മൌനഭാവെന മെവിനാൾ ॥ സൌമ്യമായ്ത്തദാ വാനരപുംഗവൻ തന്മുഖംകണ്ടു പാരം വിനീതനായ് നിൎമ്മലരഘുനായക സന്ദെശം ചെമ്മെ ചൊൽവതിന്നാരംഭിച്ചീടിനാൻ ॥ വിദെഹാത്മജെ രാഘവനിക്കാലം ഹതശത്രുവായ്സൊദരയുക്തനായ് കൃതകൃത്യനായ്സൈന്യസമെതനായ്നിതരാംകുശലത്തൊടെ വാഴുന്നു ॥ തൽക്കുശലത്തെച്ചൊതിപ്പാനും രിപുനിഗ്രഹത്തെ ധരിപ്പിപ്പതിന്നുംഞാൻ ഇക്കാലംരഘുനായക കല്പന കൈക്കൊണ്ടത്രസമാഗമിച്ചീടിനെൻ ശ്ലാഘ്യജീവനൊടും കൂടീട്ടിപ്പൊൾഞാൻ ഭാഗ്യന്തന്നെ ഭവതിയെക്കണ്ടെത്തും ॥ ആശ്വസിച്ചടിയൻ ചൊല്ലുംവാക്കിനെ വിശ്വസിച്ചാലും ലങ്കാപുരമിപ്പൊൾ വിശ്വദ്രൊഹിയെക്കൊന്നു വിഭീഷണവശ്യമാകയാൽ തൽഗൃഹമായ്വന്നു॥ സന്തൊഷമുള്ള വാക്കുണൎത്തിപ്പാനന്തികെ തവവന്നെനടിയനും നിന്തിരുവടിയ്ക്കിക്കാലം മൌനത്തിന്നെന്തു കാരണമെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ സ്വാന്തത്തിൽ ഭവതിക്കുള്ളഭിപ്രായം ബന്ധുത്വംകൊണ്ടടിയനൊടൊതുക ॥ ഹനുമാനെവം ചൊല്ലിനിന്നീടുമ്പൊൾ ജനകാത്മജ താനുമരുൾചെയ്താൾ മനുജെശവിജയത്തെക്കെട്ടുഞാൻ മനസ്സന്തൊഷത്തിന്റെ വശയായെൻ ॥ ഇത്രമാത്രം പ്രിയത്തെപ്പറഞ്ഞതിന്നൊത്തതായൊരു വസ്തുവിന്നങ്ങൊട്ടും പ്രത്യൎപ്പിപ്പതിന്നെന്തനുചിന്തിച്ചിട്ടുത്രിലൊകത്തിൽ കാണുന്നില്ലൊന്നുമെ ॥ വരയാകുന്നദെവിയാലീവണ്ണമരുളിച്ചെയ്യപ്പെട്ടതു കെട്ടപ്പൊൾ ഹരിവീരനായിടും ഹനുമാനും പരംവന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചാനന്തരം ॥ ഭുവനെശപ്രിയെ യീവചനവും ഭവതിയ്ക്കേറ്റം ചെന്നതായീടുന്നു തവപ്രീതിലഭിച്ചാലതിൽപരമിവനെന്തൊരു വസ്തുലഭിക്കേണ്ടു ॥ എങ്കിലുമൊന്നു യാചിക്കുന്നെൻ തവസങ്കടമുളവാക്കിയ രാക്ഷസ മങ്കമാരെ വധിപ്പാനനുവാദമെങ്കൽ പ്രെമമുണ്ടെന്നാകിൽ തന്നാലും ॥ സൌമ്യനാകുമവൻ മൊഴി കെട്ടപ്പൊൾ ധൎമ്മമൊൎത്തരുൾചെയ്താൾജനകജാ മൎമ്മം ഭെദിക്കുംവാക്കിവർ ചൊന്നതന്നമ്മഹാപാപിപ്രീതിയ്ക്കെന്നൊൎത്താലും ॥ ഭൎത്തൃശാസനം കെൾക്കാതൊരിക്കലും ഭൃത്യവൎഗ്ഗംവസിപ്പതു യുക്തമൊ ഇത്തരുണികളായതിനാലിനിസ്സ്വാൎത്ഥിനൽകിയതായിട്ടിരിക്കണം॥ ദുഷ്ടൻനഷ്ടനായ്വന്നതിൻശെഷമിക്കൂട്ടമെന്നെ വലക്കുന്നില്ലൊട്ടുമെദിഷ്ടം നീ

ക്കുവാനാരാലെളുതാകും കഷ്ടകാലത്താലെവം ഞാൻക്ലെശിച്ചെൻ ॥ നൂനംപൂൎവ്വകൃതാശുഭത്തിൻ ഫലംഞാനിദാനീമനുഭവിച്ചീടുന്നു ദീനമാരാകും രാക്ഷസീമാരുടെ ഹാനിചെയ്വതിന്നാഗ്രഹിയ്ക്കൊല്ലനി ॥ സതിതൻമൊഴിയീവണ്ണം കെട്ടെററം പ്രതിനന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ചു മാരുതി വദജ്ജാനകിവെഗാ ദശരഥസുതനൊടുണൎത്തിയ്ക്കേണ്ട സന്ദെശം ॥ അക്കപിശ്രെഷ്ഠൻ വന്ദിച്ചുണൎത്തിച്ച വാക്കുകെട്ടരുൾചെയ്തു ജനകജാ ശീഘ്രം രാഘവവക്ത്രത്തെക്കാണ്മതിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു ഞാനെന്നുചൊൽകനി ॥ ഇത്ഥംദെവിതൻവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾ ധാത്രീനന്ദിനിയ്ക്കാനന്ദം പിന്നയും വൎദ്ധിപ്പിക്കെണമെന്നൊൎത്തു മാരുതപുത്രനെവമുണൎത്തിച്ചാനാദരാൽ ॥ സ്ഥിരമിത്രനായ്സൊദരയുക്തനായ്നിരസ്താരിയായ്മെവുന്നരാമനെ പരിചൊടിന്നു തന്നെഭവതിയുംപരിതുഷ്ട ഹൃദയയായ്ക്കണ്ടീടും ॥ ഇത്തരമുണൎത്തിച്ചവൻദെവിയെ ഭക്ത്യാവന്ദിച്ചുനുമതിയുംവാങ്ങി സത്വരംരാമസന്നിധൌചെന്നഭി വാദ്യവുംചെയ്തരികിൽ നിന്നീടിനാൻ ॥ കൊസലെശ്വരൻ തന്നൊടുണൎത്തിച്ചാൻ ദാസനാകുന്ന മാരുതിയുംപിന്നെ കൌസല്യാത്മജതാവകസന്ദെശം ഭാസുരാംഗിയെ കെൾപ്പിച്ചെൻസൎവ്വവും ॥ ദുഷ്ടനാശവുംതൽജയവും പരിക്ലിഷ്ടയാകുന്നദെവിയുംകെട്ടപ്പൊൾ തുഷ്ടയായ്പൂൎവ്വപ്രത്യയംകൊണ്ടെന്നൊടൊട്ടുംസംശയം കൂടാതരുൾചെയ്താൾ ॥ ശത്രുസംഹാരം ചെയ്തുകൃതാൎത്ഥനായ്പാൎത്തീടും ഭൎത്തൃവക്ത്രത്തെക്കാണ്മവാൻ ആൎത്തിപൂണ്ടുമരുവുന്നുഞാനെന്നും പാൎത്ഥിവാഗ്രണിയൊടുണൎത്തിയ്ക്കേണം ॥ എന്നടിയനൊടാദരാൽദെവിയും വന്ദനത്തൊടും പ്രെമത്തൊടും കൂടെ പിന്നെയുംപിന്നെയുമരുൾചെയ്യുന്നും മന്നാവഭവാനിന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ സത്യനിഷ്ഠനാകുന്ന ഭഗവാനും തദ്വചനത്തെക്കെട്ടമാത്രന്തന്നെനെത്രത്തിൽ സ്വല്പം വാരിനിറച്ചുകൊണ്ടെത്രയും ധ്യാനതൽപരനായ്പിന്നെ ॥ വക്ത്രവുംതാഴ്ത്തിദീൎഘശ്വാസത്തെയും തത്രചെയ്തുടനന്തികെനിൽക്കുന്ന ഭക്തനാകും വിഭീഷണനെ വിളിച്ചിത്തരമരുൾചെയ്താൻരഘുപതി ॥ ജാനകിയെ നീ ചെന്നുടനെശിരസ്നാനം ചെയ്യിപ്പിച്ചംഗരാഗാദിയും നാനാഭൂഷണവും ദെഹെചെൎത്തുകൊണ്ടാനയിക്കുകമത്സമീപെദ്രുതം ॥ ഇത്ഥം രാഘവകല്പനകെട്ടപ്പൊൾ സത്വരംസഖാവാകും വിഭീഷണൻ തത്രചെന്നഥ നാരീവദനത്താൽ ഭൎത്തൃശാസനം ദെവിയെകെൾപ്പിച്ചാൻ ॥ അതുകെട്ടൊരുനെരത്താസ്സീതയും പ്രതിവാക്യമുരചെയ്താളീവണ്ണം • അധുനാസ്നാനംകൂടാതെതന്നെ ഞാൻ പതിയെക്കാണ്മാ

നാഗ്രഹിച്ചീടുന്നേൻ ॥ എന്നരുൾചെയ്യുനെരം വിഭിഷണൻപി
ന്നെയും സ്ത്രീമുഖത്താലറിയിച്ചാൻ മന്നവാജ്ഞയെയധിക്കരിയ്ക്കാതെനീ
സന്ദെഹം വിട്ടുസൎവ്വവുംചെയ്യെണം ॥ ഇപ്രകാരം പറയുന്ന വാക്കു
ക്കൾകെട്ടുപ്പതിവ്രതയാകുന്ന സീതയും കല്പനപൊലെചെയ്യീടാം ഞാ
നെന്നുമപ്പൊൾ പാരം വിനയത്തൊടൊതിനാൾ ॥ ജാനകീതൻമ
തംകെട്ടു രാക്ഷസമാനിനിമാർ ചെന്നെത്രയുമാദരാൽസ്നാനാലങ്കാര
യുക്തയാക്കിബ്ബഹുമാനിച്ചുത്തമയാനത്തിൽ കെററിനാർ ॥ അ
ന്നെരത്താ വിഭീഷണൻ ദെവിയെത്തന്നുടൽക്കാരാൽ ഗുപ്തയാ
ക്കിത്തന്നെ മുന്നിൽതാനും നടന്നഥകൊണ്ടുപൊയ്മന്നവെന്ദ്രൻ മരു
വുംസ്ഥലത്തിന്റെ ॥ തെല്ലരികിൽ വസിപ്പിച്ചുടനവനുള്ളിൽ ധ്യാ
നപരനായ്മരുവുന്ന കല്യാണാംഗനെവന്ദിച്ചുതാവക വല്ലഭവിഭൊ
വന്നെന്നുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ സഖാവിൻഗിരം കെട്ടൊരുനെരത്താര
ഘുവംശജനാകുന്നരാമന്റെ അകതാരതിൽതൊഷവും രൊഷവും
യുഗപൽതന്നെ ദൈന്യവുമുണ്ടായി ॥ പരം പ്രെയസിയാകയാൽ
പ്രീതിയുംചിരകാലം പരഗൃഹവാസത്തെ നിരൂപിച്ചൊററം ദൈ
ന്യവുംരൊഷവും നരപാലശിഖാമണിയ്ക്കുണ്ടായി ॥ പിന്നപ്പാൾപ
നിന്നീടും വിഭീഷണൻതന്നൊടെത്രയുമാലൊചിച്ചീവണ്ണം അന്നെ
രത്തൊട്ടും തുഷ്ടിയുംകൂടാതെചൊന്നാൻ ധീരനായിടുന്ന രാഘവ
ൻ ॥ സതതംഞാൻ ജയിക്കെണമെന്നുള്ളിലധികം മൊഹമുള്ള
വിഭീഷണ ജിതശത്രുവായ് നിൽക്കുമെന്നന്തികെ ദ്രുതംസീതയെ
ക്കൊണ്ടുവന്നീടുക ॥ നരപാലമണിയാകും ശ്രീരാമനരുൾചെയ്യു
വചനത്തെക്കെട്ടപ്പൊൾ തിരക്കൊക്കെയും നീക്കുവാൻകഞ്ചുകീവര
ന്മാരെവിളിച്ചവൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ വെത്രഹസ്തരായ്നിൽക്കും വിഭീ
ഷണഭൃത്യവൎഗ്ഗമാക്കല്പനകെട്ടപ്പൊൾ തത്രസംഘമായ്പാഴും ജനങ്ങ
ളെസ്സുതപരം തല്ലിദ്ദൂരത്തുമണ്ടിച്ചാർ ॥ പൊടാവെഗമെന്നെവപ
റഞ്ഞടിച്ചൊടിയ്ക്കുംനെരത്താജ്ജനമൊക്കയും പെടിച്ചുച്ചത്തിൽശബ്ദി
ക്കുംശബ്ദത്തെപ്പാടവമെറം രാഘവൻകെട്ടററം ॥ ക്രൊധത്തൊടെ
വിഭീഷണനൊടെവം പ്രീതിഭാവം വെടിഞ്ഞുചൊല്ലീടിനാൻ സാ
ധുശീലന്മാരാകുമിവരെ നീ പെടിപ്പിപ്പതിന്നെന്തിഹകാരണം ॥
ആദരവെങ്കലില്ലായ്കകൊണ്ടൊ നിൻ ഭൃതികൊണ്ടുള്ള ഗൎവ്വൊ കഥി
ച്ചാലും എന്തുസാഹസം ചെയ്യൊല്ലസൎവ്വരും സീതയെവഴിപൊ
ലെകണ്ടിടട്ടെ ॥ ദുഃഖകൃച്ഛ്രസപായംവരയാഗാദിദിയ്ക്കിലൊക്കയും
സ്ത്രീകളെദ്ദൎശിച്ചാൽ മയ്യണ്ണന്മാൎക്കതുകൊണ്ടൊരല്പവും പാക്കിൽ

ദോഷമില്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ എന്നിരിക്കിൽ വിശേഷിച്ചും ന്യൂന
ത വന്നീടുന്നതല്ലെന്നറിഞ്ഞിക്ഷണം മന്ദമെന്യെ നീ സീതയെ
കൊണ്ടിഹവന്നുകൊണ്ടാലും നക്തഞ്ചരേശ്വര ॥ ധീരതയോടി
വണ്ണമരുൾചെയ്തു നേരത്തെത്രയും ശങ്കിതനായ്ദ്രുതം നാരീരത്ന
ത്തെ ശ്രീരാമൻതന്നുടെ ചാരത്തെത്തിച്ചാൻലങ്കാധിനായകൻ ॥
സീതയിൽ നിരപെക്ഷതസൂചിപ്പിച്ചോതും രാഘവവാക്കുകൾകെ
ട്ടപ്പോൾ സൊദരനായിടുന്ന സൌമിത്രിയുംവാതപുത്രനും വാന
രാധീശനും ॥ വ്യഥിതന്മാരായ്മൂവരുമീവണ്ണം ഹൃദിചിന്താപരന്മാ
രായ്മേവിനാർ സതിയാകുന്നവല്ലഭയിൽ പ്രേമമധുനാതെല്ലുമില്ലാത
യായ്വന്നുക്ഷിതിപാലനെന്നാലൊചിച്ചായവരതി സന്താപത്തൊടെ
മരുവുമ്പൊൾ ॥ ജാനകിയാകുംദെവിയും ലജ്ജകൊണ്ടാനനത്തെ
യും താഴ്ത്തിലങ്കേശനാൽമാനിതയായിത്തന്നെ പലവിധവാനരാ
ദിതന്മധ്യേനവെഗത്തിൽ ॥ വസ്ത്രംകൊണ്ടു മുഖത്തെ മറച്ചാ
ര്യ്യപുത്രയെന്നും സഗൽഗദമായ്ത്തന്നെ തത്രവന്നുരചെയ്തഥ ച
ന്ദ്രനൊടൊത്തിടും കാന്തവക്ത്രത്തെക്കണ്ടുടൻ ॥ ചിരകാലമായ്ക്കാ
ണായ്കകൊണ്ടുള്ള വിരഹവ്യസനത്തെയശെഷവും തരസാതീർത്തുത
ന്മുഖത്തെത്തന്നെ പരം പ്രീതയായ് നൊക്കിനിന്നീടിനാൾ ॥
തന്നുടന്തികം തന്നിൽവന്നെത്രയുംസന്നതിയൊടും പ്രീതിയൊടും
കൂടെ നിന്നീടും നിജപത്നിയെക്കണ്ടേവംചൊന്നാൻ രാമനും കൊ
പംനടിച്ചുടൻ ॥ യുദ്ധം ചെയ്തുഞാൻ പത്നിയെക്കട്ടൊരുശത്രുവെ
ദ്രുതംനിഗ്രഹംചെയ്തതും തവവിഷയപ്രണയംകൊണ്ടെന്നു നീ ചി
ത്തത്തിൽതെല്ലും സംശയിച്ചീടെണ്ട ॥ പാരം വൎദ്ധിച്ചരൊഷാപ
മാനങ്ങൾ ദൂരത്താക്കിക്കളെവതിന്നുംപിന്നെ പൌരുഷത്തെപ്രകടി
പ്പതിന്നും ഞാൻ ദാരണംചെയ്യേൻ ശത്രുഹൃദയത്തെ ॥ പരിചൊടു
ളവായൊരപമാനം നിരസിയ്ക്കാതിരുന്നാലവനുണ്ടൊപുരുഷാൎത്ഥത്തി
ൻപ്രാപ്തിയെന്നൊൎത്തു ഞാനരിയെക്കൊലചെയ്യുന്നറികനീ ॥ പ്രീതിയൊ
ടിന്നുവാനരാധീശനും വാതജാദിയുംമാമകകാൎയ്യത്തിൽചെയ്തിട്ടുള്ള പ
രാക്രമമൊക്കെയുംബാധകൂടാതെസാഫല്യംപ്രാപിച്ചു ॥ നിൎഗ്ഗുണനാകുമ
ഗ്രജനെത്യജിച്ചിക്കപികളൊടൊത്തു വിഭീഷണൻ മൽക്കാൎയ്യത്തിന്നു
ചെയ്തൊരുയത്നവുമിക്കാലംസഫലതത്തെപ്രാപിച്ചു ॥ മംഗലയാകും
ജാനകിയൊടൊരൊന്നിങ്ങിനെരാമൻ ധൃഷ്ടനായ്ചൊല്ലുമ്പൊൾഅം
ഗത്തിൽവിറയൊടവളശ്രുക്കൾ ഭംഗംകൂടാതെപാരമൊലിപ്പിച്ചാൾ ॥
അതുകണ്ടഥപിന്നെയും രാഘവനതിരെകം കുപിതനായ്നിന്നെവം

അധികംപരുഷാക്ഷരമായ്ത്തന്നെ സതിയാകുമവളൊടരുൾചെയ്യാൻ ॥ ചലചിത്തനായിട്ടന്നരാവണൻ ബലാൽക്കാരമായ്ക്കൊണ്ടുപൊയ്നിന്നെയും വളരെക്കാലം പത്തനെവച്ചയാൽമലിനത്വം നിനക്കിന്നുളവായി ॥ ചാരിത്രത്തിന്നിവണ്ണം നിസ്സന്ദെഹംപാരം പ്രാപിച്ചവളാകകൊണ്ടിനിനെരെ നിൽക്കരുതിഷ്ടംപൊലാരുടെചാരത്തെങ്കിലും വെഗെനപൊയാലും ॥ ഏതൊരുത്തനിന്നന്യൻറെ മന്ദിരെവീതശങ്കം വസിച്ചൊരുനാരിയെ പ്രീതിപൂർവ്വമായ് സ്വീകാരംചെയ്തീടും സീതെനിൽക്കെണ്ടപൊയാലും പൊയാലും ॥ നിന്നുടെദെഹംരക്ഷിപ്പാൻ വെണങ്കിൽ ചെന്നുലക്ഷ്മണൻതന്നൊടൊകൈകെയീ നന്ദനനൊടൊ വാനരരാക്ഷസ മന്നവരൊടൊചൊൽകമടിക്കാതെ ॥ കൊമളാംഗിയാകും നിന്നെക്കണ്ടെന്നാൽ കാമമുള്ളവൻ മിണ്ടാതിരിക്കുമൊ രാമനാകുമെൻ പാർശ്വത്തിൽ നിന്നിനി താമസംവിനാ പൊകയഥാസുഖം ॥ അശ്രുതപൂർവ്വമാകുന്ന വാക്കുകൾ വിശ്വവാസികളൊക്കയും കെൾക്കവെ നിശ്ശങ്കം രാമൻ ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊളശ്രുപൂർണ്ണവദനയായ്സീതയും ॥ പരംസങ്കടത്തൊടെ വദനത്തെക്കരംകൊണ്ടു തുടച്ചുപണിപ്പെട്ടു വരനാകുന്ന രാമനൊടന്നെരം പറഞ്ഞാളിടത്തൊണ്ട വിറച്ചെവം ॥ എന്തയ്യൊ ഭവാനിവണ്ണം ശ്രൊത്രത്തിൽ ചെന്തീക്കട്ടെ ചൊരിയുമ്പൊലുള്ളൊരു സന്താപത്തെ വളർക്കുന്നവാക്കിനെ ഹന്തചൊല്ലുന്നു നിസ്സാരനെപ്പൊലെ ॥ നിന്തിരുവടിതന്നുടെ മാനസെ ചിന്തിക്കുംപൊലെ വാണവളല്ലെഞാൻ കാന്തചാരിത്രരക്ഷ വഴിപൊലെ സന്തതമിഹ ചെയ്യല്ലൊ വാണതും ॥ സതിയല്ലാത്തവളല്ല ഞാനെന്നും മതിയിൽതവ നിശ്ചയമില്ലയൊ അതിദുഷ്ടനബലയാമെന്നെയും ചതികൊണ്ടെല്ലൊസ്പർശനം ചെയ്തതും ॥ ചിത്തംസ്വാധീനമാകയാൽ സതതം ഭർത്താവെ നിങ്കൽ തന്നെനിർത്തീടുന്നെൻ ശക്താധീനമായ്ദൈവം ശരീരത്തെത്തീർത്താകയാലെന്തു ഞാൻചെയ്യെണ്ടു ॥ ബാലികയായിരിക്കുമ്പൊൾ തന്നെഞാൻ മാലയിട്ടിട്ടതുമുതലിന്നൊളം ശീലമിക്ഷിച്ചിട്ടൊട്ടുമറിയാഞ്ഞാൽ മെലിലെന്തഹൊ ചെയ്യെണ്ടു വല്ലഭ ॥ മനതാരിലെൻദൊഷം ഭവാൻമുന്നം നിനച്ചിട്ടുണ്ടായ്വന്നൊന്നാലെന്തിനായ് ഹനുമൽകരെ മൊതിരവും കൊടുത്തനുമൊദിച്ചയച്ചതും രാഘവാ ॥ ത്വദ്വചനമഖിലവു മന്നവൻ പ്രത്യക്ഷം നിന്നുചൊന്നതിന്നൊക്കയുംമിഥ്യാവാണിയെന്നാകിൽ തവാഗ്രെഞാനദ്യ ജീവനെയും കളഞ്ഞീടുവൻ ॥ മമബാല്യംമുതൽക്കുള്ള ഭക്തിയും മമതാദിസ്വ

ഭാവഗുണങ്ങളും രമണഭവാൻ സൎവ്വമറിഞ്ഞിട്ടും ക്രമമല്ലാതെന്തെ വാ പറയുന്നു ॥ ഇത്ഥംസീതയും തൊണ്ടവിറച്ചുകൊണ്ടാൎത്തയായ്ഭ ൎത്താവൊടുരചെയ്തുടൻ തത്രദ്ധ്യാനപരനായ്മരുവുന്ന പാൎത്ഥിവാന ജൻ തന്നൊടുചൊല്ലിനാൾ ॥ സുമിത്രാത്മജ മാമകസങ്കടശമത്തി ന്നായ്ചിതയെ നിൎമ്മിച്ചാലും സുമഹത്താകും ദുഷ്കീൎത്തി നീങ്ങുവാൻ മമദെഹത്തെ ഭസ്മീകരിക്കുന്നെൻ ॥ ഈവണ്ണം സങ്കടത്തൊടരുൾ ചെയ്തു ദെവിതൻവാക്കു കെട്ടതിതപ്തനായ്ഭാവം മാറിസ്സുമിത്രാതന യനും ദെവൻതന്നുടെ നെരെനൊക്കീടിനാൻ ॥ അപ്പൊളഗ്രജ ഭാ വരസങ്ങൾ കണ്ടുൾപൂവ്വിൽ തദഭിപ്രായമൊക്കയും ക്ഷിപ്രംനന്നാ യ്ഗ്രഹിച്ചുചിതയെയും തൽപ്രദെശത്തിലുണ്ടാക്കി ലക്ഷ്മണൻ ॥ സീ തയു മധൊവക്ത്രനായ്മേവുന്ന നാഥനെയും പ്രദക്ഷിണംചെയ്തുസസാ ദരംദെവ ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ പാദത്തെയും നമിച്ചെവം ചൊല്ലിനാ ൾ ॥ പതിയെവിട്ടൊരല്പനെരം പൊലും ഹൃദയംമമ നിന്നിട്ടില്ലെ ന്നാകിൽ സദാപാതിവ്രത്യത്തിന്മഹത്വത്താൽ ഹുതഭുക്കെന്റെ രക്ഷ ചെയ്യിടട്ടെ ॥ കൎമ്മവാങ്മനൊബുദ്ധ്യാദി കൊണ്ടിഹ ധൎമ്മിഷ്ഠനാകും രാമന്നതിക്രമം ചെമ്മെചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്നവളെന്നാലിമ്മഹാ വഹ്നി പാലനംചെയ്യട്ടെ ॥ പാതിവ്രത്യത്തിൻ നിഷ്ഠയറിയുന്നൊരാദിത്യാദി പതിന്നാലുദെവന്മാർ പ്രീതരായ്പുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലിന്നവർ സാധ്വാദമി നിയ്ക്കു വരുത്തട്ടെ ॥ ഇത്ഥമാസ്സഭതന്നിൽ നിന്നൊതിക്കൊണ്ടുത്തമൊ ത്തമയാകുന്ന സീതയും ദീപ്തവഹ്നിയ്ക്കുടനെ വലംവച്ചിട്ടസ്സു സന്ദെ ഹം ചെന്നതിൽചാടിനാൾ ॥ സതിയാകുന്നജാനകി വഹ്നിയിൽപ തിച്ചപ്പൊൾ സകലജനങ്ങളും അതിക്ലെശത്തൊടയ്യൊ ഹാഹായെ ന്നതിരെകം കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ സ്ത്രീകളുംവഹ്നിമദ്ധ്യത്തിൽ സീത യെ വ്യാകുലീകൃത ദെഹയായ്ക്കണ്ടപ്പൊൾ ലൊകമൊക്കമുഴക്കുമാറച്ച ത്തിൽ ഭീകലന്നു കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ കഷ്ടാകഷ്ടമെന്നെല്ലാവരും തത്രകൊട്ടി ഘൊഷിക്കും ശബ്ദത്തെകെട്ടപ്പൊൾ തുഷ്ടികൂടാതെരാഘ വനും ബാഷ്പമൊട്ടൊലിപ്പിച്ചു തന്നെമരുവിനാൻ ॥ അപ്പൊൾ തത്ര യമനുംയക്ഷെശനും സപ്തപിതൃഗണവും ശിവനുംവരുണനുംഇന്ദ്രനും വനകൎത്താ വാകും ബ്രഹ്മാവുമിപ്പറഞ്ഞവരൊക്ക വന്നീടിനാർ ॥ ശങ്കരാദി സമ സ്തെശ്വരന്മാരും ലങ്കയിലാവിൎഭൂതരായ്ക്കണ്ടപ്പൊൾ സങ്കടപ്പെട്ടു നി ൽക്കുന്നരാമനും തൻകരംകൂപ്പിത്തത്ര നിന്നീടിനാൻ ॥ അന്നെരത്താ സ്സുരന്മാരഖിലരുമൊന്നിച്ചെവം പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ഇന്നീത്രൈ ലൊക്യ കൎത്താവാകുംഭവാൻ വഹ്നിമദ്ധ്യെപതിപ്പാൻ തുടന്നൊരു ത

ന്നുടെസതിയാകുന്നപത്നിയെ കിന്നിമിത്തമപെക്ഷിച്ചു രാഘവ ॥ വി
രാഡ്രൂപെണ വാഴുന്നതുംഭവാൻ സുരസിദ്ധാദിയാകുന്നതും ഭവാൻ
നരപക്ഷിമൃഗാദികളും ഭവാൻ മരമത്സ്യജലാദികളുംഭവാൻ ॥ താനി
ന്നീവണ്ണമുള്ളവനെന്നതുംമാനനീയ ഭവാനെന്തറിയാത്തു ജാനകി
യെയും പ്രാകൃതന്മാരാകും മാനുഷന്മാരെപ്പൊലെന്തു നൊക്കാത്തു ॥
ഇത്ഥാദെവസ്തുതി കെട്ടനെരത്താമാത്താണ്ഡാന്വയനാകുന്ന രാഘ
വൻഅത്രിദശപ്രവരന്മാരൊടെവമുത്തരം വിനയത്തൊടരുൾചെയ്താ
ൻ ॥ ഞാനിന്നെന്നെദ്ദിവാകരവംശജ മാനുഷനായിത്തന്നെയറിയു
ന്നെൻ നൂനമീവണ്ണമല്ലങ്കിൽ സത്യത്തെജ്ഞാനമുള്ളൊരു നിങ്ങൾപ
റഞ്ഞാലും ॥ അറിവില്ലെന്നുഭാവിച്ചു രാഘവനരുൾചെയ്യപ്പൊൾ പ
ത്മജൻചൊല്ലിനാൻ പരപൂരുഷദാശരഥെ തവപരമാത്ഥം പറയു
വൻകെട്ടാലും ॥ എന്നുരചെയ്താശ്രീരാമ തത്വത്തെ നന്നായ്സൂരി
ച്ചീവണ്ണംകെൾപ്പിച്ചാൻ മന്നവാത്മജ ത്വപനീവൈകുണ്ഠം തന്നിൽ
വാഴുംഹരിയെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ പിന്നക്കുമ്മമത്സ്യാദിസ്വരൂപെണ
വന്നവതാരംചെയ്യുതുംനീതന്നെ എന്നുവെണ്ട സകലസ്വരൂപെണ
നിന്നീടുംപരബ്രഹ്മവും നീതന്നെ ॥ ലക്ഷണയുതയാകുന്ന സീതയും
ലക്ഷ്മീദെവിയെന്നും നീധരിയ്ക്കുക രക്ഷൊനാഥ വധാത്ഥം ഞാൻപ്രാ
ത്ഥിച്ചിട്ടിക്ഷിതിയിൽ ജനിച്ചെന്നുമൊത്താലും ॥ രാവണൻെറ നിധ
നത്തെച്ചെയ്കയാൽ ദെവകാൎയ്യവും സാധിതമായ്വന്നു താവകന്മാക്ക
ഖിലക്കു മാനന്ദമാവിൎഭൂതമായ്വന്നെന്നു മൊത്താലും ഇസ്തുതിയെയുമാ
ദരാലെതൊരു മത്യൻനിത്യവും ഭക്ത്യാപഠിച്ചീടും യുദ്ധഭൂമിയിൽ
സ്വല്പവുംതൊലിയും മൃത്യുവുമവനുണ്ടായിവന്നീടാ ॥ ശുഭവാക്കുക
ളീവണ്ണം പത്മജനഭിഭാഷണംചെയ്തു നിന്നീടുമ്പൊൾ രഭസാഹ
വ്യവാഹനും സീതയെ സ്വഭുജത്തിലെടുത്തും കൊണ്ടങ്ങിനെ ॥ മൂത്തി
മാനായ് ചിതാമദ്ധ്യന്തന്നിൽ നിന്നുത്ഥാനം ചെയ്യനന്തരം രാമൻെറ
ഹസ്തന്തന്നിലാപ്പുത്രിയെയും കൊടുത്തിത്തരം രഘുനാഥനൊടൊതി
നാൻ ॥ രാഘവപരമന്ദിരവാസത്താൽ വ്യാകുലത്വമിവൾക്കില്ലതെ
ല്ലുമെലൊകസാക്ഷിഞാൻ സീതാമനൊഗതമാകവെ ധരിച്ചുള്ളവ
നാകുന്നു ॥ ശുദ്ധഭാവയും നിഷ്പാപയുമായി നിത്യവുംവസിച്ചീടുമീസ്സീ
തയെ സത്വരംഭവാൻ സ്വീകരിച്ചീടണ മദ്യ്വാനതിന്നാജ്ഞാപി
ച്ചീടുന്നെൻ ॥ ഹുതഭുക്കെവം ചൊന്നതുകെട്ടുടൻ മതിമാനാകും രാ
മനുംചൊല്ലിനാൻ സതിതന്നെയിവളെന്നുംമാമക ഹൃദിനിശ്ചയമുണ്ടെ
ന്നിരിയ്ക്കിലും ॥ പരീക്ഷിയ്ക്കാതെ സ്വീകാരംചെയ്യുന്നാൽപരം കാമ

കൻരാമനെന്നിങ്ങിനെ പരിഹാസമാസ്യൂഢ ജനമൊക്കെപ്പറഞ്ഞിട്ടു
മെന്നൊൎത്തിന്നുപെക്ഷിച്ചെൻ ॥ ജനകാത്മജാ വഹ്നിപ്രവെശംകണ്ടു
നങ്ങാതെഞാനത്രവസിച്ചതും ജനങ്ങൾക്കിന്നഖിലക്കും വിശ്വാസം
മനതാരിൽഭവിപ്പാനെന്നൊൎത്താലും ॥ എന്നരുൾചെയ്യാസ്സീതയെ
സ്വീകരിച്ചന്യൂനാനന്ദംപ്രാപിച്ചരാമനും വഹ്നിയുമന്തൎദ്ധാനത്തെ
ച്ചെയ്യുടൻതന്റെ പൂൎവ്വസ്ഥാനത്തെപ്രാപിച്ചാൻ ॥ രാമവാക്കുകളി
വണ്ണംകെട്ടുടൻ വാമദെവനരുൾചെയ്തുഹൃഷ്ടനായ്കൊമളാകൃതെദി
ഷ്ട്യാവനീലൊകധൂമകെതുവിൻനിഗ്രഹംചെയ്തതും ॥ പാവകപവ
നാദികളാകുമിദ്ദെവകൾക്കെന്നുവെണ്ട സകലൎക്കുംരാവണനൎതൻകൽ
നിന്നുള്ളഭീതിയെനീവഴിപൊലെതീൎത്തല്ലൊരാഘവ ॥ ഇനിനീപൊ
യ്ഭരതനെയുംഭ്രാതം വനവാസത്താൽ ക്ലെശിച്ചുമെവുന്നജനനീയാകും
കൌസല്യതന്നെയുംവിനയത്തൊടപരാംബമാരെയും ॥ ആശ്വസി
പ്പിച്ചഭിഷിക്തനായിന്നെ വിശ്വവാസികൾക്കാനന്ദമുണ്ടാക്കി അശ്വ
മെധാദിയജ്ഞങ്ങളെയും ചെയ്തിശ്ശരീരത്തെശ്ശീഘ്രം ത്യജിച്ചാലും ॥
രാഘവനിന്നാൽ താരിതനായ്യൂരാനാകലൊകം ഗമിച്ചൊരുതാതനും
ശ്രീകലന്നവിമാനെ കരെറിക്കൊണ്ടാഗമിച്ചിതാ നിൽപ്പതുംകാഴ്
കനീ ॥ നരജന്മത്തിൽതാതനൊടൊത്തൊരു ഗുരുവില്ലതുകൊണ്ടു
നീ വൈഗെന ഉരുഭക്ത്യാസഹജനൊടുംകൂടിപ്പരിചൊടഭിവാദനം
ചെയ്താലും ॥ രുദ്രദെവനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ ഭദ്രമാകും വിമാ
നെവസിക്കുന്ന ഗാത്രമുണ്ടാക്കിത്തന്നപിതാവിനെ ച്ചിൎത്തഭക്ത്യാന
മിച്ചാരിരുവരും ॥ മക്കൾവീണുനമസ്കരിച്ചങ്ങിനെ കാക്കൽതന്നെ
കിടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ ശീഘ്രം ചെന്നെടുത്തങ്കത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ടു
കുമാരകന്മാരെദ്ദശരഥൻ ॥ ഗാത്രത്തൊടണച്ചാലിംഗനം ചെയ്താമ
സ്തകംതന്നിലാനന്ദബാഷ്പത്തെഎത്രയും പ്രവഹിപ്പിച്ചുവക്കൊറംസ്വ
സ്തിവാദവുംചെയ്യവാ ചൊല്ലിനാൻ ॥ സ്വൎഗ്ഗംപ്രാപിച്ചസൎവ്വജന
ത്താലും സൽകൃതനായ്ഭവിച്ചിട്ടും രാഘവത്വൽഗാത്രസ്പൎശം കിട്ടായ്ക
യാൽ പരം ദുഃഖന്തന്നെയിനിക്കെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ പുരാനിന്നെവ
നത്തിന്നയയ്ക്കുവാൻ വരയാചനാത്രപെണ്ണാ കൈകെയീഉരചെയ്തവാ
ക്കിപ്പൊഴുമെൻഹൃദി ശരംപൊലെതാച്ചുകിടക്കുന്നു ॥ കുശലത്തൊ
ടെനിങ്ങളെക്കണ്ടിപ്പൊൾ സ്വശരീരത്തിൽ ചെത്തുതഴകയാൽവി
ശൊകതത്വത്തെപ്രാപിച്ചുഞാനൊറാം സുശല്യം നീങ്ങിസ്സന്തുഷ്ടനായ്പ
ന്നെൻ ॥ നിന്നുടെവിയൊഗാഗ്നികൊണ്ടെത്രയും ഖിന്നചിത്തയായ്യ്മെ
വുന്നമാതാവും ഇന്നയൊദ്ധ്യയിൽചെന്നു നീകാണുമ്പൊളന്യൂനാന

ന്ദംപ്രാപിയ്ക്കുംനിണ്ണയം ॥ പുരിതന്നിലഭിഷിക്തനായ്നിന്നെപ്പുരവാ
സിജനങ്ങളുമിദ്ദിനംനിരീക്ഷിച്ചീടുമായതുകൊണ്ടുള്ളിൽ പരമാനന്ദവുമ
വക്കുണ്ടാകും ॥ എത്രയും ധമ്മനിഷ്ഠനായ്സൽഗുണയുക്തനായനുര
ക്തനായ്മേവുന്നഭക്തനാകും ഭരതനൊടൊത്തുനിൻഗാത്രംകാഴ്മതിന്നാ
ഗ്രഹിക്കുന്നു ഞാൻ ॥ നീതിജ്ഞനിസ്സും തീണ്ണപ്രതിജ്ഞനായാദിതെയ
ന്മാക്കാനന്ദദായിയായ് ഭ്രാതാക്കന്മാരൊടൊത്തു ചിരംപരം മൊദ
ത്തൊടിരുന്നാലുമയൊദ്ധ്യയിൽ ॥ ഇതിതാതവചനങ്ങൾ കെട്ടപ്പൊ
ളതിഭക്ത്യാ നമിച്ചുവിനീതനായ് കൃതകൃത്യനായീടുന്നരാമനും പ്രതി
വാക്യം ജനകനൊടൊതിനാൻ ॥ തരുണീസ്വഭാവംകൊണ്ടു കൈകെ
യീപുരാചെയ്തുള്ളതെറുകളൊക്കയും ഗുരുവാകും ഭവാൻ ക്ഷമിച്ചീടു
വാൻ പരം താതഞാൻ പ്രാത്ഥനചെയ്യുന്നെൻ ॥ പുത്രനൊടൊ
ത്തുനിന്നെത്യജിച്ചെൻ ഞാനിത്ഥം ശാപസമാനമായ്ചൊന്നതും
അത്തരുണിയ്ക്കും പുത്രനുംപററുതിത്രമാത്രം ഞാൻയാചനാ ചെ
യ്യുന്നെൻ ॥ ഇതിരാമൻകൃതാഞ്ജലിയായ്ത്താത പദപങ്കജെവീ
ണുയാചിച്ചപ്പൊൾ അതുസമ്മതിച്ചെവം സുമിത്രതൻ സുതനൊടും
പ്രണയത്തൊടൊതിനാൻ ॥ രാമനും ജനകാത്മജയ്ക്കും വത്സസാമാ
ന്യമല്ലാതുള്ളശുശ്രൂഷയെ നീ മഹാവനെചെയ്കയാൽ ധമ്മവുംമാ
മകപ്രീതിയും നിനക്കുണ്ടായി ॥ ഈശ്വരൻതന്നെ രാമനെന്നുള്ളി
ൽ നീ വിശ്വാസത്തൊടിനിയും വഴിപൊലെശുശ്രൂഷിച്ചാലഭീഷ്ട
ങ്ങളൊക്കയും വിശ്വകത്താവായിടുമിവൻതരും ॥ ഇഹലൊകത്തി
ൽകീത്തിയും സജ്ജനബഹുമാന്യതയും തവനിത്യവും മഹാരാജപദ
വിയുമന്ത്യത്തിൽ മഹാനന്ദദമൊക്ഷവും പ്രാപിയ്ക്കും ॥ അതിഭക്ത്യാ
വണങ്ങിനിന്നീടുന്ന സുതന്മാരൊടിവണ്ണം പറഞ്ഞുടൻ സതിയാ
കും സ്നുഷയെ മുദാവിളിച്ചിതിഭംഗിയിൽ ചൊന്നാൻദശരഥൻ ॥
ചാരിത്രപരിശുദ്ധെ നീ രാമൻെറ നെരെകൊപത്തെച്ചെയ്യൊല്ല
തെല്ലുമെ ധീരനാകുന്ന രാമൻ നിൻശുദ്ധിയ്ക്കായാരംഭിച്ചതെന്നൊ
ത്താലുമിക്കമ്മം ॥ വല്ലഭനെല്ലാനാരിമാക്കീശ്വരനില്ല സംശയമെ
വമൊത്തെപ്പൊഴും കള്ളംകൂടാതെ ഭത്തൃശുശ്രൂഷയെ നല്ലവണ്ണമനു
ഷ്ഠിച്ചുവാഴ്കനീ ॥ എന്നീവണ്ണമാമുവ്വരൊടും വെണ്ടതൊന്നൊഴിയാ
തെ ചൊല്ലിദ്ദശരഥൻതന്നുടെ വിമാനത്തിൽ കരെറിക്കൊണ്ടിന്ദ്ര
ലൊകംസമൊദാ പ്രവെശിച്ചാൻ ॥ കാകുൽസ്ഥനായ രാജഷി
പൊയപ്പൊൾ പാകശാസനൻ രാമനൊടൊതിനാൻലൊകെശരാ
കും ഞങ്ങടെദശനാം മൊഘമായ്വരികില്ലതുകൊണ്ടിഹ ॥ തുഷ്ടനായ്

ഞാൻ കഥിയ്ക്കുന്നേൻനിന്നുള്ളിലിഷ്ടമെന്തെന്നാലായതുസൎവ്വവും ഒ
ട്ടും വൈകാതെചൊൽകെന്നു ദേവേന്ദ്രൻ ശ്രേഷ്ഠതയോടെചൊ
ന്നതുകേട്ടപ്പോൾ ॥ മനുജത്വംനടിച്ചുരഘുപതി വിനയത്തോടിവണ്ണ
മരുൾചെയ്താൻ ഇനിയ്ക്കുള്ളഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായ്ജീവനെ നിനയ്ക്കാതതിവി
ക്രമംചെയ്തിഹ ॥ രണത്തിൽ ഹതരായ്വന്നവാനരഗണത്തെബ്ഭവാൻ
നിൎവ്രണദേഹന ക്ഷണത്തിൽ ജ്ജീവിപ്പിച്ചാലുമീ വരം വണക്കത്തോ
ടെയാചിക്കുന്നേനഹം॥ ഒന്നുകൂടിഞാൻപ്രാൎത്ഥിയ്ക്കുന്നേനിവർചെന്നീ
ടുംപ്രദേശങ്ങളിലൊക്കെയുംഎന്നുംനല്ലജലഫലമൂലാദിനന്നായ്വൎദ്ധിച്ചു
തന്നെവന്നീടണം ॥ രാഘവനേവം ചൊന്നതുകേട്ടുടൻമേഘവാ
ഹനൻ താനരുൾചെയ്തുലോകെ ദുൎല്ലഭമെങ്കിലുമീവരമേകുന്നേൻ ഭവ
ൽ പ്രീതികിട്ടീടുവാൻ ॥ നിന്നഭിപ്രായംപോലെ സകലവും വന്നീട
ട്ടെയെന്നിന്ദ്രൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അന്നുയുദ്ധെ മരിച്ചവർ നിദ്രയിൽ
നിന്നുണരുന്നപോലെയെഴുന്നേറ്റാർ ॥ ഗീൎവ്വാണാരിവധത്താൽ കൃ
താൎത്ഥനായുൎവ്വിയിൽ സുഖം മേവുന്ന രാമനെ സൎവ്വദേവകളും സ്തുതി
ചെയ്തുടൻ ചൊവ്വോടാത്മഭവനം പ്രവേശിച്ചാർ ॥ അമരോത്തമ
ന്മാരെ യഥാക്രമം നമനം ചെയ്തു തത്രരഘുപതി രമണിയോടുംസൎവ്വ
ജനത്തോടും ശ്രമം വിട്ടൊത്തു സൌഖ്യമരുവിനാൻ ॥ പുലർകാല
ത്തുണൎന്നിരുന്നീടുന്ന ജലജേക്ഷണൻ തന്നുടെ സന്നിധൌ വളരെ
ത്താഴ്മയോടെ ചൊന്നാതിനാൻ കളമാകും വചനം വിഭീഷണൻ ॥
സ്നാനവസ്ത്ര വിഭൂഷാദിയാൽ തിരുമേനിയ്ക്കേറ്റം പ്രകാശമുണ്ടാക്കുവാ
ൻ ഞാനിന്നേത്രയുമാഗ്രഹിച്ചീടുന്നേൻ ദീനവത്സലകാരുണ്യവാരി
ധേ ॥ ഗാത്രത്തിന്നുള്ളലങ്കാര കൎമ്മത്തിന്നിത്തരുണിമാക്കൊപ്പമില്ലാ
രുമേ ത്വദ്വപുസ്സിവർ ശോഭിപ്പിച്ചീടുവാൻ സത്വരമനുവാദത്തെ
ത്തന്നാലും ॥ യാതുധാനേശവാക്കുകൾ കേട്ടുടൻ വീതശങ്കമരുൾചെ
യ്തുരാമനും ഭ്രാതാവാകും ഭരതനെ വിട്ടുനീചെയ്തീടും പൂജസ്വീകരി
യ്ക്കില്ലഞാൻ ॥ മൽക്കാൎയ്യത്തിന്നതിക്ലേശം ചെയ്യോരു സുഗ്രീവാദി ക
പികളെ യൊക്കനീ സൽക്കരിച്ചാലു മായതിനാലിന്നെന്നുൾക്കാമ്പി
ൽ പരം പ്രീതിയുണ്ടായ്വരും ॥ പരിക്ലിഷ്ടനായ് പ്രേമാൎദ്രചിത്തനാ
യ്പുരന്തന്നിൽ വ്രതസ്ഥനായ്മേവുന്ന ഭരതൻ തന്നെദ്ദൎശ്ശനം ചെയ്വാ
ൻ ത്വരപാരം വളരുന്നു മാനസേ ॥ ഏവം രാമവചനത്തെക്കേട്ടുട
ൻ രാവണാനുജൻ താനുമുണൎത്തിച്ചു ദേവദിവ്യവിമാനത്തിൽകേററി
ഞാൻ താവകപുരമഹാനയിയ്ക്കുവൻ ॥ കുബേരാലയം തന്നിലിരു
ന്നൊരു ശുഭമാകുമാപ്പുഷ്പകത്തെ പൂൎവ്വരാസ്വബലങ്കൊണ്ടവനെ രണെ

ജയിച്ചഭയം കയ്ക്കലാക്കിയന്നഗ്രജൻ ॥ ഇവിടക്കുപയോഗിപ്പതിന്നായ് ഞാനിവിടക്കൊണ്ടുവന്നീടാം വെഗത്തിൽ ഭവൽക്കാൎയ്യം കഴിഞ്ഞാൽ കുബെരന്റെ സവിധെ ചെൎത്തുകൊണ്ടാലും രാഘവ ॥ അനുഗ്രാഹ്യനടിയനെന്നും തവമനക്കാമ്പിൽ നിനക്കുന്നുണ്ടെന്നാകിൽ മനുജെശ്വര മൽപുരന്തന്നിലിന്നനുജാനുചിതനായിവസിച്ചാലും ॥ പ്രീതിയൊടടിയൻ ചെയ്യും സൽക്കാരം നാഥനാകും ഭവാൻ കൃപയൊടിഹ വൈദെഹീയുതനായ്ത്തന്നെ സ്വീകാരം ചെയ്തു പിന്നെഗ്ഗമിച്ചാലും രാഘവ ॥ പ്രാൎത്ഥിച്ചെവം വിനീതനായ്നില്ക്കുന്ന ഭക്തനൊടരുൾ ചെയ്തു ഭഗവാനും ശത്രുനിഗ്രഹെചെയ്തുനിൻ സാഹായ്യമുത്തമതമപൂജയായ്വന്നുമെ ॥ വെറെനിയ്യൊന്നും ചെയ്യെണ്ടസൽക്കാരംപാരംപ്രീതനായ് ഞാനതിനാൽത്തന്നെ കൂറപാരംഭവാനെന്നിലുള്ളതും നെരായിട്ടറിവുണ്ടെൻ മനക്കാമ്പിൽ ॥ പുരാചിത്രകൂടെ ഞാൻ വസിക്കുമ്പൊൾ ഭരതൻവന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തെന്നെതിരിച്ചങ്ങൊട്ടു കൊണ്ടുപൊയിടുവാൻ പരംയാചനചെയ്തതഖിലവും ॥ നിരസിച്ചന്നുപൊന്നൊരവസ്ഥയെ നിരൂപിക്കുന്നനെരമിഹ സഖെ അരനാഴികനെരമെന്നാകിലുമിരുന്നീടുവാൻ ശക്തനല്ലൊട്ടുമെ ॥ ആധിപൂണ്ടാപ്പുരത്തിൽ വസിക്കുന്ന മാതാക്കന്മാരെ മുവ്വരെയുമെൻ സൊദരനെയും കാണ്മാൻഗമിക്കുന്നെൻ സാദരംനിയ്യനുമതി തന്നാലും ॥ ഭഗവാനെവം ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊളകതാരതിൽ ഭക്തിയൊടായവൻ ഗഗനചരമാകും വിമാനത്തെ രഘുനാഥനികടെ വരുത്തിനാൻ ॥ കാഞ്ചനരജതാദികൾ കൊണ്ടുള്ളമഞ്ചുജാലമതിലുണ്ട തൊക്കയും അഞ്ചിതമായരത്നസമൂഹത്താൽ ലാഞ്ഛിതങ്ങളായ്ത്തന്നെയിരിക്കുന്നു വാഞ്ഛിക്കും ദിക്കിലൊക്കെയും പുഷ്പകംസഞ്ചരിക്കുമതി ദിവ്യമാകയാൽ ॥ ശൊഭനതരകിങ്കിണീജാലവും ശൊഭസ്സായ്ത്തീൎത്തു ചെൎത്തിട്ടുണ്ടായതിൽ ലൊഭംകൂടാതെചിത്രപ്പണികളും കൌബെരമാകും യാനത്തിലുണ്ടല്ലൊ ॥ പതാകാദ്ധ്വജവെദികളും പലവിധമായതിൽ ചെൎത്തിട്ടുണ്ടാകയും അതിമൊഹനം വിശ്വകൎമ്മാവിനാൽ കൃതമായതുമാകുന്നു പുഷ്പകം ॥ ഇത്രസുന്ദരമാകും വിമാനത്തെയത്ര രാമസമീപെ വിഭീഷണൻ ഭൃത്യരെക്കൊണ്ടു വയ്പിച്ചവിടത്തിൽ ഭക്തികയ്ക്കൊണ്ടു നിന്നാൻവിനീതനായ് ॥ പിന്നെയുംരഘുനാഥനൊടായവൻവന്ദനം ചെയ്തിവണ്ണമുണൎത്തിച്ചാൻ മന്നവനിയൊഗിച്ചാലും മൽകൃത്യമിന്നിനിചില തുണ്ടെങ്കിലായതും ॥ രജനീചരനായകനീവണ്ണം ഭജനപരനായിപ്പറഞ്ഞപ്പൊൾ ഭുജവീൎയ്യത്താൽ വിക്രമംചെയ്യൊരു

നിജസെനയെ നൊക്കീട്ടരുൾചെയ്യാൻ ॥ യത്നംചെയ്യ സകലക
പികൾക്കും രത്നവസ്ത്ര ധനഭൂഷണാദികൾ സസ്നെഹം നീകൊടുത്തു
പൂജിച്ചെന്നാൽ കൂൽസ്സവുംമമപൂജയായ്യന്നീടും ॥ അതുകൊണ്ടിന്നി
വാനരന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ളാഗ്രഹമൊക്കയും വിധിപൊലെകൊ
ടുത്തു പൂജിച്ചവൎക്കതി സന്തൊഷമുണ്ടാക്കീടെണം നീ ॥ മാനാഹ
ന്മാരായ്നിത്യമിരിയ്ക്കുന്ന വാനരന്മാരെ മാനിച്ചനിയ്യെങ്കിൽ ദാനശീ
ലൻ വിഭീഷണനെന്നിവരാനന്ദത്തൊടധികം പ്രശംസിയ്ക്കും ॥ ആ
ദെശംകെട്ടനെരം വിഭീഷണൻമൊദത്തൊടവൎക്കൊക്കയും വെഗെന
ഓദനധനരത്നവസ്ത്രാദികളാദരിച്ചിഷ്ടം പൊലെനൽകീടിനാൻ ॥ കു
ണ്ഡലാംബരമാല്യാദിയാൽ പരംമണ്ഡിതരായ്ക്കപികളെ ക്കണ്ടപ്പൊൾ
പൂണ്ണമൊദമനുജനൊടും കൂടിസപൂണ്ണരത്നമയമാകും പുഷ്പകെതിണ്ണ
മങ്കെരമണിയെ വച്ചുകൊണ്ടണ്ണാ ജെക്ഷണൻ രാമൻകരെറിനാൻ
ഉൎവ്വീനാഥ സുതനാകും രാഘവൻദിവ്യയാനെ വസിച്ചുംകൊണ്ടന്നെ
രം സൎവ്വരൊടുമിവണ്ണം ബഹുമാനപൂൎവ്വം സന്തുഷ്ടനായിട്ടരുൾ ചെ
യ്യാൻ ॥ കെട്ടാലുംവഴിപൊലെ കപികുലശ്രെഷ്ഠരെ നിങ്ങൾചെയ്യ
സഹായത്താൽ തുഷ്ടനായിഞാനായതു കൊണ്ടിപ്പൊളിഷ്ടംപൊലെ
ഗമിച്ചാലുംസൎവ്വരും ॥ സുഗ്രീവനിയ്യുംബന്ധുകൃത്യം സദാവ്യഗ്രതയെ
ന്യെ ചെയ്കയാലെന്നുടെ ഉൾക്കമെലാം പ്രസന്നമായ്നിയ്യിനിക്കിഷ്കി
ന്ധയ്ക്കും നിജരൊത്തുപൊയാലും ॥ നിന്നുടെപുരംപാലിച്ചു കൊണ്ടി
ഹ നന്നായ്വാഴ്ക ഭവാനുംവിഭീഷണ എന്നുടെയാത്രയ്ക്കിന്നു സക
ലരും തന്നീടെണമനുമതിയുംമുദാ ॥ ഇത്ഥംരാമൻ പറഞ്ഞതുകെട്ട
പ്പൊൾ തത്രനിൽക്കുന്ന സൎവ്വജനങ്ങളും ചിത്തഭക്ത്യാ രഘുകുലനാ
ഥന്റെ കാൽത്തളിരിണ വന്ദിച്ചുണത്തിച്ചാർ ॥ അടിയങ്ങളും രാ
ഘവനിന്തിരുവടിയൊന്നിച്ചയൊദ്ധ്യാ പുരംതന്നിൽ വിടകൊണ്ടിട്ട
വിടത്തിലുണ്ടാകും പട്ടഘൊഷവും പട്ടണവുംതവ ॥ അഭിഷെക
വുംകണ്ടഥ കൌസല്യയ്ക്കഭിവാദ്യവുമാദരാൽ ചെയ്തുടൻ സപഭവന
ത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ സമ്മതംപ്രഭുവാകും ഭവാനിന്നു തന്നാലും ॥ താ
ഴ്ചയൊടെവം പ്രാൎത്ഥനചെയ്യപ്പൊളച്യുതനാകും രാമനരുൾചെയ്തു
ച്ചയുണ്ടിന്നുബന്ധു സമെതനായച്ഛന്റെ പുരംതന്നിൽ പ്രവെശിപ്പാ
ൻ ॥ അതിനാൽദ്രുതം സന്തുഷ്ടരായ്നിങ്ങളിതിൽതന്നെ സകലരും
കെറുക ഇതിരാമന്റെകല്പന കെട്ടവരതിവെഗം വിമാനത്തിൽകെറി
നാർ ॥ തിരക്കെന്യെസകലരും സൌഖ്യമായ്മരുവീടിനാർ ദിവ്യവി
മാനത്തിൽ നരവാഹനനെപ്പൊലെ രാമനുംപരിശൊഭിച്ചുമെവിനാ
ൻ പുഷ്പകെ ॥ അതുനെരത്താപ്പുഷ്പകയാനത്തൊടതി വെഗംഗമിയ്ക്കു

നിയ്യെന്നെവം ക്ഷിതിനാഥസുതനാകും രാഘവൻ പ്രതിനന്ദിച്ചരുളി
ച്ചെയ്യീടിനാൻ ॥ മനുജെശതനയൻ ഗമിപ്പുവാനനുവാദം കൊട്ട
തൊരനന്തരംഅനമൊദംപൂണ്ടംബരമാൎഗ്ഗെണ ധനദാൻെറവിമാനം
പുറപ്പെട്ടു ॥ അന്നെരം രഘുനായകനംമുദാ ചൊന്നാൻതന്നുടെ പ
ത്നിയൊടീവണ്ണം ചന്ദ്രനെർമുഖിസീതെ സുരശില്പി തന്നിലുള്ളൊരു
കൌശലമൊക്കയും ഇന്നിനക്കഞ്ചെരെശപരൻ തന്നുടെമന്ദിരത്തിലു
ണ്ടായതു കണ്ടാലും ॥ യുദ്ധസ്ഥാനത്തെയും നീവഴിപൊലെ നെത്രം
രണ്ടാത്തുറന്നു കണ്ടീടുകഇദ്ദിക്കിൽ തന്നെയാകുന്നു രാവണൻമൃത്യുഗ്ര
സ്തനായ്മുന്നാകിടന്നതും ॥ കുംഭകൎണ്ണപ്രഹസ്ത ധൂമ്രാക്ഷാദിവയ്‌വ
ന്മാർ ചത്തുവീണതുമീസ്ഥലെ ജംഭാരിജിത്തു മിദ്ദിക്കിലെന്നുടെ ത
മ്പിയാൽ ഹതനായെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ മയപുത്രിയു മിദ്ദിക്കിലാകു
ന്നു ദയിതൻെറശവദെഹം കണ്ടെററം ഭയവെപഥുപൂണ്ടു കരഞ്ഞ
തുമയിഭാമിനി സൎവ്വാംഗകാഞ്ചനി ॥ സമുദ്രംകടന്നിദ്ദിക്കിലദ്ദിനം സു
മുഖിഞാൻ വസിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും മമകല്പനയാൽ നളൻകെട്ടിയ
സുമഹൽ സെതുവുമിതാകണ്ടാലും ॥ കുക്ഷിയിൽപല നക്രമകരാദി
ത്രുക്ഷ ജന്തുക്കളുണ്ടാകകൊണ്ടെററം അക്ഷൊഭ്യമാകും സാഗരത്തെ
യും നീവീക്ഷണംചെയ്തു കൊണ്ടാലുംജാനകീ ॥ വാതപുത്രനുപകാ
രം ചെയ്യൊരുഭൂധരത്തെയും പുണ്യമായിടുന്ന സെതുബന്ധനമാകു
ന്നതീൎത്ഥത്തെയും മൈഥിലി നീവഴിപൊലെ കണ്ടാലും ॥ പ്രീത്യാരാ
വണസൊദരൻ വന്നെൻെറ മിത്രമായതുമീസ്ഥലത്താകുന്നു മാൎത്താ
ണ്ഡാത്മജൻ തൻെറപുരത്തെയും സതപരമിതാ കാഞ്ചനിസുന്ദരി ॥
മിത്രപ്രീതിക്കായ് ബാലിയെക്കൊന്നതു മിദ്ദിക്കിൽതന്നെ നിന്നെന്നറി
ഞ്ഞാലും ॥ കിഷ്കിന്ധാപുരി കണ്ടുടൻസീതയും നിഷ്കപടംപ്രിയനൊ
ടുണൎത്തിച്ചാൾ ॥ സുഗ്രീവ പ്രിയഭാൎയ്യമാരൊത്തു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു
രാജ്യംപ്രവെശിപ്പാൻ ॥ ഇതിപ്രെയസീ വാക്കുകെട്ടായതും സദയം
സമ്മതിച്ചഥരാഘവൻ ക്ഷിതിയിൽ പുഷ്പകത്തെയിറക്കിക്കൊണ്ടതി
തുഷ്ട്യാ കപീശനൊടൊതിനാൻ ॥ വാനരാധിപ സൎവ്വരും തന്നുടെ
മാനനിമാരൊടൊത്തു വന്നീടുകജാനകി തന്നഭിലാഷം പൊലിന്നു
ഞാനും പൊകുവാനാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു ॥ സന്ദെശമെവം കെട്ടഥസുഗ്രീ
വൻ സൈന്യത്തൊടൊത്തു രാജ്യത്തിൽചെന്നുടൻ സുന്ദരിയാകും
താരയെക്കൌസല്യാനന്ദനൻ തൻെറകല്പന കെൾപ്പിച്ചാൻ ॥ ഇപ്ര
ദെശത്തിൽ നമ്മുടെജാതിയിലിപ്പൊളുള്ള തരുണിമാൎക്കൊക്കയും ക
ല്പനകിട്ടി രാമപുരംകാണ്മാൻ ക്ഷിപ്രംകൊണ്ടു വന്നാലുമവരെനീ ॥
വല്ലഭനെവം ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ മല്ലലൊചനയാകുന്ന താരയും

എല്ലാനാരിമാരെയും വരുത്തിത്താൻ നല്ലവണ്ണമലങ്കരിപ്പിച്ചുടൻ സല്ലീലമവരൊത്തു വിമാനത്തിൻ തെല്ലരികിൽ ചെന്നെല്ലാവരുംകൂടി ॥ പുഷ്പകത്തെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യവരുംപ്രമൊദ മതിൽകരയെറിനാർ അപ്പൊളാദ്ദിവ്യമാകും വിമാനവു മുൽപതിച്ചു വിയൽപ്രദെശെദ്രുതം ॥ പിന്നയുംരാമൻ സീതയെദ്ദിക്കുകൾ നന്ദിപൂണ്ടുടൻ കാട്ടിത്തുടങ്ങിനാൻ ഉന്നതമാകു മൃശ്യമൂകത്തെയും തന്വംഗിമണെ കാൺകവഴിപൊലെ ॥ രവിപുത്രനൊടൊത്തുഞാൻ സഖ്യവുമിവിടത്തന്നെ നിന്നെല്ലാചെയ്യുത്തും തവഹെതുവായ്ബാലിവധം ചെയ്യാനവനൊത്തഥ സത്യത്തെച്ചെയ്യുത്തും ॥ ചിത്രകാനനയാകുന്ന പമ്പയെദ്ധാത്രീപുത്രി ദയിതെന്നീകണ്ടാലും തപദപിയൊഗത്താലാർത്ത പ്രലാപവുമത്ര നിന്നെല്ലൊമുന്നം ഞാൻചെയ്യുത്തും ॥ അബലെഞെന്നീപ്പമ്പാതീരത്തെല്ലൊ ശബരാംഗനയെച്ചെന്നു കണ്ടെത്തുംഉഭയകരശ്ശെദനംചെയ്യിട്ടാക്കബന്ധൻ തന്നെക്കൊന്നതുമീസ്ഥലെ ॥ കൊണ്ടൽവെണിനിനക്കു വെണ്ടിദ്ദശ കണ്ഠനൊടാജ്ജടായുവന്നെത്രയും ശണ്ഠയിട്ടു പൊരുതിയസ്ഥാനവുംകണ്ടാലും വഴിപൊലെ നീ ബാലികെ ॥ ജനസ്ഥാനപ്രദെശത്തെയും മുദാജനകാത്മജെനീയ്യിതാകണ്ടാലുംനിനച്ചാലുംഖരാദിയെമുന്നമീവനത്തിൽതന്നെ വച്ചെല്ലെകൊന്നതും ॥ സമ്മൊദാനാംവസിച്ചശുഭപർണ്ണനിർമ്മിത ഭവനത്തെയുംകാൺക നീ നിർമ്മര്യാദൻദശമുഖൻ നിന്നെയന്നിമ്മഹിയിൽ നിന്നല്ലെഹരിച്ചതും ॥ നിർമ്മലയാകുംഗൊദാവരിയെയും രമ്യമാകുമഗസ്ത്യാശ്രമത്തെയും കംബുകണ്ഠിസുതീക്ഷ്ണശരഭംഗ സന്മുനിവാസസ്ഥാനങ്ങളുംകാൺക ॥ വിരാധൻതന്നെക്കൊന്ന സ്ഥലത്തെയും പരിചൊടത്രി പത്നിയെച്ചെന്നു നീ നിരീക്ഷിച്ചൊരുപുണ്യാശ്രമത്തെയും വരവർണ്ണിനിജാനകികണ്ടാലും ഉത്തമഗുണവാനാകും കൈകെയീപുത്രനെന്നെപ്രസാദിപ്പിപ്പാൻപുരാ ഭക്ത്യാവന്നൊരുമൊഹനമാകുന്ന ചിത്രകൂടപ്രദെശവുംകാൺകനീ ॥ ഭരദ്വാജൻറവാസസ്ഥലത്തെയും സുരസെവിതഭാഗീരഥിയെയും സരയൂനദിയെയും ഗുഹൻതന്റെപുരിയെയും നീ കാൺകസുമദ്ധ്യമെ ॥ ദൂരത്തായ്ത്തന്നെ കാണുന്നിതാ പരം ചാരുവാകുമയൊദ്ധ്യാപുരം പ്രിയെ സാരസാക്ഷിനമസ്കാരംചെയ്യതിന്നാരംഭിച്ചാലും വെഗെനനീയ്യിപ്പൊൾ ॥ അരുളിച്ചെയ്യുതിവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ ഹരിവീരരും രാക്ഷസശ്രെഷ്ഠനുംഉരുമൊദമുയന്നുയന്നപ്പുരി പരിശൊഭയെനൊക്കിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ പതിന്നാലാമതായുള്ള വർഷംവു മതിക്രാന്തമായ്യന്നദിനന്തന്നെ പ്രഥി

തൻ രഘുനാഥൻഭരദ്വാജപദം പ്രാപിച്ചഭിവാദനംചെയ്താൻ ॥ മുനിയൊടഥരാജ്യവൃത്താന്തവും മനുജെശ്വരനീവണ്ണം ചൊതിച്ചു സുനീതിജ്ഞമമപുരെവാണീടും ജനത്തിന്നൊക്കശ്ശെുഭനമല്ലയൊ ॥ ഭരതൻതാനും മാതാക്കന്മാരുമിന്നിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടൊ ജീവിച്ചൊരുവിധംപുരന്തന്നിൽസുഭിക്ഷമൊ സൎവ്വവുമതുകൾ ചെയ്യുന്നൊക്കെൾപ്പിച്ചതന്നാലും ॥ മാമുനികുലശ്രെഷ്ഠനൊടീവണ്ണം രാമൻചൊതിച്ച നെരത്തദ്ദെഹവും പ്രെമത്തൊടൊന്നു പുഞ്ചിരിയിട്ടുടൻ ഭൂമിനാഥസുതനൊട്ടു ചൊല്ലിനാൻ ॥ കെട്ടാലുംഭരതൻ നി ഗമിച്ചനാൾ തൊട്ടുപങ്കമണിഞ്ഞു ജടാഭാരംകെട്ടിവച്ചുനിൻ പാദുകയെത്തന്റെ ജ്യെഷ്ഠനെപ്പൊലെ പൂജിച്ചുനിത്യവും ॥ സൎവ്വകാൎയ്യത്തെയും താൻ നടത്തിക്കൊണ്ടുൎവ്വിയെപ്പരിപാലനംചെയ്യുന്നുഅവ്വണ്ണന്തന്നെ മാതാക്കന്മാരെയും നിൎവ്യാജമവൻസംരക്ഷചെയ്യുന്നു ॥ രഘുനാഥതവപുരിതന്നിലിന്നഖിലൎക്കും ശുഭമെന്നറിഞ്ഞാലും സുഖത്തെയുമായൌവ്വരാജ്യത്തെയുംസ്വഗൃഹത്തെയും താതാദിയെയുംനീ ॥ ഉപെക്ഷിച്ചന്നുകൈകെയിവാക്കിനാൽ ശപഥത്തെയും ചെയ്തീവനാന്തന്നിൽ ശുഭനിന്നെപ്പദാതിയായ്ക്കണ്ടപ്പൊൾ കൃപപാരമിനിയ്ക്കുളവായ്വന്നു ॥ ഇപ്പൊൾ സിദ്ധാൎത്ഥനായ്നിന്നെത്തുഷ്ടനായിപ്രദെശെസബന്ധുവാൎത്താങ്കയാൽ ഉൾപ്പൂവൊറാംപ്രസന്നമായ്വന്നെന്നും സുപ്രസന്നവദനധരിച്ചാലും ॥ കാട്ടിൽവച്ചു ദയിതയെക്കട്ടതും ദുഷ്ടനാകുമവനെവധിച്ചതും ശ്രെഷ്ഠന്മാരെ നീ ദൎശിച്ചതുംദിവ്യ ദൃഷ്ടികൊണ്ടറിഞ്ഞിടിനെൻസൎവ്വവും ॥ മാനിച്ചിപ്പൊളൊരുവരം പ്രീതനായ്ദാനംചെയ്യുന്നെൻ സ്വീകരിച്ചത്ര നീ സെനയൊട്ടമൊത്തിദ്ദിനം സൌഖ്യമായ്മാനവെന്ദ്രവസിച്ചിട്ടുപൊയാലും ॥ ഉത്തമാംഗംകൊണ്ടഗ്ഗിരംസ്വീകരിച്ചിത്തരം മുനിയൊട്ടുടൻയാചിച്ചാൻ സതപരം ഞാനയൊദ്ധ്യയ്ക്കുപൊകുമ്പൊൾ തത്രമാൎഗ്ഗെഫലിയ്ക്കാത്ത വൃക്ഷവും ॥ സുധയൊട്ടുസമാനമധുഫല വിതതിനൽകീടെണമകാലത്തും ഇതുതന്നെപരമായിട്ടിന്നിനിയ്ക്കുതകീടുക തുഷ്ടിയൊടെഭവാൻ ॥ അങ്ങിനെതന്നെയെന്നുംമുനീശ്വരൻ മംഗലനാകും രാമനൊടൊതിനാൻ ഭംഗിയൊടെമധുഫലപുഷ്പാദിതിങ്ങിവന്നു മരങ്ങളിലുംതദാ ॥ അതുകണ്ടുടനു വാനരശ്രെഷ്ഠരും മുദിതന്മാരായ്ചെന്നാപ്ഫലാദിയെയഥാകാമം ഭുജിച്ചവരെല്ലാരും ജിതസ്വൎഗ്ഗരെപ്പൊലെമരുവിനാർ ॥ രാമനുംപിന്നെമാരുതിയൊടെവം പ്രെമത്തൊടരുൾചെയ്തുതുടങ്ങിനാൻ താമസിയ്ക്കാതെ നീപൊയ്ഗുഹനൊടെൻ ക്ഷെമവൃ

ത്താന്തമൊക്കെഛെഴിയ്യേണം ॥ അവനെന്റെ പ്രിയനാകയാലിക്കഥാശ്രവണംകൊണ്ടതിപ്രീതനായ്വരും തവമൽപുരിയ്ക്കുള്ളൊരുമാൎഗ്ഗവും നിവെദിപ്പിച്ചുതന്നീടും മാരുതെ ॥ സാദരംപൊയ് ഭരതനൊടും പിന്നെചൊദിക്കെണം കുശലംനീമൽഗിരാസീതാലക്ഷ്മണന്മാരൊടും കൂടിഞാൻ സാധിതാൎത്ഥനായ്വന്നെന്നും ചൊല്ലേണം ॥ ഭാൎയ്യയെത്തസ്കരിച്ചവൻവൃത്തവും സൂൎയ്യനന്ദനസഖ്യവും ബാലിയെശൗൎയ്യംകൊണ്ടുഹനിച്ചതും സീതയെവീൎയ്യംകൊണ്ടു നീ വീക്ഷിച്ചുവന്നതും ॥ സെതുബന്ധിച്ചതും സെനയൊടൊത്തുയാതുധാനെശനെക്കൊലചെയ്തതും താതനെക്കണ്ടുവന്ദിച്ചതും വരം പ്രീതരായ്ത്തദാ ദെവന്മാർതന്നതും ॥ പരം പ്രീത്യാസുഹൃജ്ജനയുക്തനായ് ഭരദ്വാജനികടത്തിലിദ്ദിനം മരുവുന്നുഞാനെന്നും പ്രിയനാകും ഭരതൻതന്നൊടൊതുകമാരുതെ ॥ നിന്നുടെ വാക്കുകെൾക്കുമ്പൊളായവൻ തന്നുടെഭാവമെന്തെന്നാലായതും നന്നായ്സൂക്ഷിച്ചറിയെണം രാജ്യത്തിന്നിന്നഭിലാഷമായവനുണ്ടെങ്കിൽ ॥ കൊടുത്തീടും ഞാൻ തുഷ്ടനായ്രാജ്യവുംവടിവൊടവൻപാലനംചെയ്യൊട്ടെഉടനെനിയ്യഭിപ്രായമൊക്കയുംപെട്ടന്നു കൊണ്ടറിഞ്ഞുവന്നീടണം ॥ ധാത്രീശനാകും രാമനാലീവണ്ണം പ്രീത്യാസന്ദിഷ്ടനായപ്പൊളായവൻ മൎത്ത്യവെഷം ധരിച്ചുഗുഹൻതന്റെ പത്തനത്തിൽചെന്നീവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ ഗുഹനിൻപ്രിയനാകുന്ന രാഘവൻസഹജപ്രിയാസെനാദിയുക്തനായ്നിഹതരിപുവായ് ഭരദ്വാജനാൽ ബഹുമാനിതനായ് അത്രവാഴുന്നു ॥ നിന്നൊടിന്നു കുശലത്തെച്ചൊദിപ്പാനെന്നൊടാജ്ഞാപിച്ചീടിനാൻ രാഘവൻഎന്നവനൊടുരചെയ്തിട്ടംബരം തന്നിൽചാടിദ്രുതം ഗമിച്ചാനവൻ ॥ ഗൊമതിയെയുംവാലുകിനിയെയും ഭീമസാലവനത്തെയും ഭാൎഗ്ഗവരാമതീൎത്ഥത്തെയും കടന്നാനന്ദിഗ്രാമസന്നിധിതന്നിൽ ചെന്നീടിനാൻ ॥ തത്രചീരാംബരധരനായിട്ടും മസ്തകത്തിൽ ജടയെധരിച്ചിട്ടും ഗാത്രംപാരംകൃശമായിട്ടും മലദിഗ്ദ്ധമായിട്ടും രാമവിയൊഗത്താൽ ॥ ഫലമൂലാദിതന്നെ ഭുജിച്ചിട്ടുംവലയാദി വിഭൂഷണംവിട്ടിട്ടും മലിനാകാരനായിട്ടും പാദുകാബലത്താൽ പുരരക്ഷയെച്ചെയ്തിട്ടും ॥ ബ്രഹ്മൎഷിസമതെജസ്വിയായിട്ടും ധൎമ്മത്തിൻമൂൎത്തിയെപ്പൊലെയായിട്ടും നിൎമ്മലമനസ്സായിട്ടും സൎവ്വക്കാസമ്മതമനായിട്ടുംമെവുന്ന ॥ ഭരതൻതന്നെക്കണ്ടഥവാനരവരനാകും പവനജനെത്രയും ത്വരയൊടെകരാബ്ജങ്ങളും കൂപ്പിക്കൊണ്ടരികിൽചെന്നീവണ്ണമുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ യാതൊരാളെക്കുറിച്ചു ഭവാനിപ്പൊൾ

ഖെദത്തൊടിഹവാണരുളീടുന്ന ഭ്രാതാവാകുമാരാഘവൻ തുഷ്ടനായ്ചൊദിക്കുന്നു കുശലംവിഭൊതവ ॥ മംഗല്യയാകും സീതയെക്കട്ടതും സംഗ്രാമെരിപുഭഞ്ജനംചെയ്തതും സംഗ്രഹമായ്സമസ്തവൃത്താന്തവുംസംഗ്രഹിപ്പിച്ചാൻ സന്നതിയൊടവൻ ॥ സന്തൊഷപ്രദവാക്കുകളീവണ്ണമന്തികെവന്നവൻ ചൊല്ലിക്കെട്ടപ്പൊൾഎന്തെന്നില്ലാതെമൊദം വളൎന്നുടനന്ധനായ്വീണുഭൂമൌഭരതനും ॥ അല്പനെരം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ബൊധവുമുത്ഭവിച്ചെഴുന്നൊരവൻ പ്രീതനായ്തൽപ്രദെശെ മരുവുംഹനുമാനെ ക്ഷിപ്രംചെന്നു പുണൎന്നെവമൊതിനാൻ ॥ കരുണാകലന്നത്ര വന്നെന്നുടെ പരിതാപത്തെത്തീൎത്ത നിയ്യിന്നൊരുസുരശ്രെഷ്ഠനൊപാരം ഗുണമുള്ളനരന്മാരിൽ വച്ചെകനൊചൊല്ലുക ॥ കണക്കില്ലാത്തമൊദത്തെ നൽകിയ ഗുണമെറും നിനക്കിന്നു ഗൊഗ്രാമമണി മണ്ഡിതനാരീഗണാദിയെ വണക്കത്തൊടെ ദാനംചെയ്യീടുന്നെൻ ॥ ശതവൎഷംകഴിഞ്ഞിട്ടെന്നാകിലും മുദംപ്രാപിക്കും ജീവിച്ചിരുന്നെന്നാൽ ഇതിലൊകപ്രസിദ്ധ വചനമിന്നിതുകെൾക്കയാൽ സത്യമായ്വന്നെല്ലൊ ॥ ഹരിജാതിയുമഗ്രജനും തമ്മിലൊരുമിച്ചിന്നു ബന്ധുതംപ്രാപിപ്പാൻ ഒരുകാരണമെന്തെന്നാലായതും പരിചൊടുരചെയ്താലും ശൊഭന ॥ ദീനതപൂണ്ടിരിക്കുമവനെവമാനന്ദത്തൊടുരചെയ്തു നിന്നപ്പൊൾ മാനുഷാകാരനായ്മരുവീടുന്ന വാനരൊത്തമ നീവണ്ണംചൊല്ലിനാൻ ॥ നരപാലകുമാരക കെൾക്കഞാൻ മരുദാത്മജ വാനരനാകുന്നു ഉരചെയ്തുസകലവൃത്താന്തവുംധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടീടാംവഴിപൊലെ ॥ വരച്ശുത്മനാ രാമനെകൈകെയീപുരം തന്നിൽനിന്നാട്ടിക്കളഞ്ഞതും പുത്രശൊകം കൊണ്ടച്ശൻമരിച്ചതും സത്വരമങ്ങയ്ക്കാളെയയച്ചതും ഉത്തമഭവാൻ മാതുലൻതന്നുടെ പത്തനത്തിൽ നിന്നാഗതനായതും ॥ പാൎത്ഥിവശ്രീയെസ്സന്ത്യജിച്ചഞ്ജസാ ചിത്രകൂടത്തിൽ ചെന്നപെക്ഷിച്ചതും സത്യനിഷ്ഠനായിട്ടുന്ന രാഘവൻത്വദ്വചനത്തെ കെൾക്കാതിരുന്നതും ॥ പാദുകകളെത്തന്നുടനെ ഭവൽഖെദംതീൎത്തു തിരിപ്പിച്ചയച്ചതും ഭൂതമായൊരിവൃത്താന്തമൊക്കയും ചെതസ്സിൽ തവബൊധവുമുണ്ടല്ലൊ ॥ പിന്നത്തത്രഗതമായ വൃത്താന്തംമന്നവാത്മജ ചൊല്ലാം ഞാൻകെട്ടാലും സന്ദെഹംവിട്ടനന്തരം ദണ്ഡകമെന്നുചൊല്ലും വനെചെന്നു രാഘവൻ ॥ വിരാധനെന്നുപെരാകും രാക്ഷസവരനെയും വധിച്ചഥപിന്നയും നരപാലസുതന്മാരിരുവരും തരസാകാനനത്തിൽ നടക്കുമ്പൊൾ ॥ ശരഭംഗമുനിയെക്കണ്ടുദ്ദെഹംസുരലൊകത്തെ പ്രാപി

ച്ചതുംകണ്ടു പരിചൊടന്യ മാമുനിമാരെയും നിരീക്ഷിച്ചാജ്ഞന സ്ഥാ
നംപ്രാപിച്ചാർ ॥ അന്നെരംവന്നശ്ശൂൎപ്പണഖ തന്നെച്ഛിന്ന നാസി
കാകൎണ്ണയാക്കിത്തത്ര വന്നെതൃത്തഖരാദി നക്തഞ്ചര വൃന്ദത്തെയും
വധിച്ചാൻ രഘുപതി ദുഃഖത്തൊടവൾ ചെന്നുനക്തഞ്ചര മുഖ്യ
നൊടുര ചെയ്യപ്പൊളായവൻ ശീഘ്രം മാരീചനെദ്ദിവ്യ പൊന്മൃ
ഗമാക്കിദ്ദെവിയെ മൊഹിപ്പിച്ചീടിനാൻ ॥ സീതാദെവി തന്നാഗ്ര
ഹം കണ്ടതു സാധിപ്പിപ്പാൻ ധനുഷ്പാണിയായ്ത്തവ സൊദര
നായിടുന്നൊരു രാമനുമെത്തും സംശയിക്കാതെപുറപ്പെട്ടാൻ ॥ കാട്ടി
ൽ ചെന്നതിയത്നത്തെച്ചെയ്തിട്ടും കിട്ടാഞ്ഞിട്ടാമൃഗത്തെ വധിച്ച
പ്പൊൾ ദുഷ്ടപ്പൊന്മാനും ഹാസീതെയെന്നെവമൊട്ടു ദീനംമുറയിട്ട ശ
ബ്ദത്തെകെട്ടു ഖിന്നയായ്രാമന്റെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടു സീതയും സൌ
മിത്രിയെദ്രുതം ॥ ആരുംപാൎശ്വത്തിലില്ലാതെ വന്നാപ്പൊൾ പാരാ
തെ ദശകണ്ഠനാദ്ദെവിയെ തെരിലെററിഗമിപ്പതു കണ്ടുടൻ പൊ
രിന്നായ്ചെന്നെതൃത്തു ജടായുവും॥ പക്ഷിയെവധിച്ചാകാശമാൎഗ്ഗേണ
രാക്ഷസെശൻ ഗമിക്കുന്നതും തദാ വൃക്ഷാഗ്രെ നിന്നടിയങ്ങളൊ
ക്കയും വീക്ഷണംചെയ്തു വിസ്മിതരായ്നിന്നാർ ॥ അശൊകൊ
ദ്യാനം തന്നിലാദ്ദെവിയെ പ്രശംസിച്ചിരുത്തീടിനാ നായവൻ നൃശം
സൻപറയുന്ന വചനത്തെ കൃശഗാത്രിതൃണസമമാക്കിനാൾ ॥ പൊ
ന്മൃഗത്തെഹനിച്ച വന്നാശ്രമെ പെണ്മണിയെക്കാണാതെ തിരയു
മ്പൊൾ അമ്മഹിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന നിൎമ്മലനാകും ഗൃദ്ധ്രത്തെ
ക്കണ്ടുടൻ ॥ വടിവൊടവൻ തന്റെസംസ്കാരവും മടിക്കൂടാതെ ചെയ്തു
ഥരാഘവൻ ഉടനെ കബന്ധന്റെ കരംമുറിച്ചടിയങ്ങളെ പ്രാപി
ച്ചാൻതൽഗിരാ ॥ ഇന്ദ്രപുത്രനെ നിഗ്രഹിക്കാമെന്നും തനപംഗിയെ
ത്തിരഞ്ഞറിയാമെന്നും അന്നുരാമസുഗ്രീവന്മാർ തങ്ങളിൽവഹ്നിതൻ
മുൻപിൽസത്യത്തെയും ചെയ്താർ ॥ ബാലിയെക്കൊന്നുരാമൻ കപികു
ലപാലകനാക്കിവച്ചാൻ സുഗ്രീവനെനാലുദിക്കിലും ദെവിയെനൊ
ക്കുവാൻ ചാലെസൈന്യത്തെ വിട്ടുസുഗ്രീവനും ॥ ജാഗ്രതപ്പെട്ടടിയ
ങ്ങളെദ്രുതം തെക്കെദ്ദിക്കിലയച്ചു കപീശ്വരൻ നൊക്കിനൊക്കിനട
ന്നു കാണാഞ്ഞതിദ്ദുഃഖത്താൽ ചൊല്ലുംരാമകഥകെട്ടു ॥ സൽക്കരി
ച്ചുസമ്പാതിയും ഞങ്ങൾക്കാദിക്കു കാട്ടിത്തന്നീടിനാനാദരാൽ മൎക്ക
ടങ്ങടെസങ്കടം തീൎപ്പാനായ്വിഗ്രഹത്തെ ഞാൻവൎദ്ധിപ്പിച്ചന്നെരം ॥
ശതയൊജന വിസ്തീൎണ്ണമായുള്ളൊരു ദധികടന്നപ്പുറെചെന്നുടൻ അ

തിദുഃഖിതയായ് തത്ര മെവുന്ന സതിയായിട്ടുംസീതയെക്കണ്ടുഞാൻ ॥
മാഗചാംഗിതൻ തൃക്കരംതന്നിൽഞാൻ ഭംഗിയെറന്ന രാഘവൻത
ന്നുടെ അംഗുലീയവും ദാനംചെയ്താശ്വാസമങ്ങുണ്ടാക്കി തദീയശി
രൊരത്നം ॥ പരംരാമവിശ്വാസത്തിന്നായ്വാങ്ങിച്ചരിതാൎത്ഥനായ് പ്ര
ത്യാഗമിച്ചുടൻ ഹരിമദ്ധ്യെവസിക്കും ഭഗവാന്റെ തിരുമുൻപിൽ വ
ച്ചാദരാൽ കൂപ്പിനെൻ ॥ പരിതുഷ്ടനായ് രാഘവനുമപ്പൊ ളരിയെ
കൊൽവാൻ സെനയൊടുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടുനളനെക്കൊണ്ടംബുധൌ
ചിറയുംകെട്ടിച്ചക്കരെ പററിനാൻ ॥ സെനാനാഥൻ പ്രഹസ്തനെയു
മിന്ദ്രമാനഹാനി കരനെസ്സൌമിത്രിയും സാനുജരജനീചര നാഥനെ
ദ്ദീനമെന്ന്യെഹനിച്ചാൻ ഭഗവാനും ॥ ദിക്പതിമാർ ദശരഥനൊത്തു
വന്നാശുതവരദാനത്തെയും ചെയ്തുപുഷ്പകെ കെറിസ്സൎവ്വരൊടും കൂടി
ട്ടിപ്പൊൾ ഭാരദ്വാജാശ്രമം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ വെണ്ടാഖെദം ഭവാൻനാ
ളെജ്യെഷ്ഠനെക്കണ്ടിടും നൂനമെന്നുരചെയ്തപ്പൊൾഇണ്ടലെല്ലാമകന്ന
തി സന്തൊഷംപൂണ്ടുകൊണ്ടാബ്ഭുതനും മെവിനാൻ ॥ ഇഷ്ടനാകു
ന്നശത്രുഘ്നനൊടെവം തുഷ്ടനായ്പിന്നെച്ചൊന്നാൻ ഭരതനുംജ്യെഷ്ഠനാ
ഗമിക്കുന്ന ദിവസത്തെക്കെട്ടില്ലെ വാതപുത്രമുഖത്താൽനി ॥ രാഘ
വപുരമൊക്കയും സൊദരവെഗം നന്നായലങ്കരിപ്പിക്കുക മാഗധശി
ല്പിവെശ്യാദിവൃന്ദവും വ്യാകുലംകൂടാതത്ര വന്നീടണം ॥ പിന്നെയും
വെണ്ടതത്രയും വെഗത്തിൽത്തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടാലും സഹൊദര
എന്നീവണ്ണം ഭരതൻപറഞ്ഞപ്പൊൾ തന്നുടാൾക്കാരൊടായവൻ ക
ല്പിച്ചാൻ ॥ നിമ്നഭൂമിയെത്തൂക്കണം നിങ്ങളാകുന്നാകും പ്രദെശ
ത്തെനിരത്തണം നന്ദിഗ്രാമന്തൊട്ടിന്നയൊദ്ധ്യാപുരന്തന്നിലൊള മ
ലങ്കരിച്ചീടണം ॥ ചിലർവെഗത്തിൽ ശീതഗന്ധാന്വിതജലം കൊ
ണ്ടിഹസെചനം ചെയ്യട്ടെ പലജാതിസ്സുമനികരം കൊണ്ടീസ്ഥല
മൊക്കനിറച്ചീടട്ടെ ചിലർ ॥ രത്ന്യതൊരം പതാകാസമൂഹങ്ങൊണ്ടെ
ത്രയുമലങ്കാരത്തെ ച്ചെയ്യട്ടെ പത്തനത്തിന്നു ചിതമായീടുന്ന നിസ്തു
ലപ്രകാശത്തെ വരുത്തണം ॥ ഇത്ഥംഭൃത്യരെകല്പിച്ചയച്ചിട്ടാശ്ശത്രുഘ്ന
ൻപിന്നെ മാതാക്കന്മാരെയും വാൎത്തകെൾപ്പിച്ചനന്തരം കൈകെയീ
പുത്ര സന്നിധൌവന്നു നിന്നീടിനാൻ ॥ കൌസല്യാദികളായ മാതാ
ക്കന്മാർ ഭാസുരരാകും പുത്രരെക്കാണുവാൻ ദാസിമാരൊടുംകൂടി ഭ
രതന്റെവാസസ്ഥാനം സമൊദംപ്രവെശിച്ചാർ ॥ വസിഷ്ഠാദിയും

നാഗരികന്മാരും പ്രസിദ്ധസചിവന്മാരും രാമന്റെപ്രസന്നാനനം
കാണ്മതിന്നായ് നിജ വസതിസ്ഥലെനിന്നു പുറപ്പെട്ടാർ ॥ ചതുരംഗ
മായീടുന്ന സെനയാൽ വൃതരായിട്ടയൊദ്ധ്യാ നിവാസികൾ മുദിത
ന്മാരായ് സൎവ്വരും രാമന്റെവദനാബ്ജത്തെക്കാണ്മാൻ പുറപ്പെട്ടാർ ॥
ഭെരീനാദവും ദുന്ദുഭിനാദവും വാരണാശ്വരഥാദിനിനാദവും ഭൂരിശം
ഖനിനാദവുമന്നെരത്താരൊരൊ വിധമുച്ചത്തിലുണ്ടായി ॥ നിൎമ്മ
ലകുസുമാദികരരാകും ബ്രാഹ്മണ സചിവാദികളൊത്തഥ ധൎമ്മനി
ഷ്ഠൻഭരതനും ജ്യെഷ്ഠന്റെ രമ്യപാദുകായുഗ്മത്തെയും തന്റെ ॥ ശിര
സ്സിൽവച്ചു വെങ്കൊറ്റച്ഛത്രവുമൊരുകയ്യിൽ പിടിച്ചന്യഹസ്തത്തിൽ വ
രബാലവ്യജനങ്ങളുമെടുത്തുരുമൊദെന നൊക്കിനിന്നീടിനാൻ ॥ ജ്യെ
ഷ്ഠദൎശനം കിട്ടായ്കയാലാൎത്തിപ്പെട്ടവൻ പറഞ്ഞീടിനാനന്നെരം ക
ഷ്ടംമാരുതപുത്രനീ ചൊന്നതിന്നൊട്ടു കാപെയിയായ്ത്തന്നെ വന്നി
തൊ ॥ സൽഗുണഗണസാഗരനാകുമെന്നഗ്രജന്റെ വരവെന്തു
കാണാത്തുമക്കിടെ കുലഹൃഷ്ടനിനാദവും കെൾക്കുന്നില്ലല്ലൊ തെല്ലുമെ
മാരുതെ ഇക്കണക്കു നിൻവാക്കുവന്നീടുവാനൊക്കിലെന്തൊരു ഹെ
തുവെന്നൊതുക ॥ ഗിരമീവണ്ണം കെട്ടുടൻവാതജനുരചെയ്യാനതിസാ
ന്ത്വമായ്ത്തന്നെ ഭരതഭവാൻകെട്ടാലും രാമന്നാഭരദ്വാജ മുനിവര
നിക്കാലം ॥ വരംനൽകിനാൻ മാൎഗ്ഗെഫലിയ്ക്കാത്ത തരുവുംഫലിച്ചീ
ടുമെന്നീവണ്ണം ഹരിവീരന്മാരായതു കെട്ടപ്പൊൾ പരംഹൃഷ്ടരായ് സ
ൎവ്വരുമൊത്തുടൻ മരന്തന്നിൽക്കരെറി ഭുജിയ്ക്കയാൽ വരുവാനല്പം താ
മസംവന്നെയ്ക്കാം ॥ എന്നുരചെയ്തുടൻ തന്നെമാരുതിപിന്നെയും പരി
ചിൽപറഞ്ഞീടിനാൻ ഉന്നതദ്ധ്വനി കെൾക്കുന്നീഗൊമതിതന്നിലാ
യ്നൂനംവാനരരൊക്കയും നന്ദിപൂണ്ടവരായതിൽ ക്രീഡിച്ചീടുന്ന ശ
ബ്ദമാകുന്നിതെന്നൊൎത്താലും ॥ പൊടിപാരമുയൎന്നിതാ കാണുന്നു
ണ്ടടിയത്തിന്റെ ജാതിക്കാരിക്കാലം പട്ടമൊഹന സാലവനന്തന്നി
ൽ കടന്നിട്ടുളവാക്കിയതാകണം ॥ ദൂരത്തായ്ത്തന്നെ കാണുന്നുരാ
ഘവനാരൊഹിച്ചൊരു യാനമിതാസഖെ നരന്നൊക്കെണം ഞാൻ
ചൊന്നതൊക്കയും പാരംപ്രീതനായ്ക്കണ്ടാലുംരാമനെ ॥ ഹൃദയാഹ്ലാദ
നകരമാരുത സുതവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾസൎവ്വരും അതിഹൃഷ്ടരായ്
ത്തന്നെ വിമാനത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്ന രാമനെദ്ദൎശിച്ചാർ ॥ ഭക്ത്യാ
ചെന്നു ഭരതനത്തുനെരം മൂൎദ്ധ്നാതത്ര നമസ്കരിച്ചഞ്ജസാ സ്വാസ്തി
യൊഭവാനെന്നും ദശരഥപുത്രനൊടുണൎത്തിച്ചാൻ സഗൽഗദം ॥
അപ്പൊൾസന്തുഷ്ടനാകുന്ന രാമന്റെകല്പനകൊണ്ടതി ദിവ്യമായുള്ള

പുഷ്പകവും ഭരതപുരൊഭാഗെ നിഷ്പതിച്ചു സകലരും കാണ്കലെ ॥ ഭൂതലെ ദിവ്യയാനം പതിച്ചപ്പോൾ ജാതഭക്തിപ്രണയ ദയാന്വിതാ ഭ്രാതാവാകും ഭരതൻ ഭഗവാന്റെ പാദെ പിന്നെയും വീണുവണങ്ങിനാൻ ॥ ചിരകാലമായുള്ളാണായുള്ള കൊണ്ടുള്ള വിരഹാഗ്നിയാൽ പാരാകൃശനായ ഭരതൻതന്നെ ശ്രീരാമനങ്കത്തിൽ പരിചൊടെ വച്ചാലിംഗനം ചെയ്താൻ ॥ രാമവന്ദനം ചെയ്തഥ സപ്രെമം സൌമിത്രിയ്ക്കും കുശലം ചൊദിച്ചവൻ സൊമബിംബമുഖിയാകും സീതയെ നാമപൂൎവ്വമഭിവാദനം ചെയ്താൻ ॥ അഗ്രജനൊറാം ബന്ധുകൃത്യം ചെയ്ത സുഗ്രീവനെയും അംഗദൻ തന്നെയും അക്കപികുലശ്രെഷ്ഠരെയും പിന്നെ വ്യഗ്രതകൂടാതാശ്ലെഷണം ചെയ്താൻ ॥ നരവെഷെണ വാനരരൊക്കയും ഭരതനൊടും സൌഖ്യത്തെച്ചൊദിച്ചാർ ഹരിവീരന്മാർ ചൊന്നതു സ്വീകരിച്ചുര ചെയ്താൻ രവിസുതനൊടെവം ॥ അഞ്ചിതഗുണനാകും ഭവാൻ ഞങ്ങൾക്കഞ്ചാമത്തെ സ്സഹൊദരനായ്തന്നെ സഞ്ചരിക്കെണം പാൎത്താൽ സുഹൃത്വത്തിൻ ലാഞ്ഛനം ഹിതകാരിത്വമല്ലയൊ ॥ അപകാരത്താൽ ശത്രുതയും പരമുപകാരത്താൽ ബന്ധുതയും വരും കപിനാഥ ഭവാനതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കഭിപൂജന യൊഗ്യനെന്നൊൎത്താലും ॥ ഏവം സുഗ്രീവനൊടുര ചെയ്തുടൻ രാവണാനുജൻ തന്നൊടും ചൊല്ലിനാൻ താവക സൎവ്വസാഹായ്യകൎമ്മവും ഭാവശുദ്ധിയും കെട്ടറിഞ്ഞെനഹം ॥ ഇത്ഥമായവരൊതി നില്ക്കുംനെരം ഭക്ത്യാ സാനുജനാകുന്ന രാമനെ ശത്രുഘ്നൻ ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തുടൻ ധാത്രീപുത്രിയെയും ചെന്നു വന്ദിച്ചാൻ ॥ സമ്മൊദകലന്നെരം രാഘവനമ്മയെ ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തുടൻ തന്മനസ്സിലുള്ളാധികളൊക്കയും നിൎമ്മൂലം നശിപ്പിച്ചു സുഖിപ്പിച്ചാൻ ॥ സുമിത്രാകെകയാത്മജമാരെയും ക്രമത്താലന്യമാതാക്കന്മാരെയും നമനം ചെയ്തനന്തരം തന്നടെ സമീപസ്ഥ വസിഷ്ഠനെ വന്ദിച്ചാൻ ॥ നാഗരിക ജനങ്ങളുമന്നെരം രാഘവമുഖം നൊക്കി വന്ദിച്ചുടൻ സ്വാഗതത്തെയും ചൊദിച്ചു സമ്മൊദസാഗര പതിച്ചന്ധരായ്മെവിനാർ ॥ പാദുകായുഗളത്തെ തദാ പരമാദരെണ ഭരതൻ ഭഗവാന്റെ പാദെ ചെൎത്തു വിനയത്തൊടീവണ്ണം ജാതഭക്ത്യാ പ്രണമിച്ചുണൎത്തിച്ചാൻ ॥ നാഥതാവക കാരുണ്യത്താൽ ഭവൽപാദുകയെപ്പുരസ്കരിച്ചീപ്പുരം നീതിയ്ക്കുമെതൊരപരാധൊരു മാതിരിയ്ക്കും ഞാൻ നിത്യവും പാലിച്ചെൻ ॥ എന്നാൽ സംരക്ഷിതമായ രാജ്യത്തെ മന്നവ ഭവൽപാദെ വച്ചീടുന്നെൻ മന്നമുള്ളതിൽ പത്തിരട്ടിച്ചിപ്പൊൾ വന്നു സമ്പത്തുമിപ്പുരിയിൽ

പ്രഭാസന്ദശിച്ചാലും തപൽകരുണാബലന്തന്നെ യാകമിതിന്നുള്ള കാരണം ॥ അനുജൊക്തികളിവണ്ണം കെട്ടുടൻ മനുജെശ്വരൻ പിന്നയുമങ്കത്തിൽ വിനയാന്വിതനാകും ഭരതനെഗ്ഗാഢമപ്രെമ്ണാ വസിപ്പിച്ചനന്തരം ॥ ഭരതാശ്രമന്തന്നിൽ സകലരുമൊരുമിച്ചു ഗമിച്ചിട്ടുടൻതന്നെ പരമെശസഖാവാകും യക്ഷെശന്നരികത്തെക്കയച്ചാൻ വിമാനത്തെ ॥ ഗുരുവന്ദനംചെയ്തഥ രാഘവൻ പരമാനന്ദംപൂണ്ടുവരാസനെസുരനാഥൻ ബൃഹസ്പതിയെ നമിച്ചിരിക്കും കണക്കെത്രയും ശൊഭിച്ചാൻ ॥ ഭരതാനുജ്ഞ കിട്ടീടാതെനിജപുരിതന്നിൽ പ്രവെശിക്കയില്ലെന്നും ഉറച്ചുള്ളനിജാഗ്രജ മാനസമറിഞ്ഞപ്പൊൾ ചെന്നെവമുണത്തിച്ചാൻ ॥ മമമാതൃപൂജ്യസ്ഥായ് ഭവാൻ മുന്നം സുമഹൽ ഭാരമെങ്കലപ്പിച്ചതും നമസ്കാരംചെയ്യിന്നഭവൽപദ കമലെ കാഴ്ചയായ്മുദാ വയ്ക്കുന്നെൻ ॥ ഖരമശ്വത്തിന്നൊപ്പവും വായസംഗരുഡൻ തന്നൊടൊപ്പവും പൊകുവാൻനിരൂപിച്ചാലിന്നാളാകുമൊ ഭവൽധുരമവ്വണ്ണം ഞാൻവഹിച്ചീടുമൊ ॥ ശക്തനാകും ഭവാനതിനാൽപരം ഭക്തനാകുമടിയന്റെ യാച്ഞയെ പ്രീത്യാ കയ്ക്കൊണ്ടനുരക്തമാകുമീപ്പുത്ഥ്വിവാസി ജനത്തെരക്ഷിച്ചാലും ॥ കളവല്ലവുംകൂടാതവനെവം വളരത്താഴ്മയൊടപെക്ഷിച്ചപ്പൊൾ നളിനെക്ഷണനാകുന്ന രാമനും തെളിഞ്ഞാഗ്ഗിരം സ്വീകരിച്ചീടിനാൻ ॥ ജടാഭാരം കളവതിന്നന്നെരം പടുത്വംപാരമുള്ള ക്ഷുരകരെ വടിവൊടെവരുത്തിശ്ശത്രുഘ്നൻചെന്നുടനെരാമനൊടത്തുണത്തിച്ചാൻ ॥ ഭരതന്റെയുംലക്ഷ്മണന്റെയും ഹരിരാക്ഷസനാഥരുടെയുംതാൻ ക്ഷുരകന്മാരെക്കൊണ്ടു ക്ഷൌരത്തെയും പരിചിൽകഴിപ്പിച്ചഥ രാഘവൻ ॥ തന്നുടെജടാഭാരത്തെയും കളഞ്ഞന്നു നാനന്ദമെല്ലാവരും കൂടി ചെന്നുസ്നാനവും ചെയ്തുടനെവരമന്നവൊചിതഹാര വസ്ത്രാദിയാൽ നന്നായ്ത്താനുമലംകൃതനായ്തത്രനിന്നാനെത്രയും ശൊഭിതഗാത്രനായ് ॥ ജാനകിയെയുമപ്പൊൾ ദശരഥ മാനിനീജനമെല്ലാവരുംകൂടി സ്നാനംചെയ്യിച്ചതിമുദാചെന്നുടൻ നാനാഭൂഷണഭൂഷിതയാക്കിനാർ ॥ വാനരസ്ത്രീകൾ വന്നവക്കൊക്കയും മാനനീയയായീടുന്ന കൌസല്യാ ദീനതവിട്ടലങ്കാരകമ്മങ്ങൾ സാനുക്രൊശംചെയ്തീടിനാൾ താൻതന്നെ ॥ തദാ ശത്രുഘ്നവാചാസുമന്ത്രനും രഥംകൊണ്ടുവന്നീടിനാൻ സത്വരംഉദിതാക്കസമാനരഥെരാമനധിരൊഹണം ചെയ്യാനതുനെരം ॥ രാമപത്നിയൊടൊന്നിച്ചു വാനര കാമിനിമാരലങ്കരിച്ചാദരാൽ ശ്രീമൽപട്ടണശൊഭകണ്ടിടുവാൻ കാമമുൾക്കൊണ്ടുയാത്രപുറപ്പെട്ടാർ ॥

ജ്യെഷ്ഠൻതെരിൽക്കെറിദ്രുതം നിജ പട്ടണത്തിൽ ഗമിപ്പാൻതുടന്ന
പ്പൊൾ ഒട്ടുംസംശയമെന്യെ ഭരതൻതെത്തട്ടനന്നായ്തെളിപ്പാൻ
പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ വെങ്കറ്റകുട ശത്രുഘ്നനംതദാ തൻകരത്തിലെടുത്ത
തിൽ കെറിനാൻ ലങ്കാനാഥനും ലക്ഷ്മണനുംമുദാ തങ്കാലംകൃത
ചാമരം വീശിനാർ ॥ ഹരിരാജനും ശത്രുഞ്ജയാഖ്യയാ പാരം
വിശ്രുതമാകുംഗജത്തിൻെറ പുറത്തങ്ങിനെ ഭംഗ്യാകരയെറിപ്പുറ
പ്പെട്ടാൻ പുരത്തിൽപ്രവെശിപ്പാൻ ॥ ഉൾതൊഷത്തൊടത്തു നെരം
വാനരസത്തമന്മാരും മത്ത്യസപത്രുപെണ്ണ മത്തവാരണത്തിൻെറ മു
കളെറിയാത്രചെയ്യുാരലംകൃതരായ്ത്തന്നെ ॥ ആകാശെ മുനിമാരും
സുരന്മാരും നാകലൊകെ നിന്നാഗമിച്ചക്കാലം ലൊകനാഥനായീ
ട്ടുന്നരാമനെ മാഗധന്മാരെപ്പൊലെ വാഴ്ത്തീടിനാർ ॥ അന്നെരംശു
ഭമാകുന്ന ശംഖവും ദുന്ദുഭിമുതലായുള്ള വാദ്യവുംസ്യന്ദനത്തിൻ പു
രൊഭാഗെ ഭൃത്യന്മാർനിന്നു ഘൊഷിപ്പിച്ചീടിനാരുച്ചത്തിൽ ॥ ജന
സംഘാജയശബ്ദം കൊണ്ടെറമ്മനുജെന്ദ്രനെ വദ്ധിപ്പിച്ചങ്ങിനെ
അനുയാനംചെയ്യുമ്പൊളവരെത്താനനുമാനിച്ചാൻസവ്വരെയുംമുദാ ॥
രാമചന്ദ്രൻസകല പ്രജാമന്ത്രിഭൂമിദെവാദിസംയുക്തനായ്ത്തദായാ
മിനീകാലെ താരമദ്ധ്യെനിൽക്കും സൊമനെപ്പൊലെ പാരംപ്രകാശി
ച്ചാൻ ॥ അന്നെരംമൊദകാക്ഷത ഹസ്തരായ്ധന്യരാകും ദ്വിജന്മാ
രുംഗൊക്കളും കന്യകമാരുംരാഘവൻതന്നുടെ മുന്നിലായ്മംഗളാത്ഥം
നടകൊണ്ടാർ ॥ മാൎത്താണ്ഡാത്മജ സഖ്യവുംരാഘവൻപ്രീത്യാമാരു
ത പുത്രപ്രഭാവവും മിത്രമായ്രാവണാനുജൻ വന്നതുംയുദ്ധത്തിൽ
കപിരാക്ഷസകമ്മവും തെത്തടത്തുടെ യാനംചെയ്യീടുമ്പൊൾ കീൎത്തി
ച്ചീടിനാൻ സവ്വരുംകെൾക്കവെ ॥ പുരവാസികളൊക്കയുമിവണ്ണ മ
രുൾചെയ്യും വചനത്തെക്കെട്ടപ്പൊൾ പരംവിസ്മിതചിത്തരായ്രാ
മനൊടൊരുമിച്ചനുയാത്ര ചെയ്യീടിനാർ ॥ ഉന്നതദ്ധ്വജ ചിത്രപ
താകാദി വൃന്ദമണ്ഡിതയാകുമയൊദ്ധ്യയിൽ സ്യന്ദനത്തുടപ്പൊയിപ്പി
താവിൻെറ സുന്ദരാലയം കണ്ടതിവെഗെന ॥ തത്രചൊന്നതിപ്രീത
നായ്ക്കൈകെയീ പുത്രനൊടെവംരാമനരുൾചെയ്യാൻ മിത്രപുത്രനെ
വെഗാനിയ്യെന്നുടെ പത്തനെബഹുമാനിച്ചിരുത്തെണം ॥ അഗ്രജ
ഗിര മീവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ സുഗ്രീവൻെറ കരംപിടിച്ചഞ്ജസാ തൽ
ഗൃഹത്തിൽ പ്രവെശിപ്പിച്ചായവൻ സൽക്കരിച്ചിരുത്തീടിനാൻപ
ര്യങ്കെ ॥ പിന്നെദ്ദാശരഥി തന്നഭിഷെകത്തിന്നായ്നാലു സമുദ്രജ
ലത്തെയും നിന്നുടാൾക്കാരെക്കൊണ്ടു ശുഭനദീതന്നിൽനിന്നും ജ

ലാത്തവൎത്തണ്ണം നന്ദിപൂണ്ടാക്കപീശനോടിവണ്ണം ചൊന്നാൻ
കെകയപുത്രികുമാരകൻ ॥ ആദരവൊടിവണ്ണമവൻ ചൊല്ലും പ്രീ
തിയുക്തവചനത്തെക്കെട്ടഥ ജാതഹൎഷനായ് സുഗ്രീവനുംദ്രുതം വാ
തജാദിയെയാത്രയാക്കിടിനാൻ ॥ പൊന്നുംരത്നവുംചെത്തുള്ളകുംഭ
ങ്ങൾതന്നുടെ കരന്തന്നിൽധരിച്ചവർ ചെന്നുവെഗമാദ്ദിവ്യനദീക
ളിൽനിന്നും സാഗരംനാലിൽനിന്നുംതഥാ ॥ ജലത്തെക്കുംഭന്ത
ന്നിൽ നിറച്ചിട്ടുത്തലസാത്താഗമിച്ചാരുഷസ്സിങ്കൽ വളരത്തെളിവൊ
ടഥശത്രുഘ്നൻ കുലത്തിൻഗുരുവാകുംവസിഷ്ഠനെ നലമൊടീ വിവരം
ധരിപ്പിച്ചാക്കലശത്തെയും പൂജിപ്പിച്ചീടിനാൻ ॥ ധാത്രീദെവരൊ
ടൊത്തഥപൂജചെയ്യുത്രയും ശ്രെഷ്ഠനാകും വസിഷ്ഠനും ഉത്തമാസ
നെസീതയൊട്ടും കൂടിസ്സതപരം രാമനെയും വസിപ്പിച്ചാൻ ॥ പ
രിചൊടഥമന്ത്രാനിത ജലപരിപൂൎണ്ണ സുവൎണ്ണഘടങ്ങളെസരസം
ജാബാല്യാദികൾതന്നുടെ കരത്തിൽ കൊടുത്താത്മകരത്തിലും ഒരു
കുംഭമെടുത്തവർ സൎവ്വരുമൊരുമിച്ചഭിഷെചനവുംചെയ്താർ ॥ ഋത്വി
ഗ് ബ്രാഹ്മണമന്ത്രികന്യാദിയും തത്രവന്നഭിഷെകത്തെച്ചെയ്തപ്പൊൾ
ഉത്തമൌഷധി ദിവ്യരസാദിയാലദ്രിവിസ്ഥദിക്പാലന്മാർ നാ
ല്പേരുംപാൎത്ഥിവെന്ദ്രന്റെ മൂൎദ്ധാവിൽ സതപരമിദ്ധമൊദമഭിഷെ
ചനംചെയ്താർ ॥ അപ്പൊൾ ജ്യെഷ്ഠശിരസിശത്രുഘ്നനും ശുഭ്രച്ഛ
ത്രംപിടിച്ചുനിന്നീടിനാൻ അൽഭുതമായീടുന്നൊരുചാമരം ക്ഷിപ്രം
സുഗ്രീവനും തദാവീശിനാൻ ॥ അന്യചാമരംലങ്കാധിനാഥനുമ
ന്നവന്റെ ശിരസിവിശീടിനാൻ പിന്നിലാലവട്ടം പിടിച്ചങ്ങി
നെ നിന്നാരന്യസഹജന്മാരുംതദാ ॥ അന്നൊരം ശതപുഷ്കരകാഞ്ച
നസുന്ദരതരയായൊരുമാലയും മിന്നും രത്നകൃതനഷ്ടനായകംതന്നൊ
ടൊത്തതിനിൎമ്മലഹാരവും ഇന്ദ്രദത്തമിദമെന്നുരാഘവൻ തന്നൊ
ടൊതിക്കൊടുത്താൻ പവനനും ॥ ആകാശെദെവഗന്ധൎവ്വസിദ്ധാ
ദിലൊകമൊക്കയും ഗാനം തുടങ്ങിനാർ നാകസുന്ദരിമാരാകുമപ്സ
രസ്ത്രീകളും തദാനൃത്തംതുടങ്ങിനാർ ॥ രാമപട്ടാഭിഷെകം കഴി
ഞ്ഞപ്പൊൾ ഭൂമിയുംസസ്യ സംപൂൎണ്ണയായ്വന്നു ആമൊദംപുരവാ
സികൾക്കും തദാ സാമാന്യത്തിലധികമുളവായി ॥ ഗൊവൃഷാശ്വ
ഹിരണ്യശതം ഭൂമിദെവൎക്കൊക്കക്കൊണ്ടുതകിനാൻ രാഘവൻ ദെവദത്ത
യായിടുന്ന മാലയെത്തവൻസുഗ്രീവനും കൊടുത്തിടിനാൻ ॥ ഭം
ഗിയെറുന്ന രത്നം പതിച്ചുള്ളൊരംഗദദ്വയം രാഘവനന്നെരം
അംഗദകരന്തന്നിലണിയിപ്പിച്ചാംഗത്തിന്നെറാം ശൊഭ വരുത്തി

നാൻ ॥ ഉത്തമരത്നങ്ങൾ വെച്ചുള്ളമുത്തുമാലയും ഭൂഷണജാലവും നിസ്തുലമായ്പ്രകാശിച്ചീടും രണ്ടുവസ്ത്രവും രാമൻപത്നിക്കുംനൽകിനാൻ ॥ ജാനകിയപ്പോൾതന്നുടെ കണ്ഠത്തിൽദീനനാഥൻധരിപ്പിച്ചഹാരത്തെ താനഴിച്ചുകരത്തിൽ പിടിച്ചുടൻവാനരന്മാരെ നോക്കിത്തുടങ്ങിനാൾ ॥ പിന്നെകാന്താവദനം നോക്കിത്തഥാനിന്ന നേരത്താസ്സീതാഭിപ്രായത്തെ നന്നായ്താനറിഞ്ഞായവളോടേവം ചൊന്നാൻ പ്രീതിപുരസ്സരംരാഘവൻ ॥ ആരിൽസന്തുഷ്ടയായിട്ടിദാനീം നീ ഹാരംനൽകുവാനാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു വാരിജെക്ഷണെഞാനതിൽസ്സമ്മതംപാരംപ്രീതനായ്ത്തന്നെതന്നീടുന്നേൻ ॥ തന്നുള്ളുവമറിഞ്ഞാപ്രിയതമൻ ചൊന്നവാക്കുകൾകേട്ടപ്പോൾ സീതയും നന്ദിപൂണ്ടാപ്പവനസുതകരം തന്നിലർപ്പിച്ചാൾഹാരത്തെയുംദ്രുതം ॥ മാരുതിയുംജനകജ നൽകിയ ഹാരംഭംഗിയിൽ കണ്ഠെധരിച്ചുതഥ പാരം ശുഭ്രഘനയുക്തമാകുന്ന ചാരുവാകുംഗിരിപോലെശോഭിച്ചാൻ ॥ മൈന്ദനെയുംവിവിദനെയും ബ്രഹ്മനന്ദനനെയും സേനാപതിയെയുംപിന്നസ്സർവ്വകപികളെയും രാമചന്ദ്രനിഷ്ടപ്രദാനെനമാനിച്ചാൻ ॥ സഖാവാകും വിഭീഷണൻതന്നെയും സകലാഭിമതംനൽകിമാനിച്ചു അകതാർതെളിഞ്ഞായവരും തദാ രഘുനാഥനോടേവ മുണർത്തിച്ചാർ ॥ ഇനിയിന്നടിയങ്ങൾ ഗമിക്കട്ടെകനിവുണ്ടാവ്വെണം സദാ തവജനാസർവ്വമിവണ്ണമുണർത്തിച്ചിട്ടനുവാദവും വാങ്ങിമടങ്ങിനാർ ॥ കിഷ്കിന്ധയ്ക്കു ഭടരോത്തു പൊയിനാൻ സുഗ്രീവൻ രാമപൂജിതനായ്ത്തദാ സൽഗുണനിധിലങ്കാധി നാഥനും ശീഘ്രം ലങ്കാപുരിക്കും നടകൊണ്ടാൻ അക്കാലംമുദാ സൌമിത്രിയോടേവ മഗ്രജനാകുംരാമനരുൾചെയ്തു ॥ ശത്രുമർദ്ദനസത്വപരാക്രമബുദ്ധി ശക്ത്യാദിയുക്ത സഹോദര ത്വത്തെയുവരാജതാം നൽകുവാനുൾത്താരിൽപ്പരമാഗ്രഹിക്കുന്നുഞാൻ ॥ ഇതിരാമൻ കഥിച്ചപ്പോളല്പവും പ്രതിനന്ദനം ചെയ്തില്ലലക്ഷ്മണൻ അതുനേരംഭഗവാൻ യുവരാജപദവിയെ ഭരതന്നുനൽകിനാൻ ॥ പിന്നെപ്പൌണ്ഡരീകാശ്വമെധങ്ങളും ധന്യയാഗങ്ങളന്യങ്ങളും ബഹു കന്യകാരത്നദാനങ്ങളുംതദാ ഭിന്നംകൂടാതെ ചെയ്താൻയഥാവിധി ॥ രാമൻരാജാവായ്വന്ന സമയത്താഭൂമിയിൽ വാഴുംമാലോകർക്കൊക്കെമെ ആമയവ്യാളവ്യാഘ്രാദിഭീതിയും കാമിനീജനത്തിന്നുവൈധവ്യവും ॥ ചോരഭീതിയുംദാരിദ്ര്യപീഡയും മാരികൊണ്ടുള്ളഭീതിയുമില്ലാഞ്ഞും ആരുമകാലം മൃത്യുപുരത്തുങ്കൽചെരുന്നില്ലയഥാക്രമമല്ലാതെ ॥ ധർമ്മതൽപരരായിട്ടും സ്വധാദി കർമ്മം സ

ർവ്വദാവർജ്ജനംചെയ്യിട്ടും നിർമ്മലമനസ്സായിട്ടുമല്ലാതെ തന്മഹിതല ന്തന്നിലില്ലാരുമെ ॥ രാമനെത്തന്നെചിന്തിച്ചിട്ടല്ലാതെതാമസിക്കുന്നി ല്ലാരുംഭൂമണ്ഡലെ കാമംപൊലവക്കായുസ്സുംപുത്രരും പ്രെമവും തമ്മി ലക്കാലംവർദ്ധിച്ചു ॥ ലൊകാഭിരാമരാമ രഘുപതെശൊകമൊഹ ഹ രായന്നാഹന്നിശം ലൊകമൊക്കെജ്ജപിക്കയാലക്കാലം രാഘവഭൂതമാ യ്യന്നുഭൂതലം ॥ നിത്യവുംപുഷ്പപല്ലവ പക്വാദി യുക്തമായ്ത്തന്നെ വന്നുതരുക്കളും അദ്ദശരഥപുത്രപുരന്തന്നിലെത്രയും വെണ്ടപൊലെ യാപ്പഷ്ടവും ॥ സുഖസ്പർശനായ്മാരുതനാതദാ സ്വകർമ്മരതരായ്വന്നു വർണ്ണങ്ങൾ ഭഗവാൻപതിനൊരായിരംവർഷം ജഗൽപാലനം ചെ യ്യെവാമെവിനാൻ ॥ ആദികാവ്യമായ്സൃഷ്ട വാല്മ്മീക ജാതനാകും മുനിപ്രവരൻപുരാ വെദതുല്യമായ്നിർമ്മിച്ച രാമന്റെഗീതയൊഗ്യ മായുള്ളചരിത്രത്തെ ॥ ശ്രദ്ധായുക്തനായെതൊരു പൂരുഷൻ നിത്യം പാഠശ്രവണാദിചെയ്തീടും തദ്ദുരിതവുംസർവ്വദുഃഖങ്ങളും സദ്യൊനാ ശത്തെ പ്രാപിക്കും നിർണ്ണയം ॥ മനുജെശന്റെ പട്ടാഭിഷെക ത്തെ ധനപുത്രാദി വാഞ്ഛിച്ചുകെട്ടെന്നാൽ മനുജക്കതുസാധി ച്ചൊർക്കംതാൻ നിനച്ചീടും ഗതിയുംലഭിച്ചീടും ॥ ക്ഷിതിപാലന്മാർ ശ്രദ്ധയാകെൾക്കുകിൽ ഹതശത്രുവാം ഭൂമിയെപ്രാപിക്കും മദിരാ ക്ഷിമാർകെട്ടുകൊണ്ടാൽ ജീവസുതമാരായ്ഭവിച്ചീടും നിർണ്ണയം ॥ പുത്രരില്ലാത്തനാരിമാരിക്കഥാ ശ്രദ്ധയൊടെ ശ്രവിച്ചവെന്നാകി ലൊ ഉത്തമതമന്മാരായബാലരെ സ്സുതരാം പ്രസവിച്ചീടും നിർണ്ണ യം ॥ ഇക്കഥകെൾക്കുംസർവ്വജനത്തിന്നും ദീർഘായുസ്സു മതിശുഭകീ ർത്തിയുംദുർഗ്ഗതാരണവും ഭവിച്ചീടുമെന്നുൾക്കാമ്പിൽ ധരിച്ചീടെണം സർവ്വരും ॥ ദൂരെപ്പൊയ സുഹൃത്തിതുകെട്ടെന്നാൽ ചാരത്തെത്തീടുംരാ മപ്രസാദത്താൽ പാരം തൊഷിക്കുംദെവന്മാരും ദ്രുതം തീരപ്പൊകുമ വക്കുള്ളവിഘ്നവും ॥ പണ്ടുണ്ടാക്കിയരാമായണഗ്രന്ഥം വെണ്ടതുപൊ ലെ പൂജിച്ചുനിത്യവും ശണ്ണാശാത്യാദിവിട്ടുഭൂദെവന്മാരിണ്ടൽ നീ ങ്ങുവാൻഭക്ത്യാപഠിക്കെണം ॥ ആർത്തിതീർന്നുസുഖം ലഭിച്ചീടുവാൻ ഭക്തിയൊടനുവാസരമാദരാൽ ക്ഷത്രിയാദിയും വന്ദിച്ചുഭൂദെവവ ക്ത്രത്താൽത്തന്നെനന്നായ് ശ്രവിക്കെണം ॥ ഇക്കഥയെപ്പാഠിക്കും ജനങ്ങൾക്കും സൽക്കരിച്ചിതുകെൾക്കും ജനങ്ങൾക്കും ദുഷ്കൃതഹര രാമപ്രസാദവും ശീഘ്രം നന്നായ്ഭവിച്ചീടും നിർണ്ണയം ॥ രാമനെ ന്നുരചെയ്യുന്ന പൂരുഷൻ ശ്രീമഹാ വിഷ്ണുതന്നെയെന്നൊക്കണം സ്വാമിതൽപ്രസാദത്തെ ലഭിച്ചെന്നാൽ കാമമെന്തവക്കിന്നസാ

ദ്ധ്യം ഭുവി ॥ ആയുരാരോഗ്യകീൎത്തി സൌഭ്രാത്രക കായസൌഖ്യദ്ധി ബുദ്ധിബലപ്രദം മായംവിട്ടിദമാദിതൊട്ടൊക്കയും ശ്രെയസ്സാമന്മാർ നിത്യം പഠിയ്ക്കേണം ॥ അദ്ധ്യയനത്തിൻയൊഗ്യരല്ലാത്തവരെത്രയും ഭക്ത്യാകെട്ടുകൊണ്ടീടണംസതതരം പിതൃദെവപ്രസാദവുംശ്രദ്ധയ്ക്കൊക്കും കണക്കവെക്കുണ്ടാകും ॥ രാഘവന്റെ സകലചരിത്രവും ലെഖനാഭക്ത്യാചെയ്യും ജനങ്ങൾക്കൊ രൊഗം കൂടാതിഹലൊകസൌഖ്യവു മെകും രാമൻ പരലൊകെനാകവും ॥ * ॥ ഇത്ഥം ശ്രീരാമചന്ദ്രചരിത്രത്തെത്തീൎത്തൻ പട്ടാഭിഷേകപൎയ്യന്തം ഞാൻ അസുന്ദരമിന്നിതെന്നാകിലും സ്വന്തസ്തിയ്ക്കായ് സമൎപ്പിയ്ക്കുന്നെൻ തൽപദെ ॥ പിഴപാനയിൽപാരമുണ്ടെങ്കിലും മുഴുവൻ കഥാചൊന്നതില്ലെങ്കിലും വഴിപൊലിന്നാത്തെററ പൊറുത്തിതിന്നഴകുണ്ടാകിപ്പാഹിമാം രാഘവ ॥

ശ്രീരാമചന്ദ്രായപരബ്രഹ്മണെനമഃ ॥ ശുഭമസ്തു ॥

കരകൃതമപരാധം ക്ഷന്തുമൎഹന്തിസന്തഃ ॥

നാരായണസ്വതവതാരകഥാവിരാജൽ
സ്തൊത്രസ്വരൂപ സുതമാപ്തവതീപുരാദ്യ
രാമാഭിഷേക വരഭൂഷണശൊഭമാന
പാനാഭിധാനതനയാം ചതവപ്രസാദാൽ ॥

തിപ്പട്ട കുഞ്ഞിപ്പിള്ളാഖ്യ കുഞ്ഞമ്മരാജ്ഞിയുടെ ദ്വിതീയ
പുത്രിയായും ഇക്കള എന്നും സുഭദ്രഎന്നു,നാമത്തൊ
ടുകൂടിയും ഇരിയ്ക്കുന്ന രാജ്ഞിയാൽ ഉണ്ടാക്ക
പ്പെട്ട യുദ്ധകാണ്ഡപ്പാന
സമാപ്തം. ॥

ശുദ്ധപത്രം.

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
൫	൧	ഗ്ഗുഹാതന്നിൽ	ഗ്ഗുഹതന്നിൽ
ടി	൫	ഭജ്ഞിക്ക	ഭഞ്ജിക്ക
ടി	൧൦	സൃഷ്ടാവാം	സ്രഷ്ടാവാം
ടി	൨൯	സഹസ്രാവൎത്തി	സഹസ്രാവൃത്തി
൧൨	൧൫	ചാരുത്രപൻ	യ് ചാരുത്രപൻ
൧൫	൧൫	ലജ്ജനാനന്ദനൻ	ലഞ്ജനാനന്ദനൻ
൧൬	൧൩	ഉഫുല്ലേന്ദിവര	ഉഫുല്ലേന്ദീവര
൧൮	൧൧	നിറമായ്പ്പായപൊലെ	നിറമായിപ്പായപൊലെ
ടി	൨൨	മൂണൻപശനായി	മൂണൻവശനായി
൧൯	൧൮	ലങ്കയൽ	ലങ്കയിൽ
൨൧	൨൬	ഗദാബ്ജധരനായ്	ഗദാബ്ജധരനായി
൨൩	൧൧	യൊട്ടക്കിത്ത	യൊട്ടക്കത്ത
ടി	൧൨	ആശപസപ്പിക്കുവനാഹം	ആശപസിപ്പിക്കുവനാഹം
൨൪	൨൭	രൊഹണിയും	രൊഹിണിയും
൨൫	൨൩	അമ്പൊടെ	അയ്മ്പൊടെ
൨൭	൨൨	കഥമുണ്ടായിയന്നതും	കഥമുണ്ടായിയെന്നതും
൨൮	൪	വ്യഗ്രനാ ശ്യമൂകെ	വ്യഗ്രനായൃശ്യമൂകെ
൨൯	൬	കുശലിയന്നാകിലൊ	കുശലിയെന്നാകിലൊ
ടി	൭	ക്രുദ്ധനായിഭൂമിയിൽ	ക്രുദ്ധനായ്ഭൂമിയിൽ
ടി	൧൦	മന്നപധീശൻ	മന്നവാധീശൻ
ടി	൧൮	രാവണനെകൊന്ന	രാവണനെക്കൊന്നു
ടി	൨൩	പ്രീതിയക്കലുണ്ടെ	പ്രീതിയെക്കലുണ്ടെ
൩൦	൧൨	രാമനയെന്നു	രാമനായെന്നു
ടി	൨൬	വാനരനാകവെ	വാനരതാകവെ
൩൧	൭	സാദരമെന്ന	സാദരമെന്നെ
ടി	൧൭	ഖിന്നയായെന്ന	ഖിന്നയായെന്നെ
൩൩	൨൦	ചെല്ലമ്പൊളത്തെ	ചെല്ലുവൊളത്തെ
൩൫	൧൨	മമ്പൊടെ	മയ്മ്പൊടെ
൩൭	൭	മമ്പൊടെ	മയ്മ്പൊടെ
൩൮	൨൩	കൊണ്ടവനെക്കല	കൊണ്ടവരെക്കല
൪൬	൭	നിശാചരൻ	നിശാചരർ
൪൯	൨൧	ബലശാലക്കു	ബലശാലിക്കു
൫൩	൫	ദെവിശിഖാമണെ	ദെവശിഖാമണെ
൫൬	൧	സുസ്മതെ	സുസ്മിതെ
൫൭	൩൨	സൌഖ്യാനിദെഹിമെ	സൌഖ്യംനിദെഹിമെ
൬൩	൧	പരിഘാദികളെ	പരിഖാദികളെ

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
൫൩	൩൨	ഭങ്കരംതത്രുഗ്ഗുഢമയ്	ഭയങ്കരംതത്രുഗ്ഗുഢമായ്
൫൭	൨൯	പഷ്ഠെകരയെറി	പൃഷ്ഠെകരയെറി
൫൯	൧൮	പാപ.ിമാനെന്നവൾ	പാഹ.മാമെന്നവൾ
൬൧	൧൦	സന്തുപാറകയാ	സന്ധുപാറകയാ
൬൭	൨൭	ടൊത്തിരക്കു	ടൊത്തിരിക്കു
൯൭	൫	ക്കീശനൊടൊതി.നാൻ	ക്കീശനൊടൊതിനാൾ
൯൮	൩൨	നിഷ്ഠ്ര	നിഷ്ഠുര
൧൦൧	൩൨	വാസ്വരിലൊ	വാസവരിപൊ
൧൦൭	൧൯	തത്സമിപത്തിൽ	നത്സമീപത്തിൽ
൧൧൨	൬	സുഗ്രവൻ	സുഗ്രീവൻ
ടി	൨൩	വദ്ധ്യതാ	വദ്ധ്യത
൧൧൭	൧൬	നായിനിന്നാൻ	നായ്നിന്നാൻ
ടി	൧൯	വഷ്ടത്ത	വഷ്ടത്ത
൧൧൫	൧൨	പണ്ടനരണ്യനും	പണ്ടനാരണ്യനും
൧൧൬	൧൮	ജൃംഭണവു	ജൃംഭണവും
൧൧൮	൧൫	കപാദിച്ചെറാം	ഖാദിച്ചെറാം
൧൨൨	൨൮	ഫാലനായയ്നിന്നാ	ഫാലനായ്നിന്നാ
൧൨൬	൨൯	സംഞ്ജാതി	സംജ്ഞാതി
൧൨൯	൨൧	ചൊതിച്ചതൊറ്റു	ചൊദിച്ചതെറ്റു
൧൩൩	൩൩	ദുരാചര	ദുരാചാര
൧൪൧	൩൧	കമ്മങ്ങിളവണ്ണം	കമ്മങ്ങൾ്ദീവണ്ണം
൧൪൨	൨൭	ഞങ്ങൾക്കമെന്നു	ഞങ്ങൾക്കുമിന്നു
൧൪൩	൧൦	ബാലാക	ബാലക
൧൫൦	൧൦	നന്ദനൊടൊ	നന്ദനനൊടൊ

21 NOV 1953

MUL

044466